

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle
regulering

EFTERSYN AF DEN FINANSIELLE REGULERING

APRIL 2018

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning	7
2. Sammenfatning	9
3. Samfundsmæssige effekter af den finansielle regulering	20
3.1 Analyse af de samfundsøkonomiske effekter af den gennemførte finansielle regulering – Herunder kapitalkrav (penge- og realkreditinstitutter).....	20
3.1.1 Analyse af samfundsøkonomiske effekter af kapitalkrav.....	22
3.1.2 Samfundsøkonomiske gevinster ved kapitalkrav	24
3.1.3 Samfundsøkonomiske omkostninger ved kapitalkrav	25
3.1.4 Beregninger for dansk økonomi	26
3.1.5 Samfundsøkonomiske effekter af nye krisehåndteringer	29
3.1.6 Opsummering.....	30
3.2 Analyse af de samfundsøkonomiske effekter af den gennemførte regulering for forsikrings- og pensionssektoren	31
3.2.1 Forsikrings- og pensionssektoren i Danmark	31
3.2.2 Regulering af forsikrings- og pensionssektoren	34
4. De erhvervsøkonomiske byrder fra den finansielle regulering	39
4.1 Hvad er erhvervsøkonomiske byrder?	39
4.2 Kilder til krav og typer af byrder for den finansielle sektor?	41
4.3 Regeringens målsætning om at lette erhvervslivets byrder med 4 mia. kr. frem imod 2020 og 6 mia. kr. i 2025.....	42
4.4 Eksisterende viden om byrder i den finansielle regulering	43
4.4.1 Viden om administrative byrder i den finansielle regulering frem til 2011.....	43
4.4.2 Målte byrder i den finansielle regulering imellem 2011 og 2015.....	44
4.4.3 Målte byrder i den finansielle regulering fra 2015 og frem	44
4.5 Byrder fra EU-regulering på det finansielle område	47
4.5.1 Nedslag i erhvervsøkonomiske konsekvenser fra EU-regulering.....	48
4.5.2 EU-forordninger på det finansielle område.....	49
5. Analyse af potentiale for regelforenklinger	55
5.1 EU-regulering	55
5.1.1 Forbrugerkreditdirektivet artikel 4.....	58
5.1.2 PSD2, NIS og GDPR – Hændelsesrapportering i forbindelse med større it-hændelser	59
5.1.3 Markedsmisbrugsforordningen – Forskellige rapporteringskrav.....	61
5.1.4 Markedsmisbrugsforordningen – Systemovervågning af interne handler.....	62
5.1.5 EMIR, MiFIR og SFTR – Forskellige rapporteringskrav	63
5.1.6 CSDR – krav om buy-in proces og afviklingsinternalisatorer.....	64
5.1.7 SIFI-bufferkrav	64
5.1.8 CRD IV/CRR – Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber	65
5.1.9 Proportionalitet for mindre pengeinstitutter	66
5.1.10 IDD – Formkrav.....	67
5.1.11 IDD – Produkttilsyn (POG).....	68
5.1.12 IDD – Personkreds omfattet af reglerne	69
5.1.13 IDD – Kompetencekrav	70
5.2 Afrapportering af 29 byrder analyseret af Deloitte Consulting.....	71
5.2.1 Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og Solvens II.....	71
5.2.2 Vurdering af IT-systemer og -services som outsourcing	74
5.2.3 Ét-års-regel for operationel leasing	74

5.2.4	Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed.....	76
5.2.5	Registrerede aktiver for forsikringsselskaber	79
5.2.6	Praksis vedrørende tilladelse af nulvægtning af koncerninterne eksponeringer	81
5.2.7	Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber	83
5.2.8	Adgang til brug af digital post.....	84
5.2.9	Omfanget af supplerende indberetninger.....	86
5.2.10	Daglig opgørelse af LCR og likviditetsposition for visse pengeinstitutter	88
5.2.11	Markeder for handler med UCITS	89
5.2.12	Pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikringsselskaber	90
5.2.13	Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale standarder på individuelt selskabsniveau.....	91
5.2.14	Frister for regnskabsindberetning (KRGS og KRGC)	92
5.2.15	Revisionsudvalg.....	93
5.2.16	Beregning af emissions- og indløsningspriser – UCITS.....	93
5.2.17	Optagelse af lån – UCITS	94
5.2.18	Certificering af revisorer.....	95
5.2.19	Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet.....	96
5.2.20	Krav om dansk resumé for prospekter, der har EU-pas.....	97
5.2.21	Fortolkning af reglerne om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer	98
5.2.22	Aktuarens beretning.....	98
5.2.23	Oplysningskrav om organiseret rabat	99
5.2.24	Manglende klassifikation af og adgang til data for fintech-virksomheder	99
5.2.25	Lempelse af reglerne om store eksponeringer for fondsmæglerselskaber	100
5.2.26	Reglerne vedrørende skemaer i FAIF'ens årsrapport har indholdsmæssige mangler	101
5.2.27	Finansielle holdingselskaber og regulering af ledelse og styring samt god skik.....	102
5.2.28	Register over tilsynsafgørelser	102
5.2.29	Strukturen i lov om finansiel virksomhed (FIL)	103
5.3	Øvrige emner vedrørende national implementering samt nationale regler.....	104
5.3.1	Fit & proper	104
5.3.2	Implementering af IORP II-direktivet i dansk lovgivning.....	105
5.3.3	Danske regnskabsindberetninger i tillæg til "europæiske regnskabsindberetninger" (FINREP)	106
5.3.4	Overimplementering i regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter m.fl.....	107
5.3.5	Finanstilsynets praksis vedrørende søjle II	108
5.3.6	Variabel løn og væsentlige risikotagere	109
5.3.7	Offentliggørelse af enkeltpersoners individuelle aflønning.....	110
5.3.8	Kreditregister.....	111
5.3.9	Transparensdirektivet.....	112
5.3.10	Trafiklysbekendtgørelserne.....	112
5.3.11	Produktregulering af detailbank- og realkreditprodukter (POG).....	114
5.3.12	Selskabsloven § 72 – tvangsindløsning af mindretalsaktionærer	115
5.3.13	Databeskyttelse – Reglerne om videregivelse og samtykke i lov om finansiel virksomhed	116
5.3.14	Arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion.....	118
5.3.15	Præmieopkrævningsproceduren efter forsikringsaftaleloven.....	119
5.3.16	Hvidvask og register over politisk eksponerede personer.....	120
5.3.17	Proportionalitet for forsikringsselskaber.....	121
5.3.18	Indskyder- og investorgarantifonden (Garantiformuen)	123
5.3.19	Fastsættelse af bidrag fra fondsmæglerselskaber til Garantiformuen beregnet på baggrund af værdipapirer, der er i depot andetsteds	123

5.3.20	Frister for indsendelse af likviditets- og solvensbehovsopgørelse (ILAAP og ICAAP)	124
5.3.21	Kreditaftaleloven § 41	125
5.3.22	Prisoplysningsbekendtgørelsen	126
5.3.23	Annex IV rapportering for forvaltere af alternative investeringsfonde.....	127
5.3.24	Solvens II – Retshjælpsforsikring.....	128
5.3.25	Genopretningsplaner	129
5.3.26	Bagatelgrænse for store eksponeringer i tilsynsdiamantens pejlemærke	130
5.4	Overimplementering.....	131
5.4.1	Governance-regler – Lov om finansiel virksomhed §§ 64-77	131
5.4.2	Governance-regler – Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. §§ 13 og 27 a	132
5.4.3	Koncerngenopretningsplan – Lov om finansiel virksomhed § 71 b, stk. 1 samt bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I	133
5.4.4	Krav for finansielle holdingselskaber – Lov om finansiel virksomhed §§ 170-174 og § 175 a	133
5.4.5	Indberetning og offentliggørelse af fejlregninger – Lov om investeringsforeninger mv. § 75	134
5.4.6	Underskrift af vedtægter – Lov om investeringsforeninger mv. § 14	134
5.4.7	Krav til prospekter – Bekendtgørelse nr. 138 af 17. februar 2016 om oplysninger i prospekter for danske UCITS med senere ændringer.....	135
5.4.8	Vejledning af 21. januar 2003 om ansøgning i henhold til § 6 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger og godkendelse af investeringsforeninger, specialforeninger og afdelinger heraf samt om godkendelse af investeringsforeningers vedtægter, jf. § 13, stk. 2.....	136
5.4.9	Bekendtgørelse nr. 1258 af 27. november 2017 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1 forsikringsselskaber	137
5.4.10	Driftsplan i ansøgning om tilladelse – Bekendtgørelse nr. 356 af 8. april 2015 om driftsplaner, planer for genoprettelse, finansieringsplaner og individuelt solvensbehov for forsikringsselskaber.....	137
5.4.11	Bekendtgørelse nr. 1359 af 30. november 2015 om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser.....	138
5.4.12	Bekendtgørelse nr. 1014 af 28. oktober 2009 om ansvarshavende aktuar i firmapensionskasser	138
5.4.13	Anbefalinger om yderligere analyser med henblik på at fjerne overimplementering.....	139
5.5	Principper for ny finansiel lovgivning.....	145
5.5.1	Implementeringsfrister og transparens på EU-niveau og inddragelse af sektoren i forbindelse med EU-lovgivning	145
5.5.2	Implementering af EU-regulering	146
5.5.3	Implementeringsfrister og høringsfrister på nationalt niveau.....	148
5.5.4	Beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med ny lovgivning	149
5.5.5	Valg af formater og overskuelighed.....	150
5.6	Digitaliseringsparat finansiel lovgivning.....	151
5.6.1	Digitalisering i den finansielle sektor	151
5.6.2	Udviklingen inden for den finansielle sektor	152
5.6.3	Finanstilsynets initiativer	153
5.6.4	Sektorens ønsker	153
5.6.5	Arbejdsgruppens anbefalinger	154
6.	Bilag.....	159
	Bilag 1: Kommissorium for et eftersyn af den finansielle regulering	
	Bilag 2: Deloitte's hovednotat.....	

Bilag 3: Deloitte's analyse af byrder	
Bilag 4: Oversigt over kortlagt overimplementering i den finansielle regulering	
Bilag 5: EU-forordninger på Finanstilsynets område	
Bilag 6: Literaturhenvisninger	

1. INDLEDNING

Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering er nedsat på baggrund af regeringsgrundlaget "*For et friere, rigere og mere trygt Danmark*", hvor det fremgår, at der skal iværksættes et eftersyn af den finansielle regulering med henblik på at afdække, om der er en fornuftig balance mellem de administrative byrder og de samfundsøkonomiske gevinster ved finansiell regulering.

Formålet med arbejdsgruppens arbejde har været at identificere mulige justeringer i reguleringen, som kan lempe erhvervslivets byrder, samtidig med at den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen understøttes. Eftersynet har derfor belyst, om de administrative og erhvervsøkonomiske byrder af den finansielle regulering står i rimeligt forhold til de samfundsøkonomiske gevinster ved den finansielle regulering. Det gælder både i forhold til EU-reguleringen og den nationale regulering med henblik på at afdække, om reguleringen kan indrettes og håndhæves mere hensigtsmæssig, jf. arbejdsgruppens kommissorium i bilag 1.

Med eftersynet af den finansielle regulering ses der både på den direkte EU-regulering og på den danske implementering af EU-reguleringen, nationale regler og på Finanstilsynets gennemførelse af tilsynsaktiviteterne.

Arbejdsgruppen har også arbejdet med, om reguleringen kan blive mere digitaliseringsparat, og hvordan der kan drages større nytte af den teknologiske udvikling i de finansielle virksomheder.

Med denne rapport afrapporterer arbejdsgruppen og afgiver i den forbindelse en række anbefalinger til initiativer til at modernisere og fremtidssikre den finansielle lovgivning under hensyntagen til den finansielle stabilitet og gode vilkår for forbrugerne.

Rapporten indledes i kapitel 2 med en sammenfatning.

Kapitel 3 fokuserer på de samfundsmæssige effekter ved den gennemførte finansielle regulering.

Kapitel 4 handler om de erhvervsøkonomiske byrder ved den finansielle regulering.

Kapitel 5 analyserer, hvorvidt den tilsigtede effekt af reglerne kan opnås på en mindre byrdefuld måde end i dag, herunder hvor der er modstridende eller overlappende regulering. I den forbindelse analyseres det desuden, hvordan reguleringen kan blive mere digitaliseringsparat, og hvordan der kan drages større nytte af den teknologiske udvikling i de finansielle virksomheder.

Arbejdsgruppen har haft følgende sammensætning:

Finansdirektør Steen Lohmann Poulsen, Erhvervsministeriet (Formand)
Kontorchef Birgitte Bundgaard Madsen, Finans Danmark
Underdirektør Torben Weiss Garne, Forsikring & Pension
Professor Nina Dietz Legind, Syddansk Universitet
Vicedirektør Karsten Bilot, Nationalbanken
Afdelingschef Rasmus Ammitzbøld Degn, Finansministeriet
Kontorchef Lone Ank, Økonomi- og Indenrigsministeriet
Vicedirektør Rikke-Louise Ørum Petersen, Finanstilsynet

Arbejdsgruppen har været sekretariatsbetjent af Erhvervsministeriet, Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Finansministeriet, Nationalbanken og Økonomi- og Indenrigsministeriet.

2. SAMMENFATNING

Det er afgørende for vækst og velstand i Danmark, at der er de bedst mulige rammevilkår for danske virksomheder. Det gælder også for penge- og realkreditinstitutter, forsikringselskaber samt andre finansielle virksomheder.

Den finansielle sektor spiller samtidigt en afgørende rolle for samfundsøkonomien. De finansielle virksomheder er derfor i dag underlagt en særskilt og omfattende lovgivning sammenlignet med de fleste andre virksomheder. Den finansielle lovgivning og tilsynet med finansielle virksomheder har til formål at sikre en robust og velfungerende finansiell sektor, som understøtter kreditgivningen, gode vilkår for forbrugerne, finansiell stabilitet samt vækst og beskæftigelse.

Der er i kølvandet på den finansielle krise, både på EU-niveau og nationalt, gennemført en lang række tiltag i forhold til reguleringen af den finansielle sektor.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at den skærpede finansielle regulering, herunder de i EU vedtagne øgede kapitalkrav og rammer for håndtering af nødlidende kreditinstitutter, samt de tilsynsmæssige tiltag, der er gennemført siden krisen, generelt har været nødvendige og bidrager til at sikre et velfungerende og robust finansielt system. Sektoren kan herved opretholde dens samfundsøkonomisk vigtige rolle med at formidle lån til husholdninger og virksomheder, også i krisesituationer, samtidig med at risiciene for fremtidige finansielle kriser og risikoen for brug af statslige midler til at understøtte den finansielle stabilitet er blevet nedbragt betydeligt.

Arbejdsgruppen finder overordnet, at disse fordele samlet set mere end opvejer de omkostninger og byrder, som den styrkede regulering indebærer for sektoren. Arbejdsgruppen har ikke forholdt sig til balancen mellem disse hensyn ved eventuelle kommende forhøjelser af eksempelvis kapitalkrav.

Med udgangspunkt i denne overordnede præmis har arbejdsgruppen i gennemgangen af den finansielle regulering haft fokus på at identificere emner, hvor det vil være hensigtsmæssigt at foretage forenklinger og muligt at reducere byrderne under fortsat hensyntagen til den finansielle stabilitet og gode vilkår for forbrugerne. Det gælder for eksempel unødvendige eller overlappende bestemmelser, uforholdsmæssigt store byrder eller utidssvarende begrænsninger for virksomhedernes handlemuligheder eller områder, hvor den finansielle lovgivning er blevet overhalet af den teknologiske udvikling.

I forhold til gennemgangen af den danske finansielle lovgivning har arbejdsgruppen sikret en tæt inddragelse af de praktiske erfaringer med efterlevelsen af reguleringen gennem kontakt til en lang række finansielle virksomheder. Arbejdsgruppen har således modtaget input fra de finansielle virksomheder til områder, hvor den finansielle regulering og håndhævelsen af reguleringen opleves som særligt byrdefuld, og hvor det vurderes hensigtsmæssigt med forenklinger.

Den finansielle sektor er i den forbindelse kommet med 82 forslag til ændringer af den finansielle lovgivning. Nogle af forslagene har været overlappende og er derfor behandlet under et. Forslagene vedrører både EU-regulering, den nationale implementering af EU-regulering, nationale regler, tværgående lovgivningsmæssige temaer samt Finanstilsynets tilsynspraksis. Arbejdsgruppen har behandlet alle forslag, som sektoren har peget på.

Endvidere er der foretaget en gennemgribende kortlægning af, hvor der er overimplementering af EU-regler i den eksisterende finansielle lovgivning.

På den baggrund anbefaler arbejdsgruppen, at der igangsættes 56 konkrete initiativer på det finansielle område.

Samlet set vurderes arbejdsgruppens forslag at kunne indebære betydelige positive erhvervsøkonomiske lettelser i forhold til virksomhedernes oplevede byrder. Det er vurderingen, at såfremt forslagene gennemføres, som de foreligger, så vil det samlet set være et potentiale for at lette de administrative byrder for virksomhederne med over 300 mio. kr. i konkret kvantificerede lettelser.

Derudover indeholder en række af arbejdsgruppens anbefalinger et potentiale for yderligere erhvervsøkonomiske lettelser, men lettelserne er ikke på nuværende tidspunkt kvantificeret, herunder fordi visse af initiativerne skal konkretiseres nærmere. Endelig anbefaler arbejdsgruppen at fjerne 11 tilfælde af overimplementering og lægger op til yderligere analyser på en række konkrete områder med henblik på yderligere initiativer.

Arbejdsgruppen bemærker, at det ikke er alle forslag, som indebærer målbare administrative byrdelettelser. Det gælder blandt andet de forslag, som indebærer muligheder for nye forretningsmuligheder, herunder de øgede muligheder for accessorisk virksomhed. Forslagene har imidlertid betydelige erhvervsøkonomiske fordele som følge af virksomhedernes øgede forretningsmuligheder kombineret med, at de for virksomhederne oplevede byrder mindskes væsentligt.

Tabel 1 De konkrete initiativer kan inddeles i følgende kategorier

Kategori	Antal	Målt potentiale for erhvervsøkonomisk lettelse i alt
Anbefalinger vedrørende nationale regler	32	Over 200 mio. kr. årligt
Anbefalinger til initiativer på EU-niveau	13	Over 100 mio. kr. årligt
Anbefalinger vedrørende overimplementering	11	Potentiale ikke estimeret

I gennemgangen af den finansielle regulering er det blevet klart, at for den finansielle sektor ligger det væsentligste potentiale for at lette byrderne i den fremadrettede tilrettelæggelse af, hvordan kommende finansielle lovgivning udformes og særligt gennemføres. Sektoren har således peget på en række tværgående problemstillinger, som blandt andet knytter sig til lovgivningsprocessen og tilgængeligheden af den finansielle regulering. Arbejdsgruppen har på den baggrund formuleret syv principper for det fremadrettede arbejde med den finansielle regulering. Med principperne foreslås blandt andet en øget inddragelse af sektoren i lovgivningsprocessen, vurderingen af de økonomiske konsekvenser af lovforslag udvides, og det samlede kompleks af lovgivning og vejledninger mv. gøres lettere tilgængeligt og gennemskueligt for de finansielle virksomheder.

Den teknologiske udvikling går i disse år langt hurtigere end hidtil og rummer for den finansielle sektor store perspektiver i forhold til at udvikle nye produkter og til at forenkle allerede eksisterende processer. Det er til gavn for virksomhederne, som dermed bliver bedst muligt rustet til fremtidige udfordringer, og for borgerne, som får et bedre og større produktudbud med en øget brugervenlighed.

Arbejdsgruppen har bedt den finansielle sektor komme med input til emner, for så vidt angår de finansielle virksomheders muligheder for i endnu højere grad at udnytte nye digitale løsninger og nye forretningsmodeller.

Der er imidlertid endnu ikke et entydigt billede af, hvordan den digitale udvikling vil påvirke den finansielle sektor, herunder de samfundsmæssige gevinster samt påvirkningen af

de systemiske og markeds-mæssige risici, herunder risikoen for cyberangreb mv. Det er derfor arbejdsgruppens vurdering, at udviklingen vil medføre et behov for, at myndigheder og den finansielle sektor i højere grad end hidtil har en åben og løbende dialog om, hvordan mulighederne bedst muligt udnyttes, samtidig med at de fælles udfordringer håndteres.

På den baggrund har arbejdsgruppen en række anbefalinger til det fremadrettede arbejde med at sikre digitaliseringsparat finansiell regulering, øgede muligheder for at anvende teknologi i forhold til virksomhedernes overholdelse af reglerne samt de finansielle virksomheders muligheder for at udvikle nye digitale forretningsmodeller.

Tabel 2 Opsummering af konkrete anbefalinger

Emne	Anbefaling	Potentiel byrdelettel- se
<i>Anbefalinger vedrørende nationale regler</i>		
Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og Solvens II	<p>Det foreslås, at definitionerne på outsourcing og væsentlighed i outsourcingbekendtgørelsen bliver præciseret, eksempelvis i en vejledning, således at det bliver klarere, hvornår en outsourcing, herunder en videreoutsourcing, er omfattet af outsourcingbekendtgørelsen. I den forbindelse bør der også ses på væsentlighedsbegrebet, så både omfanget i forhold til den enkelte virksomhed og aktiviteten af outsourcingen fremover indgår i vurderingen. Definitionerne bør for banker være i overensstemmelse med EBA's kommende retningslinjer om outsourcing. Der skal ved implementering af henstillingerne i outsourcingbekendtgørelsen tages stilling til, om og i givet fald i hvilket omfang disse er relevante og skal finde anvendelse for gruppe 2-forsikrings-selskaber.</p> <p>Det foreslås, at § 5, nr. 10, i bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010 om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder ændres i relation til cloud, så der tages afsæt i en notifikationsmekanisme fremfor det nuværende krav om aktiv godkendelse.</p>	Lettelsen er estimeret til en andel af de ca. 47 mio. kr. i årlige byrder.
Ét-års-regel for operationel leasing	Det foreslås, at Finanstilsynet foretager en fornyet vurdering af tidsgrænsen for operationel leasing som accessorisk virksomhed med henblik på at klarlægge, om grænsen kan sættes ned fra et år til seks måneder. Det foreslås desuden, at pengeinstitutter via arbejdsgruppens anbefaling om ændring af § 26 i lov om finansiell virksomhed gives mulighed for at udøve leasinglignende aktiviteter, hvor aftalerne kan have løbetid ned til en måned i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab.	Der er ikke estimeret en direkte byrdelettel- telse for erhvervsli- vet. Positive indirek- te/afledte effekter.
Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed	<p>Det foreslås, at § 24 i lov om finansiell virksomhed tilpasses således, at særligt forskellige former for it-produkter og it-plattorme falder ind under begrebet accessorisk virksomhed. Det bør sikres, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikrings-selskaber kan udvikle nye digitale løsninger og services i forlæn-gelse af den traditionelle virksomhed til virksomhedens kunder.</p> <p>Det foreslås, at § 26 i lov om finansiell virksomhed tilpasses således, at pengeinstitutter kan udøve visse aktiviteter, der ligger ud over accessorisk virksomhed, i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab. Det vil skulle sikres, at risiciene i datterselskabet bliver tilstrækkeligt indkapslet i det pågældende selskab, samt at</p>	Der er ikke estimeret en direkte byrdelettel- telse for erhvervsli- vet. Positive indirek- te/afledte effekter.

	<p>de ikke udgør en betydende del af instituttets aktivitet. Aktiviteterne skal ligge i forlængelse af instituttets bankdrift eller udnytte instituttets særlige kompetencer inden for et givent område, som kan anvendes til gavn for pengeinstituttets kunder.</p> <p>Det foreslås, at begrænsningerne for forsikringsselskabers investering i boligbyggeri i § 29, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ophæves.</p> <p>Det foreslås at tilpasse §§ 27 og 28 i lov om finansiel virksomhed med henblik på at give mulighed for, at henholdsvis fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber udøver tilladt accessorisk virksomhed i et datterselskab.</p>	
Registrerede aktiver for forsikringsselskaber	<p>Det foreslås, at implementere Solvens II-direktivets konkursmodel (jf. artikel 275, stk. 1, litra b) for skadesforsikringsselskaber.</p> <p>For så vidt angår livsforsikringsselskaber mv., foreslås det, at der rettes henvendelse til Kommissionen for at få en hurtig afklaring af, om initialmargen stillet efter reglerne i EMIR forordningen kan udgøre en del af de registrerede aktiver efter Solvens II artikel 275, stk. 1, litra a), jf. artikel 276, stk. 4.</p> <p>Det foreslås videre, at byrden ved den kvartalsvise indberetning af de registrerede aktiver lempes for livsforsikringsselskaber mv. Det kan ske ved en gennemgang af bekendtgørelsen om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser med henblik på afhjælpning af byrder.</p>	<p>Lettelsen er estimeret til ca. 8 mio. kr. årligt for skadesforsikringsselskaber. Anbefalingen kan medføre yderligere lettelser for livsforsikringsselskaber mv.</p> <p>Potentielt positive indirekte/afledte effekter vedrørende initialmargen.</p>
Adgang til brug af digital post	<p>Det foreslås, at det præciseres i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder kan sende digital post til kunder med kundernes passive accept – og at det i forbindelse med præciseringen overvejes og gøres klart, om der skal være minimumskriterier, og i givet fald hvilke minimumskriterier digitale postløsninger skal opfylde for at sikre varetagelse af forbrugersyn.</p>	<p>Lettelsen er estimeret til ca. 131 mio. kr. årligt.</p>
Omfanget af supplerende indberetninger	<p>Det foreslås, at Finanstilsynet i fællesskab med brancheorganisationerne og de finansielle virksomheder sikrer en tilrettelæggelse af de supplerende indberetninger, der tilgodeser behovet for data, samtidig med at virksomhederne belastes mindst muligt tids- og ressourcemæssigt. Der skal i den sammenhæng være fokus på i videst muligt omfang at genbruge data på tværs af myndighederne.</p>	<p>Lettelsen kan ikke estimeres.</p>
Daglig opgørelse af LCR og likviditetsposition for visse pengeinstitutter	<p>Det foreslås, at Finanstilsynet tilpasser sin vejledning om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter, således at det også er muligt for ikke-SIFI-realkreditinstitutter og gruppe 2-institutter at undlade den daglige opgørelse af LCR, hvis de opfylder de samme krav til risikostyring mv., som i dag er gældende for gruppe 3- og gruppe 4-institutter.</p>	<p>Lettelsen er estimeret til ca. 0,2 mio. kr. årligt.</p>

Markeder for handler med UCITS	Det foreslås at ophæve kravet om erklæring i § 139, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.	Lettelsen er estimeret til ca. 0,02 mio. kr.
Pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikrings-selskaber	Det foreslås at ændre § 2 i bekendtgørelse nr. 688 af 1. juni 2016 om finansielle rapporter for forsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser, således at unoterede forsikrings-selskaber, herunder tværgående pensionskasser, fremover undtages fra kravet om udarbejdelse af halvårsrapporter. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre § 195, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, således at det alene er de finansielle virksomheder, der har pligt til at udarbejde halvårsrapporter, der skal indsende halvårsrapport til Finanstilsynet.	Lettelsen er estimeret til ca. 16,7 mio. kr.
Frister for regnskabsindberetning (KRGS og KRGC)	Det foreslås at forlænge indberetningsfristerne for KRGS og KRGC for gruppe 4-institutter med 10 bankdage.	Ingen direkte lettelse estimeret.
Beregning af emissions- og indløsningspriser – (UCITS)	Det foreslås, at § 6, stk. 2 og § 7, i bekendtgørelse nr. 757 af 17. juni 2014 om beregning af emissions- og indløsningspriser ved tegning og indløsning af andele i danske UCITS tilpasses med henblik på, at virksomhederne kan fastsætte grænsen for beregning af emissions- og indløsningspriser som en fast procentdel af foreningens formue.	Lettelsen kan ikke estimeres.
Optagelse af lån (UCITS)	Det foreslås, at § 68 i lov om investeringsforeninger m.v. tilpasses, så bestemmelsen rummer de muligheder for optagelse af midlertidige lån, der følger af UCITS-direktivet. Dette dog under hensyntagen til investorbekymringen, herunder at en afdeling ikke må kunne optage midlertidige lån med det formål at opnå en risikoeksponering, der er større end foreningens formue.	Lettelsen er estimeret til ca. 0,1 mio. årligt. Yderligere lettelser kan forventes, da anbefalingen går videre end det målte forslag.
Certificering af revisorer	Det foreslås, at timekravene i forbindelse med certificering af revisorer sættes ned. Arbejdsgruppen noterer sig, at Finanstilsynet allerede har haft et forslag om ændring af bekendtgørelsen i høring.	Potentielt positive pris-/konkurrenceeffekter.
Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet	Det foreslås, at det elektroniske SDO/SDRO-register og kravet om indberetning af udstedte SDO'er og SDRO'er til Finanstilsynet i medfør af § 3, stk. 2 og stk. 3, i bekendtgørelse nr. 717 af 21. juni 2007 om betingelser for at realkreditinstitutter og pengeinstitutter kan få tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, bliver afskaffet.	Lettelsen er estimeret til ca. 0,1 mio. årligt.
Krav om dansk resume for prospekter, der har EU pas	Det foreslås, at sprogkravet for prospekter, der er godkendt i andre EU-lande, men anvendes i Danmark, i § 34, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1176 af 31. oktober 2017 om prospekter, ophæves. Dette indebærer, at kravet om et dansk resumé til engelske prospekter også ophæves for prospekter godkendt i Danmark.	Der er estimeret en marginal administrativ lettelse årligt.
Fortolkning af reglerne om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer	Arbejdsgruppen vurderer, at denne problemstilling kan løses inden for de nuværende regler, idet forudgående bestyrelsesgodkendelse kan gives inden for et fastsat maksimum. Efterfølgende er bestyrelsen og direktionen forpligtet til at overvåge forsvarligheden og forløbet af de godkendte eksponeringer.	Der er ikke foretaget estimering.

	Forslaget om indførelse af en dispensationsadgang er derfor ikke nødvendig.	
Aktuarens beretning	Det foreslås, at kravet om aktuarens beretning i § 7 i bekendtgørelse nr. 1305 af 28. november 2017 om ansvarshavende aktuar udgår.	Lettelsen er estimeret til ca. 1,2 mio. kr. årligt.
Oplysningskrav om organiseret rabat	Det foreslås, at § 5 i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2014 om information om gebyrer og andre omkostninger for forsikringselskaber ophæves. Da den samme regel gælder for pengeinstitutter i henhold til bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 § 10, foreslås det, at denne bestemmelse ophæves samtidigt.	Lettelsen er estimeret til ca. 0,2 mio. kr. årligt.
Adgang til data for fintech-virksomheder	Det foreslås, at adgangen til eSKATdata udvides til at omfatte en bredere kreds af virksomheder, og at Erhvervsministeriet i den igangværende proces med Skatteministeriet sikrer, at de ønsker og behov, som arbejdsgruppen har udtrykt, imødekommes.	Positive indirekte/afledte effekter.
Reglerne vedrørende skemaer i FAIF'ens årsrapport har indholdsmæssige mangler	Det foreslås, at skemaerne i årsrapporten for forvaltere af alternative investeringsfonde efter dialog med sektoren tilpasses forvalternes forretningsmodel ved blandt andet tilføjelse af regnskabsposter. Tilpasningerne i skemaerne skal ske ved en ændring af bilag 5 og 6 i bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 med senere ændringer om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.	Der er ikke foretaget estimering.
Finansielle holdingselskaber og regulering af ledelse og styring samt "god skik"	Arbejdsgruppen finder, at problemstillingen bør løses ved at vejlede virksomhederne om, hvilke krav der gælder for de finansielle holdingvirksomheder.	Der er ikke foretaget estimering.
Register over tilsynsafgørelser	Det foreslås, at der sker en yderligere kategorisering af Finanstilsynets afgørelser med henblik på at styrke brugervenligheden og søgbarheden på Finanstilsynets hjemmeside navnlig i forhold til praksis indenfor specifikke områder af den finansielle regulering. Endvidere kan Finanstilsynets nyhedsbrev forbedres, så det fremadrettet videreformidler information om såvel ny regulering som Finanstilsynets praksis til abonnenterne med jævne mellemrum.	Lettelsen er estimeret til ca. 0,3 mio. kr. årligt.
Strukturen i lov om finansiell virksomhed (FIL)	Det foreslås, at der arbejdes hen imod en opsplitning af lov om finansiell virksomhed. Opsplitningen vil kunne ske ved udsondring af virksomhedstyper i takt med, at EU-reguleringen ændres. Det foreslås at starte med udsondring af forsikringselskaberne, der er omfattet af Solvens II-regimet.	Lettelsen kan ikke estimeres.
Trafiklysbekendtgørelserne	Det foreslås, at bekendtgørelse nr. 554 af 1. juni 2016 om oplysning om risikoklassificering af visse udlansprodukter ophæves. Ligeledes foreslås det, at bekendtgørelse nr. 553 af 1. juni 2016 om risikomærkning af investeringsprodukter ophæves senest pr. 31. december 2019, hvor PRIIP-forordningen finder anvendelse for alle investeringsprodukter.	Lettelsen er vurderet til at være over 4 mio. kr. årligt.

Selskabslovens § 72 – tvangsindløsning af mindretsaktionærer	Det foreslås, at selskabslovens § 72 ændres, således at indløsning af minoritetskapitalejere i selskaber, hvis kapitalandele er udstedt gennem en godkendt værdipapircentral, kan foregå uden deponering af indløsningssummen. Det foreslås dermed, at udbetaling af indløsningssummen til den eller de indløste kapital-ejere kan ske via værdipapircentralen og de kontoførende institutter.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 mio. kr. årligt. Der kan desuden være øvrige positive efterlevelseskonsekvenser.
Databeskyttelse – Reglerne om videregivelse og samtykke i lov om finansiel virksomhed	Det foreslås, at § 123, som blandt andet handler om formkrav til samtykke, i lov om finansiel virksomhed ophæves. Det foreslås desuden, at der gennemføres en kortlægning af samspillet mellem videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed og i de nye databeskyttelsesregler med henblik på at fjerne eventuel unødvendig sektorregulering. I kortlægningen bør indgå en vurdering af, om det vil være muligt og hensigtsmæssigt at udvide muligheden for at udveksle oplysninger til brug for risikostyring mellem forbundne finansielle virksomheder uanset deres juridiske organisering.	Der er ikke foretaget estimering.
Arbejdsdeling mellem bestyrelse og direktion	Det foreslås, at direktivkrav om en "politik" skal kunne implementeres som krav om en "forretningsgang" i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v., når dokumentet ikke er en del af den overordnede eller strategiske ledelse. Det foreslås som konsekvens heraf, at § 5, stk. 3, nr. 6, i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. om en indberetningspolitik tilpasses ved en ændringsbekendtgørelse.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 mio. kr. årligt.
Fastsættelse af bidrag fra fondsmæglerselskaber til garantiformuen beregnet på baggrund af værdipapirer, der er i depot andetsteds	Det foreslås, at opkrævningsmodellen for Garantiformuens fondsmæglerselskabsafdeling ændres i forbindelse med arbejdet med den risikojusterede bidragsmodel for pengeinstitutter, således at parameteret værdipapirer opbevaret i depot andetsteds udgår af beregningsgrundlaget for fondsmæglerselskaber.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 mio. kr. årligt.
Prisoplysningsbekendtgørelsen	Det foreslås, at §§ 5 og 6 i bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter revideres med henblik på at sikre, at de oplysninger, der skal gives til forbrugerne, er tidssvarende og relevante. Det foreslås endvidere at ændre kravet til, hvor oplysningerne om pengeinstituttets priser skal være tilgængelige for forbrugerne, således at det er tilstrækkeligt, hvis de tydeligt fremgår af instituttets hjemmeside.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 mio. kr. årligt.
Annex IV rapportering forvaltere af alternative investeringsfonde	Det foreslås, at Finanstilsynet undersøger, hvordan vejledninger kan gøres lettere tilgængelige for brugerne, for eksempel i FIONA. Finanstilsynet er allerede ved at udarbejde en teknisk vejledning i Excel-format, som forventes offentliggjort i første halvår 2018, og som vil være en hjælp for brugerne i forbindelse med indberetninger. En hensigtsmæssig adgang til Finanstilsynets kommende vejledning i FIONA vil yderligere være en hjælp for brugerne.	Der er ikke foretaget estimering.

Solvens II Retshjælpsforsikring	Det foreslås, at Finanstilsynet vejleder om forståelsen af det frie advokatvalg i henhold til bekendtgørelse nr. 1259 af 27. november 2017 om retshjælpsforsikring for gruppe 1-forsikringsselskaber.	Der er ikke foretaget estimering.
Genopretningsplaner	Det foreslås, at Finanstilsynet anvender proportionalitet i forhold til kravene til de mindre pengeinstitutters genopretningsplaner, i det omfang dette er muligt inden for grænserne af den kommende delegerede forordning om kriterierne for at anvende forenklede forpligtelser i genopretningsplaner.	Der er ikke foretaget estimering.

Anbefalinger til initiativer på EU-niveau

Praksis vedrørende tilladelse af nulvægtning af koncernterne eksponeringer	<p>Det foreslås, at Finanstilsynet retter henvendelse til Kommissionen med henblik på nærmere afklaring af fortolkningen af artikel 113, stk. 6, i CRR, herunder en vurdering af behovet og muligheden for harmonisering af forordningens regler for nulvægtning af koncernterne eksponeringer.</p> <p>Det foreslås herudover, at Finanstilsynet ved fastlæggelse af praksis af tilladelse til nulvægtning inddrager hensynet til sammenlignelighed og den tilsigtede harmoniserede tilgang i CRR.</p>	Lettelsen er estimeret til ca. 155 mio. kr. årligt.
Revisionsudvalg	Det foreslås, at der arbejdes for en direktivændring, så forsikringsselskaber med en balancesum op til 500 mio. kr., i lighed med mindre pengeinstitutter, fritages fra pligten til at etablere revisionsudvalg.	Lettelsen er estimeret til ca. 2,3 mio. kr. årligt.
Lempelse af reglerne om store eksponeringer for fondsmæglerselskaber	Det foreslås, at fondsmæglerbranchens synspunkter til reglerne om store eksponeringer inddrages i det videre arbejde med det af Kommissionen fremsatte forslag til ny regulering, herunder at der fra dansk side i forhandlingerne støttes op om proportionalitet under hensyntagen til såvel den finansielle stabilitet som investorbekyttelse. Der bør således fra dansk side fortsat støttes op om en regulering, som afspejler fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og tilknyttede risici, og som er proportionelle og effektive.	Lettelsen kan ikke estimeres før anbefalingen er udmøntet.
Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber	<p>Det foreslås, at fondsmæglerbranchens synspunkter inddrages i det videre arbejde med det af Kommissionen fremsatte forslag til ny regulering, herunder at der fra dansk side i forhandlingerne støttes op om proportionalitet under hensyntagen til den finansielle stabilitet og investorbekyttelse samt de danske politiske aftaler på aflønningsområdet. Der bør således fra dansk side fortsat støttes op om en regulering, som afspejler fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og tilknyttede risici, og som er proportionelle og effektive.</p> <p>Det foreslås derudover, at det i forbindelse med implementeringen af den kommende EU-regulering vurderes, om der er nationale regler uden for EU-reguleringens område. I givet fald bør disse ophæves, medmindre der foreligger særlige vægtige argumenter for opretholdelse heraf.</p>	Der er ikke foretaget estimering.

Forbrugerkreditdirektivet artikel 4	Det foreslås, at der på EU-niveau arbejdes for målrettede oplysningskrav ved ydelse af lån og kreditter, der blandt andet gør det nemmere for forbrugerne at sammenligne låntilbud og vilkår. Det handler både om oplysningskrav i forbindelse med markedsføring, i rådgivningen forud for aftaleindgåelsen og i den endelige låneaftale, så forbrugerne kun modtager de oplysninger, der har værdi for forbrugerne i de enkelte dele af beslutningsprocessen. Oplysningskrav skal endvidere kunne opfyldes med lagdelt information ("et klik væk"), så kravene opfyldes på en værdigivende måde for forbrugerne også på platforme med mere begrænset skærmlads.	Der er ikke foretaget estimering.
PSD2, NIS og GDPR – hændelsesrapportering i forbindelse med større IT-hændelser	Det foreslås, at rapporteringskravene efter de forskellige EU-retsakter tages op af Danmark, når retsakterne næste gang skal revideres. Indtil da anbefaler arbejdsgruppen, at der nationalt fortsat arbejdes for en nem og håndterbar løsning, der indebærer et tilstrækkeligt højt IT-sikkerhedsniveau for virksomheder og myndigheder. Arbejdsgruppen lægger i den forbindelse vægt på, at der findes en sikker løsning med en fælleselektronisk indberetningsportal.	Der er ikke foretaget estimering.
MAR – forskellige indberetningskrav	Det foreslås, at forslagene indgår i den kommende evaluering af MAR i 2019. Forslagene bør efterfølgende indgå i overvejelserne om, hvilke områder der fra dansk side bør prioriteres at arbejde for en ændring af, når MAR forventeligt efterfølgende skal revideres.	Der er ikke foretaget estimering.
EMIR, MiFIR og SFTR – forskellige rapporteringskrav	Det foreslås, at der i forbindelse med fremtidige revisioner af EU-retsakter er fokus på øget integrering af systemer og rapporteringskrav. Ligeledes bør der arbejdes for øget koordination og harmonisering af rapporteringskrav ved udvikling af rapporteringssystemer i ESA'erne samt for øget udnyttelse af allerede indsamlet information hos ESA'erne.	Der er ikke foretaget estimering.
CSDR - krav om buy-in proces og afviklingsinternalisatorer	Det foreslås, at der arbejdes videre med forslaget i forbindelse med den kommende evaluering af CSDR.	Der er ikke foretaget estimering.
SIFI-buffer	Arbejdsgruppen foreslår, at der i forbindelse med revisionen af CRD IV fortsat arbejdes for, at artikel 131, stk. 5, ændres, så det muliggør en implementering af den politisk aftalte udformning af bufferkravene i Danmark gennem denne bestemmelse. Det vil i givet fald kræve en ændring af lov om finansiel virksomhed. Arbejdsgruppen foreslår desuden, at Finanstilsynet kontakter EBA med henblik på afklaring af, om den af EBA's offentliggjorte liste over medlemsstaternes anvendelse af artikel 131 i CRD IV kan fremgå, at der ikke er fastsat en O-SII buffer i Danmark, men at der til gengæld er fastsat en systemisk risikobuffer for SIFI'er (svarende til O-SII i CRD), således at listen giver et mere retvisende billede af de danske regler på området.	Der er ikke foretaget estimering.
CRD IV/CRR – kapitalkrav for fondsmæglerselskaber	Det foreslås, at fondsmæglerbranchens synspunkter til reglerne om kapitalkravene inddrages i det videre arbejde med det af Kommissionen fremsatte forslag til ny regulering, herunder at der	Der er ikke foretaget estimering.

	fra dansk side arbejdes for, at fondsmæglerselskaber kapitalbelastes under hensyntagen til proportionalitet og forskellige forretningsmodeller, og at reglerne er administrativt håndterbare for de danske fondsmæglerselskaber.	
Proportionalitet i mindre pengeinstitutter	Det foreslås, at Finanstilsynet fortsat arbejder for at sikre en høj grad af proportionalitet i forhold til rapporteringsforpligtelser og offentliggørelsesforpligtelser i den europæiske regulering, herunder i forbindelse med forhandlingerne om revision af CRD IV.	Der er ikke foretaget estimering.
IDD – formkrav	Det foreslås, at der arbejdes for at afskaffe formkravet i forbindelse med den kommende revision af IDD med henblik på at opnå en løsning, hvor der som udgangspunkt er valgfrihed mellem visse kommunikationsformer, men hvor kunden efter anmodning kan kræve oplysningerne udleveret på papir. Det foreslås endvidere, at der arbejdes for, at kravet om, at oplysningerne altid kan kræves udleveret på papir ikke skal gælde i særlige tilfælde, for eksempel hvor en virksomhed ved aftalens indgåelse alene opererer digitalt.	Der er ikke foretaget estimering.

Anbefalinger vedrørende dansk overimplementering

Governance-regler – Lov om finansiel virksomhed §§ 64-77	Arbejdsgruppen anbefaler, at det i forbindelse med udskillelsen af de enkelte hovedområder fra lov om finansiel virksomhed, i henhold til anbefaling nr. 12 i emner analyseret af Deloitte, afdækkes, hvilke governance-krav der skal gælde for de forskellige områder.	Der er ikke foretaget estimering.
Governance-regler – Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. §§ 13 og 27a	Arbejdsgruppen anbefaler ovenfor, at det i forbindelse med udskillelsen af de enkelte hovedområder fra lov om finansiel virksomhed, i henhold til anbefaling nr. 12 i emner analyseret af Deloitte, afdækkes, hvilke governance-krav, der skal gælde for de forskellige områder. Da forvaltere af alternative investeringsfonde ikke reguleres i FIL behøver en gennemgang af governance-krav til forvaltere af alternative investeringsfonde ikke afvente opdelingen af FIL.	Der er ikke foretaget estimering.
Koncerngenopretningsplan – Lov om finansiel virksomhed § 71 b, stk. 1 samt bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I og bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015	Arbejdsgruppen foreslår, at overimplementeringen fjernes. Som del af dereguleringen skal anvendelsesområdet af bekendtgørelsen nr. 724 af 27. maj 2015 ligeledes tilpasses.	Lettelsen er vurderet til at være over 4 millioner kr. årligt.
Krav for finansielle holdingselskaber – Lov om finansiel virksomhed §§ 170-174 og § 175 a	Arbejdsgruppen vurderer, at udfaldet af forhandlingerne om CRR2 bør afventes, inden overimplementeringen fjernes for at undgå unødige omstillingsbyrder.	Der er ikke foretaget estimering.

Indberetning og offentliggørelse af fejlregninger – Lov om investeringsforeninger § 75	Arbejdsgruppen foreslår, at man fjerner det for virksomhederne byrdefulde lovbestemte krav om indberetning af enhver afvigelse på 0,5 pct. eller mere.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 millioner kr. årligt.
Underskrift af vedtægter – Lov om investeringsforeninger § 14	Arbejdsgruppen foreslår, at man fjerner det lovbestemte krav om, at vedtægterne for en investeringsforening eller SIKAV skal underskrives af bestyrelsen.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 millioner kr. årligt.
Krav til prospekter - Bekendtgørelse om oplysninger i prospekter for danske UCITS nr. 138 af 17. februar 2016 med senere ændringer	Arbejdsgruppen anbefaler konkret, at kravet om bestyrelsesmedlemmers underskrifter på prospekter for investeringsforeninger eller SIKAV'er ophæves. Arbejdsgruppen anbefaler yderligere, at prospektbekendtgørelsen som helhed gennemgås med henblik på at kortlægge, hvilke krav til danske UCITS, der blot uddyber og operationaliserer kravene fra UCITS direktivet inkl. bilag, og hvilke der pålægger danske UCITS yderligere krav end direktivet med henblik på at fjerne overflødige nationale krav.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 millioner kr. årligt.
Vejledning af 21. januar 2003 om ansøgning i henhold til § 6 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger og godkendelse af investeringsforeninger, specialforeninger og afdelinger heraf samt om godkendelse af investeringsforeningers vedtægter, jf. § 13, stk. 2	Arbejdsgruppen anbefaler, at vejledningen revideres/nyaffattes og at kravet om bestyrelsens underskrifter på fondsinstruks og vedtægter for en investeringsforening m.fl. udgår.	Der er ikke foretaget estimering.
Bekendtgørelse nr. 1258 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1 forsikringsselskaber af 27. november 2017	Arbejdsgruppen vurderer, at kravet i § 3, stk. 5, og § 6, stk. 3, om at foretage relevante konsekvensvurderinger "mindst årligt", kan fjernes. Arbejdsgruppen vurderer desuden, at kravet i § 6, stk. 2-5, om tilladelse til at anvende volatilitetsjustering kan afløses af en notifikationsbestemmelse.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 millioner kr. årligt.
Driftsplan i ansøgning om tilladelse - Bekendtgørelse nr. 356 om driftsplaner, planer for genoprettelse, finansieringsplaner og individuelt solvensbehov for forsikringsselskaber af 8. april 2015	Arbejdsgruppen anbefaler, at kravet bringes i overensstemmelse med solvens II-direktivet og nedsættes til tre år.	Lettelsen er vurderet til at være under 4 millioner kr. årligt.
Bekendtgørelse nr. 1359 om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser af 30. november 2015	For så vidt angår registrerede aktiver i livsforsikringsselskaber henviser arbejdsgruppen til afsnit 5.2.5. Arbejdsgruppen anbefaler, at behandlingen af bekendtgørelsen sker i forbindelse med implementeringen af IORP-direktivet.	Potentialet for lettelse indgår i vurderingen under anbefaling om registrerede aktiver for forsikringsselskaber.

3. SAMFUNDSMÆSSIGE EFFEKTER AF DEN FINANSIELLE REGULERING

3.1 ANALYSE AF DE SAMFUNDSØKONOMISKE EFFEKTER AF DEN GENNEMFØRTE FINANSIELLE REGULERING – HERUNDER KAPITALKRAV (PENGE- OG REALKREDIT-INSTITUTTER)

Efter den internationale finansielle krise fra 2008 er der globalt, på EU-niveau og i Danmark gennemført en række tiltag for at skærpe den finansielle regulering med henblik på at gøre den finansielle sektor mere robust og modstandsdygtig og dermed understøtte den finansielle stabilitet. Den skærpede regulering skal ses i lyset af de store omkostninger, som den seneste krise har haft for den finansielle sektor, samfundsøkonomien som helhed og de offentlige finanser.

Hovedelementerne i denne skærpede regulering i EU er 1) højere kapitalkrav vedtaget med kapitalkravsforordningen (CRR) og revisionen af kapitalkravsdirektivet (CRD IV), samt 2) et nyt krisehåndteringsregime vedtaget med direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD), som skal forbedre mulighederne for at genoprette et institut i vanskeligheder, og hvis dette ikke er muligt, gøre det muligt at restrukturere et nødlidende institut, uden at der anvendes statslige midler.

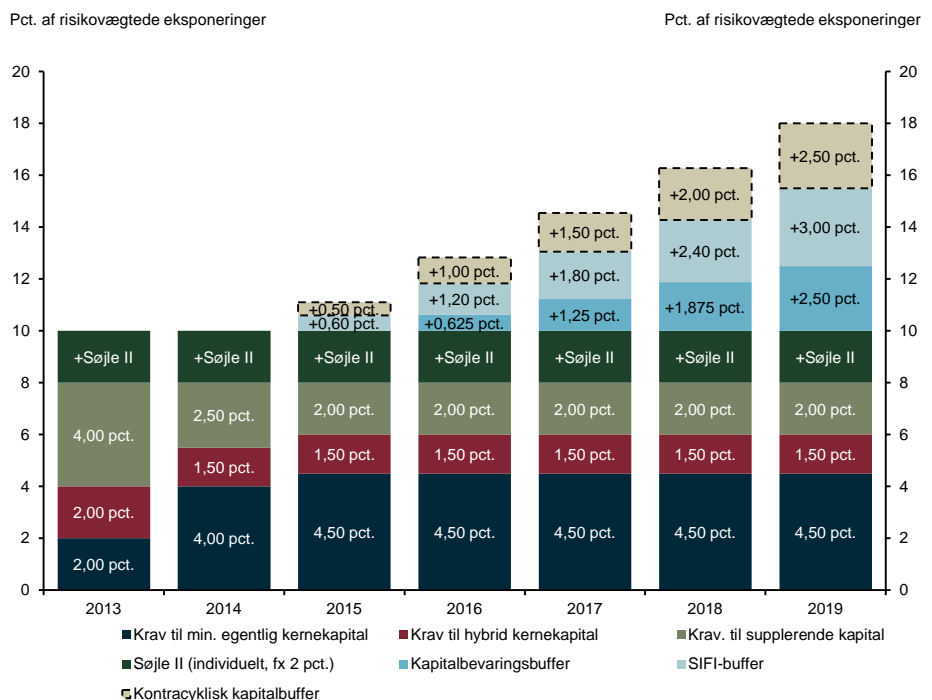
Ud over disse to centrale elementer er en lang række andre dele af den finansielle regulering også blevet skærpet efter krisen. Det drejer sig blandt andet om krav til solid risikostyring, herunder styring af likviditetsrisiko. Endvidere er kravene til god selskabsledelse (governance) øget i lyset af erfaringerne fra krisen og høj kompleksitet i den finansielle sektors forretningsmodeller, ligesom tilsynet med kreditinstitutter er styrket betydeligt. Det gælder dels i form af betydeligt styrkede beføjelser og ressourcer til de nationale tilsynsmyndigheder og dels oprettelsen af blandt andet den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA). En vigtig del af reguleringen efter krisen sigter derudover på at styrke forbrugerbeskyttelsen på det finansielle område, herunder ved rådgivning om finansielle produkter.

En samlet vurdering af de samfundsøkonomiske effekter af reguleringen ville optimalt ske på tværs af de enkelte initiativer på en sammenhængende måde. Det er imidlertid ikke muligt at tage højde for alle initiativer og hensyn i én samlet kvantitativ analyse.

I den økonomiske litteratur fokuseres der særligt på kvantificering af effekterne af kapitalkrav. Det skal ses i lyset af, at kapitalkrav er en central del af reguleringen, og at effekten af kapitalkrav er lettere at kvantificere end andre dele af reguleringen. Denne analyse fokuserer derfor på kvantificering af de makroøkonomiske omkostninger og gevinster ved kapitalkrav til de danske penge- og realkreditinstitutter ("institutter").

Analysen vurderer effekten af institutternes forøgede kapitalisering. Denne forøgelse er understøttet af de med CRR/CRD IV vedtagne kapitalkrav, der er under indfasning frem til 2019, og omfatter således ikke overvejelser om mulige kommende kapitalkrav, herunder færdiggørelse af de såkaldte Basel IV-standarder. CRR/CRD IV indebærer en styrkelse af institutternes risikobaserede kapitalkrav, hvor både kravet til sammensætningen og til niveauet af kapitalen styrkes, jf. figur 1. Kravene før krisen (de såkaldte Basel II-standarder) svarer til niveauet i 2013.

Figur 1 Kapitalkrav i Danmark vedtaget med CRR/CRD IV

Anm.: CRR/CRD IV stiller krav om mere egentlig tabsabsorberende kapital, for eksempel aktiekapital, ligesom der stilles krav om en kapitalbevaringsbuffer, en mulig kontracyklisk kapitalbuffer og ekstra kapitalbuffer for systemisk vigtige institutter. Søjle II-tillægget er institutspecifikt. Det ligger typisk i niveauet 2-3 pct. af et instituts risikovægtede eksponeringer, men kan være både lavere og højere. I figuren er et tillæg på 2 pct. angivet som illustration.

Ud over de øgede kapitalkrav er der andre elementer i den styrkede regulering, som også har bidraget positivt til at understøtte den finansielle stabilitet, men hvor effekten ikke umiddelbart kan kvantificeres. CRR/CRD IV fastlægger krav til institutternes beholdninger af likvide aktiver, det såkaldte LCR-krav. LCR stiller krav om, at institutterne altid skal opretholde en tilstrækkeligt stor beholdning af likvide aktiver til at dække mulige ubalancer mellem institutternes ind- og udgående pengestrømme under et 30-dages intensivt likviditetsstress. Det er med til at sikre, at de finansielle institutter bedre kan håndtere perioder med uro på de finansielle markeder og er dermed med til at styrke den finansielle stabilitet.

Analysen vurderer også de samfundsøkonomiske effekter af det nye krisehåndteringsregime, som blev indført med BRRD og trådte i kraft i Danmark i 2015¹.

Samlet set vurderes de seneste års vedtagne skærpede finansielle regulering at bidrage til et velfungerende og robust finansielt system, således at sektoren kan opretholde dens samfundsøkonomiske vigtige rolle som kreditformidler til realøkonomien, også i krisituationer, samtidig med at risiciene for fremtidige finansielle kriser er blevet nedbragt.

Det vurderes, at der er væsentlige samfundsøkonomiske gevinster forbundet med, at kapitalkravene til penge- og realkreditinstitutter er øget efter finanskrisen med CRR/CRD IV, samt at der er etableret klare rammer for håndtering af nødlidende kreditinstitutter, herunder at det er ejere og kreditorer, der i højere grad skal bære tab i en afviklingsituation ved nedskrivning eller konvertering af deres tilgodehavender ("bail-in").

¹ På tidspunktet for analysen var reglerne i BRRD om et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, NEP, endnu ikke er udmøntet i konkrete NEP-krav, ligesom der ikke forelå færdige afviklingsplaner for de systemisk vigtige institutter.

Disse gevinster afhænger af niveauet af institutternes kapitalisering, det vil sige, at der ikke kan ventes samme gevinster ved tilsvarende yderligere stigninger i kapitalkravet.

3.1.1 Analyse af samfundsøkonomiske effekter af kapitalkrav

Analysen af de samfundsøkonomiske effekter af de øgede kapitalkrav tager udgangspunkt i den økonomiske litteratur, som suppleres med makroøkonomiske beregninger for dansk økonomi.²

Litteraturen benytter overordnet en tilgang, hvor de samfundsøkonomiske gevinster ved kapitalkrav/kapitalisering holdes op imod de samfundsøkonomiske omkostninger herved, jf. tabel 3.

Gevinsterne ved øgede kapitalkrav beregnes som (1) lavere sandsynlighed for finansielle kriser som følge af institutternes øgede robusthed ganget med (2) en finansiell krises effekt på økonomien i form af tabet af økonomisk aktivitet. Omkostningerne (3) består af øgede finansieringsomkostninger for institutterne, der kan give gennemslag på udlånsrenter og den overordnede efterspørgsel i samfundet.

Tabel 3 Samfundsøkonomiske gevinster og omkostninger ved højere kapitalkrav

(+) Gevinster	(1)	Øget kapitalisering gør institutterne mere robuste over for tab og reducerer risikoen for finansielle kriser.
	(2)	Finansielle kriser er dyre for samfundet, da de er forbundet med store tab i BNP.
(-) Omkostninger	(3)	Mere kapital kan øge institutternes finansieringsomkostninger. Dette kan have negativ effekt på udlånet og investeringer, hvilket medfører lavere BNP.
(=) Nettogevinster	(1)*(2)-(3)	Effekt i pct. af BNP

Denne tilgang benyttes blandt andet af Bank of England (2015), Bank of International Settlements (2011), Basel Committee on Banking Supervision (2010) og Sveriges Riksbank (2017).

Der er i litteraturen forskel på for eksempel de specifikke modelvalg, økonometriske metoder, definition af finansielle kriser og datagrundlag, ligesom alle modelberegninger i sagens natur bygger på en række antagelser, der kan være forbundet med større eller mindre præcision og usikkerhed. Ikke desto mindre er der i litteraturen konsensus om, at de vedtagne øgede krav til institutternes kapitalgrundlag siden krisen har positive nettoeffekter for samfundsøkonomien som helhed.

I boks 1 nedenfor peges der på nogle forhold vedrørende den metodiske tilgang, herunder behov for simplificerende antagelser, som er relevante i vurderingen af resultaterne. Disse forhold kan bidrage til en usikkerhed om, hvilke samfundsøkonomiske gevinster det er muligt at opnå med kapitalkrav, men skal sammenholdes med, at der også er faktorer, der trækker i retning af at undervurdere effekterne af finansielle kriser.

² Beregningerne bygger metodemæssigt på arbejdspapiret "A cost-benefit analysis of capital requirements for the Danish economy", Mikkelsen & Pedersen (2017).

Boks 1 Metodiske tilgange og udfordringer i litteraturen

Tilstrækkelige kapitalkrav er centralt for at reducere sandsynligheden og dybden af finansielle kriser. I praksis har mange forhold i et kompliceret samspil dog betydning herfor, herunder andre reguleringsmæssige tiltag. Den metodiske tilgang i litteraturen lægger ofte til grund, at der er en direkte sammenhæng mellem niveauet af kapitalkrav/kapitalisering og BNP-effekt på grund af finansielle kriser. Metodisk er det dog vanskeligt at adskille effekten af kapitalkrav og effekten af øvrige reguleringsmæssige tiltag i at reducere sandsynligheden for en krise.

For at bestemme BNP-effekten af kapitalkrav skal der også tages stilling til, hvornår en given økonomisk krise er finansiell, og i givet fald om hele en BNP-nedgang skyldtes utilstrækkelig kapitalkrav/kapitalisering af kreditinstitutter, eller om noget af nedgangen skyldtes en almindelig, realøkonomisk konjunkturedgang, som ville have indtruffet under alle omstændigheder. Udviklingen i kreditgivning og på boligmarkedet er forbundet med den almindelige konjunkturudvikling, og det er empirisk vanskeligt at adskille den finansielle komponent fra den realøkonomiske.

Disse forhold kan bidrage til en usikkerhed om, hvilke samfundsøkonomiske gevinster det er muligt at opnå med kapitalkrav. Der er imidlertid også faktorer, der trækker i retning af at undervurdere effekterne af finansielle kriser. Derudover skal det holdes for øje, at omkostninger ved kriser i litteraturen alene kvantificeres i form af BNP. BNP fanger ikke alle effekter af kriser eller af finansiell regulering i øvrigt.

De samfundsøkonomiske omkostninger ved de øgede kapitalkrav afhænger centralt af, i hvilket omfang institutternes finansieringsomkostninger stiger som følge heraf. Afkastkravet på kapital er som udgangspunkt højere end på gæld, da kapital står sidst i prioritetsrækkefølgen, og derfor har større tabsrisiko. Det vil isoleret set betyde, at det samlede afkastkrav stiger ved et øget kapitalkrav. Et højere niveau af tabsabsorberende kapital giver imidlertid institutterne en større tabsabsorberingsevne og mindsker dermed sandsynligheden for konkurs/afvikling, hvorved risikoen på både kapital og gæld bliver mindre. Det reducerer det samlede afkastkrav. Denne effekt omtales i den økonomiske litteratur som Modigliani-Miller-effekten (MM-effekt). En MM-effekt på 1 indebærer, at faldet i tabsrisikoen udligner den øgede egenkapitalandels stigning i afkastkravet, hvorved det samlede afkastkrav og samlede finansieringsomkostninger ikke påvirkes ved en højere grad af egenkapitalfinansiering. Falder afkastkravet på gæld og egenkapital omvendt ikke, betegnes det som en MM-effekt på 0. Satser mellem 0 og 1 beskriver således gennemslaget af lavere risikopræmier på de endelige finansieringsomkostninger.

I litteraturen findes der varierende resultater vedrørende påvirkningen af institutternes finansieringsomkostninger. De afhænger af flere forhold, herunder risikopræmier, der varierer over tid, og samspillet med den øvrige regulering. I studiet af Sveriges Riksbank (2017) anvendes en MM-effekt på 0,56. Tallet er et gennemsnit af resultater i den internationale økonomiske litteratur om størrelsen af MM-effekten. Bank of England (2015) anvender også en MM-effekt på omtrent 0,5. Det er i denne forbindelse vigtigt at holde sig for øje, om omkostningerne ved kapitalkrav anskues fra institutternes perspektiv eller et samfundsøkonomisk perspektiv. Reduktionen i markedets forventning om statslig støtte til nødlidende institutter kan for eksempel have øget deres finansieringsomkostninger. Ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv kan dette dog ikke anses for at være en omkostning.

Endelig skal det nævnes, at litteraturen ofte ikke tager eksplicit højde for de internationale koblinger i det finansielle system mellem lande. Den finansielle krise var af globalt omfang, og de efterfølgende tiltag i reguleringen, herunder styrkelsen af kapitalkrav, er i vid udstrækning sket koordineret på internationalt plan og i EU. De estimerede effekter af højere kapitalkrav bør tolkes som, at den finansielle sektor internationalt er blevet bedre kapitaliseret. Resultaterne kan ikke tolkes direkte som et udtryk for effekterne af ensidige tiltag i for eksempel Danmark. Udviklingen i det danske finansielle system og konjunkturudviklingen er afhængig af den internationale udvikling, ikke mindst i en lille, åben økonomi som den danske. Selvom finansielle kriser og konjunkturudviklingen i et vist omfang er grænseoverskridende, så har et land gennem nationale politikker og tiltag fortsat stor indflydelse på forekomsten, dybden og længden af kriser i det pågældende land.

I det følgende redegøres der for de makroøkonomiske beregninger, der er foretaget for den danske økonomi. Herunder redegøres der også for de centrale resultater og antagelser i den økonomiske litteratur, idet der henvises til de bagvedliggende kilder for de beregningstekniske detaljer.

3.1.2 Samfundsøkonomiske gevinster ved kapitalkrav

De samfundsøkonomiske gevinster ved kapitalkrav fremkommer ved, at øget kapitalisering af den finansielle sektor gør den mere robust over for de tab, der kan opstå i finansielt pressede perioder. Dette mindsker finansielle krisers hyppighed og størrelse. Dermed kan nogle af de store BNP-tab, der er forbundet med finansielle kriser, undgås.

I litteraturen beregnes gevinsten ved kapitalkrav ofte i to dele. Risikoen for en finansiell krises indtræden kortlægges typisk med empiriske sandsynlighedsmodeller, mens tabet ved en finansiell krise kvantificeres ved at sammenligne den faktiske udvikling i BNP med den forventede udvikling, såfremt en krise ikke havde indtrådt. Produktet af reduktionen i sandsynligheden for en finansiell krises indtræden og en krises omkostninger svarer til den gevinst, der opnås ved en bedre kapitaliseret sektor.

En gennemgående konklusion i litteraturen er, at finansielle kriser forekommer oftere, når kapitalniveauerne er lave. Kapital fungerer som en buffer imod uventede tab på institutternes eksponeringer, og når kapitalniveauerne er lave, skal der mindre tab til, før et institut bliver nødlidende eller skal reducere udlån. Kraftig vækst i kreditgivning og huspriser er også associeret med en hyppigere forekomst af finansielle kriser, da det øger kreditrisiciene for institutterne. Risikoen for finansielle kriser er således mindre ved højere kapitalgrundlag.

Flere internationale studier finder, at en øget kapitalprocent i den finansielle sektor mindsker risikoen for, at en finansiell krise indtræder. Se for eksempel Barrell et al. (2009), Barrell et al. (2010), Brooke et al. (2015) samt Costa Navajas og Thegeya (2013). Disse studier viser, at øget kapital generelt reducerer risikoen for kriser mest i perioder med høj kredit- og husprisivækst. Studierne peger desuden på gradvist aftagende effekter ved at øge kapitaliseringen i institutterne, det vil sige, jo højere kapitalgrundlaget er, des mindre positive effekter er der ved at øge det.

Anlægger man et historisk tidsperspektiv på tværs af forskellige finansielle regimer, kan det være svært at finde en entydig sammenhæng mellem bankernes kapitalisering og risikoen for, at en finansiell krise indtræder. Jorda et al. (2017) finder på baggrund af data i perioden 1870 til 2013 ikke evidens for, at kapitalprocenten kan anvendes som indikator for kriser. De dokumenterer imidlertid, at genopretningsperioden efter finansielle kriser er kortere, jo bedre kapitaliseret den finansielle sektor er, inden en krise indtræffer. Resultaterne peger også på en sammenhæng mellem dybden af kriser og kapitalniveauet, hvor lave kapitalniveauer har været sammenfaldende med dybere finansielle recessioner. Kreditgivningen er dertil også højere i genopretningsperioden ved højere kapitaliseringsniveauer, inden en finansiell krise indtræder.

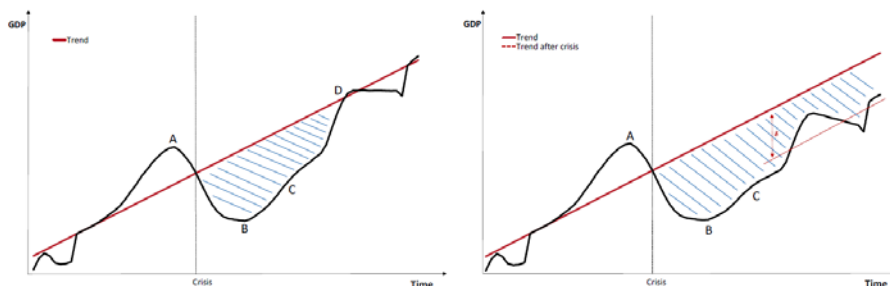
Andre internationale studier benytter finansieringsteoretiske kreditrisikomodeller (se for eksempel Nagel S. og Purnanandam (2016) samt Sveriges Riksbank (2017)) til at undersøge sammenhængen mellem enkelte institutters kapitalgrundlag og risikoen for væsentlige tab. De finder ligeledes positive, men aftagende, effekter af øget kapitalisering.

Nogle studier medtager også effekten fra likviditetsregulering på risiciene for kriser (Barrell et al. (2009), Barrell et al. (2010) og Brooke et al. (2015)). Disse studier finder generelt, at et bedre likviditetsgrundlag også bidrager til at nedbringe risiciene i det finansielle system.

Finansielle kriser er generelt dyre for samfundet. En række studier kvantificerer det tab af økonomisk aktivitet, der opstår som følge af finansielle kriser. Generelt findes, at finansielle kriser er dyrere og mere langvarige end almindelige recessioner, se for eksempel Jorda et al. (2013), Romer & Romer (2016) og Taylor (2015).

I litteraturen beregnes tabet af økonomisk aktivitet ved en krise ofte som andelen af et års BNP, der er gået tabt over krisens periode. 100 pct. af BNP svarer således til, at krisens varighed og dybde har været tilstrækkelig til at koste et års BNP. I litteraturen skelnes også mellem, hvorvidt det strukturelle niveau for BNP påvirkes eller ej, hvorved krisen vil have henholdsvis en vedvarende eller midlertidig effekt. I tilfælde af vedvarende effekter vil omkostningerne blive højere, jf. figur 2.

Figur 2 Hypotetiske eksempler på kriseforløb

Anm.: Figuren illustrerer hypotetiske udviklinger i BNP efter en krise. I eksemplet til venstre falder BNP under det strukturelle niveau. Herefter er der en periode, hvor økonomien vokser hurtigere end den strukturelle vækstrate, indtil økonomien er tilbage på det strukturelle niveau. Krisen har således midlertidige effekter. Til eksemplet til højre falder BNP ligeledes ved starten af en krise. Herefter vender økonomien tilbage til den strukturelle vækstrate, men ikke det strukturelle niveau. Den langsigtede vækst i BNP påvirkes således ikke, men BNP er på et permanent lavere niveau. Dette betegnes i litteraturen ved, at det strukturelle niveau påvirkes af en krise.

Kilde: Sveriges Riksbank (2017).

Resultaterne i litteraturen varierer generelt en del, da omkostningerne ved finansielle kriser kun kan opgøres med en vis usikkerhed og afhænger af de nærmere antagelser.

Nyere studier, for eksempel Sveriges Riksbank (2017), der har kunnet medtage de mere langvarige effekter af finanskrisen, finder højere estimater for BNP-tab end tidligere studier, for eksempel Basel-komiteén (2010).

3.1.3 Samfundsøkonomiske omkostninger ved kapitalkrav

De samfundsøkonomiske omkostninger ved højere kapitalkrav kan opstå ved, at institutterne i højere grad skal finansiere sig med tabsabsorberende kapital i stedet for gæld. Dette kan øge finansieringsomkostningerne for institutterne, som i et vist omfang kan overvælttes på udlånsrenterne med lavere udlån og investeringer til følge. Dette indebærer lavere BNP på længere sigt.

Financial Stability Board and the Basel Committee on Banking Supervision (2010a, b) vurderer, at de årlige omkostninger ved de siden krisen vedtagne kapitalkrav udgør 0,1 pct. af BNP. Riksbanken (2017) finder en årlig omkostning på 0,14 pct. af BNP, og Bank of England (2015) vurderer, at de årlige omkostninger ligger i intervallet 0,01-0,05 pct. Angelini et al. (2015) skønner årlige omkostninger på 0,09 pct.

Der kan være forskellige årsager til, at et kreditinstituts samlede finansieringsomkostninger stiger, når niveauet af kapital stiger. Det kan skyldes tilstedeværelsen af implicitte statslige garantier for kreditinstitutternes forpligtigelser, skattemæssige fordele ved gældsfinansiering frem for egenkapitalfinansiering, ikke-risikobaserede bidrag til indsky-

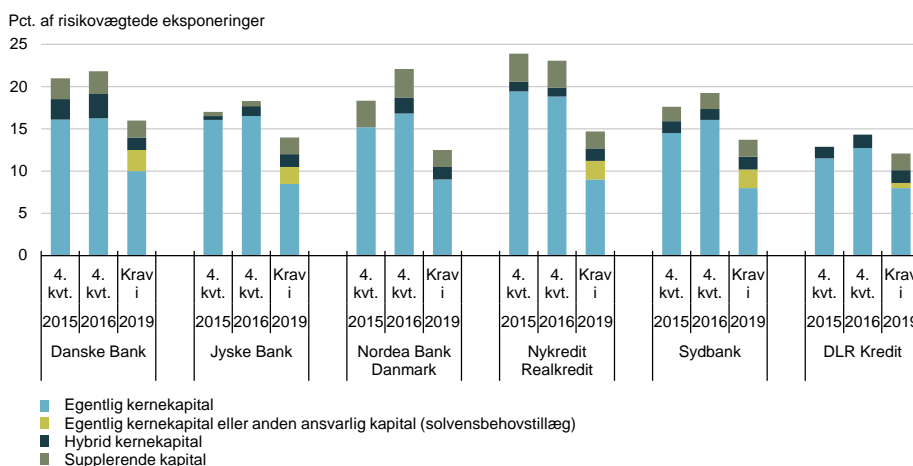
dergarantiordninger samt eventuelle markedsimperfektioner.³ Finansiell regulering efter krisen, særligt BRRD, har fokus på at fjerne implicite statslige garantier for kreditinstitutter.

3.1.4 Beregninger for dansk økonomi

I beregningerne for den danske økonomi er der anvendt samme tilgang som beskrevet i boks 1. Beregningerne er metodemæssigt baseret på Mikkelsen & Pedersen (2017), og der henvises hertil for yderligere detaljer om de anvendte metoder. Analysens metodiske tilgang følger generelt den internationale litteratur på området.

Scenariet, der analyseres, er den faktiske ændring i institutternes gearingsgrad (kapital i forhold til ikke-risikovægtede aktiver) fra 2007 til 2013, hvilket er en forøgelse på ca. 1,3 pct.-point, jf. figur 4. Denne forøgelse er understøttet af de højere kapitalkrav, som er vedtaget efter krisen med CRR/CRD IV. De største danske institutter opfyldte allerede i 2013 de fuldt indfasede vedtagne krav og opfylder dem også nu, jf. figur 3. Analysen omfatter således ikke overvejelser om nye/ændrede kapitalkrav.

Figur 3 Kapitalgrundlag i systemiske koncerner samt deres fuldt indfasede kapitalkrav

Anm.: Krav i 2019 afspejler de fuldt indfasede kapitalkrav under antagelse af, at både SIFI-bufferkrav, det individuelle solvensbehovstillæg og den kontracykliske kapitalbuffer er uændrede.

3.1.4.1 Samfundsøkonomiske gevinster

Den opstillede sandsynlighedsmodel for den danske økonomi finder tilsvarende resultater som de internationale studier. I modellen relateres finansielle kriser til bank- og real-kreditsektorens kapitalgrundlag i årene op til krisen. Vækst i kredit og huspriser medtages også som risikofaktorer i det finansielle system.

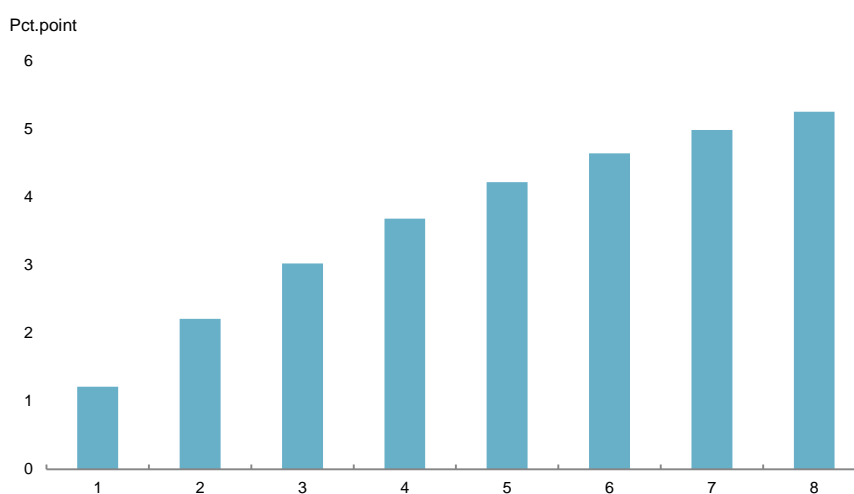
Resultaterne af sandsynlighedsmodellen er, at mere kapital reducerer sandsynligheden for finansielle kriser i Danmark. Høj vækst i kreditgivning og boligpriser estimeres til at øge risikoen for kriser. Desuden afhænger effekten af mere kapital af niveauet for risici i det finansielle system. Effekten af at øge kapital er størst i perioder med høj vækst i kreditgivning og huspriser, og når kapitalgrundlaget er lavt.

³ Studier har vist, at aktier med lav risiko gennemsnitligt giver højere afkast end forudsagt af for eksempel CAPM-modellen. Et studie har vist, at dette resultat er udtalt for bankaktier og antager et omfang, hvor øgede kapitalkrav, der gør bankerne mere sikre, i sig selv kan føre til højere finansieringsomkostninger for bankerne (Baker og Wurgler (2015)).

I årene op til den finansielle krise skete der en kraftig vækst i udlånet og boligpriserne, hvilket øgede risiciene i det finansielle system. Samtidig var den gennemsnitlige kapitalprocent for de danske institutter væsentligt lavere end den nuværende, hvilket gjorde dem mindre robuste over for tab på deres eksponeringer. Den opstillede sandsynlighedsmodel estimerer risikoen for en finansiell krises indtræden til at være ca. 30 pct. i 2008, hvilket svarer til en krise omtrent hvert tredje år. Til sammenligning estimeres risikoen for en krise til at være ca. 2 pct. i midthalvfemserne.

Institutternes gennemsnitlige gearingsgrad er steget fra 2007 til 2013 med ca. 1,3 pct.-point, hvorefter den har været overvejende uændret, og institutternes gennemsnitlige risikobaserede kapitalprocent er steget betydeligt siden 2007, jf. figur 3. Såfremt de nuværende kapitalniveauer havde været til stede inden krisen, estimerer modellen sandsynligheden for den finansielle krises indtræden til at være 6,2 pct.-point lavere.⁴

Figur 4 Reduktion i sandsynlighed for en finansiell krise

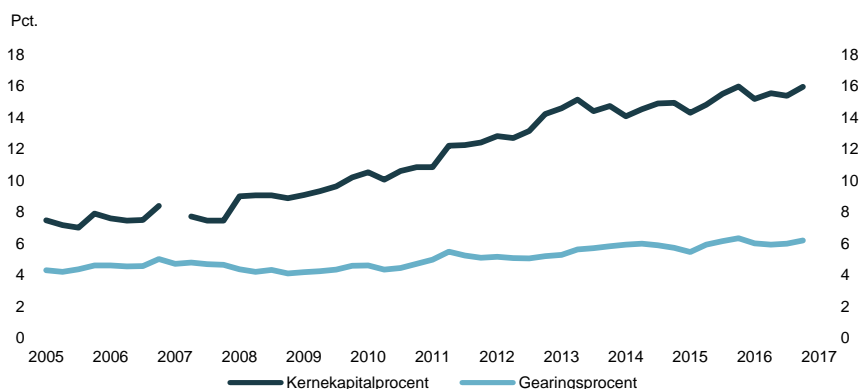
Anm.: Tallene på x-aksen indikerer en stigning i kapitalniveau i procentpoint. Resultaterne om sammenhængen mellem kapitalkrav og sandsynligheden for en finanskriser er underlagt de forbehold som følger af de metodiske udfordringer, der omtales i boks 2, idet det bemærkes, at andre forhold end kapitalkrav kan have indflydelse på sandsynligheden for og dybden af en finanskriser og at yderligere stigninger i kapitalkravene må ventes at have mindre effekter.

Kilde: Mikkelsen & Pedersen (2017)

Den strukturelle risiko for finansielle kriser skønnes at falde fra 6,2 pct. til 4,7 pct., det vil sige med 1,5 pct.-point som følge af det højere kapitalniveau i institutterne. Den strukturelle risiko er udregnet som den gennemsnitlige risiko for en finansiell krise over mere end de sidste tre årtier. Der betragtes således et gennemsnit over perioder med høje og lave niveauer af risici i det finansielle system. Reduktionen svarer til, at forekomsten af finansielle kriser er blevet reduceret fra en krise i gennemsnit hvert 15. år til hvert 20. år, det vil sige et fald på 25 pct.

⁴ Kapitalkravene er baseret på de risikobaserede kapitalprocenter, hvor institutternes aktiver er vægtet efter, hvor risikable de er. Modelberegningerne i denne analyse tager ikke afsæt i disse som følge af manglende historik.

Figur 5 Institutternes kernekapitalprocent og gearingsprocent over tid

Anm.: Vægtede gennemsnit af pengeinstitutternes kapitalisering. Gearingsprocent er opgjort som egenkapital over uvægtede poster. Kernekapitalprocenten er kernekapital over risikobaserede eksponeringer.

Tabet af økonomisk aktivitet ved en finansiel krise estimeres med en paneldatamodel baseret på blandt andet Bank of England (2015) og Romer & Romer (2017). BNP-tabet måles som tabet i BNP relativt til det strukturelle niveau af BNP, før en finansiel krise indtræffer. Der tages i analysen højde for andre forhold, der kan have en effekt på økonomien i årene efter en finansiel krise, for eksempel statsgældskrise i 2011 til 2012. BNP-tabet udregnes som nutidsværdien af de årlige BNP-tab. Der anvendes en diskonteringsrente på 4 pct., som svarer til den langsigtede nominelle rente i den makroøkonomiske model for omkostninger ved kapitalkrav.

Modellens resultat er, at finansielle kriser indebærer et stort tab af økonomisk aktivitet. Baseret på estimerede BNP-effekter op til seks år efter en finansiel krise indtræffer, er det samlede tab beregnet til at udgøre 27 pct. af BNP. Antages finansielle kriser at indebære mere længerevarende tab, opgøres det samlede tab til 84 pct. af BNP.⁵

Da BNP-tabet ved finansielle kriser erfaringsmæssigt er stort, er de beregnede samfundsøkonomiske gevinster for dansk økonomi ved en lavere risiko for en krise som følge af en marginal stigning i kapitalkravet betydelige.

3.1.4.2 Samfundsøkonomiske omkostninger

Omkostningerne ved kapitalkrav beregnes i en generel ligevægtsmodel (DSGE-model) fra Pedersen (2016) for dansk økonomi. Her modelleres den samlede økonomiske tilpasning til højere kapitalkrav.

Modellen indeholder både finansielle friktioner og banker med endogen rentabilitet. Modellen udgør en samlet ramme til at analysere, hvordan ændringer i kreditinstitutters kapital påvirker bank- og finansmarkederne og realøkonomien. I beregningerne er det antaget, at institutternes sammensætning af aktiver ikke påvirkes af kapitalkrav. Nogle analyser peger på (de-Ramon og Straughan (2017)), at kapitalkrav kan have en effekt på sammensætningen af institutternes udlånsportefølje.

De langsigtede samfundsøkonomiske omkostninger som følge af en stigning i kapitalkravet estimeres til 0,14 pct. af BNP pr. år. De langsigtede omkostninger udregnes som forskellen i årligt BNP, før og efter kapitalkravene er hævet. Når institutterne har tilpasset

⁵ Resultaterne drives ikke af den seneste finansielle krise. Baseres analysen kun på tidligere kriser, er resultaterne sammenlignelige.

sig den nye ligevægt, vil udlånsrenterne være steget. Tabet består i, at udlånet og investeringerne reduceres som følge af højere udlånsrenter, hvilket indebærer et tab i BNP. I beregningerne for den danske økonomi antages en MM-effekt på 0,56 på linje med flere internationale studier.⁶ De samfundsøkonomiske omkostninger ved højere kapitalkrav afhænger centralt af antagelsen om størrelsen på MM-effekten, jf. boks 2. Det årlige BNP-tab varierer mellem 0 pct. (MM-effekt på 1) og 0,32 pct. (MM-effekt på 0) af BNP pr. år.

Der kan i tillæg til de langsigtede samfundsøkonomiske omkostninger være kortsigtede omkostninger som følge af kreditinstitutternes tilpasning til højere kapitalkrav. Det skyldes for det første, at institutterne kan styrke deres kapitalprocenter ved ikke kun at øge deres kapital, men også ved at reducere deres aktiver (udlån mv.). For det andet kan institutternes finansieringsomkostninger stige på kort sigt, når kapitalen øges, det vil sige i den periode, hvor gælden ikke er blevet refinansieret til den lavere rente, som kan opnås på grund af den lavere tabsrisiko givet den ekstra kapital. Dette kan øge udlånsrenterne i en periode til over det langsigtede niveau og reducere den samlede efterspørgsel i tilpasningsperioden.

3.1.4.3 Samfundsøkonomiske nettoeffekter af højere kapitalkrav

Analysens resultater peger på, at institutternes forøgede kapitalisering fra 2007 til 2013, som er understøttet af de efter krisen vedtagne skærpede kapitalkrav med CRR/CRD IV, vil have nettogevinster for samfundet, der på lang sigt kan nå et niveau svarende til 0,3-1,1 pct. af BNP, når der tages højde for både de samfundsøkonomiske gevinster og omkostninger herved. Resultaterne er generelt på linje med den internationale litteratur på området.

Det bemærkes, at analysen ser på effekten af ændringerne i institutternes kapitalisering fra 2007 til 2013. Disse effekter må generelt forventes at afhænge af niveauet af institutternes kapitalisering og være aftagende, desto højere kapitalkravet er. Det vil sige, at der ikke kan ventes samme nettogevinster ved tilsvarende yderligere marginale stigninger i kapitalkravet.

3.1.5 Samfundsøkonomiske effekter af nye krisehåndteringer

Ud over styrkede kapitalkrav er en væsentlig del af reguleringen af den finansielle sektor, set i lyset af kriseerfaringerne, også styrkelsen af afviklingsregimerne for finansielle virksomheder, særligt for kreditinstitutterne. Krisen viste, at de reguleringsmæssige rammer, herunder for afvikling af især de større kreditinstitutter, ikke var tilstrækkelige. Det medførte, at mange lande, herunder Danmark, så sig nødsaget til betydelig offentlig intervention for at sikre den finansielle stabilitet i form af bankpakkerne.⁷

For at styrke afviklingsrammerne har man globalt og i EU siden krisen arbejdet med at øge myndighedernes beføjelser til at krisehåndtere systemisk vigtige institutter (på baggrund af arbejde i Financial Stability Board – i EU indført med BRRD), herunder har man stillet krav om, at afviklingsmyndighederne udarbejder afviklingsplaner.

Et centralt element i BRRD er, at ejere og usikrede kreditorer i et nødlidende institut skal bære tabene i en afviklingssituation. BRRD har som et centralt formål at bidrage til at reducere implicite statslige garantier for kreditinstitutters forpligtigelser. Dette sker i form af nedskrivning eller konvertering af deres tilgodehavender, såkaldt "bail-in". BRRD stiller krav om, at der skal gennemføres bail-in svarende til mindst 8 pct. af et nødlidende instituts passiver, før en afviklingsfond kan bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering.

⁶ For eksempel Sveriges Riksbank (2017).

⁷ Der henvises til Rangvid-rapporten for en nærmere beskrivelse og vurdering af bankpakkerne.

For at understøtte afviklingsplanernes gennemførlighed skal afviklingsmyndighederne stille krav til hvert institut om, at instituttet, i tillæg til kapitalkravene, har nedskrivningsegnede passiver i tilstrækkeligt omfang (i Danmark benævnt NEP-krav). NEP-kravet skal understøtte, at det er muligt i en afviklingssituation at gennemføre bail-in. Indførelsen af NEP-kravet indebærer, at det bliver tydeligere, hvornår hvilke kreditorer bærer tab, herunder seniorgæld.

NEP-kravet bør teoretisk set ikke påvirke institutternes samlede finansieringsomkostninger, da det ikke ændrer institutternes risici. NEP-udstedelser i form af seniorefterstillet gæld (non-preferred debt) er mere usikkert end anden seniorgæld og dermed også dyrere for institutterne, men NEP-udstedelser i form af seniorefterstillet gæld gør samtidig den øvrige seniorgæld mere sikker, hvorfor den bør blive billigere. Denne effekt indfanges også af kreditvurderingsbureauernes vurderinger, hvor en større mængde af nedskrivningsegnet gæld i dag medfører en højere kreditvurdering.

Afviklingsplaner og NEP gør det mere troværdigt, at store institutter kan afvikles uden brug af statsmidler. Det kan få store institutters finansieringsomkostninger til at stige i det omfang, der i markedet var en forventning om, at disse institutter ville blive håndteret ved brug af statslige midler, såfremt de blev nødlidende. Det betød, at deres kreditvurderinger afspejlede en sådan forventning om statslig støtte.

BRRD har betydet, at kreditvurderingsbureauernes forventning om statslig støtte delvist er fjernet. Det har ændret kreditvurderingerne af institutterne, så de i højere omfang afspejler institutternes faktiske risiko. Samtidig kan det forhold, at der er skabt øget troværdighed om, at kreditorerne vil bære tabene i forbindelse med afvikling eller restrukturering, betyde, at risikodisciplinen i institutterne bliver forbedret.

Fra et samfundsøkonomisk synspunkt er gevinsten ved BRRD således, at der, understøttet af tilstrækkeligt NEP, udarbejdes afviklingsplaner, som ikke forudsætter brug af statslige midler. Den finansielle stabilitet styrkes som følge af klarere rammer for håndtering af nødlidende kreditinstitutter og styrket markedsdisciplin.

3.1.6 Opsummering

Samlet set vurderes de seneste års vedtagne skærpede finansielle regulering i form af styrkede kapital- og likviditetskrav, rammer for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter, risikostyring, selskabsledelse og tilsyn at bidrage til at sikre rammerne for et robust og velfungerende finansielt system, således at sektoren kan opretholde dens samfundsøkonomiske vigtige rolle som kreditformidler til realøkonomien, også i krisesituationer, samtidig med at risiciene for fremtidige kriser er blevet nedbragt. Det vurderes, at disse fordele mere end opvejer de omkostninger og byrder, som den styrkede regulering indebærer for institutterne.

Det vurderes, blandt andet på grundlag af ovenstående analyse, at der er væsentlige samfundsøkonomiske nettogevinster forbundet med, at kapitalkravene til penge- og realkreditinstitutter er øget efter krisen med vedtagelsen af CRR/CRD IV. Analysen er dermed på linje med en række andre analyser foretaget for andre landes økonomier. Her er der bred konsensus om, at de efter krisen vedtagne højere kapitalkrav vil være forbundet med gevinster for samfundet som helhed.

De mere specifikke samfundsmæssige effekter ved kapitalkrav må dog forventes at afhænge af kapitalkravenes niveau, således at nettogevinsterne ved en given ændring i kapitalkravet må forventes at være mindre, desto højere niveauet for kapitalkravet i udgangspunktet er.

Det vurderes ligeledes, at der vil være væsentlige samfundsøkonomiske gevinster forbundet med, at der med BRRD er etableret klare rammer for håndtering af nødlidende kreditinstitutter, herunder i form af afviklingsplaner, der, understøttet af tilstrækkeligt NEP, gør det muligt at restrukturere et nødlidende systemisk vigtigt institut, uden at der anvendes statslige midler, herunder som følge af reglen om nedskrivning af aktionærer og kreditorer (bail-in). BRRD har delvist fjernet kreditvurderingsbureauernes forventning om statslig støtte.

3.2 ANALYSE AF DE SAMFUNDSØKONOMISKE EFFEKTER AF DEN GENNEMFØRTE REGULERING FOR FORSIKRINGS- OG PENSIONSSSEKTOREN

Forsikrings- og pensionssektoren (F&P-sektoren) er ikke i samme omfang som penge- og realkreditinstitutter eksponeret mod systemiske risici. F&P-sektoren spiller imidlertid en afgørende rolle for samfundsøkonomien som helhed, for det finansielle system og for den enkelte pensionsopsparer. Det er vigtigt, at reguleringen af F&P-sektoren afspejler dette.

Livsforsikringer supplerer skattefinansieret velfærd og skaber tryghed og økonomisk sikkerhed for opsparene. Derudover spiller pensionssektorerne en rolle i forhold til risikodeling og langsigtede investeringer i samfundsøkonomien. På grund af deres størrelse kan selskaberne påvirke udviklingen på de finansielle markeder. Det kan også have negativ afsmittende effekt på både de offentlige finanser og væksten i samfundet, hvis pensionssektorer ikke investerer opsparingerne hensigtsmæssigt. Derfor er det vigtigt, at reguleringen af sektoren er effektiv og tidssvarende.

Formålet med den gældende regulering af forsikrings- og pensionssektoren er primært at sikre en beskyttelse af forsikringstagerne, så forsikringstagerne kan regne med at få den pension og forsikringsbeskyttelse, de er blevet stillet i udsigt. Reguleringen skal derved bidrage til at opretholde tilliden til forsikrings- og pensionssystemet. Forsikringssektorerne skal først og fremmest holde tilstrækkelig kapital til at kunne honorere forpligtelserne over for kunderne – herunder blandt andet med pensioner med garanterede ydelser. For alle pensioner, hvor ydelserne afhænger af selskabernes investeringsafkast gælder herudover, at selskaberne skal investere aktiverne på en måde, så forsikringstagers interesse varetages bedst muligt.

De justerede solvenskrav, som er indført med Solvens II efter krisen, vurderes overordnet set at være hensigtsmæssige. I takt med at selskaberne i højere grad udbyder markedsrenteprodukter frem for garantiprodukter, vil en mindre andel af pensionssektorerne aktiviteter påvirkes af solvenskravene. Finanstilsynet har lagt op til en drøftelse af implikationerne i forhold til reguleringen i diskussionsoplægget "Pension når garantierne forsvinder". Pensionsbranchen har efterfølgende lanceret fire initiativer for at sikre større åbenhed omkring markedsrenteprodukter.

3.2.1 Forsikrings- og pensionssektoren i Danmark

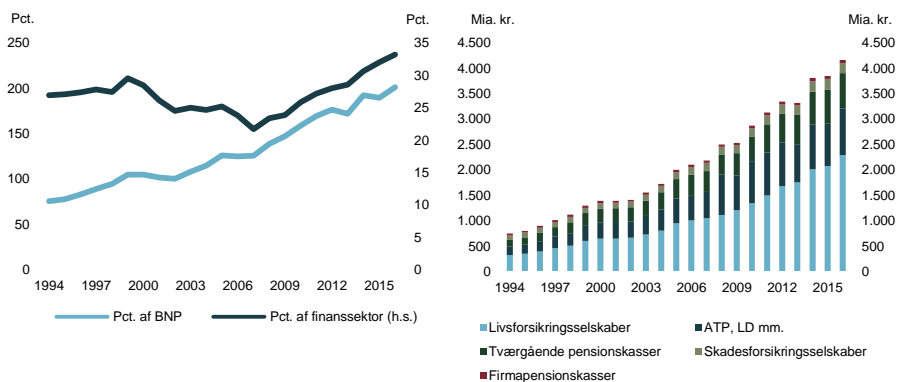
F&P-sektoren dækker over selskaber, der forvalter opsparing til pension og/eller tilbyder forsikring mod specifikke begivenheder. Pensionsopsparing kan ansues som en forsikring mod lavere indkomst i pensionstilværelsen, og i Danmark betragtes de to sektorer ofte under et. Begge har en forretningsmodel, hvor kunderne løbende indbetaler præmier, der akkumulerer og forrentes for at kunne dække fremtidige forpligtelser.

Den danske F&P-sektors balance er vokset fra at udgøre 750 mia. kr. i 1994 til at udgøre 4.150 mia. kr. i 2016, svarende til 204 pct. af BNP. Udviklingen er langt overvejende

drevet af pensionsformuerne i livsforsikringselskaberne og pensionskasserne som følge af halvfemsernes aftaler om arbejdsmarkedspensioner.

Figur 6 Udvikling i forsikrings- og pensionssektorens balance

Figur 7 Sammensætning af forsikrings- og pensionssektorens balance

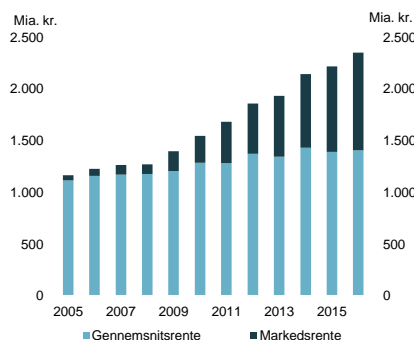

Kilde: Finanstilsynet, ADAM.

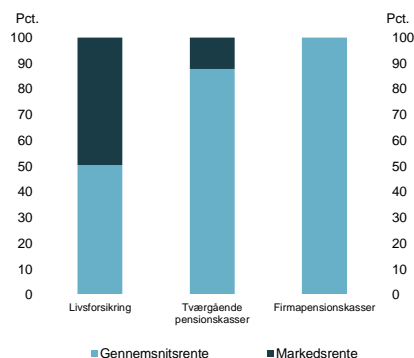
Selskabernes samlede forpligtelser vil afhænge af de tilbudte produkttyper, dvs. om der er tale om gennemsnitsrenteprodukter eller markedsrenteprodukter. Et gennemsnitsrenteprodukt er typisk en garanteret pensionsydelse, hvor pensionsopsparerer er sikret et minimumsbælb, der bestemmes ud fra de løbende indbetalinger og en aftalt gennemsnitsforrentning. En garanteret pensionsydelse giver pensionssektoren en forpligtelse, som skal balanceres med pensionsbidragene og forrentningen af deres investeringer. Ydelsesgarantierne på gennemsnitsrenteprodukterne er løbende blevet fastsat ud fra den forventede forrentning.

Under et faldende og/eller vedvarende lavt renteniveau er garantierne sværere at opfylde, og F&P-sektoren har tilpasset sig denne situation ved i stigende grad at tilbyde markedsrenteprodukter. Her følger forrentningen af kundernes pensionsformue direkte de tilknyttede investeringer, og pensionsselskabernes markedsrisiko overvæltes i højere grad på kunderne, og selskabernes solvens belastes dermed mindre. Siden 2008 kan størstedelen af væksten i pensionssektorens hensættelser tilskrives markedsrenteprodukterne, der nu udgør halvdelen af livsforsikringselskaberne hensættelser.

Figur 8 Udvikling i hensættelser fordelt på produkttype

Figur 9 Fordeling af produkttype på pensionsinstituttype i 2016

Kilde: Finanstilsynet, Forsikring & Pension.

3.2.1.1 Pensionssektorens samfundsøkonomiske effekter

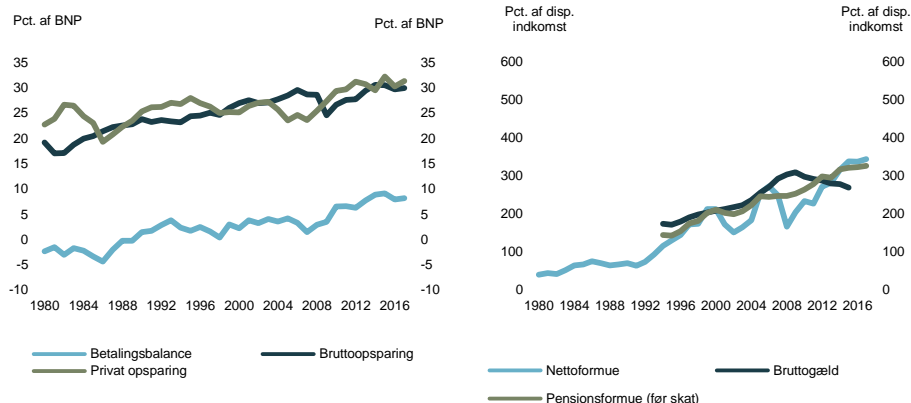
Den danske pensionssektor er verdens største i forhold til BNP, og der er en række samfundsøkonomiske effekter forbundet herved. Pensionssektoren giver et betydeligt bidrag til husholdningssektorens nettoformue, hvilket medvirker til et højere nationalt opsparingsoverskud. Herudover sikrer en høj pensionsformue en tryk tilværelse ved pensionstidspunktet og på længere sigt en aflastning af de offentlige finanser.

Aftalerne om arbejdsmarkedspensioner har bidraget til, at den danske bruttoopsparing i forhold til BNP er steget med 10 pct.-point siden 1980, og at betalingsbalancen vendte fra et underskud til et overskud i 1990. Selvom en større pensionsopsparing mindsker behovet for anden opsparing, herunder afdrag på boliggylden, peger empiriske studier på, at pensionsopsparingens fortrængning af anden opsparing er lav.⁸

Husholdningernes nettoformue (alle finansielle aktiver, inkl. boligformue og pensionsformue med fradrag af husholdningernes bruttogæld) er således vokset til over 300 pct. af den disponible indkomst. Sideløbende er husholdningernes bruttogæld dog også vokset til at udgøre 250 pct., hvor det lavere renteniveau har øget muligheden for gældssætning. En øget pensionsopsparing har også porteføljesammensætningseffekter, hvor husholdningernes aktivside i højere grad domineres af illikvide aktiver⁹ (pension og boligformue). Dette bidrager samlet set til en forøgelse af husholdningernes rentefølsomhed.

⁸ Se eksempelvis Chetty m. fl. (2014) "Active vs. passive decisions and crowd out in retirement savings accounts: Evidence from Denmark".

⁹ Finansministeriet (2017): "Det danske pensionssystem, nu og i fremtiden".

Figur 10 Opsparing og betalingsbalance**Figur 11 Husholdningernes formueudvikling**

Kilde: ADAM.

Den personlige pensionsopsparing vil bidrage til en styrkelse af de offentlige finanser gennem skatteindtægter fra pensionsformuen og en lavere afhængighed af offentlig forsørgelse i pensionstilværelsen. Da indbetalingerne er fradragsberettigede og først beskattes ved udbetalingstidspunktet, bidrager det isoleret set til en svækkelse af den offentlige saldo i den periode, hvor pensionerne er under opbygning, og en tilsvarende styrkelse herefter.

Størrelsen af sektoren giver en betydelig påvirkningskraft på de finansielle markeder. Eksempelvis ejer F&P-sektoren 25 pct. af alle danske obligationer, herunder 45 pct. af de danske statsobligationer og 22 pct. af realkreditobligationerne. Sektorens langsigtede forpligtelser giver hovedsageligt incitament til at investere langsigtet og stabilisere de finansielle markeder, men potentiel uhensigtsmæssig risikotagning vil have stor gennemslagskraft på pensionsformuerne og mulighed for at påvirke de offentlige finanser og væksten i samfundet. Derfor er det vigtigt, at reguleringen understøtter sektorens positive stabiliserende effekter.

3.2.2 Regulering af forsikrings- og pensionssektoren

En effektiv og tidssvarende regulering af F&P-sektoren bidrager til, at forbrugerne kan have tillid til forvaltningen af pensionsmidlerne, således at der er opbakning til pensionsystemet. Opbakning til systemet er en forudsætning for, at det er muligt at opnå de samfundsmæssige gevinster af et velfungerende pensionssystem. Omvendt kan reguleringen være forbundet med nogle samfundsmæssige omkostninger, idet for eksempel solvenskrav kan reducere selskabernes forretningsomfang og mulighed for at tage risici. Der vil være store samfundsmæssige omkostninger forbundet med en utilstrækkelig regulering af sektoren.

En konsekvens af utilstrækkelig regulering, eller håndhævelse heraf, kan i sidste ende være, at selskaber går konkurs, og forbrugerne står tilbage uden dækning. Dette var tilfældet i 2016, da det Lichtenstein-baserede forsikringsselskab Gable Insurance gik konkurs. Selskabet havde også formidlet forsikringer til danske kunder gennem Husejer-

nes Forsikring, og konkursen betød, at flere umiddelbart ikke kunne få dækket deres skader.¹⁰

I modsætning til penge- og realkreditinstitutternes kortfristede indskudsgrundlag er F&P-sektorens forpligtelser langsigtede og i højere grad kendte på forhånd. Sektoren er kun i begrænset omfang kreditgiver og bliver generelt ikke udsat for likviditetskriser. Den traditionelle forretningsmodel hos sektoren indebærer således, at sektoren ikke er eksponeret mod de samme systemiske risici som penge- og realkreditinstitutter. Sektoren har dog over en årrække i stigende omfang ageret kreditgiver, herunder for eksempel direkte udlån til erhverv.

Reguleringen har på den baggrund i højere grad til formål at sikre den nødvendige forbrugerbeskyttelse. Reguleringen af selskaberne skal sikre, at de er tilstrækkeligt kapitaliserede til at honorere forpligtelserne fra garantiprodukterne, således at kunderne ikke mister deres pensionsopsparing eller forsikringsdækning. Fra 2016 er sektorens krav til kapital blevet reguleret af det fælleseuropæiske *Solvens II direktiv*. Reguleringen skal også sikre, at pensionerne forvaltes hensigtsmæssigt efter et *prudent person*-princip, således at selskaberne ikke påtager sig unødvendige risici eller investerer kortsigtet. På baggrund af sektorens størrelse er det også vigtigt, at reguleringen bidrager til den *finansielle stabilitet*. Disse emner behandles i de efterfølgende afsnit.

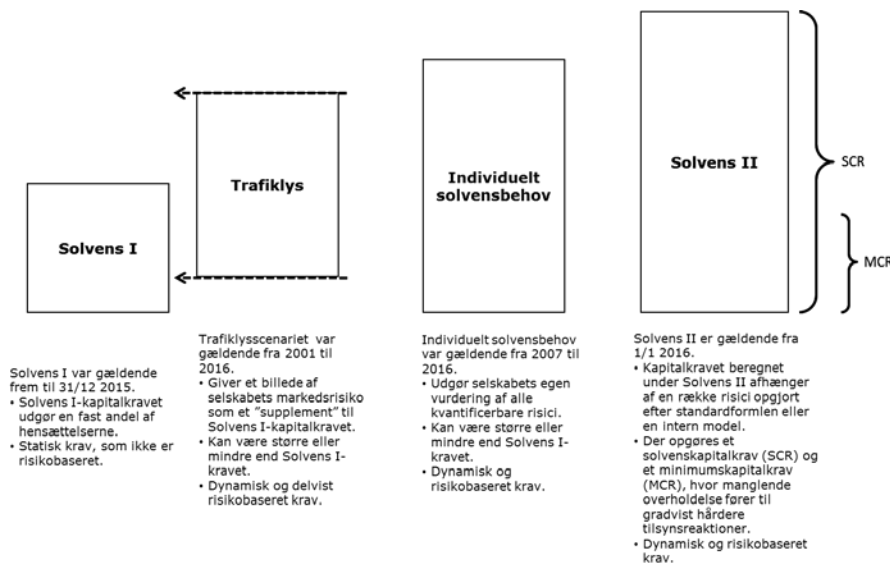
3.2.2.1 Solvens II

F&P-området er fra 1. januar 2016 reguleret ved Solvens II-direktivet, som fastsætter fælleseuropæiske principper for den europæiske forsikringssektor.¹¹ Solvens II-reguleringen inddeles i tre søjler; kvantitative krav til kapital ud fra risikovægtning af aktiver og værdiansættelse af hensættelser, kvalitative krav til tilsynsstandarder og krav til risikostyring og rapportering, både til offentligheden og til tilsynsmyndighederne. Der er på linje med Basel-reguleringen indført et risikobaseret kapitalkrav og markedsværdisætning af forpligtelserne. Danmark har på en række af områderne haft lignende regulering af F&P-sektoren siden begyndelsen af årtusindeskiftet, dog således at solvenskravene med Solvens II er skærpede, og kravene er blevet risikobaserede, jf. figur 12 nedenfor.

¹⁰ Danske forsikringsselskaber tilbød i denne sammenhæng ejerskifteforsikringer til de skadelidte (lov om garantifond for skadesforsikring blev ændret, således at garantifonden dækkede erstatninger fra de skadelidte).

¹¹ Det er unikt for Danmark, at store dele af pensionsformuerne er placeret i livsforsikringsselskaberne, og de to sektorer reguleres under samme lovgivning. I andre lande er det kun forsikringsselskaberne, der reguleres under Solvens II.

Figur 12 Oversigt over solvenskrav

Kilde: Finanstilsynet.

Under Solvens II skal et F&P-selskabs kapital kunne opfylde et todelt kapitalkrav – et minimumskapitalkrav og et solvenskapitalkrav. Opfyldelse af minimumskravet skal sikre, at selskabet kan imødekomme sine finansielle forpligtelser. Hvis minimumskapitalkravet ikke er opfyldt har tilsynsmyndigheden mulighed for at gribe ind med de hårdeste tilsynsreaktioner, herunder ultimativt at tilbagetrække selskabets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Solvenskapitalkravet er kravet til det kapitalgrundlag, som et F&P-selskab skal have for at være i stand til at dække betydelige tab og give forsikringstagerne en betryggende sikkerhed for, at forfaldne betalinger vil blive effektueret. Solvenskapitalkravet beregnes således, at et selskab skal kunne klare sig igennem et scenarie, der statistisk set kun sker en gang over en periode på 200 år. Hvis solvenskapitalkravet ikke opfyldes, kan tilsynsmyndigheden kræve planer for genoprettelse af kapitalen.

Ved beregning af kravene værdisættes forpligtelserne med en diskonteringsrentekurve, som fastsættes efter en fælleseuropæisk metode. Rentekurven opgøres af EIOPA (The European Insurance and Occupational Pensions Authority) og indeholder blandt andet komponenter, der tilpasser sig under særlige begivenheder for at håndtere situationer, hvor pludselige udsving på de finansielle markeder fører til u hensigtsmæssig investeringsadfærd. Rentekurven er dels baseret på euro-swaprenter fastsat af de finansielle markeder og dels på en meget langsigtet rente kaldet Ultimate Forward Rate (UFR), der fastsættes af EIOPA.

3.2.2.2 Prudent person-princippet

For såvel garanterede som ugaranterede pensionsprodukter gælder der et krav om, at pensionselskaberne skal investere deres aktiver, så kundernes interesser bliver varetaget bedst muligt. Selskaberne skal investere i aktiver, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om. Kravene udmønter det såkaldte prudent person-princip, der har til formål at sikre, at selskabernes investeringsstrategi afspejler det, som kunderne er stillet i udsigt.

Tilsynet med prudent person-princippet indeholder en vurdering af, om selskabet har fastlagt en hensigtsmæssig investeringsstrategi. Det indebærer, at strategien opsætter klare rammer for optagelsen af risiko i de enkelte produkter, sikrer en tilpas grad af risikospredning og forhindrer risici, eksempelvis koncentrationsrisici og likviditetsrisici, der

åbenlyst kan stride mod kundernes interesser. Endvidere vurderes det, om investeringsstrategien er robust, forstået som at investeringernes sammensætning gør investeringsporteføljens forventede værdi tilstrækkeligt modstandsdygtig over for udsving på de finansielle markeder. Tilsynet indeholder også en vurdering af, om investeringsstrategien og de faktiske investeringer understøtter langsigtede fremfor mere kortsigtede mål og sikrer det bedst mulige afkast.

Finanstilsynet har rettet fokus mod selskabernes alternative investeringer, herunder set i forhold til overholdelse af prudent person-princippet. Det er blandt andet udmøntet i undersøgelser af pensionsselskabernes konkrete udlån og ejendomsrelateret projektfianciering samt styrket vejledning på området.

3.2.2.3 Finansiell stabilitet

Sektoren har på baggrund af sin betydelige størrelse mulighed for at påvirke de finansielle markeder, og reguleringen skal derfor adressere potentielle risici for den finansielle stabilitet. Der har dog tidligere været tilfælde, hvor reguleringen omvendt har givet anledning til markedsforstærkende adfærd.

Dette sås ved de danske realkreditobligationer i efteråret 2008, hvor der skete et fald i den lange euroswaprente, samtidig med at den danske realkreditrente steg markant. Denne udvikling indebar et øget hensættelsesbehov og store kurstab på realkreditobligationer. Ved opgørelsen af hensættelserne skulle pensionsselskaberne tidligere tilbageiskontere deres fremtidige forpligtelser med en euroswap-rentekurve korrigeret for et dansk-tysk rentespænd. Udvidelsen af rentespændet betød derfor, at værdien af pensionsselskabernes aktiver faldt, mens den regnskabsmæssige værdi af deres fremtidige forpligtelser steg. Det fik pensionsselskaberne til at sælge ud af deres realkreditobligationer og derved forstærke udviklingen.

I 2011 medvirkede stigningen i eurozonerenterne til, at de danske statsrenter faldt under Tysklands. Selskaberne ejede tyske statsobligationer, der som følge af reglerne om diskonteringskurven blev diskonteret med danske renter. Et omvendt spænd indebar derfor en stigning i forpligtelserne i forhold til de tilsvarende aktiver i tyske obligationer, hvilket udløste et salg af de tyske obligationer, der dernæst blev placeret i danske. På grund af sektorens størrelse pressede det blot renterne yderligere ned og forstærkede effekten.

Begge tilfælde nødvendiggjorde en ændring i reguleringen ved at revidere diskonteringskurven.

Herudover kan stød til de finansielle markeder påvirke sektoren, blandt andet i form af likviditetsrisici. Anvendelsen af rentederivater til at afdække selskabernes renterisiko kræver, at selskaberne besidder et likviditetsberedskab i tilfælde af krav om yderligere sikkerhedsstillelse. Som følge af blandt andet markedspraksis skal sikkerhedsstillelsen nu i højere grad bestå af kontanter, hvilket sektoren ikke besidder i betydeligt omfang. Rentestigninger og uro på de finansielle markeder kan dermed resultere i likviditetsmangel i sektoren, hvilket kan give anledning til salg af aktiver og selvforstærkende adfærd, som potentielt kan påvirke den finansielle stabilitet.

3.2.2.4 Overgangen til ugaranterede produkter

I takt med overgangen til ugaranterede produkter vil en mindre andel af pensionsselskabernes aktiviteter påvirkes af Solvens II-direktivets kapitalkrav, da kapitalkravene primært påvirkes af forpligtelser, selskaberne har givet gennem deres garantier. Ugaranterede markedsrenteprodukter medregnes effektivt ikke i kapitalkravet, fordi det er pensionskunden, der har markedsrisikoen – pensionsselskabernes aktiver og passiver tilknyttet dette produkt udvikler sig i overvejende grad ens. Solvenskapitalkravet har ikke på

samme måde direkte disciplinerende effekt i forhold til forsikrings- og investeringsrisici ved ugaranterede produkter som ved garanterede produkter.

Mens overgang til ugaranterede produkter har lettet efterlevelsen af Solvens II direktivets kapitalkrav har overvæltning af markedsrisikoen konsekvenser for forsikringstagerne. Når risikoen ved fejlslagne investeringer, hviler på forsikringstageren, løber forsikringstageren risiko for at den forventede pensionsydelse udhules. I Finanstilsynets diskussionsoplæg "*Pension når garantiene forsvinder*" fremgår yderligere overvejelser om skiftet fra garanterede produkter til markedsrenteprodukter. Finanstilsynet har med oplægget blandt andet ønsket at samle synspunkter om, hvad god forbrugerbeskyttelse bør være i ugaranterede produkter. Finanstilsynet har modtaget en række høringssvar til diskussionsoplægget. Der peges i høringssvarene blandt andet på, at de ugaranterede produkter gør det muligt at tage mere investeringsrisiko og dermed opnå et højere forventet afkast i et lavrentemiljø. Det fremgik yderligere, at pensionsbranchen forventede at lancere fire initiativer, der skal sikre større åbenhed om pensionsopsparing i markedsrenteprodukter:

- Pensionsprognoser med mere information, herunder bedre information om usikkerheden på prognoserne samt prognose for hele udbetalingsforløbet.
- Information om, hvad pensionsopsparingen i markedsrenteprodukter er investeret i.
- Ensartet og simpel risikomærkning af markedsrenteprodukter.
- Udvikling af guidelines for, hvad der i praksis kræves for, at et pensionsselskab kan siges at efterleve *prudent person*-princippet.

Pensionsbranchen har den 27. marts 2018 offentliggjort brancheregler, inkl. konkrete løsningsmodeller. Der er endnu ikke truffet beslutning om eventuelle justeringer i reguleringen på baggrund af oplægget og høringen.

4. DE ERHVERVSØKONOMISKE BYRDER FRA DEN FINANSIELLE REGULERING

4.1 HVAD ER ERHVERVSØKONOMISKE BYRDER?

Regeringens målsætning om reduktion af erhvervsøkonomiske byrder er afgrænset til to typer af direkte konsekvenser for erhvervslivet, herunder den finansielle sektor; 1) administrative konsekvenser og 2) øvrige efterlevelseseffekter (andre omkostninger). Kapitlet beskriver omfanget af tidligere opgjorte byrder samt forbehold og begrænsninger ved en sådan opgørelse.

Erhvervsøkonomiske "byrder" er de udgifter og det merarbejde, virksomhederne er pålagt fra regulering. Ændringer i erhvervslivets byrder opgøres som konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med indførelsen af ny regulering. Det fælles metodegrundlag for opgørelse af erhvervsøkonomiske konsekvenser ved regulering er fastlagt i "Vejledning om Erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger" fra 2015.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser opdeles helt overordnet i direkte konsekvenser og indirekte konsekvenser. De direkte konsekvenser udgør: "administrative konsekvenser", "øvrige efterlevelseseffekter" og "skatter, afgifter, subsidier mv.". Hertil kommer indirekte effekter, såsom "adfærdsvirkninger", og "afledte effekter" fra ny regulering samt eventuelle BNP-effekter. Der redegøres kort for disse i boks 2 og 3 nedenfor.

Boks 2 Direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser

1. Administrative konsekvenser er typisk forbundet med det tidsforbrug, medarbejdere i virksomheden har ved at skulle bruge tid på at indsamle, indberette eller dokumentere den information, der stilles krav om i reguleringen. Dertil også tilkøbt tid fra konsulenter eller andre, der udfører opgaver for virksomhederne, der bidrager til efterlevelse af administrative krav.

2. Øvrige efterlevelseseffekter vedrører alle andre direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser end administrative konsekvenser og skatter, afgifter mv., herunder udgifter eller besparelser som følge af reguleringsmæssige krav (for eksempel ved ændringer i krav om indkøb af særligt udstyr eller materiel). Hertil kommer omkostninger eller lettelser som følge af ændrede produktionsbegrænsninger/-muligheder, der følger direkte af ny regulering.

3. Skatter, afgifter, tariffer, gebyrer, tilskud, garantier og lån mv.

De administrative og øvrige efterlevelseseffekter kan inddeles i henholdsvis løbende konsekvenser (det vil sige årlige) og omstillingskonsekvenser (det vil sige engangsomkostninger). De kortvarige og langvarige effekter af skatter, afgifter mv. opgøres i henhold til en særskilt praksis, der er fastsat af Skatteministeriet.

Løbende konsekvenser er defineret som udgifter/omkostninger, der forekommer løbende (det vil sige hvert år eller hvert femte år) for den enkelte virksomhed eller på samfundsniveau. Det kunne eksempelvis være investeringer med en begrænset løbetid (for eksempel miljøfiltre i diverse maskiner) eller efteruddannelse af personel (for eksempel krav til at medarbejdere skal på kursus hvert femte år). Konsekvenserne beregnes altid

som årlige omkostninger. Hvis der er tale om krav om for eksempel kursus hvert femte år, fordeles omkostningerne gennemsnitligt ud pr. år.

Omstillingskonsekvenser er defineret som udgifter/omkostninger, der kun forekommer én gang i forbindelse med at omstille sig til nye krav i reguleringen. Administrative omstillingsomkostninger kan for eksempel være indhentning og indberetning af information til et nyt offentligt register, der herefter blot skal opdateres med enkelte indberetninger årligt. Øvrige omstillingsomkostninger kan eksempelvis være ændringer i virksomhedens fysiske indretning eller ændring af it-systemer. Ud over at ændringerne kun skal foretages én gang, så gælder det også for omstillingsomkostninger, at de ikke påfører ændrede udgifter/omkostninger for nye virksomheder fremadrettet.

Ud over de direkte konsekvenser findes der også indirekte erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der redegøres kort herfor i boks 3 nedenfor.

Boks 3 Indirekte erhvervsøkonomiske konsekvenser

Adfærdsvirkninger vedrører de virksomheder eller brancher, der er omfattet af den ændrede regulering, og dækker over de konsekvenser, der følger af ændret adfærd blandt de omfattede virksomheder på grund af reguleringen, for eksempel som følge af en styrket konkurrence.

Afledte effekter på samfundsniveau vedrører den samfundsmæssige "kædereaktion" i øvrige brancher som følge af reguleringen, for eksempel fordi forslaget medfører lavere priser på produkter, der indgår som input i en række øvrige erhverv. Dette kan styrke den samlede produktivitet i samfundet og lede til lavere priser mv. for forbrugerne.

Skønnes forslaget at have væsentlige varige konsekvenser for værdiskabelsen eller væksten i samfundet, opgøres **BNP-effekterne** af forslaget.

Der er krav om udførlig kvantificering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser, når konsekvenserne skønnes at være væsentlige. Kravene er opsummeret i tabellen nedenfor.

Tabel 4

Erhvervsøkonomiske konsekvenser for de omfattede virksomheder		
Type af konsekvens	Krav om kvantificering	Ansvarlig myndighed
Administrative konsekvenser	Ja, hvis > 4. mio. kr.	Opgøres af Erhvervsstyrelsen
Skatter, afgifter, subsidier mv.	Ja ¹⁾	Opgøres af fagministeriet
Øvrige efterlevelseskonsekvenser	Ja, hvis > 10 mio. kr.	Opgøres af fagministeriet
Adfærdsvirkninger	Beskrives kvalitativt ²⁾	Beskrives af fagministeriet
Konsekvenser på samfundsniveau		
Type af konsekvens	Krav om kvantificering	Ansvarlig myndighed
BNP	Ja, hvis vurderet > 100 mio. kr. eller hvis direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser > 50 mio. kr. ³⁾	BNP-effekter opgøres af Finansministeriet ⁴⁾
Afledte effekter	Beskrives kvalitativt (af fagministeriet)	Beskrives af fagministeriet

Noter: 1) I henhold til praksis 2) Det står de enkelte fagministerier frit, om de vil kvantificere konsekvenser for adfærdsvirkninger og afledte effekter 3) Eller hvis erhvervsøkonomiske konsekvenser > 50 mio. kr. 4) Der skal foreløbig ikke ske opgørelse af BNP-effekter vedrørende skatte- og afgiftsområdet. Finansministeriet er ansvarlig for beregning af BNP-effekter på de omfattede områder efter inddragelse af de relevante ministerier. Denne tabel er fra Vejledning om Erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger.

4.2 KILDER TIL KRAV OG TYPER AF BYRDER FOR DEN FINANSIELLE SEKTOR?

Dette kapitel omhandler de direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser, det vil sige de erhvervsøkonomiske byrder, der er pålagt den finansielle sektor. Nedenfor gives eksempler på, hvilke typer af direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser sektoren kan opleve:

- 1) Administrative byrder i form af indberetnings- og rapporteringskrav til myndigheder og oplysningsforpligtelser over for forbrugerne, herunder blandt andet omfattende krav til indhold af oplysninger i kontrakter og aftaler.
- 2) Øvrige efterlevelsesomkostninger i form af regulering af finansielle produkter, hertil omfattende krav til sektorens virksomhed (for eksempel krav til långivning) samt krav til polstring af finansielle virksomheder imod forskellige typer af risici (kapitalkrav). Hertil kommer blandt andet omkostninger til it-systemer og særlige krav til efteruddannelse af virksomhedernes medarbejdere.
- 3) Skatter, afgifter og gebyrer, herunder blandt andet tilsynsafgifter. Skatter, afgifter mv. indgår ikke i regeringens målsætning om lettelse af erhvervslivets byrder, jf. afsnit 4.3, hvorfor de ikke analyseres nærmere her.

Byrder fra den finansielle regulering udspringer overordnet fra følgende retskilder:

- Dansk regulering og nationale regler (herunder tilsynspraksis og overimplementering).

- EU-regulering, enten fastsat direkte i forordninger eller i level 2 og level 3-regulering, eller i direktiver, der senere er implementeret i dansk ret – se afsnit 4.5 for en uddybning.
- Internationale standarder, der ikke er direkte juridisk bindende i sig selv, men implementeres igennem enten dansk eller EU-ret (herunder særligt Basel standarderne og IFRS-standarderne).

Kravene i den finansielle regulering udspringer som oftest af hensyn til sikring af den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelse.

Det karakteriserer særligt den finansielle regulering i de senere år, at der – særligt siden finanskrisen er vedtaget en lang række nye forordninger og direktiver på EU-niveau med henblik på at sikre den finansielle stabilitet – se afsnit 4.5 for en uddybning.

Reguleringen har medført store omstillingsomkostninger særligt i form af omkostninger til investeringer i nyehvervelser, opdateringer eller ændringer af it-systemer, så virksomhederne kan efterleve afrapporteringskrav eller oplysningskrav (der kræver data fra it-systemerne, for eksempel til generering af standardkontrakter/-policer). Hertil kan der være tale om store administrative omstillingsomkostninger, såsom indhentelse og indsendelse af nye oplysninger til eksempelvis nye offentlige registre.

4.3 REGERINGENS MÅLSÆTNING OM AT LETTE ERHVERVSLIVETS BYRDER MED 4 MIA. KR. FREM IMOD 2020 OG 6 MIA. KR. I 2025

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil *"lette erhvervslivets byrder med 4 mia. kr. fra 2015 til 2020 og i alt 6 mia. kr. frem mod 2025"*.

Regeringens målsætning omfatter kun de direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser, der er fastlagt i dansk regulering, og omfatter derfor ikke skatter og afgifter mv.

Målsætningen omfatter

- 1) administrative byrder, og
- 2) øvrige efterlevelsomkostninger (andre omkostninger).

Målsætningen omfatter byrder fra danske love og bekendtgørelser, herunder også implementering af EU-direktiver. Regeringens målsætning inkluderer ikke EU-forordninger, heller ikke level 2-regulering, det vil sige delegerede forordninger og gennemførelsesforordninger.

Regeringens målsætning omfatter kun de løbende konsekvenser for erhvervslivet og omfatter derfor ikke omstillingsomkostninger. Dette afspejler, at en reduktion af de samlede løbende byrder vil styrke virksomhedernes rammevilkår på langt sigt. Hertil vil nogle reguleringsændringer styrke rammevilkårene på langt sigt, men medføre omstillingsomkostninger på kort sigt.

Ved ny regulering foretages en væsentlighedsvurdering. Der er som nævnt ovenfor indført grænser på henholdsvis 4, 10 og 50 mio. kr. for, hvornår der skal foretages en nærmere kvantificering af erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det er tallene fra de lø-

bende kvantificeringer af ny lovgivning, der benyttes til opgørelse af realiserede nye byrder eller lettelser. Der henvises til Vejledningen om Erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger for en nærmere gennemgang af metoden.

Når erhvervslivets efterlevelseshomkostninger som følge af nye regler skal kvantificeres, skal der tages højde for eventuelle "business as usual" omkostninger. "Business as usual" omkostninger opgøres som de aktiviteter eller tilkøb, som virksomhederne vil foretage, uanset om der stilles krav herom i reguleringen.

4.4 EKSISTERENDE VIDEN OM BYRDER I DEN FINANSIELLE REGULERING

Der foreligger ikke en opdateret opgørelse over de samlede erhvervsøkonomiske byrder ved den nugældende finansielle regulering. Følgende afsnit tager afsæt i ældre data for byrderne på det finansielle område frem til 2011 samt de konsekvensvurderinger, der er blevet lavet i forbindelse med nyere finansiell regulering frem til i dag.

4.4.1 Viden om administrative byrder i den finansielle regulering frem til 2011

I 2002 fremsatte den daværende VK-regering vækststrategien "Vækst med vilje". Vækststrategien indeholdte den målsætning, at de administrative byrder for erhvervslivet skulle falde år for år og i år 2010 skulle være reduceret med op til 25 pct. For at sikre det bedste grundlag for at kunne reducere de administrative omkostninger ved ny regulering, blev det besluttet at anvende den såkaldte AMVAB-metode¹² til at foretage beregninger af konsekvenserne ved ny regulering med væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet. Der blev hertil i 2004 foretaget en omfattende kortlægning af de eksisterende administrative byrder ved al regulering, der blev ført ind i den såkaldte AMVAB-database.

Al data fra byrdemålinger af administrative konsekvenser blev frem til 1. januar 2011 systematisk ført ind i AMVAB-databasen, for at der kunne følges op på målsætningen om reduktion af byrderne med 25 pct. Databasen er ikke blevet systematisk opdateret siden 2011.

AMVAB-databasen – data om administrative byrder og deres anvendelighed i dag

Der kan laves en overordnet oversigt over omfanget af administrative byrder som opgjort pr. 1. januar 2011 med udgangspunkt i AMVAB-databasen. Opgørelsen af byrderne er ikke et udtryk for de nuværende samlede byrder af den finansielle regulering, idet en række forbehold skal tages for dataenes kvalitet:

- AMVAB-databasen er kun systematisk opdateret frem til 1. januar 2011 – senere ændringer i byrdeniveauet/reguleringen er derfor ikke afspejlet
- AMVAB-metoden er blevet ændret i februar 2015. Særligt indgår "business as usual" vurderinger ikke tidligere i AMVAB-målingerne.
- Der er en grænse for, hvornår der skal foretages en nærmere kvantificering af erhvervsøkonomiske konsekvenser. Al regulering med administrative omkostninger

¹² AMVAB = Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder.

under 4 mio. kr. er således ikke kvantificeret og ikke medtaget i opgørelsen og indført i databasen.

- Målingerne er ikke opdaterede og er således et udtryk for byrden, da reguleringen trådte i kraft i perioden mellem 2004 og 1. januar 2011
- Ved nyere EU-regulering og teknologisk udvikling, der har erstattet eller reduceret byrderne fra den nationale lovgivning på det finansielle område, er databasen ikke "renset" for den nationale regulering eller de opgjorte byrder.
- Øvrige efterlevelseseffekter, såsom udgifter til blandt andet efteruddannelse, er ikke medtaget, da AMVAB-databasen alene omfatter administrative byrder.

Tallene fra databasen kan derfor udelukkende benyttes som grov indikator for omfanget af administrative byrder i den finansielle regulering.

Med de nævnte forbehold kan der opgøres samlede løbende administrative byrder for lovgivning på det finansielle område indført frem til 1. januar 2011 for samlet set ca. 1,1 mia. kr. De øvrige efterlevelseseffekter (det vil sige andre omkostninger, jf. afsnit 4.1) er først opgjort fra 2015 og frem, hvorfor der frem til 1. januar 2011 kun foreligger tal for de administrative byrder i den finansielle regulering.

4.4.2 Målte byrder i den finansielle regulering imellem 2011 og 2015

Som anført i pkt. 4.4.1 er AMVAB-databasen ikke systematisk opdateret siden 1. januar 2011.

I perioden fra 2011 og frem til 2015 er der alene målt direkte konsekvenser på lovgivning, som i perioden er vurderet til at medføre administrative konsekvenser over 4 mio. kr. årligt. Hertil beregninger af skattekonsekvenser og BNP-beregninger, der dog ikke redegøres for her.

Der er foretaget målinger af finansiell lovgivning i perioden fra 2011 til 2015. Der kan i denne periode opgøres nye administrative byrder for lovgivning på det finansielle område for samlet ca. 300 mio. kr.

Sammenlagt med de ca. 1,1 mia. kr., som er de samlede administrative byrder frem til 2011, kan der, med de nævnte forbehold ovenfor, opgøres administrative byrder for lovgivning på det finansielle område indført frem til 2015 for ca. 1,4 mia. kr.

Tallene er ikke opdateret løbende med timepriser mv., men afspejler byrden ved tidspunktet for målingen. Hertil skal nævnes, at nogle konsekvenser i dag ville blive opgjort som øvrige efterlevelseseffekter, jf. den opdaterede vejledning og metode fra 2015.

Opgørelsen skal således ses som en indikation på administrative byrder ved lovgivning indført i perioden 2004 til 2015.

4.4.3 Målte byrder i den finansielle regulering fra 2015 og frem

Der blev i 2015 lavet en ny vejledning til erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger, hvor AMVAB-metoden blev ændret. Blandt andet indgår "business as usual" vurderinger fremadrettet i AMVAB-målingerne.

Der blev derudover i 2015 indført krav om kvantificering af væsentlige øvrige efterlevelseskonsekvenser (det vil sige andre omkostninger fra reguleringen, jf. afsnit 4.1), mens de tidligere opgørelser udelukkende vedrører administrative konsekvenser. Endvidere har "øvrige efterlevelseskonsekvenser" været en del af skiftende regeringers målsætninger om lettelse af erhvervslivets byrder, jf. 4 mia. kr. målsætningen ovenfor.

Der redegøres i det følgende for kvantificerede (og derfor væsentlige) nye byrder, der er opgjort siden 2015, hvor det nye metodegrundlag blev fastlagt. Det skal fremhæves, at de konsekvenser, der er opgjort, er konsekvenser af ændringerne i de nævnte love og bekendtgørelser. Tallene er derfor ikke udtryk for de samlede byrder ved reguleringen (det vil sige loven eller bekendtgørelsen). Dertil er tallene for "øvrige efterlevelseskonsekvenser" skøn, der er udarbejdet af Finanstilsynet i samarbejde med Erhvervsministeriet. Med de nævnte forbehold kan der samlet set i perioden fra 2015 og frem opgøres nye løbende byrder (både administrative byrder og øvrige efterlevelsesomkostninger) for samlet set ca. 1,2 mia. kr., jf. tabel 5 nedenfor.

Årstallene afspejler, hvornår konsekvenserne er opgjort. Opgørelserne udarbejdes "ex-ante", det vil sige før udkast til reguleringen sendes i offentlig høring og fremsættes/udstedes. Årstallet afspejler derfor ikke, hvornår kravene blev vedtaget eller trådte i kraft.

Tabel 5 Oversigt – Kvantificerede konsekvenser af den finansielle regulering fra 2015 og frem

Nyt metodegrundlag fra 2015 – væsentlige øvrige efterlevelseseffekter inkluderet herunder			
		Administrative konsekvenser	Øvrige efterlevelseseffekter
2015 (opgjort oktober)	Bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringselskaber mv. (Ledelsesbekendtgørelsen)	Omstilling: ca. 145,4 mio. kr. Løbende: ca. 33,8 mio. kr. årligt	Ingen væsentlige øvrige efterlevelseseffekter opgjort.
2016 (opgjort marts)	Bekendtgørelse om visse regler i pensionsafkastbeskatningsloven (ændring af PAL-bekendtgørelsen)	Omstilling: ca. 9,2 mio. kr. Løbende: ca. 14,1-14,9 mio. kr. årligt	Ingen væsentlige øvrige efterlevelseseffekter opgjort.
2016 (opgjort i lovforslaget – fremsat marts)	Lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell virksomhed, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., straffeloven og retsplejeloven (del af MiFID II implementering)	Konsekvenser blev vurderet til at være væsentlige, men kunne ikke kvantificeres, da konsekvenserne afhang af de kommende level-2 retsakter på EU-niveau, der ville konkretisere kravene. Byrderne er derfor på EU-niveau.	Løbende byrder Estimeret indtægtstab 1 mia. kr. årligt. Fra forbud imod at pengeinstitutterne kan modtage og beholde tredjepartsbetalinger, der knytter sig til investeringer, som investorerne har foretaget via porteføljeplejeordninger.
2016 (opgjort juni)	Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven)	Omstillingsomkostninger: Ca. 251,4 ¹³ mio. kr. Løbende byrder: ca. 73,3 mio. kr. årligt (for finansielle virksomheder).	Omstillingsomkostninger: Ca. 194 mio. kr. Løbende byrder: ca. 134 mio. kr. årligt (for finansielle virksomheder).
2016	Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (FAIF)	Løbende: Administrative byrder blev lettet med ca. 136 mio. kr. årligt.	
2017	Bekendtgørelsen om kompetencekrav for ansatte i forsikringselskaber, genforsikringselskaber og ansatte hos en forsikringsformidler eller genforsikringsformidler Bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører.	Omstillingsomkostninger: God skik: ca. 157,3 mio. kr. Kompetencekrav: ca. 31,2 mio. kr. Løbende byrder: God skik: kunne ikke estimeres af virksomhederne. Kompetencekrav: ca. 43 mio. kr. årligt.	Ingen væsentlige øvrige efterlevelseseffekter opgjort.
Samlede og kvantificerede byrder fra 2015 og frem		Omstillingsomkostninger: Ca. 563 mio. kr. i omstillingsomkostninger på samfundsniveau. Løbende byrder: Ca. 28 mio. kr. årligt på samfundsniveau.	Omstillingsomkostninger: ca. 194 mio. kr. på samfundsniveau. Løbende byrder: Ca. 1,1 mia. kr. årligt på samfundsniveau.

¹³ Tallet udgør kun konsekvenserne for segmentet "finansielle virksomheder".

4.5 BYRDER FRA EU-REGULERING PÅ DET FINANSIELLE OMRÅDE

Som anført i afsnit 4.2 bliver den finansielle regulering i stadig stigende grad fastsat på EU-niveau. I henhold til den såkaldte Lamfalussy-model er EU's finansielle regulering opbygget på følgende tre overordnede levels (eller niveauer):

Level 1-regulering: Europa-Parlamentet og Rådet vedtager den overordnede regulering i såkaldte basisretsakter, det vil sige et direktiv eller en forordning i henhold til de almindelige beslutningsprocedurer.

Level 2-regulering: Kommissionen får i basisretsakterne bemyndigelse til at vedtage, tilpasse og ajourføre tekniske gennemførelsesforanstaltninger ved hjælp af rådgivende organer, der hovedsageligt består af repræsentanter for EU-lande. Disse gennemføres primært i delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (begge dele primært som forordninger). På det finansielle område bliver en stor del af disse forberedt i de europæiske tilsynsmyndigheder, jf. afsnit 5.1, i form af tekniske standarder, som bidrag til Kommissionens efterfølgende udstedelse af for eksempel delegerede retsakter.

Level 3-regulering: De europæiske tilsynsmyndigheder er ansvarlige for at udstede henstillinger, retningslinjer mv. i forhold til forståelsen af reguleringen. De nationale tilsynsmyndigheder er repræsenteret i de europæiske tilsynsmyndigheder som uafhængige tilsynsmyndigheder.

Danske myndigheder skal foretage en vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ved nye direktiv- og forordningsforslag som en del af den danske EU-beslutningsprocedure. Som en del af proceduren skal vurderingerne fremgå af de notater mv., der udarbejdes til Folketingets Europaudvalg i forbindelse med deres behandling af forslagene. Der foretages ikke regelmæssige byrdemålinger af EU-forordninger, hvilket blandt andet afspejler, at konsekvenserne ofte ikke kan opgøres, før de nærmere krav er udmøntet i delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Ved forslag til direktiver vil de nærmere konsekvenser blive kvantificeret ved den danske implementering.

Der er på baggrund af reguleringsstrukturen med level 1, 2 og 3 en meget omfattende mængde af forordninger, herunder delegerede forordninger og gennemførelsesretsakter (level 2-retsakter), hvor der således ikke foreligger samlede opgørelser over byrderne for den danske finansielle sektor. Hertil er der en række direktiver, hvor der ikke har kunnet foretages en vurdering af byrderne i forbindelse med den danske implementering, fordi de nærmere krav til sektoren senere fastsættes i level 2-regulering på EU-niveau (her særligt delegerede forordninger, der har direkte virkning i dansk ret).

Level 2-reguleringen udfærdiges og udstedes på baggrund af bemyndigelser i en basisretsakt, og der bliver ofte først udstedt delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter lang tid efter, basisretsakten er vedtaget, givet behovet for teknisk at specificere disse

regler samt til tider også efter at direktiverne er implementeret i dansk ret. Dette besværliggør en nærmere vurdering af reguleringens konsekvenser for sektoren i Danmark.

4.5.1 Nedslag i erhvervsøkonomiske konsekvenser fra EU-regulering

Der har i de seneste år været en række eksempler, hvor det ikke har været muligt at opgøre konsekvenserne ved ny dansk regulering på det finansielle område, selv når der har været tale om implementering af EU-direktiver. Baggrunden herfor er blandt andet, at den konkrete udformning af level 2-retsakterne ofte ikke kendes på tidspunktet for vedtagelse og implementering af basisretsakterne (level 1).

For at illustrere byrderne fra EU-reguleringen nærmere er der nedenfor lavet to nedslag i erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger af EU-regulering.

Nedslag 1: Lov om kapitalmarkeder og forslag til lov om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love. (Del af MiFID II implementering og gennemførelse af MiFIR).

MiFID II og MiFIR vurderes at indebære væsentlige negative erhvervsøkonomiske konsekvenser. Krav, der følger direkte af forordningen, skal ikke kvantificeres i den danske lovproces. Konsekvenserne af MiFID II implementeringen kan ikke kvantificeres, da MiFID II er et rammedirektiv, hvilket indebærer, at krav og forpligtelser til erhvervslivet skal præciseres i level 2-retsakter.

I forbindelse med fremsættelse af forslagene til MiFID II og MiFIR blev der imidlertid udarbejdet en konsekvensvurdering af Kommissionen. Konsekvensvurderingen omfatter forventede byrder fra både MiFID-direktivet, MiFIR-forordningen og de kommende level 2-forordninger. Tallene er således ikke opgjort for direktivet og forordningerne hver for sig. Tallene er behæftet med meget stor usikkerhed, da de er udarbejdet i forhold til Kommissionens fremsatte forslag og ikke det endelige resultat efter forhandlinger i Rådet og Europa-Parlamentet, ligesom det endelige indhold af level 2-forordningerne endnu ikke var kendt. Endvidere er tallene på EU-niveau og kan derfor ikke overføres direkte til danske forhold.

Tabel 6 Estimerede erhvervsøkonomiske byrder fra MiFID II og MiFIR på EU-niveau

MiFID II og MiFIR ¹⁴	Omstillingsomkostninger	Løbende byrder
Administrative konsekvenser	Ca. 1,9-3 mia. kr. på EU-niveau.	Ca. 679 mio. kr. – 1,4 mia. kr. årligt på EU-niveau.
Øvrige efterlevelseseffekter	Ca. 1,9-2,4 mia. kr. på EU-niveau.	Ca. 1,4-3 mia. kr. årligt på EU-niveau.

¹⁴ For tallene henvises der til Kommissionens konsekvensvurdering (SEC(2011) 1226) side 64-65.

Nedslag 2: Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af Solvens II- og omnibus II-direktivet)

Kommissionen fremsatte forslaget til Solvens II-direktivet i 2007¹⁵ og anførte i konsekvensvurderingen, at den almindelige metode for beregningen af de administrative konsekvenser, der afspejler AMVAB-metoden, ikke kunne benyttes. Dette blev begrundet med, at Solvens II udgør et såkaldt "rammedirektiv", hvor de nærmere administrative krav skulle udmøntes i særligt level 2-retsakter, det vil sige delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der skulle udstedes af Kommissionen¹⁶. Kommissionen estimerede følgende i administrative konsekvenser:

Tabel 7 Estimerede erhvervsøkonomiske byrder fra Solvens II på EU-niveau

Solvens II	Omstillingsomkostninger	Løbende byrder
Administrative konsekvenser	Ca. 15-21,5 mia. kr. på EU-niveau.	Ca. 2,25-3,75 mia. kr. årligt på EU-niveau.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser blev i forbindelse med den danske implementering vurderet til at være væsentlige, men kunne ikke kvantificeres. De mere detaljerede krav ville fremgå af en større forordning, i en række bekendtgørelser og den følgende level 2-regulering. Disse forelå ikke i udkastform ved lovforslagets fremsættelse.

Det er i lovforslagets bemærkninger anført, at ændringerne blandt andet vil indebære, at selskaberne skal foretage større og omkostningstunge ændringer af deres it-systemer. Dertil er det anført, at virksomhederne vil have store økonomiske omkostninger i forbindelse med nye krav til opgørelse af kapitalgrundlag, kapitalkrav mv.

4.5.2 EU-forordninger på det finansielle område

For at tegne et nærmere billede af omfanget af potentielle byrder fra forordninger på det finansielle område følger neden for en liste over forordninger, herunder delegerede forordninger og gennemførelsesretsakter (level 2-retsakter), som danske finansielle virksomheder er underlagt. For en nærmere oversigt, henvises til bilag 5, som indeholder et notat om EU-forordninger på det finansielle område.

Tabel 8 Oversigt – Level 1 og level 2-forordninger i den finansielle regulering

Basisretsakt (level 1-regulering)	Delegerede forordninger	Gennemførelsesforordninger
BRRD-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber)	16	3
CRR-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr.	26	4

¹⁵ KOM(2007)0361.

¹⁶ Konsekvensvurderingen har referencen SEC(2007)0871.

648/2012)		
CRD IV-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber)	11	1
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF	2	0
PAD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner)	1	0
Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010	1	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/826 af 17. maj 2017 om oprettelse af et EU-program til støtte for særlige aktiviteter, der styrker inddragelsen af forbrugere og andre slutbrugere af finansielle tjenesteydelser i Unionens politikudformning inden for finansielle tjenesteydelser, for perioden 2017-2020	0	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpålagt revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF	0	0
SEPA (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001)	0	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (SEPA)	0	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 248/2014 af 26. februar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer	0	0

Markedsmisbrugsforordningen: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug ¹⁷	7	6
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014	4	0
MiFiD II-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU) (finder anvendelse fra 3. januar 2018)	22	11 ¹⁸
MiFiR-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (finder anvendelse fra 3. januar 2018)	18	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er)	2	0
IORP-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed)	0	1
Solvens II-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed)	3	16
EMIR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre) ¹⁹	25	13
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2365 af 25. november 2015 om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner og vedrørende genanvendelse samt om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012	0	0

¹⁷ Senere ændret ved forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 og forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016.

¹⁸ Heraf er én gennemførelsesforordning til MiFID I direktivet (direktiv 2004/39/EF).

¹⁹ Senere ændret ved forordning (EU) nr. 575/2013, Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1002/2013 og direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014.

Short selling forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps)	4	1
Transparensdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF) ²⁰	4	0
CRA I (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer)	2	0
CRA II (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 513/2011 af 11. maj 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer)	0	0
CRA III (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer)	4	0
FAIF-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde)	5	4
CSDR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012)	4	1
UCITS-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)	1	3
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (ELTIF).	1	0
IDD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution)	2	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond of om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010	3	0

²⁰ Senest ændret ved direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013.

PSD II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 af 25. november om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF)	2	0
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF	10	1
Prospektforordningen (Kommissionens forordning (EF) nr. 809/2004 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EC for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering)	0	0
STS-forordning (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2402/2017 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012)	0	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner	1	0
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1131 af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger (MMF)	0	0
Forordninger på hvidvaskområdet		
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006	0	0
AMLD 4 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF)	1	0
Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri	0	0

Rådets forordning (EF) Nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri	0	0	
Kommissionens forordning (EU) Nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgas-emissioner i Fællesskabet	0	0	
Forordninger på regnskabsområdet			
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder	0	0	
Kommissionens konsoliderede forordning om vedtagelse af internationale regnskabsstandarder (Kommissionens forordning (EF) Nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002)	0	0	
Samlet	Antal basisretsakter der i sig selv er en forordning: 29	182	65
Antal forordninger i alt:		276	

Anm.: Oversigten er udarbejdet på baggrund af en række kilder, herunder Finanstilsynets EU-lovsamling, EUR-Lex, Kommissionens nye interinstitutionelle register over delegerede retsakter. Listen er ikke udtømmende.

De 276 forordninger, delegerede forordninger og gennemførselsforordninger på området medfører samlet omfattende byrder for den finansielle sektor i Danmark. Der er imidlertid stor forskel på, hvor store byrder de enkelte forordninger medfører, hvilket også gælder for de enkelte level 2-retsakter. Det bemærkes, at det kan siges at være basisretsaktens tekst/mandat, der indebærer eventuelle administrative byrder, snarere end den afledte forordning, der udfylder basisretsaktens bestemmelse.

5. ANALYSE AF POTENTIALE FOR REGELFORENKLINGER

Arbejdsgruppen har bedt Deloitte om at udføre en række interviews samt workshops med repræsentanter fra forskellige dele af den finansielle sektor med henblik på at identificere særlig byrdefuld regulering. Der fremgår nærmere herom i Deloittes hovednotat i bilag 2. På baggrund af interviews og workshops mv. er der identificeret 82 emner, hvor den finansielle sektor finder reguleringen særlig byrdefuld eller på anden måde hæmmende for forretningen.

De 82 emner er alle analyseret nærmere af arbejdsgruppen, hvoraf nogle har været sammenfaldende eller sammenhængende og derfor er behandlet under et. Nogle emner relaterer sig direkte til EU-reguleringen og nogle til den danske implementering af EU-reguleringen. Derudover omhandler nogle dansk særlovgivning og praksis, og endelig er der emner om tværgående problemstillinger, som for eksempel processer for udarbejdelsen af finansiel lovgivning. Deloitte har analyseret 29 af de 82 emner nærmere. Endelig er der gennemført en kortlægning over, hvor danske regler på det finansielle område går videre end EU-reglerne. Arbejdsgruppen har gennemgået de identificerede områder.

I det følgende inddeles de 82 emner i følgende afsnit:

- Emner relateret direkte til EU-reguleringen
- Emner analyseret af Deloitte (dansk implementering af EU-regulering/nationale regler og praksis)
- Øvrige emner vedr. dansk implementering af EU-regulering/nationale regler og praksis
- Emner vedrørende overimplementering
- Emner relateret til lovgivningsprocessen mv.

5.1 EU-REGULERING

En stor del af den finansielle regulering i Danmark udspringer af internationale regler og standarder, herunder ikke mindst på EU-niveau. Særligt i forlængelse af den finansielle krise er der på EU-niveau gennemført en række stramminger af den finansielle regulering, for eksempel:

- Skærpede krav for kreditinstitutter (CRR og CRD IV)
- Fælles regler for afvikling og genopretning af kreditinstitutter (BRRD)
- Skærpede krav for forsikrings- og pensionselskaber (Solvens II)
- Regulering af forsikringsdistribution (IDD)
- Regulering af kapitalmarkeder (MiFID II/MiFIR)
- Regulering af investeringsfonde (UCITS) og kapital- og hedgefonde (AIFMD)
- Regulering af ratingbureauer (CRA I, I og III)
- Øget gennemsigtighed med forskellige finansielle produkter, herunder derivater (EMIR) og short selling (SSR)
- Etablering af fælleseuropæiske tilsynsmyndigheder, EBA/EIOPA/ESMA (ESFS)

Den omfattende lovgivning har været med til at styrke robustheden af den finansielle sektor og dermed styrke fundamentet for økonomisk vækst i EU. Der fremgår en liste over gældende EU-lovgivning på det finansielle område i bilag 5.

Det er Kommissionen, der fremsætter forslag til nye EU-regler. EU-reglerne har form af direktiver, som skal implementeres i EU-landene, eller forordninger, som gælder direkte i EU-landene, når de er vedtaget.

Karakteristika ved EU-regulering

Der er ved EU-reguleringen på det finansielle område en række generelle karakteristika, som sammenfattes nedenfor:

- *Forordninger:* I stigende omfang anvendelse af forordninger frem for direktiver, med henblik på at sikre konvergens, lige vilkår og ens regler. Det skal bidrage til at fremme grænseoverskridende aktivitet og integration af det indre marked.
- *Omfattende regelsæt:* Mange retsakter, til tider med (delvist) overlappende eller parallelle bestemmelser, for eksempel vedrørende rapporteringskrav.
- *Høj kompleksitet:* Reguleringen har i tiltagende grad bevæget sig i retning af at blive meget detailorienteret frem for principbaseret.
- *Sekundær lovgivning:* Udvidet anvendelse af sekundær lovgivning (level 2) i form af for eksempel tekniske standarder omsat til delegerede forordninger, gennemførelsesretsakter mv. Dertil kommer en tilsvarende bred anvendelse af tiltag (level 3) i form af for eksempel henstillinger, vejledninger, spørgsmål/svar mv., der ikke er juridisk bindende, men kan have en normerende effekt.

Danske prioriteter for EU-regulering

Fastlæggelsen af de danske prioriteter for udformningen af EU-reguleringen af finansielle tjenesteydelser sker i forbindelse med de konkrete retsakter, som Kommissionen fremlægger, dels tidligt i forhandlingsforløbet i form af grund- og nærhedsnotat med foreløbig tilkendegivelse af regeringens holdning, dels senere i forhandlingerne i forbindelse med forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg. Ved retsakter og andre tiltag (for eksempel meddelelser fra Kommissionen) sendes forslagene i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med henblik på at få input fra sektoren m.fl. til fastlæggelsen af den danske position. Implementeringsrådet kan også afgive anbefalinger til regeringen til tidlig interessevaretagelse i forhold til kommende sager eller sagsområder. De danske prioriteter for EU-regulering gælder bredt, det vil sige også for regulering vedtaget på level 2 og 3.

Erhvervsministeriet og Finanstilsynet har følgende generelle pejlemærker for de danske prioriteter:

- *Merværdi:* Det er væsentligt at sikre, at allerede besluttede initiativer fungerer effektivt. Ny regulering bør således have et klart rationale og give reel merværdi sammenlignet med den store mængde af tiltag, som allerede er gennemført som opfølgning på den finansielle krise.
- *Formål:* Ny finansiell lovgivning skal bidrage til finansiell stabilitet, forbrugerbeskyttelse samt til øget vækst og beskæftigelse i EU.
- *Særlige forhold:* Implementeringen af globale standarder i EU, herunder Basel-standarder, bør tage hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller, for eksempel dansk realkredit. Der bør ligeledes være mulighed for at bibeholde nationale valgmuligheder, hvor disse er begrundet i hensynet til særlige nationale forhold og systemer.
- *Risikobaseret regulering:* Risikobaserede krav skal udgøre ryggraden i reguleringen af finansielle tjenesteydelser i EU. Krav til de finansielle virksomheder skal afspejle reelle risici og sikre sunde incitamentsstrukturer, hvor større risiko medfører for eksempel højere kapitalkrav.

- *Proportionalitet*: Ny regulering, herunder også på level 2 og 3, bør i videst muligt omfang følge et proportionalitetsprincip, så tiltagets omfang står i rette forhold til formålet.²¹
- *Implementering*: Der bør være tilstrækkelig tid til at implementere ny lovgivning, ligesom der bør sikres tilstrækkelig tid til, at de finansielle virksomheder efterfølgende kan omstille sig til ny regulering. Det gælder såvel i forhold til direktiver og forordninger som level 2-retsakter.
- *Klarhed i level 1*: Regler og krav bør i udgangspunktet vedtages på level 1 (det vil sige mellem Rådet og Europa-Parlamentet), mens der kun for så vidt angår ikke-væsentlige og tekniske elementer af et givent forslag bør tildeles beføjelse til Kommissionen eller de europæiske tilsynsmyndigheder til at vedtage delegerede retsakter mv. (level 2 og 3).

Der vil være tale om overimplementering af EU-regulering, hvis dansk implementering går videre, end hvad der er nødvendigt i henhold til EU-direktiver mv. Regeringen har fem principper for implementering af ny erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, som har til formål at sikre, at ny EU-regulering ikke overimplementeres, medmindre væsentlige hensyn taler herfor. Principperne for overimplementering er nærmere beskrevet i pkt. 5.5.2.

Kommissionens høring om de samlede effekter af den finansielle regulering indført efter finanskrisen

Kommissionen lancerede den 30. oktober 2015 en offentlig høring om de samlede effekter af den finansielle regulering indført efter krisen. Formålet med høringen var at vurdere, om der i reglerne for eksempel er overlap eller huller, unødvendige administrative byrder eller utilsigtede konsekvenser, herunder i forhold til mulighederne for at skabe vækst.

Regeringen afgav efter en høring af den danske finansielle sektor i den forbindelse et høringssvar med forskellige konkrete eksempler på regulering, der med fordel kan tilrettes. Dertil kom en række overordnede bemærkninger fra dansk side på baggrund af ovenstående prioriteter.

- De meget detaljerede regler på det finansielle område bør give tilstrækkelig plads til forskellige forretningsmodeller, herunder den danske realkreditmodel.
- Unødvendige administrative byrder bør undgås, eksempelvis ved at sikre at indrapporteringskrav tilpasses relevante finansielle aktører.
- Kommissionen bør indtænke påvirkningen af de finansielle markeders funktion, herunder i forhold til likviditet, før der indføres nye initiativer.
- Der skal fortsat søges en høj grad af investor- og forbrugerbeskyttelse, idet det samtidig tilstræbes, at den information, forbrugere og investorer modtager, rent faktisk er målrettet af hensyn til at undgå administrative byrder.
- Kommende initiativer bør være baseret på en klar begrundelse og have merværdi.
- Regler og krav bør i udgangspunktet vedtages på level 1 (det vil sige mellem Rådet og Europa-Parlamentet), mens der kun for så vidt angår ikke-væsentlige og tekniske elementer af et givent forslag bør tildeles beføjelse til Kommissionen eller de europæiske tilsynsmyndigheder (level 2 og 3) til at vedtage delegerede retsakter mv.
- Øvelsen med at gennemgå de omfattende reformer indført i kølvandet på finanskrisen bør gentages om nogle år, når alle regler er implementeret, og der således er et klarere billede af de samlede effekter.

²¹ Proportionalitet kommer til udtryk i forskellige sammenhænge eksempelvis i tekniske standarder. Se for eksempel EBA/RTS/2017/11. EBA Banking Stakeholder Group har behandlet emnet i "Proportionality in Bank Regulation" ud fra en mere generel synsvinkel <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/807776/European+Banking+Authority+Banking+Stakeholder+Group+Position+paper+on+proportionality.pdf>

I forbindelse med eftersynet af den finansielle regulering har den finansielle sektor givet input til en række emner, som er relateret direkte til EU-reguleringen. Emnerne fremgår nedenfor.

5.1.1 Forbrugerkreditdirektivet artikel 4

Forslaget er stillet af Finans og Leasing.

Finans og Leasing anfører, at reklamereglen er for omfattende og gør det meget vanskeligt at reklamere på digitale medier, radio og TV. Der bør være færre oplysningskrav også af hensyn til forbrugeren, eller mere detaljerede oplysninger bør kunne gives ved tydelig henvisning til "et klik væk" eller lignende.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget drejer sig om forbrugerkreditdirektivets artikel 4 (anført som artikel 8 af Finans og Leasing). Artikel 4 er gennemført i markedsføringslovens § 18.

Markedsføringslovens § 18 forpligter virksomheden til at give bestemte oplysninger i sin markedsføring. Det er for eksempel oplysning om de samlede kreditomkostninger, ÅOP, og hvor det er relevant oplysning om, at forbrugeren skal indgå aftale om en tillægsydelse for at få kreditten. Oplysningspligten i § 18 omfatter markedsføring af kreditaftaler henvendt til forbrugere, uanset i hvilket medie kreditaftalen markedsføres.

Formålet med kreditoplysningspligten er at skabe større gennemsigtighed på kreditmarkedet, så forbrugerne nemmere kan sammenligne forskellige kreditmuligheder. Bestemmelsen skal desuden beskytte forbrugerne mod vildledende markedsføring af kreditter og sikre, at forbrugerne får et retvisende billede af kreditmuligheden allerede på markedsføringstidspunktet. Dermed kan forbrugerne træffe deres beslutning om eventuelt at reagere på markedsføringen på et oplyst grundlag.

Undersøgelser viser, at forbrugerne kan have svært ved at gennemskue indhold og sammenhæng mellem alle oplysningerne på grund af omfanget heraf.

Fordi de mange oplysningskrav skal stå samlet, kan omfanget endvidere gøre det vanskeligt for de erhvervsdrivende at udvikle nye innovative løsninger, der kan gøre det nemmere for forbrugerne at overskue oplysningerne og afsøge markedet. Det kan også være svært at vise alle oplysningerne på en smartphone eller tablet, som forbrugerne i stigende grad anvender.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil gennemgå den forbrugerrettede lovgivning med henblik på at gøre reglerne enklere for forbrugerne og mindske byrder for virksomhederne. Regeringen vil derfor fremlægge et udspil med en generel opdatering af forbrugerlovgivningen i Danmark. Udspillet vil blandt andet fokusere på overflødige oplysningskrav og sigte på at aktivere forbrugerne, så den information, der stilles krav om, er operativ og præcis og målrettet en moderne, digital tidsalder.

Anbefaling

Det foreslås, at der på EU-niveau arbejdes for målrettede oplysningskrav ved ydelse af lån og kreditter, der blandt andet gør det nemmere for forbrugerne at sammenligne låntilbud og vilkår. Det handler både om oplysningskrav i forbindelse med markedsføring, i rådgivningen forud for aftaleindgåelsen og i den endelige låneaftale, så forbrugerne kun modtager de oplysninger, der har værdi for forbrugerne i de enkelte dele af beslutningsprocessen. Oplysningskrav skal endvidere kunne opfyldes med lagdelt information ("et klik væk"), så kravene opfyldes på en værdigivende måde for forbrugerne, også på platforme med mere begrænset skærmlads.

5.1.2 PSD2, NIS og GDPR – Hændelsesrapportering i forbindelse med større it-hændelser

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

I medfør af NIS, PSD2 og GDPR implementeres en række krav til hændelsesrapportering i dansk lovgivning. Af kravene følger forskellige definitioner af forskellige IT-hændelser, ligesom der er forskellige krav til rapporteringens omfang, og hvor hurtigt indrapportering skal foretages.

Finans Danmark anfører, at der bør arbejdes for et, for sektoren, håndterbart niveau for hændelsesrapportering af større it-hændelser, herunder at dobbeltrapportering undgås.

Bemærkninger til forslaget

Krav til hændelsesrapportering følger af:

- Net- og Informationssikkerhedsdirektivet (NIS)
- 2. betalingstjenestedyret (PSD2)
- Persondataforordningen (GDPR)

Implementeringen af NIS i lov om finansiel virksomhed og bilag 5 vedrørende krav til it-sikkerhed i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. vil føre til krav om, at direktionen i et penge- eller realkreditinstitut, der af Finanstilsynet er udpeget som operatør af væsentlige tjenester, skal sikre, at Finanstilsynet hurtigst muligt bliver underrettet om væsentlige hændelser, der har væsentlige konsekvenser for kontinuiteten af de tjenester, de leverer. Underretningen skal indeholde oplysninger om antallet af brugere, som berøres af afbrydelse af den væsentlige tjeneste, hændelsens varighed, den geografiske udbredelse med hensyn til det område, der er berørt af hændelsen, og om eventuelle grænseoverskridende konsekvenser af hændelsen.

Kravet berører ikke direkte fælles datacentraler.

Det overordnede hensyn bag NIS-direktivet er at opnå et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i EU med henblik på at forbedre det indre markeds funktion.

PSD2 stiller krav om, at betalingstjenesteudbydere skal orientere Finanstilsynet om væsentlige it-hændelser. Den europæiske banktilsynsmyndighed har udarbejdet retningslinjer for klassificering af væsentlige it-hændelser, herunder modeller og procedurer for hvordan underretningen skal foretages.

Kravet om rapportering af it-hændelser efter PSD2 er implementeret i § 127, stk. 1, i lov om betalinger. Heraf følger, at betalingsinstitutter og e- pengeinstitutter snarest muligt skal underrette Finanstilsynet om større drifts- og sikkerhedshændelser.

Det overordnede hensyn bag kravet i PSD2 er dels at give myndighederne et overblik over driftsmæssige udfordringer i de enkelte institutter, og dels at give et samlet billede af driften for alle institutter, herunder om der er særlige risici, som skal imødegås, eller om der er konkrete institutter, som skiller sig ud.

Persondatahændelser omfattet af GDPR skal som udgangspunkt kun rapporteres til Datatilsynet. Berører hændelsen også it-driften, kan virksomheden tillige være forpligtet til at indberette hændelsen til Finanstilsynet efter lov om betalinger og/eller lov om finansiel virksomhed og bilag 5 i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Det overordnede hensyn bag kravet i GDPR er at styrke beskyttelsen af personoplysninger på et fælles europæisk grundlag.

Indberetningskravene i NIS, PSD2 og GDPR er ikke identiske, men visse hændelser vil være indberetningspligtige efter flere regelsæt. Kommissionen har udtalt, at PSD2 vil være *lex specialis* for hændelser på betalingstjenesteområdet. Som følge heraf vil hændelser omfattet af PSD2 alene skulle rapporteres efter lov om betalinger og ikke efter lov om finansiel virksomhed og bilag 5 i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Det følger desuden af Finanstilsynets nuværende praksis, at finansielle virksomheder bør orientere Finanstilsynet om væsentlige it-hændelser. Virksomhederne skal selv vurdere, hvornår en it-hændelse må kategoriseres som væsentlig. Finanstilsynet har en offentliggjort liste på sin hjemmeside med forhold, som bør indgå i virksomhedernes vurdering.

Det overordnede hensyn bag den nuværende praksis er, at Finanstilsynet bliver orienteret om væsentlige it-hændelser som en del af tilsynet med sektoren. På baggrund af orienteringen opnår Finanstilsynet viden om omfanget af hændelser i og på tværs af finansielle virksomheder og datacentraler. Desuden er orienteringen med til at forberede Finanstilsynet, hvis hændelsen skulle få medieomtale.

Finanstilsynet deltager i en tværministeriel arbejdsgruppe om én indgang til indberetning af it-hændelser. Arbejdsgruppen er forankret i Erhvervsstyrelsen og har til opgave at etablere en elektronisk fælles indberetningsportal på virk.dk. Formålet med den fælles indberetningsløsning er, at alle virksomheder, der er omfattet af indberetningskrav om it-hændelser, vil kunne indberette én gang og denne indberetning vil herefter gå automatisk til alle relevante myndigheder. Denne fælles indberetningsløsning forventes dermed at nedsætte eventuelle økonomiske konsekvenser for de enkelte omfattede virksomheder.

De forskellige krav til hændelsesrapportering vedrørende væsentlige it-hændelser er hver især vigtige for at sikre, at Finanstilsynet bliver tilstrækkeligt orienteret om hændelser, som har betydning for drifts- og it-sikkerhedsniveauet i sektoren. Hændelsesrapportering medvirker til at sikre en stabil drift og et tilstrækkeligt højt it-sikkerhedsniveau i sektoren. Hændelsesrapportering bør på den anden side ikke være unødigt byrdefuldt for virksomhederne.

Regeringen har i sit hørings svar i forbindelse med Kommissionens offentlige høring om de samlede effekter af den finansielle regulering anført, at unødvendige administrative byrder bør undgås, ved eksempelvis at sikre at indrapporteringskrav tilpasses relevante finansielle aktører. Der arbejdes fra dansk side i den forbindelse generelt for koordinering af indrapporteringskrav, herunder i videst muligt omfang for at undgå dobbeltrapporteringskrav.

Arbejdsgruppen er enig i den generelle prioritering og lægger vægt på, at der nationalt arbejdes for en sikker løsning med en fælles elektronisk indberetningsportal.

Anbefaling

Det foreslås, at rapporteringskravene efter de forskellige EU-retsakter tages op af Danmark, når retsakterne næste gang skal revideres. Indtil da anbefaler arbejdsgruppen, at der nationalt fortsat arbejdes for en nem og håndterbar løsning, der indebærer et tilstrækkeligt højt it-sikkerhedsniveau for virksomheder og myndigheder. Arbejdsgruppen lægger i den forbindelse vægt på, at der findes en sikker løsning med en fælles elektronisk indberetningsportal.

5.1.3 Markedsmisbrugsforordningen – Forskellige rapporteringskrav

Forslagene er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark ønsker en række rapporteringskrav ophævet, da formålene med reglerne allerede er varetaget i andre bestemmelser i MAR. Vurderes dette ikke muligt i en EU-kontekst, anfører Finans Danmark, at der bør arbejdes for mere proportionale rapporteringskrav, der giver værdi for investorerne. Finans Danmark har anført fem byrdefulde indberetningskrav:

- 1) Liste over investeringsanbefalinger
- 2) Rapporteringskrav ved tilbagekøbsprogrammer
- 3) Oplysningspunkter på insiderlister
- 4) Rapportering om ledende medarbejders transaktioner
- 5) Markedssonderinger

Bemærkninger til forslagene

Rapporteringskravene følger af MAR og tilhørende delegerede forordninger. MAR har fundet anvendelse siden 3. juli 2016.

Kommissionen skal senest 3. juli 2019 forelægge en rapport for Kommissionen og Rådet om gennemførelsen af forordningen.

1. Liste over investeringsanbefalinger

Efter artikel 20 i MAR, som nærmere fastsat i artikel 4, stk. 1, i Regulatorisk Teknisk Standard 958/2016, skal personer, der laver en investeringsanbefaling, udarbejde en liste over deres investeringsanbefalinger, der er udbredt i løbet af de seneste 12 måneder.

Formålet med reglen er at sikre, at læserne af anbefalingerne er bekendt med historikken, så læseren kan forholde sig kritisk til eksempelvis modstridende anbefalinger, ensidede anbefalinger mv.

2. Rapporteringskrav ved tilbagekøbsprogrammer

Efter artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning 2016/1052 (safe harbour-forordningen) skal udstederen indberette alle transaktioner til de kompetente myndigheder, når der laves aktietilbagekøb.

Reglerne om aktietilbagekøb fritager udsteder fra forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation. Reglerne har derfor til formål at sikre udstedernes muligheder for aktietilbagekøb.

I forbindelse med en kommende revision af MAR bør der arbejdes for, at der alene skal rapporteres til én kompetent myndighed, samt at kravene til rapportering skal være relevante for investor. Det vil blandt andet indebære, at hver enkelt transaktion ikke skal rapporteres.

3. Oplysningspunkter på insiderlister

Efter artikel 18 i MAR skal udstedere udarbejde insiderlister. Regulatorisk Teknisk Standard 347/2016 indeholder de nærmere krav til insiderlisten, jf. bilag 1, skema 1 til forordningen.

Formålet med den detaljerede insiderliste er at sikre, at de relevante myndigheder kan identificere de pågældende personer.

4. Rapportering om ledende medarbejders transaktioner

Efter artikel 19 i MAR skal ledende medarbejdere i børsnoterede virksomheder og deres nærtstående underrette udstederen og den kompetente myndighed, når de handler i udstederens aktier eller gældsinstrumenter over en fastsat tærskel. Udstederen er herefter forpligtet til at offentliggøre oplysningerne herom.

Formålet med reglen er at sikre transparens for markedet omkring ledende medarbejders og deres nærtståendes transaktioner.

Kravene omfatter transaktioner i gældsinstrumenter, som ikke var omfattet efter markedsmissbrugsdirektivet. Kan en ophævelse af kravene ikke gennemføres ved en kommende revision af MAR, bør der arbejdes for en lempelse af kravene. Det bør således overvejes, om der kan arbejdes for at få begrænset bestemmelsens anvendelsesområde, således at transaktioner i gældsinstrumenter ikke er omfattet, og at der indføres en væsentlig bagatelgrænse for, hvilke transaktioner der skal rapporteres, for eksempel EUR 50.000. Hensynet til investorerne vil skulle inddrages i disse overvejelser, idet formålet med en revision af kravene bør være, at investorerne ikke får overload af uvæsentlig information.

5. Markedssonderinger

Artikel 11 i MAR regulerer markedssonderinger, det vil sige, når udstedere eksempelvis undersøger, om der er interesse for at deltage i en emission af aktier. Regulatorisk Teknisk Standard 2016/960 indeholder nærmere regler om markedssonderinger.

Formålet med reglerne er at sikre, at intern viden ikke lækkes i forbindelse med markedssonderinger.

Forslagene berører områder af EU-reguleringen, der administrativt kan være byrdefuld for virksomhederne. Heroverfor står hensynet til i videst muligt omfang at undgå markedsmissbrug. Arbejdsgruppen finder, at der med fordel kan ses nærmere på de nævnte regler i MAR med henblik på at sikre en fornuftig balance mellem byrder og gevinster ved reguleringen.

Anbefaling

Det foreslås, at forslagene indgår i den kommende evaluering af MAR i 2019. Forslagene bør efterfølgende indgå i overvejelserne om, hvilke områder der fra dansk side bør prioriteres at arbejde for en ændring af, når MAR forventeligt efterfølgende skal revideres.

5.1.4 Markedsmissbrugsforordningen – Systemovervågning af interne handler

Forslaget er stillet af Den danske Fondsmæglerforening.

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at krav om oprettelse af systemovervågning er for byrdefuldt.

Bemærkninger til forslaget

Krav til systemovervågning følger af artikel 16, stk. 2, i MAR og har til hensigt at forebygge og afsløre markedsmissbrug. Forordningen stiller krav om, at eksempelvis fondsmæglere opretholder effektive ordninger, systemer og procedurer i forbindelse med organisering og gennemførelsen af transaktioner, der foretages som led i deres erhverv.

Overvågning af markederne er afgørende for forebyggelse og afsløring af markedsmisbrug. Det risikerer at skade hele markedet for handel med finansielle instrumenter, hvis markedet ikke overvåges tilstrækkeligt, og der herved bliver mulighed for misbrug.

Kommissionen skal senest 3. juli 2019 forelægge en rapport om gennemførelsen af forordningen for Rådet.

Finanstilsynet har været i dialog med Den danske Fondsmæglerforening om, hvordan kravet skal forstås og for at sikre, at fondsmæglerselskaber ikke belastes mere, end reglerne tilsiger. Finanstilsynet har i den forbindelse taget højde for fondsmæglerselskabernes størrelse og antal transaktioner.

Anbefaling

Henset til reguleringens formål finder arbejdsgruppen ikke umiddelbart anledning til at lempe systemkravene. En ophævelse af kravet i forbindelse med den kommende revision af MAR vurderes desuden ikke sandsynligt.

5.1.5 EMIR, MiFIR og SFTR – Forskellige rapporteringskrav

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark anfører, at der findes forskellige rapporteringer til forskellige modtagere, og i en vis grad i forskellige formater, til brug for markedsovervågning, transparens mv. Det er en betydelig byrde samt forbundet med betydelige operationelle risici. Rapporteringerne bør samles i et system.

Bemærkninger til forslaget

Rapporteringskravene følger af tre forordninger på kapitalmarkedsområdet:

- Forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR)
- Forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR)
- Forordning om gennemsigtighed af værdipapirfinansieringstransaktioner (SFTR)

Formålet med rapporteringerne er at sikre transparens og mulighed for tilsyn med de værdipapirhandlende. Rapportering i henhold til MiFIR skal ske til de nationale tilsynsmyndigheder. Rapportering i henhold til EMIR og SFTR skal ske til et transaktionsregister hos en central modpart (Trade Repository).

I forbindelse med den igangværende revision af EMIR (EMIR REFIT) lægges der op til generelt at lempe rapporteringsforpligtelser i EMIR. Eksempelvis vil derivathandler mellem ikke-finansielle modparter under clearingtærsklen og finansielle modparter fremover kun skulle rapporteres af den finansielle modpart. Koncerninterne transaktioner, hvor begge transaktionens parter er ikke-finansielle modparter, vil ikke længere skulle rapporteres. Revisionen forventes afsluttet i 2018. Anvendelsestidspunktet kendes endnu ikke. Fra dansk side arbejdes generelt for koordinering af indrapporteringskrav, herunder i videst muligt omfang for at undgå dobbelt rapporteringskrav.

Anbefaling

Det foreslås, at der i forbindelse med fremtidige revisioner af EU-retsakter er fokus på øget integrering af systemer og rapporteringskrav. Ligeledes bør der arbejdes for øget koordination og harmonisering af rapporteringskrav ved udvikling af rapporteringssystemer i ESA'erne samt for øget udnyttelse af allerede indsamlet information hos ESA'erne.

5.1.6 CSDR – krav om buy-in proces og afviklingsinternalisatorer

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark påpeger, at kommende skærpede krav om buy-in proces og afviklingsinternalisatorer i CSDR er mere byrdefulde end de gældende krav. Finans Danmark foreslår, at kravene fjernes.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget udspringer af kravene til buy-in proces og afviklingsinternalisatorer i CSDR artikel 7 og 9. Kravene har til hensigt at forbedre afviklingsdisciplinen i forbindelse med handel med værdipapirer. Baggrunden er, at længere afviklingsperioder for transaktioner i værdipapirer skaber usikkerhed og øget risiko for deltagerne i værdipapirafviklingssystemer. Varierende afviklingsperioder fra medlemsstat til medlemsstat vanskeliggør afstemningen og er fejlkilder for udstedere, investorer og mellemlid. Det er derfor nødvendigt at fastsætte en fælles afviklingsperiode, som gør det lettere at identificere den planlagte afviklingsdato og gennemføre foranstaltninger til at forbedre afviklingsdisciplinen. Formålet er at sikre korrekt og tidsmæssig afvikling til fordel for alle, der handler værdipapirer.

Reglerne om buy-in er endnu ikke vedtaget af Kommissionen. De endelige regler kendes derfor endnu ikke. Det er uvist, hvornår reglerne forventes vedtaget. Reglerne om afviklingsinternalisering træder i kraft den 10. marts 2019. Det er derfor vanskeligt på nuværende tidspunkt at vurdere reguleringens positive effekter over for de byrder, de måtte medføre.

Forslaget vedrører verserende regulering og regulering, der ikke er trådt i kraft endnu. Arbejdsgruppen finder ikke, at effekten af reguleringen er tilstrækkeligt belyst til at kunne komme med en anbefaling vedrørende dette forslag. CSDR forventes ifølge forordningsteksten evalueret i andet halvår 2019.

Anbefaling

Det foreslås, at der arbejdes videre med forslaget i forbindelse med den kommende evaluering af CSDR.

5.1.7 SIFI-bufferkrav

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark anfører, at Finanstilsynet skal ophøre med at overimplementere bufferkravene og få dansk implementering af CRD IV bragt i overensstemmelse med andre sammenlignelige lande, det vil sige en implementering af det danske SIFI-bufferkrav via artikel 131 i CRD IV frem for artikel 133. Dette vil samtidig begrænse SIFI-bufferkravet til maks. 2 pct. af de risikovægtede aktiver.

Finans Danmark anfører, at den nuværende implementering af SIFI-bufferkravet indebærer, at en liste offentliggjort af EBA over medlemsstaternes anvendelse af artikel 131 ikke indeholder den danske SIFI-buffer. Dette er til gene for danske kreditinstitutter, idet andre kreditinstitutter og investorer dermed får et misvisende indtryk af de danske regler på området.

Bemærkninger til forslaget

Bufferkravene i CRD IV-direktivets kapitel 4 er implementeret i lov om finansiel virksomhed, som blev vedtaget i Folketinget den 18. marts 2014 (L 133/2014 trådte i kraft den 31. marts 2014). Den valgte implementering er i overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Udformningen af bufferkravene i lov om finansiel virksomhed bygger på CRD IV og på den politiske aftale (Bankpakke 6). Bufferkravene til danske SIFI'er er udformet under artikel 133 i CRD IV, som omhandler den systemiske risikobuffer. Derimod er den nationale option i artikel 131, stk. 5, i CRD IV, hvorefter de kompetente myndigheder kan kræve, at O-SII'er har en buffer på op til 2 pct. af de samlede risikovægtede aktiver, ikke implementeret i Danmark. Der er således ikke i CRD IV krav om, at man på nationalt plan skal have en O-SII-buffer. Der kan i forbindelse med den igangværende revision af CRD IV opstå en mulighed for at ændre bestemmelsen.

Skulle bufferkravene implementeres som foreslået, ville det ikke være muligt at følge den udformning af bufferkravene, som er politisk aftalt.

Anbefaling

Arbejdsgruppen foreslår, at der i forbindelse med revisionen af CRD IV fortsat arbejdes for, at artikel 131, stk. 5, ændres, så det muliggør en implementering af den politisk aftalte udformning af bufferkravene i Danmark gennem denne bestemmelse. Det vil i givet fald kræve en ændring af lov om finansiel virksomhed.

Arbejdsgruppen foreslår desuden, at Finanstilsynet kontakter EBA med henblik på afklaring af, om den af EBA's offentliggjorte liste over medlemsstaternes anvendelse af artikel 131 i CRD IV kan fremgå, at der ikke er fastsat en O-SII-buffer i Danmark, men at der til gengæld er fastsat en systemisk risikobuffer for SIFI'er (svarende til O-SII i CRD), således at listen giver et mere retvisende billede af de danske regler på området.

5.1.8 CRD IV/CRR – Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber

Forslaget er stillet af Den danske Fondsmæglerforening.

Den danske Fondsmæglerforening har anført, at der er uforholdsmæssigt store krav til beregning og håndtering af kapitalkrav for fondsmæglerselskaber.

Bemærkninger til forslaget

Fondsmæglerselskaber er underlagt kapitalkravene i CRR og CRDIV, der er gennemført direktivkonformt ved en ændring af lov om finansiel virksomhed vedtaget den 1. december 2016 med ikrafttræden den 1. januar 2017. Ved lovændringen blev de gældende kapitalkrav lempet sådan, at de svarer til kapitalkravene i CRR og CRDIV. Hensigten var at gøre det lettere at etablere sig som fondsmæglerselskab i Danmark samt fjerne den økonomiske byrde, som danske fondsmæglerselskaber var underlagt.

Hensynet bag kapitalkravene er at sikre, at fondsmæglerselskaberne holder tilstrækkelig kapital i forhold til de risici, de påtager sig, med henblik på at beskytte kunderne i tilfælde af fondsmæglerselskabets konkurs, herunder at sikre at fondsmæglerselskaberne kan lukke ned i god ro og orden, hvis dette måtte blive nødvendigt.

Danske fondsmæglerselskaber er i dag underlagt op til fire forskellige kapitalkrav, afhængig af fondsmæglerselskabets tilladelse og om fondsmæglerselskabet opbevarer kundemidler eller ej.

Kapitalkravene indebærer et krav til startkapital, et krav om at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger (omkostningskravet) og mindst 8 pct. af selskabets samlede risikoeksponering (8 pct.-kravet) og et krav om, at kapitalgrundlaget skal være af en størrelse, type og fordeling, som selskabet anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive ek-

sponeret for (det individuelle solvensbehov). Et fondsmæglerselskab skal overholde samtlige af de kapitalkrav, som det er underlagt. Det indebærer, at det kapitalkrav, som udgør det højeste beløb, er udtryk for den kapital, som selskabet skal holde.

EBA har den 29. september 2017 offentliggjort "Opinion on the design of a new prudential framework for investment firms", som er svar på et Call for Advice vedrørende etablering af nye tilsynsmæssige rammer for de fondsmæglerselskaber, hvor de tilsynsmæssige rammer i CRD IV/CRR ikke er hensigtsmæssige. Anbefalingerne indebærer væsentlige administrative lettelser for de mindste fondsmæglerselskaber, som kun vil skulle omfattes af et startkapitalkrav og et omkostningskrav, mens de større fondsmæglerselskaber derudover vil skulle opføre et nyt kapitalkrav, som i højere grad skal afspejle det enkelte fondsmæglerselskabs risici end det gældende 8 pct.-krav. Anbefalingerne indebærer desuden fastholdelse af solvensbehovskravet.

Kommissionen fremsatte den 20. december 2017 et forslag til en ny EU-ramme for fondsmæglerselskaber. Forslaget bygger i vid udstrækning på ovenstående opinion fra EBA. Der vil fra dansk side under forhandlingerne støttes op om, at fondsmæglerselskaber kapitalbelastes under hensyntagen til proportionalitet og forskellige forretningsmodeller. Desuden prioriteres fra dansk side, at reglerne er administrativt håndterbare for de danske fondsmæglerselskaber.

Anbefaling

Det foreslås, at fondsmæglerbranchens synspunkter til reglerne om kapitalkravene inddrages i det videre arbejde med det af Kommissionen fremsatte forslag til ny regulering, herunder at der fra dansk side arbejdes for, at fondsmæglerselskaber kapitalbelastes under hensyntagen til proportionalitet og forskellige forretningsmodeller, og at reglerne er administrativt håndterbare for de danske fondsmæglerselskaber.

5.1.9 Proportionalitet for mindre pengeinstitutter

Forslaget er stillet af en række mindre pengeinstitutter.

De mindre pengeinstitutter anfører, at der bør være et lettere regime for velkapitaliserede (mindre) institutter. Det lettere regime bør særligt komme til udtryk i forhold til rapporteringsforpligtelser og frekvensen for instituttets interne opgørelser af risici i instituttets risikostyring.

Bemærkninger til forslaget

Den finansielle regulering er øget i kølvandet på den finansielle krise, herunder også yderligere krav til rapportering. En stor og stigende del af de indberetningsforpligtelser og krav, der i dag er pålagt pengeinstitutterne, tager sit afsæt i europæisk regulering i form af forordninger, herunder kapitalkravsforordningen (CRR) og fælleseuropæiske indberetningsstandarder.

Finanstilsynet anvender i vidt omfang proportionalitet i kravene, så de mindre institutter skal indberette færre forhold, og for nogle indberetninger med lavere frekvens. Konkret kan nævnes, at institutter i gruppe 4 ikke skal indsende deres ICAAP og ILAAP til Finanstilsynet, hvor andre institutter indsender disse årligt. Gruppe 4 udgøres af de 17 mindste institutter.

Det er ikke muligt inden for kapitalkravsdirektivet (CRD IV) at indføre særlige regler i forhold til rapporteringsforpligtelser for de mindste institutter, da der er tale om fælleseuropæisk regulering af alle pengeinstitutter. Udvalget om finanskrisens årsager (Rangvidudvalget) anbefalede endvidere regeringen at arbejde for at ændre EU-reglerne, så der kunne indføres særlige regler for drift af "simpel og sikker sparekassevirksomhed i lokalområdet", men dette har i praksis vist sig vanskeligt at opnå.

Danmark arbejder i forbindelse med de igangværende forhandlinger om revision af CRD IV for, at der så vidt som muligt anlægges proportionalitet i forhold til de mindre pengeinstitutter. Der arbejdes på differentierede indberetnings- og offentliggørelseskrav på baggrund af en inddeling i store, mellem og små institutter. De meget varierende markeder inden for EU gør det dog meget svært at finde en fælles grænse for, hvornår institutter skal betragtes som små. Danmark arbejder for en grænse, som reflekterer danske forhold.

De mindre pengeinstitutters forslag om et lettere regime i forhold til "daglige opgørelser" handler om frekvensen for instituttets interne opgørelser af risici i forbindelse med den almindelige risikostyring. Aktuelt er der kun ét eksempel på "daglige opgørelser" for mindre pengeinstitutter. Det er likviditetsdækningskravet LCR, som er baseret på den fælleseuropæiske regulering af alle pengeinstitutter. Mindre institutter med høj overdækning til LCR kan opgøre LCR med en lavere frekvens. Emnet indgår i Deloitte's analyse, og der henvises til pkt. 5.2.10.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet fortsat arbejder for at sikre en høj grad af proportionalitet i forhold til rapporteringsforpligtelser og offentliggørelsesforpligtelser i den europæiske regulering, herunder i forbindelse med forhandlingerne om revision af CRD IV.

5.1.10 IDD – Formkrav

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

IDD stiller krav om, at en række oplysninger til kunder som udgangspunkt skal gives på papir, medmindre kunden har tilkendegivet, at oplysningerne kan gives på en anden måde. Forsikring & Pension har anført, at papirkravet er stærkt forældet og i strid med Kommissionens og Danmarks digitaliseringsdagsordner.

Bemærkninger til forslaget

Formkravet følger af IDD artikel 23. Udgangspunktet er, at en række prækontraktuelle oplysninger skal gives på papir, medmindre kunden har tilkendegivet, at oplysningerne kan gives enten via et varigt medium eller via en hjemmeside.

Formålet med reglen er at give kunden mulighed for at vælge, hvilket medium der skal anvendes i kommunikationen mellem kunden og distributøren. Elektronisk kommunikation er ikke udelukket, men det skal være passende i det enkelte kundeforhold. Reglen er et udtryk for, at ikke alle lande i EU er lige langt med digital kommunikation.

Kommissionen skal senest i februar 2021 tage IDD op til revision. Revisionen skal omfatte en generel undersøgelse af, hvordan bestemmelserne i direktivet finder anvendelse i praksis.

Arbejdsgruppen vurderer, at formkravet i direktivet kan udformes mere fleksibelt og stadig varetage samme hensyn. Der bør på EU-plan arbejdes mod en løsning, hvor der som udgangspunkt er valgfrihed mellem visse kommunikationsformer, men hvor kunden efter anmodning kan kræve oplysningerne udleveret på papir. Det vil sikre en mere praktisk anvendelig løsning, som er mindre byrdefuld, men stadig sikrer, at de forbrugere, der ønsker oplysningerne på papir, har mulighed for at få det.

Arbejdsgruppen har overvejet, om der bør arbejdes for, at det ikke skal være muligt for forbrugere at kræve, at oplysninger skal udleveres på papir. Det vurderes, at det på nuværende tidspunkt er meget usandsynligt, at man på europæisk plan kan indføre en sådan regel. Der bør desuden lægges vægt på forbrugersynet. Det vil derfor være

mest formålstjenligt at arbejde for, at formkravene bliver mere lempelige og sidestiller papir og varigt medium.

Anbefaling

Det foreslås, at der arbejdes for at afskaffe formkravet i forbindelse med den kommende revision af IDD med henblik på at opnå en løsning, hvor der som udgangspunkt er valgfrihed mellem visse kommunikationsformer, men hvor kunden efter anmodning kan kræve oplysningerne udleveret på papir. Det foreslås endvidere, at der arbejdes for, at kravet om, at oplysningerne altid kan kræves udleveret på papir, ikke skal gælde i særlige tilfælde, for eksempel hvor en virksomhed ved aftalens indgåelse alene opererer digitalt.

5.1.11 IDD – Produkttilsyn (POG)

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension ønsker produkttilsynsreglerne i IDD fjernet, idet det allerede fremgår af god skik-reglerne, at et forsikringssselskab skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

Bemærkninger til forslaget

Under den seneste finanskriser opstod der flere misselling-skandaler i for eksempel UK og Holland, hvor der var blevet solgt forsikringsprodukter til forbrugere, som forbrugerne aldrig ville kunne opnå forsikringsdækning under, for eksempel salg af arbejdsløshedsforsikringer til pensionister. Et af EU's regulatoriske svar på den finansielle krise og misselling-skandalerne har været at stille krav til finansielle virksomheders produktudviklingsprocesser for at sikre, at hensynet til kunderne bliver varetaget, når virksomhederne udvikler nye finansielle produkter. Der er som konsekvens heraf indført stort set enslydende krav om produkttilsyn (POG) i IDD, i MiFID II-direktivet, der gælder for investeringsområdet, og i retningslinjer for produktudviklings- og produktstyringsprocesser fra den europæiske bankmyndighed. Krav om produkttilsyn er implementeret for investeringssselskaber og penge- og realkreditinstitutter i to nye bekendtgørelser om produktgodkendelsesprocedurer, der trådte i kraft den 3. januar 2018.

For forsikringsformidlere er reguleringen ikke trådt i kraft endnu, men indgår dels i lov om forsikringsformidling, som gennemfører IDD, og dels i en delegeret forordning. Forordningen er endnu ikke udstedt, men forventes at træde i kraft den 1. oktober 2018. Forordningen gælder for alle forsikringsdistributører, herunder forsikringsselskaber.

POG for forsikringsprodukter har til formål at sikre, at producenter af forsikringsprodukter definerer en målgruppe for produktet og identificerer, hvem det ikke er egnet til, stresser produktet og overvåger det, efter at det er markedsført. Tilsvarende skal distributører sikre, at produkterne sælges til den relevante målgruppe, og de skal deltage i den efterfølgende overvågning af produkterne.

§ 71, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at en finansiell virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Ved lov nr. 665 af 8. juni 2017 blev der indsat nye regler i lov om finansiell virksomhed § 71, stk. 3 og 4. Det følger heraf, at blandt andet forsikringsselskaber skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse. I praksis indebærer det et krav om, at virksomheden skal have interne retningslinjer, der sikrer tilstedeværelsen af sådanne effektive procedurer.

Der gælder i dag herudover regler, der relaterer sig til forsikringsselskabers produkter. Reglerne varetager forskellige hensyn, der adskiller sig fra hensynene bag POG.

Lov om finansiel virksomhed § 71 fastsætter de overordnede krav til finansielle virksomheders ledelse og styring. Bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. (ledelsesbekendtgørelsen) er udstedt med hjemmel i blandt andet § 71. Ifølge ledelsesbekendtgørelsen skal forsikringsselskaber udarbejde retningslinjer for udvikling og godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser eller væsentlige ændringer i eksisterende produkter eller ydelser. Reglerne har til formål at sikre, at selskaberne ikke udvikler produkter, der kan påføre virksomheden risici, som i yderste konsekvens kan true virksomhedens overlevelse.

Lov om finansiel virksomhed § 43, stk. 1, indeholder en generalklausul om, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet (god skik). Der er i medfør § 43, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder. Bekendtgørelsen indeholder en udmøntning af samfundets krav til, hvordan finansielle virksomheder skal opføre sig og stiller blandt andet krav til markedsføring, rådgivning og aftalernes indhold. Bekendtgørelsen indeholder ikke regler om produktudvikling eller produkters hensigtsmæssighed over for forbrugere.

Reglerne om god skik anvendes i tilfælde, hvor en finansiel virksomhed for eksempel ikke oplyser forbrugeren tilstrækkeligt om produktet og de konsekvenser, særligt de ulemper, som kan være forbundet hermed. God skik-reglerne kan ikke anvendes som reaktionsmulighed over for virksomheder, som ikke har forretningsgange for udvikling af finansielle produkter eller ikke har tilstrækkelige interne processer for produktudvikling med fokus på kundens behov.

Der fandtes ikke før lovændringen, som indførte § 71, stk. 3 og 4, krav om, at virksomhederne i forbindelse med udvikling af produkter skulle tage højde for kundernes behov og tilgodese disse.

Krav om produkttilsyn sikrer, at hensynet til kunderne bliver varetaget, når virksomhederne udvikler nye finansielle produkter, og supplerer dermed de eksisterende god skik-regler. Ophæves reglerne for forsikringsprodukter, vil kunder på dette område ikke være sikret i lige så høj grad af forbrugerbeskyttelse som kunder på investerings- og bankområdet, ligesom der ikke vil være et level playing field i forhold til den øvrige finansielle regulering.

En ophævelse af POG-kravene på EU-plan for forsikringsprodukter vil kunne føre til netop de problemer for forbrugere, som opstod på det europæiske marked under finanskrisen. En ophævelse vil desuden kunne skade danske forbrugere, idet forsikringsvirksomheder med hjemsted i et andet EU-land via en filial i Danmark eller via grænseoverskridende tjenesteydelser vil kunne sælge forsikringsprodukter til danske forbrugere med risiko for, at hensynet til kunderne ikke er blevet varetaget i forbindelse med produktudviklingen.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder, at erfaringerne med reglerne bør afventes, og forslaget dermed ikke prioriteres på nuværende tidspunkt.

5.1.12 IDD – Personkreds omfattet af reglerne

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension har anført, at det er uvist, om IDD giver mulighed for at undtage skadesbehandlere fra direktivets område, det vil sige, om disse udover forsikringsdistribution. Forsikring & Pension har anført, at skadesbehandlere ikke bør være omfattet af

anvendelsesområdet, og dermed ikke bør være underlagt for eksempel de kommende kompetencekrav.

Bemærkninger til forslaget

Problemstillingen vedrører fortolkningen af forsikringsformidlingsdirektivets (IDD) artikel 10, stk. 1 og 2, jf. definitionen i artikel 2, stk. 1.

Det er Finanstilsynets vurdering, at skadesbehandlere ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, og at de derfor heller ikke skal være omfattet af den kommende bekendtgørelse om kompetencekrav på forsikringsområdet. Finanstilsynet har forelagt spørgsmålet om fortolkning for Kommissionen. Kommissionen har i januar 2018 skriftligt bekræftet Finanstilsynets fortolkning af anvendelsesområdet.

Anbefaling

Arbejdsgruppen noterer sig, at reglerne i IDD ikke vil omfatte skadesbehandlere.

5.1.13 IDD – Kompetencekrav

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension anfører, at de kommende regler om kompetencekrav er for omfattende for specialiserede ansatte.

Bemærkninger til forslaget

Den kommende bekendtgørelse om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte i forsikringselskaber, genforsikringselskaber og ansatte hos en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler er en udmøntning af IDD artikel 10. Bestemmelsen stiller krav om, at ansatte, som udfører forsikringsdistributionsvirksomhed, skal have tilstrækkelige kompetencer til at udføre deres opgaver og indeholder krav om faglig uddannelse og efteruddannelse, som kan gennemføres i form af tests af de ansatte.

Ved fastlæggelse af kompetencekravene skal der imidlertid også tages højde for, at nogle ansatte har brede profiler. Hvis der fastlægges for specialiserede kompetencekrav, vil ansatte med brede kompetenceprofiler skulle bestå for mange tests for at leve op til kompetencekravene. Der har derfor skullet findes en løsning, der passer til både ansatte med specialiserede profiler og ansatte med brede profiler, men som samtidig sikrer, at de ansatte er kompetente nok til at varetage deres opgaver over for kunderne på betryggende måde.

Finanstilsynet sendte i sommeren 2017 et udkast til kompetencekravs bekendtgørelse i præhøring hos de relevante brancheorganisationer. På baggrund af efterfølgende dialog med brancheorganisationerne, herunder Forsikring & Pension, er bekendtgørelsesudkastet blevet tilpasset, så det i højere grad rammer en balance. Bekendtgørelsen tager således højde for problemstillingen. Bekendtgørelsen forventes at træde i kraft den 1. oktober 2018.

Kommissionen skal senest i februar 2021 tage IDD op til revision. Revisionen skal omfatte en generel undersøgelse af, hvordan bestemmelserne i direktivet finder anvendelse i praksis. Arbejdsgruppen finder generelt, at kompetencekrav for ansatte medvirker til at sikre, at de ansatte er kompetente nok til at varetage deres opgaver over for kunderne på betryggende måde.

Anbefaling

Arbejdsgruppen noterer sig, at det justerede bekendtgørelsesudkast i højere grad rammer en balance, så kompetencekravene ikke er for omfattende for specialiserede ansatte.

Effekten af de nye kompetencekrav er ikke kendt på nuværende tidspunkt, og arbejdsgruppen finder ikke grundlag for at komme med anbefalinger på nuværende tidspunkt.

5.2 AFRAPPORTERING AF 29 BYRDER ANALYSERET AF DELOITTE CONSULTING

Af de i alt 82 forslag til byrdelettelser, som sektoren har indmeldt, har arbejdsgruppen udvalgt 29 emner til Deloitte's nærmere analyse. De 29 emner er analyseret i et byrdekatalog (bilag 3) Byrdekataloget indeholder for hvert emne:

- En beskrivelse af regelgrundlaget og formålet med reguleringen
- En beskrivelse af virksomhedernes oplevelse af byrden
- Eventuelt et nabotjek for Sverige, Tyskland og Holland
- Deloitte's idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

Arbejdsgruppen har analyseret de enkelte emner og løftestænger nærmere. Arbejdsgruppens overvejelser og anbefalinger følger nedenfor.

Der er i forlængelse af Deloitte's analyse blevet foretaget en måling af byrderne og de potentielle lettelser for erhvervslivet i forbindelse med en række af anbefalingerne. Målingen er foretaget i vinteren 2017 og foråret 2018. Målingen af byrder og lettelser er foretaget i henhold til den gældende vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvenser, jf. kapitel 4. Resultatet af målingen og det mulige lettelsespotentiale fremgår i forlængelse af anbefalingen. For enkelte emner og anbefalinger afhænger lettelsespotentialet af anbefalingernes udmøntning, hvorfor lettelsen skal vurderes og eventuelt estimeres i forbindelse med den konkrete udmøntning.

5.2.1 Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og Solvens II

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 1 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 11.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Outsourcing i den finansielle sektor er reguleret i outsourcingbekendtgørelsen fra 2010. Fra 2016 er outsourcing i gruppe 1-forsikringsselskaber tillige særskilt reguleret i Solvens II-forordningen. Gruppe 1-forsikringsselskaber er som følge heraf blevet udsondret fra outsourcingbekendtgørelsen pr. 1. januar 2018 og er herefter alene underlagt enkelte krav i bekendtgørelsen. Gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er omfattet af Solvens II-forordningen, er fortsat underlagt kravene i outsourcingbekendtgørelsen.

Outsourcingbekendtgørelsen indeholder de grundlæggende krav til virksomhederne, når de outsourcer væsentlige aktivitetsområder, herunder krav til kontrakter med leverandører og styring af leverandører.

Bekendtgørelsens krav træder i kraft, hvis en outsourcing vurderes at være væsentlig. Det er Finanstilsynets erfaring, at der i sektoren har været udfordringer med at vurdere, om en specifik outsourcing er væsentlig og dermed omfattet af bekendtgørelsen. Definitionen af væsentlighed har også betydning for bekendtgørelsens krav ved videreoutsourcing. Løftestangen om udvidelse og præcisering af væsentlighedsbegrebet, sådan at det ikke alene er typen af ydelse, men også omfanget og selve aktiviteten, der indgår i

bedømmelsen af, om der er tale om væsentlig outsourcing, forekommer på den baggrund relevant. Det forekommer i den forbindelse også relevant at præcisere definitionen på outsourcing. EBA er for tiden ved at opdatere de gældende CEBS' retningslinjer om outsourcing, og det forventes, at de kommende retningslinjer vil adressere forståelsen af outsourcing og væsentlighed. Retningslinjerne forventes sendt i høring i 2018. De danske definitioner bør på bankområdet lægge sig opad de kommende retningslinjer fra EBA. For gruppe 1-forsikringselskaber, der er underlagt Solvens II-forordningens regler om outsourcing, vil forståelsen af outsourcing af kritiske eller vigtige funktioner ske i overensstemmelse med forordningen.

Cloud-tjenester er relativt nye i outsourcingmarkedet, og det er derfor relevant at se på, hvordan de finansielle virksomheder kan udnytte udbuddet af cloud-tjenester uden at påtage sig yderligere risiko.

Løftestangen om at etablere en certificeringsordning, hvor Finanstilsynet prægodkender og kontrollerer udvalgte udbydere af cloud-services (leverandører) indebærer, at kontrol og opfølgning med de enkelte leverandører overgår fra den finansielle virksomhed til Finanstilsynet. Det er vanskeligt at se en sådan ordning som forenelig med Finanstilsynets primære rolle. Løsningen ses desuden ikke at være langtidsholdbar grundet de hyppige ændringer i cloud-markedet og deraf afledt behov for løbende gencertificeringer. Af nabotjekket følger, at andre tilsynsmyndigheder heller ikke godkender leverandører, dog har tilsynsmyndighederne i Nederlandene godkendte standardkontraktklausuler med udvalgte leverandører.

Det fremgår af nabotjekket, at der i Tyskland på nuværende tidspunkt pågår en diskussion om, hvorvidt vetorettigheder bør være obligatoriske for outsourcing-kontrakter i de tilfælde, hvor en leverandør vælger at videreoutsourcere tjenesten.

De udfordringer, som sektoren oplever i relation til at efterleve kravet om godkendelse af videreoutsourcing i relation til cloud, har givet anledning til, at Finanstilsynet har igangsat et arbejde med at finde en løsning, der sigter mod dels at imødegå de risici, der er forbundet hermed, og dels at bidrage til en løsning herpå. Der arbejdes konkret på en notifikationsløsning, der ikke i væsentlig grad ændrer på virksomhedens it-risikoprofil, og samtidig sikrer virksomhederne en kontraktuel mulighed for fortsat at have tilstrækkelig kontrol med de outsourcete aktiviteter.

For pengeinstitutter m.fl. vil notifikationsmekanismen blive muliggjort ved en ændring af outsourcingbekendtgørelsen § 5. Arbejdsgruppen bemærker, at EBA's netop offentliggjorte henstillinger om cloud indeholder et afsnit om videreoutsourcing. Det følger heraf, at outsourcingaftalen bør indeholde pligt til notificering fra cloudserviceudbyderen til det outsourcende institut om planlagte betydelige ændringer hos underleverandører.²² Aftalen bør indeholde krav til passende notifikationsperiode, der gør det muligt for den outsourcende virksomhed at foretage en risikovurdering af de planlagte ændringer og evt. udtræde af outsourcingaftalen, før ændringerne træder i kraft.

Gruppe 1-forsikringselskaber er fra 1. januar 2018 ikke underlagt outsourcingbekendtgørelsens § 5. Solvens II-forordningens artikel 274 stiller ikke krav om godkendelse af videreoutsourcing, men kræver derimod alene, at outsourcingaftalen indeholder vilkår og betingelser for videreoutsourcing. EIOPA har ikke udarbejdet retningslinjer om outsourcing eller cloud på nuværende tidspunkt. Arbejdsgruppen vurderer umiddelbart, at en outsourcingaftale, der opfylder de opstillede kriterier i EBA's henstillinger om videreoutsourcing ved cloudservices, jf. ovenfor, også vil opfylde Solvens II-forordningens krav om fastsættelse af vilkår og betingelser for videreoutsourcing. På den baggrund finder ar-

²² EBA/REC/2017/03 af 28. marts 2018.

bejdsgruppen ikke, at der er behov for yderligere initiativer for at sikre gruppe 1 forsikringsselskabers anvendelse af cloudservices. Fremtidige retningslinjer fra EIOPA på området kan ændre på dette forhold.

Sektoren giver udtryk for, at outsourcingbekendtgørelsens krav om adgang til leverandøren er urealiserbare, og at der bør kigges på reglerne for gennemførelse af revision, anvendelse af pooled-audit og kravet om en egentlig fysisk adgang til leverandøren. Arbejdsgruppen bemærker, at der i EBA's henstillinger om cloud tilsvarende er krav om adgang til leverandøren, og at anbefalingerne om cloud i al væsentlighed er i overensstemmelse med de nuværende danske krav på området. EIOPA har ikke udarbejdet henstillinger eller retningslinjer om brug af cloud.

Det fremgår af nabotjekket, at der for eksempel i Sverige er krav om, at den outsourcende virksomhed altid skal have adgang til fysisk audit hos den insourcende virksomhed. I forhold til Tyskland fremhæves to vigtige udfordringer i relation til cloud, at 1) det ultimative ansvar for den outsourcete tjeneste er placeret hos den finansielle virksomhed, og 2) "et essentielt element" i at leve op til dette ansvar er, at der er ubegrænset mulighed for auditrettigheder hos cloud-tjenesteudbyderen, herunder også i forbindelse med tilsyn.

Der gælder ikke i dag begrænsninger for anvendelse af pooled audit eller krav om, hvor ofte eller hvordan de finansielle virksomheder skal gennemføre opfølgning hos leverandøren. Bekendtgørelsens krav om adgang til leverandøren er afgørende for både virksomhedens og Finanstilsynets muligheder for at gennemføre tilstrækkelig kontrol og opfølgning, som skal svare til, at virksomheden ikke havde outsourcet. Adgangen til leverandøren er grundlaget for løbende at sikre, at opgavevaretagelsen hos en given leverandør håndteres tilfredsstillende og forsvarligt, selv om det er en anden juridisk enhed end virksomheden, der udfører aktiviteten. Kravet er desuden udtryk for en fælles international tilgang, der bør være medvirkende til at lette virksomhedernes byrde, eftersom de ikke selvstændigt skal forsøge at sikre disse kontraktuelle vilkår hos leverandøren.

Nabotjekket viser desuden, at Danmark ikke ligger langt fra Tyskland, Nederlandene og Sverige for så vidt angår fortolkningen af henstillingerne. Arbejdsgruppen lægger vægt på, at det netop afsluttede arbejde i EBA med udarbejdelse af henstillinger om cloud services som led i en outsourcing har til formål at opnå en international harmonisering af reguleringen på området.

Anbefaling

Det foreslås, at definitionerne på outsourcing og væsentlighed i outsourcingbekendtgørelsen bliver præciseret, eksempelvis i en vejledning, således at det bliver klarere, hvornår en outsourcing, herunder en videreoutsourcing, er omfattet af outsourcingbekendtgørelsen. I den forbindelse bør der også ses på væsentlighedsbegrebet, så både omfanget i forhold til den enkelte virksomhed og aktiviteten af outsourcingen fremover indgår i vurderingen. Definitionerne bør for banker være i overensstemmelse med EBA's kommende retningslinjer om outsourcing. Der skal ved implementering af henstillingerne i outsourcingbekendtgørelsen tages stilling til, om og i givet fald i hvilket omfang disse er relevante og skal finde anvendelse for gruppe 2-forsikringsselskaber.

Det foreslås, at § 5, nr. 10, i bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010 om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder ændres i relation til cloud, så der tages afsæt i en notifikationsmekanisme fremfor det nuværende krav om aktiv godkendelse.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Lettelsespotentialet er samlet set estimeret en andel af de ca. 47 mio. kr. i årlige byrder for sektoren forbundet med de administrative forpligtelser i outsourcingbekendtgørelsen.

5.2.2 Vurdering af IT-systemer og -services som outsourcing

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 2 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 14, hvor der henvises til ideer til løftestænger angivet under afsnit 1 om problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og Solvens II. Der henvises derfor til arbejdsgruppens overvejelser og anbefalinger i afsnittet ovenfor.

5.2.3 Ét-års-regel for operationel leasing

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 3 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 17.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Leasing er en finansieringsform, som er en mellemting mellem leje og lånefinansiering. Typisk skelnes der mellem finansiell og operationel leasing, hvor det er henholdsvis leasingtager og leasingselskabet, der har ejendomsretten og dermed den finansielle risiko. Blandt de finansielle virksomheder er det kun pengeinstitutter, der må drive leasingaktiviteter. Pengeinstitutter må endvidere som udgangspunkt kun udøve finansiell leasing.

Finanstilsynet har gennem sin praksis vurderet, at operationel leasing kan udøves af pengeinstitutter som accessorisk virksomhed til pengeinstitutvirksomheden efter § 24 i lov om finansiell virksomhed. Almindelig udlejningsvirksomhed er derimod ikke et lovligt aktivitetsområde for pengeinstitutter. Danske pengeinstitutter eller pengeinstitutede leasingselskaber kan i dag ikke udøve operationel leasing på kortere løbetid end et år. Hvis aftalerne løber kortere tid end et år, anses det af Finanstilsynet for udlejning. Selvom leasingaktiviteterne kan udøves i regi af pengeinstituttet, er de i mange tilfælde udskilt til et datterleasingselskab.

Ved operationel leasing har leasingselskabet som nævnt ejendomsretten til leasingobjektet, mens leasingtager får brugsret. Leasingtager får aldrig ejendomsret til det leasede, eksempelvis person-, varebil eller landbrugsmaskine. Når pengeinstitutter udøver operationel leasing, så betyder det, at det er pengeinstituttet, der ejer leasingaktivet, og det er pengeinstituttet, der har risikoen for, om instituttet får tab som følge af, at aktivets værdi er utilstrækkelig, når leasingaftalen er udløbet.

Jo kortere løbetiden på aftalen er, jo mere vil risikoen for pengeinstituttet vandre fra kreditrisiko til risiko forbundet med leasingaktivets restværdi. Denne risiko anses for at være højere for pengeinstitutter, da den ikke ligger inden for sædvanlig pengeinstitutvirksomhed. Herved bevæger området sig i retning mod almindelig udlejningsvirksomhed, og dermed længere væk fra den virksomhed, som operationel leasing er accessorisk til, nemlig finansiell leasing. Pengeinstituttet kan dermed påtage sig risici, som ikke ligger inden for normal pengeinstitutvirksomhed, med risici for tab som følge heraf.

Jo større restværdien er, jo større udsving kan restværdien have som følge af ændringer i konjunkturforskel, ændrede forbrugsmønstre eller ændringer i regulering, for eksempel skatteregler. Pengeinstitutterne kan dermed løbe en større risiko, jo kortere tid en leasingaftale løber.

Sektoren vurderer, at et års kravet er en byrde, idet korttidsleasing i stigende grad efterspørges af kunderne. Særligt på markedet for leasing af biler ses der en efterspørgsel efter meget korte kontrakter, endda ned til én dag. Kravet opleves endvidere som konkurrenceforvridende, da udenlandske bankejede leasingselskaber ikke vurderes at være omfattet af samme krav, hverken på deres hjemmemarked eller hvis de opererer i Dan-

mark.²³ Ikke-bankejede leasingsselskaber er heller ikke underlagt samme begrænsning. Det er oplevelsen i sektoren, at kravet ikke er tilpasset den reelle risiko, som leasingvirksomheden afspejler i forhold til forbrugerbeskyttelse og finansiel stabilitet.

Arbejdsgruppen finder, at der bør findes en balance, der sikrer, at banker og bankjede leasingsselskaber på den ene side i højere grad kan tilbyde leasingaftale med kortere løbetider end i dag, men som på den anden side ikke øger risikoen for indskyderne og den finansielle stabilitet. Til forskel fra ikke-bankejede leasingsselskaber er den operationelle leasing i bankjede leasingsselskaber finansieret via indlånsmidler. Pengeinstitutter er dog underlagt kapitalkrav efter CRR for såvel eksponeringen på kreditrisiko som eksponeringen på restrisiko for leasingaktivets værdi.

Arbejdsgruppen bemærker, at der ikke efter EU-reglerne er begrænsninger for muligheder for at drive operationel leasing af bankjede selskaber. Endvidere har en række medlemslande ikke samme krav til længden af leasingkontrakter.

Arbejdsgruppen bemærker, at området for operationel leasing i princippet kan omfatte alle former for aktiver, der kan tænkes at være genstand for operationel leasing med meget korte kontrakter. En fuldstændig ophævelse af 1-årskravet vil derfor betyde, at et pengeinstitut vil kunne drive operationel leasing på kontrakter med meget kort løbetid med for eksempel landbrugsmaskiner, kopimaskiner og andet it-udstyr mv. Dermed vil grænsen til udlejning forsvinde, samtidig med at pengeinstitutter potentielt kan komme til at ligge inde med store varelagre af udstyr, som hurtigt bliver forældet.

Som eksempel på ovenstående kan pengeinstitutter, der begiver sig ud i korte aftaler om operationel leasing af landbrugsmaskiner, blive ekstra følsomme over for kriser i landbruget, da pengeinstituttet meget hurtigt kan komme til at skulle håndtere et stort varelagre af landbrugsmaskiner, som de ikke kan komme af med. I denne situation kan pengeinstituttet risikere at blive ramt dobbelt af en krise i landbruget, da pengeinstituttet både kan blive ramt af tab på kreditgivning til erhvervet samt på leasingaktivets værdi.

Operationel leasing er ikke omfattet af de aktiviteter, der er pengeinstitutvirksomhed i den danske regulering, og er heller ikke omfattet af de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse for kreditinstitutvirksomhed i EU-reguleringen. Af den grund findes der ikke specifikke regler for risikostyring af operationel leasing i lovgivningen. Der er dog bestemmelser i CCR og lov om finansiel virksomhed angående beregning af kapitalbelastningen samt begrænsning af omfanget af leasingaktiviteterne, jf. blandt andet FIL § 149. Åbnes der op for øget mulighed for at udøve operationel leasing, skal pengeinstitutterne finde en behørig måde at styre de risici, der er forbundet med aktiviteten, ligesom Finanstilsynet vil skulle finde en måde at føre tilsyn med disse risici.

Arbejdsgruppen finder, at den nuværende tidsgrænse på et år for operationel leasing drevet i pengeinstitutter har sikret, at pengeinstitutter ikke driver udlejningsvirksomhed, og at pengeinstituttets risiko ikke i for høj grad er forbundet med leasingaktivets restværdi. Arbejdsgruppen finder dog, at Finanstilsynet bør foretage en fornyet vurdering af denne tidsgrænse. Arbejdsgruppen finder desuden, at der bør gives adgang til, at pengeinstitutter i et selvstændigt kapitalisereret datterselskab, der er underlagt visse krav til styring og ledelse, jf. nedenfor under afsnittet vedr. accessorisk virksomhed, kan tilbyde leasinglignende aktiviteter med kortere løbetider end grænsen for accessorisk virksomhed. Konkret peger arbejdsgruppen på, at en tidsgrænse for operationel leasing drevet i pengeinstitutter på seks måneder fortsat vil begrænse risici. Da aftaler med en meget kortere løbetid ligger længere væk fra at være i forlængelse af pengeinstitutvirksomhed,

²³ Dette er eksempelvis tilfældet i dag for følgende selskaber: Arval, der er et datterselskab til BNP Paribas Group, og ALD, som ejes af den franske bank Société Générale.

er det arbejdsgruppens vurdering, at pengeinstitutter i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab ikke skal have mulighed for at udøve leasinglignende aktiviteter, hvor aftalerne har kortere løbetid end en måned.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet foretager en fornyet vurdering af tidsgrænsen for operationel leasing som accessorisk virksomhed med henblik på at klarlægge, om grænsen kan sættes ned fra et år til seks måneder. Det foreslås desuden, at pengeinstitutter via arbejdsgruppens anbefaling om ændring af § 26 i lov om finansiel virksomhed gives mulighed for at udøve leasinglignende aktiviteter, hvor aftalerne kan have løbetid ned til en måned i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke estimeret en direkte byrdelettelse for erhvervslivet. Gennemførelsen af anbefalingen kan medføre positive indirekte/afledte effekter i form af øget indtjening fra leasingvirksomhed. Potentialet afhænger af, om sektoren vil gøre brug af mulighederne og efterspørgslen efter de korte leasingkontrakter (adfærdsvirkninger).

5.2.4 Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 4 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 27.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan i dag drive virksomhed, der er accessorisk til den virksomhed, der er givet tilladelse til. Om en virksomhed må anses for accessorisk afhænger af den accessoriske virksomheds betydning for den finansielle virksomheds økonomiske stilling, risikoen knyttet til de planlagte aktiviteter, og hvor meget den accessoriske virksomhed adskiller sig fra den finansielle virksomheds kerneområde. Begrænsningerne sikrer, at de finansielle virksomheder ikke påtager sig unødige risici eller risici, som virksomhederne ikke har kompetencer til at sikre en forsvarlig risikostyring af, og som ikke er dækket af kapitalkrav. Reguleringen understøtter på den måde hensynet til indskyderne, forsikringstagerne og den finansielle stabilitet. Der findes ikke i EU-reguleringen materielle begrænsninger på den accessoriske aktivitet.

Baggrunden for den danske begrænsning i pengeinstitutternes virksomhedsområde, så disse ikke må drive almindelig erhvervsvirksomhed, som for eksempel produktionsvirksomhed eller detailhandel, som accessorisk virksomhed, skal findes i, at finansieringen af den accessoriske virksomhed vil ske fra pengeinstituttet via blandt andet indlånsmidler. Det kan være risikabelt, idet den finansielle virksomhed ikke vil være uvildig ved ydelse af nye lån eller dækning af risici, hvis der er et medansvar for en uheldig udvikling i den accessoriske virksomhed.

Drift af erhvervsvirksomhed indebærer desuden risici, som vil blive påført pengeinstitutterne. Det vurderes samfundsmæssigt u hensigtsmæssigt, at pengeinstitutter bliver påført yderligere risici ved drift af almindelig produktions- og detailvirksomhed, da pengeinstitutter forvalter indskydernes midler, og derfor skal være sikre. Pengeinstitutter vil desuden ofte ikke have særlige kompetencer eller synergier til at drive almindelig form for erhvervsvirksomhed.

Generelt er der for de typer af virksomhed, som pengeinstitutter kan drive, fastsat en række specifikke krav vedrørende særligt styring og kapitaldækning, som tager udgangspunkt i de specifikke aktiviteter. Dette er et centralt led i beskyttelsen af indskyderne, forsikringstagerne og den finansielle stabilitet. Hvis der åbnes op for helt andre aktivi-

teter, vil det indebære, at der ikke længere er tilsvarende beskyttelse af indskyderne, forsikringstagerne og den finansielle stabilitet.

Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers accessoriske virksomhed er mere restriktivt reguleret i EU-retten, idet EU-retten eksplicit angiver den tilladte accessoriske virksomhed. Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers tilladte virksomhedsområder er således begrænsede, hvilket er afspejlet i kapitalkravene, som er væsentligt mindre end de kapitalkrav, der stilles til andre finansielle virksomheder. Som konsekvens heraf er EU-reglerne, som er implementeret i lov om finansiell virksomhed, suppleret med bestemmelser i loven om, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke må have datterselskaber, medmindre disse er henholdsvis fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Begrænsningerne følger ikke direkte af EU-reglerne, men er en dansk udmøntning af, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber i henhold til direktiverne har begrænsede virksomhedsområder. Hensigten med bestemmelserne er således, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke skal have adgang til gennem datterselskaber at have aktiviteter, som falder uden for deres begrænsede virksomhedsområde, og på den måde påtage sig de risici, der kan være forbundet med anden virksomhed.

Sektoren vurderer, at reguleringen af accessorisk virksomhed og mulighederne i øvrigt for at drive ikke-finansiell virksomhed risikerer at begrænse mulighederne for at udvikle nye innovative løsninger og finder, at reguleringen på sigt kan være en udfordring for den strategiske udvikling af sektoren.

Arbejdsgruppen kan konstatere, at ny regulering gør det muligt for nye aktører at udnytte data, som pengeinstitutterne ligger inde med, til nye forretningsområder. Arbejdsgruppen finder derfor, at det er naturligt, at pengeinstitutter i en vis grad også selv kan få mulighed for at udnytte denne viden til forretningsmæssige aktiviteter, der kan omfattes af begrebet accessorisk virksomhed.

Arbejdsgruppen vurderer, at der bør findes en balance i reguleringen, som på den ene side skaber gode rammer for digital innovation og teknologier og på den anden side ikke øger risikoen for indskyderne, forsikringstagerne og den finansielle stabilitet. Mulighederne er for visse virksomhedstyper begrænset af den bagvedliggende EU-regulering.

For penge- og realkreditinstitutter finder arbejdsgruppen, at den nuværende regulering i § 24 bør tillade, at institutterne i højere grad kan udnytte de kompetencer og den viden, som de oparbejder som led i deres virksomhed, hvorfor flere former for produkter og service, herunder særligt forskellige former for it-produkter, -services og -platforme, bør falde ind under begrebet accessorisk virksomhed. På den måde sikres det, at pengeinstitutter i naturlig forlængelse af den generelle penge-/realkreditinstitutvirksomhed kan udvikle nye digitale løsninger og services til gavn for institutternes kunder og dermed understøtte fremtidssikringen af deres forretningsmodel, samtidig med at der bevares en balance i forhold til at beskytte indskyderne og den finansielle stabilitet.

Ud over en bredere fortolkning af accessorisk virksomhed i forhold til virksomhed, der kan tillades inden for § 24, finder arbejdsgruppen, at § 26 i lov om finansiell virksomhed bør tilpasses således, at pengeinstitutter fremover også kan udøve visse aktiviteter, der ligger ud over accessorisk virksomhed, i et selvstændigt helejet datterselskab. Det vil skulle sikres, at risiciene i datterselskabet bliver tilstrækkeligt indkapslet i det pågældende selskab, og at aktiviteterne ikke udgør en betydende del af instituttets aktivitet eller kan bringe instituttets solvensoverdækning i fare. Det bemærkes, at der allerede i CRR er indsat regler om risikovægtning af kapitalandele uden for den finansielle sektor. Det helejede datterselskab vil endvidere ikke indgå i den regnskabsmæssige konsolidering med moderselskabet, ligesom der i ledelsesbekendtgørelsen om nødvendigt vil kunne

fastsættes visse regler for ledelse og styring af sådanne datterselskaber med henblik på at varetage hensynet til den finansielle stabilitet.

Arbejdsgruppen finder det vigtigt, at tilpasningen af § 26 ikke fører til, at udøvelsen af enhver form for virksomhed fremadrettet vil være lovlig for pengeinstitutter, blot aktiviteten udøves i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab. Den type virksomhed, der bør gives mulighed for at udøve, skal være virksomhed, som ligger i forlængelse af instituttets bankdrift, eller virksomhed, hvor instituttet har særlige kompetencer inden for et givent område, som kan anvendes til gavn for pengeinstituttets kunder. Arbejdsgruppen finder for eksempel at pengeinstitutter i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab skal have mulighed for at udøve leasinglignende aktiviteter, hvor aftalerne har løbetider ned til en måned. Omvendt bør penge-/realkreditinstitutter heller ikke i helejet datterselskaber kunne drive eksempelvis industri- og produktionsvirksomhed eller detailhandel.

For så vidt angår den eksisterende mulighed for at drive ikke-finansielle aktiviteter i datterselskaber drevet i fællesskab med andre, jf. § 26, bør denne mulighed efter arbejdsgruppens vurdering fastholdes uændret.

Arbejdsgruppen har noteret sig, at EBA vil udstede retningslinjer, der skal præcisere virksomhed, der er accessorisk til bankvirksomhed. Givet at arbejdet med retningslinjerne endnu ikke er påbegyndt, er det arbejdsgruppens vurdering, at tilpasninger på baggrund af eftersynet ikke skal afvente disse.

Nabotjekket har vist, at den svenske lovgivning for banker ikke har nationale regler for accessorisk virksomhed, og dermed reguleres gennem CRR artikel 89. Konkret vurderer Finansinspektionen dog ikke, at svenske banker i stort omfang udøver accessorisk virksomhed. I forhold til det tilladte virksomhedsområde for banker i Sverige fremgår det dog af svensk lovgivning på området, at et kreditinstitut må drive finansiell virksomhed og virksomhed, der har naturligt sammenfald med denne.

I Holland viser nabotjekket, at banker gerne må foretage aktiviteter, der ikke kræver banklicens, ud over almindelig bankvirksomhed. Nabotjekket anfører, at dette for eksempel kan være forsikringsformidlingstjenester og overflytning af forsikringstagere til en fælles fond i forbindelse med udtagning af forsikring. Der er ikke konkret specificeret begrænsninger for, hvilke ydelser banker i Holland må tilbyde, så længe disse nye aktiviteter ikke kræver en separat licens, ligesom der heller ikke er fastlagt et maksimalt omfang, disse aktiviteter må have.

Forsikringsselskaber er underlagt restriktive krav til accessorisk virksomhed i medfør af Solvens II-direktivet. Udgangspunktet i direktivet er, at forsikringsselskabet udelukkende må drive forsikringsvirksomhed og direkte forbunden virksomhed med udelukkelse af enhver anden erhvervmæssig virksomhed. Det følger af nabotjekket, at accessorisk virksomhed i Tyskland er mere begrænset for forsikringsselskaber end for andre finansielle virksomheder, hvor forsikringsselskaber alene har mulighed for at drive virksomhed, der er direkte relateret til forsikringsvirksomhed. Tilsvarende i Sverige er forsikringsselskabers accessoriske virksomhed begrænset til virksomhed, der har en naturlig forbindelse til forsikringsvirksomheden. Arbejdsgruppen vurderer på den baggrund ikke, at der er mulighed for at lempe begrænsningerne for accessorisk virksomhed i lov om finansiell virksomhed for forsikringsselskaber.

Arbejdsgruppen er dog enige i, at digitaliseringen også vil få stor betydning for forsikringsbranchen. Dette fremgår også af Deloittes digitaliseringsrapport. Arbejdsgruppen finder det derfor vigtigt, at forsikringsselskaber kan udvikle nye digitale løsninger og services i forlængelse af den traditionelle forsikringsvirksomhed til selskabets kunder, og at selskaberne har mulighed for at tilpasse sig de fremtidige konkurrencevilkår og den digitale udvikling på forsikringsområdet. Ligeledes må forsikringsvirksomhedsbegrebet

ikke være til hinder for, at de danske selskaber kan følge med den teknologiske udvikling, der må forventes at blive betydelig i de kommende år.

For så vidt angår begrænsningerne for forsikringsselskabers investering i boligbyggeri i § 29, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, har bestemmelsen til formål at sikre, at forsikringsselskaberne ikke tager for store risici. Arbejdsgruppen vurderer, at bestemmelsen varetager hensyn, der ligner de hensyn, der søges varetaget i § 158 i lov om finansiel virksomhed, hvor forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstagernes og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt. § 29, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, vurderes således at være overflødig og bør på den baggrund ophæves.

Eftersom reglerne for henholdsvis fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers accessoriske virksomhed følger af EU-retten, finder arbejdsgruppen, at den nuværende regulering bør fastholdes med den ordlyd, som den har i dag. Dog finder arbejdsgruppen, at de supplerende bestemmelser om, at fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke må have datterselskaber, medmindre disse er henholdsvis fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, skal lempes med henblik på, at Finanstilsynet kan tillade, at den tilladte accessoriske virksomhed udøves i et datterselskab. Arbejdsgruppen vurderer således, at en sådan ændring ikke vil have konsekvens for den finansielle stabilitet.

Anbefaling

Det foreslås, at § 24 i lov om finansiel virksomhed tilpasses således, at særligt forskellige former for it-produkter og it-platteforme falder ind under begrebet accessorisk virksomhed. Det bør sikres, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan udvikle nye digitale løsninger og services i forlængelse af den traditionelle virksomhed til virksomhedens kunder.

Det foreslås, at § 26 i lov om finansiel virksomhed tilpasses således, at pengeinstitutter kan udøve visse aktiviteter, der ligger ud over accessorisk virksomhed, i et selvstændigt kapitaliseret datterselskab. Det vil skulle sikres, at risiciene i datterselskabet bliver tilstrækkeligt indkapslet i det pågældende selskab, samt at de ikke udgør en betydende del af instituttets aktivitet. Aktiviteterne skal ligge i forlængelse af instituttets bankdrift eller udnytte instituttets særlige kompetencer inden for et givent område, som kan anvendes til gavn for pengeinstituttets kunder.

Det foreslås, at begrænsningerne for forsikringsselskabers investering i boligbyggeri i § 29, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ophæves.

Det foreslås at tilpasse §§ 27 og 28 i lov om finansiel virksomhed med henblik på at give mulighed for, at henholdsvis fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber udøver tilladt accessorisk virksomhed i et datterselskab.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen:

Der er ikke estimeret en direkte byrdelettelse for erhvervslivet. Gennemførelsen af anbefalingen kan medføre positive indirekte/afledte effekter i form af øget indtjening fra accessorisk virksomhed. Potentialet afhænger af, om sektoren vil gøre brug af mulighederne og udøve de nye aktiviteter som accessorisk virksomhed (adfærdsvirkninger).

5.2.5 Registrerede aktiver for forsikringsselskaber

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 5 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 32.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Det følger af Solvens II-direktivet, at de aktiver, der indgår i registeret, alene kan indgå med den værdi, som tilkommer forsikringsselskabet. Er forsikringsselskabet ikke eneret-tighedshaver over et aktiv, kan aktivet kun indgå i registeret med en forholdsmæssig værdi svarende til forsikringsselskabets del af aktivet.

Sektoren vurderer, at initialmargen (IM) skal betragtes som en fordring, og at IM skal kunne indgå i registeret. Finanstilsynet vurderer, at IM ikke kan indgå i registeret. Det skyldes, at IM i det tilfælde ikke vil tilkomme forsikringsselskabet i en situation, hvor anvendelse af reglerne om registeret bliver relevant. Var IM frit og ubehæftet, kunne IM indgå i registeret.

Det er under nabotjekket anført, at Tyskland er i gang med en undersøgelse af, om IM skal betragtes som en fordring eller som et aktiv, der er stillet til sikkerhed for tredje-mand. I Tyskland er den foreløbige opfattelse, at IM kan anerkendes som en fordring og dermed indgå i registeret. Dog er der ikke truffet endelig beslutning herom endnu. Mod-sat har Sverige valgt ikke at betragte IM som en fordring, og IM kan på den baggrund ikke indgå i registeret i Sverige. I Nederlandene er problemstillingen vedrørende IM ikke relevant, da Nederlandene anvender konkursmodellen som saneringsforanstaltning. Spørgsmålet om samspelet mellem registrering af aktiver og anden EU-regulering (konkret mellem EMIR-reguleringen og de registrerede aktiver) forekommer således ikke med en konkursmodel.

EU's principper for saneringsforanstaltninger blev oprindeligt fastlagt i direktiv 2001/17/EF. I direktivets præambel 13 fastslås det, at medlemsstaterne kan vælge mellem de to saneringsforanstaltningsmetoder – konkursmodellen og de registrerede akti-ver. Herudover fastslås det i præambel 15, at de to mulige metoder til behandling af forsikringskrav anses for stort set ækvivalente for beskyttelsen af forsikringstagerne. De to modeller er videreført i Solvens II-direktivets artikel 275 og 276. Konkursmodellen vil have den fordel, at den er administrativt mindre byrdefuld for forsikringsselskabet. Regi-strerede aktiver har den fordel, at Finanstilsynet kan reagere tidligere på udfordringer. For skadesforsikringsselskaber dækker Garantifonden i begge tilfælde.

Der er alene begrænset praktiske erfaringer med effekten og hensigtsmæssigheden af reglerne om register som saneringsforanstaltning. Den foreliggende praksis vedrører alene skadesforsikring (håndtering af PLUS forsikring) og viser, at registeret alene sikrede forsikringstagerne en meget begrænset dividende for deres forsikringskrav. Af hensyn til at sikre forsikringstagerne en bedre beskyttelse blev Garantifonden for skadesforsik-ringsselskaber derfor oprettet. Garantifonden træder til, hvis man som privatkunde har forsikringer i et konkursramt selskab, der er medlem af Garantifonden. Garantifonden træder ligeledes til, hvis en skadelidt erhvervsdrivende er sikret dækning ifølge skade-volders ansvarsforsikring.

Samme erfaringer er der ikke gjort på livsforsikringsområdet, der samtidig adskiller sig væsentligt fra skadesforsikringsområdet ved, at der er tale om længere løbende pensi-onsforpligtelser, som der skal være sikkerhed for kan honoreres. Løbetiden for privat-kunders skadesforsikringer er således typisk et år, mens pensionsaftaler har til formål at sikre dækning mange år ud i fremtiden. Dertil kommer, at der ikke er oprettet nogen garantiordning på livsforsikringsområdet, ligesom det heller ikke umiddelbart vurderes hensigtsmæssigt at oprette en sådan.

Løftestangen, der går på at erstatte de registrerede aktiver med en model, hvor forsik-ringstagerne får en generel fortrinsret til at blive fyldestgjort i et forsikringsselskabs akti-ver forud for andre kreditorer (konkursmodellen), vil medføre en betydelig lettelse af administrative byrder for forsikringsselskaber.

Arbejdsgruppen finder, at der bør udarbejdes en ny model for saneringsforanstaltning, hvorefter forsikringskrav i skadesforsikringsselskaber får en særlig forrang for fyldestgørelse i forsikringsselskabets samlede aktiver. I den forbindelse skal det overvejes, om Finanstilsynet eventuelt skal have andre beføjelser til at gribe tidligt ind. Privatkunder, der ikke fyldestgøres fuldt ud i den samlede aktivmasse, dækkes af Garantifonden. Dermed sikres det, at privatkunderne ikke stilles ringere end med den eksisterende model. Erhvervskunder er ikke dækket af Garantifonden.

For så vidt angår livsforsikringsselskaber, finder arbejdsgruppen, at saneringsforanstaltningen om registrering af aktiver bør opretholdes, dog således at de administrative byrder forbundet med at føre registeret lettes. Dette skal ske ved en gennemarbejdning af bekendtgørelsen om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser. Eksempelvis ophæves krav om, at ansvarshavende aktuar og et medlem af direktionen erklærer sig om størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser og størrelsen af de registrerede aktiver, samt at revisor erklærer sig om den bogførte værdi af de registrerede aktiver.

Anbefaling

Det foreslås, at implementere Solvens II-direktivets konkursmodel (jf. artikel 275, stk. 1, litra b) for skadesforsikringsselskaber.

For så vidt angår livsforsikringsselskaber mv., foreslås det, at der rettes henvendelse til Kommissionen for at få en hurtig afklaring af, om initialmargen stillet efter reglerne i EMIR-forordningen kan udgøre en del af de registrerede aktiver efter Solvens II artikel 275, stk. 1, litra a), jf. artikel 276, stk. 4.

Det foreslås videre, at byrden ved den kvartalsvise indberetning af de registrerede aktiver lempes for livsforsikringsselskaber mv. Det kan ske ved en gennemgang af bekendtgørelsen om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser med henblik på afhjælpning af byrder.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Lettelsespotentialet er estimeret til ca. 8 mio. kr. årligt, da skadesforsikringsselskaber herefter ikke vil være underlagt krav om registrering af aktiver.

For så vidt angår den del af anbefalingen, der vedrører afklaring om initialmargen,, så vil det kunne have positive indirekte/afledte effekter. Denne lettelse er ikke estimeret.

For så vidt angår anbefalingen vedr. gennemgang og lempelse af bekendtgørelse på området, skal lettelsen for livsforsikringsselskaber mv. vurderes og eventuelt kvantificeres nærmere i forbindelse med udmøntningen af anbefalingen.

5.2.6 Praksis vedrørende tilladelse af nulvægtning af koncerninterne eksponeringer

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 6 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 35.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

CRR fastsætter de tilsynsmæssige krav for kapital, likviditet og kreditrisiko for kreditinstitutter. Det overordnede formål med CRR er blandt andet at sikre, at institutterne har tilstrækkelig kapital til at dække uventede tab og forblive solvente i en krise. Reglerne er fastsat i forordning, idet en del af formålet er at sikre en harmoniseret tilgang til disse spørgsmål på tværs af medlemslande.

Artikel 113 i CRR indeholder det grundlæggende krav om, at et institut i beregningen af de risikovægtede eksponeringer som hovedregel skal anvende risikovægte. Opgørelsen af de risikovægtede eksponeringer er grundlaget for beregningen af instituttets kapitalkrav. Det følger af artikel 113, stk. 6, at Finanstilsynet er bemyndiget til at give tilladelse til nulvægtning af koncerninterne eksponeringer, hvis fem nærmere opregnede betingelser er opfyldt.

Det fremgår ikke eksplicit af artikel 113, stk. 6, i CRR, at myndighederne *skal* give en tilladelse ved opfyldelse af betingelserne. Der er dermed uklarhed om, hvorvidt myndigheden også kan afvise en ansøgning baseret på en risikovurdering, selvom instituttet opfylder betingelserne. Finanstilsynets praksis er, at en tilladelse til nulvægtning kan blive givet, hvis et institut påviser, at betingelserne for en nulvægtning er overholdt, og at Finanstilsynet efter en konkret vurdering når frem til, at risikoen ikke bliver undervurderet som følge af en nulvægtning. Finanstilsynet ser således ikke isoleret på, om de fem betingelser er opfyldt, men anlægger en samlet individuel vurdering. Der er i dag ikke nogen institutter, der har tilladelse til at foretage nulvægtning.

Som udgangspunkt finder arbejdsgruppen, at et kapitalkrav bør afspejle den faktiske risiko på såvel solo og som konsolideret niveau. Det gælder således helt generelt, at formålet med CRR blandt andet er at sikre, at opgørelsen af kapitalkravet er retvisende. Muligheden for at undtage koncerninterne eksponeringer bør derfor ikke føre til, at et kapitalkrav undervurderer risiko på soloniveau, hvorfor der bør foretages en samlet, individuel og konkret tilsynsmæssig vurdering af det pågældende institut. Det må dog samtidig bemærkes, at det må have formodningen for sig, at dette heller ikke vil være tilfældet (undervurdering af risikoen), når de fem betingelser er opfyldt, og at der derfor som udgangspunkt bør kunne gives tilladelse i sådanne tilfælde. Det henset til formålet med CRR, den præcise opregning af kriterier, og at der ikke i bestemmelsen i artikel 113, stk. 6, i øvrigt er lagt op til en bredere skønsmæssig vurdering.

Arbejdsgruppen bemærker samtidig, at en strammere tilsynsmæssig praksis i Danmark end i andre lande rejser spørgsmål til, om danske institutter fremstår sammenligneligt i forhold til udenlandske institutter. Der er således en risiko for, at danske institutter kommer dårligere ud i sammenligninger af risikovægtede eksponeringer. Arbejdsgruppen bemærker i den forbindelse, at der er tale om en del af regelsættet under den såkaldte søjle 1, hvor hensigten netop er en harmoniseret tilgang.

Arbejdsgruppen hæfter sig ved, at Finanstilsynet på foranledning af Implementeringsrådets anmodning har igangsat et nabotjek på området. Formålet med nabotjekket er at afdække, om Finanstilsynets praksis adskiller sig væsentligt fra praksis i andre lande.

Nabotjekket er igangsat primo 2018. Fem lande indgår i nabotjekket (Norge, Sverige, Finland, Tyskland og UK). Et land har ikke svaret endnu. To lande har svaret, at de har en anden praksis end Finanstilsynet, idet de tillader nulvægtning, hvis de fem betingelser er opfyldt. Et land har samme praksis som Finanstilsynet, idet tilsynsmyndigheden her ikke ser isoleret på, om de fem betingelser er opfyldt, men også foretager en individuel vurdering, hvor betragtninger om beskyttelse af institutter mod systemisk risiko indgår. Det sidste land har ad anden vej fastsat, at det ikke er muligt at få en tilladelse til en nulvægtning. Det følger således af nabotjekket for dette land, at det i henhold til nationale regler ikke er muligt at opnå tilladelse til nulvægtning af koncerninterne eksponeringer.

Arbejdsgruppen finder det uhensigtsmæssigt, at der under CRR, som skal sikre en harmoniseret tilgang, er forskellig praksis for tilladelse til nulvægtning af koncerninterne eksponeringer. Arbejdsgruppen finder, at der bør rettes henvendelse til Kommissionen med henblik på nærmere afklaring af fortolkningen af artikel 113, stk. 6, i CRR, herunder en vurdering af behovet og muligheden for harmonisering af forordningens regler for nulvægtning af koncerninterne eksponeringer.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet retter henvendelse til Kommissionen med henblik på nærmere afklaring af fortolkningen af artikel 113, stk. 6, i CRR, herunder en vurdering af behovet og muligheden for harmonisering af forordningens regler for nulvægtning af koncerninterne eksponeringer.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynet ved fastlæggelse af praksis af tilladelse til nulvægtning inddrager hensynet til sammenlignelighed og den tilsigtede harmoniserede tilgang i CRR.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret at der kan opnås lettelse på ca. 155 mio. kr. årligt for danske kreditinstitutter ved muliggørelse af alternativ forrentning af den kapital, der i dag er bundet som sikkerhed for de koncerninterne eksponeringer (byrderne defineres som øvrige efterlevesomkostninger).

5.2.7 Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 7 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 38.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber er reguleret dels af EU-retten, herunder af regler i MiFID II, som er møntet på investeringsselskaber (fondsmæglerselskaber), og dels af regler i CRR/CRDIV, som i høj grad er møntet på kreditinstitutter (penge- og realkreditinstitutter), og som er tungest for de største og mest komplekse fondsmæglerselskaber, herunder for "Fondsmæglerselskaber I", jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed. Hertil kommer enkelte yderligere nationale krav, som finder anvendelse på flere finansielle virksomheder, men som fondsmæglerbranchen ikke finder er afstemt med fondsmæglerselskabernes struktur og risici. Fondsmæglerbranchen fremhæver bestemmelsen i § 78 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter en finansiel virksomhed ikke må bevillige eksponeringer til eller modtage sikkerhedsstillelse fra virksomhedens bestyrelsesmedlemmer og direktører uden bestyrelsens godkendelse.

Formålet med reguleringen er overordnet set at sikre en betryggende ledelse og styring af fondsmæglerselskaber, og for en del af reguleringen gælder det generelle proportionalitetsprincip. Dette gælder særligt i forhold til reglerne i Finanstilsynets bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., som også omfatter fondsmæglerselskaber, og som blandt andet er en implementering af regler i CRDIV, samt i forhold til flere af de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber, jf. delegeret forordning (EU) 2017/65.

EBA har i september 2017 på Kommissionens foranledning offentliggjort anbefalinger til ny særskilt regulering af fondsmæglerselskaber, som skal erstatte CRR/CRDIV for de ikke-systemiske fondsmæglerselskaber, og som således skal adressere uhensigtsmæssigheder i CRR/CRDIV i forhold til fondsmæglerselskabers struktur og risici. Proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici indgår i anbefalingerne. Kommissionen har efterfølgende (den 20. december 2017) med baggrund i anbefalingerne fra EBA fremsat forslag til ny regulering, som således står for at skulle forhandles i EU, inden de i fornødent omfang skal implementeres i national ret. Der vil fra dansk side under forhandlingerne støttes op om proportionalitet under hensyntagen til den finansielle stabilitet og investorbekyttelse. Der støttes således op om en regulering, som afspejler fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og tilknyttede risici, og som er proportionelle og effektive. Dette gælder i forhold til regulering af kapital, likviditet og koncentrationsrisiko (store eksponeringer) såvel som i forhold til krav til le-

delse og styring, herunder krav til rapportering. Desuden prioriteres fra dansk side, at særligt de mindre fondsmæglerselskaber skal kunne underlægges enklere krav for at mindske de administrative byrder og udgifter.

Henset til at der overvejende er tale om regulering, som følger af EU-retten, og som Kommissionen har fremsat nyt forslag til netop med det sigte at adressere uhensigtsmæssigheder i forhold til fondsmæglerselskabers struktur og risici, finder såvel fondsmæglerbranchen som arbejdsgruppen, at fondsmæglerbranchens synspunkter kan inddrages i det videre arbejde med det fremsatte forslag til ny regulering. Det også for at fondsmæglerbranchen ikke risikerer flere ændringer af samme forhold inden for kort tid med øgede implementeringsomkostninger til følge.

Anbefaling

Det foreslås, at fondsmæglerbranchens synspunkter inddrages i det videre arbejde med det af Kommissionen fremsatte forslag til ny regulering, herunder at der fra dansk side i forhandlingerne støttes op om proportionalitet under hensyntagen til den finansielle stabilitet og investorbeskyttelse samt de danske politiske aftaler på aflønningsområdet. Der bør således fra dansk side fortsat støttes op om en regulering, som afspejler fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og tilknyttede risici, og som er proportionelle og effektive.

Det foreslås derudover, at det i forbindelse med implementeringen af den kommende EU-regulering vurderes, om der er nationale regler uden for EU-reguleringens område. I givet fald bør disse ophæves, medmindre der foreligger særlige vægtige argumenter for opretholdelse heraf.

5.2.8 Adgang til brug af digital post

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 8 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 40.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Virksomhedernes ønske om at kommunikere digitalt med kunderne handler både om omkostninger og om andre udfordringer forbundet med post på papir og tilsvarende fordele ved digital kommunikation.

Ud over besparelser på de direkte omkostninger forbundet med papirpost, såsom print, kuvertering og porto, kan og må breve efter den nye postaftale være længere tid undervejs fra afsender til modtager. Det medfører, at sagsgange, der forudsætter formelle skrivelser og overholdelse af frister, eksempelvis i forbindelse med påkrav og opsigelser, er blevet mere træge for virksomhederne. Digital post indebærer hurtig og sikker levering, hvilket er til gavn for både forbrugere og virksomheder. Endelig sikrer digital post "spor" i it-systemerne, der dokumenterer afsendelse og levering, hvilket giver værdi for virksomhederne, navnlig for så vidt angår formelle skrivelser.

Den finansielle lovgivning er på langt de fleste områder tavs om, hvordan kommunikation skal foregå mellem selskab og kunde. Det er således som alt overvejende hovedregel allerede muligt at kommunikere på andre måder end med papirbåret post. Der kræves for de fleste lovpligtige informationer, at indholdet skal gives på et "varigt medium", mens selve formidlingsmetoden af dokumentet mv. er uomtalt i lovgivningen. Generelt forudsættes det dog, at digital kommunikation sker med kundens accept. Sektoren ønsker eksplicit mulighed for, at digital post kan være udgangspunktet – med den mulighed at den enkelte kunde aktivt fravælger digital post – det vil sige at kunne sende digital post med kundens *passive accept*.

Finansielle virksomheder udsender på årlig basis en mængde lovpligtige informationer til kunderne, såsom opgørelser, oversigter og information om indberetninger, der er foretaget til skattemyndighederne mv. Herudover kommunikerer virksomhederne efter behov med kunder om eksempelvis ændringer i aftalevilkår og opkrævning af præmier. Noget af denne kommunikation kræver, at kunden forholder sig til den udsendte information og reagerer inden for bestemte og i visse tilfælde lovbestemte frister.

De finansielle virksomheders tilbageholdenhed med at sende post digitalt med kundens passive accept – uden eksplicit hjemmel til dette – beror formentlig både på usikkerhed om lovgrundlaget og usikkerhed om, hvad kunderne finder acceptabelt og tilstrækkeligt brugervenligt til at sikre, at information læses og processes.

Forsikring & Pension har i første omgang ønsket mulighed for at sende med passiv accept til e-Boks – det vil sige den leverandør, der for indeværende periode har vundet udbud om postkasseløsning til post fra det offentlige.

Borgere kan som udgangspunkt ikke selv fravælge digital post fra det offentlige. Lov om digital post fra det offentlige og bekendtgørelse nr. 1553 af 20. december 2013 om fritagelse for fysiske personer fra tilslutning til Offentlig Digital Post mv. giver en snæver mulighed for, at kommunalbestyrelsen konkret kan fritage fysiske personer. Obligatorisk digital post fra det offentlige er dermed mere vidtgående end det fremførte ønske om at kunne sende til kunder med passiv accept. På den anden side sikrer løsningen med én fælles postkasseløsning til offentlig post, at kendskabet til løsningen er større og dermed også, at den giver en højere grad af sikkerhed for, at posten læses.

Virksomheder kan indgå private aftaler med e-Boks om, at digital post til kunder sendes til e-Boks. e-Boks har imidlertid ikke eneret på markedet for private postløsninger. Den finansielle lovgivning kan derfor ikke uden negative konkurrencemæssige konsekvenser på markedet foreskrive, at finansielle virksomheder kan eller skal anvende den offentlige postkasseløsning med kundens passive accept, mens anvendelse af andre digitale postkasseløsninger kræver et eksplicit samtykke fra kunden.

Arbejdsgruppen anerkender behovet for klarhed om reglerne vedrørende digital kommunikation mellem finansielle virksomheder og kunder givet det potentiale, som digital kommunikation tilbyder både virksomheder og kunder som alternativ til papirbaseret post.

Hverken papirbaseret post eller digital kommunikation kan garantere, at modtageren læser det sendte. Kunderne har imidlertid en berettiget forventning om, at adgang til vigtig information er ukompliceret og stabil – hvad enten der er tale om udsendelse af lovpligtig information eller kommunikation vedrørende aftaleforholdet, som kræver kundens stillingtagen og eventuel reaktion.

Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at det bør fremgå eksplicit af lov om finansiell virksomhed, at digital post kan sendes med passiv accept. Samtidigt bør det overvejes, om der skal indføres minimumskrav til digitale postkasseløsninger, hvis de også skal kunne anvendes med kundens passive accept. Der findes i dag digitale postkasseløsninger med højt niveau af sikkerhed på markedet. Af hensyn til konkurrenceforholdene bør kravene ikke gå videre, end hvad hensynet til forbrugerbeskyttelsen tilsiger.

Følgende emner bør således overvejes:

- It-sikkerhedsstandarder – så postløsningen opfylder krav til kommunikation om personoplysninger mv.
- Tilgængelighed – sikkerhed for at kunder har let adgang til at modtage og læse deres post, uanset hvilken teknologi de benytter i dagligdagen.

- Varig adgang – sikkerhed for adgang til posten også efter et kundeforhold er afsluttet.
- Notifikation – hvordan sikres det, at kunden løbende bliver opmærksom på ny post.
- Snitflade til markedsføringsregler – hvordan sikres det, at digital post med passiv accept ikke samtidigt medfører accept af digital markedsføring fra selskaberne.

Anbefaling

Det foreslås, at det præciseres i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder kan sende digital post til kunder med kundernes passive accept – og at det i forbindelse med præciseringen overvejes og gøres klart, om der skal være minimumskriterier, og i givet fald hvilke minimumskriterier digitale postløsninger skal opfylde for at sikre varetagelse af forbrugerhensyn.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på ca. 131 mio. kr. årligt, såfremt anbefalingens udmøntning leder til, at ca. 90 pct. af den fysiske brevpost kan erstattes af digital post.

5.2.9 Omfanget af supplerende indberetninger

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 9 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 46.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Supplerende indberetninger (ad hoc indberetninger) spænder bredt og anvendes dels til understøttelse af tilsynsvirksomheden og dels som forberedende i forbindelse med lovgivningsprocesser og regulering på internationalt niveau med henblik på at varetage danske interesser i udformningen heraf.

Faste indberetninger sættes i system og kører automatisk i virksomhederne. Det er ikke muligt i forhold til supplerende indberetninger, som derfor opleves som mere byrdefulde. Balancen mellem faste og supplerende indberetninger er udfordret ved, at det er svært at forudse behovet for kommende supplerende indberetninger. Byrderne ved supplerende indberetninger kan derfor ikke umiddelbart mindskes ved at udvide omfanget af de faste indberetninger.

For så vidt angår supplerende indberetninger, anmodede Finanstilsynet på kreditinstituttområdet i 2017 om 22 forskellige supplerende indberetninger, herunder flere på vegne af EBA og Det Systemiske Risikoråd, hvor Finanstilsynet sammen med Danmarks Nationalbank er sekretariat. Nogle af indberetningerne fungerede som forberedende arbejde for efterfølgende faste indberetninger, der har været politisk bestemt. På forsikringsområdet var der i alt 13 supplerende indberetninger i 2017, herunder flere dataanmodninger fra EIOPA og en henvendelse, der var videreformidlet fra anden international tilsynsmyndighed.

Finanstilsynet har allerede i dag fokus på at begrænse mængden af supplerende indberetninger og på mulighederne for at øge genbruget af data ved blandt andet at påvirke dataindsamlinger i internationale fora (EBA, ESMA og EIOPA mv.), ligesom Finanstilsynet også forsøger at tilrettelægge arbejdet mindst byrdefuldt for de indberettende virksomheder. Det sker blandt andet ved, at proportionalitetshensynet indgår ved tilrettelæggelsen af hver enkelt supplerende indberetning. I de fleste tilfælde er det således kun de største banker, for eksempel gruppe-1 eller IRB-institutter, der er blevet anmodet om data, mens det i enkelte tilfælde har været nødvendigt at inkludere langt de fleste pengeinstitutter, for eksempel i forbindelse med NEP-krav, der fastsættes individuelt for alle pengeinstitutter, hvor der blev indhentet data hos alle pengeinstitutter på nær SIFI'er.

Til trods herfor så er det virksomhedernes oplevelse, at supplerende indberetninger til forskellige myndigheder har været stigende og er byrdefulde, herunder som noget, der tager fokus fra den daglige drift. Endvidere er der en opfattelse af, at der sker indberetning af de samme oplysninger til forskellige myndigheder, og at der derfor er et potentiale for genbrug af data på tværs af myndighederne. Denne oplevelse blandt de finansielle virksomheder genfindes blandt virksomhederne i andre lande, jf. nabotjekket.

Arbejdsgruppen finder, at et generelt øget fokus på digitalisering som udgangspunkt kan bidrage til, at det bliver lettere at øge genbrug af data, blandt andet på tværs af myndigheder, hvilket kan medvirke til at mindske byrderne ved indberetning. Faste indberetninger vil ofte være mere bredt forankret, hvorfor potentialet for deling af data kan være større, som for eksempel datafællesskabet mellem Finanstilsynet og Nationalbanken. Det bør i videst muligt omfang tilstræbes, at der sker genbrug på tværs af myndighederne, så indberetninger af samme oplysninger undgås. Der henvises til pkt. 5.6.5 om digitaliseringsanalysen, hvor det anbefales, at virksomhederne tilskyndes til i højere grad at automatisere faste indberetninger i FIONA.

Endvidere finder arbejdsgruppen, at en nærmere dialog mellem Finanstilsynet, brancheorganisationerne og virksomhederne om den nærmere tilrettelæggelse af de supplerende indberetninger kan medvirke til at skabe større klarhed blandt virksomhederne om formålet med og nødvendigheden af indberetningen, herunder den forventede anvendelse af dataene. Eksempelvis om en undersøgelse forventes offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside, eller om den er til brug for en fortrolig undersøgelse. En viden, som virksomhederne efterspørger. I den sammenhæng foreslås det, at Finanstilsynet i videst muligt omfang kommunikerer om forventede indberetninger, for eksempel inden for det kommende år, da forudsigelighed gør det lettere for virksomhederne at tilrettelægge deres arbejds gange.

I forbindelse med gennemførelsen af en konkret, supplerende indberetning bør der efter arbejdsgruppens opfattelse desuden være en dialog parterne imellem forud for igangsættelsen. En sådan dialog kan således blandt andet sikre afdækning af, hvordan de nødvendige data indhentes mindst byrdefuldt fra virksomhederne, herunder om der er mulighed for genbrug af data allerede indberettet til anden myndighed. I den sammenhæng skal det også undersøges, om der i højere grad kan gøres brug samme indberetningsformater, som EU-institutionerne anvender. Endelig bør timing i forhold til andre undersøgelser eller ordinære indberetningsfrister fortsat indgå i tilrettelæggelsen.

Desuden bør det i relevante tilfælde overvejes, om Finanstilsynet kan udarbejde returstatistik eller afrapportering til de involverede virksomheder til brug for blandt andet benchmark eller andet, således at virksomhederne også opnår en øget viden som følge af undersøgelsens gennemførelse.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet i fællesskab med brancheorganisationerne og de finansielle virksomheder sikrer en tilrettelæggelse af de supplerende indberetninger, der tilgodeser behovet for data, samtidig med at virksomhederne belastes mindst muligt tids- og ressourcemæssigt. Der skal i den sammenhæng være fokus på i videst muligt omfang at genbruge data på tværs af myndighederne.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen
Lettelsespotentialet afhænger af anbefalingens endelige udmøntning.

Det har ikke været muligt at estimere en samlet årlig byrde for sektoren ved de supplerende indberetninger, idet der er stor variation i indberetningernes omfang og hyppighed, samt antallet af virksomheder, der skal indberette. De små virksomheder nævner et tidsforbrug på ca. én uge årligt, hvorimod lidt større virksomheder bruger ca. et halvt

årsværk. Et par af de større koncerner rapporterer om et ressourcetræk på op til 10 årsværk.

5.2.10 Daglig opgørelse af LCR og likviditetsposition for visse pengeinstitutter

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 10 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 50.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Liquidity Coverage Ratio (LCR) skal sikre, at et kreditinstitut har tilstrækkelig likviditet til at modstå et 30-dages likviditetsstress. LCR angiver den mængde likvide "høj kvalitetsaktiver", som et institut skal have i sin beholdning for at kunne modstå det kortsigtede likviditetsstress.

LCR-kravet har til formål at styrke institutternes kortsigtede likviditetsrisikoprofil og skal sikre, at institutterne har en tilstrækkelig beholdning af høj kvalitets likvide aktiver (likviditetsbuffer) til at imødekomme eventuelle likviditetsbehov i en 30-dages stressperiode.

Et institut skal risikostyre sådan, at instituttet sikrer sig, at det til enhver tid kan overholde det lovfastsatte likviditetsdækningskrav, LCR-kravet, jf. artikel 4, stk. 4, i LCR-forordningen og artikel 414 i CRR. Risikostyring af LCR indebærer:

- Instituttets interne opgørelse af LCR, likviditetsposition og interne rapportering heraf
- Instituttets indberetning af LCR til Finanstilsynet hver måned som fastlagt i EU-reguleringen²⁴.

Instituttet skal selv fastsætte frekvensen for, hvor hyppigt instituttet internt opgør LCR, og hvor hyppigt LCR rapporteres internt i instituttet. LCR-kravet skal overholdes til enhver tid, jf. artikel 4, stk. 4, i LCR-forordningen og artikel 414 i CRR, men af disse bestemmelser fremgår ikke en frekvens for opgørelse af LCR. Finanstilsynet har den 11. december 2017 offentliggjort en ny vejledning om risikostyring på likviditetsområdet. Vejledningen gør det klarere, hvornår pengeinstitutter i gruppe 3 og 4 bør opgøre LCR dagligt. Finanstilsynet ser kun instituttets interne opgørelser af LCR efter konkret anmodning, for eksempel i forbindelse med undersøgelse af et institut.

At LCR-kravet skal overholdes "til enhver tid", jf. artikel 4, stk. 4, i LCR-forordningen og artikel 414 i CRR, har ført til uklarhed i sektoren om, hvorvidt det indebærer, at alle kreditinstitutter skal opgøre LCR dagligt eller endda i real tid (intradag). Finanstilsynet har i sin vejledning om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter vejledt om, hvilke typer af virksomheder der bør opgøre LCR dagligt for dermed at kunne sikre sig, at de til enhver tid kan overholde LCR. Et pengeinstitut i gruppe 3 og 4 kan

²⁴ Indberetningsskema, frekvens for indberetning og indberetningsfrist for LCR til Finanstilsynet fremgår af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/322 af 10. februar 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn i forbindelse med likviditetsdækningskravet opdaterer LCR-indberetningsskemaet, fordi det oprindelige indberetningsskema ikke stemte overens med den endelige definition af LCR i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter. Frekvens for indberetning og indberetningsfrist er uændret i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/322.

undlade at opgøre LCR dagligt, hvis det kan dokumentere, at instituttets risikostyring, likviditetsoverdækning og forretningsmodel sikrer, at instituttet overholder LCR-kravet til enhver tid, selvom der ikke sker en daglig opgørelse af LCR.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at også gruppe 2-institutter bør have mulighed for at undlade at opgøre LCR dagligt, hvis de kan dokumentere, at deres interne risikostyring, likviditetsoverdækning og forretningsmodel sikrer, at instituttet overholder LCR-kravet til enhver tid, selvom der ikke sker en daglig opgørelse af LCR. LCR-forordningens krav om, at institutterne til enhver tid skal overholde LCR-kravet, vil fortsat være gældende, og dette skal institutterne kunne dokumentere, at de gør.

Realkreditinstitutters forretningsmodel og risikobillede er forskelligt fra pengeinstitutters, da realkreditinstitutter ikke har indlån. Realkreditinstitutter anvender heller ikke i samme omfang som pengeinstitutter helt kort pengemarkedsfunding, der hurtigt kan falde bort. Nogle realkreditinstitutter gør dog brug af repo-markedet som led i varetagelsen af deres likviditetsbuffer, hvilket kan have en indvirkning på institutternes LCR. SIFI-realkreditinstitutter kan desuden ud fra deres størrelse sidestilles med gruppe 1-institutter, ligesom de per definition er systemisk vigtige. Der stilles derfor generelt højere krav til SIFI-realkreditinstitutters risikostyring end til ikke-SIFI-realkreditinstitutters. Det taler imod at undtage SIFI-realkreditinstitutter fra daglig opgørelse af LCR.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at for ikke-SIFI-realkreditinstitutter kan kravet om daglig rapportering af LCR for realkreditinstitutter bortfalde, hvis de kan dokumentere, at deres interne forretningsgange sikrer, at instituttet overholder LCR-kravet til enhver tid. LCR vil fortsat skulle overholdes på både solo- og koncernniveau.

Anbefalinger

Det foreslås, at Finanstilsynet tilpasser sin vejledning om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter, således at det også er muligt for ikke-SIFI-realkreditinstitutter og gruppe 2-institutter at undlade den daglige opgørelse af LCR, hvis de opfylder de samme krav til risikostyring mv., som i dag er gældende for gruppe 3- og gruppe 4-institutter.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på ca. 0,2 mio. kr. årligt.

5.2.11 Markeder for handler med UCITS

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 11 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 53.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Kravet om, at Finanstilsynet skal modtage en erklæring om, at markedet opfylder betingelserne for handel med UCITS' værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, er et nationalt krav. Kravet er fastsat ud fra et investorbeskyttelsessynspunkt, da det er vigtigt, at en UCITS kan vurdere og håndtere risici på de markeder, som den investerer på. Der skal sondres mellem undersøgelsespligten, som følger af UCITS-direktivet, og indberetningspligten. Virksomhederne skal indberette navnet på det nye marked, som de vil handle på, og samtidig erklære, at markedet lever op til de krav, som loven foreskriver. Virksomhederne skal ikke indberette de undersøgelser, som de har foretaget for at sikre, at markedet lever op til de krav, som markedet skal leve op til.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at ophævelse af kravet om erklæring vil kunne medføre en byrdelettelse, idet enkelte virksomheder har givet udtryk for, at det er byrdefuldt at foretage og indberette omfattende undersøgelser af de enkelte markeder/børser, hvor deres værdipapirer handles. Det skal dog understreges, at virksomhederne fortsat vil

skulle sikre sig, at det marked, som de placerer UCITS'ens midler på, er reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, jf. § 2, nr. 17, i lov om investeringsforeninger m.v.

Anbefalinger

Det foreslås at ophæve kravet om erklæring i § 139, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et begrænset lettelsespotentiale forbundet med anbefalingen.

5.2.12 Pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikringsselskaber

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 13 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 59.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Det tilsvarende krav om udarbejdelse af halvårsrapport for noterede selskaber udspringer af gennemsigtighedsdirektivet og har til formål at sikre regnskabsbrugere den nødvendige gennemsigtighed gennem en regelmæssig informationsstrøm, for eksempel halvårsrapporter.

Forsikringsselskaber og kreditinstitutter er sammen med børsnoterede virksomheder omfattet af regnskabsdirektivets definition på "Virksomheder af interesse for offentligheden". De nuværende krav om halvårsrapport gælder derfor alle virksomheder af interesse for offentligheden. Disse virksomheder er kendetegnet ved, at virksomhedernes økonomiske udvikling og situation har stor betydning for offentligheden, hvorfor offentligheden skal have regelmæssig opdateret viden om virksomhederne.

Der er efter de gældende regler ca. 260 unoterede finansielle virksomheder, som skal aflægge halvårsrapport. Ca. 100 virksomheder er omfattet af regnskabsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber.²⁵ Ca. 110 virksomheder er omfattet af regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter.²⁶ Ca. 50 finansielle holdingvirksomheder er omfattet af enten forsikrings- eller kreditbekendtgørelsen.

Ejerskabet for kreditinstitutter kan være indrettet på flere måder. Ejerskabet kan være aktionærer, der ejer en noteret aktie, men det kan også være et selvejende institut, for eksempel sparekasser, hvor garanten har stillet garantkapital til rådighed. Garantkapital indebærer samme risiko som kapital indskudt af aktionærer. En garant har derfor samme behov for at få regelmæssig information i form af en halvårsrapport, som en ejer af en noteret aktie har. Da økonomiske konjunkturer hurtigt kan ændre sig, er det arbejdsgruppens vurdering, at en årlig rapportering ikke vil være tilstrækkelig for investorer mv., hvorfor der er behov for halvårsrapporter. Andre regnskabsbrugere, for eksempel ejere af indlånskonti, kan også have behov for løbende at kunne få information om kreditinstituttets økonomiske stilling i form af en halvårsrapport.

For forsikringsselskaber er ejerskabet også indrettet på flere måder, fra børsnoterede virksomheder til medlemsejede foreninger, for eksempel tværgående pensionskasser. Tværgående pensionskasser har store balancer med investeringer, hvor markederne kan ændre sig, og hvor medlemmerne har brug for regelmæssig information for at kunne vurdere foreningens økonomiske stilling.

²⁵ Bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

²⁶ Bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det er på den anden side arbejdsgruppens vurdering, at unoterede forsikringsselskaber er en delkategori af virksomheder af interesse for offentligheden, som kan lempes i forhold til kravet om aflæggelse af halvårsrapporter.

Anbefaling

Det foreslås at ændre § 2 i bekendtgørelse nr. 688 af 1. juni 2016 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, således at unoterede forsikringsselskaber, herunder tværgående pensionskasser, fremover undtages fra kravet om udarbejdelse af halvårsrapporter. Som konsekvens heraf foreslås det at ændre § 195, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, således at det alene er de finansielle virksomheder, der har pligt til at udarbejde halvårsrapporter, der skal indsende halvårsrapport til Finanstilsynet.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på ca. 16,7 mio. kr. årligt.

5.2.13 Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale standarder på individuelt selskabsniveau

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 14 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 64.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Finanstilsynet har netop gennemført en ændring til regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter. Formålet med ændringen har været at tilpasse bekendtgørelsens regler til den internationale regnskabsstandard IFRS 9, som trådte i kraft den 1. januar 2018, så regnskabsbekendtgørelsen fortsat er IFRS-forenelig.

Tilpasningerne til regnskabsbekendtgørelsen som følge af IFRS 9 har været drøftet med brancheorganisationer og repræsentanter for revisorer og større institutter på en møderække over halvandet år.

Der har i den forbindelse været udført nabotjek. Nabotjekket viste, at Norge, Sverige og Finland i lighed med Danmark arbejder ud fra, at de nationale regler i vid udstrækning skal være IFRS-forenelige. Hovedprincippet er, at regnskaberne skal give et reelt billede af virksomhedens tilstand. I lyset af nabotjekket blev de danske regnskabsregler tilpasset IFRS 9 med henblik på, at reglerne fortsat er IFRS-forenelige. Ved IFRS-forenelighed forstås, at virksomhederne kan aflægge årsrapport efter de danske regnskabsregler og samtidig leve op til IFRS for indregning og måling.

Alle finansielle virksomheder skal udarbejde og aflægge årsrapport på selskabsniveau efter danske regler. Der er tale om en national regel, som blev indsat på baggrund af erfaringerne med seneste finanskrise. Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der ved tilvalget af IFRS-forenelighed er taget stilling til en generel videreførelse af principperne bag de danske regnskabsregler. Arbejdsgruppen lægger endvidere vægt på transparens og sammenlignelighed i forbindelse med regnskabsaflæggelsen. Arbejdsgruppen har desuden noteret sig, at en stor del af sektoren har udtrykt tilfredshed med reglerne i forbindelse med den seneste ændring af regnskabsbekendtgørelsen.

Arbejdsgruppen finder det afgørende, at regnskabsbekendtgørelsen er IFRS-forenelig, og at den vedbliver med at være det fremover. Dette indebærer, at bekendtgørelsen løbende skal opdateres, når ændringer til IFRS udstedes. Arbejdet hermed kan forankres i Finanstilsynets rådgivende regnskabsudvalg.

For så vidt angår overvejelser om IFRS 17, finder arbejdsgruppen, at der er tale om kommende regulering, hvor indholdet og effekten endnu ikke er kendt. Arbejdsgruppen finder derfor ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at gøre sig overvejelser herom.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder ikke på nuværende tidspunkt anledning til at iværksætte initiativer med henblik på at tillade finansielle virksomheder at aflægge årsrapport efter internationale standarder på individuelt selskabsniveau.

5.2.14 Frister for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC)

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 15 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 66.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Finanstilsynet har besluttet at ensrette indberetningsfristerne for KRGs og KRGC for kreditinstitutter m.fl. med virkning for årsindberetningen 2017. Indberetningsfristerne vil fremadrettet være de samme for KRGs og KRGC som for COREP/FINREP. Ensretningen af indberetningsfristerne for KRGs og KRGC for kreditinstitutter medfører ikke i sig selv byrder for virksomhederne, da indberetning skal ske uanset tidspunktet herfor.

Arbejdsgruppen finder, at det for mindre virksomheder kan være en udfordring, at få medarbejdere skal stå for udførelsen af en række sammenfaldende arbejdsopgaver, der alle knytter sig til udgangen af året. Ændringen medfører en kortere indberetningsfrist (11. februar) for den endelige årsindberetning i forhold til tidligere, hvor fristen var sat til den 15. marts, mens fristerne for kvartalsindberetninger forlænges fra 15 arbejdsdage efter kvartalets udløb til henholdsvis den 12. maj, 11. august og 11. november (det vil sige omtrent 20 dage ekstra for KRGs og 15 dage ekstra for KRGC i 2018). Desuden bortfalder den tidlige årsindberetning, som alle institutter i gruppe 1-3 hidtidig har indberettet i januar.

Arbejdsgruppen vurderer på den baggrund, at løftestængen om at forlænge fristen for mindre pengeinstitutter bør imødekommes ud fra proportionalitetshensyn. Arbejdsgruppen finder, at fristforlængelsen bør gælde for pengeinstitutter i gruppe 4, der omfatter 17 mindre institutter. Der lægges vægt på disse institutters begrænsede ressourcer og simple forretningsmodel. Arbejdsgruppen har overvejet, om fristforlængelsen bør omfatte institutter i gruppe 3, som udgør 34 pengeinstitutter. Gruppe 3-institutters ressourcer og forretningsmodeller adskiller sig som udgangspunkt væsentligt fra gruppe 4-institutters.

Med de nye frister er den tidlige årsindberetning frafaldet for pengeinstitutter i gruppe 1-3. Dermed er der allerede givet en fristforlængelse for disse institutter på ca. to uger med de nye indberetningsfrister, som er gældende fra 2018.

En fristforlængelse for institutter i gruppe 3 vil omfatte yderligere 34 institutter mod 16 institutter i gruppe 1 og 2. Fristforlængelsen vil derfor have betydning for Finanstilsynets risikovurderingsproces, der benyttes til at fastlægge undersøgelsesprogrammer, og den risikobaserede prioritering af tilrettelæggelse af tilsynet med institutterne, som netop afhænger af årsindberetningen.

Med den tidlige årsindberetning havde Finanstilsynet sikkerhed for at få væsentlig information, før årsrapporterne blev offentliggjort. En fristforlængelse for institutter i gruppe 3 vil kunne føre til, at Finanstilsynet i mange tilfælde vil få væsentlig tilsynsinformation gennem pressen. Arbejdsgruppen finder dette uhensigtsmæssigt.

Anbefaling

Det foreslås at forlænge indberetningsfristerne for KRGS og KRGC for gruppe 4-institutter med ti bankdage.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke estimeret nogen direkte lettelse for virksomhederne, da indberetning skal ske uanset tidspunktet herfor.

5.2.15 Revisionsudvalg

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 16 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 71.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Virksomheder af offentlig interesse (PIE) skal ifølge revisorloven etablere et revisionsudvalg. Penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber er virksomheder af offentlig interesse i revisorlovens forstand. Unoterede penge- og realkreditinstitutter er undtaget fra pligten til at oprette et revisionsudvalg, jf. revisorloven, mens alle forsikringsvirksomheder skal have revisionsudvalg. En tilsvarende mulighed for at fritage små unoterede forsikringsvirksomheder eksisterer umiddelbart ikke, jf. direktivet (2014/56/EU).

Det er arbejdsgruppens vurdering, at små unoterede forsikringsvirksomheder, for eksempel med en balancesum mindre end 500 mio. kr., bør kunne fritages fra pligten til at oprette og have et revisionsudvalg. For disse virksomheder vil regnskabsaflæggelsesprocessen, herunder det tilhørende interne kontrolsystem og risikostyringssystem, typisk være mindre komplekse, da virksomhedens samlede størrelse er begrænset. Det taler for, at det ikke bør være en pligt at have et revisionsudvalg i disse virksomheder.

Det gennemførte nabotjek viser, at både Tyskland, Nederlandene og Sverige definerer ganske små virksomheder som udenfor begrebet PIE. Dette svarer til, at danske forsikringsselskaber, der ikke er under tilsyn, ej heller anses for at være PIEs, og derfor ikke skal have revisionsudvalg.

Vedrørende mindre pengeinstitutters mulighed for at nedsætte revisionsudvalg og Finanstilsynets julebrev herom henvises til de tværgående emner pkt. 5.5.5.

Anbefaling

Det foreslås, at der arbejdes for en direktivændring, så forsikringsselskaber med en balancesum op til 500 mio. kr., i lighed med mindre pengeinstitutter, fritages fra pligten til at etablere revisionsudvalg.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på ca. 2,3 mio. kr. årligt.

5.2.16 Beregning af emissions- og indløsningspriser – UCITS

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 18 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 76.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Den modificerede enkeltprismetode blev indført i bekendtgørelsen om beregning af emissions- og indløsningspriser ved tegning og indløsning af andele i danske UCITS i 2009. Metoden tager udgangspunkt i, at bestyrelsen skal fastsætte et antal andele, som har betydning for beregningen af emissions-/indløsningsprisen.

Det er som løftestang angivet, at en procentvis fastsat grænse for, hvornår der skal betales emissionstillæg/indløsningsfradrag, vil være bedre egnet til at tage højde for afdelingens forskellige størrelser over tid, så bestyrelsen ikke skal beslutte ændringer nær så ofte. Arbejdsgruppen er enig i denne betragtning og ser ikke umiddelbart ulemper forbundet med at ændre beregningsmetoden.

Anbefaling

Det foreslås, at § 6, stk. 2 og § 7, i bekendtgørelse nr. 757 af 17. juni 2014 om beregning af emissions- og indløsningspriser ved tegning og indløsning af andele i danske UCITS tilpasses med henblik på, at virksomhederne kan fastsætte grænsen for beregning af emissions- og indløsningspriser som en fast procentdel af foreningens formue.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Det har ikke været muligt for virksomhederne i forbindelse med målingen at estimere byrderne og de potentielle lettelser ved anbefalingens gennemførelse.

5.2.17 Optagelse af lån – UCITS

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 19 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 80.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Artikel 83 i UCITS-direktivet fastsætter regler om en UCITS adgang til lån, herunder til midlertidige overtræk. Bestemmelsen er implementeret i § 68 i lov om investeringsforeninger mv. I henhold til reglerne må en afdeling i en UCITS som udgangspunkt ikke optage lån. En afdeling i en UCITS kan dog optage kortfristede lån på højst 10 pct. af en afdelings formue i visse situationer – blandt andet for at indløse investorernes andele, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler.

Hensynet bag reguleringen er blandt andet at beskytte investorerne mod, at en investeringsforening gearer sine investeringer, således at foreningen, og dermed indirekte foreningens investorer, opnår en eksponering, der er større end foreningens formue.

Finanstilsynets praksis indebærer, at overtræk på en enkelt konto er at sidestille med et lån. Praksis er således, at en afdeling i en UCITS ikke må have negative saldi på enkelte bankkonti, selvom saldoen på den enkelte afdelings bankkonti samlet set er positiv. Finanstilsynets praksis er derved, at uanset at der samlet set er et positivt indestående, kan risikoen ved negative saldi på de enkelte konti påføre investorerne reel risiko, ligesom der i nogle tilfælde beregnes overtræksrente for hver enkelt konto.

Denne praksis volder branchen udfordringer, blandt andet fordi der nemt utilsigtet kan opstå situationer med overtræk på enkeltkonti, også i situationer hvor afdelingens øvrige bankkonti er positive.

En løftestang, der vil kunne løse udfordringerne for branchen, vil være at give danske UCITS en generel mulighed for at optage kortfristede lån på højst 10 pct. af en afdelings formue, bortset fra lån til investeringsformål. Der vil hermed ske en direktivnær implementering af UCITS-direktivet.

Den beskrevne ændring, hvor der ikke længere er begrænsninger på låneformål, vil kunne anvendes til at dække dels de eksisterende låneformål, som fremgår af § 68 i lov om investeringsforeninger m.v., dels andre midlertidige låneformål, som en afdeling kan have, for eksempel et midlertidigt underskud på konti, herunder blandt andet eventuelle midlertidige overtræk på enkeltkonti som kan følge af eksempelvis indførelse af krav om sikkerhedsstillelse efter EMIR.

Dette forudsætter en ændring af § 68 i lov om investeringsforeninger m.v., således at danske UCITS får adgang til at søge Finanstilsynet om tilladelse til, at afdelinger optager kortfristede lån på højest 10 pct. af en afdelings formue.

Anbefaling

Det foreslås, at § 68 i lov om investeringsforeninger m.v. tilpasses, så bestemmelsen rummer de muligheder for optagelse af midlertidige lån, der følger af UCITS-direktivet. Dette dog under hensyntagen til investorbekyttelsen, herunder at en afdeling ikke må kunne optage midlertidige lån med det formål at opnå en risikoeksponering, der er større end foreningens formue.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på ca. 0,1 mio. kr. årligt.

Anbefalingen rækker videre end det forslag, der er estimeret, og giver UCITS mulighed for at optage midlertidige lån til alle relevante formål, hvorfor lettelserne for sektoren vurderes at være højere. Det skyldes blandt andet, at kravene til cash-management bliver lempeligere, når der er mulighed for midlertidige overtræk. Denne del af lettelsen vil blive vurderet og evt. kvantificeret i forbindelse med anbefalingens udmøntning.

5.2.18 Certificering af revisorer

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 20 i byrdekataloget. Der er ikke angivet ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden, idet der under ideer til løftestænger på side 84 er henvist til den verserende revurdering af ordningen.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Certificeringsordningen for revisorer følger af bekendtgørelse nr. 874 af 1. juli 2015 om Finanstilsynets certificering af statsautoriserede revisorer. Finanstilsynet har i 2017 haft drøftelser med brancheorganisationerne om en lempelse af certificeringsordningen for statsautoriserede revisorer.

Ordningen blev indført i 2014 på baggrund af erfaringerne fra den finansielle krise, hvor der var blevet udtrykt væsentlig kritik af revisorerens indsats i forbindelse med revisionen af visse pengeinstitutter. Der var således eksempler på institutter, som blev lukket på grund af manglende evne til at foretage de nødvendige nedskrivninger på deres udlånsportefølje. Dette til trods for, at institutternes reviderede årsregnskaber ikke viste tegn på, at institutterne var i alvorlige problemer. Regnskaberne var i flere tilfælde forsynet med revisionspåtegninger uden modifikationer. Certificeringsordningen skal derfor sikre, at revisorerne har et minimum af erfaring med og viden om kreditinstitutter henholdsvis forsikringsvirksomheder og derved øge kvaliteten af revisionen af disse virksomheder. Der stilles i den gældende bekendtgørelse både minimumskrav til erfaring med revision af finansielle virksomheder i form af antal debiterbare timer ydet til finansielle virksomheder og relevant efteruddannelse.

Certificeringsordningen skal desuden ses i lyset af, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant.

Sektoren er bekymret for, at faldet i antallet af revisorer vil fortsætte, og at koncentrationen i antallet af revisionsfirmaer vil stige som følge af kriterierne for at blive certificeret.

Finanstilsynet sendte den 22. januar 2018 et udkast til en ændret bekendtgørelse med lempelse af timekravet i høring.

De reviderede krav er blevet til efter dialog mellem FSR – danske revisorer (på vegne af Forsikring & Pension og Finans Danmark) og Finanstilsynet. Den primære lempelse er en nedsættelse af timekravet fra 1.500 debiterbare timer med ydelser til finansielle virksomheder inden for de seneste fem år til 1.000 timer. Heraf skal de 750 timer være revisionsydelser til den type af virksomhed, der certificeres til (mod tidligere 1.000 timer). Både den nugældende og den ændrede bekendtgørelse indeholder en bestemmelse om, at Finanstilsynet, uanset at timekravene ikke er fuldt ud opfyldt, efter en konkret vurdering kan anse betingelserne for opfyldt på grundlag af anden relevant erfaring. Samtidig med høringen om den ændrede bekendtgørelse blev der også efter en forudgående dialog med FSR – danske revisorer sendt en vejledning til bekendtgørelsen i høring. Vejledningen tydeliggør, hvad Finanstilsynet lægger vægt på ved vurdering af anden relevant erfaring og giver en række eksempler på, hvad der kan anerkendes. Der er med vejledningen også lagt op til en udvidelse af, hvad der kan accepteres som anden relevant erfaring.

Formålet med lempelsen er at undgå, at faldet i antallet af certificerede revisorer fortsætter. Samtidig beholdes certificeringsordningen, så det sikres, at de valgte revisorer opfylder minimumskravene til erfaring og efteruddannelse vedrørende revision af de omfattede virksomhedstyper.

Da baggrunden for den danske certificeringsordning er en række konkrete erfaringer fra den finansielle krise, er der valgt en lovhjemlet ordning frem for en mere frivillig foreningsbaseret ordning, som anvendes i Sverige. Ordningen i Sverige blev indført den 1. juli 2012 og kom i stand som en frivillig aftale mellem revisorerne og staten. Kravene i den svenske ordning er:

- én samlet ordning for finansielle virksomheder
- erfaring på 600 timer opnået inden for de seneste tre år
- erfaringstimerne kan indhentes fra finansielle virksomheder generelt
- alene én af de underskrivende revisorer skal være certificeret.

Nabotjekket viser, at der i Tyskland og Holland ikke findes specifikke certificeringsordninger for revisorer i finansielle virksomheder.

Arbejdsgruppen finder, at den danske certificeringsordning bør opretholdes, men finder også, at det er vigtigt, at markedet for revisorer ikke bliver for snævert. Arbejdsgruppen har i den forbindelse noteret sig, at timekravene i forbindelse med certificering af revisorer forventes nedsat væsentligt med den ændrede bekendtgørelse.

Anbefaling

Det foreslås, at timekravene i forbindelse med certificering af revisorer sættes ned. Arbejdsgruppen noterer sig, at Finanstilsynet allerede har haft et forslag om ændring af bekendtgørelsen i høring.²⁷

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Anbefalingens gennemførelse vil kunne medføre positive indirekte/afledte effekter ved blandt andet at modvirke de pris-/konkurrenceeffekter, der kan øge priserne for revision når kun få revisorer er certificerede.

5.2.19 Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 21 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 86.

²⁷ Efter arbejdsgruppen har afsluttet sit arbejde er den ændrede bekendtgørelse blevet udstedt, jf. Bekendtgørelse om Finanstilsynets certificering af statsautoriserede revisorer nr. 284 af 18. april 2018.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Det elektroniske register bliver løbende opdateret på Finanstilsynets hjemmeside. Det følger ikke af EU-reguleringen, at der skal være et register over SDO- eller SDRO-udstedelser. Det er et nationalt krav for at beskytte den finansielle investor.

Det elektroniske register og kravet om indberetning af udstedte SDO'er og SDRO'er til Finanstilsynet fører til, at de enkelte udstedere skal anmelde udstedelse i nyåbnede SDO'er/SDRO'er til Finanstilsynet senest samme dag som udstedelsen, ligesom ustederne også skal anmelde straks til Finanstilsynet, når fondskoderne er færdig-amortiseret. Ustederne oplever indberetningen til registeret som en mindre byrde, men selve registeret opleves som unødvendigt.

En afskaffelse af registeret vil indebære, at investorerne ikke vil have samme nemme adgang til oplysninger om, hvilke obligationsudstedelser der er "særligt dækkede". Oplysningen kan være væsentlig for investorerne, da en række af investorerne er forpligtet til at investere en vis del af aktiverne i "særligt sikre aktiver". Formålet er desuden at skabe transparens for ikke-institutionelle investorer.

En sammentælling af antal opslag på Finanstilsynets hjemmeside viser, at der i 2017 var ca. 70 unikke opslag i registeret. Antallet indikerer, at registeret kun bliver anvendt i begrænset omfang. Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at registeret og kravet om indberetning til Finanstilsynet bør afskaffes.

Et kommende EU-forslag til harmonisering af covered bonds-regulering vil potentielt kunne indebære ændringer i forhold til et dansk register.

Anbefaling

Det foreslås, at det elektroniske SDO/SDRO-register og kravet om indberetning af udstedte SDO'er og SDRO'er til Finanstilsynet i medfør af § 3, stk. 2 og stk. 3, i bekendtgørelse nr. 717 af 21. juni 2007 om betingelser for at realkreditinstitutter og pengeinstitutter kan få tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, bliver afskaffet.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på ca. 0,1 mio. kr. årligt.

5.2.20 Krav om dansk resumé for prospekter, der har EU-pas

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 22 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 89.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

I Danmark er det et krav, at der for prospekter, som godkendes i andre EU-lande, men anvendes i Danmark (prospekter med EU-pas), skal foreligge som minimum et resumé på dansk, mens selve prospektet kan være på engelsk.

Muligheden for nationalt at stille sprogkrav til prospekter med EU-pas følger af prospekt-direktivet, som bliver afløst af en ny forordning i 2019. Der ændres ikke på sprogkravet med den nye forordning.

Kravet sikrer ensartethed og tilgængelighed for investorerne med henblik på at kunne træffe beslutning om, hvorvidt investoren vil undersøge et udbud nærmere.

I dag udformes prospekter fra en række udstedere i Danmark også på engelsk. Det er derfor allerede almindeligt, at prospekter læses på engelsk, hvorfor investorerne må forventes at være vant til det.

Anbefaling

Det foreslås, at sprogkravet for prospekter, der er godkendt i andre EU-lande, men anvendes i Danmark, i § 34, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1176 af 31. oktober 2017 om prospekter, ophæves. Dette indebærer, at kravet om et dansk resumé til engelske prospekter også ophæves for prospekter godkendt i Danmark.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret en begrænset lettelse årligt forbundet med anbefalingen.

5.2.21 Fortolkning af reglerne om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 23 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 92.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Kravet om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer bidrager til at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres stilling eller hverv til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå. Samtidig bidrager bestemmelsen til at modvirke interessekonflikter. Forudgående bestyrelsesgodkendelse kan i praksis være vanskeligt at efterleve for eksponeringer/sikkerhedsstillelser, der opstår i forbindelse med eksempelvis udveksling af sikkerhedsstillelse ved derivathandler.

Anbefaling

Arbejdsgruppen vurderer, at denne problemstilling kan løses inden for de nuværende regler, idet forudgående bestyrelsesgodkendelse kan gives inden for et fastsat maksimum. Efterfølgende er bestyrelsen og direktionen forpligtet til at overvåge forsvarligheden og forløbet af de godkendte eksponeringer. Forslaget om indførelse af en dispensationsadgang er derfor ikke nødvendig.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.2.22 Aktuarens beretning

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 24 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 94.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Kravet om aktuares beretning blev indført på et tidspunkt, hvor der ikke var anden overvågning end aktuaeren. Med implementering af Solvens II varetages mange hensyn, der tidligere sikredes ved aktuares beretning, af aktuarfunktionen, herunder ved en række nye rapporteringer til Finanstilsynet. Det drejer sig blandt andet om rapport om solvens og finansiell situation (SFCR), den uddybende rapport om solvens og finansiell situation, QRT-rapporteringer til Finanstilsynet og aktuares rapport.

Der henvises i øvrigt til kapitlet om overimplementering, pkt. 5.4.13.1, hvor arbejdsgruppen anbefaler, at den ansvarshavende aktuaers rolle - herunder krav i bekendtgørelsen nr. 1305 af 28. november 2017 om ansvarshavende aktuar - analyseres nærmere med henblik på yderligere deregulering.

Anbefaling

Det foreslås, at kravet om aktuares beretning i § 7 i bekendtgørelse nr. 1305 af 28. november 2017 om ansvarshavende aktuar udgår.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret en administrativ lettelse på ca. 1,2 mio. kr. årligt forbundet med anbefalingen.

5.2.23 Oplysningskrav om organiseret rabat

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 25 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 96.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Formålet med oplysningskravet i gebyrbekendtgørelsen er at sikre, at forbrugerne får viden om rabataftaler eller andre særlige fordele, som de kan bruge til selv at forhandle en rabat på deres forsikringer. Markedsføringslovens tilsvarende bestemmelse om organiseret rabat er blevet ophævet med virkning fra den 1. juli 2017. Oplysningskravet i gebyrbekendtgørelsen er herefter en dansk regel, der alene gælder for forsikringsselskaber, jf. § 5 i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2014, og for pengeinstitutter, jf. § 10 i bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010.

Det er foreslået som løftestang at ophæve kravet. Det vil sikre ensartede vilkår for forsikringsselskaber i forhold til andre virksomheder generelt, der ikke skal oplyse forbrugere om organiseret rabat. En ophævelse af kravet kan føre til, at gennemsigtigheden i forhold til rabataftaler forringes. Arbejdsgruppen vurderer dog, at effekten på forbrugerskyttelsen vil være lav og finder på den baggrund, at forsikringsselskaber og pengeinstitutter bør ligestilles med andre virksomhedstyper generelt i denne sammenhæng.

Anbefaling

Det foreslås, at § 5 i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2014 om information om gebyrer og andre omkostninger for forsikringsselskaber ophæves. Da den samme regel gælder for pengeinstitutter i henhold til bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 § 10, foreslås det, at denne bestemmelse ophæves samtidigt.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret en administrativ lettelse på ca. 0,2 mio. kr. årligt forbundet med fjernelse af kravet for forsikringsselskaber. Der er ikke foretaget en beregning for så vidt angår pengeinstitutterne.

5.2.24 Manglende klassifikation af og adgang til data for fintech-virksomheder

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 26 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 100.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Lovgrundlaget for eSKATdata-ordningen trådte i kraft 2012, og ordningens anvendelsesområde blev udvidet i 2014. Reglerne giver SKAT tilladelse til med samtykke fra den berørte borger at videregive en nærmere afgrænset mængde personlige skatteoplysninger til en afgrænset kreds af virksomheder. Oplysningerne videregives digitalt.

Oplysningerne kan efter de gældende regler kun videregives, hvis der er tale om nødvendige oplysninger til brug for rådgivning (omfattet af god skik-bekendtgørelsen) eller til brug for konkret kreditvurdering. Endelig kan en kunde give stående samtykke til, at en finansiel virksomhed kan opdatere kundeoplysninger til brug for virksomhedens løbende

overvågning af risikoen forbundet med kundeforholdet. Dette er pengeinstitutter forpligtede til efter bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter.

Kunden giver sit samtykke elektronisk med NemID, og SKAT arkiverer samtykkerne. Der er således høj grad af sikkerhed for, at oplysninger kun videregives med borgerens accept. De finansielle virksomheder, som kan indhente oplysningerne, er desuden underlagt persondatalovens bestemmelser, blandt andet § 5, stk. 2, om at oplysninger kun kan indhentes til saglige formål.

eSKATdata-ordningen giver adgang til data om kundens økonomi i et format, der er egnet til at viderebearbejde. Når data hentes direkte fra SKAT – frem for at skulle medbringes i papir eller scannes og sendes af kunden – sikrer ordningen desuden, at den videre sagsbehandling hos virksomheden sker på det mest ajourførte datagrundlag tilgængeligt. Indhentning af data sker med kundens specifikke og informerede samtykke, og kunden kan til enhver tid trække sit samtykke tilbage. Virksomheder, der ønsker at indhente data, har efter persondatareglerne pligt til kun at indsamle oplysninger til udtrykkeligt angivne og saglige formål.

Det snævre anvendelsesområde af eSKATdata-ordningen – både for så vidt angår, hvilke virksomheder der kan anmode om data i systemet, og til hvilke formål oplysningerne kan indhentes – afskærer blandt andet visse fintech-virksomheder fra adgang til data, som kunne effektivisere deres arbejdsgange og forbedre deres services til kunder.

Der er desuden angivet forslag til løftestænger, der skal gøre det lettere for fintech-virksomheder hurtigt at få afklaret spørgsmål om, hvilket regelgrundlag virksomheden er underlagt. Finanstilsynet oprettede i juli 2017 en fintech-enhed, blandt andet efter inspiration fra UK. Enheden skal løfte en række initiativer, blandt andet forbedret vejledning om fintech og oprettelse af en regulatorisk sandkasse. Den forbedrede vejledning skal sikre hurtigere afklaring for fintech-virksomheder i forhold til, hvilket regelgrundlag virksomhederne er underlagt, samt skabe mere klarhed om tilladelseskrav og godkendelsesprocesser for fintech-virksomheder. Den regulatoriske sandkasse åbner i februar 2018 og vil blandt andet bidrage til, at fintech-iværksættere hurtigere kan gå i markedet og få udviklet bæredygtige forretningsmodeller. Disse initiativer er i nogen udstrækning mere omfattende, end hvad nabotjekket beskriver for Nederlandene og Sverige. Arbejdsgruppen finder derfor, at der med det igangværende initiativ er taget hånd om denne problemstilling. Der henvises i øvrigt til arbejdsgruppens anbefalinger i pkt. 5.6.5 om digitalisering.

Anbefaling

Det foreslås, at adgangen til eSKATdata udvides til at omfatte en bredere kreds af virksomheder, og at Erhvervsministeriet i den igangværende proces med Skatteministeriet sikrer, at de ønsker og behov, som arbejdsgruppen har udtrykt, imødekommes.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke estimeret byrdelettelse forbundet med anbefalingens gennemførelse. Anbefalingens gennemførelse kan medføre positive indirekte/afledte effekter i form af afledte adfærdseffekter. Potentialet for sektoren afhænger af, hvordan data bliver brugt og udviklet til nye forretningsmodeller mv.

5.2.25 Lempelse af reglerne om store eksponeringer for fondsmægler-selskaber

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 27 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 103.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Hovedparten af de største og mest komplekse fondsmæglerselskaber ("Fondsmæglerselskaber I", jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed) er underlagt reglerne om store eksponeringer i CRR, som ifølge fondsmæglerbranchen er et af flere eksempler på, at reguleringen i CRR, som i høj grad er møntet på penge- og realkreditinstitutter, ikke er passende på fondsmæglerselskabers struktur og risici. Formålet med reglerne er at regulere, hvor stor en risiko selskaberne påtager sig på enkelteksponeringer. Det vil sige, at der er tale om regulering af koncentrationsrisiko.

EBA har i september 2017 på Kommissionens foranledning offentliggjort anbefalinger til ny særskilt regulering af fondsmæglerselskaber, som skal erstatte CRR/CRDIV for de ikke-systemiske fondsmæglerselskaber, og som således skal adressere uhensigtsmæssigheder i CRR/CRDIV i forhold til fondsmæglerselskabers struktur og risici. Proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici indgår i anbefalingerne. Kommissionen har efterfølgende den 20. december 2017 med baggrund i anbefalingerne fra EBA fremsat forslag til ny regulering, som således står for at skulle forhandles i EU, inden de i fornødent omfang skal implementeres i national ret. Der vil fra dansk side under forhandlingerne støttes op om proportionalitet under hensyntagen til den finansielle stabilitet og investorbekyttelse. Fra dansk side støttes op om en regulering, som afspejler fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og tilknyttede risici, og som er proportionelle og effektive. Dette gælder også i forhold til regulering af store eksponeringer (koncentrationsrisiko).

Henset til at der overvejende er tale om regulering, som følger af EU-retten, og som Kommissionen har fremsat nyt forslag til netop med det sigte at adressere uhensigtsmæssigheder i forhold til fondsmæglerselskabers struktur og risici, finder såvel fondsmæglerbranchen som arbejdsgruppen, at fondsmæglerbranchens synspunkter til reglerne om store eksponeringer kan inddrages i det videre arbejde med det fremsatte forslag til ny regulering. Også sådan at fondsmæglerbranchen ikke risikerer flere ændringer af samme forhold inden for kort tid med øgede implementeringsomkostninger til følge.

Anbefaling

Det foreslås, at fondsmæglerbranchens synspunkter til reglerne om store eksponeringer inddrages i det videre arbejde med det af Kommissionen fremsatte forslag til ny regulering, herunder at der fra dansk side i forhandlingerne støttes op om proportionalitet under hensyntagen til såvel den finansielle stabilitet som investorbekyttelse. Der bør således fra dansk side fortsat støttes op om en regulering, som afspejler fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og tilknyttede risici, og som er proportionelle og effektive.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Det har ikke været muligt for virksomhederne at estimere en lettelse på det foreliggende grundlag.

5.2.26 Reglerne vedrørende skemaer i FAIF'ens årsrapport har indholdsmæssige mangler

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 28 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 106.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte de nærmere regler for regnskabsafleggelsen for forvaltere af alternative investeringsfonde. Begreberne, der anvendes i de nuværende krav til årsrapporten og skemaerne, vurderes ikke at være langt fra den terminologi, der generelt anvendes i forbindelse med forvaltere af alternative investeringsfonde.

Der ønskes således tilføjet en række regnskabsposter: 1) Gebyrer og provisionsindtægter, 2) Afgivne gebyrer og provisionsindtægter og 3) Netto gebyr- og provisionsindtægter. Samtidig ønskes posten "Administrationsgebyrer" ændret til "Netto gebyr- og provisionsindtægter samt administrationsgebyrer", mens "Antal foreninger under administration" skal rettes til "Antal fonde under forvaltning". Arbejdsgruppen finder, at der bør indledes en dialog med sektoren om de konkrete tilpasninger og tilføjelse af nye regnskabsposter.

Anbefaling

Det foreslås, at skemaerne i årsrapporten for forvaltere af alternative investeringsfonde efter dialog med sektoren tilpasses forvalternes forretningsmodel ved blandt andet tilføjelse af regnskabsposter. Tilpasningerne i skemaerne skal ske ved en ændring af bilag 5 og 6 i bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 med senere ændringer om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.2.27 Finansielle holdingselskaber og regulering af ledelse og styring samt god skik

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 29 i byrdekataloget. Der er ikke angivet ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Finansielle holdingvirksomheder er delvist omfattet af samme regler som de finansielle virksomheder. Baggrunden herfor er, at det er vigtigt, at den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden sker med udgangspunkt i den forretningsmodel, som holdingvirksomhedens bestyrelse har valgt og de hertil hørende risici. Reguleringen af finansielle holdingvirksomheder kan fremstå uklar ved ikke at angive, hvilke krav virksomheden er underlagt. Eksempelvis anføres det i ledelsesbekendtgørelsen, at reglerne finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder med de fornødne tilpasninger.

Det bemærkes, at de selskaber, der har deltaget i interviews med Deloitte, ikke har anført at være berørt af byrden. På den baggrund har Deloitte ikke identificeret løftestænger.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder, at problemstillingen bør løses ved at vejlede virksomhederne om, hvilke krav der gælder for de finansielle holdingvirksomheder.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.2.28 Register over tilsynsafgørelser

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 17 i byrdekataloget. Deloitte's ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden følger af side 74.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Finanstilsynets afgørelser offentliggøres fortløbende på Finanstilsynets hjemmeside. Finanstilsynet offentliggør desuden løbende vejledninger om regelgrundlaget. De oplysninger, som vil skulle indgå i et kommende tilsynsregister, kan derfor i meget vidt omfang allerede findes ved søgning på Finanstilsynets hjemmeside i dag.

Oprettelse af et register over tilsynsafgørelser vil formentlig kunne gøre det nemmere at finde konkrete sager og sikre bedre kendskab til Finanstilsynets praksis. Arbejdsgruppen bemærker, at det vil være en ressourcekrævende opgave at udarbejde og løbende opdatere et register, og det bør overvejes, hvorvidt et sådant register bør varetages af private udbydere frem for Finanstilsynet. Karnov Group fører eksempelvis allerede i dag et register over administrativ praksis, herunder Finanstilsynets praksis.

Arbejdsgruppen finder, at emnet har nær sammenhæng med det tværgående emne om tilgængelighed i reguleringen. Der henvises derfor til pkt. 5.5.5.

Anbefaling

Det foreslås, at der sker en yderligere kategorisering af Finanstilsynets afgørelser med henblik på at styrke brugervenligheden og søgbarheden på Finanstilsynets hjemmeside navnlig i forhold til praksis indenfor specifikke områder af den finansielle regulering. Endvidere kan Finanstilsynets nyhedsbrev forbedres, så det fremadrettet videreformidler information om såvel ny regulering som Finanstilsynets praksis til abonnenterne med jævne mellemrum.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale forbundet med anbefalingens gennemførelse på ca. 0,3 mio. kr. årligt.

5.2.29 Strukturen i lov om finansiel virksomhed (FIL)

Emnet er analyseret af Deloitte under afsnit 12 i byrdekataloget. Der er ikke angivet ideer til løftestænger til afhjælpning af byrden.

Arbejdsgruppens overvejelser om løftestængerne

Lov om finansiel virksomhed blev indført som led i en forenklet lovstruktur på det finansielle område i 2003. Loven er de senere år, særligt som følge af regelmængden fra EU's side, blevet meget omfattende og indeholder på mange områder nationale regler for de forskellige virksomhedstyper. Hertil kommer, at kompleksiteten og omfanget af den finansielle lovgivning generelt er øget siden lovens indførelse. Lov om finansiel virksomhed kan derfor ikke længere siges at indeholde de væsentligste regler for virksomhederne, som i dag ofte findes i EU-forordninger. Grundlaget for en samlet lov for de finansielle virksomheder har således ændret sig.

Det forhold, at en række regler er samlet i én hovedlov, frem for flere virksomhedsspecifikke love, er ikke i sig selv en byrde. Arbejdsgruppen vurderer imidlertid, at en opsplitning af lov om finansiel virksomhed vil kunne medvirke til en forenkling af den danske lovstruktur. En lovstruktur, der følger EU-reguleringen og virksomhedstyperne/aktiviteterne, må formodes at være lettere at manøvrere i for virksomhederne. En opsplitning af loven vil være forbundet med store ressourcer og det er vigtigt, at der afsættes den fornødne tid til at analysere konsekvenserne og inddragelse af sektoren, evt. ved nedsættelse af en arbejdsgruppe til håndtering af generelle problemstillinger som for eksempel de tværgående tilsynsbeføjelser.

Anbefaling

Det foreslås, at der arbejdes hen imod en opsplitning af lov om finansiel virksomhed. Opsplitningen vil kunne ske ved udsondring af virksomhedstyper i takt med, at EU-reguleringen ændres. Det foreslås at starte med udsondring af forsikringssselskaberne, der er omfattet af Solvens II-regimet.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Et eventuelt lettelsespotentiale vil blive kvantificeret i forbindelse med udskillelsen af de enkelte hovedområder i lov om finansiel virksomhed.

5.3 ØVRIGE EMNER VEDRØRENDE NATIONAL IMPLEMENTERING SAMT NATIONALE REGLER

En række af de indmeldte forslag fra den finansielle sektor vedrører kommende regulering, som endnu ikke er vedtaget, eller regulering som for nylig har været drøftet i Implementeringsrådet. Disse forslag er ikke analyseret nærmere af Deloitte, ligesom der også er en række øvrige forslag, som ikke er analyseret af Deloitte. Disse forslag analyseres nærmere nedenfor.

Der er foretaget en foreløbig vurdering af lettelsespotentialer ved gennemførelse af anbefalingerne. Det mulige lettelsespotentiale fremgår i forlængelse af anbefalingen. For enkelte emner og anbefalinger afhænger lettelsespotentialer af anbefalingens udmøntning, hvorfor lettelsen skal vurderes og eventuelt estimeres i forbindelse med den konkrete udmøntning.

5.3.1 Fit & proper

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Solvens II-direktivet fastlægger krav til egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet har fremsendt et diskussionspapir vedrørende fit and proper-krav, som lægger op til en stramning af reglerne. Forsikring & Pension støtter en drøftelse af behovet for flere regler, men anfører at det er svært at gennemskue, hvad det danske mandat er i forhold til udspillet og de kommende fit & proper-retningslinjer fra den europæiske banktilsynsmyndighed. Forsikring & Pension anfører, at Finanstilsynet ikke synes at mangle redskaber på dette område. Forsikring & Pension foreslår, at der fastlægges et dansk forhandlingsmandat, så reglerne ikke skærpes, medmindre der kan påvises et misbrug, der kan forhindres ved ny regulering.

Bemærkninger til forslaget

Fit & proper-reglernes overordnede formål er at sikre, at finansielle virksomheder ledes af tilstrækkeligt egnede og hæderlige personer. Sammen med blandt andet reglerne om kapitalgrundlag og risikostyring bidrager fit & proper-reglerne til ansvarlig og effektiv drift af finansielle virksomheder og medvirker herved til at reducere risikoen for, at virksomhederne kommer i problemer. Fit & proper-reglerne er sammen med de øvrige governance-regler centrale i reguleringen af finansielle virksomheder.

Finanstilsynet afholdt den 8. november 2016 en konference om "Fit & proper-reglerne i gode tider". Konferencens formål var en drøftelse med interessenterne om fit & proper-reglerne i gode tider. Baggrunden for konferencen var en antagelse om, at enhver finansiell krise før eller siden vil blive afløst af fornyet tro på indtjening og økonomisk vækst. I opgangstider kan ledelserne i de finansielle virksomheder fristes til at lade virksomhederne påtage sig risici, de ikke har kompetencer til at håndtere, eller foretage investeringer, der er med til at opbygge nye bobler.

Finanstilsynet udarbejdede på baggrund af konferencen et diskussionspapir om samme emne rettet mod en bred kreds af interessenter. Diskussionspapiret og de synspunkter, der er indkommet i forbindelse med høringen, indgår i Finanstilsynets videre arbejde med at vurdere, om der er grundlag for at ændre fit & proper-reglerne eller -praksis. Arbejdet er fortsat i proces.

Anbefaling

Forslaget vedrører kommende regulering, det vil sige regulering, som enten endnu ikke er implementeret i dansk lovgivning, eller hvor de mulige lov- eller praksisændringer ikke er fastlagt. Indholdet og effekten af den kommende regulering er således ikke kendt på nuværende tidspunkt. Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at det er for tidligt at komme med en anbefaling til dette forslag.

5.3.2 Implementering af IORP II-direktivet i dansk lovgivning

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

IORP-reglerne vedrører regulering af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.

Danmark har et veludbygget pensionssystem. Andelen af lønmodtagere, der har en arbejdsmarkedspension, er større i Danmark end i de fleste andre europæiske lande. Til forskel fra hvad der er gældende i mange andre EU-lande, er de danske livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser i dag underlagt Solvens II-direktivet og ikke IORP-reglerne. Forsikring & Pension vurderer, at IORP-reglerne på en række områder er mere lempelige end Solvens II-reglerne. Det gælder eksempelvis governance, rapportering, kapitalkrav mv.

Forsikring & Pension foreslår, at danske livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser sikres, at der hurtigt kan skabes mulighed for at konkurrere på lige vilkår med udenlandske pensionsleverandører, som har mulighed for at udbyde pensionsordninger under IORP-reglerne, såfremt der opstår et udenlandsk konkurrencepres i Danmark.

Forsikring & Pension foreslår derfor, at det skal være muligt hurtigt at udbrede anvendelsesområdet for IORP-regelsættet i Danmark, såfremt der viser sig behov herfor. I udgangspunktet fastholdes det nuværende anvendelsesområde for regelsættet således, men IORP II-direktivet bør implementeres på en måde, der kan sikre danske pensions-selskaber konkurrencedygtige vilkår, såfremt der senere bliver behov for, at de omfattes af reglerne. Formålet er at sikre, at de danske livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser hurtigt kan gives mulighed for at tilbyde pensionsordninger under IORP-reglerne, såfremt der opstår et udenlandsk konkurrencepres herhjemme.

Bemærkninger til forslaget

I gældende lovgivning er både livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser reguleret under Solvens II-reglerne, som er implementeret i lov om finansiel virksomhed. Hensynet har i den forbindelse været, at ens produkter bør reguleres ens, uanset typen af selskab, der udbyder produktet. De mere lempelige IORP-regler, som vedrører arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger, finder i Danmark kun anvendelse på de såkaldte firmapensionskasser, der udgør en meget begrænset del af markedet.

Forsikring & Pension foreslår, at de danske livsforsikrings-selskaber og tværgående pensionskasser bør få mulighed for at tilbyde pensionsordninger under IORP-reglerne, såfremt der viser sig et udenlandsk konkurrencepres i det danske marked fra selskaber, der er omfattet af IORP-regulering, og at implementeringen af IORP II-direktivet derfor bør sikre mulighed for en hurtig udvidelse af anvendelsesområdet.

En sådan implementering vil indebære nogle justeringer i reguleringen af de firmapensionskasser, der er omfattet af IORP-reglerne. Til gengæld vil implementering efter disse retningslinjer sikre, at der, såfremt der er et politisk ønske herom, hurtigt kan ske en udvidelse af anvendelsesområdet i Danmark, hvis det danske marked bliver udsat for konkurrencepres fra udenlandske selskaber under IORP-regulering i andre EU-lande, så danske selskaber sikres ensartede konkurrencevilkår.

Anbefaling

Forslaget vedrører kommende regulering, det vil sige regulering, som enten endnu ikke er implementeret i dansk lovgivning, eller hvor de mulige lov- eller praksisændringer ikke er fastlagt. Indholdet og effekten af den kommende regulering er således ikke kendt på nuværende tidspunkt. Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at det er for tidligt at komme med en anbefaling til dette forslag.

5.3.3 Danske regnskabsindberetninger i tillæg til "europæiske regnskabsindberetninger" (FINREP)

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Børsnoterede kreditinstitutter, der er hjemmehørende i EU og aflægger koncernregnskab, skal indberette efter FINREP i henhold til EU-lovgivning. Finanstilsynet kræver i tillæg hertil, at disse institutter også foretager danske regnskabsindberetninger for at kunne sammenligne med de resterende danske pengeinstitutter, der ikke er omfattet af FINREP-krav.

Der er ifølge Finans Danmark i vid udstrækning tale om unødvendig og disproportional dobbeltindberetning. Sektorens forslag er, at de børsnoterede institutter, som i forvejen skal indberette FINREP på koncernniveau, også skal have mulighed for at indberette FINREP på moderselskabsniveau, idet man dog vil have forståelse for, hvis FINREP-institutterne ud over FINREP skal indberette enkelte yderligere oplysninger, så Finanstilsynet kan sammenligne på tværs af institutterne.

Bemærkninger til forslaget

Det følger af CRR artikel 99, at alle børsnoterede kreditinstitutkoncerner kvartalsvis skal indberette regnskabsoplysninger på koncernniveau efter FINREP. Alle børsnoterede og ikke-børsnoterede kreditinstitutter skal i henhold til § 198 i lov om finansiel virksomhed kvartalsvis indberette regnskabsoplysninger efter de danske regnskabsregler, både på koncern- og selskabsniveau. Den danske regnskabsindberetning indeholder også supplerende information af tilsynsmæssig karakter, som ikke findes i FINREP.

I henhold til CRR har Finanstilsynet også mulighed for at kræve, at alle danske kreditinstitutter indberetter FINREP på selskabsniveau. I Danmark er denne mulighed ikke udnyttet.

De gældende regler understøtter og muliggør tilsynsvirksomhed på et ensartet datagrundlag på tværs af danske kreditinstitutter. Hvis sammenligneligheden skulle tilvejebringes på anden vis, for eksempel gennem krav om at alle ikke-børsnoterede institutter skulle rapportere efter FINREP-standarden, ville det afstedkomme en større rapporteringsbyrde for de mange mindre og mellemstore institutter. Der er derimod langt færre store institutter, der indberetter efter både dansk og europæisk standard, og derved mindskes byrderne for sektoren samlet set.

Finanstilsynet har på baggrund af anbefaling fra Implementeringsrådet foretaget et nabotjek blandt seks relevante nabolande med spørgsmål om, hvorvidt landene gør brug af nationale regnskabsindberetninger på henholdsvis selskabs- og koncernniveau. Den første del af nabotjekket bestod i at undersøge antallet af nabolande med en lignende praksis som den danske, for så vidt angår indberetninger på koncernniveau. Halvdelen af landene i nabotjekket, Norge, UK og Tyskland, svarede, at de gør brug af andre nationale regnskabsindberetninger i tillæg til FINREP, og dermed har en sammenlignelig praksis som den danske. Den anden del af nabotjekket bestod i at undersøge, om andre lande har en lignende praksis som den danske, for så vidt angår indberetninger på selskabsniveau. Nabotjekket viste, at fire ud af seks lande, Sverige, Norge, UK og Tyskland, har en national regnskabsindberetning på selskabsniveau ligesom i Danmark. Tre ud af seks lande, Finland, Holland og Tyskland, kræver indberetning af FINREP på sel-

skabsniveau, hvilket er et krav i Bankunionen. Tyskland kræver således både en national og en FINREP indberetning på selskabsniveau. På den baggrund blev der ikke fundet anledning til på nuværende tidspunkt at foretage ændringer i de danske regler.

Anbefaling

Forslaget er for nyligt overvejet. De nationale regler og den mulige overimplementering, som forslaget berører, er således analyseret inden for de seneste par år. Regeringen har besluttet en videreførelse af praksis på området. Arbejdsgruppen finder på den baggrund ikke anledning til at komme med en anbefaling, for så vidt angår dette forslag.

5.3.4 Overimplementering i regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter m.fl.

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark ønsker valgmuligheder i de internationale regnskabsstandarder (IFRS) indarbejdet i de danske regnskabsregler. Det er Finans Danmarks opfattelse, at der er betydelige administrative byrder forbundet med at skulle opretholde to forskellige opgørelsesmetoder for at kunne anvende forskellige målegrundlag efter henholdsvis IFRS og den danske regnskabsbekendtgørelse.

Bemærkninger til forslaget

De danske regnskabsregler skal være i overensstemmelse med EU's regnskabsdirektiver. Disse regnskabsdirektiver er ikke udarbejdet med udgangspunkt i IFRS og er på de fleste områder langt mere rummelige og med meget videre rammer end IFRS. EU-forordningen om anvendelse af IFRS stiller alene krav om, at børsnoterede koncerner skal aflægge koncernregnskab efter IFRS. For selskabsregnskabet kan de enkelte lande selv fastsætte de nationale regnskabsregler.

Efter ønske fra branchen er den danske regnskabsbekendtgørelse udarbejdet, så den er IFRS-forenelig for indregning og måling. Nogle få valgmuligheder i IFRS for måling er ikke indarbejdet i regnskabsbekendtgørelsen. Baggrunden er, at ved udarbejdelsen af danske regnskabsregler tillægger Finanstilsynet det stor vægt, at reglerne sikrer en gennemskuelig og ensartet praksis. Regnskabsbrugere skal let kunne sammenligne de finansielle virksomheders finansielle rapportering.

IFRS-foreneligheden af den danske regnskabsbekendtgørelse indebærer, at en virksomhed kan aflægge koncernregnskab efter IFRS og samtidig overholde de nationale regnskabsregler i forhold til indregning og måling, det vil sige, regnskabsaflægger kan helt undgå byrder.

Finanstilsynet har netop foretaget en ændring til regnskabsbekendtgørelsen for at tilpasse bekendtgørelsen til den kommende internationale regnskabsstandard IFRS 9. Tilpasningerne til regnskabsbekendtgørelsen har på en møderække over 1,5 år været drøftet med Finans Danmark, inkl. repræsentanter for alle større institutter og Lokale Pengeinstitutter tillige med repræsentanter for revisorerne. I forbindelse med tilpasningen blev det besluttet ikke at indarbejde valgmuligheden i IFRS 9 om at måle egenkapitalinstrumenter til dagsværdi gennem anden totalindkomst (FVOCI). Drøftelserne viste, at der ikke var et aktuelt behov for den valgmulighed. Dette kan dog ændre sig, når en europæisk praksis udvikles, herunder især hvis der bliver mulighed for "recycling" ved afhændelse af egenkapitalinstrumenterne (reklassifikation fra anden totalindkomst til resultatopgørelsen af indregnede urealiserede gevinster og tab).

Der har i den forbindelse været udført nabotjek. Det udførte nabotjek viste, at nabolandenes nationale regnskabsregler varierer fra at være meget IFRS-forenelige til slet ikke at være IFRS-forenelige, for eksempel er Tysklands nationale regler slet ikke IFRS-

forenelige. På den baggrund er der udformet nationale regler uden indarbejdelse af FVOCI for egenkapitalinstrumenter. Finans Danmark og Finanstilsynet har aftalt, at muligheden for at indarbejde FVOCI-optionen i regnskabsbekendtgørelsen genbesøges, hvis der viser sig at opstå et større behov, jf. ovenfor.

Anbefaling

Forslaget er for nyligt overvejet af regeringen. De nationale regler og den mulige overimplementering, som forslaget berører, er således analyseret grundigt inden for de seneste par år. Regeringen har besluttet en videreførelse af praksis på området. Arbejdsgruppen finder på den baggrund – og idet der ikke foreligger nye oplysninger om emnet – ikke anledning til at komme med en anbefaling, for så vidt angår dette forslag.

5.3.5 Finanstilsynets praksis vedrørende søjle II

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark anfører, at Finanstilsynet har for stor national diskretion i udmøntningen af søjle II-krav, og at anvendelsen af søjle II ikke er konform med reglerne/praksis i andre lande. Finans Danmark peger på en række eksempler, hvor de finder, at danske institutter pålægges større krav, som udelukkende beror på dansk særpraksis. Ifølge Finans Danmark bør der ikke være nogen dansk særpraksis vedrørende søjle II.

Bemærkninger til forslaget

CRD IV artikel 73 og 104 samt CRR artikel 92-94 udgør tilsammen de retlige rammer for kapitalregulering af kreditinstitutter i EU. De mere tekniske regler om kapitalopgørelse og risikoeksponeringer findes først og fremmest i CRR. De mere overordnede bestemmelser, herunder søjle II-reguleringen i lov om finansiel virksomhed, er en implementering af kravene i CRD IV. Søjle II-reguleringen i CRD IV er samlet implementeret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov og vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov for kreditinstitutter (solvensbehovsvejledningen). Praksis følger også af solvensbehovsvejledningen.

Det følger af reglerne, at det er op til det enkelte land at udmønte kravene til solvensbehov (søjle II), så institutterne ved opgørelsen af deres solvensbehov tager højde for de risici, som myndighederne vurderer relevante. Formålet med dette er at sikre, at alle væsentlige risici bliver adresseret. Den danske praksis omkring solvensbehov udspringer af dette princip.

Udmøntningen af reglerne på området er ikke fuldt harmoniseret på EU-niveau. Danmark adskiller sig ikke fra andre lande, som hver på deres måde adresserer bestemte områder, hvor myndighederne konstaterer en forhøjet risiko. Der kan for eksempel i denne sammenhæng nævnes det svenske gulv for risikovægte på boliglån og de svenske bufferkrav. Der gælder noget tilsvarende i Finland, hvor man også vil implementere risikovægtsgulve for de finske boligudlån. I Danmark har vi ikke tilsvarende strenge krav.

For så vidt angår de tre eksempler, som Finans Danmark konkret peger på, har Finanstilsynet udført et nabotjek på to af eksemplerne, mens der i øjeblikket pågår et nabotjek på det sidste eksempel.

1) Regulatorisk forfald af kapitalgrundlagsinstrumenter:

Regulatorisk forfald har været genstand for nabotjek. De fem lande, Tyskland, Holland, Storbritannien, Sverige og Norge, i nabotjekket er blandt andet blevet spurgt, om de er enige i Finanstilsynets fortolkning af den europæiske banktilsynsmyndigheds retningslinjer om, at solvensbehovsopgørelsen skal være fremadskuende, og om de har samme generelle tilgang til søjle 2-tillæg vedrørende kapitalinstrumenter, som ikke længere kan

medregnes i kapitalgrundlaget i løbet af det kommende år. Konklusionen var, at der ikke var tale om overimplementering, hvorfor dansk praksis er videreført. Finanstilsynet har samtidigt taget initiativ til at drøfte med sektoren, om vejledningens formuleringer kan gøres mere hensigtsmæssige. Finanstilsynet og Finans Danmark er aktuelt i dialog herom.

2) Løbetidstillæg for svage kunder og brug af faste løbetider for IRB-institutter:

Finanstilsynet har undersøgt, om relevante nabolande, Tyskland, Holland, Storbritannien, Sverige, Norge og Finland, til kapitalkravsformål har en tilsvarende praksis som den danske praksis omkring løbetid på erhvervs kreditter. Konklusionen på nabotjekket var, at andre landes praksis ikke adskiller sig væsentligt fra Finanstilsynets tilgang.

3) Medregning af overskydende nedskrivninger i forhold til forventet tab i kapitalgrundlaget:

Finanstilsynet har på foranledning af Implementeringsrådets anbefaling igangsat et nabotjek, som skal afdække, om den danske praksis på området er i overensstemmelse med praksis i en række andre lande, Tyskland, Storbritannien, Sverige, Norge og Finland.

Anbefaling

Forslaget er for nyligt overvejet af regeringen. De nationale regler og den mulige overimplementering, som forslaget berører, er således analyseret grundigt inden for de seneste par år. Regeringen har besluttet en videreførelse af praksis på området. Arbejdsgruppen finder på den baggrund – og idet der ikke foreligger nye oplysninger om emnet – ikke anledning til at komme med en anbefaling, for så vidt angår dette forslag.

5.3.6 Variabel løn og væsentlige risikotagere

Forslaget er stillet af Den danske Fondsmæglerforening.

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at begrænsningerne for brug af variable løndelev, herunder til såkaldte væsentlige risikotagere, er uforholdsmæssigt byrdefulde for fondsmægler selskaber. Den danske Fondsmæglerforening oplyser, at fondsmægler selskaber typisk er mindre virksomheder, der ikke har mulighed for at sætte de lønprogrammer op, der er nødvendige for at kunne tilbyde variabel aflønning til væsentlige risikotagere inden for de gældende regler. Dette betyder, at fondsmægler selskaberne bliver mindre attraktive som arbejdspladser, fordi selskaberne ikke kan tilbyde variabel aflønning, eller selskaberne er nødt til at indregne den forventede variable løn i den faste løn, hvilket giver større faste omkostninger og øger selskabets risiko i år med dårligere indtjening end forventet. Dette medfører således den modsatte effekt af, hvad man generelt søger at opnå med reglerne om variabel aflønning. Den danske Fondsmæglerforening foreslår, at reguleringen i stedet bør tage udgangspunkt i MiFID og MiFID II-reguleringen – og ikke i krav udarbejdet til kreditinstitutter som CRR og CRD.

Bemærkninger til forslaget

Begrænsningerne for brug af variable løndelev til såkaldte væsentlige risikotagere i fondsmægler selskaber følger af § 77 a i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse nr. 1582 af 13. december 2016 om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmægler selskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger. Begrænsningerne udgør en del af de aflønningsregler, der gælder på tværs af den finansielle sektor. Det overordnede formål med aflønningsreglerne er at sikre, at virksomhedernes aflønningsstrukturer er forsvarlige og ikke tilskynder ansatte til overdreven risikotagning på virksomhedens vegne.

De danske aflønningsregler for den finansielle sektor bygger på aflønningsreglerne i CRD IV, som fondsmæglerselskaber I er omfattet af. Herudover gælder der en række nationale regler, der følger af aftale mellem daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010 og af aftale mellem daværende regering (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013 (bankpakke 6).

Anbefaling

De danske aflønningsregler er for nyligt overvejet af regeringen. De nationale regler og den overimplementering, som forslaget berører, er således analyseret grundigt inden for de seneste par år. Regeringen har besluttet en videreførelse af praksis på området. Arbejdsgruppen finder på den baggrund – og idet der ikke foreligger nye oplysninger om emnet – ikke anledning til at komme med en anbefaling, for så vidt angår dette forslag.

5.3.7 Offentliggørelse af enkeltpersoners individuelle aflønning

Forslaget er stillet af Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA).

DVCA anfører, at kravet om, at en forvalter af alternative investeringsfonde i sin årsrapport skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af ledelsen, som vedkommende som led i dette hverv har modtaget fra forvalteren i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har modtaget som medlem af ledelsen i en virksomhed inden for samme koncern, går længere end nødvendigt. Kravet går således videre end, hvad der følger af aflønningsreglerne i direktivet for forvaltere af alternative investeringsfonde, og den politiske aftale om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor.

Bemærkninger til forslaget

Det følger § 22, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, at en forvalter af alternative investeringsfonde i sin årsrapport skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af ledelsen, som vedkommende som led i dette hverv har modtaget fra forvalteren i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har modtaget som medlem af ledelsen i en virksomhed inden for samme koncern. Forvalteren skal således offentliggøre hvert enkelt ledelsesmedlems individuelle aflønning.

Kravet sikrer, at forvalterens interesser får et indblik i, hvordan forvalteren aflønner de personer, der står for forvalterens daglige ledelse og de personer, der har det overordnede ansvar for forvalteren og dennes overlevelse på længere sigt. Indsigten i forvalterens aflønning af ledelsen kan således være grundlæggende for investorenes vurdering af, om der er en fornuftig sammenhæng mellem forvalterens resultater og belønning af ledelsen. Der er tale om en national regel og en udmøntning af aftale mellem daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010.

Anbefaling

De danske aflønningsregler er for nyligt overvejet af regeringen. De nationale regler og den overimplementering, som forslaget berører, er således analyseret grundigt inden for de seneste par år. Regeringen har besluttet en videreførelse af praksis på området. Arbejdsgruppen finder på den baggrund – og idet der ikke foreligger nye oplysninger om emnet – ikke anledning til at komme med en anbefaling, for så vidt angår dette forslag.

5.3.8 Kreditregister

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark anfører, at det danske kreditregister er baseret på ECB's etablering af et kreditregister for eurozonen, AnaCredit, men at Danmark ikke er forpligtet heraf. Endvidere anfører Finans Danmark, at etableringen af kreditregisteret vil koste den finansielle sektor mere end 300 mio. kr., hvortil kommer yderligere omkostninger til løbende drift. Det er i den forbindelse også påpeget, at sektoren kun får et begrænset udbytte fra registeret, idet der ikke kan stilles identificerbare returdata til rådighed for de indberettende virksomheder uden særskilt hjemmel.

Bemærkninger til forslaget

Med kreditregisteret etableres en database over den danske finansielle sektors kreditter på det mest detaljerede niveau. Oplysningerne indsamles med dobbelt hjemmel i nationalbanklovens § 14 a og lov om finansiell virksomhed § 347, stk. 1. Der er således tale om et nationalt initiativ, der bygger på AnaCredit.

I forhold til AnaCredit er det danske kreditregister udvidet til også at omfatte oplysninger om særlige danske forhold (den danske realkreditmodel samt husholdningernes høje bruttogæld). Derimod er der fastsat en længere implementeringsperiode, lavere indberetningsfrekvens, længere indberetningsfrister samt givet betydelige lempelser for små institutter (som kun skal indberette årligt). Endvidere udnytter det danske kreditregister muligheder for berigelser med registerdata (for eksempel tingbog og regnskabsdata). Der er tilstræbt størst mulig harmonisering med såvel eurozonen som i forhold til øvrige skandinaviske indberetningskrav.

Deutsche Bundesbank driver ligeledes et kreditregister, der har to dele: Grosskredit og Millionenkredit. Grosskredit vedrører store eksponeringer (som reguleret i CRR), og Millionenkredit vedrører udlån på over 1,5 mio. euro. De tyske institutter indberetter til det tyske register kvartalsvis.

I forhold til udlån over 1,5 mio. euro til en enkelt kunde, så kan disse i registeret kobles til den samme kundes eventuelle andre lån, og det er derfor muligt at se den enkelte kundes samlede gæld for udlån, der indberettes til registeret. De institutter, der har indberettet, modtager information om denne samlede gæld på kunden. Deutsche Bundesbank indgår efter sigende i et samarbejde mellem ECB og en række nationalbanker i andre lande, som ligeledes har etableret et kreditregister. Der er mellem ECB og disse lande indgået en MoU (Memorandum of Understanding) vedrørende videregivelse af oplysninger fra kreditregistrene imellem landene og ECB. Det gør det muligt, at institutter, hvis kunder også har lån i institutter i andre lande, også kan få oplysninger om disse lån. Disse cross-border exchanges vedrører dog kun erhvervsdrivende.

Formålet med kreditregisteret er at forbedre Nationalbankens statistiske datagrundlag, som blandt andet anvendes i vurderinger af den finansielle stabilitet, samt det statistiske datagrundlag for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed med henblik på at understøtte vurderingen af holdbarheden af institutternes forretningsmodel og sikre tidligere indgriben, herunder i forhold til at det undgås, at enkeltpersoner kan have engagementer på tværs af flere institutter af en sådan størrelse, at der er institutter, der risikerer at komme i vanskeligheder, hvis personen kommer i problemer, og dermed bidrage til at sikre den finansielle stabilitet. Kreditregisteret vil samtidig indebære, at danske overvågnings- og tilsynsredskaber er på niveau med det øvrige Europa og vil dermed understøtte tilliden til den danske finansielle sektor og dansk økonomi.

Under forarbejdet til etablering af kreditregisteret har Nationalbanken og Finanstilsynet arbejdet tæt sammen med sektoren i arbejdsgrupper, hvor der har været en konstruktiv dialog om den mest hensigtsmæssige udformning af registeret, både på teknisk niveau og forretningsniveau. Løsningen, som nu er under udvikling, tilgodeser formålet med adgang til et udvidet statistisk datagrundlag på niveau med det øvrige Europa, samtidig med at byrderne for indberetterne så vidt muligt begrænses.

Spørgsmålet om returdata har i forbindelse med udviklingen af løsningen været indgående drøftet mellem Nationalbanken, Finanstilsynet og sektoren. Drøftelserne har resulteret i en aftale om, at der vil blive udarbejdet returstatistik med ikke-identificerbare oplysninger fra det kommende kreditregister.

Anbefaling

Arbejdsgruppen noterer sig, at Nationalbanken og Finanstilsynet i dialog med sektoren har indgået en aftale om returstatistik fra det kommende kreditregister. Finanstilsynet vil endvidere fortsat, for eksempel i forbindelse med undersøgelser, underrette institutterne om problematiske kunder med stor gæld.

5.3.9 Transparensdirektivet

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark anfører, at der i dansk ret er strengere krav til, hvor hurtigt storaktionærer skal flage deres besiddelser, end de EU-retlige krav medfører.

Bemærkninger til forslaget

Reglen i lov om kapitalmarkeder, som forslaget handler om, svarer til reglen i transparensdirektivet. Reglen er i § 41 i lov om kapitalmarkeder, angivet af Finans Danmark som § 54 i lovforslaget, og transparensdirektivets artikel 12, stk. 2.

Formålet med flagningen er at informere markedet om, hvem der besidder større andele af aktiekapitalen og/eller stemmerettighederne i et børsnoteret selskab.

I værdipapirhandelsloven var fristen straks uden nogen efterfølgende angivelse af antal dage. Med lov om kapitalmarkeder, der trådte i kraft den 3. januar 2018, ændredes bestemmelsen, så den svarer til transparensdirektivets formulering, hvorefter der skal flages "straks, dog senest 4 hverdage".

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder, at Finans Danmarks forslag allerede er imødekommet med ikrafttræden af lov om kapitalmarkeder.

5.3.10 Trafiklysbekendtgørelserne

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Finans Danmark anfører, at trafiklysbekendtgørelsen er en administrativ byrde uden merværdi for forbrugerne, idet hensynet til forbrugerbeskyttelse allerede varetages af andre regler på god skik-området.

Bemærkninger til forslaget

Både herhjemme og i EU blev der i kølvandet på finanskrisen gennemført en række tiltag, der skulle sikre forbrugerne yderligere oplysninger i forbindelse med boligfinansiering og investering i værdipapirer.

Herhjemme blev der blandt andet indført en risikoklassificering af boliglån og boligkreditter i "røde", "gule" eller "grønne" produkter, alt efter hvor risikabelt produktet er. Bekendtgørelsen om risikomærkning af lån finder anvendelse på erhvervsdrivende, der udbyder egne eller andre erhvervsdrivendes tilbud om boliglån eller boligkreditter med en hovedstol på over 100.000 kr. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse på finansielle rådgivere, når disse yder rådgivning om boliglån eller boligkreditter. Reglerne har til formål at sikre forbrugerne adgang til let at danne sig et overblik over de risici, der er forbundet med et boliglån.

Bekendtgørelsen fastsætter, at alle boliglån/kreditter skal klassificeres "rød", "gul" eller "grøn" alt efter risikoen for mulige renteændringer og afdragsprofil. Oplysningerne om risikoklassificeringen skal fremgå af kreditudbyderens hjemmeside og skal tillige indgå i rådgivningen.

Næsten alle udbudte boliglån og boligkreditter har imidlertid vist sig at falde i kategorien "gul". En national repræsentativ undersøgelse foretaget for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i 2017 viste desuden, at 83,5 pct. af forbrugerne hverken bemærkede eller fandt risikoklassificering brugbar ved optagelse af boliglån.

En ophævelse af bekendtgørelsen vil lempe byrden for branchen, og der vurderes ikke at være hensyn til forbrugerbeskyttelsen, der taler for, at bekendtgørelsen bør opretholdes. Der gælder i forvejen både rådgivnings- og informationspligter, der sikrer, at forbrugeren bliver tilstrækkelig informeret om risici ved lån med pant i fast ejendom.

På tilsvarende måde blev der herhjemme indført en risikomærkningsordning af investeringsprodukter inddelt i "røde", "gule" eller "grønne" produkter, alt efter hvor risikabelt og komplekst det er at gennemskue produktet. Bekendtgørelsen om risikomærkning af investeringsprodukter finder anvendelse for blandt andet danske og udenlandske finansielle virksomheder, som formidler køb af investeringsprodukter til detailkunder her i landet, og investeringsrådgivere.

Siden indførelsen af risikomærkningsordningen for investeringsprodukter er der på EU-niveau indført en række regler for detailinvestorers investeringer og udbydere af investeringsprodukter, der vurderes at overflødigøre de danske regler om risikomærkning.

På europæisk plan indebærer den såkaldte PRIIP-forordning, at man for omfattede investeringsprodukter skal gøre et produktark tilgængeligt for detailinvestorer. Arket skal indeholde informationer om produktets risikoklassificering på et mere fyldestgørende og detaljeret niveau end den risikoklassificering, som sker efter den nuværende særegne danske trafiklysmærkning. Reglerne trådte i kraft ved årsskiftet for blandt andet visse alternative investeringsfonde, for strukturerede produkter, for certifikater og for visse forsikringsbaserede investeringsprodukter. Øvrige investeringsprodukter, herunder produkter udbudt af investeringsforeninger, omfattes på grund af en overgangsperiode først ved udgangen af 2019.

De to risikomærkningsordninger vurderes derfor alene at lægge endnu et lag af information oven på den lovgivning, der fremadrettet gælder, og vurderes derfor snarere at give anledning til informationsoverload fremfor at give egentligt yderligere bidrag til forbrugerbeskyttelsen.

Anbefaling

Det foreslås, at bekendtgørelse nr. 554 af 1. juni 2016 om oplysning om risikoklassificering af visse udlånsprodukter ophæves. Ligeledes foreslås det, at bekendtgørelse nr. 553 af 1. juni 2016 om risikomærkning af investeringsprodukter ophæves senest pr. 31. december 2019, hvor PRIIP-forordningen finder anvendelse for alle investeringsprodukter.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

For så vidt angår bekendtgørelsen om risikoklassificering af visse udlånstyper, vurderes ophævelse af medføre administrative lettelser under 4 mio. kr. årligt. For så vidt angår bekendtgørelsen om risikomærkning af investeringsprodukter, vurderes de administrative lettelser ved en ophævelse at være over 4 mio. kr. årligt.

5.3.11 Produktregulering af detailbank- og realkreditprodukter (POG)

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer om produktudviklings- og produktgodkendelsesprocesser for detailbankprodukter er vejledende og bruger begreberne "bør" og "kan". At implementere retningslinjerne som bindende regler i dansk ret via en bekendtgørelse kan medføre overimplementering.

Bemærkninger til forslaget

Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer for produktudviklings- og produktstyringsprocesser (POG) for detailbankprodukter (EBA GL/2015/18) er udstedt med henvisning til artikel 74, stk. 1, i CRD IV, artikel 10, stk. 4, i betalingstjenestedirektivet, artikel 3, stk. 1, i e-pengedirektivet, samt artikel 7, stk. 1, i boligkreditkreditdirektivet. Lov nr. 665 af 8. juni 2017 indførte en hjemmel til Finanstilsynet, i lov om finansiel virksomhed § 71, stk. 4, til at udstede POG-bekendtgørelser.

Det følger af artikel 16 i EBA-forordningen, at de kompetente myndigheder bestræber sig bedst muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udsteder. Senest to måneder efter en retningslinje er udstedt, skal den kompetente myndighed underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, om man ønsker at efterleve en udstedt retningslinje eller ej. Hvis man ikke ønsker at efterleve retningslinjen, skal underretningen også indeholde en begrundelse herfor. Oplysning om manglende efterlevelse offentliggøres, eventuelt sammen med begrundelsen herfor. Generelt, og som altovervejende hovedregel, implementeres retningslinjer fra De Europæiske Tilsynsmyndigheder i dansk ret enten via lov eller bekendtgørelse.

Retningslinjerne indeholder krav om, at produktudviklere og distributører af produkter udarbejder interne procedurer og processer for produktudvikling, markedsføring og revision af produkterne i deres levetid. Formålet med reglerne er at sikre, at der ikke udvikles og distribueres produkter til forbrugere, som ikke har behov eller er i målgruppen for produktet. Produktet skal derfor være hensigtsmæssigt for de forbrugere, som aftager produktet.

Et af EU's regulatoriske svar på den finansielle krise har været at stille krav til finansielle virksomheders produktudviklingsprocesser for at sikre, at hensynet til kunderne bliver varetaget, når nye finansielle produkter udvikles. Derfor er der indført ensartede krav om POG på investeringsområdet, og der er regler på vej på forsikringsområdet, jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2350 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97, for så vidt angår krav til produkttilsyn og styring for forsikringselskaber og forsikringsdistributører.²⁸ Bekendtgørelse om produktgodkendelsesprocedurer for detailbankprodukter trådte i kraft den 3. januar 2018. Implementeringen af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer sikrer, at der er level playing field på tværs af produkttyper.

²⁸ Reglerne træder i kraft den 1. oktober 2018.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder, at spørgsmålet om implementering af retningslinjer fra de europæiske tilsynsmyndigheder skal ses i sammenhæng med det tværgående emne om reguleringsprincipper. Der henvises derfor til pkt. 5.5.1.

5.3.12 Selskabsloven § 72 – tvangsindløsning af mindretsaktionærer

Forslaget er stillet af Finans Danmark.

Efter selskabslovens § 70 kan en kapitalejer, der ejer mere end 9/10 af kapitalen i et kapitalsselskab, bestemme, at minoritetskapitalejere skal lade deres kapitalandele indløse.

Finans Danmark anfører, at reglen i selskabslovens § 72, hvorefter majoritetskapitalejeren kan frigøre sig ved deponering (efter deponeringsloven) af indløsningssummen, hvis minoritetskapitalejere ikke har henvendt sig inden for lovens frist, i mange situationer ikke er hensigtsmæssig. Finans Danmark foreslår, at den eksisterende procedure om deponering af indløsningssum og efterfølgende manuel håndtering af fysiske beviser (for krav på indløsningssummen) suppleres med en procedure, der kan anvendes ved indløsning af kapitalandele, der er registreret i en værdipapircentral.

Bemærkninger til forslaget

Den eksisterende deponeringsordning sikrer, at indløseren kan opfylde sin forpligtelse til udbetaling af indløsningssummen, uanset om minoritetskapitalejeren er opmærksom eller ej på sin ret til at modtage midlerne. Deponering er dermed en procedure, der sikrer, at indløsning kan gennemføres uden minoritetskapitalejerens medvirken, så den indløsende majoritetskapitalejer ikke blokeres i sine videre planer for selskabet. Der ligger ikke i den praktiske gennemførelse af indløsningen efter de gældende regler på dette stadie en mulighed for, at minoritetskapitalejeren kan modsætte sig indløsningen eller gøre indsigelser. Beskyttelse af minoritetskapitalejeren tilgodeses ved procedurer, der går forud for deponeringen af indløsningssummen.

Når kapitalandele er registrerede i en værdipapircentral, er der tilknyttet afviklingskonti til de enkelte depoter. Disse konti anvendes i forbindelse med udbytteudbetalinger og salg af aktier mv. I forslaget fra Finans Danmark tænkes afviklingskontoen anvendt også til udbetaling af indløsningssummen ved tvangsindløsning efter SEL § 70. Den eksisterende deponeringsprocedure indebærer administration og tunge papirgange – både for den indløsende kapitalejer, selskabet og de pengeinstitutter, der deltager i processen. Samtidigt er der ikke ved deponering nogen høj grad af sikkerhed for, at de nu indløste kapitalejere bliver opmærksomme på, at indløsningen er sket.

Forslaget om en alternativ procedure, der anvendes, når kapitalandele er registreret i en værdipapircentral, vil medføre en administrativ lettelse, samtidigt med at den vil sikre, at den indløste kapitalejer hurtigere får rådighed over indløsningssummen. Finans Danmark anfører, at dette dermed også kan medføre, at investorerne hurtigere får geninvesteret indløsningssummen og dermed undgår, at midlerne står deponeret til lav eller ingen rente.

Selskabslovens § 72 er bygget op omkring deponeringslovens krav. Disse krav sikrer for det første, at indløsningssummen kun kan udbetales til de indløste minoritetskapitalejere. For det andet muliggør proceduren, at den indløsende majoritetskapitalejer kan frigøre sig fra sin betalingsforpligtelse og gennemføre indløsningen, også selvom en eller flere minoritetsaktionærer ikke medvirker aktivt. Endelig sikrer deponeringsloven for det tredje, at indløsningssummen placeres tilstrækkeligt sikkert. Et forslag til en alternativ bestemmelse skal kunne varetage de samme tre hensyn.

Godkendte værdipapircentraler er i forbindelse med andre typer af transaktioner gearet til at sikre, at kontanter og værdipapirer udveksles effektivt og sikkert ("payment vs. delivery"). De to første hensyn bag deponeringsproceduren kan dermed varetages ved at gøre brug af de processer, som netop værdipapircentraler leverer i forbindelse med andre transaktioner af dematerialiserede værdipapirer.

I forhold til det tredje hensyn nævnt ovenfor gælder det, at når kapitalandele er udstedt via en værdipapircentral, kan indløsningssummen straks fordeles til de rette ejere via de kontoførende institutter. Derfor skal den alternative procedure først og fremmest sikre, at den indløsende kapitalejer er effektivt afskåret fra at trække indløsningssummen tilbage, når denne først er stillet til rådighed for indløsningen i det kontoførende institut.

Anbefaling

Det foreslås, at selskabslovens § 72 ændres, således at indløsning af minoritetskapitalejere i selskaber, hvis kapitalandele er udstedt gennem en godkendt værdipapircentral, kan foregå uden deponering af indløsningssummen. Det foreslås dermed, at udbetaling af indløsningssummen til den eller de indløste kapitalejere kan ske via værdipapircentralen og de kontoførende institutter.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der vurderes at være administrative lettelse ved en gennemførelse af anbefalingen på under 4 mio. kr. årligt. Der kan imidlertid være øvrige efterlevelseskonsekvenser relateret til den alternative forrentning af de penge, der ligger i depot, i stedet for at være til rådighed for kapitalejeren.

5.3.13 Databeskyttelse – Reglerne om videregivelse og samtykke i lov om finansiel virksomhed

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension anfører, at videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed kapitel 9 bør ophæves, så finansielle virksomheders videregivelse af personoplysninger reguleres af databeskyttelsesforordningen og den nye databeskyttelseslov. Alternativt bør videregivelsesreglerne præciseres, så det fremgår, at reglerne ikke regulerer andre behandlingsformer end videregivelse, og så det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at vurderingen af, om en videregivelse er berettiget eller ej, skal fortolkes i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen. Forsikring & Pension anfører desuden, at lov om finansiel virksomhed §§ 121 og 123 som minimum bør ophæves, og at kravet om skriftligt samtykke i § 123 er udtryk for overimplementering.

Finans Danmark finder, at det er vigtigt, at hvis der skal foretages en kortlægning af samspillet mellem videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed og den nye databeskyttelsesforordning/databeskyttelseslov, så skal denne kortlægning omfatte hele kapitel 9, førend der tages beslutning om evt. ophævelse af bestemmelser herunder § 123. Hvis det overvejes at ophæve en eller flere bestemmelser i kapitel 9, bør det ske på en sådan måde, at ændringerne er neutrale i forhold til den juridiske organisering af institutterne.

Bemærkninger til forslaget

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at det er muligt at opretholde eller indføre nationale regler i henhold til forordningen, hvilket følger af Justitsministeriets betænkning nr. 1565 (Databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning). Det betyder blandt andet, at reglerne i kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed antages at kunne opretholdes som national regulering. Lov om finansiel virksomhed §§ 117-123 er således sektorregulering i forhold til den eksisterende persondatalov og til den kommende regulering i form af databeskyttelsesforordningen og

den nye databeskyttelseslov, som træder i kraft den 25. maj 2018, for så vidt angår videregivelse af oplysninger om fysiske personer.

Videregivelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed medfører, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med finansielle virksomheders videregivelse af personoplysninger. En kompetence, som ellers kun ville være tillagt Datatilsynet efter databeskyttelsesforordningen.

Det følger af § 117 i lov om finansiel virksomhed, at ansatte, bestyrelsesmedlemmer og en række andre personer, der er tilknyttet en finansiel virksomhed, ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Baggrunden for den strenge hemmeligholdelsespligt er, at kunderne i finansielle virksomheder ofte betror virksomheden adskillige oplysninger af privat og personlig karakter, som ellers ikke udleveres til andre.

Finansielle virksomheder kan videregive oplysninger, hvis der foreligger et samtykke, hvis der foreligger en lovmæssig forpligtelse, eller hvis videregivelsen efter en konkret vurdering er berettiget, jf. § 117 i lov om finansiel virksomhed. Når databeskyttelsesforordningen træder i kraft, vil hensynene i databeskyttelsesforordningens artikel 6 blive inddraget i vurderingen af, om en videregivelse er berettiget.

Det skal bemærkes, at reglerne i lov om finansiel virksomhed kapitel 9 alene omhandler videregivelse og udnyttelse af fortrolige oplysninger, og dermed ikke omhandler andre behandlingsformer, herunder indsamling af oplysninger, som derfor reguleres af den generelle persondataregulering.

Det følger af § 121 i lov om finansiel virksomhed, at oplysninger om en privatkunde ikke må videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil.

§ 123 i lov om finansiel virksomhed stiller krav om, at samtykke til videregivelse skal afgives i skriftlig form. Kravet om skriftligt samtykke er et udtryk for en sektorspecifik regel for finansielle virksomheder, idet den gældende persondatalovs samtykkeregulering ikke indeholder et udtrykkeligt krav om skriftlighed. Skriftlighedskravet i § 123 kan ifølge bemærkningerne til bestemmelsen opfyldes ved brug af digitale løsninger.

Ifølge Justitsministeriets betænkning nr. 1565 er det efter den gældende persondatalov et krav, at den dataansvarlige skal være i stand til at bevise, at der er afgivet det fornødne samtykke. Der kan således være tale om såvel skriftligt som mundtligt samtykke fra den registrerede, ligesom samtykket også vil kunne gives digitalt. Betænkningen henviser i samme forbindelse til bemærkningerne til samtykkebestemmelsen i persondataloven, hvoraf det fremgår, at *"Da bevisbyrden for, at der foreligger et samtykke, som opfylder lovens krav, påhviler den dataansvarlige, anbefales det dog, at et samtykke i videst muligt omfang afgives skriftligt"*. Ifølge betænkningen ændrer databeskyttelsesforordningen ikke formelt den dataansvarliges bevisbyrde for, at der foreligger et samtykke. Det fremgår endvidere af Justitsministeriets og Datatilsynets vejledning om samtykke: "Et samtykke bør derfor i videst mulige omfang afgives skriftligt eller på anden måde, som kan bevises."

Arbejdsgruppen har overvejet, på hvilken måde samspillet mellem de nye persondataregler og kapitel 9 i lov om finansiel virksomhed, der indeholder regler om videregivelse af fortrolige oplysninger, sikres.

En mulighed er at underkaste hele kapitel 9 en nærmere analyse.

En anden mulighed er at ophæve § 123, da der alene er tale om et formkrav, og herefter gennemføre en analyse af samspillet mellem de mere materielle regler om videregivelse i kapitlet og persondataforordningen.

En ophævelse af § 123 vil medføre, at det fremadrettet vil være databeskyttelsesforordningens betingelser for samtykke, der finder anvendelse for samtlige finansielle virksomheder i forhold til videregivelse af oplysninger om fysiske personer. Det gælder uanset den juridiske organisering af de finansielle virksomheder, herunder pengeinstitutterne. Der er ikke et skriftlighedskrav til samtykke i databeskyttelsesforordningen, men bevisbyrden for, at der er afgivet et samtykke, påhviler virksomheden (den dataansvarlige). Ved en ophævelse af § 123 vil Datatilsynet være enekompetent til at behandle klager om samtykke og til at yde vejledning til de finansielle virksomheder om kravene til et gyldigt samtykke, for så vidt angår videregivelse af oplysninger om fysiske personer. Ligeledes vil det i forbindelse med behandling af sager om videregivelse af oplysninger om fysiske personer efter reglerne i kapitel 9 i lov om finansiell virksomhed være Datatilsynet, der vurderer, om der foreligger et gyldigt samtykke.

Anbefaling

Det foreslås, at § 123, som blandt andet handler om formkrav til samtykke, i lov om finansiell virksomhed ophæves. Det foreslås desuden, at der gennemføres en kortlægning af samspillet mellem videregivelsesreglerne i lov om finansiell virksomhed og i de nye databeskyttelsesregler med henblik på at fjerne eventuel unødvendig sektorregulering. I kortlægningen bør indgå en vurdering af, om det vil være muligt og hensigtsmæssigt at udvide muligheden for at udveksle oplysninger til brug for risikostyring mellem forbundne finansielle virksomheder uanset deres juridiske organisering.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialet i forbindelse med den endelige udmøntning af anbefalingen vil lettelserne blive vurderet og kvantificeret nærmere.

5.3.14 Arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension anfører, at ansvaret i forsikringsselskaberne for at udarbejde de "policies" (oversat til "politikker"), som nævnes i Solvens II-reguleringen, bør flyttes fra bestyrelsen til direktionen, så bestyrelserne får mere tid til strategisk arbejde.

Bemærkninger til forslaget

Forpligtelsen til at udarbejde "policies" fremgår af Solvens II-direktivet og følger også af flere artikler i Solvens II-forordningen. Ordet "policy" er konsekvent oversat i de officielle danske sprogversioner af direktivet og forordningen med "politik". Solvens II-direktivets krav om politikker er implementeret i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. Det følger således af § 3, stk. 1, nr. 2, og § 5, at et forsikringsselskabs bestyrelse skal udarbejde en række politikker.

Kravet er en uddybning af lov om finansiell virksomhed § 70, stk. 1, nr. 3, hvorefter bestyrelsen har pligt til at "fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse".

Formålet med at pålægge bestyrelsen pligt til at udarbejde (det vil sige i praksis godkende) selskabets politikker er at sikre, at de overordnede regler, som selskabet skal styres efter, bliver fastlagt på øverste ledelsesniveau ligesom selskabets forretningsmodel og strategi. Det har i alle ledelsesbekendtgørelserne været bestyrelsens ansvar at udarbej-

de politikker, også før Solvens II-direktivet blev implementeret. Direktionen har derimod ansvar for forretningsgangene, som udmønter politikkerne.

Ifølge Solvens II-direktivet skal en række af disse politikker godkendes af selskabets "administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan". Begrebet er en fællesbetegnelse i Solvens II-reguleringen for de enkelte medlemslandes ledelsesorgan afhængigt af ledelses-system.

Der anvendes forskellige ledelsesstrukturer i EU-medlemsstaterne. Definitionerne i EU-reguleringen tager sigte på at omfatte alle eksisterende strukturer og berører ikke den almindelige kompetencetildeling i overensstemmelse med national selskabsret. Det er derfor overladt til de nationale myndigheder at implementere begrebet i overensstemmelse med national selskabsret.

Begrebet "administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan" er i en dansk kontekst bestyrelsen og/eller direktionen. Det fører til, at der ved implementering af krav til selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan skal tages stilling til, om kravet skal pålægges bestyrelsen og/eller direktionen. Det følger af selskabsloven § 115, at en bestyrelse skal varetage den overordnede og strategiske ledelse af selskabet. Næsten alle obligatoriske politikker vedrører væsentlige områder, hvorfor fastlæggelse af rammen herfor må anses for at indgå i den overordnede og strategiske ledelse. En ændring, hvorefter direktionen får ansvaret for politikker, der berører den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden, vil bryde væsentligt med den gængse arbejdsfordeling efter dansk selskabsret mellem bestyrelse og direktion. Enkelte politikker kan imidlertid have karakter af forretningsgange og behøver ikke nødvendigvis være bestyrelsesgodkendte. Dette gør sig i hvert fald gældende for politik for indberetning af oplysninger til Finanstilsynet. Et sådant dokument bør efter en konkret vurdering af kravene til indholdet kunne udarbejdes som en forretningsgang, som alene skal godkendes af direktionen.

Der henvises til pkt. 5.4.13.2 om overimplementering, hvor arbejdsgruppen anbefaler, at de eksisterende ledelsesbekendtgørelser analyseres nærmere med henblik på yderligere deregulering.

Anbefaling

Det foreslås, at direktivkrav om en "politik" skal kunne implementeres som krav om en "forretningsgang" i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringselskaber m.v., når dokumentet ikke er en del af den overordnede eller strategiske ledelse. Det foreslås som konsekvens heraf, at § 5, stk. 3, nr. 6, i bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringselskaber m.v. om en indberetningspolitik tilpasses ved en ændringsbekendtgørelse.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på under 4 mio. kr. årligt. Lettelsespotentialet afhænger af, hvor mange dokumenter, der i forbindelse med udmøntningen af anbefalingen, fremadrettet ikke længere vil være en del af den overordnede og strategiske ledelse.

5.3.15 Præmieopkrævningsproceduren efter forsikringsaftaleloven

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension anfører, at tiden fra afsendelse til modtagelse af opkrævninger, rykkere, varsler om opsigelse eller tilsvarende formelle skrivelser er forlænget som følge af postaftalen. Det betyder en forlængelse af den tid, der kan gå fra forsikringselskabet afsender en formel skrivelse, til sagsbehandlingen kan fortsætte, da forsikringsaftalelo-

vens frister regnes fra modtagelse af påkravet, jf. forsikringsaftalelovens § 33, stk. 1. Forlængelsen kan være op mod 5-7 dage.

På den baggrund foreslår Forsikring & Pension, at fristerne i forsikringsaftaleloven forkortes, eller at der indføres et digitalt alternativ til forsendelser med post.

Bemærkninger til forslaget

Efter forsikringsaftalelovens § 12, stk. 1, skal præmien betales senest 21 dage efter selskabets påkrav herom. Efter forsikringsaftalelovens § 13, stk. 1, 1. pkt., kan selskabet, hvis præmien ikke betales rettidigt, opsige forsikringsaftalen med den virkning, at aftalen ophører, hvis præmien ikke er betalt senest 21 dage efter opsigelsen.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 33, stk. 1, at meddelelser fra selskabet til forsikringstageren eller den sikrede først bliver virksomme, når de modtages af denne, medmindre det skyldes undladelse af at anmelde flytning eller andet forhold hos modtageren, at meddelelsen ikke kommer rettidigt frem. I så fald indtræder retsvirkningen af meddelelsen dagen efter, at den under normale forhold ville være kommet den pågældende i hænde.

Forsikringsaftalelovens frister er fastsat med henblik på at give forsikringstager en rimelig tid til at reagere på forsikringsselskabets henvendelser. Konsekvenserne af manglende reaktion kan være alvorlige for forsikringstageren. Uanset om et brev med et påkrav efter postaftalen er længere tid om at nå frem, bør dette ikke komme forsikringstageren til skade, idet forsikringstageren stadig har brug for rimelig reaktionstid.

Fristerne i forsikringsaftaleloven gælder uanset, hvilken metode selskabet anvender til forsendelse. Det er således den samme frist, der gælder, hvis forsikringsselskabet sender påkrav elektronisk til forsikringstageren. Hvis en finansiel virksomhed ønsker at nedbringe sagsbehandlingstiderne i forbindelse med forsendelser, der er underlagt frister i eksempelvis forsikringsaftaleloven, har virksomhederne mulighed for at aftale brug af digital post med deres kunder. I pkt. 5.2.8 anbefaler arbejdsgruppen, at det præciseres i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder kan sende digital post til kunder med kundernes passive accept.

Anbefaling

På baggrund af overvejelserne om hensyn til forbrugers mulighed for at forholde sig til et fremsendt påkrav, anser arbejdsgruppen det ikke hensigtsmæssigt at ændre på fristerne i FAL. I forhold til Forsikring & Pensions ønske om en digital løsning på problemstillingen henvises til pkt. 5.2.8.

5.3.16 Hvidvask og register over politisk eksponerede personer

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension anfører, at listen over politisk eksponerede personer (PEP'er), som er offentliggjort i medfør af hvidvasklovens § 18, stk. 7, bør indeholde følgende oplysninger:

- 1) Den politisk eksponerede persons fødselsdato
- 2) Oplysninger om PEP'ens nærtstående
- 3) Markering af ændringer i en kortere periode.

Bemærkninger til forslaget

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, stk. 7, at erhvervsministeren fører og offentliggør en liste med navne på politisk eksponerede personer. Definitionen af en politisk eksponeret

person (PEP) fremgår af hvidvasklovens § 2, nr. 8. Baggrunden for hvidvasklovens § 18, stk. 7, er, at det skal være nemmere for de virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, at identificere, hvem af deres kunder der er PEP, og hvem der ikke er.

Første oplæg til en liste indebar, at listen over politisk eksponerede personer kun ville indeholde oplysninger om navn og hverv, ligesom listen kun ville indeholde oplysninger om aktuelle politisk eksponerede personer. En person, der således ikke længere besad en stilling, som defineret i hvidvasklovens § 2, nr. 8, ville således blive fjernet fra listen.

Efterfølgende er det valgt at supplere oplysningerne på listen, således at den også indeholder PEP'ernes fødselsdato. Det første forslag fra Forsikring & Pension er således i dag imødekommet.

For så vidt angår forslaget om, at listen også skal indeholde oplysninger om PEP'ens nærtstående, er det vurderingen, at der ikke er hjemmel i hvidvaskloven til at føre en liste over disse personer. Nærtstående og nære samarbejdspartnere er i lovgivningen ikke medtaget på listen, da hensynet til den enkelte nærtstående eller nære samarbejdspartners beskyttelse af personoplysninger vurderes at vægte højere end førelsen af en offentlig liste.

Finanstilsynet har offentliggjort en vejledning til reglerne om politisk eksponerede personer. Heraf fremgår, hvilke foranstaltninger virksomhederne skal træffe for at identificere nærtstående til en PEP'er. Virksomhederne kan blandt andet vælge en ekstern virksomhed til at stå for at samle alle oplysninger om nærtstående. En sådan ordning vil være omfattet af reglerne om outsourcing og vil skulle iagttage persondatareglerne.

For så vidt angår forslaget om markering af ændringer, er det besluttet, at der skal føres en liste over de personer, der ikke længere er PEP. I praksis og for at lette anvendelsen føres listen i en separat fane i det samme regneark som PEP-listen på Finanstilsynets hjemmeside. Dette betyder, at når en person ikke længere har en aktuell status som politisk eksponeret person, bliver vedkommendes oplysninger ført over på den separate liste, hvor personen vil stå i 12 måneder. PEP-listen indeholder nu desuden oplysning om, hvornår personen er optaget på listen. Det tredje forslag fra Forsikring & Pension er således også imødekommet.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder ikke anledning til rejse spørgsmålet om, hvorvidt den netop udsendte PEP-liste også skal indeholde oplysninger om PEP'ens nærtstående.

5.3.17 Proportionalitet for forsikringselskaber

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension anfører, at Finanstilsynet i for høj grad har fokus på at sikre, at forsikringselskaberne efterlever alle bestemmelser i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og krav i Solvens II-forordningen. Forsikring & Pension mener, at Finanstilsynet i større omfang bør tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af det enkelte selskab, inden Finanstilsynet påbyder et selskab at efterleve nogle regler, som ikke er relevante for det pågældende selskab, uanset at selskabet er underlagt de pågældende regler. Forsikring & Pension bemærker, at Finanstilsynets manglende anvendelse af proportionalitet i tilsynsvirksomheden medfører et ekstra ressource-træk på forsikringselskaberne, som Forsikring & Pension betragter som overimplementering.

Som eksempel på manglende proportionalitet i tilsynsvirksomheden nævner Forsikring & Pension, at Finanstilsynet ikke tillader, at små og mellemstore forsikringselskaber an-

vender proportionalitet i forbindelse med opgørelse af solvenskapitalkravet, selvom dette ifølge Forsikring & Pension er muligt i henhold til Solvens II-forordningen. Forsikring & Pension nævner blandt andet, at den nuværende metode bag renterisikomodulet i Solvens II-forordningen er unødigt kompleks, og at små pensionskasser bør have mulighed for at anvende samme forenkede metode til beregning af renterisikoen som captive forsikringsselskaber. Herudover bemærker Forsikring & Pension, at der i større omfang bør anvendes proportionalitet i forhold til det påkrævede indhold af de rapporter om solvens og finansiel situation (SFCR), som forsikringsselskaberne årligt skal offentliggøre. Endelig anfører Forsikring & Pension, at der også bør anvendes proportionalitet i forhold til de uddybende oplysninger, som forsikringsselskaberne skal indsende til Finanstilsynet i forbindelse med offentliggørelse af den årlige rapport om solvens og finansiel situation (RSR).

Bemærkninger til forslaget

Finanstilsynet er i lov om finansiel virksomhed pålagt et generelt ansvar for at sikre, at blandt andet forsikringsselskaber efterlever de regler, som de er underlagt i henhold til lov om finansiel virksomhed, regler udstedt i medfør her samt forordninger udstedt i medfør af Solvens II-direktivet. Finanstilsynet skal ved tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden varetage beskyttelsen af forsikringstagernes interesser.

Finanstilsynet er som en offentlig forvaltningsmyndighed underlagt et generelt proportionalitetsprincip i sagsbehandlingen, hvilket medfører, at Finanstilsynets afgørelser skal stå i et rimeligt forhold til formålet, og at en mere bebyrdende afgørelse ikke må benyttes, når et mindre bebyrdende indgreb er tilstrækkeligt. Proportionalitet kan anvendes i sager, hvor Finanstilsynet er overladt et forvaltningsretligt skøn. Skønnet kan efterprøves i Erhvervsankenævnet og ved domstolene.

Proportionalitet er et grundlæggende princip i Solvens II-reguleringen og var et emne i forbindelse med implementeringen af Solvens II-direktivet. Proportionalitetsprincippet i Solvens II-reguleringen er grunden til, at der i dag skelnes mellem gruppe 1-forsikringsselskaber (de forsikringsselskaber, der er omfattet af Solvens II-reguleringen), og gruppe 2-forsikringsselskaber (de forsikringsselskaber, der ikke er omfattet af Solvens II-reguleringen, og som derfor er underlagt lempeligere krav). Proportionalitetsprincippet i Solvens II-reguleringen er ligeledes grunden til, at der er udstedt en række bekendtgørelser, der på bestemte områder giver Finanstilsynet mulighed for at lempe krav mv. på baggrund af arten, omfanget og kompleksiteten af et forsikringsselskabs risici og aktiviteter.

Ifølge Solvens II-direktivet kan forsikrings- og genforsikringsselskaber foretage en forenklet beregning for et bestemt undermodul eller risikomodulet, når arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, de står overfor, berettiger det, og når det vil være uforholdsmæssigt byrdefuldt at forlange, at alle forsikrings- og genforsikringsselskaber skal anvende standardformlen. Stort set alle produkter inden for livsforsikringsvirksomhed er komplekse, og af den grund er beregningen af solvenskapitalkravet ikke blevet omfattet af proportionalitet. Hertil kommer, at netop renterisikoen udgør et betydeligt omfang i mange forsikringsselskaber, hvorfor beregningen af renterisikoen ikke er omfattet af proportionalitet. Ligeledes skal informationen i SFCR og RSR afspejle arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende selskabs virksomhed og navnlig de risici, der knytter sig til denne virksomhed. Det bemærkes i den forbindelse, at indholdet af rapporterne er nærmere reguleret i Solvens II-forordningen.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet fortsat har fokus på proportionalitet i de sammenhænge, hvor direktiv- og forordningstekster ikke er til hinder herfor. Det gælder generelt, og dermed både i forhold til blandt andet forsikringsselskaber og penge- og realkreditinstitutter mv.

5.3.18 Indskyder- og investorgarantifonden (Garantiformuen)

Forslaget er stillet af Den danske Fondsmæglerforening.

Den danske indskyder- og investorgarantiordning (Garantiformuen) er organiseret i 4 afdelinger; "pengeinstitutafdelingen", "realkreditafdelingen", "restruktureringsafdelingen" og "fondsmæglerselskabsafdelingen". Fondsmæglerselskabsafdelingen omfatter fondsmæglerselskaber samt investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde, som har en begrænset tilladelse til at udføre de aktiviteter, som fondsmæglerselskaber kan udføre. Investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde kan således ikke få en fuld tilladelse som fondsmæglerselskab ved siden af deres tilladelse som forvaltningsselskab.

Fondsmæglerforeningen anbefaler, at den gældende ordning med en fondsmæglerselskabsafdeling, som omfatter andre selskabstyper end fondsmæglerselskaber, skal ændres.

Dette begrundes med, at de omfattede selskaber har vidt forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler. Med den nuværende ordning har fondsmæglerselskaber således en risiko mod og potentiel hæftelse for selskaber, hvis aktiviteter indebærer en større risiko for kunders indskud, end fondsmæglerselskabers aktiviteter gør.

I tilfælde af et sammenbrud af et af disse øvrige selskaber er der samtidig risiko for, at der kan være en afsmittende effekt på kunders og investorers opfattelse af den med fondsmæglerselskaber forbundne risiko, såfremt fondsmæglerselskabsafdelingen skal dække tab for kunder hos andre selskaber end fondsmæglerselskaber.

Bemærkninger til forslaget

Investeringsforvaltningsselskaber kom ind i lov om en garantifond for indskydere og investorer i forbindelse med en større lovreform på det finansielle område, hvor man ophævede en række branchespecifikke love og i videst muligt omfang sidestillede fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Dette var også baggrunden for, at lovgiver lod investeringsforvaltningsselskaberne indgå i den daværende Garantifonds (i dag Garantiformuens) fondsmæglerselskabsafdeling. Forvaltere af alternative investeringsfonde er medtaget i lov om en garantifond for indskydere og investorer i forbindelse med implementeringen i dansk ret af FAIF-direktivet, som foreskriver, at forvaltere af alternative investeringsfonde er omfattet af en investorgarantiordning. Det bemærkes, at det alene er den del af forvaltningsselskabernes aktivitet, der er fælles for forvaltningsselskaberne og fondsmæglerselskaber, der er omfattet af Garantiformuen.

Anbefaling

På baggrund af ovenstående vurderer arbejdsgruppen ikke, at den nuværende organisering af begge i fondsmæglerselskabsafdelingen skal ændres.

5.3.19 Fastsættelse af bidrag fra fondsmæglerselskaber til Garantiformuen beregnet på baggrund af værdipapirer, der er i depot andetsteds

Forslaget er stillet af Den danske Fondsmæglerforening.

Kunders værdipapirer, som er i depot i et pengeinstitut, og som et fondsmæglerselskab har fuldmagt til at administrere (værdipapirer i depot andetsteds), er dækket af både fondsmæglerskabets og pengeinstitutets tilslutning og betaling til Garantiformuen.

Fondsmæglerforeningen anfører, at reglerne for Garantiformuen er en overimplementering af Direktiv om investorgarantiordninger, idet EU-reglerne ikke stiller krav om, at der for værdipapirer, der er i depot andetsteds, skal ske dobbelt risikoafdækning i regi af Garantiformuen. Fondsmæglerforeningen foreslår, at parameteret værdipapirer opbevaret i depot andetsteds udgår af beregningsgrundlaget fra Fondsmæglerselskaber.

Bemærkninger til forslaget

Direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger er implementeret i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse af 8. juli 2015 samt bekendtgørelse om en indskyder- og investorgarantiordning og bekendtgørelse om Garantiformuens dækning af indskydere og investorer. Direktivet er udtryk for en minimumsharmonisering og fastsætter således de krav, medlemslandene som minimum skal opfylde.

Investorgarantiordningen varetages i Danmark af Garantiformuen, der finansieres ved bidrag fra de institutter, der er omfattet af ordningen.

Garantiformuen dækker både pengeinstitutters og fondsmæglerselskabers handel med og opbevaring af værdipapirer for kunder. Den overvejende del af danske kunder i fondsmæglerselskaber modtager rådgivning eller porteføljepleje fra fondsmæglerselskabet uden at føre deres værdipapirdepot og pengekonto i fondsmæglerselskabet. Kunderne fører i stedet værdipapirdepotet og pengekontoen i et pengeinstitut. På grundlag af et samtykke fra kunden kan fondsmæglerselskabet instruere pengeinstituttet om at købe og sælge værdipapirer på vegne af kunden samt hæve og indsætte købs-/salgsbeløbet på kundens pengekonto.

Værdipapirer, som et fondsmæglerselskab har samtykke til at administrere, og som er i depot i et pengeinstitut, er dækket i henhold til fondsmæglerselskabets tilslutning til Garantiformuen. Værdipapirerne indgår i beregningen af fondsmæglerselskabets bidrag til Garantiformuen, som værdipapirer fondsmæglerselskabet administrerer for kunder (i depot andetsteds). Værdipapirer i depot andetsteds indgår dog i bidragsberegningen med en lavere vægt end værdipapirer, som fondsmæglerselskabet selv fører depot for.

Værdipapirerne, som opbevares i pengeinstituttet, er ligeledes omfattet af dækning i Garantiformuen i henhold til pengeinstituttets tilslutning til Garantiformuen og indgår derfor også i beregningen af pengeinstituttets bidrag.

Kundens værdipapirer, som fondsmæglerselskabet administrerer for kunder via depot andetsteds, er derfor dækket under Garantiformuen, både via pengeinstituttets og fondsmæglerselskabets tilslutning til Garantiformuen. Det sikrer kunderne imod fejl i registreringer af ejerskab eller svigagtige forhold fra pengeinstituttets eller fondsmæglerselskabets side, der indebærer, at kunderne ikke kan få udleveret deres værdipapirer.

Anbefaling

Det foreslås, at opkrævningsmodellen for Garantiformuens fondsmæglerselskabsafdeling ændres i forbindelse med arbejdet med den risikjusterede bidragsmodel for pengeinstitutter, således at parameteret værdipapirer opbevaret i depot andetsteds udgår af beregningsgrundlaget for fondsmæglerselskaber.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der vurderes at være administrative lettelse ved en gennemførelse af anbefalingen på under 4 mio. kr. årligt.

5.3.20 Frister for indsendelse af likviditets- og solvensbehovsopgørelse (ILAAP og ICAAP)

Forslaget er stillet af Lokale Pengeinstitutter.

Lokale Pengeinstitutter anfører, at Finanstilsynet ikke har ensartet fristerne for indsendelse af ICAAP og ILAAP med henblik på at opnå en EU-konform tilgang, som vil være 30. april, men har fastholdt en tidligere dansk indberetningsfrist på 45 arbejdsdage efter årsskiftet. Lokale Pengeinstitutter finder dette uhensigtsmæssigt, da fristerne for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC) er EU-konform.

Bemærkninger til forslaget

Der findes ingen EU-regulering på området, men ECB har valgt at anvende den 30. april som indberetningsfrist. Fra dansk side er indberetningsfristen for ICAAP forankret i § 14, stk. 7, i bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. Indberetningsfristen for ILAAP er forankret i vejledning om opgørelse og vurdering af likviditetsposition og likviditetsrisici for kreditinstitutter. Fristen er 45 bankdage efter årsskiftet. Finanstilsynet har ud fra proportionalitetshensyn fastlagt, at gruppe 4-institutter ikke skal indberette ILAAP og ICAAP.

Indberetningen dokumenterer virksomhedernes egne processer, henholdsvis dokumentation for solvensbehovsopgørelsen (ICAAP) og dokumentation for opgørelse og vurdering af likviditetsposition og likviditetsrisici (ILAAP), og indberetningerne understøtter Finanstilsynets risikovurdering af virksomhederne. Indberetningsfristen er afstemt med de tilsynsprocesser Finanstilsynet iværksætter på grundlag af en række øvrige indberetninger, herunder årsindberetning af regnskaber, indberetning af kapital- og likviditetspositioner, store eksponeringer mv. Flere af disse indberetninger ligger med frister noget tidligere end ICAAP/ILAAP-dokumentationen. Fristen er dermed balanceret og afstemt med øvrige indberetningsforpligtelser og de tilsynsprocesser, der iværksættes i forlængelsen af indberetningerne, ligesom der allerede er taget proportionalitetshensyn. Institutterne har desuden selv en interesse i, at deres processer i forhold til fastlæggelse af solvensbehov og kapitalplanlægning ikke sker alt for sent i forhold til deres processer i forbindelse med aflæggelse og indberetning af årsregnskaber og kapitalopgørelser. Opgørelsen af ICAAP og ILAAP bør anvendes af institutterne til at gøre status og tage højde for forretningsmodel, risikoprofil, ændrede markedsforhold mv. med henblik på at reagere hurtigt herpå, hvis det er nødvendigt.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder ikke anledning til at ændre på indberetningsfristerne.

5.3.21 Kreditaftaleloven § 41

Forslaget er stillet af Finans og Leasing.

Kreditaftalelovens § 41 begrænser som udgangspunkt en kreditgivers mulighed for at kræve en restfordring tilbagebetalt, hvis kreditten er givet i forbindelse med et forbrugerkøb med ejendomsforbehold. Kan kreditgivers tilgodehavende ikke dækkes ved tilbagebetaling og realisering af aktivet, har kreditgiver, kun i det omfang særlige forhold taler for det, mulighed for at kræve restfordringen betalt.

Finans og Leasing anfører, at dette stiller finansiering af typisk bilkøb ved kreditkøb væsentligt ringere end finansiering af bilkøb via bank, hvor et misligholdt lån ikke bortfalder, selvom pant i den solgte bil ikke kan dække hele fordringen.

Finans og Leasing anfører, at navnlig i situationer, hvor brugtbilsmarkedet er under pres – som det eksempelvis er tilfældet i forbindelse med registreringsafgiftsnedskættelser – rammes kreditgiverne i branchen hårdt.

På den baggrund foreslår Finans og Leasing, at § 41 ændres, således at køberen fortsat hæfter for restgælden efter det købte er tilbagetaget.

Bemærkninger til forslaget

Kreditaftaleloven regulerer aftaler om kredit til en forbruger. Formålet med kreditaftaleloven er hovedsageligt at beskytte låntageren, når denne indgår kreditaftaler med en professionel kreditgiver. Loven har endvidere til formål at sikre, at der er den rette balance mellem låntagere og kreditgivere, således at der skabes et velfungerende kreditmarked.

Kreditaftaleloven indeholder blandt andet regler om forbrugerens misligholdelse af en kreditaftale. Det fremgår således af kreditaftalelovens § 41, jf. § 35, at kreditgiveren ved forbrugerens misligholdelse af sådan aftale, når der er taget ejendomsforbehold i den solgte genstand, som udgangspunkt skal søge sig fyldestgjort ved tilbagetagelse af den solgte genstand.

Betaling af et eventuelt overskydende beløb kan kun kræves i det omfang, særlige omstændigheder taler herfor, navnlig hvis forbrugereren har udvist forsømmelighed ved brugen eller opbevaringen af det købte eller har lagt hindringer i vejen for tilbagetagelsesforretningen.

Ændringer i aktivers værdi som følge af for eksempel afgiftsomlæggelser vurderes ikke at være tilstrækkeligt grundlag for at ændre på den balance mellem låntagere og kreditgivere, der er fastlagt i kreditaftaleloven. Afgiftsomlæggelsers betydning for kreditgivers risiko i det enkelte låneforhold bør kunne håndteres ved, at kreditgiver om nødvendigt følger låneforholdet tættere.

Anbefaling

Arbejdsgruppen finder ikke anledning til at ændre grundlæggende ved ejendomsforbeholdsinstituttet.

5.3.22 Prisoplysningsbekendtgørelsen

Forslaget er stillet af Finans og Leasing.

Finans og Leasing anfører, at man, da den nye markedsføringslov blev indført den 1. juli 2017, valgte ikke at videreføre særlige nationale regler om oplysning af priser på låne- og kredittilbud ydet af andre erhvervsdrivende end finansielle virksomheder. Derfor bør tilsvarende bestemmelser vedrørende udlån i prisoplysningsbekendtgørelsen §§ 5 og 6 også ophæves, da reglerne medfører uhensigtsmæssige byrder og ikke bør gælde kun for pengeinstitutter.

Bemærkninger til forslaget

Prisoplysningsbekendtgørelsen § 5 stiller krav om, hvilke oplysninger et pengeinstitut skal give til forbrugere i pengeinstitutlets forretningslokale ved skiltning eller på anden tilsvarende tydelig måde samt på instituttets hjemmeside om de mest almindeligt forekommende udlånskonti.

§ 6 i prisoplysningsbekendtgørelsen regulerer, at i det omfang et pengeinstitut udbyder udlånsformerne kassekredit, billån, boliglån og forbrugslån, skal instituttet – udover oplysningerne i § 5 – anvende standardforudsætningerne i prisoplysningsbekendtgørelsens bilag 1, for hver udlånsform.

For flere aktører på udlånsmarkedet er der ikke et naturligt incitament til at oplyse om priserne på produkterne, modsat hvad der gør sig gældende for långivere, som sælger lånetilbud i forbindelse med udbud af varer. §§ 5 og 6 er med til at sikre gennemsigtighed på udlånsmarkedet for forbrugere til gavn for forbrugerbeskyttelsen. Endvidere sikrer § 6, at oplysningerne gives på et ensartet grundlag, så forbrugerne kan sammenligne lån på tværs af udbydere til gavn for konkurrencen på markedet.

Det kan dog overvejes at gennemgå reglerne for at sikre, at oplysningerne er tidssvarende, og at forbrugerne får den relevante information, herunder se på kravet om at oplysninger vedrørende udlånsformerne kassekredit, billån, boliglån og forbrugslån skal markeres med litra a-d for hver lånetype, idet denne type oplysning ikke forekommer relevant for forbrugerne.

Endvidere bør der ses på kravet om, at der skal angives ÅOP for lån med variabelt lånebeløb ved udnyttelsesgrader på 100/50/25. Det er en regel, der ikke gælder efter kreditaftaleloven.

Anbefaling

Det foreslås, at §§ 5 og 6 i bekendtgørelse nr. 1210 af 24. oktober 2010 om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter revideres med henblik på at sikre, at de oplysninger, der skal gives til forbrugerne, er tidssvarende og relevante. Det foreslås endvidere at ændre kravet til, hvor oplysningerne om pengeinstituttets priser skal være tilgængelige for forbrugerne, således at det er tilstrækkeligt, hvis de tydeligt fremgår af instituttets hjemmeside.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der estimeres et lettelsespotentiale ved en gennemførelse af anbefalingen på under 4 mio. kr. årligt.

5.3.23 Annex IV rapportering for forvaltere af alternative investeringsfonde

Forslaget er stillet af Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA).

Den løbende afrapportering (bilag IV rapportering) for alternative investeringsfonde er relativt teknisk, og omfanget er betragteligt. Indberetningen foretages via Nationalbankens indberetningssystem FIONA Online. DVCA anbefaler, at der søges mod forenkling i indberetning og i de data, som skal indberettes. Rent praktisk vil det for eksempel være en fordel, at historiske indberetninger kan løftes med over i nye rapporteringer. Det er ikke tilfældet i dag, hvilket giver en større operationel risiko og større arbejdsbyrde hos forvalterne. Endvidere anbefales det at indarbejde ESMA-vejledningen direkte i FIONA, for eksempel ved at vejledningen til det enkelte felt vises i en pop-up boks, når musen bevæges ind over.

Bemærkninger til forslaget

Rapporteringskravet er en implementering af artikel 24 i direktivet om forvalter af alternative investeringsfonde. Formålet med reglerne er at sikre, at der kan føres tilsyn med virksomhederne, og at der i forbindelse hermed kan identificeres risiko i de enkelte fonde og systemiske risici for fondene samlet.

Første del af forslaget er allerede på nuværende tidspunkt en mulighed i FIONA Online, idet det er muligt at tage udgangspunkt i en historisk indberetning, når der foretages en ny indberetning.

Anden del af forslaget forstås på den måde, at det er den systemmæssige udmøntning af reglerne frem for selve reglerne, der ønskes tilpasset. ESMA og Finanstilsynet udsender jævnligt vejledninger og Q&A's på området. Nationalbanken tager sig af det tekniske omkring indberetningerne, herunder indberetningssystemet FIONA Online. Arbejdsgruppen finder, at problemstillingen bør løses ved vejledning af forvalterne af alternative investeringsfonde.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet undersøger, hvordan vejledninger kan gøres lettere tilgængelige for brugerne, for eksempel i FIONA. Finanstilsynet er allerede ved at udarbejde en teknisk vejledning i Excel-format, som forventes offentliggjort i første halvår 2018, og som vil være en hjælp for brugerne i forbindelse med indberetninger. En hensigtsmæssig adgang til Finanstilsynets kommende vejledning i FIONA vil yderligere være en hjælp for brugerne.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialet.

5.3.24 Solvens II – Retshjælpforsikring

Forslaget er stillet af Forsikring & Pension.

Forsikring & Pension har anført, at den nye bekendtgørelse om retshjælpforsikring, der er udstedt for at sikre en tilstrækkelig og korrekt implementering af Solvens II-direktivet, ikke er nødvendig. Det skyldes, at der i Danmark er en særlig ordning med fælles betingelser for retshjælpforsikring, som har været gældende siden 1. januar 1970. Forsikring & Pension bemærker i den forbindelse, at det oprindelige direktiv om retshjælpforsikring fra 1987, som nu er ophævet og videreført i Solvens II-direktivet, er behandlet og implementeret i den danske ordning for retshjælpforsikring. Forsikring & Pension vurderer, at en udstedelse af den foreslåede bekendtgørelse i bedste fald er overflødig og kan give anledning til usikkerhed om retstilstanden for retshjælpforsikringen i Danmark.

Forsikring & Pension anfører desuden, at betydningen af det frie advokatvalg i bekendtgørelsen er vanskelig at forstå for brugerne.

Bemærkninger til forslaget

Bekendtgørelse nr. 1259 af 27. november 2017 om retshjælpforsikring for gruppe 1-forsikringselskaber er udstedt for at sikre en tilstrækkelig og korrekt implementering af Solvens II-direktivets artikel 198-205.

De oprindelige bestemmelser om retshjælpforsikring fra direktiv nr. 344 af 22. juni 1987 om samordning af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om retshjælpforsikring blev i sin tid ikke implementeret i dansk ret. Direktivet er nu ophævet, men bestemmelserne er videreført i artikel 198-205 i Solvens II-direktivet. Efter artikel 311 i Solvens II-direktivet har Danmark pligt til at gennemføre disse bestemmelser, hvorfor det nu er besluttet at udstede bekendtgørelsen. Forsikring & Pensions fællesbetingelser for retshjælpforsikring kan ikke anses for at udgøre en tilstrækkelig og korrekt implementering af Solvens II-direktivets bestemmelser om retshjælpforsikring. Det vurderes ikke sandsynligt at ændre direktivkravet.

Bekendtgørelsens § 4 indeholder krav til forsikringselskabers behandling af retshjælpforsikringskrav. Det frie advokatvalg er reguleret i § 4, stk. 1, nr. 3, hvoraf følger, at forsikringsaftalen foreskriver, at den forsikrede kan overdrage forsvaret af dennes interesser til en advokat efter eget valg, når den forsikrede har et krav i henhold til aftalen. Sektoren har anført, at betydningen af det frie advokatvalg er uklart for brugerne. Arbejdsgruppen finder på den baggrund, at der bør vejledes om forståelsen af det frie advokatvalg.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet vejleder om forståelsen af det frie advokatvalg i henhold til bekendtgørelse nr. 1259 af 27. november 2017 om retshjælpforsikring for gruppe 1-forsikringselskaber.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen
Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.3.25 Genopretningsplaner

Forslaget er stillet af en række mindre pengeinstitutter.

De mindre pengeinstitutter foreslår, at den nuværende grænse for anvendelse af meget forenkledede genopretningsplaner på 1 mia. kr. i balance hæves til en grænse på 2 mia. kr.

Bemærkninger

Kravet om, at alle pengeinstitutter skal udarbejde en genopretningsplan, kommer fra Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD). Forpligtelsen er implementeret i dansk ret ved § 71 a, § 71 b og § 71 c i lov om finansiel virksomhed samt bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Genopretningsplanen skal overordnet indeholde en række indikatorer for kapital, likviditet, profitabilitet, aktivernes kvalitet, markedet og makroøkonomi. Derudover skal genopretningsplanen indeholde genopretningstiltag, som instituttet kan anvende, når indikatorerne brydes, herunder mulige fusionsparter. Genopretningsplanen skal også indeholde flere stressscenarier, som tester indikatorernes og genopretningstiltagernes effektivitet. Endelig skal genopretningsplanen indeholde oplysninger om ledelsesmæssige procedurer omkring overvågning af indikatorerne og anvendelse af genopretningsplanen.

Det følger af bekendtgørelsen, at institutter med en balance over 12 mia. kr. skal tage stilling til alle kravene til genopretningsplaner, hvoraf en del er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016.

Institutter med en balance over 1 mia. kr. og under 12 mia. kr. kan udarbejde forenkledede genopretningsplaner, hvor kravene i vidt omfang er beskrevet i vejledning nr. 9863 af 12. september 2017 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Institutter med en balance på eller under 1 mia. kr. kan opfylde kravet om at udarbejde en genopretningsplan ved at fremsende deres kapitalfremskaffelsesplaner suppleret med kapitalindikatorer og mulige fusionsparter. Desuden skal disse institutter kun indsende deres genopretningsplan første gang, og derefter kun hvis instituttet ændrer i genopretningsplanen.

Institutter med en balance på eller under 1 mia. kr. har således meget forenkledede krav til genopretningsplanen sammenlignet med de institutter, som skal opfylde samtlige krav. Kalibreringen af, hvilke institutter der kan anvende disse meget forenkledede krav, er en afvejning af institutternes kompleksitet og mulige effekt på den finansielle stabilitet.

Grænsen på 1 mia. kr. omfatter 19 institutter, hvoraf 17 institutter er i gruppe 4 og 2 institutter er i gruppe 3. En balance på 1 mia. kr. udgør 0,03 pct. af den samlede balance for pengeinstitutter. Den foreslåede grænse på 2 mia. kr. omfatter 29 institutter, hvoraf 17 er i gruppe 4 og 12 er i gruppe 3. En balance på 2 mia. kr. udgør 0,06 pct. af den samlede balance for pengeinstitutter.

På europæisk plan har EBA udarbejdet et udkast til en delegeret forordning om kriterierne for at anvende forenkledede forpligtelser i genopretningsplaner (EBA/RTS/2017/11 af

19. december 2017). Udkastet er sendt til Kommissionen, men er endnu ikke vedtaget af Kommissionen. Når den delegerede forordning bliver vedtaget, vil den være direkte gældende i Danmark. Den delegerede forordning opstiller en kompleks regnemetode baseret på markedsandele for en række nøgletal til at afgøre, om et institut kan anvende forenkledede forpligtelser. Denne regnemetode skal suppleres med en række kvalitative overvejelser. Forordningen undtager dog institutter for regnemethoden, hvis deres balance ikke overstiger 0,02 pct. af den samlede balance for pengeinstitutter i medlemslandet.

På baggrund af den delegerede forordning kan Finanstilsynet ikke opretholde den nuværende bekendtgørelse med opdeling udelukkende på baggrund af balancen. Finanstilsynet har netop påbegyndt revision af bekendtgørelsen, som forventes at blive sendt i høring i løbet af 2018. Fremadrettet vil institutternes anvendelse af forenkledede forpligtelser i genopretningsplaner således være baseret på en mere individuel vurdering. Der forventes dog ikke at blive ændret på den tredelte grad af forenkling, som er udtrykt i bekendtgørelsen.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet anvender proportionalitet i forhold til kravene til de mindre pengeinstitutters genopretningsplaner, i det omfang dette er muligt inden for grænserne af den kommende delegerede forordning om kriterierne for at anvende forenkledede forpligtelser i genopretningsplaner.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.3.26 Bagatelgrænse for store eksponeringer i tilsynsdiamantens pejlemærke

Forslaget er stillet af en række mindre pengeinstitutter.

De mindre pengeinstitutter ønsker svar på, hvorfor grænsen for undtagelse af engagementer i forbindelse med beregning af pejlemærket for store eksponeringer i tilsynsdiamanten er netop 3 mio. kr. De mindre institutter anfører, at grænsen bør være for eksempel 5 mio. kr.

Bemærkninger til forslaget

Erfaringsmæssigt er der en række fællestræk, som karakteriserer pengeinstitutter, der er kommet i problemer under tidligere kriser. Et af kendetegnene har været manglende styring af store eksponeringer, hvorfor det ene pejlemærke i tilsynsdiamanten har fastsat en grænseværdi herfor. Grænseværdierne i tilsynsdiamanten er fastsat således, at de på den ene side skal modvirke overdreven risikotagning, og på den anden side skal gøre det muligt for sunde pengeinstitutter at drive profitabel bankvirksomhed og yde den nødvendige kredit til virksomheder og husholdninger.

Almindelige boliglån kan udgøre en relativ stor andel af mindre pengeinstitutters kapitalgrundlag og derfor medføre, at særligt mindre institutter nemt rammer pejlemærkets grænseværdi. For at undgå at pejlemærket begrænser mindre pengeinstitutters muligheder for at yde almindelige banklån, har Finanstilsynet fastlagt en bagatelgrænse på 3 mio. kr. Selvom eksponeringer under 3 mio. kr. ikke indgår i selve pejlemærket, kan eksponeringerne stadig udgøre en koncentrationsrisiko for institutterne. Derfor skal institutterne tage højde for disse eksponeringer i deres risikostyring, ligesom Finanstilsynet har fokus på dem. I forhold til den reelle risiko burde der slet ikke være en bagatelgrænse i pejlemærket.

Øges bagatelgrænsen, vil det først og fremmest omfatte eksponeringer, der generelt ikke anses som værende typiske boliglån i de områder, hvor mindre pengeinstitutter primært

er lokaliseret. En højere grænse vil derfor ikke adressere det hensyn, der ligger bag, og det vil formentlig øge risikotagningen i institutterne. Derudover vil det medføre en større diskrepans mellem de mindre institutters reelle koncentrationsrisiko og den risiko, der offentligt kommunikeres gennem tilsynsdiamanten. Dette vil ikke være hensigtsmæssigt. Bagatelgrænsens værdi blev i øvrigt ikke rejst i forbindelse med høringen af den seneste ændring af pejlemærket for store eksponeringer.

Anbefaling

På baggrund af ovenstående finder arbejdsgruppen ikke anledning til, at bagatelgrænsen hæves i forbindelse med beregning af pejlemærket for store eksponeringer.

5.4 OVERIMPLEMENTERING

Ud over den gennemgang arbejdsgruppen har foretaget af de konkrete emner, som sektoren har meldt ind i forbindelse med arbejdet, er der gennemført en kortlægning over, hvor danske regler på det finansielle område går videre end EU-reglerne. Den samlede oversigt kan ses i bilag 4.

Nogle af disse områder udspringer af nyere brede politiske aftaler med opbakning til at have nationale regler, der går videre end EU's minimumskrav. Andre områder har været behandlet af Implementeringsudvalget i forbindelse med implementering af EU-regler. I disse tilfælde lægges det til grund, at Implementeringsudvalget har afvejet hensynene bag implementeringen endeligt. Disse områder har arbejdsgruppen derfor ikke arbejdet videre med.

Grænsen mellem overimplementering og national regulering på områder, der ikke er reguleret i EU-retten, er ikke altid entydig. Enkelte af de først udsøgte områder i bilag 4 er efter en nærmere vurdering fundet at være national regulering på områder, hvor EU-retten ikke kan stå alene. Disse områder er heller ikke taget op til behandling i dette afsnit.

På den baggrund gennemgås i det følgende de områder, som arbejdsgruppen har undersøgt, og som arbejdsgruppen har fundet anledning til at anbefale en helt eller delvis deregulering af. Hertil kommer en række områder, hvor arbejdsgruppen på det foreliggende grundlag alene har fundet det muligt at anbefale, at myndighederne i samarbejde med branchen analyserer områderne nærmere med henblik på eventuel deregulering. Der er dermed et yderligere potentiale for byrdelettelser i sektoren inden for disse områder.

5.4.1 Governance-regler – Lov om finansiel virksomhed §§ 64-77

Bestemmelserne indeholder en række governance-krav, blandt andet krav til ledelsens egnethed og hæderlighed, overordnede krav til bestyrelsens opgaver og virksomhedens indretning.

Nogle af bestemmelserne gennemfører CRD IV. Det gælder for eksempel krav om bestyrelsesmedlemmers afsættelse af tilstrækkelig tid til at varetage deres hverv. Disse bestemmelser er implementeret for alle finansielle virksomheder. For investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber er der tale om overimplementering, da disse selskaber ikke er omfattet af CRD IV.

Andre bestemmelser er oprindelig ren national lovgivning, men kan regulere områder, som i dag også er reguleret af EU-retsakter, hvorfor der kan være tale om overimplementering. Som eksempel kan en direktør i en finansiel virksomhed ikke være medlem af bestyrelsen eller repræsentantskabet, jf. § 73, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dette

forhold er formentlig også reguleret af § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører artikel 91, stk. 1, i CRD IV.

Arbejdsgruppens overvejelser

Governance-bestemmelserne er oprindelig national lovgivning, og disse sikrer en ensartet regulering af de finansielle virksomheder. Der gælder i dag i vidt omfang ensartede governance-bestemmelser for alle finansielle virksomheder og øvrige virksomheder inden for den finansielle sektor. Baggrunden herfor er et ønske om ensartede krav til sektoren, dels af konkurrencehensyn og dels for at opnå et ensartet beskyttelsesniveau for sektorens kunder, indskydere og investorer.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at det i forbindelse med udskillelsen af de enkelte hovedområder fra lov om finansiel virksomhed, i henhold til anbefaling nr. 12 i emner analyseret af Deloitte, afdækkes, hvilke governance-krav der skal gælde for de forskellige områder.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.4.2 Governance-regler – Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. §§ 13 og 27 a

Loven indeholder en række governance-krav for forvaltere af alternative investeringsfonde, blandt andet krav til egnethed og hæderlighed (fit & proper) for medlemmer af ledelsen. Krav til egnethed og hæderlighed følger af FAIF-direktivet, men er tilpasset den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, der følger af CRD IV.

Arbejdsgruppens overvejelser

Der gælder i dag i vidt omfang ensartede governance-bestemmelser for alle finansielle virksomheder og øvrige virksomheder inden for den finansielle sektor. Baggrunden herfor er et ønske om ensartede krav til sektoren, dels af konkurrencehensyn og dels for at opnå et ensartet beskyttelsesniveau for sektorens kunder, indskydere og investorer. For forvaltere er formålet mere specifikt at sikre investorerne større tryghed omkring deres investering i alternative investeringsfonde.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler ovenfor, at det i forbindelse med udskillelsen af de enkelte hovedområder fra lov om finansiel virksomhed, i henhold til anbefaling nr. 12 i emner analyseret af Deloitte, afdækkes, hvilke governance-krav der skal gælde for de forskellige områder. Da forvaltere af alternative investeringsfonde ikke reguleres i FIL, behøver en gennemgang af governance-krav til forvaltere af alternative investeringsfonde ikke afvente opdelingen af FIL. Med udgangspunkt i gennemgangen af governance-kravene til forvaltere af alternative investeringsfonde bør der ses på, om der er behov for en tilsvarende gennemgang af governance-krav i øvrige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.4.3 Koncerngenopretningsplan – Lov om finansiel virksomhed § 71 b, stk. 1 samt bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I

I henhold til BRRD skal modervirksomheder udarbejde en koncerngenopretningsplan. Den danske implementering medfører, at blandede holdingvirksomheder også skal udarbejde genopretningsplanen, selvom denne type virksomhed ikke er en modervirksomhed i direktivets forstand.

Arbejdsgruppens overvejelser

Blandede holdingvirksomheder er fejlagtigt medtaget i lov om finansiel virksomhed ved gennemførelsen af BRRD. Overimplementering har således ikke været tilsigtet. På baggrund af FIL § 71, b, stk. 1, er blandede holdingvirksomheder også omfattede af bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Anbefaling

Arbejdsgruppen foreslår, at overimplementeringen fjernes. Som del af dereguleringen skal anvendelsesområdet af bekendtgørelsen nr. 724 af 27. maj 2015 ligeledes tilpasses.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på over 4 mio. kr. årligt i lyset af planens omfang og det relativt store antal virksomheder omfattet af kravet.

5.4.4 Krav for finansielle holdingselskaber – Lov om finansiel virksomhed §§ 170-174 og § 175 a

Der fastsættes krav for finansielle holdingvirksomheder, der er øverste modervirksomhed i en koncern, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller et fondsmæglerselskab. Der er tale om krav i CRR, der udvides til også at gælde finansielle holdingvirksomheder.

Arbejdsgruppens overvejelser

De finansielle love bygger på et princip om, at der skal gælde ensartede regler for alle finansielle koncerner, uanset hvordan de organisatorisk er opbygget. Dette blandt andet med henblik på at hindre, at der sker en udhuling af kravene til finansielle virksomheder, ved at aktiviteterne placeres i koncernselskaber, der ikke skal opfylde reglerne i den finansielle lovgivning.

Det bemærkes, at der i forhandlingerne om kapitalkravspakken (CRR2) stilles forslag om, at visse finansielle holdingselskaber skal overholde CRR's regler på konsolideret niveau. Sigtet er at underlægge visse finansielle holdingselskaber de samme krav, som kreditinstitutter underlægges på konsolideret niveau.

Det er på nuværende tidspunkt uvist, hvordan de af Kommissionen foreslåede ændringer kommer til at se ud, men det må formodes, at den danske overimplementering reduceres med de foreslåede ændringer til CRR, idet visse finansielle holdingselskaber fremover underlægges krav på konsolideret niveau i medfør af CRR.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at udfaldet af forhandlingerne om CRR2 bør afventes, inden overimplementeringen fjernes for at undgå unødige omstillingsbyrder.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er ikke foretaget en estimering af lettelsespotentialer.

5.4.5 Indberetning og offentliggørelse af fejleregninger – Lov om investeringsforeninger mv. § 75

Bestemmelsen om indberetning og offentliggørelse af fejleregninger, der medfører en afvigelse på 0,5 pct. af emissions- og indløsningspriser, er en overimplementering.

Arbejdsgruppens overvejelser

Bestemmelsen i § 75 i lov om investeringsforeninger mv. regulerer situationer, hvor der sker fejl i beregningen af den kurs, som en afdeling af dansk investeringsforening mv. (UCITS) kan handles til. Bestemmelsen fastslår, at virksomhederne i tilfælde af afvigelser på 0,5 pct. eller mere ved beregning af emissions- eller indløsningspriser inden tre dage skal offentliggøre og indberette fejleregninger og samtidig skal sikre, at disse berigtiges. Denne regulering er en overimplementering i forhold til UCITS-direktivet.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 1428 af 21. december 2005. Hensynet bag bestemmelsen er at sikre investorbeskyttelse ved at investorer får besked om fejl, og at fejlene bliver berigtiget, herunder at berørte investorer kompenseres for eventuelle tab. Samtidig er bestemmelsen implementeret med øje for at sikre bedre opfyldelse af de internationale standarder, som IOSCO (International Organization of Securities Commissions) har udstedt på området og med øje for at mindske de administrative byrder for virksomhederne, idet der er fastsat en 0,5 pct. bagatelgrænse, og fejl under denne grænse er ikke omfattet af bestemmelsen.

For så vidt angår kravet om underretning af Finanstilsynet inden tre dage om afvigelser på 0,5 pct. eller mere, så er det arbejdsgruppens vurdering, at denne overimplementering bør fjernes og erstattes af et mindre byrdefuldt tilsyn. Således kan Finanstilsynet med fjernelsen af denne overimplementering fremadrettet fortsat følge med i, hvorvidt et selskab har foretaget fejleregninger, herunder gennem offentliggørelsen af information herom af selskaberne selv og gennem tilsynets generelle direktivbestemte hjemmel til at indhente information fra danske UCITS.

Samtidig er det arbejdsgruppens opfattelse, at der ud fra investorbeskyttelsehensyn fortsat bør være krav om, at fejleregninger offentliggøres, og at berørte investorer informeres, og fejl berigtiges, således at berørte investorer kompenseres. Arbejdsgruppen foreslår, at den nugældende bagatelgrænse for offentliggørelse og berigtigelse på 0,5 pct. bevares for at minimere byrderne hos virksomhederne.

Anbefaling

Arbejdsgruppen foreslår, at man fjerner det for virksomhederne byrdefulde lovbestemte krav om indberetning af enhver afvigelse på 0,5 pct. eller mere.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Det er estimeret et lettelsespotentiale på under 4 mio. kr. årligt.

5.4.6 Underskrift af vedtægter – Lov om investeringsforeninger mv. § 14

Lov om investeringsforeninger mv. § 14, stk. 2, 1. pkt. bestemmer, at en forening eller en SIKAV samtidig med anmeldelse til registrering hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 14, stk. 1, og ved anmodning om godkendelse af vedtægtsændringer skal sende et dateret og underskrevet eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Vedtægterne kan sendes til Finanstilsynet ved at anvende digital kommunikation, jf. § 14, stk. 4. Bestemmelsen om underskrift af vedtægter følger ikke af UCITS-direktivet.

Det følger af UCITS-direktivets art. 5, stk. 2, at en UCITS' godkendelse er betinget af, at de kompetente myndigheder har godkendt dets vedtægter, men direktivet indeholder ikke bestemmelser om godkendelsesprocessen. Det følger endvidere af UCITS-direktivets art. 5, stk. 6, at enhver ændring af vedtægterne skal godkendes af de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland.

Arbejdsgruppens overvejelser

Siden den første lov om investeringsforeninger har det været et krav, at Finanstilsynet i forbindelse med tilladelse til en forening eller godkendelse af vedtægtsændringer skulle modtage underskrevne og daterede vedtægter for foreningen med den fuldstændige affattelse, hvilket er begrundet i dels formkrav dels bevisbyrde. En investeringsforenings og SIKAV's vedtægter indeholder typisk en bemyndigelse til bestyrelsen til i en række tilfælde at kunne ændre foreningens eller SIKAV'ens vedtægter i perioden mellem to generalforsamlinger. Dette gør sig ikke gældende for andre selskabsformer, hvor ændring af vedtægterne sker på en generalforsamling, hvor der er en samling af investorer til stede. Selskabsloven stiller ikke krav om, at vedtægter skal underskrives.

Ved ansøgning om tilladelse til en forening eller godkendelse af vedtægtsændringer modtager Finanstilsynet blandt andet referat af det bestyrelsesmøde, hvor ændringen m.m. blev vedtaget.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at kravet om, at Finanstilsynet i forbindelse med vedtægtsændringer skal modtage et underskrevet eksemplar af en investeringsforenings eller SIKAV's vedtægter, kan fjernes. Godkendelse af en forenings eller SIKAV's vedtægter og godkendelse af ændring af vedtægter vil kunne baseres på referatet af det bestyrelsesmøde/generalforsamling, hvor ændringerne blev besluttet.

Anbefaling

Arbejdsgruppen foreslår, at man fjerner det lovbestemte krav om, at vedtægterne for en investeringsforening eller SIKAV skal underskrives af bestyrelsen.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Der er estimeret et lettelsespotentiale på under 4 millioner kr. årligt.

5.4.7 Krav til prospekter – Bekendtgørelse nr. 138 af 17. februar 2016 om oplysninger i prospekter for danske UCITS med senere ændringer

Bekendtgørelsen indeholder en række krav til prospekter ud over de, der fremgår af UCITS-direktivet (bilag 1, skema A).

Arbejdsgruppens overvejelser

Hensigten bag overimplementeringen er hensynet til investorer, idet de overimplementerede krav vedrører information til investorerne. UCITS-direktivets bilag 1, skema A, er formuleret bredt, og de indholdsmæssige krav til prospektet er alene i begrænset omfang specificeret i direktivet. I forbindelse med implementeringen af bilag 1, skema A, i dansk ret er krav til indholdet af prospektet for danske UCITS specificeret og uddybet.

Et eksempel på overimplementeringen er bekendtgørelsens § 3, som stiller krav om, at alle bestyrelsesmedlemmer skal underskrive prospektet. Enten på én gang eller af et flertal hvorefter de resterende medlemmer skal underskrive på førstkommande bestyrelsesmøde. Dette er et omfattende formkrav. Hensynet til dokumentation for bestyrelsens involvering i tilblivelse eller ændring af en afdeling i en investeringsforening eller SIKAV kan sikres på mindre byrdefuld vis, eksempelvis med indsendelse af referat fra bestyrelsesmødet, hvor prospektet er godkendt.

Som et andet eksempel på overimplementering i bekendtgørelsen stilles der i § 4, stk. 1, nr. 24, krav om, at ved betydelig investering i andele i andre afdelinger i investeringsforeninger skal den danske UCITS anføre de maksimale administrationsgebyrer, der kan opkræves af afdelingen. Baggrunden for bestemmelsen var at skabe yderligere gennemsigtighed om de omkostninger, der er forbundet med investering i en dansk UCITS.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler konkret, at kravet om bestyrelsesmedlemmers underskrifter på prospekter for investeringsforeninger eller SIKAV'er ophæves.

Arbejdsgruppen anbefaler yderligere, at prospektbekendtgørelsen som helhed gennemgås med henblik på at kortlægge, hvilke krav til danske UCITS der blot uddyber og operationaliserer kravene fra UCITS-direktivet, inkl. bilag, og hvilke der pålægger danske UCITS yderligere krav end direktivet med henblik på at fjerne overflødige nationale krav.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Fjernelse af underskriftskrav i forbindelse med prospekter vil medføre administrative lettelser på under 4 millioner kr. årligt. Lettelsespotentialet vedrørende gennemgangen af prospektbekendtgørelsen afhænger af det videre arbejde med anbefalingens udmøntning.

5.4.8 Vejledning af 21. januar 2003 om ansøgning i henhold til § 6 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger og godkendelse af investeringsforeninger, specialforeninger og afdelinger heraf samt om godkendelse af investeringsforeningers vedtægter, jf. § 13, stk. 2

Det fremgår af vejledningens punkt 11, at bestyrelsens instruks til direktionen om placering af foreningens formue (fondsinstruksen) skal underskrives af såvel bestyrelsen som den, der modtager instruksen. Endvidere fremgår det af vejledningens indledende afsnit, at en investeringsforenings vedtægter skal være dateret og underskrevet.

Bestemmelserne om bestyrelsens underskrift af henholdsvis investeringsinstruks og vedtægter følger ikke af UCITS-direktivet.

Arbejdsgruppens overvejelser

Vejledningen er fra 2003 og er ikke opdateret i forhold til de gældende regler. Finanstilsynet oplyser, at det overvejes at ophæve vejledningen og erstatte denne med en ny.

Bestyrelsens fondsinstruks

Vejledningens krav om, at bestyrelsens instruks til direktionen om placering af foreningens formue (fondsinstruksen) skal underskrives, er et formkrav, som har været begrundet i dokumentation for bestyrelsens involvering i vedtagelsen.

En forening har typisk mange afdelinger, hvor alle har forskellige investeringsstrategier. Foreningens bestyrelse skal derfor vedtage og udstede en fondsinstruks for hver afdeling, og der kan være tale om mange underskrifter på et bestyrelsesmøde.

Vedtægter

Med hensyn til vejledningens indhold for så vidt krav om underskrift af vedtægter for en investeringsforening henvises til arbejdsgruppens overvejelser ovenfor i pkt. 5.4.6.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at vejledningen revideres/ny affattes, og at kravet om bestyrelsens underskrifter på fondsinstruks og vedtægter for en investeringsforening m.fl. udgår.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Fjernelse af underskriftskrav i forbindelse med fondsinstruks og vedtægter vil medføre administrative lettelser. Det endelige lettelsespotentiale afhænger af det videre arbejde med anbefalingens udmøntning.

5.4.9 Bekendtgørelse nr. 1258 af 27. november 2017 om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1 forsikringsselskaber

I bekendtgørelsens § 3, stk. 5, og § 6, stk. 3, gælder der et krav om, at selskaberne "regelmæssigt, dog mindst årligt" skal vurdere relevante konsekvensberegninger, hvor kravet i direktivets artikel 44, stk. 2a, blot er "regelmæssigt".

Direktivet giver endvidere medlemsstaterne mulighed for at vælge, om selskaberne skal ansøge om at anvende volatilitetsjusteringen. Denne mulighed er udnyttet og fremgår af § 6, stk. 1.

Arbejdsgruppens overvejelser

Arbejdsgruppen vurderer, at det danske krav i § 3, stk. 5, og § 6, stk. 3, om at vurdering af konsekvensberegning skal ske mindst en gang om året er unødvendig, så længe vurderingen sker regelmæssigt.

Udnyttelsen af direktivets mulighed om ansøgning til anvendelse af volatilitetsjustering i § 6, stk. 1, giver Finanstilsynet mulighed for at føre tilsyn med selskaber, der anvender volatilitetsjusteringen. Et sådant hensyn synes dog også at kunne varetages ved, at gruppe 1-forsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 6, stk. 2-5, notificerer Finanstilsynet, hvis de vælger at anvende volatilitetsjustering.

Anbefaling

Arbejdsgruppen vurderer, at kravet i § 3, stk. 5, og § 6, stk. 3, om at foretage relevante konsekvensvurderinger "mindst årligt", kan fjernes.

Arbejdsgruppen vurderer desuden, at kravet i § 6, stk. 2-5, om tilladelse til at anvende volatilitetsjustering kan afløses af en notifikationsbestemmelse.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Det vurderes, at ændringerne samlet set medfører administrative lettelser på under 4 mio. kr. årligt for virksomhederne.

5.4.10 Driftsplan i ansøgning om tilladelse – Bekendtgørelse nr. 356 af 8. april 2015 om driftsplaner, planer for genoprettelse, finansieringsplaner og individuelt solvensbehov for forsikringsselskaber

I forbindelse med ansøgning om tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed skal der indsendes en driftsplan. Artikel 23 i Solvens II-direktivet stiller krav om, at driftsplanen skal omfatte selskabets første tre regnskabsår. I bekendtgørelsen lyder kravet på de første fem regnskabsår.

Arbejdsgruppens overvejelser

Baggrunden for reglen er begrundet i et ønske om, at selskabet tager stilling til sin drift i en længere årrække end tre år. Konkret er en del af betingelserne for at være omfattet af

Solvens II-direktivets anvendelsesområde, at selskabet forventes at overskride nærmere bestemte beløbsgrænser i en femårig periode.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at kravet bringes i overensstemmelse med Solvens II-direktivet og nedsættes til tre år.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Det vurderes, at nedsættelsen fra fem til tre år i driftsplaner potentielt vil medføre en administrativ lettelse på under 4 mio. kr. årligt.

5.4.11 Bekendtgørelse nr. 1359 af 30. november 2015 om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser

Bekendtgørelsen fastsætter krav til indholdet af registeret over registrerede aktiver, ledelsens udarbejdelse af retningslinjer og forretningsgang herfor, indberetning af registeret til Finanstilsynet og ekstern revisionskontrol af registeret.

Bekendtgørelsen går videre end Solvens II-direktivets artikel 275 og 276, der blot stiller krav om, at selskaberne udarbejder et register. Det vurderes derfor, at der er tale om overimplementering. Baggrunden for overimplementeringen er overordnet set at sikre beskyttelsen af forsikringstagerne/pensionskassemedlemmerne. Ved at stille krav til registeret sikres det, at forsikringstagerne/pensionskassemedlemmerne er garanteret, at deres opsparing bibeholdes i det tilfælde, at deres interesser udsættes for fare. Derudover sikrer kravet om indberetning, at Finanstilsynet løbende kan føre tilsyn med, at der er tilstrækkeligt med aktiver til stede i registeret.

Arbejdsgruppens overvejelser

Arbejdsgruppen anbefaler i pkt. 5.2.5 om registrerede aktiver for forsikringsselskaber, at Solvens II-direktivets konkursmodel implementeres for skadesforsikringsselskaber. For livsforsikringsselskaber anbefaler arbejdsgruppen, at de administrative byrder med de kvartalsvise indberetninger lettes i forbindelse med en gennemgang af bekendtgørelsen.

Bekendtgørelsens anvendelsesområde dækker også firmapensionskasser. For så vidt angår krav til registrering af aktiver i firmapensionskasser, vil bekendtgørelsen blive behandlet i forbindelse med udarbejdelsen af den nye hovedlov, som skal implementere IORP II-direktivet.

Anbefaling

For så vidt angår registrerede aktiver i livsforsikringsselskaber, henviser arbejdsgruppen til pkt. 5.2.5.

Arbejdsgruppen anbefaler, at behandlingen af bekendtgørelsen sker i forbindelse med implementeringen af IORP-direktivet.

Potentiale for lettelse af erhvervslivets byrder ved gennemførelse af anbefalingen

Potentialet for lettelser indgår i vurderingen under pkt. 5.2.5.

5.4.12 Bekendtgørelse nr. 1014 af 28. oktober 2009 om ansvarshavende aktuar i firmapensionskasser

Pensionskassedirektivets artikel 13 fastsætter, at der regelmæssigt skal indsendes årsregnskaber og årsberetninger samt alle de dokumenter, der er nødvendige for Finanstilsynet. Disse dokumenter kan blandt andet omfatte aktuarmæssige værdiansættelser og detaljerede antagelser mv. Bekendtgørelsen fastslår, at aktuaren årligt skal indsende en beretning til Finanstilsynet. Der er tale om en mindre overimplementering, da direktivets

bestemmelse formentlig godt kunne have været implementeret mere lempeligt i national lovgivning, for eksempel ved at beretningen ikke skulle ske i netop den form og årligt.

Bekendtgørelsen bliver ophævet som led i implementeringen af IORP II-direktivet.

Anbefaling

Arbejdsgruppen noterer sig, at bekendtgørelsen bliver ophævet i forbindelse med udarbejdelse af ny hovedlov, der implementerer IORP II-direktivet senest pr. 13. januar 2019.

5.4.13 anbefalinger om yderligere analyser med henblik på at fjerne overimplementering

I de følgende afsnit er potentialet for lettelse af erhvervslivets byrder ikke analyseret nærmere, da resultatet af en sådan analyse vil være helt afhængigt af, hvilken løsning den nærmere gennemgang af områderne munder ud i. Potentialet for lettelser af erhvervslivets byrder vil blive gennemført i forbindelse med selve analysen.

5.4.13.1 Regler om betryggende grundlag og rimelig fordeling i livsforsikring Teknisk grundlag for livsforsikringselskaber – Lov om finansiel virksomhed §§ 20-21

§ 20 indeholder krav til det tekniske grundlag mv. for livsforsikringsvirksomhed, som skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget mv. tages i anvendelse. Det tekniske grundlag er det fundament, som livsforsikringsvirksomheden baserer sin forretning og sine aftaler med kunderne på. Anmeldelsen skal indeholde en angivelse af produkternes karakteristika og beregningslementer. Selskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, skal ikke foretage anmeldelse af det tekniske grundlag mv. for livsforsikringsvirksomhed.

Der gælder ikke krav om løbende anmeldelse af det tekniske grundlag i EU-reguleringen, men muligheden for at stille krav herom i den nationale lovgivning følger af Solvens II-direktivet.

§ 21 indeholder krav om, at en række af de anmeldte forhold skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne. De anmeldte regler for beregning og fordeling af realiseret resultat skal være præcise og klare og skal føre til en rimelig fordeling, jf. § 20 i lov om finansiel virksomhed. Herudover er der krav om, at præmierne for nytegnede forsikringer skal være tilstrækkelige til, at forsikringselskabet kan opfylde alle sine forpligtelser, således at der ikke vil være behov for systematisk og permanent tilførsel af andre midler. De beregningslementer (rentesatser, omkostningssatser og statistiske beregningslementer), der lægges til grund ved beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer, skal endvidere sikre rimelighed, og de anvendte satser skal understøtte, at beregningerne er tilstrækkelige forsigtige. Reglerne om rimelighed og betryggende grundlag genfindes ikke i EU-reguleringen.

Arbejdsgruppens overvejelser

Bestemmelsen om, at pensionselskaber skal tegne produkter på et betryggende grundlag, samt at forsikringstagerne skal behandles rimeligt, yder forsikringstagerne en grundlæggende beskyttelse i forhold til deres pensionsopsparring.

Formålet med betryggende grundlag er at sikre, at selskaberne er forsigtige med, hvad de lover på langt løbende kontrakter. Rimelig behandling handler dybest set om at sikre, at systematisk omfordeling undgås, så den enkelte forsikringstager sparer op til egen pension. Betryggende grundlag og rimelig behandling er et væsentligt element i beskyttelsen af forsikringstagernes interesser og understøtter derved det danske pensionssystem.

En eventuel revision af denne regulering bør derfor baseres på et grundigt forudgående analysearbejde.

Følgende bekendtgørelser bør indgå i analysearbejdet: Bekendtgørelse nr. 1457 af 11. december 2017 om kontributionsprincippet, bekendtgørelse nr. 1019 af 25. august 2015 om grundlagsrente for livsforsikringselskaber samt bekendtgørelse nr. 932 af 4. juli 2017 om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at der igangsættes en analyse af, hvordan de danske principper om betryggende vilkår og rimelig behandling fastholdes, samtidig med at det overvejes, om principperne kan implementeres på en mindre byrdefuld måde.

Ansvarshavende aktuar – Lov om finansiel virksomhed § 108

Bestemmelsen indeholder krav om, at direktionen skal drage omsorg for, at et forsikringselskab råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af forsikringsmæssige hensættelser.

Har forsikringselskabet tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal bestyrelsen ansætte en ansvarshavende aktuar, der skal varetage de nødvendige forsikringstekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser. Stillingen som ansvarshavende aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller bestyrelsen i forsikringselskabet. Den ansvarshavende aktuar skal blandt andet påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag mv. Aktuaren skal i denne forbindelse gennemgå det aktuarmæssige indhold i selskabets aktiviteter og materiale og påse, at det tekniske grundlag mv., jf. § 20 i lov om finansiel virksomhed, til enhver tid er i overensstemmelse med de krav, som fremgår af § 21 i lov om finansiel virksomhed. Hvor Solvens II-direktivets artikel 48 og forordningens²⁹ artikel 272 stiller krav om og til en aktuarfunktion, så er reglerne om "den ansvarshavende aktuar" nationale regler, der har været gældende i mange år.

Arbejdsgruppens overvejelser

Der er delvist overlap imellem opgaverne for den ansvarshavende aktuar og aktuarfunktionen med hensyn til hensættelserne. Den ansvarshavende aktuars rolle er tæt knyttet til de danske regler om rimelig behandling og betryggende grundlag.

Den ansvarshavende aktuar er et kontrolorgan i forhold til ledelsens arbejde. Derfor har aktuaren en selvstændig pligt til at vurdere, om det tekniske grundlag er rimeligt og betryggende, jf. §§ 20-21 i lov om finansiel virksomhed. Arbejdsgruppen anbefaler, at disse to bestemmelser bliver underlagt en nærmere analyse. Reglen om ansvarshavende aktuar bør behandles i sammenhæng med reglerne om det tekniske grundlag mv. for livsforsikringsvirksomhed henset til, at reglerne om betryggende grundlag og rimelig behandling er en hjørnesten i beskyttelsen af forsikringstagernes interesser og understøtter derved det danske pensionssystem. Bekendtgørelse nr. 1305 af 28. november 2017 bør indgå i arbejdet.

Anbefaling

Arbejdsgruppen foreslår, at det som led i analysen af §§ 20 og 21 i lov om finansiel virksomhed, overvejes, om det danske krav om ansvarshavende aktuar kan afskaffes.

²⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35.

5.4.13.2 Bekendtgørelser om ledelse og styring

Bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. med senere ændringer

Finanstilsynets praksis vedrørende de i bekendtgørelsen omhandlede forhold var indtil 2011 afspejlet i en række vejledninger udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed § 71. Vejledningen for forsikringsvirksomheder blev omskrevet til bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (i dag bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber mv.) med henblik på at skabe klarhed om retstilstanden for virksomhederne, herunder også om Finanstilsynets forventninger til virksomhedernes indretning.

Ledelsesbekendtgørelsen blev revideret i 2015 og ændret i 2017 primært som følge af implementeringen af Solvens II. Revisionen og ændringerne omfatter kun gruppe 1-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Gruppe 2-forsikringsselskaber skulle således kun være omfattet af regler, der svarede til den oprindelige ledelsesbekendtgørelse fra 2010.

Bekendtgørelsen udspringer således dels af dansk ret, dels af EU-ret. Bekendtgørelsens krav til ledelse og indretning af virksomhederne er i høj grad rammebestemmelser. Bilag 1-9 uddyber bekendtgørelsens bestemmelser på nærmere angivne risikoområder.

På fire mindre områder indeholder revisionen i 2015 nationale krav, der går videre end krævet i Solvens II-reguleringen. Disse områder blev fremhævet af Finanstilsynet under høringen og vedrører især de fire nøglefunktioner i gruppe 1-forsikringsselskaber og deres ansvar. For eksempel skal nøglepersonen efter § 17, stk. 9, sikre, at nøglefunktionen udfører sine opgaver på betryggende vis. Tydeliggørelsen skal medvirke til at skabe klarhed for virksomhederne, når de skal indrette deres ledelse og styring af virksomheden. Et andet eksempel er bilag 6, punkt 9, der præciserer, at direktionen skal sikre, at den ansvarlige for risikostyringsfunktionen i relevant omfang inddrages i vurderingen af direktionens og bestyrelsens beslutningsgrundlag. Præciseringen skete efter forslag fra Forsikring & Pension.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at ledelsesbekendtgørelsen for forsikringsselskaber underkastes en nærmere analyse. Analysen skal blandt andet kortlægge, om de enkelte bestemmelser er udtryk for en nødvendig uddybning af direktivkrav for at gøre disse operationelle i en dansk kontekst, eller om bestemmelserne faktisk pålægger danske forsikringsselskaber yderligere byrder, end EU-regelsættet foreskriver, med henblik på at fjerne nationale krav, der ikke afspejler væsentlige hensyn.

Bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Finanstilsynets praksis vedrørende de i bekendtgørelsen omhandlede forhold var indtil 2011 afspejlet i en række vejledninger, udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed § 71. Vejledningerne blev samlet i blandt andet bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med henblik på at skabe klarhed om retstilstanden for virksomhederne, herunder også om Finanstilsynets forventninger til virksomhedernes indretning. Ledelsesbekendtgørelsen er løbende blevet tilpasset, blandt andet som følge af implementeringen af CRD IV.

Bekendtgørelsen udspringer således dels af dansk ret og dels af EU-ret, hvorved den implementerer CRD IV, for så vidt angår bekendtgørelsens krav til risikostyringsfunktionen. Bekendtgørelsens krav til ledelse og indretning af virksomhederne er i høj grad rammebestemmelser. Bilag 1-7 uddyber bekendtgørelsens bestemmelser på nærmere angivne risikoområder, ligesom proportionalitetsprincippet udmøntes heri.

Der er dele af bekendtgørelsens bestemmelser, der udspringer af dansk ret. Dette gælder eksempelvis rapporteringskravene på kreditområdet, der følger af bekendtgørelsens bilag 1, nr. 31) -36). Disse krav blev blandt andet indført på baggrund af anbefalinger fra Rangvid Udvalgets rapport. CRD IV artikel 76(2) indeholder for eksempel alene overordnede generelle rapporteringskrav, hvorfor de danske rapporteringskrav på kreditområdet udgør overimplementering.

Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der først og fremmest udfylder de krav og den praksis, der følger af bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed §§ 70 og 71. Kravene til god selskabsledelse, ikke mindst i finansielle virksomheder, er øget både som følge af større kompleksitet i de omfattede virksomheders aktiviteter og for at reducere risikoen for fremtidige finansielle kriser. Ledelsesbekendtgørelsen udmønter rammerne i en række krav til ledelse og indretning af finansielle virksomheder. Mange af bekendtgørelsens krav er forholdsvis overordnede, hvorfor de nærmere krav til virksomhederne er beskrevet i bekendtgørelsens bilag.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at bekendtgørelsen gennemgås med henblik på at identificere krav, der hverken er nødvendig udmøntning af rammebestemmelser eller udspringer af direktivtekst eller konkrete politiske aftaler, med henblik på at fjerne nationale krav, der ikke afspejler væsentlige hensyn.

5.4.13.3 Bekendtgørelser om god skik

Bekendtgørelse nr. 332 af 7. april 2016 om god skik for boligkredit med senere ændringer

Bekendtgørelsen indeholder udover flere regler fra boligkreditdirektivet også nationale danske forbrugerbeskyttelsesregler vedrørende boligkredit, som ligger ud direktivet.

Bekendtgørelsen er under revision. Der er fokus på at sikre, at implementeringen af direktiverne sker så direktivnært som muligt. Endvidere vil der være fokus på at fjerne overflødige nationale regler, dog under hensyntagen til de politiske aftaler, som kan ligge til grund for dele af reglerne.

Anbefaling

Arbejdsgruppen noterer sig, at bekendtgørelsen om god skik for bolig kredit er under revision med inddragelse af sektoren.

Bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder med senere ændringer

Bekendtgørelsen implementerer visse bestemmelser om urimelig handelspraksis, vildledende og utilbørlig markedsføring og købsopfordringer fra direktivet om urimelig handelspraksis. De indledende bestemmelser i bekendtgørelsen er en afspejling af tilsvarende regler i markedsføringsloven. Bekendtgørelsens øvrige regler er rent nationale regler, der på specifikke områder præciserer, hvad der er god skik, herunder særlige regler for pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

De regler, som svarer til markedsføringslovens regler, er tidligere blevet behandlet i forhold til spørgsmålet om overimplementering. Bekendtgørelsens nationale regler indeholder grundlæggende forbrugerbeskyttelsesregler på en række områder, der ikke er EU-reguleret.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at bekendtgørelsen – i lighed med bekendtgørelse om god skik for boligkredit – gennemgås med fokus på at fjerne eventuelt overflødige nationale

regler under hensyntagen til de politiske aftaler, som kan ligge til grund for nogen eller dele af reglerne.

Bekendtgørelse nr. 331 af 7. april 2016 om god skik for finansielle rådgivere

Bekendtgørelsen implementerer visse bestemmelser om urimelig handelspraksis, vildledende og utilbørlig markedsføring og købsopfordringer fra direktivet om urimelig handelspraksis. Bestemmelserne er en afspejling af tilsvarende regler i markedsføringsloven. De regler, som svarer til markedsføringslovens regler, er tidligere blevet behandlet i regi af Implementeringsudvalget.

Bekendtgørelsens øvrige regler er rent nationale regler, der på specifikke områder præciserer, hvad der er god skik på området.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at bekendtgørelsen – i lighed med bekendtgørelse om god skik for boligkredit – gennemgås med fokus på at fjerne eventuelt overflødige nationale regler under hensyntagen til de politiske aftaler, som kan ligge til grund for dele af reglerne.

Bekendtgørelse nr. 1263 af 8. december 2006 om god skik og informationspligt for firmapensionskasser

Bekendtgørelsen indeholder foruden visse informationskrav fra pensionskassedirektivet en række nationale regler om god skik svarende til de generelle god skik-forpligtelser, der følger af bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder.

Det planlægges at ophæve bekendtgørelsen og erstatte den med en ny i forbindelse med implementeringen af IORP II-direktivet.

Anbefaling

Arbejdsgruppen noterer sig, at Finanstilsynet planlægger at ophæve bekendtgørelsen og erstatte den med en ny direktivnær implementering i forbindelse med udarbejdelse af ny hovedlov, der indarbejder IORP II-direktivet i dansk ret senest pr. 13. januar 2019.

Arbejdsgruppen anbefaler, at arbejdsgruppens anbefalinger på tilsvarende områder, eksempelvis vedrørende god skik for finansielle virksomheder og bekendtgørelse om information om livsforsikringsaftaler, inddrages i overvejelserne i forbindelse med den kommende bekendtgørelse.

5.4.13.4 Øvrige enkeltstående områder

Bekendtgørelse nr. 904 af 1. september 2004 om koncerninterne transaktioner med senere ændringer

Bekendtgørelsens bestemmelser om koncerninterne transaktioner er blandt andet udvidet til at finde anvendelse på flere virksomheder end de i direktivet fastsatte.

Bekendtgørelsen har hjemmel i FIL § 181. Personkredsen omfattet af FIL § 181 blev udvidet som led i gennemførelsen af konglomeratdirektivet (2002/87/EF) således, at bestemmelsen også omfatter transaktioner mellem finansielle virksomheder, hvor der består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EF (fælles ledelse), eller hvor der består snævre forbindelser. Den udvidede personkreds fremgår også af bekendtgørelsens § 2. Konglomeratdirektivet finder kun anvendelse på finansielle konglomerater, og reglerne går dermed videre end direktivet, da den udvidede personkreds også gælder for finansielle koncerner, der ikke er finansielle konglomerater.

Begrundelsen herfor er, at den finansielle regulering bygger på et princip om, at ens forhold som udgangspunkt skal behandles ens, uanset hvilken virksomhed forholdet vedrører. Dette princip har historisk medført, at visse virksomhedstyper er blevet under-

lagt krav, som de ikke i udgangspunktet er underlagt i henhold til de finansielle direktiver. Hensynet er blandt andet at sikre, at kravene til koncerninterne transaktioner, herunder at de skal ske på markedsbaserede vilkår, gælder for finansielle koncerner uanset koncernstruktur.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at det undersøges, om det udvidede anvendelsesområde er begrundet i tvingende hensyn, der ikke er varetaget i anden lovgivning.

Bekendtgørelse nr. 1132 af 17. november 2006 om information om livsforsikringsaftaler med senere ændringer

Bekendtgørelsen indeholder foruden visse informationsregler fra 3. livsforsikringsdirektiv og Solvens II også en række nationale krav om de informationer, som livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser skal give til pensionskunderne.

Kombination af implementering af gamle og nye direktivkrav kombineret med nationale bestemmelser har svækket læsbarheden af bekendtgørelsen, ligesom gamle og nye bestemmelser i bekendtgørelsen bærer præg af indholdsmæssigt overlap.

Anbefaling

Arbejdsgruppen anbefaler, at bekendtgørelsen nyaffattes med henblik på at fjerne overimplementering og sikre, at eventuelt overlap mellem gamle og nye krav undgås – uden at forringe forbrugerbeskyttelsen. I den forbindelse skal branchen inddrages i arbejdet på et tidligt tidspunkt, da implementeringen af nye bestemmelser kan kræve it-mæssige ændringer hos livsforsikringselskaberne.

Afviklingsberedskab – Bekendtgørelse nr. 821 af 3. juni 2015 om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab med senere ændringer

Den del af bekendtgørelsen, som vedrører afviklingsberedskabet (kapitel 3), er national lovgivning, som dog er en indirekte konsekvens af krisehåndteringsdirektivet (BRRD).

Det følger af BRRD artikel 11, at afviklingsmyndighederne skal have beføjelse til at kræve, at institutterne giver dem alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne iværksætte afviklingsplanerne. Afviklingsberedskabet er et fælles regelsæt for alle de omfattede institutter (underlagt det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip), som sikrer, at BRRD artikel 11 overholdes. Inden BRRD blev gennemført, fandtes der allerede i dansk ret et krav om et afviklingsberedskab for pengeinstitutter. Dette afviklingsberedskab er blevet tilpasset BRRD, ligesom anvendelsesområdet er blevet udvidet, således at realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og andre virksomheder omfattet af reglerne i BRRD også skal have et afviklingsberedskab.

Baggrunden for bibeholdelsen og udvidelsen af afviklingsberedskabet i dansk ret er, at Finansiell Stabilitet i en afviklingssituation skal have de nødvendige oplysninger inden for ganske kort tid, således at de kritiske funktioner (herunder adgang til konti) bibeholdes. Erfaringerne fra den praktiske håndtering af en række nødlidende pengeinstitutter har vist, at dette er afgørende for at sikre en effektiv og målrettet proces med håndteringen af institutterne henover en weekend. Disse krav til afviklingsberedskabet er stadig gældende i dag.

Anbefaling

Arbejdsgruppen vurderer, at bekendtgørelsen bør fastholdes, henset til at kravene til afviklingsberedskabet stadig er relevante i en afviklingssituation. Dog bør der igangsættes et arbejde med at se på muligheden for blandt andet at differentiere i kravet for årlig revisorerklæring om afviklingsberedskabet.

CEBS retningslinjer fra 2006 – Bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010 om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder med senere ændringer

Bekendtgørelsen indeholder en implementering af CEBS' retningslinjer om outsourcing fra 2006. Enkelte områder i retningslinjerne er pt. under revision. Et af overimplementeringsområderne i bekendtgørelsen vedrører bekendtgørelsens anvendelsesområde. CEBS' guidelines gælder for pengeinstitutter, hvorimod bekendtgørelsen også gælder for eksempelvis forsikringsselskaber og investeringsforvaltningsselskaber.

Emnet behandles af arbejdsgruppen i pkt. 5.2.1 "Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og i forbindelse med Solvens II". Arbejdsgruppen finder det endvidere hensigtsmæssigt, at man afventer revideringen af CEBS' retningslinjer om outsourcing, inden man fjerner overimplementeringen.

Bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. med senere ændringer

Emnet behandles af arbejdsgruppen i pkt. 5.2.13 "Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale standarder på individuelt selskabsniveau" og i Deloitte's byrdekatalog, jf. bilag 3.

5.5 PRINCIPPER FOR NY FINANSIEL LOVGIVNING

I forbindelse med eftersynet af den finansielle regulering har den finansielle sektor peget på en række udfordringer, som vedrører den generelle lovgivningsproces. Sektoren peger blandt andet på, at tilrettelæggelsen af lovgivningsprocessen, herunder implementeringsfrister mv., kan indebære store byrder for virksomhederne.

Sektoren peger ligeledes på, at det i høj grad er ved gennemførelsen af ny lovgivning, at der ligger et betydeligt potentiale for at lette byrderne for virksomhederne.

Udfordringerne omkring lovgivningsprocessen behandles nærmere nedenfor, og der peges på syv principper for gennemførelsen af den kommende finansielle regulering, som kan indgå i arbejdsgruppens anbefalinger.

Der eksisterer en række vejledninger i forhold til processer for ny lovgivning og lov kvalitet mv. Nedenstående beskrivelser af for eksempel lovproces skal således ses et tillæg til eksisterende vejledninger mv.

5.5.1 Implementeringsfrister og transparens på EU-niveau og inddragelse af sektoren i forbindelse med EU-lovgivning

Implementeringsfristen for level 1-reguleringen (direktiver vedtaget af Europa-Parlamentets og Rådets retsakter) er generelt på to år. Der er dog set eksempler på frister mellem 12 og 18 måneder. Inden for denne frist skal level 2-reguleringen (Kommissionens regulering med hjemmel i level 1-reguleringen) udarbejdes, vedtages og i sidste ende offentliggøres i EU-Tidende. Sektoren peger på, at offentliggørelsen af level 2-regulering ofte først sker kort før implementeringsfristen eller endda efter implementeringsfristen. Det betyder, at de berørte virksomheder i nogle tilfælde gives kort tid til at omstille sig til den nye regulering.

Sektoren peger på, at regeringen fortsat bør inddrage spørgsmålet om implementeringsfrister for level 2-regulering i EU-forhandlinger og i den forbindelse arbejde for, at EU offentliggør level 2-regulering i EU-Tidende et passende tidsrum før, at bagvedliggende direktiv skal være implementeret, så virksomhederne får bedre tid til at indrette sig på EU-reguleringen.

Fra dansk side arbejdes der allerede for at sikre, at der er tiltrækkelig tid til at omstille sig til den nye regulering, herunder også level 2-regulering, men det er relevant at fastholde fokus herpå også i relation til fremtidig ny EU-regulering. Der er og bør endvidere fortsat være fokus fra dansk side på at sikre, at alle væsentlige politiske og indholdsmæssige elementer fastlægges på level 1.

Erhvervsministeriet/Finanstilsynet deltager løbende i forskellige arbejdsgrupper på europæisk plan, for eksempel arbejdsgrupper i regi af Kommissionen, hvor kommende forslag og udkast til retsakter (såvel level 1 som 2) drøftes. Derudover deltager Finanstilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed i arbejdet i de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) for så vidt angår tilsynsarbejdet. Som led i dette arbejde forbereder ESA'erne en stor del af den finansielle level 2-regulering, og udarbejder vejledende og fortolkende bidrag i form af for eksempel retningslinjer, Q&A's mv.

Den finansielle sektor peger på, at der er behov for åbenhed og inddragelse af sektoren i forhold til dette arbejde. Sektoren inddrages allerede gennem en række fora, herunder for eksempel møder i Specialudvalget for den finansielle sektor (i regi af Erhvervsministeriet), møder i Kontaktudvalg, EBA-forum, ESMA-forum, Fintech-forum mv. (i regi af Finanstilsynet) samt løbende, uformel inddragelse.

Princip 1.

Der skal fortsat arbejdes for, at alle væsentlige politiske og indholdsmæssige elementer i nye EU-regler fastlægges på level 1, og at der sikres tilstrækkelig tid til at omstille sig til de nye regler. Det drejer sig både om regler udstedt på level 1 og 2 samt tiltag på level 3. I arbejdet med nye EU-regler, herunder arbejdet i EU-arbejdsgrupper og ESA'erne³⁰, vil Erhvervsministeriet og Finanstilsynet sikre en hensigtsmæssig og øget inddragelse af sektoren inden for de muligheder og rammer, der gælder for EU-arbejdet, herunder også i forhold til at sikre større gennemsigthed i level 2-reguleringen og level 3-tiltag.

5.5.2 Implementering af EU-regulering

Der vil være tale om overimplementering af EU-regulering, hvis dansk implementering af EU-regulering går videre, end hvad der er nødvendigt i henhold til EU-direktiver mv. Regeringen har følgende fem principper for implementering af ny erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, som har til formål at sikre, at ny EU-regulering ikke overimplementeres, medmindre væsentlige hensyn taler herfor:

- 1) Den nationale regulering bør som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.
- 2) Danske virksomheder bør ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence, hvorfor implementeringen ikke bør være mere byrdefuld end den forventede implementering i sammenlignelige EU-lande.
- 3) Flexibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes.
- 4) I det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt, bør EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering.
- 5) Byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Principperne gælder for ny regulering, der har erhvervsøkonomiske konsekvenser for virksomhederne. Principperne gælder regulering, der implementerer alle former for EU-regulering, det vil sige både ved implementering af minimums- og totalharmoniseringsdirektiver samt ved øvrig national gennemførelseslovgivning, der har til formål at sikre overholdelse af EU-retsakter.

³⁰ Det er primært Finanstilsynet, der varetager arbejdet i ESA'erne.

Principperne gælder ligeledes Finanstilsynets konkrete fortolkning af reguleringen og tilsynspraksis. Således skal Finanstilsynet for eksempel udnytte de muligheder, EU-reguleringen giver for at anvende proportionalitet, medmindre væsentlige hensyn taler imod.

Derudover gælder principperne for efterlevelse af retningslinjer fra europæiske tilsynsmyndigheder EBA, EIOPA og ESMA, herunder Finanstilsynets valg for at sikre iagttagelse og efterlevelse heraf. Da indholdet af retningslinjerne kan variere ganske betydeligt, vil der altid skulle foretages et valg, om efterlevelse af en given retningslinje kan ske gennem praksis, eller om der er behov for at indarbejde den i for eksempel en bekendtgørelse. Som led i arbejdet med punktet om valg af formater vil der blive skabt transparen omkring de hensyn, der ligger bagved dette valg.

Regeringen har nedsat et implementeringsråd med repræsentanter fra sektoren. Rådet skal sammen med regeringen arbejde for, at danske virksomheder ikke pålægges strengere krav end virksomheder i andre EU-lande. Der er yderligere nedsat et regeringsinternt EU-Implementeringsudvalg, der skal sikre en mere systematisk og ensartet tilgang til implementering af erhvervsrettet EU-lovgivning i Danmark.

I implementeringen af EU-regulering kan det være nødvendigt at foretage en afvejning mellem forskellige, modsatrettede hensyn. Der vil derfor være tilfælde, hvor det kan være relevant at afvige fra implementeringsprincipperne for at varetage andre væsentlige hensyn.

Den finansielle sektor har peget på, at det bør fremgå af lovforslag, bekendtgørelser mv., hvorvidt der juridisk set er tale om overimplementering. Der er i lovforslagets almindelige bemærkninger et afsnit om forholdet til EU-retten. Det fremgår af dette afsnit, hvis den danske implementering går videre end EU-reguleringen. Det fremgår imidlertid ikke af bekendtgørelser, om den danske implementering går videre end EU-reglerne, idet der ikke som med love er bemærkninger hertil.

De europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) udarbejder blandt andet vejledende og fortolkende bidrag i form af for eksempel retningslinjer, henstillinger, Q&A's mv. for at søge ensartet anvendelse af reglerne. Retningslinjer har således til formål at fastlægge en ensartet, konsekvent og effektiv tilsynspraksis og anvendelse af EU-retten. Generelt og som altovervejende hovedregel efterleves og iagttages retningslinjer fra ESA'erne i dansk regulering enten via direkte anvendelse i praksis, ind- eller udarbejdelse af dansk vejledning eller i visse tilfælde ved implementering i lov eller bekendtgørelse. Den finansielle sektor peger på, at der i formuleringen af retningslinjerne fra ESA'erne anvendes "bør" og "kan", og at denne ikke-bindende karakter bør afspejles i den danske implementering af retningslinjerne. Ellers vil gennemførelsen efter den finansielle sektors opfattelse kunne være overimplementering.

Retningslinjerne udgør ikke-bindende regulering, hvor det anvendte sprogbrug udgøres af "bør" ("should") og "kan" ("can"). Finanstilsynet er imidlertid forpligtet til i videst muligt omfang at efterleve vedtagne retningslinjer³¹, selvom de indeholder flere eller alene én valgmulighed. Retningslinjerne vil derfor have normerende effekt. I visse tilfælde vil det desuden være nødvendigt at sikre efterlevelse af retningslinjer ved implementering i lov eller bekendtgørelse. Det gælder eksempelvis, hvis indholdet angår forhold, der allerede er reguleret i dansk ret, eller hvis det er nødvendigt for Finanstilsynets mulighed for at påse sektorens overholdelse af retningslinjer, for eksempel rapporteringsforpligtelser for den finansielle sektor til Finanstilsynet, eller det i øvrigt vurderes strengt nødvendigt for at indfri hensynet bag eller formålet med retningslinjerne.

³¹ I henhold til artikel 16, stk. 3 i de grundlæggende forordninger for ESA'erne.

Den finansielle sektor peger yderligere på, at Finanstilsynet i højere grad bør anvende proportionalitetsbetragtninger i tilsynsarbejdet. Problemstillingen er nærmere beskrevet i pkt. 5.1.9 og pkt. 5.3.17.

Princip 2.

Det skal fastholdes, også på længere sigt, at den danske finansielle lovgivning samt tilsynspraksis ikke bør gå videre end EU-reguleringen, medmindre tungtvejende hensyn taler herfor. Herunder bør de muligheder, som EU-reguleringen giver for at anvende proportionalitet, udnyttes, medmindre tungtvejende hensyn taler imod.

Princip 3.

Dansk efterlevelse af retningslinjerne fra de europæiske tilsynsmyndigheder sikres i videst muligt omfang i form af direkte anvendelse af retningslinjerne i de danske sprogversioner, eventuelt suppleret med danske vejledninger. I det omfang der måtte indgå specifikke forpligtelser for den finansielle sektor vil sådanne som hovedregel skulle implementeres ved lov eller bekendtgørelse.

5.5.3 Implementeringsfrister og høringsfrister på nationalt niveau

De fælles ikrafttrædelsesdatoer blev indført i oktober 2015 og har til formål at lette virksomhedernes arbejde med at holde sig orienteret om nye regler ved at samle erhvervsrettet lovgivning på to faste datoer, henholdsvis den 1. januar eller 1. juli.

Love og bekendtgørelser skal derudover være offentliggjort på Virk.dk senest fire uger før ikrafttrædelsesdatoen, således at virksomhederne i god tid kan få overblik over og omstille sig til regler, der er relevante for dem.

Den finansielle sektor peger på, at de fælles ikrafttrædelsesdatoer kan medføre korte høringsfrister, og at høringerne "klumper sig sammen", hvilket begrænser organisationernes mulighed for at trække på medlemmernes viden og erfaringer. Sektoren peger yderligere på, at det er byrdefuldt, når selskaberne kun har kort tid til at omstille forretningsprocesser og udvikle nye it-systemer mv. Sektoren mener på den baggrund, at der ikke bør være faste ikrafttrædelsesdatoer for finansiell regulering. Der skal derimod fokuseres på at give virksomhederne rimelig tid i forbindelse med høringer, og når de skal indrette sig på ny regulering. En fire ugers udstedelsesperiode er en alt for kort periode set i forhold til kompleksiteten af den finansielle regulering.

Regulering kan undtages de fælles ikrafttrædelsesdatoer, når reguleringen følger af EU-retlige eller andre internationale forpligtelser, hvis nationale regler skal træde i kraft på et bestemt tidspunkt, eller hvor det vil være væsentligt bebyrdende for virksomhederne, hvis de omfattes af nye EU-regler før implementeringsfristen. I praksis kan implementering af EU-regulering derved fravige de fælles ikrafttrædelsesdatoer, hvis den af EU fastsatte dato afviger fra de fælles ikrafttrædelsesdatoer, og det stiller de danske virksomheder dårligt, hvis reguleringen træder i kraft før den EU-fastsatte implementeringsfrist. Såfremt der er et ønske om, at national regulering skal fravige de fælles ikrafttrædelsesdatoer, vil dette skulle godkendes med henvisning til, at det er ønske fra erhvervslivet, eller fordi det er af særligt hastende karakter.

Virksomhedernes behov for tid til at omstille sig bør vurderes afhængigt af, hvilken sektor der berøres, og af hvor omfattende ændringerne i de enkelte lovforslag er. Det er i den forbindelse også væsentligt, at sektoren i forbindelse med en høring kan påpege behovet for længere tid end fire uger mellem udstedelse og ikrafttrædelse.

For at sikre involvering af de parter, som reguleringen berører, foretages der høringer af ny lovgivning. Hensynet er, at myndigheder, private interesseorganisationer m.fl., som

bliver berørt af lovgivningen, kan komme med kommentarer. Det er væsentligt for fagministeriets vurdering af, om lovforslaget teknisk og indholdsmæssigt kan forventes at virke i praksis. Erhvervsministeriet og Finanstilsynet tilstræber en høringsperiode på seks uger for finansiel lovgivning.

Som et led i arbejdet med EU-lovgivning skal der udarbejdes implementeringsplaner for alle erhvervsrettede EU-retsakter (direktiver og gennemførelsesretsakter, som skal implementeres i national lovgivning) senest fire uger efter offentliggørelsen af disse i EU-Tidende. Formålet er at oplyse om overordnede planer for implementeringen i national lovgivning. Implementeringsplanerne skal blandt andet give Implementeringsrådet en baggrund for at give anbefalinger til den danske implementering og fortolkning af de konkrete retsakter.

Den finansielle sektor inddrages i dag i høj grad i de konkrete lovgivningsprocesser. I forbindelse med arbejdet med implementering af ny EU-regulering tilstræber Finanstilsynet at foretage en bred interessentinddragelse. Dette gøres blandt andet ved bilaterale møder, bredere dialogmøder, præhøringer mv. Endvidere sikres der gennem Finanstilsynets hjemmeside klarhed og transparens i forhold til den forestående proces og forventningerne hertil.

I supplement til de skriftlige høringer på lovforslag har Finanstilsynet særligt ved større nye hovedlove også afholdt høringsmøder, hvor alle interesserede har kunnet komme og stille spørgsmål og indgå i dialog med Finanstilsynet om det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring. Særligt i forhold til udstedelse af bekendtgørelser tilstræber Finanstilsynet at orientere de relevante aktører gennem deres brancheorganisationer om, hvilke ændringer som Finanstilsynet forventer at gennemføre til det kommende fælles ikrafttrædelsestidspunkt. Denne orientering foretages på faste møder, som Finanstilsynet afholder 3-4 gange årligt (kontaktudvalgsmøder). Det betyder, at sektoren typisk 8-10 måneder forud for ikrafttrædelsestidspunktet er bekendt med hovedpunkterne i de ændringer af de administrative regelsæt, som planlægges af Finanstilsynet.

Princip 4.

Tilrettelæggelsen af processen for ny lovgivning på det finansielle område skal sikre en hensigtsmæssig inddragelse af sektoren, herunder gennem rimelige høringsfrister og imødekommelse af sektorens ønsker i forhold til at fravige de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Princip 5.

Finanstilsynet vil fortsat arbejde på en bred og tidlig interessentinddragelse i forbindelse med udformning af ny dansk lovgivning, herunder i form af dialogmøder, høringsmøder mv. Endvidere vil Finanstilsynet arbejde på i højere grad at systematisere informationerne til den finansielle sektor i forbindelse med ny lovgivning, herunder proces og forventninger til arbejdet med implementering af ny EU-regulering.

5.5.4 Beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med ny lovgivning

I forbindelse med udarbejdelse af ny regulering foretages en vurdering og eventuel kvantificering af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet (det vil sige byrder eller lettelser), som reguleringen medfører, jf. også afsnit 4. Det tilstræbes således at give en så fyldestgørende opgørelse af administrative byrder som muligt af den nye regulering.

I nogle tilfælde giver et lovforslag hjemmel til efterfølgende udstedelse af en række bekendtgørelser. Hvis der ikke foreligger udkast til bekendtgørelser sammen med udkastet til lovforslag, foretages alene en vurdering og potentiel måling af lovforslaget. Der kan ikke konsekvent foretages en egentlig byrdemåling af eventuelle bekendtgørelser, som

efterfølgende udstedes med hjemmel i lovforslaget, idet detaljerne i bekendtgørelserne ikke er kendt på det tidspunkt, hvor målingen for lovforslaget foretages. Byrdemåling for disse bekendtgørelser foretages umiddelbart forud for udstedelse af bekendtgørelsen, hvilket ofte er et stykke tid efter lovforslaget er vedtaget.

Den finansielle sektor peger på, at byrdemålingen af lovforslagene ikke giver et retvisende billede af lovforslagets samlede administrative byrder, i de tilfælde hvor størstedelen af de administrative byrder for erhvervslivet ligger i bekendtgørelserne, mens de opgjorte byrder ved selve lovforslaget er begrænsede. Der er således en risiko for, at der ved behandling af et sådant lovforslag ikke er et tilstrækkeligt fokus på de reelle byrder for erhvervslivet, som følger af lovforslaget med tilhørende bekendtgørelser. Sektoren peger yderligere på, at virksomheder i nogle tilfælde oplever irritationsbyrder, som ikke nødvendigvis afspejles i opgørelsen af de administrative byrder.

Det er vanskeligt at udforme et byrdemål, som tager højde for samtlige af de oplevede byrder. Det vurderes derimod at være muligt at foretage en indledende (ikke kvantitativ) vurdering af, om den efterfølgende udstedelse af bekendtgørelser vil give anledning til væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. En sådan vurdering vil imidlertid være baseret på den viden, som er tilgængelig ved udarbejdelse af selve lovforslaget. De nærmere rammer for en sådan indledende vurdering vil skulle afklares nærmere.

Princip 6.

Ved vurderingen af de økonomiske konsekvenser af et lovforslag på det finansielle område etableres en ny praksis, hvorefter der under afsnittet om byrder for erhvervslivet foretages en indledende vurdering af, om der vil være økonomiske konsekvenser forbundet med de bekendtgørelser, som lovforslaget giver hjemmel til at udstede. En vurdering kan formuleres som følgende: 'Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som kan indebære væsentlige økonomiske konsekvenser [over x mio. kr.] for erhvervslivet.

5.5.5 Valg af formater og overskuelighed

Finanstilsynet anvender i kommunikationen af regulering og tilsynspraksis forskellige formater af retsakter. Det drejer sig om diskussionsoplæg, fokusområder, papirer om god praksis, julebreve, vejledninger, kvantitative forventninger, spørgsmål og svar, afgørelser, bekendtgørelser og love. Herudover er der på EU-niveau Q&A's og forskellige retningslinjer til forordninger mv., som den finansielle sektor skal forholde sig til.

De enkelte kommunikationsformer er forskellige med hensyn til graden af juridisk binding og med hensyn til, hvor dynamiske og fleksible de er. Finanstilsynet har offentliggjort en oversigt og nærmere beskrivelse af formaterne samt hierarki på deres hjemmeside.

Den finansielle sektor peger på, at virksomhederne har vanskeligt ved at finde ud af, hvordan de forskellige formater adskiller sig fra hinanden, og hvilken grad af juridisk binding de har. Der peges yderligere på, at det kan være vanskeligt at finde ud af, hvad der gælder på et område, når forskellige formater offentliggøres løbende, og der ikke findes et samlet overblik over, hvilke forskellige formater sektoren skal forholde sig til. Herudover peges på, at det ofte er uklart, hvorvidt de forskellige formater har været underlagt en politisk proces, og hvilke administrative omkostninger der er forbundet med efterlevelse af de forskellige formater. Sektoren peger yderligere på, at en opsplitting af lov om finansiel virksomhed vil kunne forbedre overskueligheden af lovgivningen, jf. også pkt. 5.2.29.

Princip 7.

Det samlede kompleks af lovgivning (herunder også vejledninger, hyrdebrev, julebreve mv.) skal være let tilgængeligt og gennemskueligt for de finansielle virksomheder.

Finanstilsynet vil indlede en drøftelse med den finansielle sektor om, hvordan det samlede kompleks af lovgivning og vejledninger mv. kan gøres mere overskueligt. Drøftelsen vil tage udgangspunkt i Finanstilsynets eksisterende oversigt over formater og hierarki. I forbindelse med arbejdet ses blandt andet nærmere på, om overskueligheden kan øges ved for eksempel at etablere ét sted, hvor al relevant information fremgår. Den øgede overskuelighed bør samtidig tydeliggøre de forskellige retsakters retskildemæssige værdi. I forhold til valg af forskellige kommunikationsformater vil Finanstilsynet løbende indgå i en drøftelse med sektoren i nye eller eksisterende fora om, hvordan der kan sikres tydelighed om valget i forbindelse med det enkelte produkt.

5.6 DIGITALISERINGSPARAT FINANSIEL LOVGIVNING

I tillæg til hovedanalysen om byrder ved finansiell regulering har Deloitte udarbejdet en digitaliseringsanalyse. Analysen har til formål at belyse, hvorledes digitaliseringsparathed af den finansielle regulering og tilsynspraksis kan øges.

På baggrund af den gennemførte analyse peger Deloitte på en række områder, som kan være med til at skabe en mere digitaliseringsparat finansiell regulering, herunder:

- 1) Myndighederne påtager sig et tydeligere ansvar for at facilitere innovation i den finansielle sektor.
- 2) Stimulere øget brug af regtech i Danmark.
- 3) Systematisk og vedvarende fokus på at øge digitaliseringsparathed af den finansielle regulering.
- 4) Tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og cloud.
- 5) Hurtigere afklaring af reguleringsmæssige rammer.
- 6) Bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning og genbrug af data på tværs af myndigheder.

Arbejdsgruppen har gennemgået analysens konklusioner og har i forlængelse heraf drøftet, hvilke forhold der bør ses nærmere på for at øge reguleringens omstilling til en mere digital verden.

5.6.1 Digitalisering i den finansielle sektor

Helt overordnet er der i samfundet som helhed, men i den finansielle sektor i særdeleshed store perspektiver i at anvende ny teknologi både til at udvikle nye produkter og til at forenkle allerede eksisterende processer. Dette er til gavn for virksomhederne, som dermed bliver bedst muligt rustet til fremtidige udfordringer, og for borgerne, som får et bedre og større produktudbud med en øget brugervenlighed.

Den teknologiske udvikling går i disse år langt hurtigere end hidtil. Samtidig sker udviklingen både i form af nye løsninger på kendte problemstillinger (for eksempel fingeraftryk som identifikation i stedet for at skulle verificere sig med et brugernavn og en kode), men også som helt nye produkter og forretningsmodeller (for eksempel en eksplosiv udvikling og udbredelse af kryptovalutaer samt videreudviklingen heraf i ICO-løsninger).

Digitaliseringsparat lovgivning indebærer, at begge typer af udvikling skal kunne rummes inden for lovgivningens rammer. Dette vanskeliggøres af, at tempoet i den teknologiske udvikling er for højt til, at det er muligt løbende at tage politisk stilling – endsige udarbejde lovgivning – hver gang der opstår nye teknologiske løsninger. En løsning er derfor snarere, at reguleringen udformes, således at den bliver endnu bedre egnet til at rumme nye teknologier og forretningsmodeller, som vi i dag ikke har fantasi til at forestille os vil komme.

Regeringen har fokus på, at Danmark skal være en digital frontløber og har derfor netop offentliggjort "Strategi for Danmarks digitale vækst", som blandt andet tager udgangspunkt i de anbefalinger, som Digitalt Vækstpanel afleverede til regeringen i maj 2017 og i drøftelser i Disruptionrådet. Strategien medfører en bred indsats inden for følgende seks strategiske indsatsområder: 1) Digital hub for et styrket vækstmiljø, 2) Digitalt løft af SMV'erne, 3) Digitale kompetencer til alle, 4) Data som vækstdriver i erhvervslivet, 5) Agil erhvervsrettet regulering og 6) Styrket it-sikkerhed i virksomhederne.

Regeringen har endvidere netop indgået en bred politisk aftale, der skal sikre, at ny lovgivning er digitaliseringsklar fra den 1. juli 2018. Lovgivningen skal være enkel og klar, så den er let at forstå for borgere og virksomheder og skal kunne understøttes digitalt. For at imødekomme målet er der fastsat følgende syv principper, som skal følges i ny lovgivning samt i forbindelse med indgåelse af politiske aftaler: 1) Enkle og klare regler, 2) Digital kommunikation, 3) Muliggør automatisk sagsbehandling, 4) Sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data, 5) Tryk og sikker datahåndtering, 6) Anvendelse af offentlig infrastruktur og 7) Forebygger snyd og fejl.

5.6.2 Udviklingen inden for den finansielle sektor

Som det fremgår af Deloitte's analyse, tegner der sig endnu ikke et entydigt billede af, hvordan den digitale udvikling vil påvirke den finansielle sektor, herunder de samfundsmæssige gevinster samt påvirkningen af de systemiske og markedsmæssige risici. Deloitte konstaterer endvidere i rapporten, at den digitale omstilling tilsvarende forventes at udfordre de finansielle myndigheders rolle. Endelig konstateres der at være behov for et tæt samspil mellem myndigheder, etablerede og nye aktører på det finansielle marked, således at parterne i fællesskab kan forstå og håndtere den nye digitale virkelighed.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at udviklingen vil medføre et behov for, at myndigheder og den finansielle sektor i højere grad end hidtil har en åben dialog om mulighederne og de fælles udfordringer. Den digitale udvikling indebærer således et langt større behov for samarbejde og forståelse for andre interessenters udfordringer, end hvad der hidtil har været nødvendigt.

Den digitale udvikling rummer en række muligheder, hvis omfang det er vanskeligt at overskue i dag. Det er arbejdsgruppens vurdering, at det endnu er for tidligt at sige noget konkret om, hvilke muligheder der vil være i anvendelsen af ny teknologi (såsom blockchain, machine learning etc.). Derfor er det tilsvarende vanskeligt at vurdere, hvorledes den finansielle lovgivning fremadrettet bedst balancerer hensynet til udvikling og anvendelse af ny teknologi over for hensynet til finansiel stabilitet, forbruger- og investorbekyttelse.

Deloitte peger i sin analyse på, at der vil opstå et nyt konkurrencebillede i den finansielle sektor, hvor nye aktører vil vinde markedsandele fra nuværende aktører. Analysen viser, at det vil ramme den finansielle sektor bredt, dog således at det i første omgang er pengeinstitutterne, der vil opleve en øget konkurrence fra andre aktører. Efterfølgende vil forsikringssekskaberne opleve en tilsvarende udfordring fra nye aktører, som muligvis vil forandre forsikringssektoren betydeligt.

Vi har i Danmark foreløbigt primært set en digital udvikling af betalingsløsninger. Dog er investeringsområdet også i vækst, hvad angår nye aktører med en mere digitaliseringsparat forretningsmodel. I USA og UK er ændringerne i forretningsmodellerne på forsikringsområdet også tydelige, men der har hidtil ikke været en tilsvarende tydelig tendens i Danmark. Det vurderes dog at være et spørgsmål om tid, før etableringen af nye aktører og en øget anvendelse af digitale løsninger også slår tydeligt igennem i Danmark.

Sideløbende med udviklingen af nye digitaliseringsparate forretningsmodeller bliver ny teknologi i stigende omfang set som en mulighed for at forenkle procedurer og sikre virksomhedernes overholdelse af lovkraft.

Begrebet regtech (forkortelse for regulatory technology) dækker over teknologi anvendt til at sikre, at virksomheder overholder lovgivning ved at strømline interne processer. Dermed kan regtech indebære lavere administrative omkostninger og ressourceforbrug for virksomhederne. Eksempelvis bliver hvidvaskreguleringen ofte fremhævet som et område, hvor virksomhederne vil kunne erstatte nuværende processer med it-løsninger, der sikrer, at kravene til legitimation og overvågning af kundetransaktioner overholdes på en nemmere og mere brugervenlig måde. Et andet eksempel kunne være overholdelse af GDPR, hvor it-systemer i højere grad end hidtil kan sikre, at virksomheden håndterer data korrekt.

5.6.3 Finanstilsynets initiativer

I erkendelse af at den digitale udvikling er en væsentlig parameter, har Finanstilsynet i sin "Strategi 2020 – Berettiget tillid" valgt at fokusere på digitalisering og udfordringerne forbundet hermed. Dette gælder både i forhold til sektorens udvikling og i forhold til tilsynet med de finansielle virksomheder. Finanstilsynet har blandt andet etableret et nyt kontor med fokus på it-sikkerhed og nye teknologier. Formålet hermed er at øge tilsynet med de finansielle virksomheders it-anvendelse og sikre, at Finanstilsynet selv har en god forståelse for nye teknologier. Derved bliver Finanstilsynet bedre rustet til at håndtere de risici, som øget brug af digitale løsninger har for den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelse.

Derudover har Finanstilsynet oprettet et selvstændigt fintech-team, som blandt andet er ansvarlig for Finanstilsynets regulatoriske "sandkasse" (FT Lab). Formålet med sandkassen er at skabe et sikkert miljø, hvor det er muligt hurtigere at få afprøvet nye teknologier og forretningsmodeller inden for det finansielle område. Med initiativet ønsker Finanstilsynet samtidig at understøtte anvendelsen af ny teknologi i den finansielle sektor. Derudover skal fintech-teamet vejlede virksomheder om finansiell lovgivning for ad den vej at gøre det nemmere at være iværksætter i den finansielle sektor.

5.6.4 Sektorens ønsker

Deloitte har til brug for sin analyse af den finansielle regulering digitaliseringsparathed gennemført interviews med en række interessenter. Sektoren har i tilbagemeldingen til Deloitte om den finansielle regulering digitaliseringsparathed lagt vægt på, at Danmark på mange måder er et foregangsland i forhold til digital kommunikation med den offentlige sektor. Samtidig er det opfattelsen, at det fortsat er muligt at skabe forbedringer i virksomhedernes rammevilkår. Der peges her navnlig på at sikre tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed samt brug af cloud-tjenester. Endvidere har virksomhederne et ønske om at kunne kommunikere digitalt med deres kunder for derved at begrænse omkostninger og andre udfordringer, der er forbundet med post på papir. Der peges også på, at det skal være nemmere at reklamere på digitale medier, radio og tv. Der bør således være færre oplysningskrav, og mere detaljerede oplysninger bør kunne gives ved tydelig henvisning til "et klik væk" eller lignende.

Derudover angiver sektoren, at den nuværende formulering af forbrugerbeskyttende regler tager udgangspunkt i en analog virkelighed, hvilket gør det vanskeligt at indføre nye digitale løsninger inden for den finansielle regulering.

Fra nye aktører er der et ønske om bedre muligheder for at finde sig til rette i den finansielle lovgivning, som opleves som meget kompleks og omkostningstung at sikre efterlevelse af. I forlængelse heraf er der et ønske om, at den offentlige sektor i højere grad

end i dag tilbyder én indgang til myndighedernes sagsbehandling, idet en virksomhed kan have behov for, at mange forskellige myndigheder tager stilling til anvendelsen af ny teknologi eller etablering af nye forretningsmodeller ud fra forskelligartede regelsæt.

Navnlig de nye aktører peger på Finanstilsynets etablering af fintech-teamet som et vigtigt skridt i den rigtige retning, idet initiativerne tager hånd om mange af de problemstillinger, som nye aktører oplever i mødet med den finansielle lovgivning.

Derudover peger sektoren på, at der er behov for bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning samt øget brug af regtech-løsninger.

5.6.5 Arbejdsgruppens anbefalinger

Som det fremgår tidligere i rapporten lægges der med arbejdsgruppens anbefalinger op til at justere reglerne for cloud, accessorisk virksomhed og adgangen til brug af digital post, jf. nærmere i pkt. 5.2.1, 5.2.4 og 5.2.8. Endvidere lægges der op til, at der på EU-niveau arbejdes for en justering af oplysningskravene, jf. nærmere i pkt. 5.1.1.

Anbefalingerne vil bidrage til at sikre bedre mulighed for at udvikle nye innovative løsninger, en lettere digital kommunikation og en lettere adgang til at reklamere på digitale medier.

Arbejdsgruppen peger derudover på følgende emner, som bør indgå i det fremadrettede arbejde med at sikre øget digitaliseringsparat lovgivning:

1. Etablering af et finansielt digitaliseringsforum
2. Enklere afklaring af reguleringsmæssige rammer
3. Bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning
4. og genbrug af data på tværs af myndigheder

Ad 1. Etablering af et finansielt digitaliseringsforum

Sektoren efterlyser hos myndighederne et tydeligere fokus på, at innovation i den finansielle sektor er et selvstændigt indsatsområde.

Endvidere er de praktiske operationelle problemstillinger (såsom mulighederne for at automatisere processer mv.) i dag ikke så synlige i processen med udarbejdelsen af et lovforslag. Et konkret eksempel kunne være implementeringen af PSDII. Her var der ved udarbejdelsen af lovforslaget fokus på kontantreglen og forbrugerbeskyttende regler, mens de konkrete tekniske krav til, hvorledes en forbruger eksempelvis skal give samtykke efter lovens bestemmelser, ikke bliver beskrevet i lovbemærkningerne. Dermed har virksomhederne efterfølgende meget lidt vejledning i, hvorledes de bedst indretter sig og anvender ny teknologi til overholdelse af lovens krav.

Med regeringens forslag om etablering af "Digital Hub Danmark – partnerskab for digital vækst", som indgår i "Strategi for Danmarks digitale vækst" fra januar 2018, er det tanken, at den offentlige sektor og virksomhederne i fællesskab skal øge den samlede viden om digitale muligheder og fremme adgangen til de rette kompetencer og samarbejde mellem etablerede virksomheder, iværksættere og andre aktører. Der er tale om et offentligt-privat-partnerselskab, hvor regeringen sammen med private parter går sammen i en fælles indsats med fokus på følgende områder: 1) matching og samarbejde mellem etablerede virksomheder, iværksættere og andre aktører, 2) nationalt center for forskning i digitale teknologier, 3) styrket adgang til viden og eksperter inden for kommerciel anvendelse af digital teknologi og 4) markedsføring af Danmark som digitalt foregangsland. Finans Danmark er partner i Digital Hub Danmark, da den finansielle sektors erfaringer med digitalisering er et vigtigt bidrag til arbejdet.

I tillæg hertil kunne det overvejes, om der er behov for etablering af et selvstændigt finansielt digitalt forum, som særligt fokuserer på udfordringerne inden for den finansielle sektor i relation til digitalisering og regulering. Det er særligt relevant for den finansielle sektor, da denne – som følge af dens betydning for samfundsøkonomien – er underlagt en særskilt omfattende og kompleks lovgivning sammenlignet med de fleste andre erhverv.

Forummet bør fokusere på, hvorledes den finansielle regulering løbende bliver i stand til at favne nye produkter mv., som bliver til, i takt med at virksomhederne øger deres brug af digitale løsninger. Derudover skal forummet se på, hvorledes brugen af regtech-løsninger øges i den finansielle sektor for også ad den vej at øge digitaliseringen, da regtech-løsninger har potentiale til at hjælpe virksomhederne med at begrænse deres compliance-omkostninger.

Endvidere skal forummet i forbindelse med udarbejdelse af ny lovgivning (i særdeleshed ved implementering af EU-regler) bidrage med en forståelse af de praktiske og tekniske aspekter, som derved kan øge lovgivningens digitaliseringsparathed. Det vurderes at være relevant for så detailreguleret en sektor som den finansielle, at der tidligt i forløbet, i forbindelse med forhandling af EU-forslag og efterfølgende ved udarbejdelse af dansk lovgivning, er et tydeligt fokus på de tekniske udfordringer og løsningsmuligheder. I modsat fald er der risiko for, at lovgivningen ikke i tilstrækkelig grad tilskynder til anvendelse af ny teknologi/regtech-løsninger.

Det bemærkes, at der dog også allerede i dag er en dialog mellem Finanstilsynet og brancheorganisationerne om mere praktiske forhold ved direktivimplementering, idet Finanstilsynet i vidt omfang inddrager organisationerne i forbindelse med udarbejdelse af lovforslag, jf. også afsnittet om principper for ny finansiell lovgivning. Det har dog været oplevelsen, at det ikke i forhold til den praktiske implementering har været muligt at opnå fuldt udbytte af dialogen.

Forummet skal ses som et supplement til etableringen af en "Digital Hub Danmark", således at der løbende er en drøftelse af, om lovgivningen passer til den virkelighed, som virksomhederne skal agere i. Det er derfor vigtigt, at forummet inddrager relevante myndigheder for derved at kunne skabe endnu bedre rammevilkår for finansielle virksomheder.

For at opnå en digitaliseringsparat lovgivning kræves endvidere en velvilje fra alle interessenter, som har en indsigt og viden inden for et givent lovgivningsområde, og vilje til at stille denne viden til rådighed. Ofte er virksomhederne bedst til konkret at udpege, hvor de praktiske problemer er i forhold til at sikre, at deres it-systemer mv. kan indrettes på en måde, der passer med reguleringen.

For at opnå tilstrækkelig gennemslagskraft bør kredsen af involverede myndigheder være tilstrækkelig stor til, at forskellige aspekter ved implementering af digitale løsninger er omfattet.

Det bør i forbindelse med etableringen af et sådant forum overvejes, hvilket ressource-træk dette vil have på de involverede myndigheder og sektorrepræsentanter.

Anbefaling

Det foreslås, at der oprettes et finansielt digitaliseringsforum med deltagelse af en bred kreds af myndigheder, virksomhedsrepræsentanter og relevante organisationer. Forummet skal alene vurdere forholdene på det finansielle område. Forummet har følgende hovedformål:

1. Forummet skal drøfte konkrete problemstillinger i relation til reguleringen af for eksempel nye digitale forretningsområder mv. med henblik på at finde operative løsninger. Samtidig opnår myndighederne en bredere forståelse af de praktiske udfordringer med anvendelse af ny teknologi.
2. Forummet skal se på, hvorledes brugen af regtech-løsninger kan øges i den finansielle sektor – både internt i virksomhederne (compliance) og i forholdet mellem virksomhederne og myndigheder.
3. Forummet skal i forbindelse med udarbejdelse af ny lovgivning bidrage med en forståelse af de praktiske og tekniske aspekter, som derved kan øge lovgivningens digitaliseringsparathed.

Ad 2. Enklere afklaring af reguleringsmæssige rammer

Deloitte peger i sin analyse på, at virksomhederne oplever lange sagsbehandlingstider for afklaring af de reguleringsmæssige rammer for nye forretningsmodeller eller anvendelsen af ny teknologi. Dette er en reel problemstilling, som der bør arbejdes på at løse.

Som nævnt ovenfor er der allerede taget en række initiativer med henblik på at imødekomme problemstillingen.

Finanstilsynet har blandt andet oprettet en regulatorisk "sandkasse" (FT Lab), hvor det er hensigten, at virksomheder hurtigere kan få afprøvet deres nye teknologier og forretningsmodeller i samarbejde med Finanstilsynet.

Endvidere har regeringen med den netop offentliggjorte "Strategi for Danmarks digitale vækst" taget initiativ til, at der oprettes én tværministeriel indgang, hvor virksomheder får et svar koordineret af relevante myndigheder. Svaret skal så vidt muligt afgives inden for tre måneder, alternativt etableres dialog med virksomheden om, hvornår en afklaring kan forventes. Det er tanken, at relevante myndigheder hurtigere end i dag skal kunne oplyse om, hvilken lovgivning den pågældende forretningsmodel eller anvendelse af ny teknologi er omfattet af og i den forbindelse vejlede om regelgrundlaget. Dette giver virksomhederne hurtigere indsigt i, om den foreslåede model er kommercielt interessant for dem at arbejde videre med.

Arbejdsgruppen finder, at dette vil være et udmærket tilbud parallelt med Finanstilsynets allerede etablerede fintech-initiativer og etableringen af et finansielt digitaliseringsforum. Virksomheder, som på forhånd er klar over, at deres forretningsmodel er underlagt finansiell lovgivning, vil kunne tage direkte kontakt til Finanstilsynet og få klarlagt, hvilken type tilladelse der om nødvendigt skal indgives ansøgning om. For andre virksomheder, som ikke er bekendt med finansiell lovgivning, vil det være en hjælp, at de kan rette henvendelse til en tværministeriel indgang, som derpå vil hjælpe dem videre mod rette myndigheder.

Deloitte foreslår, at myndigheder skal give bindende forhåndstilsagn efter tre måneders sagsbehandlingstid. Ny teknologi og nye forretningsmodeller er i sagens natur også nye for myndighederne, som derfor ikke automatisk besidder den fornødne viden om emnet til at kunne træffe en endelig beslutning på et oplyst grundlag. Det er derfor væsentligt, at myndighederne har den nødvendige tid til at vurdere komplekse spørgsmål grundigt, og at virksomhederne selv samtidig får tid til at konkretisere deres spørgsmål/forretningsmodel baseret på ny teknologi.

Virksomhederne har imidlertid behov for en hurtig afklaring, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet, ligesom hvad der er fastsat i "Strategi for Danmarks digitale

vækst", så vidt muligt afgiver svar inden for tre måneder. Hvis det ikke vurderes muligt at kunne vurdere en sag inden for tre måneder, etableres en dialog med virksomheden om, hvornår en afklaring kan forventes.

Anbefaling

I lighed med "Strategi for Danmarks digitale vækst" anbefaler arbejdsgruppen, at Finanstilsynet så vidt muligt afgiver svar inden for tre måneder. Alternativt etableres dialog med virksomheden om, hvornår en afklaring kan forventes. Endvidere arbejdes der videre med planerne om den tværministerielle indgang for derved at forenkle virksomhedernes kontakt med offentlige myndigheder.

Parallelt hermed ønskes Finanstilsynets fintech-initiativer, herunder den regulatoriske sandkasse "FT Lab", fastholdt i den nuværende form, idet de to initiativer supplerer hinanden.

Ad 3) Bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning og genbrug af data på tværs af myndigheder

I Deloitte's digitaliseringsanalyse peges der på, at der i en række lande, blandt andet Østrig, er fokus på at skabe en høj grad af automatisering af indberetninger og genbrug af data på tværs af myndigheder. Der har i en årrække været et tilsvarende fokus herhjemme, hvor Finanstilsynet og Nationalbanken har etableret et fælles indberetningssystem for indberettende virksomheder, FIONA Online. Der har i den forbindelse været en udvikling hen imod at sammentænke indberetningskrav, særligt på statistikområdet, således at den samme indberetning anvendes i for eksempel forskellige typer finansiel statistik. På EU-niveau er det de samme tanker, der ligger bag initiativet European Reporting Framework.

FIONA er designet til at understøtte virksomhedernes automatiserede data-indberetning, men giver samtidig mulighed for manuel indberetning ved at uploade filerne i FIONA's web-interface, hvis virksomhederne foretrækker dette. Virksomhederne kan oprette en tom klasse i FIONA Online. Kladden kan herefter udfyldes ved manuelt at indtaste de relevante oplysninger/data eller ved at kopiere fra et andet dokument (for eksempel Excel) og indsætte oplysningerne i kladden. Når kladden er udfyldt, kan den afleveres i FIONA Online.

Virksomhederne har også mulighed for at uploade indberetningerne via FIONA Online. Virksomhederne skal først danne indberetningen i et korrekt xml/xbml format. Derefter kan de logge på FIONA Online og manuelt uploade filen.

Virksomhederne kan desuden benytte en fuldautomatisk løsning. Her skal virksomhederne også først danne indberetningen i et korrekt xml/xbml format. Herefter er det muligt at benytte FIONA, som er en webservice, der understøtter fuldautomatiske afleveringer af indberetninger. Løsningen kræver blandt andet, at der forinden er udvekslet certifikater.

Deloitte anfører, at de fleste finansielle virksomheder anvender en manuel procedure (ofte med forudgående manuel databehandling), og at det kun er en mindre del af virksomhederne, der benytter automatiserede indberetninger.

Der kan være virksomheder, der ikke fuldt ud kender til mulighederne for fuldautomatisk indberetning i FIONA. Der kan desuden være tekniske udfordringer forbundet med at benytte den fuldautomatiske indberetningsløsning i FIONA.

Deloitte foreslår, at det undersøges, hvordan man kan tilskynde virksomhederne til i højere grad at automatisere indberetningerne ved at benytte FIONA's funktionalitet til at

sikre automatiseret dataindberetning direkte fra virksomhederne. Det fremhæves, at en højere grad af automatisering af virksomhedernes indberetninger vil medføre betydelige besparelser for de berørte virksomheder. Omvendt vil øget vejledning af virksomhederne medføre et vist træk på myndighedernes ressourcer.

Finanstilsynet og Nationalbanken har ikke en opgørelse over, i hvilket omfang de forskellige indberettere benytter henholdsvis FIONA's fuldautomatiserede indberetning og FIONA's web-interface til manuel indberetning. Det bemærkes, at hensigten med at have en fleksibel indberetningsplatform, der giver mulighed for flere tekniske indberetningsmåder, er at understøtte indberetternes forskellige set-up (den skal kunne anvendes af såvel forsikrings- og pensionselskaber, store bankkoncerner, mindre pengeinstitutter samt af helt små fondsmæglerselskaber m.fl.). Der kan samtidig være forskellige behov, afhængigt af hvilken type indberetning der er tale om (for eksempel store indberetningskemaer eller mindre ad-hoc spørgeskemaer).

FIONA er således i sin nuværende form udviklet med henblik på at sikre en effektiv indberetningsproces for alle indberettere. Der gennemføres løbende opdatering og videreudvikling af FIONA. Den kommende version, FIONA 3, vil yderligere gøre FIONA mere brugervenligt. Alle brugere af FIONA har adgang til en helpdesk, som kan hjælpe med praktiske spørgsmål, ligesom der kan indhentes teknisk dokumentation.

Anbefaling

Det foreslås, at Finanstilsynet og Nationalbanken i samarbejde med relevante brancheorganisationer gør en ekstra indsats for at informere datacentraler og virksomheder om mulighederne for fuldautomatisk indberetning. Det foreslås desuden, at der afholdes workshops til afklaring af eventuelle tekniske udfordringer forbundet med at benytte den fuldautomatiske indberetningsløsning i FIONA. Her får virksomhederne mulighed for at fremlægge eventuelle tekniske udfordringer forbundet med den fuldautomatiske indberetningsløsning, og samtidig kan Finanstilsynet og Nationalbanken vejlede yderligere om mulighederne i FIONA.

Hvis dialogen giver anledning til yderligere afklaring eller viser behov for et tættere samarbejde på området, anbefales det, at der nedsættes en arbejdsgruppe under det foreslåede finansielle digitaliseringsforum. Arbejdsgruppen vil have til formål at sikre, at flere finansielle virksomheder vælger den mest omkostningseffektive indberetningsløsning i forbindelse med indberetninger til offentlige institutioner. Arbejdsgruppen skal i særlig grad have deltagere fra virksomheder, der ikke benytter fuldautomatisk indberetning til FIONA.

6. BILAG

BILAG 1: KOMMISSORIUM FOR ET EFTERSYN AF DEN FINANSIELLE REGULERING

Det fremgår af regeringsgrundlaget "*For et friere, rigere og mere trygt Danmark*", at der skal iværksættes et eftersyn af den finansielle regulering med henblik på at afdække, om der er en fornuftig balance mellem de administrative byrder og de samfundsøkonomiske gevinster ved finansiell regulering.

Det er afgørende for vækst og velstand i Danmark, at der er de bedst mulige rammevilkår for danske virksomheder. Det gælder også for penge- og realkreditinstitutter og andre finansielle virksomheder.

Da den finansielle sektor spiller en afgørende rolle for samfundsøkonomien er de finansielle virksomheder i dag underlagt en særskilt og omfattende lovgivning sammenlignet med de fleste andre erhvervsvirksomheder.

Den finansielle lovgivning og tilsynet med finansielle virksomheder har til formål at sikre en robust og velfungerende finansiell sektor, som understøtter kreditgivningen, finansiell stabilitet, vækst og beskæftigelse og forbrugerbeskyttelse.

Reguleringen af den danske finansielle sektor er i dag i høj grad baseret på fælles regler for alle EU-lande. Centrale dele af EU-reglerne udspringer af globale standarder indført i EU, for eksempel kapitalkrav til kreditinstitutter. Efter den finansielle krise har den internationale regulering bevæget sig imod mere harmoniserede regler og generelt højere krav til kapital mv. sammenlignet med tidligere med henblik på generelt at øge robustheden i de finansielle institutter.

På nogle områder er der imidlertid særlige danske regler. Det gælder for eksempel på realkreditområdet, idet den danske realkreditmodel er særegen og ikke kendes i samme udstrækning internationalt, hvorfor der er behov for særlige danske regler. På andre områder er der også særlige danske regler.

Der igangsættes et eftersyn af den finansielle regulering. Formålet er at identificere mulige justeringer i reguleringen, som kan lempe erhvervslivets byrder samtidig med, at den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen understøttes. Eftersynet skal derfor belyse, om de administrative og erhvervsøkonomiske byrder af den finansielle regulering står i rimeligt forhold til de samfundsøkonomiske gevinster ved den finansielle regulering. Det gælder både i forhold til EU-reguleringen og den nationale regulering med henblik på at afdække om reguleringen kan indrettes og håndhæves mere hensigtsmæssigt.

Eftersynet skal danne et beslutningsgrundlag for fremtidige forbedringer af den finansielle regulering.

Arbejdsgruppens opgaver

Arbejdsgruppen skal foretage et eftersyn af reguleringen af finansielle virksomheder, og identificere, hvor det vil være hensigtsmæssigt med forenklinger og muligt at reducere byrder, samtidig med at det er muligt at opnå samme effekt af reguleringen.

Arbejdsgruppen skal:

Analysere de samfundsmæssige effekter ved den gennemførte finansielle regulering, for eksempel af de skærpede kapitalkrav til kreditinstitutter.

Analysen skal med udgangspunkt i den økonomiske litteratur - evt. suppleret med makroøkonomiske analyser og beregninger - vurdere, hvordan den finansielle regulering generelt gavner den danske samfundsøkonomi. Der kortlægges både de direkte og de afledte økonomiske konsekvenser af reguleringen.

Opgøre de administrative og erhvervsøkonomiske byrder ved den gennemførte regulering.

Med udgangspunkt i Erhvervsstyrelsens løbende AMVAB-målinger opgøres de samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet med den gennemførte finansielle regulering. Det vil sige de administrative byrder ved lovgivningen samt omkostninger ved kapitalkrav, likviditetskrav mv.

Identificere hvorvidt den tilsigtede effekt af reglerne kan opnås på en mindre byrdefuld måde end i dag, herunder hvor der er modstridende eller overlappende regulering.

Det undersøges, om målet med reguleringen vil kunne opnås ved færre og mindre byrdbærende regler. I den forbindelse vil det være relevant både at se på udformningen af reglerne og Finanstilsynets konkrete håndhævelse heraf sammenlignet med andre lande.

Arbejdsgruppen skal skelne mellem EU-regulering og national regulering. I forhold til EU-reguleringen skal der, hvor relevant, peges på hvor reguleringen kan lettes mhp. input til danske prioriteringer i mulige kommende forhandlinger af EU-reglerne. I forhold til den nationale regulering skal det identificeres, om der er regler, der går videre end i sammenlignelige lande, og om der er overflødige regler, der kan ophæves.

Et element i bestræbelserne på at holde de administrative byrder på et minimum, under hensyn til de opstillede mål med reguleringen, er at udnytte moderne teknologiske løsninger og åbne mulighed for, at virksomhederne kan udnytte sådanne løsninger. Derfor skal det indgå i undersøgelsen, om – og i givet fald hvordan – reguleringen kan blive mere digitaliseringsparat, og hvordan der kan drages større nytte af den teknologiske udvikling i de finansielle virksomheder.

Denne del af undersøgelsen gennemføres blandt andet af et konsulentfirma, der på basis af interviews af de finansielle virksomheder samt øvrige relevante interessenter afdækker de særlige administrative byrder, som virksomhederne oplever, og potentialet for regelforenklinger. I den forbindelse vil der skulle ses på udformningen af reglerne og Finanstilsynets konkrete håndhævelse heraf sammenlignet med andre lande ("nabotjek").

Arbejdsgruppens sammensætning

Erhvervsministeriet nedsætter og varetager formandskabet for arbejdsgruppen. Finanstilsynet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Nationalbanken, Finans Danmark og Forsikring & Pension deltager ligeledes i arbejdsgruppen og indstiller hver ét medlem. Erhvervsministeriet vil yderligere indstille en ekstern ekspert til arbejdsgruppen.

Arbejdsgruppen kan inddrage anden ekstern ekspertise og konsulentbistand. Det er hensigten at lade et eksternt konsulentfirma gennemføre analysen af, om reglerne har

den tilsigtede effekt, og om målet kunne være opnået ved mindre bebyrdende regulering, herunder Finanstilsynets håndhævelse af reguleringen. Konsulentfirmaet skal i sin analyse indhente information om den gennemførte regulering og vurderingen heraf i sammenlignelige lande. Udvælgelsen af relevant konsulentfirma vil ske i overensstemmelse med retningslinjerne for anvendelse af SKI-aftalen (Statens- og Kommunernes indkøbs-service).

Proces

Arbejdsgruppen afslutter sit arbejde inden udgangen af 2017 med afgivelse af rapport til erhvervsministeren.

Resultatet af arbejdet vil blandt andet kunne indgå i en kommende revision og modernisering af lov om finansiel virksomhed.

**Analyse af byrder ved finansiel
regulering**
Hovednotat

11. april 2018

Indhold

1.	Introduktion til analysen	3
	Formål med analysen.....	3
	Analysens fokus	3
	Analysetilgang	4
	Figur 2: Analysetilgang	4
2.	Analyse af 29 udvalgte byrder	5
	Figur 3: Overblik over de 29 udvalgte byrder	6
3.	Erfaringer fra Sverige, Tyskland og Holland	7
4.	Digitaliseringsparat finansiel regulering.....	8
5.	Problemstillinger i forhold til lovgivningsprocessen	9
6.	Bilag	12
	Bilag 1: Brancheforeninger og virksomheder	12
	Bilag 2: Samlet byrdeoversigt	12
	Bilag 3: Byrdekatalog - Analyse af 29 byrder	21
	Bilag 4: Spørgerammer til nabotjek-analysen	21
	Bilag 5: Resultater fra nabotjek-analysen	28
	Bilag 6: Digitaliseringsparat finansiel regulering	38

1. Introduktion til analysen

Formål med analysen

Det fremgår af regeringsgrundlaget *For et friere, rigere og mere trygt Danmark*, at der skal iværksættes et eftersyn af den finansielle regulering med henblik på at afdække, om der er en fornuftig balance mellem de administrative byrder og de samfundsøkonomiske gevinster ved finansiel regulering. Formålet er at identificere mulige justeringer i reguleringen, som kan lempe erhvervslivets byrder samtidig med, at den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen understøttes.

Som et led i eftersynet skal det undersøges, om den tilsigtede effekt af reguleringen kan opnås ved færre og mindre bebyrdende regulering. Det skal ligeledes undersøges, om og hvordan reguleringen kan gøres mere digitaliseringsparat, og hvordan der kan drages større nytte af den teknologiske udvikling i den finansielle sektor.

Erhvervsministeriet har nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse fra ministeriet selv, Finanstilsynet, Finansministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Nationalbanken, Syddansk Universitet, Finans Danmark og Forsikring & Pension. Arbejdsgruppen har bedt Deloitte bistå arbejdet ift. at afdække hvilke områder den finansielle sektor finder byrdefulde samt at analysere et antal udvalgte byrder nærmere. Erhvervsministeriet, Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Nationalbanken og Finansministeriet forestår sekretariat for arbejdsgruppen.

Eftersynet af den finansielle regulering skal danne et beslutningsgrundlag for fremtidige forbedringer af den finansielle regulering.

Boks 1: Kommissorium for et eftersyn af den finansielle regulering

"[Der skal gennemføres en undersøgelse], der på basis af interviews af de finansielle virksomheder samt øvrige relevante interessenter afdækker de særlige administrative byrder virksomhederne oplever og potentialet for regelforenklinger. I den forbindelse vil der skulle ses på udformningen af reglerne og Finanstilsynets konkrete håndhævelse heraf sammenlignet med andre lande ("nabotjek")."

Analysens fokus

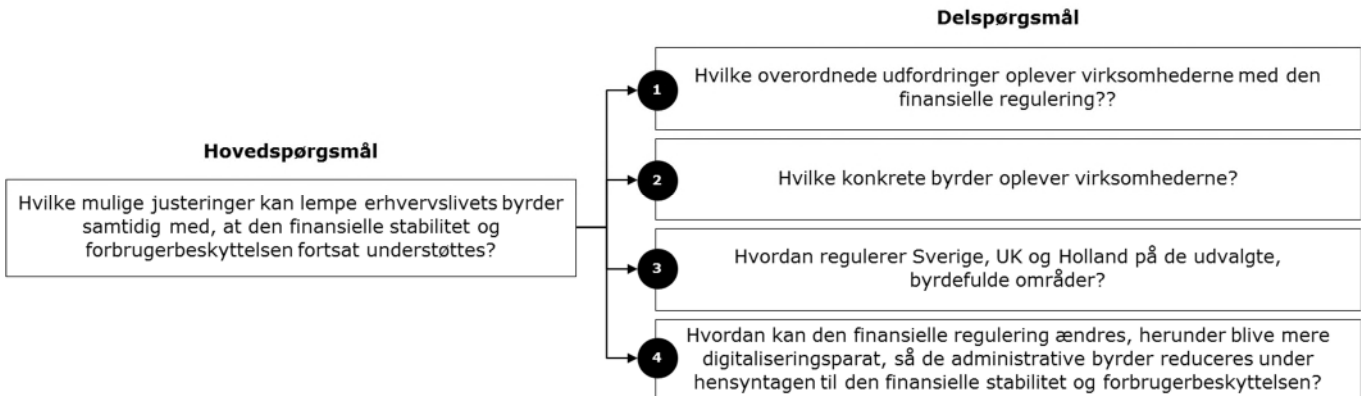
I analysen fokuseres på finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed og tilhørende bekendtgørelser. Det gælder pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikrings- og pensionsselskaber. Herudover er en række såkaldte FinTech-virksomheder, som ikke direkte reguleres i lov om finansiel virksomhed inddraget i undersøgelsen. Der fokuseres også på tilstødende finansiel regulering, som af den finansielle sektor vurderes at indeholde potentiale i forhold til forbedringer/byrdelettelser.

Formålet med denne analyse er at identificere mulige justeringer, som kan lempe erhvervslivets byrder samtidig med, at den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen fortsat understøttes. Herunder skal det afdækkes, hvordan den finansielle regulering opleves af sektoren, med særlig fokus på at identificere regelområder, som vurderes at være særligt byrdefulde, uhensigtsmæssige eller som på anden måde opleves som en hæmsko for den finansielle sektor.

Analysens fokus er nedbrudt i fire delspørgsmål. Svarene på de fire delspørgsmål har hver især en selvstændig værdi i forhold til at vurdere den

finansielle regulering, og tilsammen svarer de på hovedspørgsmålet, jf. figur 1 nedenfor.

Figur 1: Hoved- og delspørgsmål i analysen

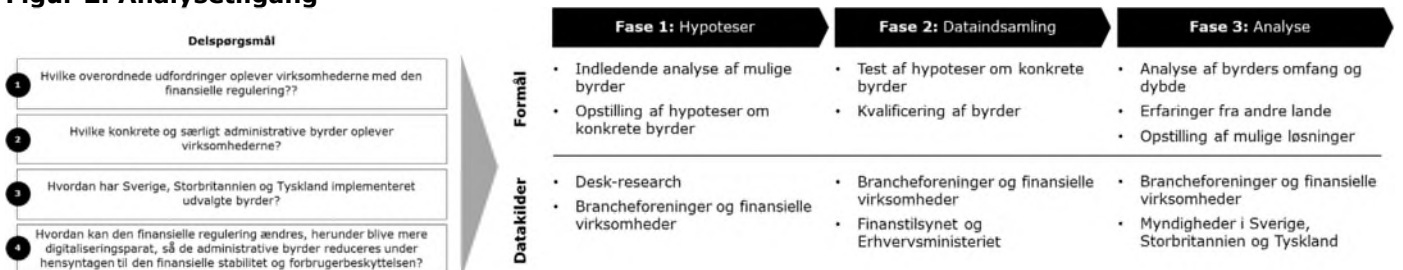

Et underliggende tema igennem besvarelsen af de fire spørgsmål har været digitalisering, og hvordan "digitaliseringsparat lovgivning" kan reducere de administrative byrder samt understøtte vækst og innovation i den finansielle sektor.

Analysetilgang

Analysen er udarbejdet ud fra en hypotesebaseret tilgang og har overordnet set været opdelt i fire faser, jf. figur 2 nedenfor. De fire hovedspørgsmål har fungeret som rettesnor igennem hele analyseforløbet.

Figur 2: Analysetilgang

I den første fase (hypoteser) fik brancheforeninger og virksomheder mulighed for at pege på konkrete byrder. Virksomheder og brancheforeninger indrapporterede i alt 80 konkrete byrder, som direkte eller indirekte fulgte af den finansielle lovgivning eller administrative praksis på området. Brutto-listen over identificerede byrder er oplistet i bilag 2.

Med udgangspunkt i den samlede oversigt over byrder og en workshop med deltagere fra brancheforeninger og virksomheder, udvalgte arbejdsgruppen i alt 29 byrder til videre undersøgelse i nærværende analyse. De byrder der ikke er behandlet i denne analyse, behandles af arbejdsgruppen i andet regi.

I fase 2 (dataindsamling) blev byrderne testet hos 19 virksomheder. Der blev interviewet ni virksomheder i kategorien bank og realkredit samt syv virksomheder i kategorien forsikring og pension. Derudover blev to fondsmæglerselskaber samt en række mindre FinTech selskaber interviewet. Det har været forsøgt at interviewe et bredt udsnit af virksomheder målt på størrelse og geografi. Brancheforeninger og virksomheder der har bidraget

til analysen er oplyst i bilag 1. Byrderne blev også kvalificeret yderligere af Finanstilsynet og Erhvervsministeriet.

I fase 3 (analyse) blev byrdernes omfang og dybde analyseret nærmere. Der blev blandt andet gennemført et nabotjek, hvor tilsynsmyndigheder i Sverige, Tyskland og Nederlandene blev adspurgt om, hvordan de regulerer og i praksis håndterer otte udvalgte områder, som danske virksomheder har identificeret som værende byrdefulde, jf. bilag 4-5. Der er endvidere gennemført en nærmere analyse og vurdering af den finansielle regulerings digitaliseringsparathed, jf. bilag 6.

Udover data fra virksomheder og myndigheder er også inddraget viden fra Deloittes eksperter på området. Det drejer sig særligt om viden inden viden indenfor Regulatory Risk & Compliance, revision samt forretningstransformation og digitalisering i den finansielle sektor.

2. Analyse af 29 udvalgte byrder

De 29 byrder spænder bredt i forhold til lovgivningsområde, de berørte virksomheder, effekt på forretningen og potentialet for identificerede løftestænger. Byrderne kan overordnet set grupperes i fire kategorier:

1. **Konkurrenceforvridende og innovationsbegrænsende:** Byrder der primært hæmmer virksomhedernes muligheder for at konkurrere på lige vilkår eller som hæmmer virksomhedernes incitament til at innovere i nye processer for at efterleve lovgivningen eller nye forretningsområder og -modeller.
2. **Kapitalbindende:** Byrder der primært binder virksomhedernes kapital og dermed påfører dem en finansiel omkostning.
3. **Særligt ressourcekrævende:** Byrder der primært er særligt administrativt ressourcekrævende og dermed omkostningstunge.
4. **Irritationsbyrde og mindre byrde:** Byrder der er mindre omkostningstunge og som opleves som irritationsbyrder.

Byrderne fordeler sig med fire byrder i kategorien konkurrenceforvridende og innovationsbegrænsende, to byrder der er kapitalbindende, 10 byrder der er særligt ressourcekrævende, og 13 byrder der er irritationsbyrder og mindre byrder, jf. figur 3 nedenfor. Virksomhederne har scoret byrderne ud fra, hvor byrdefulde de opleves at være.

Det skal bemærkes, at virksomhedernes vurdering af byrderne er forholdsvis spredt, dvs. nogle virksomheder scorer byrden til at være meget lidt byrdefuld, mens andre virksomheder scorer byrden til at være meget byrdefuld. Det indikerer, at byrderne påvirker virksomheder i forskellig grad.

Figur 3: Overblik over de 29 udvalgte byrder¹

Deloitte ID	ID	Emne	Byrdescore (median)	Antal observationer
A. Konkurrenceforvidende og innovationsbegrænsende				
1	FiDa 4/F&P 2	Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen ved brug af cloud-tjenester samt i relation til Solvens II	4	11
2	Copenhagen Fintech 2	Vurdering af IT-systemer og -services som outsourcing	3,5	2
3	F&L 4	1 års regel for operational leasing	3	2
4	FiDa 1/F&P/FMF	Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed	2,5	11
B. Kapitalbindende				
5	F&P 15	Registrerede aktiver for forsikringselskaber	3,25	4
6	FiDa 19	Praksis vedrørende tilladelse af nulvægtning af koncernterne eksponeringer	3	5
C. Ressourcetrævede				
7	FMF 5	Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber	4,25	2
8	F&P 22	Adgang til brug af digital post (e-Boks)	4	12
9	FiDa 18	Supplerende indberetninger er for omfattende	3,5	10
10	FiDa 11/LOPI	Daglig opgørelse af LCR og likviditetsposition for visse pengeinstitutter	3	5
11	FiDa 23	Markeder for handel med UCITS	2	4
12	F&P 14	Strukturen i lov om finansiel virksomhed (FIL)	2	11
13	F&P 18	Afskaffelse af pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke-børsnoterede selskaber	2	4
14	F&P 17	Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder på enkelt selskabsniveau	1	6
15	LOPI 2	Frister for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC)	1	4
16	LOPI 1	Revisionsudvalg (praksis)	1	6
D. Irritationsbyrder/ Mindre byrder				
17	F&P 28	Mangel på register over tilsynsafgørelser	3	7
18	FiDa 24	Beregning af emissions- og indløsningspriser – (UCITS)	2	3
19	FiDa 25	Optagelse af lån – (UCITS)	2	3
20	F&P 19/FSR	Certificering af revisorer	1,5	10
21	FiDa 3	Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet	1,25	6
22	FiDa 9	Krav om dansk resume for prospekter, der har EU-pas	1	4
23	F&P 23	Fortolkning af reglerne om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer	1	5
24	F&P 29	Aktuariens beretning	1	4
25	F&P 7	Oplysningskrav om organiseret rabat	1	2

En score på 5 (rød) indikerer en stor byrde og en score på 1 (grøn) indikerer en lille byrde.

Det skal bemærkes, at virksomhedernes score af byrderne er behæftet med usikkerhed, da der er tale om kvalitative og skønspregede vurderinger, og at scoringen alene skal give en indikativ vurdering af, hvor byrdefuld virksomhederne vurderer den enkelte byrde i forhold til de andre byrder. En brancheforening har også påpeget, at virksomhederne godt kan have undervurderet nogle af byrderne, og at scoringen derfor reelt burde være højere. En række af byrderne blev således vurderet som mere byrdefulde af virksomhederne, som deltog på workshop.

De 29 byrder er detaljeret gennemgået i bilag 3, hvor der for hver af byrderne er en beskrivelse af:

1. Regelgrundlaget, herunder beskrivelse af eventuel overimplementering.
2. Virksomhedernes oplevelse af byrden, herunder en samlet 'virksomhedsscore' for byrden.
3. Løftestænger til afhjælpning af byrden, herunder vurdering af fordele og ulemper ved løftestangen.

De byrder, som den finansielle sektor har peget på, herunder de analyserede 29 emner, relaterer sig på forskellig vis nogle overordnede temaer, som ligeledes har været bragt frem af sektoren i forbindelse med workshops og interviews.

Omfang og kompleksitet i lovgivningen

Virksomhederne oplever generelt, at den finansielle lovgivning er kompleks. Nogle virksomheder oplever, at de berøres af krav der er tiltænkt andre virksomhedsformer eller dobbeltreguleres. Nogle virksomheder peger på, at de økonomiske og tidsmæssige omkostninger ved at efterleve lovgivningen

¹ Med 2 eller flere observationer.

er blevet for omfattende i forhold til balancen til hensynet til finansiel stabilitet og forbrugerbeskyttelse. Problemstillingen er bl.a. eksemplificeret ved byrderne Strukturen i lov om finansiel virksomhed (byrde 12 i bilag 3) samt Manglende klassifikation af og adgang til data for FinTech-virksomheder (byrde 26).

Proportionalitet

Nogle virksomheder oplever mangel på proportionalitet i den finansielle regulering samt tilsynspraksis, og dermed at reguleringen ikke altid afspejler det reelle risikobillede. Mange virksomheder giver udtryk for, at den finansielle regulering og tilsynspraksis nogle tilfælde følger et one-size-fits-all-princip, der ikke viser hensyn til virksomhedens størrelse, struktur, kompleksitet, forretningsmæssige område, geografiske område og de finansielle produkter, som virksomheden tilbyder. Det gælder særligt mindre pengeinstitutter, fondsmæglere, realkreditinstitutter og FinTech-virksomheder. Problemstillingen er bl.a. eksemplificeret ved byrderne Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber (byrde 7) samt Daglig opgørelse af LCR for visse pengeinstitutter (byrde 10).

Indberetning og rapportering

Virksomhederne oplever, at indberetningsmængden til offentlige myndigheder er omfattende, samt at der er begrænset datagenbrug på tværs af myndigheder.

Der er ofte betydelige udviklings- og driftsomkostninger ved at skulle levere nye indberetninger og rapporteringer. It-systemer skal udvikles eller tilpasses, og der er manuelle processer inde over i fortolkningen, vurderingen og governance af data. Bl.a. byrderne Omfanget af supplerende indberetninger (byrde 9), Indberetning af SDO/SDRO-udstedelse til Finanstilsynet (byrde 21) samt Daglig opgørelse af LCR for visse pengeinstitutter (byrde 10).

3. Erfaringer fra Sverige, Tyskland og Holland

Analysen har inkluderet en undersøgelse af, hvordan sammenlignelige lande håndterer særligt byrdefulde områder, også kaldet et nabotjek. Specifikt er det undersøgt, hvordan tre udvalgte lande, Sverige, Tyskland og Nederlandene, regulerer og konkret håndhæver otte særligt byrdefulde områder, med henblik på at beskrive følgende forhold:

- Hvad gør de andre lande?
- Hvor adskiller de sig fra Danmark, og hvad gør de i stedet for?
- Hvordan kan lovgivningen og praksis for håndhævelse i det enkelte land eventuelt overføres til og være brugbar i Danmark?

De otte byrdeemner til nabotjek blev udvalgt af arbejdsgruppen. Byrdeemnerne er:

1. Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale standarder
2. Revisionsudvalg (praksis)
3. Frister for regnskabsindberetning (KRGS og KRGC)
4. Manglende klassificering af og adgang til data for FinTech virksomheder
5. Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed
6. Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen ved brug af cloud-tjenester
7. Supplerende indberetning er for omfattende
8. Certificering af revisorer

Arbejdsgruppen og sekretariatet har bidraget til udarbejdelse af en detaljeret spørgeramme med udgangspunkt i indstilling fra Deloitte. Den samlede spørgeramme fremgår af bilag 4.

Processen for inddragelse af nabolandene i analyse har været i tre trin:

1. Repræsentanter fra tilsynsmyndigheden i alle tre nabolande fik tilsendt uddybende engelsk beskrivelse af hver af de otte byrdeemner og sammensatte på denne baggrund den rette kreds af deltagere til interviewet.
2. Nabotjek-interviewet blev afholdt i form af et konference-kald med den udvalgte kreds fra nabolandets tilsynsmyndighed. Spørgerammen blev brugt som udgangspunkt for dialogen.
3. Spørgsmål fra spørgerammen blev eftersendt til uddybende skriftlig besvarelse af interviewdeltagere, for at sikre, at alle svar blev indhentet korrekt.

Erfaringer fra hver af de tre nabolande på de otte områder er beskrevet i bilag 5.

4. Digitaliseringsparat finansiel regulering

Analysen har også haft til formål at belyse, hvordan myndighederne kan skabe en mere digitaliseringsparat lovgivning. Med digitaliseringsparat lovgivning menes blandt andet, hvordan den finansielle regulering og tilsynspraksis kan understøtte nye digitale og teknologiske forretningsmuligheder i sektoren samt øge brug af teknologi i efterlevelsen af reguleringen, fx ved udveksling af data mellem myndigheder og virksomheder.

Virksomhederne oplever, at de ikke i tilstrækkelig grad eller hastighed kan udvikle og benytte de digitale løsninger og forretningsmodeller, som de ønsker. Det er blandt andet udfordringer med accessorisk virksomhed og brugen af cloud-tjenester (byrde 1, 2 og 4) samt øget mængde og hastighed for implementering af ny lovgivning/compliance-krav.

Den digitale omstilling af sektoren rejser løbende nye og uforudsete problemstillinger. Med henblik på at sikre gode rammer for den finansielle sektors digitaliseringsindsats er det vigtigt, at myndighederne holder sig tæt på disse udfordringer gennem tæt dialog med sektoren. De afholdte interviews med virksomhederne og den supplerende dataindsamling har kun i begrænset omfang givet input til konkrete digitale løsninger på udfordringerne i dag. Dette indikerer, at der er behov for en indsats på både det strategiske niveau for at få etableret et langsigtet grundlag for myndighederne og sektoren og på det operationelle niveau.

På baggrund af analysen er formuleret otte løftestænger til at sikre en mere digitaliseringsparat lovgivning:

1. Tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og cloud.
2. Myndighederne påtager sig et tydeligere ansvar for at facilitere innovation i den finansielle sektor.
3. Stimulere øget brug af RegTech i Danmark i dialog med sektoren og teknologileverandører.
4. Systematisk og vedvarende fokus på at øge digitaliseringsparatheden af den finansielle regulering.
5. Hurtigere afklaring af reguleringsmæssige rammer.
6. Indhentning af samtykke til digital kommunikation samt at sikre der besiddes opdaterede kontaktoplysninger.
7. Samspillet mellem GDPR og anden regulering.

8. Bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning og genbrug af data på tværs af myndigheder.

Analysen og forslagene er beskrevet nærmere i bilag 6.

Boks 2: Financial Innovation Units i UK og Sverige

Financial Conduct Authority (FCA) oprettede i 2014 en Innovation Unit med det erklærede mål at accelerere FinTech-udviklingen i UK.

Ud over at opretholde finansiel stabilitet og forbrugersikkerhed ser FCA det også som sit mål at understøtte udviklingen af gode produkter og services til forbrugerne gennem digital innovation. Der anlægges et bredt perspektiv ikke kun i forhold til startups, men også i forhold til etablerede finansielle spillere som arbejder med innovation.

Innovation Unit har haft følgende fokusområder

- Regulatorisk sandbox
- Rådgivningsenhed for FinTechs
- RegTech-sprints (indsamling af ideer fra branchen, techsprints)
- Direkte support
- FinTech-bridges – dvs. international samarbejde

FCA har netop gennemført en evaluering af Innovation Unit og her fremgår det, at der er kraftig efterspørgsel efter den udbudte rådgivning. Virksomhederne beskriver det som en game-changer, at FCA anlægger en åben og dialogbaseret tilgang og aktivt opfordrer til innovation i sektoren.

Et andet interessant perspektiv er, at FCA selv aktivt eksperimenterer med RegTech løsninger i såkaldte techsprints hvor forskellige ideer testes i et agilt og eksperimenterende miljø med tæt inddragelse af sektoren, fx i forhold til højere automatisering/STP af indberetninger. FCA har også orkestreret et sektorsamarbejde om etableringen af API-standarder i forbindelse med den igangværende implementering af PSDII. Endvidere er Prudential Regulatory Authority (en del af den engelske Nationalbank) og FCA er gået sammen om at etablere en New Bank Startup Unit på grund af det høje antal startup banker som er etableret i UK i løbet af de sidste få år.

Den svenske Finansinspektion har netop udgivet rapporten "Myndighetens roll kring Innovationer" (December 2017), hvor det erklæres at man efter Engelsk forbillede vil etablere en innovationsenhed i Finansinspektionen med henblik på at understøtte digitalisering og teknologianvendelse i den finansielle sektor.

5. Problemstillinger i forhold til lovgivningsprocessen

Den finansielle sektor har peget på en række problemstillinger, som vedrører den generelle lovgivningsproces. Sektoren peger bl.a. på, at tilrettelæggelsen af lovgivningsprocessen, herunder implementeringsfrister mv., kan indebære store byrder for virksomhederne.

De tværgående problemstillinger, som virksomhederne har peget på, kan grupperes i 3 temaer:

1. Finanstilsynets valg af formater og overskuelighed i lovgivningen
2. Implementeringsfrister
3. Overimplementering

De tværgående problemstillinger er beskrevet nærmere nedenfor.

Finanstilsynets valg af formater og overskuelighed i lovgivningen

Flere virksomheder oplever det som en udfordring af skelne mellem, hvornår Finanstilsynet udtaler sig fortolkende eller oplysende om regelsættet, og hvornår Finanstilsynet udtaler sig om tilsynserfaringer og -observationer og

peger på god praksis, jf. boks 3 nedenfor. Det er en udfordring for virksomhederne, idet der er uklarhed om det retslige grundlag for udtalelserne, og dermed om forpligtelsen til at følge dem. Derudover oplever flere virksomheder, at Finanstilsynet i sine udtalelser sammenblander flere roller, som burde være adskilt. Det fører blandt andet til, at virksomhederne har svært ved at få klarhed over, hvad der er gældende lov, og hvad der er en anbefaling eller vejledning.

Boks 3: Eksempel på uklarhed i samspillet mellem lovgrundlag og udpegning af god praksis

Da reglerne for revisionsudvalg blev opdateret i 2016, medførte det, at ikke-børsnoterede pengeinstitutter ikke længere var omfattet af kravet om revisionsudvalg. Finanstilsynet valgte derefter i sit julebrev i 2016 på baggrund af observationer om gode erfaringer i virksomhederne at anbefale, at virksomheder der ikke er pålagt krav om revisionsudvalg, stadig udpeger et revisionsudvalg. Dette har en række virksomheder udtalt sig kritisk om, da de er i tvivl om, hvordan sådanne anbefalinger skal tolkes.

Finanstilsynet anvender i kommunikationen af regulering og tilsynspraksis forskellige formater. Det drejer sig om diskussionsoplæg, fokusområder, papirer om god praksis, julebreve, vejledninger, kvantitative forventninger, spørgsmål og svar, afgørelser, forordninger, love og bekendtgørelser. Herudover er der på EU-niveau Q&A's og forskellige retningslinjer til forordninger mv.

De enkelte kommunikationsformer er forskellige med hensyn til graden af juridisk binding og med hensyn til, hvor dynamiske og fleksible de er. Finanstilsynet har offentliggjort en oversigt og nærmere beskrivelse af formerne samt hierarki på deres hjemmeside.

Emnet vil blive behandlet yderligere af arbejdsgruppen.

Implementeringsfrister

De fleste af de interviewede virksomheder oplever, at deadlines for implementering af ny lovgivning er for kort. De korte tidsfrister fører blandt andet til, at virksomheder og brancheorganisationer har for kort tid til at forberede kvalificeret input til høringsprocessen for ny lovgivning. Dertil kommer, at nogle virksomheder oplever, at de ikke involveres tilstrækkeligt i forbindelse med fortolkning af forordninger og direktiver.

De korte tidsfrister accelereres af de to faste ikrafttrædelsesdatoer i løbet af året, og ikrafttrædelsesdatoerne opleves således – modsat den oprindelige hensigt – ikke som en hjælp for virksomhederne i implementeringsprocessen.

De korte deadlines for implementering af ny lovgivning øger virksomhedernes omkostninger, da det ofte kræver en høj grad af manuelle processer at implementere de nye krav, og at hastigheden øger risikoen for fejl, som senere skal rettes, jf. boks 4.

Boks 4: Hvidvasklovens korte implementeringsfrist

Flere virksomheder nævnte Hvidvaskloven af 2017 som et eksempel på lovgivning der implementeres hurtigere end de kan nå at indrette deres forretning. Loven blev vedtaget den 8. juni 2017 og trådte i kraft den 26. juni 2017, mindre end tre uger efter endelig vedtagelse.

De fleste virksomheder oplever, at der i begyndelsen af implementeringsprocessen ikke er klare retningslinjer for, hvordan de nye regler skal fortolkes og dermed implementeres. Virksomhederne arbejder således ofte i eget

regi og med brancheforeningerne med at fortolke den nye lovgivning og vurdere, hvad det kræver at være compliant.

En del virksomheder oplever, at Finanstilsynet kommunikerer best-practice for implementeringen af lovgivningen for sent i implementeringsprocessen og typisk efter ikrafttrædelsesdatoen. Når virksomhederne på bagkant skal justere it-systemer og processer for at være compliant, er der omkostningerne herved.

Den finansielle sektor inddrages i dag i høj grad i de konkrete lovgivningsprocesser. I forbindelse med arbejdet med implementering af ny EU-regulering tilstræber Finanstilsynet at foretage en bred interessentinddragelse. Dette gøres bl.a. ved bilaterale møder, bredere dialogmøder, præhøringer mv. Endvidere sikres der gennem Finanstilsynets hjemmeside skabt klarhed og transparens i forhold til den forestående proces og forventningerne hertil. I supplement til de skriftlige høringer på lovforslag har Finanstilsynet særligt ved større nye hovedlove, også afholdt høringsmøder, hvor alle interesserede har kunnet komme og stille spørgsmål og indgå i dialog med Finanstilsynet om det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring. Særligt i forhold til udstedelse af bekendtgørelser, tilstræber Finanstilsynet at orientere de relevante aktører gennem deres brancheorganisationer om, hvilke ændringer som Finanstilsynet forventer at gennemføre til det kommende fælles ikrafttrædelsestidspunkt. Denne orientering foretages på faste møder, som Finanstilsynet afholder 3-4 gange årligt (kontaktudvalgsmøder). Det betyder, at sektoren typisk 8-10 måneder forud for ikrafttrædelsestidspunktet er bekendt med hovedpunkterne i de ændringer af de administrative regelsæt, som planlægges af Finanstilsynet.

Emnet vil blive behandlet yderligere af arbejdsgruppen.

Overimplementering

De fleste virksomheder peger på, at det er en udfordring, hvis der oprettes nationale regel- og praksisstandarder, der går videre end EU's regelgrundlag, og at det danske ambitionsniveau er for højt. Dette øger kompleksiteten for virksomhederne og omkostningerne til at efterleve reglerne. Et eksempel er indholdet i tilsynsdiamanten, hvor virksomhederne skal beregne deres likviditet for 90 dage, hvor EU-kravet er 30 dage.

Der vil være tale om overimplementering, hvis dansk implementering af EU-regulering går videre, end hvad der er nødvendigt i henhold til EU-direktiver mv. Regeringen har følgende fem principper for implementering af ny erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, som har til formål at sikre, at ny EU-regulering ikke overimplementeres, med mindre væsentlige hensyn taler herfor:

1. Den nationale regulering bør som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.
2. Danske virksomheder bør ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence, hvorfor implementeringen ikke bør være mere byrdefuld end den forventede implementering i sammenlignelige EU-lande.
3. Flexibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes.
4. I det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt, bør EU-regulering implementeres gennem alternativer til regulering.
5. Byrdefuld EU-regulering bør træde i kraft senest muligt og under hensyntagen til de fælles ikrafttrædelsestidspunkter

Principperne gælder for ny regulering, der har erhvervsøkonomiske konsekvenser for virksomhederne. Principperne gælder regulering, der implementerer alle former for EU-regulering, dvs. både ved implementering af minimums- og totalharmoniseringsdirektiver, samt ved øvrig national gennemførelseslovgivning, der har til formål at sikre overholdelse af EU-retsakter.

Emnet vil blive behandlet yderligere af arbejdsgruppen.

6. Bilag

Bilag 1: Brancheforeninger og virksomheder

Følgende brancheforeninger har bidraget til analysen:

- Finans Danmark (FiDa)
- Finans & Leasing
- FSR – Danske Revisorer
- Fondsmæglerforeningen
- Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikringsagenturer (FDFA)
- Copenhagen FinTech
- Forbrugerrådet
- Børsmæglerforeningen
- Lokale Pengeinstitutter (LOPI)
- Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA)

Følgende virksomheder har bidraget til analysen:

- Gensidig Forsikring
- Nordea
- AP Pension
- Maj Invest
- Santander
- Nykredit
- Jyske Bank
- Pension Danmark
- Skandia, Sydbank
- Danske Bank
- PFA Pension
- Bankinvest
- Topdanmark
- DLR Kredit

Bilag 2: Samlet byrdeoversigt

Nedenfor er indsat det samlede antal byrder, der er blevet indmeldt i løbet af projektet.

Emne	Indhold (kort beskrivelse)
Accessorisk virksomhed lov om finansiel virksomhed §§ 24-26	FIDA mener, at DK har indskrænket mulighederne for accessorisk virksomhed mere end øvrige EU-lande, hvilket stiller danske banker ringere i konkurrencen.
Supplerende sikkerhed – CRR art. 129	Realkreditinstitutter skal stille supplerende sikkerhed, hvis LTV (loan-to-value) overstiger den lovbestemte lånegrænse, og finansiering er foretaget med SDO eller SDRO.
Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet	Det er et krav, at kreditinstitutter, som udsteder SDO'er eller SDRO'er, er forpligtet til at indberette disse til FT, som fører et løbende offentligt register. Indberetningen er ifølge FiDA byrdefuld.
Outsourcing [cloud-services]	Der rejses flere problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen ved brug af cloud-tjenester. Det gælder især i relation til videreoutsourcing, og forståelse af væsentlighedsbegrebet som kriterie for, hvilken outsourcing, der er omfattet af reguleringen.
Hændelsesrapportering vedrørende større it-hændelser	I medfør af NIS-direktivet, PSD2 og persondataforordningen skal der implementeres en række krav til hændelsesrapportering i dansk lovgivning. FIDA anfører, at der bør arbejdes for et for sektoren håndterbart niveau, herunder at dobbeltindberetning undgås.
Kreditregister	Nationalbanken og FT har i fællesskab valgt at etablere et kreditregister. Eurolandene har tidligere besluttet at oprette et tilsvarende register, og Danmark følger dermed det øvrige Europa. Da Danmark ikke er forpligtet til at gøre det samme, anfører FiDA, at der er tale om overimplementering.
Danske regnskabsindberetninger i tillæg til "europæiske regnskabsindberetninger" (FINREP)	Børsnoterede kreditinstitutter, der er hjemmehørende i EU og aflægger koncernregnskab, skal indberette efter FINREP i henhold til EU lovgivning. FT kræver i tillæg hertil, at disse institutter også foretager danske regnskabsindberetninger for at kunne sammenligne med de resterende danske pengeinstitutter, der ikke er omfattet af FINREP krav. I vid udstrækning er der ifølge FIDA således tale om unødvendig dobbeltindberetning.
Transparensdirektivet	FIDA mener at der i dansk ret er strengere krav til, hvor hurtigt storaktionærer skal flage deres besiddelser end de EU-retlige krav medfører.
Prospektdirektivet	Prospekter der pass-portes til Danmark skal ledsages af et resume på dansk (ud over et allerede eksisterende resume på engelsk). Dette vurderes at være u hensigtsmæssigt byrdefuldt.
Likviditetspejlemærket i tilsynsdiamanten for pengeinstitutter – opdatering heraf som følge af indførelsen af LCR	FIDA anfører, at indførelsen af et likviditetspejlemærke baseret på LCR er overflødig. Derfor og fordi, at det er et særligt dansk krav, bør det ifølge FIDA afskaffes.
Daglig opgørelse af LCR	Forslaget vedrører, om Finanstilsynet i en vejledning bør skrive, at mindre pengeinstitutter (gruppe 3 og 4) i nogle tilfælde bør opgøre LCR på daglig basis. FIDA anfører, at det er unødvendigt.
Trafiklysbekendtgørelsen	Udfærdigelse og vedligeholdelse af lånedokumenter, rådgivningsmateriale mv. er en administrativ byrde uden merværdi for forbrugerne, idet hensynet til forbrugerbeskyttelse allerede varetages af reglerne om tjekskema ved boliglån i god skik-bekendtgørelsen.
Produktregulering af detailbank og realkreditprodukter [POG]	EBA's retningslinjer er vejledende og bruger begreberne "bør" og "kan". At implementere retningslinjerne som bindende regler i dansk ret via en bekendtgørelse kan medføre overimplementering. POG har bl.a. til formål at sikre, at produktets målgruppe defineres og at det

	identificeres, hvem det ikke er egnet til.
Overimplementering i regnskabsbekendtgørelsen	FIDA ønsker flere valgmuligheder i IFRS udnyttet i dansk ret, da der findes at være betydelige administrative byrder forbundet med at skulle opretholde to forskellige opgørelsesmetoder for at kunne anvende forskellige målegrundlag.
Finanstilsynets praksis vedr. søjle II	FIDA anfører, at FT har for stor national diskretion i udmøntningen af søjle II-krav, og at anvendelsen af søjle II ikke er konform med reglerne/praksis i andre lande FIDA peger på en række eksempler, hvor de finder, at danske institutter pålægges større krav, som udelukkende beror på dansk særpraksis.
Selskabsloven § 72 - tvangsindløsning af mindretalsaktionærer	FIDA ønsker at ændre i selskabslovens regler om tvangsindløsning, så der kan gennemføres nemmere afvikling af institutter uden medvirken af mindretalsaktionærer.
Implementering af SIFI-buffer i dansk lov	FIDA anfører, at FT skal ophøre med at overimplementere buffer-kravene og få dansk implementering af CRD IV-direktivet bragt i overensstemmelse med andre sammenlignelige lande, dvs. en implementering af den danske SIFI-buffer via art. 131 i CRD IV fremfor art. 133. Dette vil samtidig begrænse SIFI-bufferen til max 2 pct. af de risikovægtede aktiver.
Supplerende indberetning	Institutterne indberetter fast mange oplysninger til FT. I tillæg hertil skal institutterne indberette supplerende oplysninger efter behov, der ifølge FIDA er støt stigende og ikke fuldt ud begrundede. Behovet for supplerende indberetninger kommer dels fra FT, dels fra internationale sammenhænge (typisk fra EBA (ESA'erne) og ESRB).
CRR (Finanstilsynets praksis vedr. art. 113, stk. 6)	FIDA ser gerne, at FT i større udstrækning tillader en nulvægtning af koncerninterne eksponeringer, så institutterne opnår en lettelse i kapitalkravet (søjle I), jf. art. 113, stk. 6, i CRR.
Markedsmisbrugs-forordningen	FIDA ønsker en række indberetningskrav ophævet, da formålene med reglerne allerede er varetaget i andre bestemmelser i forordningen.
Rapportering som følge af EMIR, MIFIR og SFTR	FIDA anfører at forskellige rapporteringer til forskellige modtagere, og i en vis grad i forskellige formater, til brug for markedsovervågning, transparens m.v., er en betydelig byrde samt forbundet med betydelige operationelle risici. Rapporteringen bør samles i et system.
CSDR	FIDA ønsker kommende skærpede krav om buy-in proces og afviklingsinterlisatorer fjernet fra forordningen, da de nye krav menes at indeholde omfattende og unødvendige byrder.
Markeder for handel med UCITS – art. 50	FIDA anfører, at det er en unødvendig byrde/overimplementering, når der i dansk ret stilles krav om, at der skal indberettes til FT om markeder der handles på, samt at der er fastsat detaljerede krav til processen.
Beregning af emissions- og indløsningspriser – UCITS art. 85	FIDA ønsker mulighed for, at grænsen for beregning af emissions- og indløsningsprisen, i modsætning til i dag, kan fastsættes som en procentdel af afdelingens formue eller af det cirkulerende antal andele i afdelingen, eventuelt som et fast antal andele, der afhænger af, hvilket formueinterval afdelingen befinder sig i.
Optagelse af lån – UCITS art. 83	FIDA anfører at det er overimplementering, når det i dansk ret ikke er muligt for en investeringsforening, at optage lån, selvom en afdeling i en investeringsforening samlet set har et positivt kontantindestående (og evt. overtræk på enkelte valutakonti).

Accessorisk virksomhed i medførf af lov om finansiel virksomhed §§ 24-26 og § 29	F&P har anført, at forsikringssekskabernes mulighed for at drive accessorisk virksomhed ikke er den samme, som i de øvrige lande, og at reglerne i lov om finansiel virksomhed ikke kan genfindes i EU-reguleringen.
Outsourcing [Outsourcingsbekendtgørelsen og Solvens II-forordningen]	Der rejses flere problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen ved brug af cloud-tjenester, jf. også FIDAs forslag nr. 4.
IDD – papirkrav	IDD direktivet indeholder en bestemmelse om, at en række oplysninger til kunderne som udgangspunkt skal gives på papir.
IDD – Personkreds omfattet af reglerne	Spørgsmål, om hvorvidt skadesbehandlere er omfattet af kompetencekravene i IDD-direktivet.
IDD – Kompetencekrav	F&P er af den opfattelse, at de kommende regler om kompetencekrav er for omfattende for specialiserede ansatte.
IDD – Produkttilsyn (POG)	F&P ønsker ikke, at der skal være produkt- og styringskrav på området for forsikring. Disse regler fremgår af IDD-Direktivet og en kommende delegeret forordning.
Organiseret rabat – Gebyrbekendtgørelsens § 5	Markedsføringslovens bestemmelse om organiseret rabat er blevet ophævet. Derfor bør tilsvarende bestemmelse i gebyrbekendtgørelsens § 5 også ophæves, da reglen medfører uhensigtsmæssige byrder og ikke bør gælde kun for forsikringssekskaber.
Databeskyttelse – Reglerne om videregivelse i FIL	Videregivelsesreglerne i FIL kapitel 9 bør ophæves, så finansielle virksomheders videregivelse af personoplysninger reguleres af databeskyttelsesforordningen og den nye databeskyttelseslov. I det mindste bør FIL §§ 121 og 123 (om skriftligt samtykke) ophæves.
Implementeringsfrister og høringsfrister på nationalt niveau	F&P anfører, at de to faste ikrafttrædelsesdatoer ikke fungerer efter hensigten på det finansielle område. De faste datoer er bl.a. medvirkende til meget korte høringer. De vurderes også at være et problem ift. implementeringen af EU-regulering, hvor de medfører meget kort tid til at indrette sig på ændringer.
Implementeringsfrister på EU-niveau	F&P anfører at de meget korte frister i EU-regi skal ændres, så det f.eks. fremgår af niveau 1-reguleringen at virksomhederne skal have en vis minimumsperiode (f.eks. 1 år) til implementering af niveau 2-regulering.
Ledelsesbekendtgørelsen - arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion	F&P har rejst et spørgsmål om, hvorvidt ansvaret i forsikringssekskaberne for at udarbejde de politikker, som nævnes i Solvens II-reguleringen, skal flyttes fra bestyrelsen til direktionen?
Fit og Proper (om bestyrelsesmedlemmer og direktørers egnethed og hæderlighed)	Solvens II-forordningen fastlægger krav til egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet har offentliggjort et diskussionspapir om fit & proper-reglerne i gode tider. F&P ønsker ikke at kravene i den anledning bliver skærpet.
Ad hoc indberetninger / rapportering (Til Finanstilsynet og EIO-PA)	F&P anfører, at ad hoc-indberetning ofte er mere byrdefuldt en regelmæssig rapportering grundet manglende systemunderstøttelse. F&P ønsker bedre koordinering af timing og indhold af ad hoc rapportering til FT og EIO-PA.
Opdeling af FIL	F&P ønsker en opdeling af lov om finansiel virksomhed, så der er separate love for de enkelte aktører. Det kan gøre at reguleringsmængden bliver mere overskuelig og der nemmere kan foretages konkrete ændringer som ikke skal gælde alle. Hermed kan evt. overimplementering også undgås ved at de samme krav ikke breddes ud på samtlige brancher.
Registrerede aktiver – EMIR - konkursordenen	F&P anfører, at det for flere sekskaber gælder, at de aktiver, der kan indgå i registeret, ikke i særligt stort omfang overstiger forpligtelserne, altså de forsikringsmæssige hensættelser. For at imødegå dette ønsker F&P, at det tillades, at de midler sekskaberne stiller til sikkerhed i forbindelse med derivat-

	handler skal kunne indgå blandt de registrerede aktiver.
Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale regnskabsstandarder på enkelt selskabsniveau - FIL § 183	Det foreslås, at børsnoterede finansielle virksomheder gives mulighed for på selskabsniveau at udarbejde og aflægge årsrapport efter IFRS. Efter gældende EU-regler skal børsnoterede virksomheder anvende IFRS på koncernniveau.
Afskaffelse af pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke børsnoterede selskaber	Alle forsikringsselskaber skal udarbejde og aflægge halvårsrapporter. EU-reglerne foreskriver kun, at børsnoterede virksomheder skal aflægge halvårsrapporter. Byrderne for de ikke-børsnoterede virksomheder vil kunne lettes, hvis kravet ophæves for dem.
Certificering af revisorer	Certificeringsordningen bør lempes eller afskaffes så det sikres, at der er et tilstrækkeligt antal revisorer til, at der kan opretholdes en sund konkurrencemæssige situation på markedet
Revisionsudvalg [for små forsikringsselskaber]	Unoterede kreditinstitutter er undtaget fra pligten til at oprette et revisionsudvalg. Alle forsikringsvirksomheder skal have revisionsudvalg. En tilsvarende mulighed for at fritage de små unoterede forsikringsvirksomheder eksisterer ikke. Pligten stammer fra 8. direktiv, som ikke giver mulighed for at fritage forsikringsvirksomheder.
Præmieopkrævningsproceduren efter FAL	F&P foreslår, at frister i forsikringsaftaleloven for præmieopkrævning mv. forlænges, så der er bedre overensstemmelse med Justitsministeriets retningslinjer for beregning af klagefrister.
Adgang til brug af E-boks	F&P anfører at alle erhvervsdrivende – i lighed med det offentlige – bør kunne bruge e-boks uden tilladelse fra kunden.
FIL § 78 (deltagelse af bankansatte i bestyrelsen)	F&P har stillet en række forslag til fortolkning af § 78 i lov om finansiel virksomhed. Forslaget udspringer af en konkret problemstilling, der er rettet henvendelse til Finanstilsynet om. § 78 indeholder krav om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer/sikkerhedsstillelser, hvilket angives at være praktisk umuligt at efterleve for eksponeringer/ sikkerhedsstillelser, der opstår i forbindelse med eksempelvis udveksling af sikkerhedsstillelse ved derivathandler.
Bedre regulering – retvisende beskrivelse af de administrative byrder	F&P foreslår, at der ved udarbejdelsen af ny regulering skal være større fokus på balancen mellem forbrugerbeskyttelsen og de omkostninger, der er forbundet med at indføre ny regulering. Der bør derfor være fokus på den betydning ny regulering har for forbrugerne.
Hvidvask og register over politisk eksponerede personer	I medfør af hvidvaskloven skal omfattede virksomheder have procedurer til at afdække, om bl.a. kunden eller kundens reelle ejer er en politisk eksponeret person (PEP) eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en sådan. Erhvervsministeren skal føre og offentliggøre en liste med navne på PEP'ere. F&P anfører dels at listen bør indeholde fødselsdato for PEP'ere og dels at listen bør indeholde oplysning om PEP'eres nærtstående.
Retshjælpsforsikring	F&P anfører, at den foreslåede bekendtgørelse er overflødig, da bestemmelserne allerede er behandlet og implementeret i den danske ordning for retshjælpsforsikring i forbindelse med det oprindelige direktiv af 22. juni 1987. Den særlige danske ordning med fælles betingelser for retshjælpsforsikring, som har været gældende siden 1. januar 1970 overholder direktivets krav om uvildighed gennem artikel 3, stk. 2, litra c om frit advokatvalg.

	Gennemførelse af forslaget vil betyde meget væsentlige administrative byrder og få betydning for millioner af policer.
Valg af retsakter mv på nationalt og internationalt plan og betydningen for virksomhederne	Det er uklart, hvorved de forskellige retsakter adskiller sig fra hinanden set fra et virksomhedsperspektiv, om der altid er taget stilling til administrative byrder, og om der altid er tale om involvering af det politiske niveau. Disse uklarheder bør naturligvis fjernes.
Register over tilsynsafgørelser	F&P anfører, at der bør oprettes et tilsynsregister over afgørelser, delt op efter emner, så virksomheder hurtigere og nemmere kan finde og indrette sig efter relevante afgørelser.
Aktuarens beretning	I de senere år er der indført en række nye rapporteringer, som varetager nogle af de samme funktioner som aktuarens beretning. For at undgå dobbeltarbejde i selskaberne foreslår F&P, at aktuarens beretning fjernes, og som minimum bør kravene til aktuarens beretning ændres.
Implementering og administration af finansiel regulering	FMF har anført, at det fortsat er vigtigt ikke at prioritere implementeringshastighed over koordination med andre europæiske lande og tid til national høring. FMF opfordrer til længere høringsfrister på vigtige høringer.
Variabel løn og væsentlige risikotagere	Reglerne om væsentlige risikotagere findes uforholdsmæssigt byrdefulde for fondsmæglerselskaber. Reguleringen bør tage udgangspunkt i MiFID og MiFID II-reguleringen – og ikke i krav udarbejdet til kreditinstitutter, som CRR og CRD.
Store eksponeringer	FMF foreslår, at reglerne om store eksponeringer ikke bør gælde for fondsmæglerselskaber I. Fondsmæglerselskaber I's store eksponeringer er typisk eksponeringer i form af tilgodehavender fra kunder, f.eks. et performance fee. Disse eksponeringer bør ikke være underlagt reglerne om store eksponeringer
Accessoriske aktiviteter (tillægsområdet for fondsmæglerselskaber)	FMF anfører, at reguleringen af og praksis for, hvad fondsmæglerselskaber må udføre af aktiviteter uden for hovedaktiviteterne i FIL er meget stram i forhold til pengeinstitutters muligheder (manglende mulighed for accessorisk virksomhed). Der bør sikres større fleksibilitet mht. visse typer af aktivt ejerskab efter nærmere aftale med fondsmæglerselskabets kunder. Der bør også gives mulighed for mere accessorisk virksomhed, som det kendes fra udlandet.
Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber	FMF ønsker, at fondsmæglerselskaber kan undtages fra et eller flere af de krav, der i den nuværende regulering stilles til selskabernes operationelle setup, der vurderes at være for byrdefulde. FMF finder overordnet set, at reguleringen af fondsmæglerselskaber bør tage udgangspunkt i MiFID og MiFID II fremfor CRD/CRR, som ifølge Fondsmæglerforeningen er udarbejdet til institutter, der yder kreditgivning
Indskyder og investorgarantifonden (Garantiformuen)	FMF anbefaler, at den nugældende ordning med en "fondsmæglerselskabsafdeling" omfattende andre selskabstyper end fondsmæglerselskaber ændres. Den nuværende ordning giver fondsmæglerselskaber en risiko mod og potentiel hæftelse for selskaber, hvis aktiviteter indebærer en større risiko for kunders indskud, end fondsmæglerselskabers aktiviteter gør.
Reguleringen af holdingselskaber	FMF vurderer, at reguleringen af holdingselskaber på en række områder er uklar. Anvendelsesområdet for holdingselskaber er ikke nærmere konkretiseret i BEK 1026/2016 (ledelsesbekendtgørelsen) og bør måske ændres i BEK

	330/2016 (god skik bekendtgørelsen).
Kapitalkrav generelt	FMF anfører samme som angivet under store eksponeringer (FMF 3), herunder uforholdsmæssigt store krav til beregning og håndtering af kapitalkrav.
Systemovervågning af interne handler	FMF anfører, at der er krav om oprettelse af systemovervågning med henblik på interne handler, selvom der er anlagt en mere pragmatisk holdning fra Finanstilsynet omkring omfanget af overvågning, er det fortsat et krav, at der skal etableres noget, der er IT-understøttet
Særligt FinTech-virksomheder oplever, at det er nødvendigt at udfylde fysiske papirer og indberetninger for at være compliant.	FMF anfører, at digitale løsninger må forventes at være mere effektive. Byrderne forventes at kunne reduceres ved digitale løsninger.
Mange FinTech-virksomheder har forretningsmodeller i udkanten af gængse finansielle virksomheder. Det medfører, at FinTech-virksomhederne nogle gange ikke ved, hvilket reguleringsregime de hører under.	Der er administrative omkostninger ved at afdække, hvilket reguleringsregime nogle FinTech-virksomheder hører under.
EMIR	
Reglerne vedrørende skemaer i [F]AIF'ens årsrapport har indholdsmæssige mangler	FAIF'er med tilladelse skal, med henvisning fra bekendtgørelse om generelle regler om årsrapport og revision for forvaltere af alternative investeringsfonde, aflægge årsrapport efter regnskabsbestemmelserne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. DVCA ønsker, at præsentationsform og betegnelser bedre svarer til FAIF'erne aktivitetsområde.
Annex IV rapportering	DVCA anfører, at den løbende afrapportering (Annex IV rapportering) er relativt teknisk og omfanget betragteligt. Indberetningen foretages via Finanstilsynets indberetningsmodul.
Bemærkninger vedrørende offentliggørelse af enkeltindividers samlede vederlag	I henhold til § 22, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde skal forvalteren i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af ledelsen, som vedkommende som led i dette hverv har modtaget fra forvalteren i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har modtaget som medlem af ledelsen i en virksomhed inden for samme koncern. DVCA finder at kravet går længere end nødvendigt.
Revisionsudvalg (praksis)	Ved den seneste ændring af reglerne om revisionsudvalg er der foretaget en minimumsimplementering af det bagvedliggende direktiv, hvorved reglerne begrænser kravet om revisionsudvalg til børsnoterede pengeinstitutter mod tidligere tillige at omfatte ikke-børsnoterede pengeinstitutter med en balcesum større end 500 mio.kr.
Frister for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC)	Finanstilsynet har besluttet at ensrette indberetningsfristerne for tilsynets skemasæt KRGs og KRGC med de frister, som gælder for EU-regnskabsindberetningen FINREP, der ellers kun indberettes af de børsnoterede pengeinstitutkoncerner dvs. de større pengeinstitutter. Resultatet er en

	<p>væsentlig kortere indberetningsfrist (11. februar) for årsindberetningen for de mindre pengeinstitutter i forhold til tidligere, hvor fristen var sat til den 15. marts. Herved udfordres de mindre pengeinstitutter i betydelig grad, hvor få medarbejdere står for udførelsen af en række sammenfaldende arbejdsopgaver, der alle knytter sig til års ultimo. Finanstilsynet kunne ud fra et proportionalitetshensyn have valgt at fastholde de hidtidige indberetningsfrister, hvilket ville have stor betydning for de mindre pengeinstitutter.</p>
<p>Frister for indsendelse af likviditets- og solvensbehovsopgørelse (ILAAP/ICAAP)</p>	<p>LOPI anfører, at Finanstilsynet har fastsat en ikke-EU-konform indsendelsesfrist. Finanstilsynet ændrer således fristerne for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC) ud fra et argument om en EU-konform tilgang og imødekommer herved ikke et hensyn om proportionalitet, jf. byrden beskrevet ovenfor. Samtidig fastholder Finanstilsynet imidlertid en dansk særregel for indsendelse af likviditets- og solvensbehovsopgørelse (ILAAP/ICAAP). Finanstilsynet har ikke tilsvarende ønsket at ensarte fristerne for indsendelse af ICAAP og ILAAP til en EU-konform tilgang dvs. 30. april, men har fastholdt en tidligere dansk indberetningsfrist på 45 arbejdsdage efter årsskiftet.</p>
<p>Daglig opgørelse af LCR</p>	<p>Det er positivt, at kravet om daglig opgørelse af likviditet er blødt op for pengeinstitutter i størrelsesgruppe 3 og 4. LOPI finder imidlertid, at kravet om daglig opgørelse af likviditet tilsvarende bør blødes op for pengeinstitutter i størrelsesgruppe 2 således, at de følger samme regler, som gælder for størrelsesgruppe 3. Institutter i størrelsesgruppe 1 og 2 skal opgøre LCR likviditetsmålet på daglig basis, mens der gælder et proportionalitetsprincip for institutter i størrelsesgruppe 3 og 4. Institutter i gruppe 3, hvis overdækning i henhold til LCR-kravet har ligget stabilt højt over tid, opgør i stedet for LCR likviditetsmålet på daglig basis <u>likviditetspositionen</u>. Gruppe 4-institutter, som a) kan dokumentere, at de er i stand til at opgøre <u>likviditetspositionen</u> på daglig basis, b) har et betydeligt indlånsoverskud, c) en betydelig solvensoverdækning og d) en meget enkel forretningsmodel, kan helt undlade at opgøre likviditetspositionen på daglig basis. Begrebet "<u>likviditetsposition</u>" er et meget enklere begreb end likviditetsmålet LCR.</p>
<p>Manglende klassificering af FinTech-virksomheder kan medføre at de oplever, at de ikke kan få adgang til de samme data i f.eks. SKAT som andre finansielle virksomheder.</p>	<p>Manglende afklaring fra offentlige myndigheder på dataforespørgsler fra FinTech. Der er administrative omkostninger ved at afdække, hvilket reguleringsregime nogle FinTech-virksomheder hører under, samt administrative byrder i kontakten med f.eks. SKAT.</p>
<p>Nogle virksomheder oplever, at Finanstilsynet konsekvent definerer indkøbte it-systemer som outsourcing og ikke en service.</p>	<p>Virksomhederne har højere administrative byrder ved outsourcing end service. For restriktiv fortolkning fra Finanstilsynet ift. outsourcing vs. service</p>
<p>Kreditaftaleloven paragraf 41</p>	<p>Kreditaftalelovens § 41 har lange aner, og bestemmer, at forbrugeren ikke hæfter for en restfordring f.eks. ved et billån, hvis forbrugeren kommer i misligholdelse. § 41 gælder i trepartsforhold bl.a. ved bilfinansiering ude hos bilforhandlere tilvejebragt af banker eller finansieringsselskaber i fast samarbejdsforhold.</p> <p>Regel bør afskaffes, så man er ligestillet med lån direkte i banken, hvor forbrugeren hæfter for restfordring.</p> <p>Forbrugeren hæfter ikke for en restfordring ved misligholdelse. Det giver en</p>

	meget stor økonomisk usikkerhed fx ved store omlægninger af registreringsafgift.
Forbrugerkreditdirektivet artikel 8	Reklamereglen er for omfattende og gør det meget vanskeligt at reklamere på digitale medier, radio og TV. Der bør være færre oplysningskrav også af hensyn til forbrugeren, eller mere detaljerede oplysninger bør kunne gives ved tydelig henvisning til "et klik væk" e.l.
Prisskiltning-bekendtgørelsen	Prisoplysningsbekendtgørelsen for banker hvad angår udlånsdelen bør ophæves. Området er harmoniseret i art. 8 i forbrugerkreditdirektivet. På den baggrund blev markedsføringslovsudvalget enige om at fjerne den fuldstændigt tilsvarende bekendtgørelse, som gjaldt for detailhandlen og finansieringsselskaber. Dette skete 1. juli i år.
1 års grænse for operationel leasing	Danske bankejede leasingselskaber kan i dag pga. Finanstilsynets praksis/afgørelse fra 2003 ikke udøve operationel leasing på kortere løbetid end 1 år. Ikke bankejede leasingselskaber og leasingselskaber ejet af udenlandske banker har ikke samme begrænsning. Praksis ønskes ændret, så der ikke er nogen tidsgrænse eller maksimalt en tidsgrænse på 1 måned.
Certificering af revisorer	Timegrænsen for at en revisor kan få godkendelse til at revidere en finansiel virksomhed findes at være sat for højt. Rotationsordningen medfører bl.a., at ikke nok revisorer kan nå timegrænsen, hvilket i sidste ende betyder, at der godkendes for få revisorer, hvilket kan skade konkurrencen i sektoren.
Særkrav til revisor	Bilag 2 i revisionsbekendtgørelsen
Dansk regnskabsregulering	F.eks. regnskabsregler for nedskrivning i pengeinstitutter
Bagatelgrænse for hvornår en konto er overtrukket	Jyske Bank anfører, at CRR indeholder en definition af, hvornår en kunde har misligholdt sine forpligtigelser over for et pengeinstitut. Definitionen harmonerer efter deres opfattelse ikke med den RTS, der gælder på området.
Krav om at skriftlige aftaler opbevares på varige medier, samt hvad dette betyder i forhold til digital lagring.	Ikke uddybet nærmere.
Rådgivningsvilkår for forsikringselskaber, samt hvordan lovgivningen kan tilpasses så det er muligt i stigende grad at benytte robotter og chatbots.	Ikke uddybet nærmere.

Mangel på fælles samtykkeregister	Ikke uddybet nærmere.
Begrænsninger af forsikringsbranchens adgang til offentlig data	Ikke uddybet nærmere.
AML	Ikke uddybet nærmere.
Kravene til hvad der er henholdsvis bestyrelses- og direktionens ansvar	Ikke uddybet nærmere.
Uklarhed om skillelinjen mellem first og second line ansvar.	Ikke uddybet nærmere.
Individuelle indkøb af licenser fra ratingbureauer til vurdering af investeringer	Ikke uddybet nærmere.
NEP-kravene (højere i Danmark end i resten af Europa)	Ikke uddybet nærmere.

Bilag 3: Byrdekatalog - Analyse af 29 byrder

Vedlagt som separat dokument.

Bilag 4: Spørgerammer til nabotjek-analysen

Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed

National regulering

- Eksisterer der national regulering på området? (Henvisning til de specifikke lovbestemmelser).
- Gælder der særlige nationale regler for de forskellige typer af virksomheder?
- Er der implementeret regler i landets nationale lovgivning ud over regler, som følger af Solvens II direktivets artikel 132, som pålægger forsikringsselskaber at investere i bestemte aktiver?
 - kvalitativt begrænser forsikringsselskabers adgang til at investere i visse aktiver?
 - kvantitativt begrænser forsikringsselskabers adgang til at sammensætte deres investeringer?
- Er der som led i implementeringen af Solvens II direktivets artikel 132, nr. 4 i national lovgivning indført grænser for, hvilken andel af investeringerne,
 - der maksimalt må være anbragt i aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked?
 - Der maksimalt må være anbragt i aktiver udstedt af én enkelt udbyder, af én enkelt koncern, af udbydere inden for afgrænsede geografiske regioner?
- Er der som led i implementeringen af Solvens II direktivets artikel 132, nr. 4, næstsidste og sidste afsnit i national lovgivning indført kvantitative mål for,

- hvad der skal til, for at der er tale om en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed?
- hvad der skal til, for at der er tale om en uforholdsmæssig risikokoncentration i porteføljen som helhed?
- Er der som led i implementeringen af Solvens II direktivets artikel 18 i national lovgivning indført regler, som angiver kvantitative grænser for i hvilket omfang, forsikringsselskaber kan drive anden virksomhed end forsikringsvirksomhed og dermed direkte forbundet virksomhed?
 - Hvis ja, hvilke former for virksomhed er omfattet og inden for hvilke kvantitative rammer?
- Er der indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed i lovgivningen? (Beskriv)
- Hvilke konkrete eksempler eksisterer på accessorisk virksomhed i finansielle virksomheder i dag? (Beskriv)

Praksis og håndhævelse

- Hvad er jeres praksis ift. fortolkning og vurdering af accessorisk virksomhed? (Beskriv)
- Er der indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed som følge af praksis og håndhævelse? (Beskriv)
- Beskriv kort 3 eksempler, hvor virksomheder har fået lov til at udføre accessorisk virksomhed.
Giv gerne eksempler for de forskellige typer af virksomheder.
- Beskriv kort 3 eksempler på aktivitet/tjenesteydelse, som er vurderet ikke at kunne indeholdes i reglerne for accessorisk virksomhed.
Giv gerne eksempler for de forskellige typer af virksomheder.

Oplevede byrder

- Har I indtryk af, at området opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?
- For hvilke typer virksomheder er den eventuelle byrde umiddelbart størst?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag til at lempe eller fjerne reglen inden for de næste 3 år? Forklar.

Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen ved brug af cloud-tjenester samt i relation til Solvens II

National regulering

- Eksisterer der national regulering på området? (Henvi til de specifikke lovbestemmelser).
- Hvordan er CEBS' gældende retningslinjer om outsourcing fra 2006 implementeret i kravene til virksomheder?
- For hvilke typer af finansielle selskaber er CEBS' retningslinjer implementeret?
- Stilles forsikrings- og pensionsselskaber ens med pengeinstitutter på området?

Praksis og håndhævelse

- Hvad er jeres praksis ift. cloud-tjenester og relaterede tjenester? (Beskriv)
- Hvordan er "væsentlige aktiviteter" defineret i de nationale regler. Hvilke typer af aktiviteter vil være omfattet af "væsentlige aktiviteter"? Er Microsoft 360 omfattet? Er testsystemer omfattet? Er systemer med kundedata altid omfattet?

- Er særligt udvalgte leverandører godkendt til cloud-tjenester i den finansielle sektor?
- Hvilke krav stilles reelt til virksomheder ifm. outsourcing af cloud tjenester? Skal alle underleverandører og ændringer godkendes, og i givet fald hvordan?
- Stiller i krav til hvor lang tid der skal være til at foretage en godkendelse af en ændring fx 3 mdr eller 6 mdr?
- Hvilke krav kan outsourcing virksomheden stille til audit? Skal outsourcing virksomheden altid have adgang til fysisk audit eller det op til virksomheden selv at bestemme, hvilken type audit de vil have.
- Hvilke krav stiller i til en Exitplan og hvor detaljerede?
- Gives der mulighed for "right of refusal"? I givet fald hvordan?
- Hvor mange finansielle virksomheder har anmeldt en outsourcing aktivitet og hvor mange får i årligt?
- Beskriv kort 3 eksempler en proces, hvor virksomheder har fået lov til at benytte cloud-tjenester.
- Beskriv kort 3 eksempler en proces, hvor virksomheder ikke har fået lov til at benytte cloud-tjenester.

Oplevede byrder

- Har I indtryk af, at området opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?
- For hvilke typer virksomheder er den eventuelle byrde umiddelbart størst?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag til at lempe eller fjerne reglen inden for de næste 3 år? Forklar.

Omfang af supplerende indberetninger

National regulering

- I hvor høj grad stiller national lovgivning krav til faste indberetninger ud over hvad der kræves ifm. europæisk lovgivning?
- Hvilke beføjelser har myndighederne til at indhente yderligere ad hoc-oplysninger?

Praksis og håndhævelse

- Er mængden af supplerende indberetninger i tillæg til faste faldende eller stigende i landet?
- Hvordan fungerer indberetning fra virksomheder til offentlige myndigheder?
- Foretages en målrettet og koordineret indsats mellem myndighederne for at sikre sig, at data kan genbruges på tværs af myndigheder?
- Har landet et målrettet og strategisk fokus på at udnytte mulighederne for digitalisering i indberetningerne/rapporteringerne?

Oplevede byrder

- Har I indtryk af, at området opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?
- For hvilke typer virksomheder er den eventuelle byrde umiddelbart størst?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag til at lempe processerne omkring indberetnings- og rapporteringskrav inden for de næste 3 år? Forklar.
- Er der overvejelser/planer for et fælles indberetningssystem?

Optagelse af lån – UCITS art. 83

National regulering

- Eksisterer der national regulering på området? (Henvisning til de specifikke lovbestemmelser).
- Stilles der krav om, at en konto, der tilhører en UCITS, ikke må være i minus?
- Hvis der stilles krav om, at en konto ikke må være i minus – fremgår det så eksplicit af lovgivningen, eller er det sådan I fortolker lovgivningen?

Praksis og håndhævelse

- Hvilke muligheder har UCITS for at optage lån på enkelt konti?
- Må en UCITS have konti, der er i minus, hvis UCITS'en har plus på andre konti (det vil sige samlet set er UCITS'en konti i 0 eller plus)?
- Hvilke krav stiller I til UCITS indberetninger af deres valutapositioner?

Oplevede byrder

- Har I indtryk af, at området opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?
- For hvilke typer virksomheder er den eventuelle byrde umiddelbart størst?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag til at lempe eller fjerne national overimplementering af direktivets regler om låneforbund inden for de næste 3 år? Forklar.

Registrerede aktiver/Saneringsforanstaltning

(Det er væsentligt, tage højde for, at der ønskes svar, som specifikt vedrører samspillet med EMIR-reguleringen og den valgte saneringsforanstaltning).

National regulering

- Anvendes der konkursmodellen eller et register over aktiver jævnfør solvens direktivets artikel 275-276?

Praksis og håndhævelse

- Såfremt landet benytter registrerede aktiver som saneringsforanstaltning, vil den initialmargen som skal deponeres i henhold til EMIR ved både cleared og ikke cleared derivathandler så kunne indgå i registreret? Eller anses initialmargen for behæftet og skal holdes ude af registret i overensstemmelse med ovenstående bestemmelse?
- Såfremt landet anvender registrerede aktiver som saneringsforanstaltning har indførelsen af initialmargen i forbindelse med både cleared og ikke cleared derivathandler så haft en indflydelse på saneringsforanstaltningerne?
- Såfremt landet anvender konkursmodellen, har indførelsen af Emir-reguleringen haft nogen form for indflydelse på saneringsforanstaltningen?

Oplevede byrder

- Hvis landet anvender konkursmodel som saneringsforanstaltning, er der så nogen handlinger eller rapporteringer eller andet tilbagevendende arbejde, selskaberne skal udføre som led i tilsynsmyndighedernes kontrol ift. foranstaltningen?
- Har I indtryk af, at landets valgte saneringsforanstaltning opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå? (Det vil være hensigtsmæssigt at få beskrevet dette område både for lande som anvender konkursmodellen og som anvender registrerede aktiver).
-

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag på området? Forklar.

Certificering af revisorer

National regulering

- Eksisterer der national regulering på området? (i så fald, spørges til henvisning i lovgivningen).
- Eksisterer der en specifik certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder?
- I så fald der eksisterer en certificeringsordning, hvilke krav stilles så til denne certificeringen (beskrivelse af ordningen)? Er der eksempelvis krav til praktisk revisorerfaring med finansielle virksomheder? Efteruddannelse? Autorisation?
- Opnås certificeringen særskilt for bank og forsikring eller opnås en samlet certificering til forsikring og bank?
- Hvis der ikke eksisterer en certificeringsordning: Hvordan sikres den fornødne kvalitet (revisors erfaring og uddannelse/kompetencer) ved revision af forsikring og bank?

Praksis og håndhævelse

Oplevede byrder

- Hvilken betydning har ordningen evt. haft på antallet af revisorer som kan revidere henholdsvis bank og forsikring?
- Har certificeringsordningen evt. betydet, at antallet af revisorer som kan revidere forsikring og bank er blevet så begrænset, at det kan være vanskeligt at opfylde EU-kravene til revisionsudbud og rotation jf. EU-forordning 2014/537?
- Har I indtryk af, at området opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag på området? Forklar.

Revisionsudvalg (praksis)

National regulering

- Har landet valgt at indarbejde undtagelsen for revisionsudvalg for de mindre banker?
- (Hvis ja) gælder denne undtagelse også for forsikrings- og pensionselskaber?
- Hvis ja til at undtagelsen for mindre banker er anvendt: Er der anden regulering, som sikrer, at bestyrelsen kan foretage godkendelse af årsregnskabet og gennemgang af revisors rapportering, eksempelvis krav om kompetencer inden for regnskab eller revision? Er der krav om bestyrelsen skal overvåge regnskabsafslæggelsespro-

cessen, det interne kontrolsystem, revisionen af årsregnskabet og revisors uafhængighed?

- Hvordan afhænger (eventuelle) krav om revisionsudvalg af virksomhedernes størrelse?

Praksis og håndhævelse

- Anbefaler tilsynet afholdelsen af revisionsudvalg for virksomheder, hvor det ikke er et krav?
- Kan den samlede bestyrelse konstitueres som revisionsudvalg?
- Hvis ja er der så nogen særlige kompetencekrav som bestyrelsesmedlemmerne skal opfylde, for at de kan udgøre et revisionsudvalg også.
- Hvis nogle medlemmer af de berørte selskabers daglige ledelser også er medlemmer af selskabernes bestyrelser, vil disse medlemmer så kunne indgå i et revisionsudvalg?
-

Oplevede byrder

- Har I indtryk af, at området opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag på området? Forklar.

Manglende klassificering af og adgang til data for FinTech virksomheder

National regulering

- FinTech virksomheder er ikke særskilt reguleret i Danmark. Er de særskilt reguleret i landet?

Praksis og håndhævelse

- I Danmark er der ikke fuldstændig klarhed over definitionen af FinTech virksomheder. Hvad er FinTech-virksomheders retstilling? Hvordan får man løst denne uklarhed i landet?
- [Til Sverige: Her er Kreditformidlere registreret ved svenske Finansinspektion, hvilket eliminerer klassificeringsudfordringen.]
- I Danmark har man nu oprettet et FinTech-kontor i Finanstilsynet. Har man forsøgt at drage erfaringer på samme måde i udlandet? Hvilke erfaringer har man i så fald fået?
- Er der foretaget nogen initiativer ifm. afklaring af FinTech-virksomheders klassificering? Er disse fx registreret hos myndighederne som finansiel virksomhed?

Oplevede byrder

- Har I indtryk af, at området, fx ifm. kontakt til myndighederne, adgang til data, rolle i den finansielle regulering, opleves som byrdefuld af de berørte virksomheder? Er der eksempler herpå?

Kommende initiativer

- Er der igangsat initiativer eller konkrete tiltag til imødekomme problemstillingen? Forklar.

Bilag 5: Resultater fra nabotjek-analysen

1. Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og i forbindelse med Solvens II

- Erfaringer fra Tyskland**
- Tyskland har national regulering på området. Her gælder det, at outsourcing-virksomheden skal have adgang til data på alle tidspunkter og have krav på audit.
 - Regler for brug af cloud-tjenester for pengeinstitutter er eksplicit defineret i BAIT i kapitlet om outsourcing (*Bankaufsichtliche Anforderungen an die IT (Regulatory Requirements for IT-Systems)*). Desuden reguleres outsourcing-området i *BaFin MaRisk (BaFins Mindestanforderungen an das Risikomanagement (Minimum Requirements for Risk Management))*. Reglerne for forsikringsselskaber er nedskrevet i VAIT, men er på nuværende tidspunkt ved at blive opdateret. Det forventes, at de fremtidige regler vil svare til dem i BAIT.
 - I praksis er der identificeret en række usikkerheder i forbindelse med anvendelse af reglerne hos de forskellige cloud-tjeneste-udbydere. Givet udbydernes stærke position i markedet, forholder disse sig kun delvist til de krav, der stilles til deres tjeneste. Den tyske tilsynsmyndighed planlægger derfor at udgive en orienteringsguide, der adresserer nøgleudfordringerne i markedet.
 - To vigtige udfordringer der vil blive fremhævet fra tilsynets side, er:
 - a) Det ultimative ansvar for den outsourcete tjeneste tilhører den finansielle virksomhed.
 - b) Et essentielt element i at leve op til dette ansvar er, at der er ubegrænset mulighed for auditrettigheder hos cloud-tjeneste-udbyderen, herunder også i forbindelse med tilsyn.
 - I forhold til den praktiske implementering af disse auditkrav tilbyder de kommende retningslinjer fra EBA en række muligheder. Én mulighed er en såkaldt 'pooled audit', der for nylig har været gennemført i Tyskland af et konsortium af institutter hos en cloud-leverandør.
 - I forhold til brug af underleverandører i forbindelse med outsourcing af cloud-tjenester pågår der på nuværende tidspunkt en diskussion i Tyskland om, hvorvidt vetorettigheder bør være obligatoriske for outsourcing-kontrakter i de tilfælde, hvor den insourcende virksomhed vælger at videreoutsourcere tjenesten. Umiddelbart er den tyske tilsynsmyndigheds vurdering, at virksomheder skal vide, hvor og med hvem data er opbevaret på alle tidspunkter. Den outsourcende virksomhed skal dermed have adgang til data på alle tidspunkter samt krav til audit.

Erfaringer fra Nederlandene

- Nederlandene har national regulering vedrørende outsourcing-tjenester. Reglerne fremgår af *Wet op het financieel toezicht*, section 3:18 (*Act on Financial Supervision*²).
- Reglerne omfatter alle finansielle virksomheder, herunder både banker, forsikrings- og pensionselskaber. Forskellen på regulering af forsikringselskaber og banker er minimal og udspringer af de striksere krav i Solvens II. Forskellen bliver mindre som følge af de nye EBA-guidelines for brug af cloud-tjenester.
- Der er ingen specifik lovgivning relateret til cloud-tjenester i Nederlandene, men tilsynsmyndigheden har i 2011 udgivet guidelines for brug af cloud-tjenester og reviderer disse baseret på EBAs henstillinger.
- I praksis skal alle cloud-aktiviteter registreres. Der er ingen formel godkendelsesproces, men i praksis opleves tilsynsmyndighedens praktiske håndtering af processen som formel.
- Nederlandene følger EBA-guidelines i forhold til krav til den insourcende virksomhed. Her gælder det, at det første kontaktpunkt ses som ansvarlig for den resterende outsourcingproces. Herudover holder tilsynsmyndigheden i outsourcingprocessen tæt kontakt med de store leverandører af cloud-platforme, fx Amazon, Google, Salesforce eller Microsoft.
- I forhold til audit stiller myndighederne krav til, at den finansielle institution har et klart billede af de kontroller, der udføres for deres outsourcete aktiviteter. Myndighederne ser det muligt, at audit kan udføres på forskellig måde.
- Begrebet "material activities" fra CEBS guidelines fra 2006 har lignende definition i den nationale regulering. På dette punkt afventes der mere vejledning baseret på EBAs eftersyn af CEBS guidelines.
- Microsoft 360 anses som værende en "material activity".
- Hvorvidt testsystemer anses som værende "material activities" afhænger af den data, der anvendes. Da skridtet fra test til endeligt system anses som småt, er der ofte engagement fra myndighedens side allerede i testfasen.
- Systemer med kundedata er ikke per definition set som "material activities", men anses som en stærk indikator for kritikalitet sammen med den økonomiske værdi af data.
- Myndighederne arbejder ikke med godkendelse af leverandører, men med godkendte standardkontraktklausuler med udvalgte leverandører.

Erfaringer fra Sverige

- I Sverige er der national regulering vedrørende outsourcing, herunder for banker i *FFFS 2014:5 Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om informationssäkerhet, it-verksamhet och insättningssystem (Finansinspektionen's Regulations and General Guidelines regarding governance, risk management and control at credit institutions)*. For forsikringselskaber henvises til EU regulering art 258:2, 260.1, 274.
- Reguleringen er sektor-opdelt. Banker anvender reglerne fra MIFID.
- Der er ingen national regulering specifikt relateret til cloud-tjenester. Outsourcing af cloud-tjenester behandles således på samme måde som andre outsourcingaktiviteter i den nationale regulering.
- Der er krav til, at den outsourcende virksomhed altid skal have adgang til fysisk audit hos den insourcende virksomhed.
- Den svenske lovgivning anvender ikke materialitets-begrebet. I stedet anvendes i praksis en risikobaseret case-by-case tilgang.
- Der er ingen specifikke cloud-tjenesteudbydere, der er forhåndsgodkendt i Sverige.

² Engelsk oversættelse: <http://www.toezicht.dnb.nl/en/binaries/51-217291.pdf>

2. Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed

Erfaringer fra Tyskland

- Tyskland følger EU-reguleringen på området.
- Den tyske lovgivning indeholder klare definitioner, af hvad der udgør accessorisk virksomhed.
- Definitionen af accessorisk virksomhed er mere begrænsende for forsikrings-selskaber end for andre finansielle virksomheder. Blandt andet har forsikrings-selskaber udelukkende lov til at drive forsikringsvirksomhed, samt virksomhed der er direkte relateret hertil, jf. sektion 15, *Versicherungsaufsichtsgesetz (Act on the Supervision of Insurance Undertakings)*.
- Der er ikke implementeret nationale særregler som følge af Solvens II direktivets artikel 132. Dog gælder det, at koncentrationen af specifikke investeringer ikke må udgøre en for stor andel af porteføljen under hensyn til, at aktiviteten skal være inden for rammerne af, hvad der udgør accessorisk virksomhed.

Erfaringer fra Nederlandene

- Den hollandske tilsynsmyndighed har på deres hjemmeside udgivet detaljerede guidelines om reglerne for accessorisk virksomhed på forsikringsområdet³. Her indgår reference til de mere detaljerede lovbestemmelser pre-Solvens II i hollandsk lovgivning (*The Dutch Financial Supervision Act* art. 3:36, 2:28).
- Her fremgår blandt andet, at der ikke kan udstedes licens til en ikke-livsforsikringsvirksomhed til livsforsikringsaktiviteter og vice versa. Dette står i kontrast til artikel 18 i Solvens II.
- Forsikringsselskaber har ikke lov til at foretage accessorisk virksomhed. I denne sammenhæng refererer national lovgivning til Solvens II. Der er ingen nationale regler i forhold til hvilke aktiver forsikringsvirksomheder må investere i, der går længere end Solvens II, art. 132 og prudent person-princippet.
- Ligeledes er der ingen nationale regler i forhold til hvad der skal til, for at der er tale om en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen eller en uforholdsmæssig risikokoncentration i porteføljen som helhed, der går ud over prudent person-princippet.
- Bankvirksomheder må gerne foretage aktiviteter, der ikke kræver banklicens, ved siden af almindelig bankvirksomhed. Eksempler på accessorisk virksomhed der i princippet er tilladt, er:
 - Forsikringsformidlingstjenester - denne aktivitet er ofte knyttet til forsikringsvirksomhed, fordi det giver forsikringsselskaber, der ikke er aktive i alle forsikringsklasser, muligheden for at tilbyde fremtidige forsikringstagere en samlet pakke forsikringsprodukter.
 - Overflytning af forsikringstagere til en fælles fond i forbindelse med udtagning af forsikring - her kan forsikringsselskabet ønske at tilbyde en samlet pakke af produkter i forbindelse med sin forsikringsvirksomhed.
- Der er ikke konkret specificeret begrænsninger for hvilke ydelser banker må tilbyde, så længe disse nye aktiviteter ikke kræver en separat licens, ligesom der heller ikke er fastlagt et maksimalt omfang disse aktiviteter må have.
- I forhold til hvad der i praksis fortolkes som værende accessorisk virksomhed, er det grundlæggende princip, at forsikringsselskabet altid skal organisere, styre og finansiere sine aktiviteter på en sådan måde, at de afledte risici forbliver håndterbare. Aktiviteterne må heller ikke indebære en uacceptabel risiko for forsikringstagerne. Det er også vigtigt, at begrebet 'forsikringsvirksomhed' fortolkes bredt (som det fremgår af lovens parlamentariske historie). Det omfatter også de aktiviteter, som et forsikringsselskab udøver med henblik på at investere disponible ressourcer. Det betyder for eksempel, at udlån af overskydende midler til boliginvestering ('mortgage origination') må anses som værende en del af forsikringsvirksomheden, da dette indebærer forsvarligt udlån af midler. Det samme gælder, når forsikringsselskabet udbetaler natural-ydelser (fx i tilfælde af begravelsesudgifter). Disse aktiviteter anses også som værende forsikringsvirksomhed. I forlængelse heraf har tilsynsmyndigheden givet en detaljeret fortolkning specifikt for sygesikringsselskaber, der gennemfører den grundlæggende sygesikring. Dette skyldes, at sundhedsforsikringsloven (*Zorgverzekeringswet*) giver sundhedsforsikringsselskaberne mulighed for at engagere sig i aktiviteter inden for indkøb og indkøb af pleje.

³ Engelsk oversættelse: <http://www.toezicht.dnb.nl/en/2/51-202026.jsp>

Erfaringer fra Sverige

- Implementeringen af Solvens II art. 132.2 og 132.4 findes i kapitel 6 i Forsikringsvirksomhedsloven (*Försäkringsrörelselagen, FRL*). Ifølge svensk lov er det grundlæggende princip, vedrørende forsikringssselskabers investeringer i aktiver, prudent person-princippet. Princippet indebærer, at forsikringssselskabers aktiver skal investeres hensigtsmæssigt og forsigtigt. Som følge heraf kan investeringer kun foretages i finansielle instrumenter og andre aktiver, hvis risici forsikringssselskabet kan identificere, måle, overvåge, styre, kontrollere og rapportere, og hvor der kan tages behørigt hensyn til egen risiko og solvensvurderinger (kapitel 6, afsnit 2).
- Derudover er der en risikodiversifikationsregel, der skal tages i betragtning, hvilket betyder, at investeringerne i finansielle instrumenter og andre aktiver skal foretages således, at der opnås tilstrækkelig risikospredning (kapitel 6, afsnit 3). Alle aktiverne skal investeres på en sådan måde, at selskabets likviditet er tilfredsstillende og det forventede afkast er tilstrækkeligt under hensyntagen til forsikringssselskabets forsikringsforpligtelser og ændringer i fremtidig værdi og afkast af aktiver. Dette betyder ikke, at forsikringssselskaber forhindres i at placere illikvide aktiver, så længe prudent person-princippet tages i betragtning. Det er således muligt for forsikringssselskaber at have individuelle investeringer, som ikke opfylder alle kvalitetskrav, så længe selskabets samlede investeringer generelt opfylder prudent person-princippet.
- Med hensyn til placeringen af aktiver skal de geografisk placeres, så de er tilgængelige og kan implementeres efter behov, men også opbevares på en sådan måde, at der ikke er juridiske hindringer, der påvirker deres tilgængelighed. Der skal også være mulighed for at kontrollere aktivets eksistens og værdi (kapitel 6, afsnit 4).
- Der gælder særlige begrænsninger for investeringer i aktiver i et ikke-reguleret marked. Kapitel 6, § 6 i lov om forsikringsvirksomhed (*FRL*) er en gennemførelse af art. 132.4 Solvens II-direktivet om investering i aktiver på et ikke-reguleret marked. Den svenske lov fastslår, at investeringer i finansielle instrumenter og andre aktiver, der ikke optages til handel på et reguleret marked, skal holdes på et rimeligt niveau ('prudential level'). Disse markeder er ikke underlagt samme omfattende regler, som de regulerede markeder, hvilket kan gøre vurdering af aktivernes værdi usikker og mindre gennemsigtigt samt betyde at aktiverne er sværere at komme af med. Prudent person-princippet gælder også for disse investeringer, men der bør tages særligt hensyn til den øgede usikkerhedsfaktor, der eksisterer på det ikke-regulerede marked. De særlige begrænsninger for disse typer af investeringer indebærer et større krav om forsigtighed og en strengere fortolkning af prudent person-princippet.
- Den svenske tilsynsmyndighed har i løbet af de seneste ti år endnu ikke afgjort sagen om hvad der nøjagtigt udgør accessorisk virksomhed.
- For forsikringsvirksomheder har praksis vist, at det er tilladt at drive aktiviteter, der har en naturlig forbindelse med forsikringsvirksomheden. Eksempler på aktiviteter, der kan anses for at have en sådan naturlig forbindelse, er markedsføring, information, høring, afvikling af fordringer og forvaltning af aktiver. Ved anvendelse af kapitel 4, afsnit 4 i lov om forsikringsvirksomheder (der vedrører accessorisk virksomhed i Sverige) fremgår det, at udgangspunktet skal være, at forsikringssselskabers aktiviteter har en naturlig forbindelse med forsikringsvirksomheden, og at aktiviteterne drives af forsikringstagernes interesser. Eksempelvis kan spekulationsvirksomhed ikke anses for at være i forsikringstagernes interesser.
- Det er blevet anset for lovligt, at forsikringssselskaber leverer begrænsede produkter med en klar forbindelse til selskabets forsikringsprodukter. Det typiske eksempel er, at skadesforsikringssselskaber leverer sikkerhedsprodukter som branddetektorer, ildslukkere og alarm- eller låsemidler. For livsforsikringssselskaber er det sværere at identificere varer eller tjenesteydelser, der har en tilsvarende naturlig forbindelse med virksomhedens forsikringsprodukter. Produkterne skal give forsikringssselskabet og den forsikrede en klar fordel i direkte forbindelse med forsikringssselskabets forsikringsprodukter. Ligeledes bør dette ikke svare til nogen væsentlig del af virksomhedens omsætning eller forretning. Udbud af produkter eller tjenester uden overholdelse af disse principper indikerer, at det sandsynligvis vil være i strid med reglerne for accessorisk virksomhed for forsikringssselskaber.
- Den svenske lovgivning for banker har ikke nationale regler for accessorisk virksomhed, og reguleres dermed gennem CRR 89. Konkret vurderer Finansinspektionen dog ikke at svenske banker i stort omfang udøver accessorisk virksomhed.

3. Registrerede aktiver for forsikringsselskaber

- Erfaringer fra Tyskland**
- Tyskland anvender registrerede aktiver som saneringsforanstaltning, jf. model A i Solvens II direktivets artikel 275-276.
 - Det er endnu ikke afgjort, hvorvidt initialmargen, som skal deponeres i henhold til EMIR ved både cleared og ikke-cleared derivathandler, kan indgå som registrerede aktiver. De tyske myndigheder forventer, at dette bliver tilladt. Det skal bemærkes, at tyske forsikringsselskaber sjældent holder betydelige mængder derivater.
 - Den tyske fortolkning af lovgivningen er, at Solvens I ikke tillod, at initialmargenen indgik som registrerede aktiver, men at Solvens II omvendt tillader dette.

- Erfaringer fra Nederlandene**
- Nederlandene anvender model B i Solvens II direktivets artikel 275-276, således at forsikringstagere har forret til aktiver i tilfældet af konkurs.
 - I denne sammenhæng oplyser myndighederne, at EMIR har muliggjort bedre rapportering og monitorering af transaktioner, hvilket kan være hensigtsmæssigt i tilfældet af konkurs⁴.
 - De hollandske myndigheder udvikler på nuværende tidspunkt konkursregler for forsikringsselskaber, hvilket kan medføre øgede rapporteringskrav. Det forventes at reglerne er endelige i løbet af 2018.

- Erfaringer fra Sverige**
- Sverige anvender registrerede aktiver som saneringsforanstaltning, jf. model A i Solvens II direktivets artikel 275-276.
 - Det er ikke tilladt at initialmargen indgår som registrerede aktiver.
-

4. Omfanget af supplerende indberetninger

- Erfaringer fra Tyskland**
- Den tyske tilsynsmyndighed forsøger at begrænse mængden af information, der kræves indberettet fra virksomheder. Siden finanskrisen er der dog sket en stigning i antallet af oplysninger, som tilsynet anmoder virksomheder om.
 - Den umiddelbare vurdering fra den tyske tilsynsmyndighed er, at virksomheder oplever mængden af ad-hoc-rapportering som stigende og byrdefuld.
 - Den tyske tilsynsmyndighed modtager rapporter i forbindelse med hændelsesrapportering, jf. kravet fra PsD2 (nuværende tidspunkt, Masi).
 - Den tyske tilsynsmyndighed har en registrerings- og publiceringsplatform, der også fungerer som én central rapporteringskanal.
 - Tyske myndigheder forsøger at foretage en koordineret indsats mellem sig for at sikre, at data genbruges på tværs af myndigheder. Således er det ikke tilsynets indtryk, at virksomheder oplever, at de bliver bedt om at indberette de samme oplysninger flere gange af forskellige myndigheder.
-

⁴ Flere detaljer kan findes på myndighedernes hjemmeside:
<http://www.toezicht.dnb.nl/en/4/1/51-228769.jsp>

Erfaringer fra Nederlandene

- For banker er supplerende indberetning begrænset til ad hoc-indberetninger og midlertidig dataindsamling. I forbindelse med tilsyn af banker er disse forpligtet til at indberette et antal rapporter. Ligeledes efterspørges der ofte ad hoc-rapporter fra banker.
- For pensionselskaber indsamler myndighederne både faste indberetninger og ad hoc-indberetninger som følge af national lovgivning. Ad hoc-indberetninger indsamles på frivillig basis.
- Implementering af Solvens II direktivet (artikel 35) i national lovgivning tillader myndighederne at kræve indberetning fra forsikringselskaber af hvilket som helst data på hvilket som helst tidspunkt til brug for tilsyn af forsikringsvirksomheden.
- Mandatet til supplerende indberetning stammer fra *Wet op het financieel toezicht*, artikel 1.72-1.74 (*Act on Financial Supervision*).
- Mængden af supplerende indberetninger fra banker er steget over årene, men er på nuværende tidspunkt stabil. Krise-relaterede indberetninger er blevet erstattet af tematiske eftersyn etc. Adskillige ad hoc-rapporter er ved at blive redesignet til faste indberetninger.
- For pensionselskaber er mængden af supplerende indberetninger stigende.
- Faste indberetninger indsamles via én central kanal. Ad hoc indberetninger indsamles gennem en række forskellige kanaler.
- Der arbejdes på nuværende tidspunkt på at forbedre deling af data på tværs af de offentlige myndigheder. Tilsynsmyndigheden forbedrer sig i forbindelse med genbrug af data og deling af data med andre myndigheder både nationalt og internationalt.
- Ligeledes arbejder tilsynsmyndigheden på at kombinere en række forskellige datakrav i én datamodel, der vil gøre det lettere og mere effektivt for både banker og tilsynsmyndigheden i forbindelse med indberetning. Herunder er der taget initiativer i forbindelse med mulighederne for at udnytte 'big data' og meget granuleret data bedst muligt.

Erfaringer fra Sverige

- På bankområdet eksisterer der en række faste og ad hoc-rapporteringskrav i supplement til hvad der kræves af EU-lovgivning.
 - For forsikringsområdet er der, ud over de harmoniserede rapporteringskrav fra Solvens II, yderligere nationale definerede regelmæssige rapporteringskrav (både kvartalsvise og årlige).
 - Kravet om at yderligere regelmæssig national rapportering er begrænset af Solvens II-kravene og kan ikke indeholde samme data/oplysninger, som allerede er indsamlet via Solvens II-rapportering, og er begrænset til situationer, hvor yderligere data er nødvendige for at føre tilsyn på tilstrækkeligt højt niveau.
 - De regelmæssige rapporter indsamlet fra forsikringselskaber er forskellige afhængig af, om oplysningerne indsamles fra skades- eller livsforsikring eller pensionselskaber.
 - De supplerende nationale rapporteringskrav bygger i vid udstrækning på tidligere SI-rapporteringskrav, hvilket er motiveret af, at disse indeholdt krav til data til statistiske informationsformål.
 - Det er den svenske tilsynsmyndigheds vurdering, at hovedparten af de ønskede data i den nationale regelmæssige rapportering er - anslået til 70 procent for livsforsikringselskaber og 90 procent for skadesforsikringselskaber - er data, der hovedsagelig er nødvendige til statistiske formål.
 - I forhold til krav om ad hoc rapportering forekommer dette primært i tilfælde hvor oplysninger er nødvendige for tilstrækkelig tilsynsundersøgelse og risikovurdering, eller når der indtræffer væsentlige begivenheder, der nødvendiggør rapportering af data. Andre anmodninger om data er oftest frivillige.
 - Det er ikke myndighedernes vurdering, at der umiddelbart er en tilvækst i mængden af ad hoc rapporteringskrav.
-

5. Revisionsudvalg (praksis)

Erfaringer fra Tyskland

- Forsikringsvirksomheder er virksomheder af offentlig interesse i henhold til Art. 2 i direktiv 2014/56/EU om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og Art. 2 (1) i direktiv 91/674/EEC om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.
- I Tyskland kan bestyrelsen i en sådan forsikringsvirksomhed frivilligt vælge at etablere et revisionsudvalg i henhold til sektion 107 (3) i *Aktiengesetz (German Stock Corporation Act)*.
- I henhold til sektion 107 (4) og sektion 100 (5) i *Aktiengesetz*, skal mindst ét medlem af bestyrelsen dog have ekspertviden inden for regnskab eller revision. Dette krav skærpes med virksomhedens størrelse og kompleksitet. Såfremt bestyrelsen ikke har etableret et revisionsudvalg, er bestyrelsen selv ansvarlig for opgaverne, såsom valg af revisor. Sektion 100 (5) i *Aktiengesetz* gælder for aktieforsikringsselskaber og store gensidige forsikringsselskaber. Sektion 107 i *Aktiengesetz* gælder også for banker.
- I henhold til sektion 171 i *Aktiengesetz* er det ligeledes bestyrelsens rolle at vurdere årsregnskabet og rapportere til generalforsamlingen.
- Mindre banker er fritaget fra at skulle oprette et revisionsudvalg i henhold til sektion 324 i *Handelsgesetzbuch (the German Commercial Code)*.
- Mindre gensidige forsikringsselskaber samt arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser er fritagne fra bestemmelserne i Art. 2 (1) lit. a) og b) i direktiv 91/674/EEC om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Disse virksomheder er ikke af offentlig interesse, og kræves derfor heller ikke at etablere et revisionsudvalg eller at have mindst ét medlem af bestyrelsen med ekspertviden inden for regnskab eller revision.
- Kun i det teoretiske tilfælde at et mindre gensidige forsikringsselskab udsteder værdipapirer på børsen, er denne virksomhed lovligt forpligtet til at etablere et såkaldt 'isoleret' revisionsudvalg i henhold til sektion 324 *Handelsgesetzbuch*.
- Den tyske tilsynsmyndighed udlægger ikke anbefaling om, at virksomheder etablerer et revisionsudvalg.

Erfaringer fra Nederlandene

- I Nederlandene er det et krav at alle PIE-virksomheder har et revisionsudvalg. Kreditinstitutter og forsikringsselskaber defineres som PIE-virksomheder, jf. sektion 2, paragraf 2, 1 sub a i *Besluit instelling auditcommissie (Decree installment of the auditcommittee)*
- En række virksomheder er undtaget fra at skulle etablere revisionsudvalg, jf. sektion 3 i overstående reference. Disse virksomheder følger principperne i Corporate Governance Code (CGC)⁵ på en 'comply or explain'-basis.
- Det er ikke tilladt at alle medlemmer af en bestyrelse indgår i virksomhedens revisionsudvalg.
- Det er et krav at medlemmerne af revisionsudvalget er 'non-executive' (ikke-udøvende), og at mindst ét medlem af revisionsudvalget er uafhængigt.

⁵ Engelsk oversættelse: <http://www.mccg.nl/?page=4738>

Erfaringer fra Sverige

- I Sverige er det påkrævet at alle PIE-virksomheder har et revisionsudvalg bestående af medlemmer af virksomhedens bestyrelse.
- Revisionsudvalget skal holde sig orienteret om revision af årsrapporten, informere bestyrelsen om revisionens resultat og effekt på kvaliteten af den finansielle rapportering (dvs. årsrapporten), monitorere revisorens uafhængighed og involvere sig i valg af revisionsfirma.
- Det er et krav at mindst ét medlem af revisionsudvalget har revisions- eller regnskabskompetence.
- Alle forsikrings-selskaber, kun undtaget meget små forsikrings-selskaber, alle pensions-selskaber og alle banker er defineret som PIE-virksomheder.
- Mindre banker og pensions-selskaber er ikke undtaget af reglen.
- Krav til revisionsudvalg varierer ikke med virksomheders størrelse.
- Der er tilladt at alle medlemmer af en virksomheds bestyrelse indgår i revisionsudvalget.

6. Optagelse af lån (UCITS)

Erfaringer fra Tyskland

- Tyskland har ikke national regulering i tillæg til UCITS art. 83. Artiklen er implementeret i sektion 199 af KAGB (*Kapitalanlagegesetzbuch (German Capital Investment Code)*). Her fremgår det, at UCITS-virksomheder kun må optage kortsigtede lån og kun op til en grænse på 10 pct. af den arbejdende kapital, såfremt lånet er optaget efter markedets standardbetingelser, og at dette er angivet i investeringsreglerne.
- Den administrative praksis tillader ikke at afregne UCITS-konti, der har overtræk, selvom de samlede UCITS-konti har en positiv kontantbalance.
- Ifølge sektion 101 i KAGB skal en kapitalforvaltningsvirksomhed udføre en årsrapport for hver UCITS. Rapporten skal blandt andet indeholde en opgørelse af aktiver, der tilhører den enkelte UCITS.
- I tillæg angiver sektion 103, 104 og 105 i KAGB, at der skal udføres halvårslige foreløbige opløsnings- og likvidationsrapporter for hver UCITS, inklusiv en opgørelse af aktiver der tilhører den enkelte UCITS.
- Ud over disse rapporteringskrav fra KAGB skal UCITS også rapportere valutapositioner i henhold til blandt andet *Derivateverordnung* og sektion 18 i *Bundesbankgesetz (Bundesbank-Investmentfondsstatistik)*.

Erfaringer fra Nederlandene

- Nederlandene har national regulering på området. Her gælder art. 73 i *Besluit prudentiële regels Wft – Bpr (Decree on Prudential Rules under the Act on Financial Supervision)*.
- Nederlandene følger reglerne fra UCITS art. 83(2)(a) om, at UCITS-virksomheders samlede kortsigtede lån, inklusiv eventuelt overtræk på en eller flere individuelle valutakonti, ikke må overstige 10 pct.
- Langsigtede lån til køb af bestemte typer fast ejendom (fx kontorbygninger til UCITS-virksomheder) falder under en separat grænse på 10 pct., taget den kombinerede grænse for kortsigtede og realkreditlån på 15 pct. i betragtning.
- Ligeledes følges art. 73(3)(c) i *The Decree on Prudential Rules AFS*, der tillader UCITS-virksomheder at låne til køb af udenlandsk valuta så længe nettogælden af virksomheden ikke ændrer sig. Dette tillader 'back-to-back'-lån til køb af udenlandsk valuta.
- Der eksisterer mere detaljerede rapporteringskrav til store UCITS-virksomheder vedrørende Nederlandenes betalingsbalance.

Erfaringer fra Sverige

- Der er endnu ikke implementeret national regulering i tillæg til UCITS art. 83 i Sverige.
 - Det forventes dog at sådanne regler ville ligne dem, der gælder i Danmark.
-

7. Certificering af revisorer

- Erfaringer fra Tyskland**
- I Tyskland er der ingen specifik certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder.
 - Der er udelukkende krav til, at revisorer skal være autoriserede, jf. *Wirtschaftsprüferordnung* § 57a (*Act on the Code of Professional Practice for German Public Auditors*).
 - Valg af revisor skal dog godkendes af myndighederne.
 - Valget af revisor kan afvises af myndigheder, såfremt der vælges en revisor fra et meget lille firma eller en revisor, der umiddelbart fremkommer uerfaren. Dette sker meget sjældent i praksis, jf. *Kreditwesengesetz* § 28 (*Banking Act*).

-
- Erfaringer fra Nederlandene**
- I Nederlandene er der ingen specifik certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder.
 - I artikel 1:78 i *Wet op het financieel toezicht* (*the Financial Supervision Act*) fremgår det, at tilsynsmyndigheden kan erklære en revisor for inkompetent, hvis revisoren ikke er i stand til at løse sin opgave.

-
- Erfaringer fra Sverige**
- I Sverige er der ingen formel certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder. Dog har det svenske institut for regnskabsvæsenet (FAR) udgivet en vejledning (RevR 100) om, at en autoriseret revisor skal være yderligere certificeret for at foretage revision af forsikrings- og pensionselskaber og banker. Det forventes, at revisorer følger denne vejledning.
 - Certificeringen indebærer to krav. Revisoren skal have mindst 600 timers erfaring med revision af finansielle virksomheder inden for de seneste tre år. Derudover skal revisoren have mindst 180 timers relevant uddannelse inden for revision af finansielle virksomheder inden for de seneste tre år.
 - Certificeringen udløber efter tre år.
 - Kravene til certificeringen adskiller sig ikke for de forskellige typer af finansielle virksomheder.
 - Revisorinspektionen står til ansvar for at de valgte revisorer har de nødvendige kompetencer.
 - Myndigheder har ikke ret til at afvise valget af en revisor grundet manglende kompetence eller erfaring.
 - Myndighederne har ingen viden om hvorvidt vejledningen fra FAR har medvirket til udfordringer i forbindelse med rotationskravet fra EU.
-

8. Manglende klassifikation af og adgang til data for FinTech-virksomheder

- Erfaringer fra Tyskland**
- Tyske tilsynsmyndigheder oplyser, at nuværende tysk regulering og vejledninger er formuleret teknologineutralt og omfatter et katalog af regulerede *aktiviteter* (uanset om disse er analoge eller digitale) frem for *teknologier*.
 - Tyskland følger princippet om 'samme forretning – samme risiko – samme regler'. I denne sammenhæng appliceres proportionalitetsprincippet for alle regulerede enheder. Herunder skal virksomhedens risikoprofil afspejle sig i virksomhedens risikostyring samtidig med, at intensiteten af myndighedens tilsyn også skal afspejle virksomhedens risikoprofil ('dobbelt proportionalitet').
 - Princippet om 'samme forretning – samme risiko – samme regler', også kendt som level-playing-field, vurderes af myndighederne at være frugtbar. Således anvendes dette princip også for godkendte FinTech-virksomheder i samme forstand som traditionelle virksomheder.
 - Princippet om dobbelt proportionalitet sikrer dermed et level-playing-field uden at undertrykke innovation. Hvis teknologidrevne innovationer hos en FinTech-virksomhed ændrer risikoprofil, vil tilsynsaktiviteten dog blive styrket tilsvarende. Eftersom start-up-virksomheder ofte er små i størrelse og har stærk sammenhørighed, har disse virksomheder typisk en lav risikoprofil og vil derfor ikke være underlagt lige så intens tilsynsaktivitet, som større institutioner vil være.
 - Tyske myndigheder anser det dermed ikke nødvendigt at klassificere FinTech-virksomheder separat, da disse virksomheders aktiviteter vurderes på et teknologineutralt grundlag. Såfremt en virksomhed kvalificerer sig som bankvirksomhed eller betalingstjeneste vil virksomheden være underlagt direkte regulering gennem det – i høj grad harmoniserede - autorisationsregime.
 - Aktiviteter i den finansielle sektor, der på nuværende tidspunkt ikke er underlagt national eller europæisk lovgivning, monitoreres med henblik på at håndtere eventuelle udfordringer, der måtte opstå.
-
- Erfaringer fra Nederlandene**
- Nederlandene har ikke særlig regulering eller klassificering af start-up FinTech-virksomheder. Startup FinTech-virksomheder består primært af ikke-regulerede virksomheder, der servicerer regulerede og mere etablerede virksomheder.
 - Nederlandene har en regulatorisk sandkasse, hvor finansielle virksomheder, der ønsker at iværksætte et innovativt finansielt produkt eller ydelse, kan gøre dette uden for almindelige regulatoriske rammer efter tilladelse fra myndighederne.
-
- Erfaringer fra Sverige**
- Sverige opererer ikke med særlig regulering eller klassificering af FinTech-virksomheder, og myndighederne anser ikke dette for relevant, da størstedelen af finansielle virksomheder har ydelser af FinTech-karakter.
 - Myndighederne vurderer ligeledes, at der ikke er behov for en regulatorisk sandkasse (jf. Digitaliseringsanalysen, Deloitte og rapporten "Myndighetens roll kring innovationer", Finansinspektionen).
-

Indholdsfortegnelse

Deloitte har i tillæg til hovedanalysen af byrder ved finansiel regulering udarbejdet nærværende supplerende minianalyse af, hvordan digitaliseringsparathed i den finansielle regulering og tilsynspraksis kan øges. Digitaliseringsparat lovgivning sætter fokus på, i hvilket omfang de regulatoriske rammer understøtter nye digitale forretningsmuligheder i sektoren og understøtter brugen af digitale løsninger i virksomhedernes efterlevelse af reguleringen.

Dette bilag skal ses i sammenhæng med hovedrapporten *Eftersyn af finansiell regulering (december 2017)*, hvori væsentlige resultater fra bilaget indgår som delelementer. Bilaget kan ses som et separat dokument med anbefalinger til, hvordan de danske myndigheder kan øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed.

Bilaget bygger på et datagrundlag, der specifikt er indsamlet til denne analyse, såvel som datagrundlaget fra hovedrapporten.

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion
 - Analysens baggrund, formål og fokus
 - Definition af digitaliseringsparat lovgivning
 - Datagrundlag
 2. Døbspørgsmål 1. Hvilke digitaliseringstendenser ses i den finansielle sektor?
 3. Døbspørgsmål 2. I hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiell lovgivning?
 4. Døbspørgsmål 3. Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet?
 5. Døbspørgsmål 4. Hvilke løftestænger kan øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed?
- Appendiks
- Litteraturliste

1. Introduktion

Analysens formål og fokus

Analysens formål

Det overordnede formål med den supplerende analyse er at undersøge, hvordan myndighederne kan skabe en mere digitaliseringsparat lovgivning. Med digitaliseringsparat lovgivning menes blandt andet, hvordan den finansielle regulering og tilsynspraksis kan understøtte nye digitale og teknologiske forretningsmuligheder i sektoren og øge brugen af teknologi i efterlevelsen af reguleringen, for eksempel ved udveksling af data mellem myndigheder og virksomheder.

Digitaliseringsparat lovgivning er defineret nærmere på de næste sider.

Til at operationalisere analysen er det overordnede formål formuleret som et hovedspørgsmål: Hvordan skabes en mere digitaliseringsparat lovgivning?, jf. nedenfor.

Fokus

Analysen er brudt ned i fire delspørgsmål, der tilsammen skal bidrage til at give inspiration til, hvordan der kan skabes en digitaliseringsparat lovgivning:

- **Delspørgsmål 1** skal bidrage til at svare på, hvilke tendenser og drivere der kan forventes at påvirke rammerne og behovet for regulering fremadrettet.
- **Delspørgsmål 2** skal bidrage til at svare på, i hvor høj grad virksomhederne i dag oplever den finansielle lovgivning som digitaliseringsparat.
- **Delspørgsmål 3** skal bidrage til at svare på, hvad andre finansielle myndigheder gør for at skabe digitaliseringsparat lovgivning.
- **Delspørgsmål 4** skal bidrage med inspiration til, hvilke konkrete løftestænger myndighederne kan benytte til at støtte den digitale omstilling.

Hovedspørgsmål

Hvordan skabes en mere digitaliseringsparat lovgivning?

Delspørgsmål i analysen

- 1 Hvilke digitaliseringstendenser ses i den finansielle sektor?
- 2 I hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiell regulering?
- 3 Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet?
- 4 Hvilke løftestænger kan øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed?

Analyse

Fasttæggelse af tendenser og drivere for digitaliseringen, og hvad de kan betyde for tilsynsopgaven.

Kvalitativ beskrivelse af situationen i dag, det vil sige, hvor digitaliseringsparat virksomhederne oplever lovgivningen i dag (as-is).

Casebeskrivelser og inspirationspunkter fra Sverige, Storbritannien, Holland og Østrig, der kan give inspiration til den ønskede situation (to-be).

Beskrivelse af mulige løsninger til at gå fra situationen i dag til en situation med digitaliseringsparat lovgivning.

Definition af digitaliseringsparat lovgivning i analysen

Digitaliseringsparat lovgivning

Der eksisterer ikke en entydig definition af begrebet digitaliseringsparat lovgivning. Digitalt Vækstpanel har defineret digitaliseringsparat lovgivning som *regulering, der er teknologineutral og klar til nye digitale teknologier og forretningsmodeller.*

Finansministeriet har defineret digitaliseringsklar lovgivning som *lovgivning, der er enkel og klar og skaber grundlaget for en mere reel og systematisk affureaukratisering af den offentlige sektor.*

I det følgende handler digitaliseringsparat lovgivning om, hvordan myndighederne kan skabe proaktive rammer for:

- Den digitale omstilling af sektoren, herunder omstillingen for eksisterende, RegTech, FinTech og andre virksomhedsformer.
- Interaktionen med myndighederne, herunder for eksisterende, RegTech, FinTech og andre virksomhedsformer.

Fokus er således på virksomhedernes digitaliseringsproces og de snitflader, virksomhederne har med myndighederne, og hvad myndighederne kan gøre for at understøtte og accelerere denne proces.

FinTech er i analysen en samlet betegnelse for nye teknologiløsninger i den finansielle sektor. FinTech omfatter derfor både startups, teknologifirmaer og eksisterende finansielle virksomheder, der arbejder med ny teknologi.

Digitaliseringsparat/-klar lovgivning

Digitaliseringsparat lovgivning defineres som: *Regulering, der er teknologineutral og klar til nye digitale teknologier og forretningsmodeller, Danmark som digital frontløber, Digitalt Vækstpanel, 2017.*

Digitaliseringsklar lovgivning defineres som: *..lovgivning, der er enkel og klar og skaber grundlaget for en mere reel og systematisk affureaukratisering af den offentlige sektor, Enkle regler, mindre bureaukrati – lovgivning i en digital virkelighed, regeringen/Finansministeriet, 2017.*

Digitalisering

The use of digital technologies to change a business model and provide new revenue and value-producing opportunities; it is the process of moving to a digital business, Gartner.

FinTech

FinTech benyttes som en samlet betegnelse for nye teknologiløsninger i den finansielle sektor, Vækstrådet, 2017.

Digitaliseringsparat lovgivning

Digitalt vækstpanel har i 2017 opstillet 33 anbefalinger, der skal sikre proaktive rammer for erhvervslivets digitaliseringsproces

Digitaliseringsparat lovgivning

Uddrag fra rapporten *Danmark som digital frontløber, Digitalt Vækstpanel, 2017*

AGIL OG INNOVATIONSFREMMEDE REGULERING

Regeringen, embedsværket og Folketinget skal være hurtigere til at forholde sig til nye digitale konkrete teknologier, digitale forretningsmodeller og tendenser.

Anbefaling 20. Smidigt reguleringskoncept for nye digitale teknologier, produkter og forretningsmodeller

- Regeringen bør udarbejde og implementere et koncept med en indgang til det offentlige med henblik på hurtig afklaring af de reguleringsmæssige rammer.
- En virksomhed, der ønsker at anvende en ny teknologi eller forretningsmodel, skal kunne få klart svar fra det offentlige indenfor tre måneder og endeligt bindende klart svar efter yderligere tre måneder.

Anbefaling 21. Teknologineutral og digitaliseringsparat lovgivning

- Regeringen skal holde et vedvarende fokus på, at reguleringen er teknologineutral og klar til nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

Anbefaling 25. Automatisering af virksomhedernes indberetninger

- Virksomhedernes indberetninger til det offentlige skal automatiseres på de indberetningsområder, hvor byrderne og vækstpotentialet er størst.

Digitaliseringsklar lovgivning

Finansministeriet ser digitaliseringsklar lovgivning som en vigtig løftestang i forhold til afbureaukratisering og modernisering af den offentlige sektor

Digitaliseringsklar lovgivning

Uddrag af rapporten *Enkle regler, mindre bureaukrati – lovgivning i en digital virkelighed*, regeringen/Finansministeriet, 2017

Ambition

Regeringen ønsker [...] at skabe digitaliseringsklar lovgivning – lovgivning, der er enkel og klar og skaber grundlaget for en mere reel og systematisk afbureaukratisering af den offentlige sektor. Digitaliseringsklar lovgivning skal understøtte en lettere hverdag for de offentligt ansatte og en mere effektiv offentlig sektor og digital betjening af borgere og virksomheder.

Initiativer

Al ny lovgivning skal være digitaliseringsklar fra 1. juli 2018, og eksisterende lovgivning skal løbende revideres.

Principper for digitaliseringsklar lovgivning

- Enkelhed og klarhed i regelgrundlaget.
- Klare og ensartede begrebsdefinitioner.
- Dokumentations- og proceskrav, der ikke kræver fysisk fremmøde/fysisk underskrift.
- Administrative arbejdsgange skal kunne digitaliseres/automatiseres.
- Det offentlige skal så vidt muligt dele data på områder, hvor det kan medvirke til at understøtte en effektiv administration/forvaltning.

FinTech

FinTech benyttes som en samlet betegnelse for nye teknologiløsninger i den finansielle sektor

FinTech defineres som finansiell digital teknologi og omfatter såvel startups, teknologileverandører og etablerede finansielle virksomheder indenfor bank, forsikring, pension mv.

Betydende og voksende industri i Danmark

Flere rapporter peger på, at FinTech er en vigtig og voksende industri i Danmark.

En analyse fra Oxford Research/Rainmaking Innovation i 2015 peger på, at FinTech-sektoren i Danmark udgør 14.000 videntunge arbejdspladser fordelt på cirka 350 virksomheder. Dette omfatter både startups (19 procent), teknologileverandører (17 procent) og etablerede finansielle virksomheder (63 procent).

Det forventes, at FinTech-sektoren kan generere 6.000 nye job frem mod 2020.

FinTech har middelhøje vilkår i Danmark

Deloitte har i en analyse fra 2017 analyseret vilkårene for FinTech-virksomheder i 44 storbyer i hele verden. Analysen viser, at FinTech-virksomheder i Danmark har udfordringer i forbindelse med usikkerhed om lovgivningen, begrænset adgang til kapital og i forbindelse med at være et lille marked.

Dermed får København i rapporten en samlet middelscore på 71 (en lavere index performance score indikerer bedre vilkår for FinTechs). Blandt europæiske storbyer scorer London bedre med indeks 11, Frankfurt med 46 og Stockholm med 55. København scorer bedre end byer som Luxembourg med 83 og Bruxelles med 127, men på niveau med byer som Oslo med 77, Amsterdam med 70 og Paris med 76.

Kilder:

- http://www.finansradet.dk/Nyheder/Documents/2015/CPH%20FinTech%20Hub_Summary%20Report.pdf
- <http://www.vf.dk/~media/files/analyser/andrer%20analyser/fintech%20i%20danmark%202017.pdf>
- <https://www2.deloitte.com/dk/da/pages/teknologiv/pressemeddelelser/danmark-i-haard-konkurrence-om-at-tiltraekke-fintech-virksomheder.html>

Datagrundlag

Analysen af den finansielle regulerings digitaliseringsparathed bygger på interview med en lang række interessenter

Delspørgsmål 1

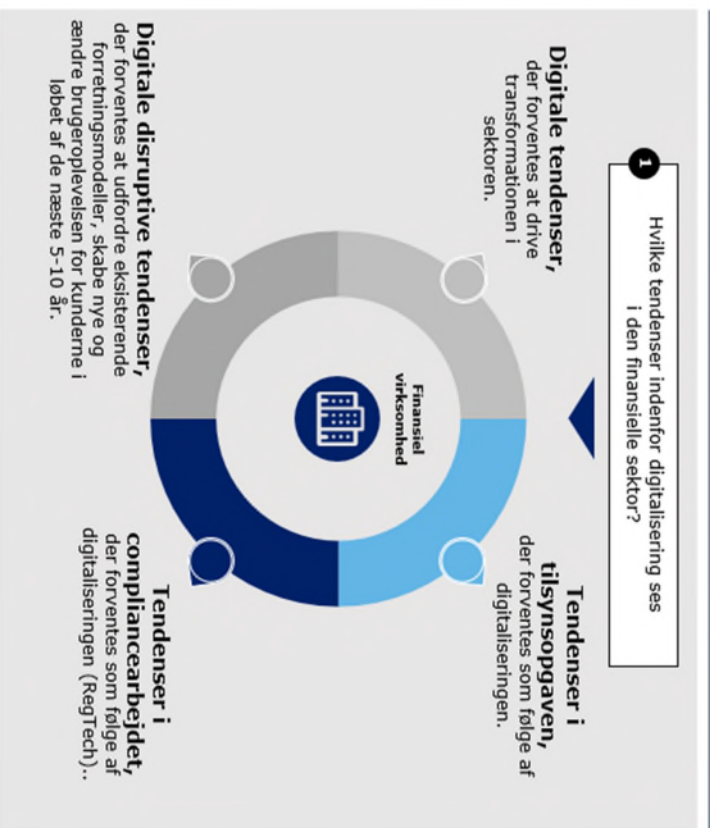
Hvilke digitaliseringstendenser ses i den
finansielle sektor?

Hvilke tendenser indenfor digitalisering ses i den finansielle sektor? Digitaliseringen vil være en kontinuerlig udvikling af sektoren fremfor en enkeltstående begivenhed

Hvilke digitaliseringstendenser ses i den finansielle sektor?

Temaer

Hvilke tendenser indenfor digitalisering ses i den finansielle sektor?

© Deloitte 2018

Opsummering af resultater

- Der er bred enighed om, at nye teknologier og ændret forbrugeradfærd er i gang med at transformere den finansielle sektor.
- Den digitale omstilling i sektoren er i fuld gang – drevet af eksponentielt voksende computerkraft, adgang til store datamængder og fremvæksten af en række nye teknologier som for eksempel big data/analytics, machine learning/ kunstig intelligens og blockchain.
- Disruption vil ikke blive oplevet som en enkeltstående begivenhed, men snarere som en gradvis omstilling af sektoren, der vil forandre kundeoplevelser, forretningsmodeller, værdikæden og den grundlæggende sektorstruktur.
- Der er endnu ikke et entydigt billede af, hvordan den digitale omstilling vil påvirke sektoren, herunder de samfundsmæssige gevinster og de systemiske og markedsræssige risici.
- Den digitale omstilling vil også udfordre de finansielle myndigheders rolle. Der vil være behov for tæt samspil mellem lovgiver/offentlige myndigheder, etablerede spillere og nye aktører i finansindustrien for at forstå og håndtere den digitale omstilling.
- De følgende sider giver et delvist overblik over nogle af de tendenser, der ses indenfor bank, formuerådgivning og forsikring. Det er ikke hensigten her at beskrive dette emne udtømmende.

Digitale disruptive tendenser 10 kendetegn ved digital disruption i den finansielle sektor

Hvilke digitaliserings-tendenser ses i den finansielle sektor?

- 1** **Disruption i den finansielle sektor er forudsigtelig og målrettet**
Etablerede spillere vil blive udfordret på de områder, hvor kundeoplevelsen og kundefriktionen er mest udfordret, og hvor marginer og derved profit er størst.
- 2** **Innovative spillere vil benytte nye kanaler**
Nye løsninger vil skabe den største forskel, hvor det er muligt at bruge forretningsmodeller baseret på nye platforme, der er modulerne, datakunge og kapitallette.
- 3** **Bankerne bliver ramt først, forsikringssektorerne rammes hårdest**
Virksomhederne i banksektoren vil være de første til at mærke nye spillere udfordre deres traditionelle værdikæde, men på lang sigt vil forsikringsbranchen opleve den største transformation.
- 4** **Eksisterende spillere vil både konkurrere og samarbejde med startups**
Eksisterende spillere vil benytte sig af parallelle strategier. På den ene side vil de konkurrere med nye spillere, men samtidig vil de også benytte deres eksisterende aktiver og især infrastruktur til at samarbejde med nye aktører.
- 5** **Nye og gamle spillere vil blive nødsaget til at samarbejde**
Samarbejde mellem eksisterende spillere, nye aktører og tilsynsmyndigheder vil blive nødvendigt for at forstå, hvordan ny innovation vil påvirke industriens risikoprofil – både i negativ og positiv retning.
- 6** **Disruption i finanssektoren vil ikke indtræffe én gang, men vil i stedet være en kontinuerlig udvikling**
Den finansielle sektor vil kontinuerligt blive transformere, og både forbrugsmønstre, forretningsmodeller og strukturen i industrien vil konstant blive udviklet som følge af digitalisering.
- 7** **Det finansielle supermarked vil gå i opløsning**
På sigt vil bankernes position som finansielle supermarkeder, der står for udbuddet af en bred vifte af finansielle ydelser, blive udfordret. I stedet vil nichespillere hver især udbyde en række ydelser, og forbrugerne vil købe ydelser fra et større antal aktører, der er markedsledende.
- 8** **Nye kilder til kapital**
Den traditionelle bankdrevne kapitalregnsning vil i stigende grad blive udfordret af nye former for finansiering og kapital. Det udfordrer bankernes rolle som eneste aktør, der håndterer indlån, og dermed også deres rolle som den aktør, hvor kapital rejses.
- 9** **Skalafordele forsvinder**
De traditionelle skalafordele, som eksisterende aktører benytter, vil forsvinde, og små og mellemstore aktører vil få adgang til sofistikerede ydelser og teknologier.
- 10** **Traditionelle risikomodeler udfases**
Traditionelle modeller til at måle kunders risikoprofiler udfases, da big data og internet of things vil skabe nye datakilder og mere sofistikerede risikomodeler.

Kilde: *The future of Financial Services, World Economic Forum/Deloitte, 2015; Beyond Fintech: A Pragmatic Assessment of the Disruptive Potential in Financial Services, World Economic Forum/Deloitte, 2017.*

Tendenser i tilsynsopgaven

Transformationen vil også udfordre de finansielle myndigheders rolle, herunder deres formål, reguleringen og selve tilsynsrollen

- Som følge af den teknologiske udvikling, de digitale disruptive tendenser og nye forretningsmodeller vil de finansielle myndigheders tilsynsopgave ændre sig markant de kommende år.
- Nedenstående rammeværk kan give inspiration til, hvilken transformation mere traditionelt orienterede tilsynsmyndigheder står overfor. På nuværende tidspunkt befinder de danske og europæiske myndigheder sig et sted mellem de traditionelle roller og de muligheder, som fremtiden bringer, men hvor den endelige placering i sidste ende er en politisk afvejning.

Traditionel tilgang

Formål/vision	Tilsynsrolle	Facilitator med fokus på tilsyn og vækst
Dialog og kommunikation	Formaliseret dialog	Brug af offline- og onlinedialogfora og alternative kanaler
Monitering	Reaktiv bearbejdning af informationer	Kapacitet til monitering af tendenser
Detail- versus rammeregulering	Detailregulering	Rammeregulering
Konsultation	Formaliserede skriftlige høringer	Partnerskaber og nye medier
Samarbejdende myndigheder	Regulering fra individuelle myndigheder	Regulering mellem partnerskaber af myndigheder
Advanced analytics	Kontrol ved hjælp af stikprøver	Risiko- og analyticsbaseret tilgang
Åbne data	Begrænset dataadgang for eksterne	Vid adgang til myndighedernes data
Samarbejdende håndhævelse	Mangsesidede krav fra flere myndigheder	Samarbejde om information og indsats

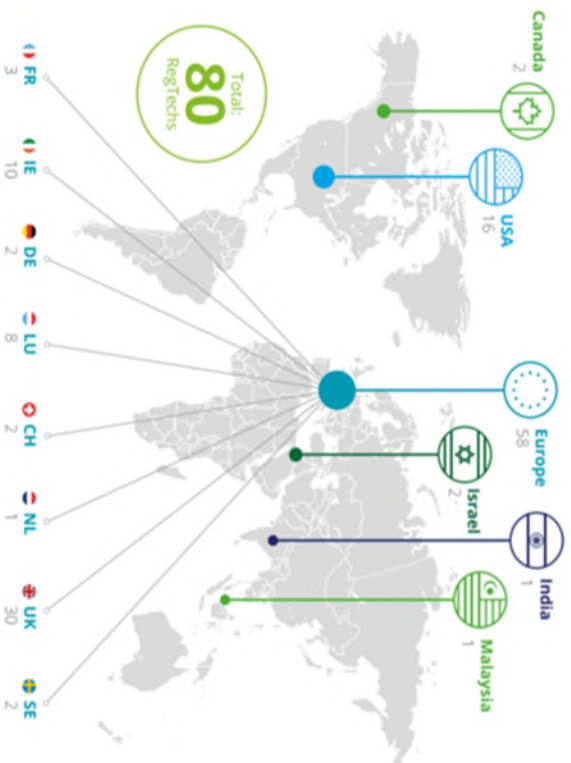
- Det forventes, at myndighederne i højere grad bliver nødt til at rammeregulere, det vil sige udstikke krav og vejledning, i stedet for at detaljeregulere virksomhedernes pligter.
- Det kan også forventes, at myndighederne i højere grad vil samarbejde på tværs og dele information og indsats eller indgå partnerskaber med nye aktører.
- En tendens, som myndighederne i Storbritannien og Sverige arbejder mod, er at udvide myndighedernes unikke position til at gå fra en rolle som ren tilsynsmyndighed til også at fokusere på at skabe innovation og vækst.

Muligheder i fremtiden

Monitering og håndhævelse

Tendenser i compliancearbejdet
 Få nordiske virksomheder satser globalt på udvikling af RegTech til den finansielle sektor

På globalt plan satser cirka 80 virksomheder på udvikling af RegTech-løsninger – kun to af disse er nordiske

Den højeste koncentration af RegTech-virksomheder er i Silicon Valley, New York, London og Luxembourg. De fleste virksomheder er mindre end tre år gamle (startups).

Kilde: <https://www2.deloitte.com/uk/en/blogs/technology/articles/regtech-startups-on-the-rise.html>
 © Deloitte 2018

Eksempler på RegTech-virksomheder

AML-screenings- og monitorings teknologi, der (baseret på kunstig intelligens) i realtid afslører personer og virksomheder, der udgør en finansiell risiko.

Software, der hjælper finansielle virksomheder med at overvåge alle medarbejders digitale kommunikation med henblik på opfyldelse af compliancekrav.

Softwareplatform, der automatiserer finansielle virksomheders datakrav og minimerer omkostninger forbundet med ny regulering.

Software, der hjælper finansielle virksomheder med opfyldelse af compliancekrav relateret til GDPR, herunder ved at understøtte anonymisering af data, der muliggør deling og udnyttelse af dataene.

Delspørgsmål 2

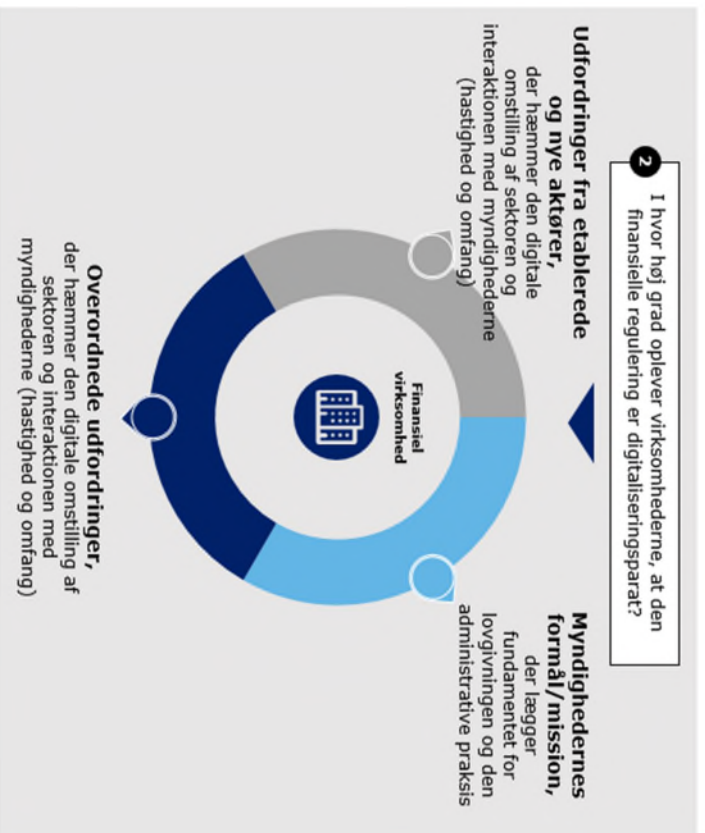
I hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiel regulering?

I hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiel regulering? Danmarks stilling som et førende land i forhold til digitalisering kræver konstant forbedring af rammevilkårene i takt med den digitale omstilling

2 I hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiel regulering?

Temaer

2 I hvor høj grad oplever virksomhederne, at den finansielle regulering er digitaliseringsparat?

© Deloitte 2018

Opsummering af resultater

I det følgende er det beskrevet, hvordan, virksomhederne oplever den finansielle regulering digitaliseringsparat. Observationerne er baseret på Deloitte's interview med finansielle virksomheder og startups.

- Danmark er på mange områder et foregangsland i forhold til digital kommunikation med den offentlige sektor. Det er dog stadig muligt at skabe forbedringer i virksomhedernes rammevilkår.
- De fleste virksomheder oplever, at lovgivningens kompleksitet og håndteringen af compliancekrav er omkostningsfuld.
- De to væsentligste løftestrænger for øget digitalisering i den finansielle sektor er at sikre tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og brug af cloudtjenester. Reglerne på disse to områder bør ikke stille danske virksomheder ringere end virksomheder i øvrige europæiske lande.
- For de uregulerede og nye aktører i branchen er de største udfordringer at navigere i en kompleks lovgivning med begrænset mulighed for at få hjælp og vejledning, lange sagsbehandlingsstider i forbindelse med godkendelsesprocesser og mangel på en indgang til myndighederne.
- I tillæg til dette er der en række yderligere specifikke problemstillinger, der berører både nye og etablerede aktører. Virksomhedernes udfordringer udvikler sig løbende, og det er derfor nødvendigt med løbende dialog for at sikre fortsat gode rammevilkår.

De danske myndigheders formål/mission

Finanstilsynet påtager sig i stigende grad en vejlederrolle i forhold til innovation og digitalisering, men initiativer i forhold til FinTech er fortsat i tidlig opstart

Formål/mission

At udforme et regelgrundlag og føre et tilsyn, der understøtter tilliden til det finansielle system.

Nationalbankens tre overordnede formål er at være med til at sørge for stabile priser, sikre betalinger og sikre stabilitet i det finansielle system.

Rolle i forhold til digitalisering i den finansielle sektor

Finanstilsynet indtager en vejledende rolle i forhold til sektoren.

Fokus er på cybersikkerhed.

Det fremgår af 2020-strategien, at vi vil have kompetence til at forstå ændringerne i teknologisk baserede forretningsmodeller, og hvordan de falder ind under regler og tilsyn.

Nationalbanken har ikke erklæret mål om at understøtte/fremme digitalisering i finanssektoren.

Finanstilsynet har med etableringen af FinTech-kontoret sat sig som mål, at det skal være nemmere og mere attraktivt at etablere sig som FinTech-virksomhed i Danmark. Det gælder også i forhold til eksisterende regulerede aktører på markedet.

Konkrete initiativer i forhold til digitalisering i den finansielle sektor

- Vejledning
- Håndholdt tilsyn
- FT Lab (sandkasse)
- FinTech Forum
- Internationalt samarbejde.

Finansielt Sektorforum for Operational Robusthed (FSOR).

Initiativet er ved at finde sin endelige form. Rammene for FT-lab forventes præsenteret i H1 2018.

FIONA er én central indberetningsløsning, som indberetninger til Finanstilsynet og Nationalbanken gennemføres i.

Kilder

- www.finanstilsynet.dk
- Interview med Finanstilsynets FinTech-team.

- www.nationalbanken.dk

2 Hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiel regulering?

De største udfordringer for de større etablerede virksomheder
 Reglerne for accessorisk virksomhed og begrænsninger i benyttelsen af cloudløsninger
 fremhæves som byrder, der i særlig grad hæmmer digitaliseringen

De største udfordringer

Nedenfor er beskrevet de tre overordnede udfordringer, som virksomhederne har bemærket som værende mest hæmmende for deres innovationsprocesser.

1. Begrænsninger for accessorisk virksomhed

Virksomhederne udtrykte en markant bekymring i forhold til digitaliseringsens effekt på deres traditionelle værdikæder. De ser digitaliseringen skabe mulighed for at tilbyde nye produkter og ydelser, men oplever, at begrænsningerne på accessorisk og ikkeaccessorisk virksomhed forhindrer dette. Denne bekymring understreges af, at teknologivirksomheder i høj grad begynder at tilbyde services, der enten er del af de finansielle virksomheders værdikæder, eller kan erstatte dele af dem.

2. Udfordringer i forhold til benyttelse af cloudløsninger

Virksomhederne ser i høj grad cloudløsninger som en vigtig del af deres fremtidige it-arkitektur. Virksomhederne oplever dog, at kravene i forhold til vektoret af videre outsourcing og fysisk adgang til faciliteter i forbindelse med audit er urealiserbare, at antallet af godkendte leverandører er meget lavt, og at der er usikkerhed om væsentlighedsbegrebet. Disse udfordringer opstår på trods af virksomhedernes opfattelse af cloudløsningernes sikkerhed som værende betydeligt højere, end hvad deres nuværende setup kan opnå. Byrden begrænser udviklingen af nye produkter, svækker datasikkerheden og driver omkostninger, da virksomhederne ikke kan vælge de billigste (cloudbaserede) løsninger.

3. Forbrugerregulering tiltænkt en analog tid

Forbrugerreguleringen ses som værende hæmmende for innovation og digitalisering. Dette sker blandt andet, da Forbrugerombudsmanden stiller bestemte krav til fremstillingen af varedeklaration på en hjemmeside, hvilket begrænser muligheden for markedsføring af produkter på mobile enheder. Virksomhederne efterspørger i højere grad, at der stilles simple krav til, hvilken information forbrugerne skal præsenteres for initialet, hvorefter det klart skal vises, hvordan man kan finde yderligere information.

Adspurgte virksomheder inkluderer

2 Hvor høj grad oplever virksomhederne digitaliseringsparat finansiel regulering?

De største udfordringer for nye aktører
Virksomhederne har blandt andet peget på den komplekse lovgivning og forbrugerregulering tilpasset en analog tid som byrder, der i særlig grad hæmmer digitaliseringen

De største udfordringer

Nedenfor er beskrevet de tre overordnede udfordringer, som virksomhederne har bemærket som værende mest hæmmende for deres innovationsprocesser.

1. Kompleksiteten i lovgivningen

De fleste virksomheder oplever, at lovgivningens kompleksitet og håndteringen af compliancekrav er omkostningsfuld. Dette risikerer at fjerne virksomhedernes fokus fra innovation og udvikling af nye produkter og services. For startups, der tilbyder nye og ultraditionelle services og forretningsmodeller, opstår der er tvivl om, hvilke regler der er gældende. Finansslysnets FinTech-kontor bliver i denne sammenhæng set som et vigtigt og positivt skridt i den rigtige retning, især for de mindre/nye aktører i markedet.

2. Lange sagsbehandlingsstider og mangel på én indgang til myndighederne

En række virksomheder har givet udtryk for, at de oplever lange sagsbehandlingsstider ved afklaring af de reguleringsmæssige rammer for deres virksomhed. Nogle gange strækker godkendelsesprocesserne sig over mere end ét år, hvilket sænker virksomhedernes time to market. Nogle virksomheder giver udtryk for, at de oplever forskellige myndighedssiloer ved afklaringer, der går på tværs af forskellige ressortområder.

3. Udfordringer ved at være en ureguleret aktør

Startups, der defineres som uregulerede i forhold til den finansielle regulering, peger på, at der er en række ulemper ved at være en ureguleret aktør. Dette skyldes problemstillinger i forhold til adgang til blandt andet eskat-data, som regulerede enheder kan opnå, men også at de regulerede aktører kan passporere deres ydelser til andre EU-lande. En virksomhed, der er ureguleret, kan derimod ikke automatisk sælge deres ydelser i andre europæiske lande uden først at få bekræftet af de lokale tilsynsmyndigheder, at de enten ikke behøver at blive reguleret, eller at de skal søge om at blive reguleret.

Adspurgte virksomheder inkluderer

Yderligere observationer

Yderligere problemstillinger fremhævet af virksomhederne

- Udfordringer i forhold til at sikre samtykke til digital kommunikation, og at kontaktoplysninger er opdaterede**
 Flere virksomheder har udtrykt, at det er omkostningsfuldt for dem at indsamle samtykke til digital kommunikation og sikre opdaterede kontaktoplysninger. Dette er især en udfordring for finansielle virksomheder, der kun er i sporadisk kontakt med deres kunder. Nogle virksomheder har i den anledning rejst en ide om at sikre bedre muligheder for digital kommunikation med deres kunder. Specifikt er det foreslået at indrette lovgivningen således, at der ikke skal indhentes positivt samtykke til digital kommunikation (opt-in), men at der derimod er mulighed for at fravælge digital kommunikation (opt-out), som det kendes fra Digital Post i det offentlige. Et relateret forslag, der blev fremhævet af en større finansiell virksomhed, er en ide om et samtykke- og kontaktheregister, hvor borgere eller telesekskaber forpligtes til at sikre, at kontaktoplysningerne er opdateret. Derfra ville borgerne kunne vælge, hvilke virksomheder der kan få adgang til disse data. Om dette skal være en sektorforsøgning eller myndighedsløsning, for eksempel med integration til borger.dk, vil kræve en nærmere analyse. For inspiration kan der blandt andet ses på Frankrig, hvor forsikringsbranchen har etableret en blockchainbaseret løsning, hvor borgerne selv ejer og kontroller deres personinformation, men hvor borgerne kan give virksomheder adgang til disse data til kænd-din-kunde- (KYC) og kommunikationsformål¹¹.
- Rådgivningsvilkår for forsikringselskaber begrænser brugen af roboadvice og chatbots**
 De interviewede forsikringselskaber udtrykte, at der i lovgivningen – særligt fra EU – er udfordringer i forhold til implementeringen af roboadvice og chatbots. Dette skyldes god skik-reglerne og IDD, der kræver det forklares, hvorfor en given ydelse eller et givet produkt bliver tilbudt. Dette kan være problematisk med maskinlæringsalgoritmer, der kan finde mønstre i data, for eksempel hvilke kunder der efterspørger hvilke produkter, men hvor der ikke er en underliggende regelbaseret kausalitet. Givet den stærke udvikling i flere brancher indenfor automatiseret rådgivning giver dette anledning til at afklare, hvordan kunstig intelligens og rådgivningsansvar kan forenes til fordel for både forbrugerne og virksomhederne.
- Problemstillinger i forhold til samspillet mellem GDPR og anden regulering**
 De adspurgte virksomheder udtrykte, at de oplever udfordringer i forhold til samspillet mellem GDPR og anden regulering. For eksempel er det et krav i MIFID, at samtaler med kunder optages, mens det i GDPR er et krav, at unødvendige data på kunderne ikke opbevares. Dette kan give en konflikt i forhold til at vurdere, hvornår data må og skal opbevares. Der efterspørres klar vejledning fra de finansielle myndigheder om, hvordan databeskyttelses- og -slettereglerne konkret skal implementeres, og hvordan modsatrettede krav i lovgivningen skal håndteres.
- Implementeringsfrister for ny lovgivning**
 De finansielle virksomheder oplever, at mængden af ny regulering og implementeringshastigheden er øget de senere år. Mængden og tempoet betyder, at det er vanskeligt for virksomhederne at udforme en sammenhængende digital strategi for compliancearbejdet. Dette skal også henføres til, at myndighederne for nuværende ikke har en sammenhængende digital strategi for den finansielle lovgivning eller på tværs af lovgivningsområder, som den nye regulering kan udformes og implementeres efter. Inspiration hertil kan hentes i Sveriges Finansinspektions pressemeddelelse af 1. december 2017.
- Skriftlighedskravet i lov om finansiell virksomhed og papirkravet i IDD**
 Virksomheder og brancheorganisationer udtrykte, at skriftlighedskravet i FIL, der går ud over de tilsvarende krav i aftaleloven, opfattes som en væsentlig byrde. Tilsvarende er papirkravet i IDD et eksempel på EU-lovgivning, der begrænser den digitale udvikling. I sidstnævnte tilfælde ville mulighed for digitale medier være en væsentlig fordel for virksomhederne.

¹¹Kilde: <https://www.condeb.com/stratum-deloitte-trial-blockchain-platform-with-14-eurozone-insurers/>

Delspørgsmål 3

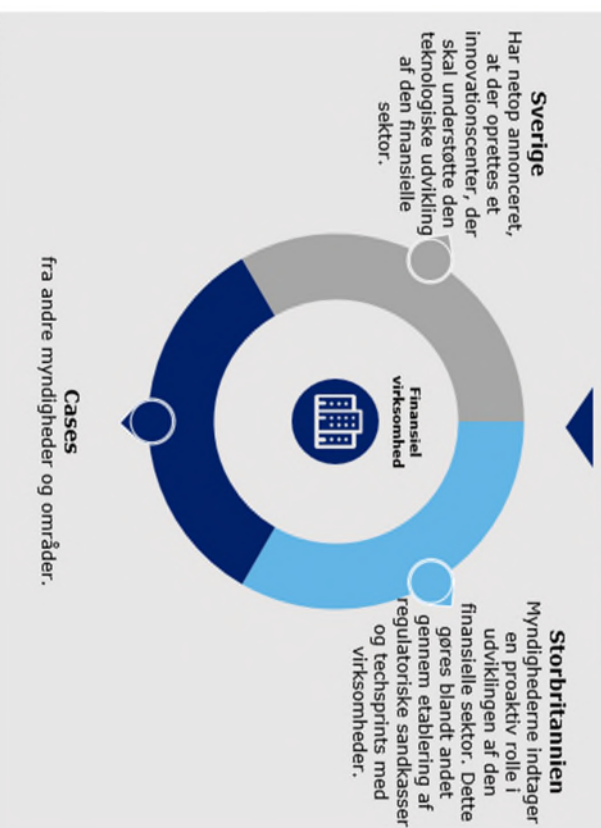
Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet?

Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet? Tilsynsmyndighederne i Sverige og Storbritannien arbejder offensivt med at skabe digitaliseringsparat lovgivning og facilitere processen med virksomhederne

3 Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet?

Temaer

3 Hvilke konkrete eksempler er der på, at finansielle myndigheder i udlandet arbejder mod en digitaliseringsparat lovgivning?

© Deloitte 2018

Opsummering af resultater

- I både Danmark, Sverige og Storbritannien har de finansielle tilsynsmyndigheder et mandat til at værne om den finansielle stabilitet og sikre stærk forbrugerbeskyttelse.
- I tillæg til dette har de britiske tilsynsmyndigheder et konkurrencemandat, der indebærer, at de skal sikre konkurrence, og dermed innovation, i den finansielle sektor.
- Alle tre lande har initiativer, der tilsigter at sikre gode vilkår for udvikling af nye teknologiske løsninger og produkter i den finansielle sektor.
- Danmark og Sverige er ved at opbygge henholdsvis et FinTech-kontor og et innovationscenter i deres respektive finanstilsyn, mens de britiske myndigheder er længere fremme i forhold til at støtte op om innovation i og udvikling af sektoren, hvilket blandt andet har resulteret i regulatoriske sandkasser, techsprints i samarbejde med nationalbanken og FinTech-brøer, der er et samarbejde med andre lande, hvor britiske virksomheder kan passere deres services, hvis de er godkendt og reguleret i Storbritannien.
- Sverige følger en lidt anden strategi end Danmark, da der fokuseres bredt på understøttelse af innovation og digitalisering i finanssektoren, mens man ikke ønsker at implementere et sandkassekoncept, da de anser sandkasser, hvor nogle virksomheder får mulighed for at deltage, som udfordrende i forhold til at sikre, at alle virksomheder har den samme retsstilling.

Sverige

Finansinspektionen genovervejer sin rolle for bedre at kunne støtte udviklingen af nye løsninger i den finansielle sektor

Formål/mission

Finansinspektionen er en statslig myndighed, hvis opgave er at overvåge finansmarkederne. De arbejder for et stabilt finansielt system og god forbrugerbeskyttelse og udvikler regler og kontroller, at virksomhederne følger dem.

Riksbanken er Sveriges centralbank og en myndighed under Riksdagen. Riksbanken har ansvaret for pengepolitikken med det mål at opretholde en stabil købekraft. Banken har også til opgave at fremme et sikkert og effektivt betalingsvæsen. Riksbankens pengepolitik skal sikre opfyldelse af inflationsmålet, men samtidig skal de støtte målsætningen for den generelle økonomiske politik og opnå bæredygtig vækst og høj beskæftigelse.

Rolle i forhold til digitalisering i den finansielle sektor

Finansinspektionen har historisk ikke haft en eksplicit rolle i forhold til at fremme innovation i den finansielle sektor. Der er dog 1. december 2017 blevet afholdt en pressekonference, hvor Finansinspektionen annoncerede, at de vil oprette et innovationscenter, der skal hjælpe både nye og etablerede spillere med at navigere i regler, praksis og politikker.

Riksbanken har ikke en general rolle i forhold til at fremme innovation og digitalisering i sektoren, men er ansvarlig for at sikre et sikkert og effektivt betalingssystem.

Konkrete initiativer i forhold til digitalisering i den finansielle sektor

- Finansinspektionens innovationscenter forventes bemandet med 5-7 årsværk og skal:
- Hjælpe nye og etablerede spillere med at navigere i, hvilke regler der gælder.
- Afholde seminarer og arrangementer, der sætter fokus på den teknologiske udvikling i sektoren.

Finansinspektionen har 1. december 2017 specifikt udtalt sig negativt om regulatoriske sandkasser ud fra et retsligt standpunkt, da disse kan hindre, at både inkluderede og ikkeinkluderede selskaber stilles ligejæligt i forhold til lovgivningen.

Riksbanken har ikke på nuværende tidspunkt initiativer i forhold til at fremme digitalisering eller innovation.

Kilder

FI: www.fi.se
 FI Innovationscenter:
<http://www.fi.se/contentassets/d3cd30fe473d4a7995f0c38209dddb7f1/myndighetens-roll-kring-innovationer.pdf>

Riksbanken: <http://www.riksbank.se/en/The-Riksbank/The-Riksbanks-role-in-the-economy/>

Sverige Oprettelse af et innovationscenter under Finansinspektionen

3 Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet?

Finansinspektionen i Sverige opretter et innovationscenter
Finansinspektionen udgav den 1. december 2017 rapporten *Myndighetens roll kring innovationer*, hvori der er oplyst et en række initiativer, som Finansinspektionen vil igangsætte med henblik på at understøtte innovation og digitalisering i den svenske finansielle sektor og FinTech-miljøet.

Identificerede regulatoriske barrierer i lovgivningen i dag

- Uklarhed om Finansinspektionens rolle og en reaktiv tilgang til innovation/ny teknologi
- Uigennemsigtige og komplicerede godkendelsesprocesser
- Ikke én indgang til det offentlige
- Uklarhed om rammer for brug af cloudtjenester.

Finansinspektionens innovationscenter skal:

- Assistere virksomheder i de tilfælde, hvor de gældende regler er uklare i forhold til nye produkter, services eller teknologier.
- Øge transparensen i godkendelsesprocesser (vejledning, tjeklister, track and trace).
- Indgå i dialog med sektoren om den teknologiske udvikling gennem seminarer og roundtables.

Begrænsningen af cloudtjenester ses som en af de vigtigste barrierer

Uklarhed om brug af cloudtjenester ses som den p.t. største barriere for innovation og digitalisering.

Finansinspektionen ønsker ikke en regulatorisk sandkasse

I rapporten angives det, at Sverige ikke ønsker at oprette en regulatorisk sandkasse. Årsagen er, at man ser dette koncept som vanskeligt at administrere i en svensk kontekst, da svenske myndigheder kun kan dispensere fra svensk lov og ikke EU-regulering, hvilket giver få fordele. Herudover vurderes sandkassekonceptet, som det for eksempel er implementeret i Storbritannien, at stride mod ligebehandlingsprincippet.

Storbritannien

Både FCA og BoE har i en årrække fokuseret målrettet på at stimulere øget innovation og udvikling i den britiske finansielle sektor

BANK OF ENGLAND

Formål/mission

- FCA har følgende ligeværdige formål:
- *Protect consumers – we secure an appropriate degree of protection for consumers.*
 - *Protect financial markets – we protect and enhance the integrity of the UK financial system.*
 - *Promote competition – we promote effective competition in the interests of consumers.*

Our mission is to deliver monetary and financial stability for the British people.

Især sidstnævnte er interessant, da denne er i modsætning til tilgangen i Danmark og Sverige.

Rolle i forhold til digitalisering i den finansielle sektor

FCA tager en erklæret aktiv rolle i forhold til innovation og digitalisering i finanssektoren: *We are committed to encouraging innovation in the interest of consumers. [...] We recognise that we must understand more about the needs of innovator businesses and their products and services, and the possible benefits and risks to consumers.*

Prudential Regulation Authority (under BoE): *A general objective to promote the safety and soundness of the firms it regulates; a secondary objective to facilitate effective competition.*

Konkrete initiativer i forhold til digitalisering i den finansielle sektor

- FCA Innovate-organisationen er etableret i 2014 og består af fem initiativer:
1. Regulatory sandbox
 2. Request direct support
 3. Advice unit
 4. Innovative engagement (FinTech-broer, samarbejder, koncerencer)
 5. RegTech-sprints med sektoren.

FCA Innovate har gennemført en evaluering af den regulatoriske sandkasse i 2017 med gode resultater (se næste side).

New Bank Startup Unit: Siden finanskrisen er der etableret en række digitale challengerbanker på det engelske marked, blandt andre Atom, Monzo, Starling og Tandem. BoE har sammen med FCA etableret New Bank Start-up Unit (NBSU) med henblik på at gøre det lettere for nye aktører på markedet at starte en bank i England.

FinTech collaboration: BoE har i juni 2017 lanceret en FinTech-accelerator, der skal arbejde sammen med FinTechs for at adressere nationalbankens udfordringer og behov. Banken vil arbejde sammen med udvalgte firmaer om teknologi-PoC'er, for eksempel indenfor big data/analytcs, machine learning, cybersikkerhed og blockchain/DLT.

Kilder

© Deloitte 2018

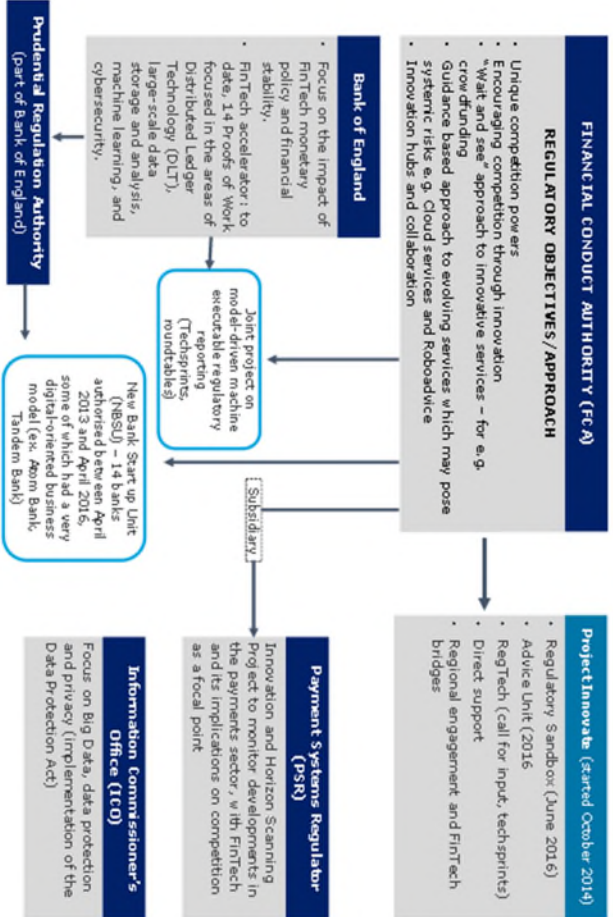
FCA: www.fca.org.uk
 FCA Innovate: www.fca.org.uk/firms/fca-innovate

• BoE: www.bankofengland.co.uk
 • NBSU: www.bankofengland.co.uk/pr/nbsu

Storbritannien

Tæt samarbejde mellem FCA/BoE og finanssektoren om finansiel innovation har givet gode resultater

De finansielle myndigheder i Storbritannien tager en aktiv rolle i forhold til at accelerere innovation i finanssektoren

Kilde: Deloitte UK, Regulatory Risk & Compliance <https://www.fca.org.uk/publications/research/regulator-sandbox-lessons-learned-report>

Initiativer

- 1) **Innovationshub:** Hjælp til at forstå det regulatoriske landskab, hjælp til ansøgningsproces, single point of contact.
- 2) **Advice unit:** Løbende regulatorisk feedback og rådgivning i forhold til virksomheder, der arbejder med automatiserede kredit-/ beslutningsmodeller (fx roboadvice).
- 3) **Regulatory sandbox:** Safe space, hvor virksomheder kan teste nye produkter og services med dispensation fra visse krav i reguleringen.

Resultater

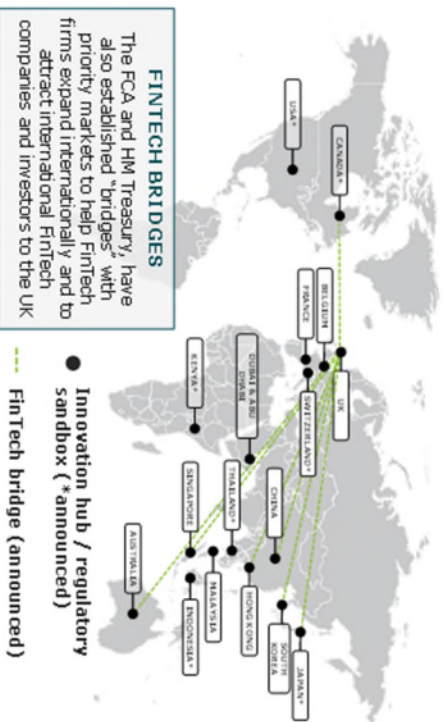
<p>PROJECT INNOVATE</p> <ul style="list-style-type: none"> • 371 requests for support (vs. 319 in 2015/16) • 79% of firms rated experience as good/excellent (vs. 73% in 2015/16) • 17 firms authorised (vs. 18 in 2015/16) 	<p>REGULATORY SANDBOX</p> <ul style="list-style-type: none"> • 77 applications (vs. 69 in 2015/16) • 31 firms accepted (vs. 24 in 2015/16) 	<p>ADVICE UNIT</p> <ul style="list-style-type: none"> • 10 firms accepted in Summer 2016 • 7 firms accepted in early 2017
---	---	--

As reported in 2016/17 Annual report

Britiske virksomheder beskriver FCA's tilgang som en gamechanger. Den åbne og dialogbaserede tilgang har været afgørende.

Storbritannien Fokus på internationalt samarbejde og standardisering i sektoren

Myndighederne har fokus på understøttelse af virksomhedernes internationaliseringsprocesser ...

- FCA Innovate arbejder på at facilitere, at:
 - Engelske innovative finansielle virksomheder/FinTechs får mulighed for at ekspandere internationalt.
 - Udenlandske innovative finansielle virksomheder/FinTechs får mulighed for at operere på det engelske marked.
- Dette gøres blandt andet ved tæt samarbejde med finanssektoren/FinTechs og finanstilsynsmyndigheder i andre lande gennem indgåelse af samarbejdsaftaler.

<https://www.fca.org.uk/firms/innovate-and-innovation-hub/engagement>
<https://www.openbanking.org.uk/sandbox/>

3 Hvordan arbejdes der med digitaliseringsparat lovgivning i udlandet?

... og tager også en aktiv rolle i forhold til fælles standarder, for eksempel i forhold til open banking-API'er

UK Competition and Market Authority har etableret Open Banking Implementation Entity for at skabe softwarestandarder og industriguidehæfter i forhold til implementeringen af open banking/PSDII på det engelske marked.

I samarbejdet deltager Allied Irish Banks, Bank of Ireland, Barclays, Danske Bank, HSBC, Lloyds Banking Group, Nationwide, RBS Group and Santander såvel som en række challengerbanks, FinTechs og forbrugerrepræsentanter.

Case: Storbritanniens FCA stimulerer øget brug af RegTech

FCA er gået i dialog med finanssektoren og FinTechs/RegTechs med henblik på at stimulere brugen af RegTech

- I november 2015 udstedte FCA et call for input for bedre at forstå, hvordan FCA kan understøtte brugen og udviklingen af RegTech i den britiske finanssektor.
- FCA stillede fem spørgsmål:
 1. Hvilken RegTech kan introduceres for at gøre det lettere for virksomheder at interagere med regulatorer?
 2. Hvad blokerer for innovation, og hvorfor er RegTech-løsninger p.t. ikke mere udbredte?
 3. Hvilke regler eller politikker vil hjælpe?
 4. Hvilken rolle skal FCA spille?
 5. Hvilke complianceområder vil have størst nytte af RegTech?
- FCA modtog over 350 svar fra teknologileverandører (43 procent), finansielle virksomheder (23 procent) og konsulentfirmaer (23 procent), der ønskede at bidrage til dette.
- I juli offentliggjorde FCA et resume af de centrale temaer fra de modtagne svar. Resultaterne herfra er gengivet på de følgende to sider.

Kilde: <https://www.fca.org.uk/publications/feedback-statements/fs16-4-feedback-statement-call-input-supporting-development-and>

Case: Storbritanniens FCA stimulerer øget brug af RegTech

FCA har sammen med branchen identificeret 16 områder, hvor RegTech kan øge effekten og effektiviteten af virksomhedernes compliancearbejde

3 Hvordan arbejdes der med digitalisemæssig lovgivning i udlandet?

<p>ALTERNATIVE REPORTING METHODS</p> <p>to create more flexibility for firms to provide their regulatory data and reduce the costs and burden of regulatory reporting.</p>	<p>CLOUD/CLOUD COMPUTING</p> <p>to allow firms to improve efficiency/reduce costs. Access to innovative software and advanced computing would allow firms to improve capabilities, deliver better insights and make better decisions.</p>	<p>SEMANTIC TECH AND DATA POINT MODEL</p> <p>Machine-readable regulation would allow more automation, significantly reducing the cost of change while ensuring consistency between regulatory intentions and implementation.</p>	<p>APPLICATION PROGRAMME INTERFACES (APIs)</p> <p>to encourage integration and interoperability between systems, reduce costs, increase efficiency and provide platforms for innovation.</p>
<p>SHARED UTILITIES</p> <p>(E.g. KYC) via cloud/online platforms. Shared solutions can reduce costs for the industry by increasing scalability and flexibility.</p>	<p>ONLINE PLATFORMS</p> <p>to help different parties communicate. Greater engagement would increase the FinTech community's understanding of regulation, enabling it to develop more effective RegTech solutions.</p>	<p>SHARED DATA ONTOLOGY</p> <p>and therefore a common understanding of the structure of regulatory data would improve efficiency, reduce costs, ease interactions and help reduce ambiguity.</p>	<p>ROBO-HANDBOOK</p> <p>An interactive handbook, better tailored to a firm's permissions, to make it easier for firms to interact with regulation, understand the impact on their systems and processes and make compliance and reporting requirements clearer.</p>
<p>EFFICIENCY AND COLLABORATION</p>			
<p>INTEGRATE, STANDARDISE AND UNDERSTAND</p>			
<p>BIG DATA ANALYTICS SOLUTIONS</p> <p>to interpret large amounts of structured and unstructured data and reduce the regulatory reporting burden on firms. The use of data analytics could enable new insights and more informed decisions.</p>	<p>MODELLING/VISUALISATION TECHNOLOGY</p> <p>could allow the impact (and unintended consequences) of regulation to be understood before it is implemented, and it could also enhance firms' understanding of compliance.</p>	<p>BLOCKCHAIN/DISTRIBUTED LEDGERS</p> <p>could improve system integrity and increase transparency. They could also transform processes, reduce costs and potentially redefine how data is shared.</p>	<p>BIOMETRICS</p> <p>could allow more efficient and/or robust ways to verify identity.</p>
<p>PREDICT, LEARN AND SIMPLIFY</p>			
<p>NEW DIRECTIONS</p>			
<p>RISK AND COMPLIANCE MONITORING</p> <p>Technology-enabled non-invasive surveillance could help identify, for example, real-time risk/fraud through correlating multiple sources of information and could reduce risk and the number of false positives.</p>	<p>MACHINE LEARNING AND COGNITIVE TECHNOLOGY</p> <p>that allow systems to automatically reassess and refine processes in reaction to input from users. This could replace firms' more complex high-volume and repeatable regulatory tasks.</p>	<p>INBUILT COMPLIANCE</p> <p>so that regulatory requirements can be coded into automated rules applied when relevant. A system that can automatically apply the regulatory programme code would improve compliance, reducing regulatory and staff costs.</p>	<p>SYSTEM MONITORING AND VISUALISATION</p> <p>that is a technology that creates a visual representation of how a firm's technology is working, would allow firms to visualise their entire technology estate and could help identify inefficiencies.</p>

Kilde: <https://www.fca.org.uk/publications/feedback-statements/fs16-4-feedback-statement-call-input-supporting-development-and>

Case: Storbritanniens FCA stimulerer øget brug af RegTech Øget udbredelse af RegTech-løsninger bør i høj grad drives af regulatorer og tilsynsmyndigheder

Identificerede barrierer for udbredelse af RegTech

- Usikkerhed forbundet med, hvad fremtidig regulering indeholder.
- Uvished om myndigheders indstilling til RegTech.
- Uprøvet og ny teknologi.
- Udfordringer i forhold til opbevaring og behandling af kundedata.
- Korte frister i forbindelse med implementering af nye it-løsninger og kompleksiteten i og antallet af regulatoriske krav, der komplicerer eftersyn af it-systemer.
- Relativ umodenhed i RegTech-markedet, der medfører mangel på en dominerende og bredt anvendt løsning.

Løftestænger for øget udbredelse af RegTech

- Regulering i maskinlæseligt format.
- Bedre konsistens og kompatibilitet i international regulering.
- Fælles global regulatorisk taksometri anvendt på tværs af lande og lovgivninger.
- Forbedret samarbejde mellem myndigheder og RegTechs.
- Etablering af en certificeringsordning fra tilsynsmyndighed for RegTech-virksomheder.

Kilde: <https://www.fca.org.uk/publications/feedback-statements/fs16-4-feedback-statement-call-input-supporting-development-and>

Case: Hollands centralbank og Amazon Web Services (AWS) Et eksempel på, hvordan man kan tilgå cloudproblematikker

3 Hvordan arbejdes der med digitaliseringspart
losgivning i udlandet?

Dutch banking regulator approves use of AWS public cloud in the financial sector

Dutch banking watchdog approves use of AWS cloud in webshops, mobile apps, retail banking platform, MPC and credit risk analysis

De Nederlandsche Bank and Amazon Web Services Open the Door for Dutch Financial Institutions to Realize the Many Benefits of the CLOUD

The Bankwatch

Open, a Dutch core banking system supplier is moving their platform to AWS (Amazon cloud)

Amazon CTO Werner Vogels writes about cloud developments in Ireland. One smart thing of mine in this long post is Open, a Dutch core banking system supplier is moving their platform to AWS (Amazon cloud).

Dutch Enterprises and The Cloud: An Interview

Open - The Dutch banking regulator, De Nederlandsche Bank (DNB), has cleared the path for Dutch financial institutions to make use of AWS. Dutch firm Open has already moved to take advantage of the relief by choosing AWS to host its core banking platform in an on-demand, onshore at-a-service environment. According to Chris Zedek, the CEO of Open, large Dutch banks are already moving their entire retail banking platform to the cloud using Open's core banking technology running on top of AWS.

Hollands centralbank har godkendt AWS som cloudleverandør til den hollandske finansielle sektor

Den hollandske centralbank, der fører tilsyn med de finansielle virksomheder, valgte i 2013 at godkende AWS som cloudleverandør, samt alle tredjeparter, der benytter sig af AWS.

Godkendelsen gælder også tredjepartsapplikationer bygget på cloud

Konkret udtaler centralbanken, at godkendelsen gælder:

All facets of Dutch financial operations, such as websites, mobile applications, retail banking platforms, high-performance computing and credit risk analysis solutions. Additionally, the storage and management of all levels of data on the AWS cloud as well as the use of technology that runs on top of AWS and is provided by third-party vendors are also included.

De finansielle virksomheder er fortsat ansvarlige for at gennemføre sædvanlige risikoanalyser ved outsourcing til clouden.

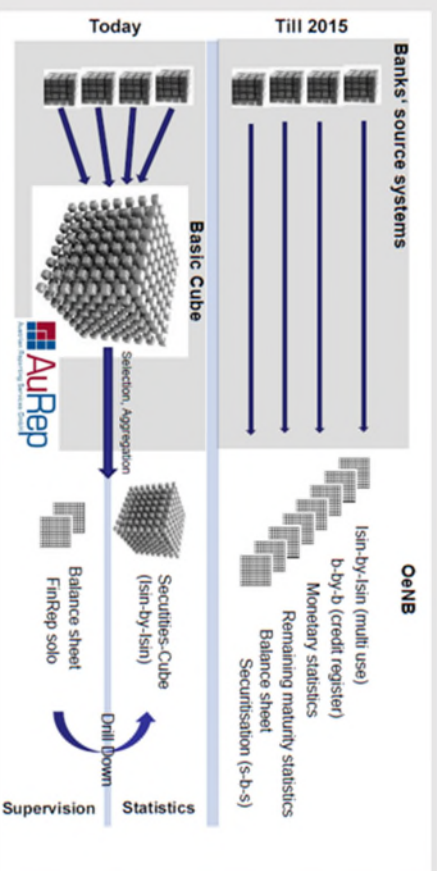
Cloud accelererer digital transformation

Muligheden for at bruge AWS åbner betydeligt op for virksomhedernes brug af cloudløsninger og giver betydelige muligheder i forhold til effektivitet, skalerbarhed og brug af out-of-the-box-enterprise- og bankløsninger.

Kilde: <http://www.bankwatch.com/2013/08/dutch-regulator-clears-amazon-aws-services-for-financial-sector/>

Case: Sektorløsning i Østrig til håndtering af dataindberetning (AuRep)

En fælles indberetningsløsning til de østrigske banker

Fælles datakubbe til indberetning i Østrig

- De østrigske myndigheder og banker har i fællesskab oprettet et selskab, AuRep GmbH, der i tæt samarbejde mellem nationalbanken og bankerne har udviklet en fælles indberetningsløsning.
- En basiskube modtager størstedelen af de data, der skal indberettes, hvorefter databehandlingen og formateringen foregår centralt i AuRep.
- Fra denne basiskube trækkes der individuelle datakuber, for eksempel en udlånskube og investeringskube, som nationalbanken kan trække data fra.
- Denne fremgangsmåde har efter sigende mindsket omkostningerne for virksomhederne ved at samle udviklingsomkostninger og databehandling og sikre alignment mellem myndigheder og virksomheder.
- Virksomhederne skulle tidligere hver især indberette data i skabeloner til nationalbanken, der fører tilsynet i Østrig. De kan nu i stedet indberette rådata til basiskuben, der så omdanner dem til de relevante indberetninger.

<http://www.aurep.at/>

© Deloitte 2018

New Ways in Reporting for Austrian Banks, Johannes Turner (Oesterreichische Nationalbank) 2016, http://www.eifr.eu/uploads/attachment_data/file/57e246698c61b.pdf

Delspørgsmål 4

Hvilke løftestænger kan øge den finansielle
regulerings digitaliseringsparathed?

Hvilke løftestænger kan de danske myndigheder med fordel overveje? Der er identificeret i alt otte forslag, som danske myndigheder med fordel kan overveje at implementere

Opsummering af resultater i delanalyse 1-3 og mulige løftestænger

Virksomhederne peger på en række udfordringer i lovgivningen og i administrationen heraf, der bevirker, at virksomhederne ikke i tilstrækkelig grad eller hastighed kan udvikle og benytte de digitale løsninger og forretningsmodeller, som de ønsker. Det handler blandt andet om udfordringer med accessorisk virksomhed og brugen af cloudtjenester såvel som øgede mængder ny lovgivning og hastigheden hvormed denne implementeres.

Den digitale omstilling af sektoren rejser løbende nye og uforudsete problemstillinger. Med henblik på at sikre gode rammer for den finansielle sektors digitaliseringsindsats er det vigtigt, at myndighederne holder sig tæt på disse udfordringer gennem tæt dialog med sektoren. De afholdte interview med virksomhederne og den supplerende dataindsamling har kun i begrænset omfang givet input til konkrete digitale løsninger på udfordringerne i dag. Dette indikerer, at indsatsen bør være på det strategiske niveau for at få etableret et langsigtet grundlag, som sektoren kan benytte til at arbejde mod konkrete digitale løsninger.

I det følgende er opstillet otte forslag til løftestænger til at fremme den digitale omstilling af sektoren (herunder omstillingen for eksisterende virksomheder samt RegTech, FinTech og andre nye forretningsmodeller) såvel som den digitale interaktion med myndighederne.

I udarbejdelsen af konkrete og implementerbare løsningsforslag er det vigtigt at være opmærksom på, at det kræver et yderligere indledende interessentafklarings- og specificationsarbejde at skabe de nødvendige beslutningsgrundlag. Det gælder særligt for it-løsninger. Det er ikke ambitionen i denne analyse at udarbejde sådanne udførlige beslutningsgrundlag.

Forslag til løftestænger

på baggrund af den gennemførte analyse kan der peges på følgende løftestænger i forhold til at skabe en mere digitaliseringsparat finansiell regulering:

1. Myndighederne påtager sig et tydeligere ansvar for at facilitere innovation i den finansielle sektor
2. Stimulere øget brug af RegTech i Danmark
3. Systematisk og vedvarende fokus på at øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed
4. Tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og cloud
5. Hurtigere afklaring af reguleringsmæssige rammer
6. Indhentning af samtykke til digital kommunikation og sikring af opdaterede kontaktoplysninger
7. Samspillet mellem GDPR og anden regulering
8. Bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning og genbrug af data på tværs af myndigheder

Hver af punkterne vil blive yderligere uddybet på de følgende sider.

Videre arbejde med løftestænger

Det videre arbejde med løftestængerne kan finde sted på strategisk og operationelt niveau

4 Hvilke løftestænger kan øge den finansielle reguleringens digitaliseringsparathed?

Strategisk niveau

Til at fremme den digitale omstilling af sektoren og den digitale interaktion med myndighederne kan der arbejdes for at skabe et strategisk fundament for udvikling af sektoren i et langsigtet perspektiv.

Forslag #1 og #2 indeholder forslag om, at myndighederne påtager sig et større ansvar og fokus på at facilitere innovation og RegTech-miljøet i sektoren. I Sverige og Storbritannien har myndighederne stort fokus på at fungere som facilitatorer, og der kan være erhvervsmaessige og administrative gevinster at hente ved at øge dette fokus. Det vil kræve, at myndighederne tilføres nye ressourcer, der kan varetage denne opgave, og at myndighederne opstiller nødvendige skillelinjer mellem deres rolle som tilsynsmyndighed og facilitator.

Forslag #3 indeholder et forslag om, at myndighederne og sektoren indgår i et mere systematisk og vedvarende samarbejde om at skabe digitaliseringsparat lovgivning. For eksempel kan der etableres et samarbejdsforum mellem virksomheder og myndigheder, hvor problemstillinger kan tages op, hvor retningslinjer for den digitale strategi i lovgivningen kan drøftes, og hvor løsninger hurtigt kan drøftes og igangsættes.

Operationelt niveau

Forslag #4 indeholder forslag om, at der sikres tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og brug af cloudtjenester. Konkret kan der med fordel ses på de henstillinger for cloudløsninger, som EBA publicerede i december 2017. Ved implementeringen af disse bør der ses på, hvordan anbefalingerne implementeres i andre EU-lande, for at sikre at den danske praksis ikke bliver mere restriktiv end i nabolandene.

Forslag #5 indeholder forslag om, at myndighederne kan fokusere på at nedbringe sagsbehandlingstiden i forbindelse med afklaring af reguleringsmæssige rammer for digitale løsninger og forretningsmodeller. For eksempel ved at der skal gives bindende svar efter et bestemt antal måneder, når finansielle virksomheder har konkrete henvendelser vedrørende brug af digitale løsninger eller forretningsmodeller, eller ved at der etableres én indgang til det offentlige for hurtig afklaring af reguleringsmæssige rammer for nye digitale løsninger og forretningsmodeller.

Forslag #6 indeholder forslag om at oprette et centralt (offentligt) administreret digitalt samtykke- og kontaktheregister. Her vil borgere kunne logge ind og vælge, hvilke data forskellige finansielle og ikkefinansielle virksomheder har adgang til, og om de må kontaktes digitalt. Borgere (eller teleselskaberne) kunne forpligtes til at opdatere kontaktoplysningerne ved skift af mailadresse/telefonnummer, ligesom det nu gøres ved adresseskift.

Forslag #7 indeholder forslag om, at der udarbejdes klare retningslinjer for hierarkiet mellem modsatrettede krav fra GDPR og modstridende lovgivning.

Endelig indeholder **Forslag #8** forslag om at sikre mere automatiseret indberetning til de finansielle myndigheder og datagenbrug på tværs af offentlige myndigheder. I den forbindelse bør det blandt andet belyses, hvordan de finansielle virksomheder kan tilskyndes til at bruge FIONAS API'er til automatisk dataindberetning.

Forslag

Forslag #1

Myndighederne påtager sig et tydeligere ansvar for at facilitere innovation i den finansielle sektor

Problemstilling

Ved overgangen til en digital økonomi er der i høj grad brug for en tæt dialog og kontakt mellem myndigheder og virksomheder for at sikre stærke innovative virksomheder. De finansielle myndigheder arbejder allerede på at skabe den tætte dialog med branchen og facilitere innovative digitaliseringsprocesser. For eksempel har Finanstilsynet etableret et FinTech-kontor, der skal understøtte FinTech- og RegTech-virksomhederne. Finanstilsynet og Nationalbanken har også etableret den fælles indberetningsenhed FIONA.

Analysen indikerer, at de svenske og britiske myndigheder i højere grad end de danske myndigheder satses strategisk på at skabe de bedste reguleringssæssige rammer for digital innovation i den finansielle sektor og investerer betydelige ressourcer i dette fra myndighedernes side. Dette kan både skyldes et udtrykt behov fra virksomhederne og en erkendelse fra myndighedernes side om, at det offentlige er nødt til at spille en proaktiv rolle i udviklingen af markedet på nuværende tidspunkt.

Løsningsforslag

De danske myndigheder kan opstille en tydeligere og mere ambitiøs strategi på området. Dette kan for eksempel konkretiseres ved, at:

- Det indskrives i myndighedernes formål, at de proaktivt skal facilitere innovation i sektoren og tildeles det nødvendige ressourcemæssige mandat hertil.
- Der etableres en enhed, der får et tydeligt mandat til og ansvar for at facilitere innovation i den finansielle sektor. Uanset om der er tale om innovation drevet af startups eller eksisterende finansielle virksomheder.

Fordele

- Tættere dialog mellem myndigheder og virksomheder i de tidlige faser.
- Øgede investeringer i ny teknologi på grund af klarere grundlag og bedre rammer.
- Større sandsynlighed for succes for nye FinTech- og RegTech-virksomheder.

Ulemper

- Risiko for sammenblanding af roller, herunder svækkelse af tilsynsrollen, hvis tilsynet også har en faciliterende rolle.
- Omkostningsfuldt for myndighederne at få de nødvendige ressourcer og opbygge viden til den nye rolle.

Forslag #2

Stimulere øget brug af RegTech i Danmark

Problemstilling

Danmark er bagud i forhold til brug af RegTech-løsninger, der har potentialet til at hjælpe virksomhederne med at begrænse deres complianceomkostninger og derved udbyde billigere produkter til forbrugerne uden at gå på kompromis med den finansielle stabilitet eller forbrugerbeskyttelsen. Som eksempel har FCA i Storbritannien arbejdet systematisk med at opstille initiativer i forhold til øget udbredelse af RegTech-løsninger i den britiske finanssektor.

Løsningsforslag

De finansielle myndigheder kan opstille en strategi for udbredelse af RegTech-løsninger i den danske finansielle sektor og samtidig undersøge mulighederne for øget anvendelse af ny teknologi i tilsynsarbejdet, for eksempel i form af automatiseret dataindberetning og analytisløsninger. Myndighederne kan vedvarende fokusere på at afdrække bedste praksis i andre europæiske lande på området.

Fordele

- En større udbredelse af RegTech-løsninger i Danmark forventes at give virksomhederne en markant besparelse i deres omkostninger ved at leve op til gældende lovgivning.

Ulemper

- Det vil dog kræve fokus at opretholde den traditionelle tilsynsrolle ved facilitering af innovation og samskabelse med sektoren.

Forslag

4 Hvilke løsninger kan øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed?

Forslag #3
Systematisk og vedvarende fokus på at øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed

Problemstilling

De finansielle virksomheder oplever, at mængden af ny regulering og implementeringshastigheden er øget de senere år. Mængden og tempoet betyder, at det er vanskeligt for virksomhederne at udforme en sammenhængende digital strategi for compliancearbejdet.

Dette skal også henføres til, at myndighederne ikke tidligere har haft en sammenhængende digital strategi for den finansielle lovgivning eller på tværs af lovgivningsområder, som den nye regulering kan udformes og implementeres efter. Erhvervsministeriet har udarbejdet en ny digitaliseringsstrategi, der blev offentliggjort 30. januar 2018. Konsekvenserne af denne er ikke analyseret i denne analyse.

Løsningsforslag

Der kan etableres en åben og løbende dialog med sektoren om, hvordan reguleringen kan indrettes så teknologineutralt og digitaliseringsparat som muligt. Dette skal ikke blot være i forhold til nuværende teknologier og tendenser, men også i forhold til teknologier og tendenser, der kan forventes at få væsentlig betydning indenfor få år (for eksempel blockchain). På baggrund af denne dialog kan der løbende opstilles prioriterede mål og indsatser. For eksempel har Sverige i rapporten *Myndighetens roll kring innovationer* opstillet et mål om at skabe klare rammer om brug af cloud som en strategisk førsteprioritet. Dette kan for eksempel konkretiseres ved, at der etableres et samarbejdsforum mellem virksomheder og myndigheder, hvor der er et samarbejdsforum mellem virksomheder og myndigheder, hvor der er et handlingsorienteret og konkret samarbejde om at sikre digitaliseringsparat lovgivning. Samarbejdsforummet bør være beslutningsdygtigt og hurtigafsluttende.

Fordele

- Bedre lovgivning, der i højere grad følger de ændrede behov som følge af den digitale udvikling.
- Samspil mellem sektoren og myndigheder.

Ulemper

- Det vil kræve myndighedsressourcer at facilitere samarbejdet.

Forslag #4
Tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og cloud

Problemstilling

Digitaliseringsprocessen i den finansielle sektor lægger et stort pres på sektoren i forhold til at udbyde nye services, der udvider den traditionelle værdikæde indenfor eksempelvis bank eller forsikring, og cloudteknologi er den teknologi, der (typisk) muliggør hurtig skalering af nye løsninger og effektivisering af eksisterende forretningsområder.

Virksomhederne oplever, at den finansielle lovgivning og administrative praksis begrænser deres muligheder for at drive accessorisk virksomhed og benytte sig af cloud, og at lovgivningen og den administrative praksis er mere restriktiv end i andre lande. Dette understøttes blandt andet af nabotjekanalysen, der viser, at reguleringen og den administrative praksis i forhold til outsourcing og benyttelse af cloud i især Holland ligger mere op ad EU-retningslinjerne, der er mindre restriktive end reglerne i Danmark.

Løsningsforslag

Virksomhederne oplyser, at de to væsentligste løftestrænger for øget digitalisering i den finansielle sektor er at sikre tidssvarende rammer for accessorisk virksomhed og brug af cloudtjenester. Dette kan fordras ved, at reglerne på området ændres, så danske virksomheder ikke stilles ringere end øvrige europæiske lande. Her kan der med fordel ses på de henstillinger for cloudløsninger, som EBA publicerede 20. december 2017.

Fordele

- Etablere virksomheder får mulighed for at udvikle nye forretningsområder og nye complianceprocesser, hvilket styrker virksomhedernes konkurrenceevne.
- Stimulering af nye RegTech- og FinTech-virksomheder, der kan indgå som underleverandører til de etablerede virksomheder.

Ulemper

- Afskaffelse af de danske regler om accessorisk virksomhed kan potentielt have en vis negativ effekt på den finansielle stabilitet, da virksomhederne vil kunne påtage sig risici, de i dag er afskåret fra.

Forslag

4 Hvilke løbetsregninger kan øge den finansielle regulering? digitaliseringsparathed?

Forslag #5 Hurtigere afklaring af reguleringsmæssige rammer

Problemstilling

Innovationen i den finansielle sektor frembringer i disse år en række nye forretningsmodeller og services, der ikke tidligere er kendt eller forudsat i den finansielle regulering. Time to market er ofte en afgørende parameter i forhold til, om nye løsninger og produkter bliver succesfulde.

En række virksomheder har givet udtryk for, at de oplever lange sagsbehandlingstider ved afklaring af de reguleringsmæssige rammer for deres virksomhed. Nogle gange strækker godkendelsesprocesserne sig over mere end et år, hvilket sænker virksomhedernes time to market.

Løsningsforslag

Myndighederne kan fokusere på at nedbringe sagsbehandlingstiden i forbindelse med afklaring af reguleringsmæssige rammer for digitale løsninger og forretningsmodeller.

- Det kan for eksempel konkretiseres ved, at der:
- Skal gives bindende svar efter tre måneder, når finansielle virksomheder har konkrete henvendelser vedrørende brug af digitale løsninger eller forretningsmodeller.
 - Etableres en indgang til det offentlige for hurtig afklaring af reguleringsmæssige rammer for nye digitale løsninger og forretningsmodeller i den finansielle sektor. For inspiration kan der ses på Sverige, hvor Finansinspektionen har lanceret et innovationscenter, der er en indgang til information om reguleringen af den finansielle sektor.
 - Opstilles klare mål for besvarelsen af virksomhedshenvendelser.

Fordele

- Kortere time to market for virksomhederne.
- Mindre samlede administrative omkostninger for myndighederne.
- Større retssikkerhed.

Ulemper

- Det vil kræve myndighedsressourcer at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Forslag #6 Indhentning af samtykke til digital kommunikation og sikring af opdaterede kontaktoplysninger

Problemstilling

Flere virksomheder har udtrykt, at det er omkostningsfuldt for dem at indsamle samtykke til digital kommunikation og sikre opdaterede kontaktoplysninger. Dette er især en udfordring for forsikringssekskaber, der kun er i sporadisk kontakt med deres kunder.

Løsningsforslag

En af de interviewede virksomheder foreslog at oprette et centralt (offentligt) administreret digitalt samtykke- og kontaktregister. Her vil borgere kunne logge ind og vælge, hvilke data forskellige finansielle og ikkefinansielle virksomheder har adgang til, og om de må kontaktes digitalt. Borgerne (eller telesekskaberne) kunne forpligtes til at opdatere kontaktoplysningerne ved skift af mailadresse/telefonnummer, ligesom det nu gøres ved adresseskift. Registeret kan finansieres og drives af offentlige og private aktører.

Fordele

- Oprettelsen af et kontaktregister og større mulighed for at indhente samtykke forventes at medføre en markant besparelse for de berørte virksomheder og lægger sig op ad problematikken om digital post/e-Boks fra hovedrapporten.

Ulemper

- Det vil kræve myndighedsressourcer at etablere og drive et register, hvis register etableres i offentligt regi.

Forslag

4 Hvilke løftestænger kan øge den finansielle regulerings digitaliseringsparathed?

Forslag #7 Samspillet mellem GDPR og anden regulering

Problemstilling

Virksomhederne oplever, at der ofte opstår problemer i forhold til GDPR og anden regulering. For eksempel er det et krav i MiFID, at samtaler med kunder optages, mens det i GDPR er et krav, at unødvendige data på kunderne ikke opbevares. Dette kan give en konflikt i forhold til at vurdere, hvornår data må og skal opbevares. Her efterspørger branchen større klarhed om, hvordan disse modsatte krav hensyn skal håndteres.

Løsningsforslag

Der udarbejdes klare retningslinjer for hierarkiet mellem modsatte krav fra GDPR og modstridende lovgivning.

Fordele

- Virksomhederne vil i højere grad kunne sikre, at de er compliant, hvilket vil være en markant fordel for både virksomheder og forbrugere.

Ulemper

- Store dele af de modstridende regler stammer fra EU, hvorfor de danske myndigheder begrænses i forhold til ovenstående vurdering. Retningslinjerne bør derfor fastsættes i EU-regi.

Forslag #8 Bedre muligheder for sammenhængende digital indberetning og genbrug af data på tværs af myndigheder

Problemstilling

Analysen har vist, at der i andre lande (blandt andet Østrig) er fokus på at skabe en høj grad af automatisering af indberetninger og genbrug af data på tværs af myndigheder. I Danmark har Finanstilsynet og Nationalbanken ligeledes etableret et fælles indberetningssystem (FIONA). FIONA er en fælles indberetningsløsning for finansielle virksomheder til det offentlige, der er designet til at understøtte virksomhedernes automatiserede dataindberetning.

Dialogen med virksomhederne har dog vist, at de fleste virksomheder uploader filer i FIONAs webinterface, ofte efter forudgående manuel databehandling. Kun en mindre del benytter API'erne i FIONA til at automatisere indberetningerne.

Løsningsforslag

Der bør sættes fokus på at undersøge, hvordan man kan tilskynde virksomhederne til i højere grad at automatisere indberetningerne og benytte FIONAs funktionaltitet til at sikre automatiseret dataindberetning direkte fra virksomhedernes systemer.

Fordele

- En højere grad af automatisering af virksomhedernes indberetninger vil medføre betydelige besparelser for de berørte virksomheder.

Ulemper

- Øget vejledning af virksomhederne vil medføre et vist træk på de finansielle myndigheders ressourcer.

Bilag

Metode

Litteraturoversigt (Deloitte)

Deloitte

Beyond Fintech: A pragmatic assessment of the disruptive potential in Financial Services, WEF/Deloitte, 2017:

http://www3.weforum.org/docs/Beyond_Fintech_-_A_Pragmatic_Assessment_of_Disruptive_Potential_in_Financial_Services.pdf

Open Banking: How to flourish in an uncertain future, Deloitte, 2017: <https://www2.deloitte.com/uk/en/pages/financial-services/articles/future-banking-open-banking-psd2-flourish-in-uncertainty.html>

The future of Financial Services, World Economic Forum/Deloitte, 2015: <https://www.weforum.org/reports/future-financial-services-2015>

A tale of 44 cities, Connecting Global FinTech: Global Hub Review, Deloitte, 2017:

<https://www2.deloitte.com/dk/da/pages/technology/pressmeddelelser/danmark-i-haard-konkurrence-om-at-tiltraekke-fintech-virksomheder.html>

The RegTech universe on the rise, Deloitte, 2017: https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/lu/Documents/technology/lu_inside-regtech-universe-on-rise.pdf

The regulator of tomorrow: Rulemaking and enforcement in an era of exponential change, Deloitte, 2015:

https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/tr/Documents/public-sector/Regulator-of-tomorrow_FINAL.pdf

Metode

Litteraturoversigt (andre)

Andre

- Feedback Statement – Call for input on supporting the development and adopters of RegTech, Financial Conduct Authority, 2016: <https://www.fca.org.uk/publications/feedback-statements/fs16-4-feedback-statement-call-input-supporting-development-and>
- 7 digitale idéer der styrker Danmark, Finans Danmark, 2017: <https://epaper.dk/finansdanmark/7-digitale-ideer/>
- CPH FinTech Hub: Study and recommendations for making Copenhagen a Nordic Fintech hub, CPH FinTech Hub, 2015: http://www.finansraadet.dk/Nyheder/Documents/2015/CPH%20FinTech%20Hub_Summer%20Report.pdf
- Dutch regulator okays Amazon Web Services for financial sector, Banking Technology, 2013: <http://www.bankingtech.com/2013/08/dutch-regulator-okays-amazon-web-services-for-financial-sector/>
- Fintech i Danmark 2017, Vækstfonden, 2017: <http://www.vf.dk/~media/files/analyser/fintech%20i%20danmark%20i%202017.pdf>
- The tasks and role of the Riksbank, Sveriges Riksbank, 2017: <http://www.riksbank.se/en/The-Riksbank/The-Riksbanks-role-in-the-economy/>
- New Ways in Reporting for Austrian Banks, Johannes Turner (Oesterreichische Nationalbank), 2016: <http://www.eiffr.eu/uploads/eventdocs/57e246698c61b.pdf>
- Myndighetens roll kring innovation, Finansinspektionen, 2017: <http://www.fi.se/contentassets/d3cd30fe473d4a7995f0c38209ddb7f1/myndighetens-roll-kring-innovationer.pdf>

Om Deloitte

Deloitte leverer ydelser indenfor revision, consulting, financial advisory, risikostyring, skat og dertil knyttede ydelser til både offentlige og private kunder i en lang række brancher. Deloitte betjener fire ud af fem virksomheder på listen over verdens største selskaber, Fortune Global 500®, gennem et globalt forbundet netværk af medlemsfirmaer i over 150 lande, der leverer kompetencer og viden i verdensklasse og service af høj kvalitet til at håndtere kundernes mest komplekse forretningsmæssige udfordringer. Vil du vide mere om, hvordan Deloittes omkring 264.000 medarbejdere gør en forskel, der betyder noget, så besøg os på Facebook, LinkedIn eller Twitter.

Deloitte Touche Tohmatsu Limited

Deloitte er en betegnelse for Deloitte Touche Tohmatsu Limited, der er et britisk selskab med begrænset ansvar, og dets netværk af medlemsfirmaer og deres tilknyttede virksomheder. Hvert medlemsfirma udgør en separat og uafhængig juridisk enhed. Vi henviser til www.deloitte.com/about for en udførlig beskrivelse af den juridiske struktur i Deloitte Touche Tohmatsu Limited og dets medlemsfirmaer.

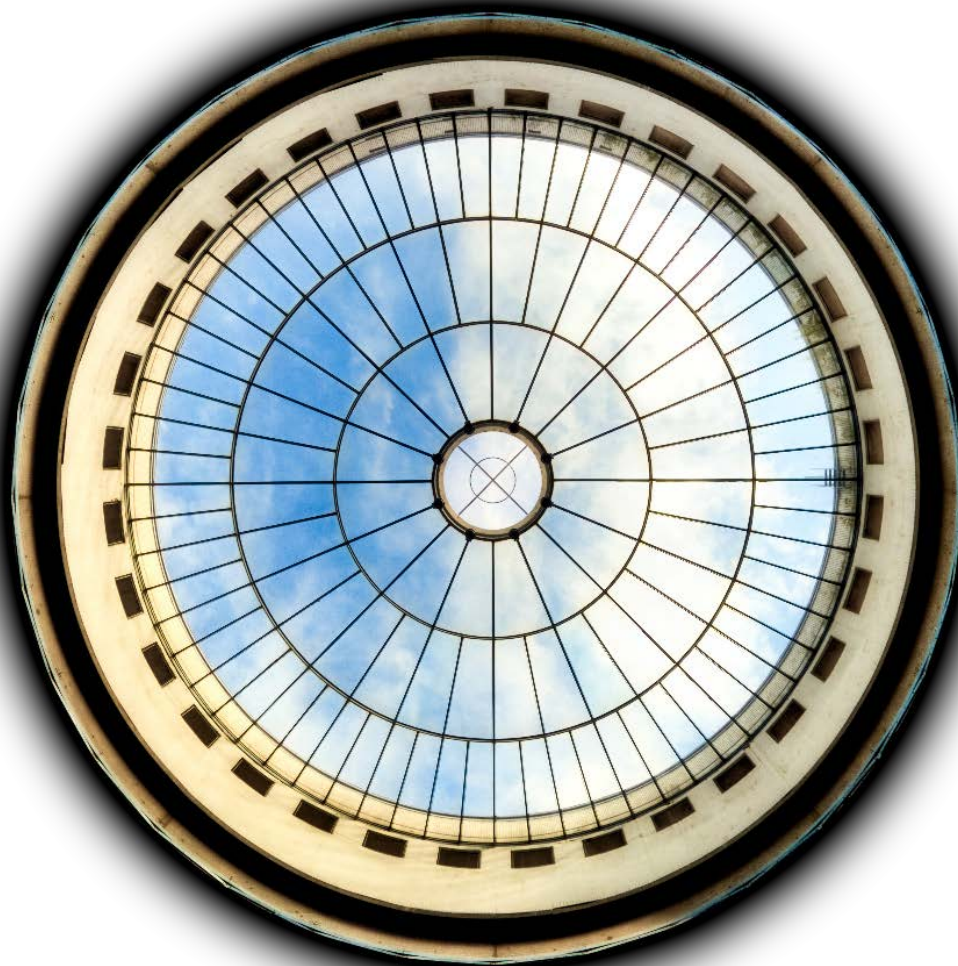
© 2018 Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab. Medlem af Deloitte Touche Tohmatsu Limited.

Om Deloitte

Deloitte leverer ydelser indenfor revision, consulting, financial advisory, risikostyring, skat og dertil knyttede ydelser til både offentlige og private kunder i en lang række brancher. Deloitte betjener fire ud af fem virksomheder på listen over verdens største selskaber, Fortune Global 500®, gennem et globalt forbundet netværk af medlemsfirmaer i over 150 lande, der leverer kompetencer og viden i verdensklasse og service af høj kvalitet til at håndtere kundernes mest komplekse forretningsmæssige udfordringer. Vil du vide mere om, hvordan Deloitte omkring 245.000 medarbejdere gør en forskel, der betyder noget, så besøg os på Facebook, LinkedIn eller Twitter.

Deloitte er en betegnelse for Deloitte Touche Tohmatsu Limited, der er et britisk selskab med begrænset ansvar, og dets netværk af medlemsfirmaer og deres tilknyttede virksomheder. Hvert medlemsfirma udgør en separat og uafhængig juridisk enhed. Vi henviser til www.deloitte.com/about for en udførlig beskrivelse af den juridiske struktur i Deloitte Touche Tohmatsu Limited og dets medlemsfirmaer.

Analyse af byrder ved finansiel regulering
Bilag 3: Byrdekatalog

19. januar 2018

Indhold

1	Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og i forbindelse med Solvens II	5
2	Vurdering af IT-systemer og -services som outsourcing	13
3	Ét-års-regel for operationel leasing	15
4	Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed	19
5	Registrerede aktiver for forsikringsselskaber	28
6	Praksis vedrørende tilladelse af nulvægtning af koncerninterne eksponeringer	33
7	Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber	36
8	Adgang til brug af digital post	39
9	Omfanget af supplerende indberetninger	42
10	Daglig opgørelse af LCR for visse pengeinstitutter	47
11	Markeder for handler med UCITS	51
12	Strukturen i lov om finansiel virksomhed (FIL)	54
13	Pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikringsselskaber	57
14	Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale standarder på individuelt selskabsniveau	60

15	Frister for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC)	65
16	Revisionsudvalg (praksis)	67
17	Register over tilsynsafgørelser	72
18	Beregning af emissions- og indløsningspriser – (UCITS)	75
19	Optagelse af lån (UCITS)	77
20	Certificering af revisorer	81
21	Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet	85
22	Krav om dansk resume for prospekter, der har EU pas	87
23	Fortolkning af reglerne om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer	90
24	Aktuarens beretning	93
25	Oplysningskrav om organiseret rabat	95
26	Manglende klassifikation af og adgang til data for FinTech-virksomheder	97
27	Lempelse af reglerne om store eksponeringer for fondsmæglerselskaber	102
28	Reglerne vedrørende skemaer i FAIF'ernes årsrapport har indholdsmæssige mangler	104
29	Finansielle holdingselskaber og regulering af ledelse og styring samt "god skik"	107

Analyse af byrder ved finansiel regulering

1 Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og i forbindelse med Solvens II

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Når en finansiel virksomhed overlader løsningen af væsentlige aktiviteter, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en anden leverandør, falder det automatisk ind under betegnelsen "outsourcing" (jf. FIL § 5, stk. 1, nr. 27). Outsourcing er tilladt under en række nærmere fastsatte betingelser om bl.a. interne procedurer og rapportering samt krav til kontraktens indhold. De nærmere regler er fastsat af Finanstilsynet i outsourcing bekendtgørelsen. Herudover indeholder Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 (Solvens II-forordningen) regler om outsourcing, som finder direkte anvendelse for gruppe 1-forikringselskaber.

Hovedformålet med reglerne om outsourcing er at understøtte den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder – også når de finansielle virksomheder anvender leverandører, herunder på IT-området.

Outsourcingbekendtgørelsen såvel som Solvens II-forordningen indeholder således regler, som skal sikre, at den outsourcete aktivitet udføres tilfredsstillende, selvom aktiviteten er outsourcet. Det skal fremhæves, at den finansielle virksomhed fortsat har ansvaret for og risikoen forbundet med aktiviteten, da denne ikke kan outsources.

For stadig flere finansielle virksomheder er det relevant at anvende cloud-baserede tjenester som en del af de finansielle ydelser, hvorfor den nærmere forståelse af outsourcing-reglerne i relation til cloud-leverandører er væsentlig.

Finanstilsynet har den 29. marts 2017 offentliggjort en beskrivelse på sin hjemmeside om "Anvendelse af Cloud-tjenester som led i IT-outsourcing". Formålet med beskrivelsen er at hjælpe de finansielle virksomheder til at forstå og overholde reglerne om outsourcing ved at tydeliggøre, hvad man skal være opmærksom på som finansiel virksomhed, og hvordan man sikrer tilstrækkelig kontrol og opfølgning med leverandøren.

Når virksomheder vælger at outsource udførelsen af IT-opgaver, vil risici og ansvar for de outsourcete opgaver som nævnt fortsat påhvile virksomhederne selv.

Et centralt tema omkring outsourcing er forståelsen af "væsentlighedsbegrebet". Finanstilsynet har i sin beskrivelse om anvendelse af Cloud-tjenester som led i IT-outsourcing bl.a. uddybet forståelsen af "væsentlighedsbegrebet". Det fremgår heraf, at det må bero på en konkret vurdering af den enkelte aktivitet, som virksomheden ønsker at outsource, om aktiviteten - med et generelt afsæt i en risikobaseret tilgang – må anses for væsentlig. Tilsynet kommer med en række elementer, som kan indgå i væsentlighedsvurderingen. Det fremgår heriblandt, at hvis den outsourcete aktivitet understøtter eller kontrollerer en aktivitet, der er underlagt tilsynsmæssig regulering, må denne som udgangspunkt anses for værende af væsentlig karakter. Det fremgår endvidere, at en aktivitet godt kan være ikke-væsentlig ud fra et forretningsmæssigt perspektiv, men væsentlig ud fra et IT-sikkerhedsmæssigt perspektiv, fx fordi der gives adgang til fortrolige data. Væsentlighedsvurderingen skal derfor også ses i forhold til virksomhedens godkendte IT-sikkerhedspolitik.

Væsentlighedsbegrebet sikrer, at reguleringen af outsourcete aktiviteter finder anvendelse på væsentlige aktiviteter og ikke alle aktiviteter, som varetages af en leverandør.

Solvens II-forordningen anvender begrebet "kritisk eller vigtig" i stedet for "væsentlighed". Uanset dette vurderes begreberne "kritisk/vigtig" af Finanstilsynet som værende udtryk for et væsentlighedskrav svarende til det, der i dag gælder for finansielle virksomheders outsourcing af aktivitetsområder underlagt Finanstilsynets tilsyn. Ovenstående vurdering forventes derfor at være den samme for gruppe 1-forsikringsselskaber.

Et andet centralt tema er kravene til indsigt i leverandørens og dennes eventuelle underleverandørers forretning, og hvordan det skal sikres, at der føres tilsyn i alle led. Kontrol, opfølgning og rapportering om udførelsen af den outsourcete aktivitet er et centralt princip i styringen af aktiviteten. Outsourcingvirksomheden skal selv løbende følge op på udførelsen af den outsourcete aktivitet og de tilhørende sikringsforanstaltninger. Ved videreoutsourcing skal virksomheden sikre sig, at underleverandøren er pålagt samme krav som leverandøren, og at leverandøren kontrollerer, at kravene bliver overholdt af underleverandøren.

Kravene skal sikre, at virksomhedens risikoprofil svarer til den af virksomhedens bestyrelse vedtagne risikoprofil, samt at virksomheden kontrollerer, at den i realitet forholder sig således. Grundlæggende kan man sige, at en virksomhed skal føre kontrol, følge op og rapportere uanset om virksomheden selv udfører aktiviteten, eller om denne er outsourcet til en leverandør.

Finanstilsynet skal kunne føre tilsyn med den outsourcete aktivitet. Den finansielle virksomhed selv og dennes revisorer skal kunne gennemføre revision, kontrol og opfølgning på den outsourcete aktivitet i henhold til gældende krav i bekendtgørelsen og Solvens II-forordningen. Det vil sige, at både Finanstilsynet, outsourcingvirksomheden eller dennes revisorer skal have adgang til de nødvendige oplysninger for at kunne varetage deres respektive opgaver. Reglen sikrer, at virksomheden, dennes revisorer og Finanstilsynet kan udføre den egenkontrol, revision og tilsyn med aktiviteten, som lovgivningen i øvrigt fastsætter.

Dansk regulering

Bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010 om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder (outsourcingbekendtgørelsen) indeholder reglerne på området. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i FIL § 72 a. Finanstilsynet har endvidere udstedt en vejledning til bekendtgørelsen i 2010.

Bekendtgørelse nr. 1737 af 19. december 2017 om ændring af outsourcingbekendtgørelsen implementerer Solvens II-direktivet for gruppe 1-forsikringsselskaber og tilpasser outsourcingbekendtgørelsens krav til Solvens II-forordningens regler for outsourcing for disse selskaber.

EU-regulering

Den nuværende danske outsourcingbekendtgørelse er baseret på "CEBS guidelines on Outsourcing", 14. december 2006. Cloud-services er ikke behandlet særskilt i CEBS guidelines. EBA har den 20. december 2017 offentliggjort henstillinger om cloud, og de træder i kraft i juni 2018. Der forventes udstedt en ændringsbekendtgørelse til outsourcingbekendtgørelsen i relation til cloud.

For gruppe 1-forsikringsselskaber findes EU-reglerne i Solvens II-direktivet art. 13 (28) og 49. Herudover indeholder Solvens II-

forordningens art. 274 regler om outsourcing, herunder hvad en outsourcingkontrakt skal indeholde.

Cloud-services er ikke særskilt behandlet i hverken Solvens II-direktivet eller -forordningen.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Det er Finanstilsynet, som fortolker de gældende CEBS guidelines fra 2006 i sine administrative regler og praksis. Det samme gør myndighederne i de øvrige EU/EØS-lande. Andre europæiske lande kan dog have implementeret CEBS' retningslinjer forskelligt i reguleringen, i tilsynspraksis osv.

Forsikrings- og pensionselskaber er ikke direkte omfattet af CEBS' retningslinjer, men retningslinjerne er udmøntet i bekendtgørelsen om outsourcing, som disse selskaber til en vis udstrækning også er omfattet af. Gruppe 2-forsikringselskaberne vil fortsat være omfattet af outsourcingbekendtgørelsen, mens gruppe 1-forsikringselskaber fremadrettet kun vil være omfattet af enkelte bestemmelser i outsourcingbekendtgørelsen på grund af Solvens II reglerne, jf. nedenfor under pkt. 2.

I Solvens II-direktivet er outsourcing defineret som, at tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller aktivitet, som forsikringselskabet ellers selv ville have udført. Endvidere fremgår det, at selskaberne forbliver fuldt ud ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser (som følge af direktivet) ved outsourcing. Ved outsourcing af kritiske eller vigtige operationelle funktioner eller aktiviteter må der ikke ske uretmæssig forøgelse af operationelle risici, mv. Endelig skal selskaberne i god tid underrette tilsynsmyndighederne om en forestående outsourcing af kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter, ligesom tilsynsmyndighederne skal have adgang til alle relevante data og til at udføre kontrol på stedet hos leverandør/underleverandør.

Solvens II-forordningen fastsætter nærmere krav til forsikringselskabernes outsourcing af kritiske eller vigtige operationelle funktioner eller aktiviteter. Hverken Solvens II-direktivet eller – forordningen forholder sig specifikt til outsourcing af IT/cloud-services.

I CEBS guidelines fra 2006 er der heller ikke taget specifikt stilling til cloud-tjenester. Guidelines indeholder bl.a. en understregning af, at ledelsens ansvar ikke outsources med ydelsens outsourcing. Ved outsourcing af "material activities" skal man være særligt forsigtig, og tilsynsmyndighederne skal informeres. "Material activities" er ikke nærmere defineret, men det fremgår, at tilsynsmyndighederne kan fastsætte specifikke krav under hensyn til bl.a. karakteren af aktiviteten. Det fremgår endvidere, at der ikke bør være restriktioner for outsourcing af ikke-væsentlige aktiviteter. CEBS angiver, at tilsynsmyndighederne skal have adgang til alle relevante data samt til kontrol på stedet hos leverandøren (hvis del af national ret). Kravene for leverandøren gælder også for underleverandører.

1b. Nabotjek

- Erfaringer fra Tyskland**
- Tyskland har national regulering på området. Her gælder det, at outsourcing-virksomheden skal have adgang til data på alle tidspunkter og have krav på audit.
 - Regler for brug af cloud-tjenester for pengeinstitutter er eksplicit defineret i *BAIT* i kapitlet om outsourcing (*Bankaufsichtliche Anforderungen an die IT (Regulatory Requirements for IT-Systems)*). Desuden reguleres outsourcing-området i *BaFin MaRisk (BaFins Mindestanforderungen an das Risikomanagement (Minimum Requirements for Risk Management))*. Reglerne for forsikringselskaber er nedskrevet i *VAIT*, men er på nuværende tidspunkt ved at blive opdateret. Det forventes, at de fremtidige regler vil svare til dem i *BAIT*.
 - I praksis er der identificeret en række usikkerheder i forbindelse med anvendelse af reglerne hos de forskellige cloud-tjenesteudbydere. Givet udbydernes stærke position i markedet, forholder disse sig kun delvist til de krav, der stilles til deres tjeneste. Den tyske tilsynsmyndighed planlægger derfor at udgive en orienteringsguide, der adresserer nøgleudfordringerne i markedet.
 - To vigtige udfordringer der vil blive fremhævet fra tilsynets side, er:
 - a) Det ultimative ansvar for den outsourcete tjeneste tilhører den finansielle virksomhed.
 - b) Et essentielt element i at leve op til dette ansvar er, at der er ubegrænset mulighed for auditrettigheder hos cloud-tjeneste-udbyderen, herunder også i forbindelse med tilsyn.
 - I forhold til den praktiske implementering af disse auditkrav tilbyder de kommende retningslinjer fra EBA en række muligheder. Én mulighed er en såkaldt 'pooled audit', der for nylig har været gennemført i Tyskland af et konsortium af institutter hos en cloud-leverandør.
 - I forhold til brug af underleverandører i forbindelse med outsourcing af cloud-tjenester pågår der på nuværende tidspunkt en diskussion i Tyskland om, hvorvidt vetorettigheder bør være obligatoriske for outsourcing-kontrakter i de tilfælde, hvor den insourcende virksomhed vælger at videreoutsourcere tjenesten. Umiddelbart er den tyske tilsynsmyndigheds vurdering, at virksomheder skal vide, hvor og med hvem data er opbevaret på alle tidspunkter. Den outsourcende virksomhed skal dermed have adgang til data på alle tidspunkter samt krav til audit.
-

Erfaringer fra Nederlandene

- Nederlandene har national regulering vedrørende outsourcing-tjenester. Reglerne fremgår af *Wet op het financieel toezicht*, section 3:18 (*Act on Financial Supervision*¹).
- Reglerne omfatter alle finansielle virksomheder, herunder både banker, forsikrings- og pensionsselskaber. Forskellen på regulering af forsikringsselskaber og banker er minimal og udspringer af de striksere krav i Solvens II. Forskellen bliver mindre som følge af de nye EBA-guidelines for brug af cloud-tjenester.
- Der er ingen specifik lovgivning relateret til cloud-tjenester i Nederlandene, men tilsynsmyndigheden har i 2011 udgivet guidelines for brug af cloud-tjenester og reviderer disse baseret på EBAs henstillinger.
- I praksis skal alle cloud-aktiviteter registreres. Der er ingen formel godkendelsesproces, men i praksis opleves tilsynsmyndighedens praktiske håndtering af processen som formel.
- Nederlandene følger EBA-guidelines i forhold til krav til den indsourcende virksomhed. Her gælder det, at det første kontaktpunkt ses som ansvarlig for den resterende outsourcingproces. Herudover holder tilsynsmyndigheden i outsourcingprocessen tæt kontakt med de store leverandører af cloudplatforme, fx Amazon, Google, Salesforce eller Microsoft.
- I forhold til audit stiller myndighederne krav til, at den finansielle institution har et klart billede af de kontroller, der udføres for deres outsourcete aktiviteter. Myndighederne ser det muligt, at audit kan udføres på forskellig måder.
- Begrebet "material activities" fra CEBS guidelines fra 2006 har lignende definition i den nationale regulering. På dette punkt afventes der mere vejledning baseret på EBAs eftersyn af CEBS guidelines.
- Microsoft 360 anses som værende en "material activity".
- Hvorvidt testsystemer anses som værende "material activities" afhænger af den data, der anvendes. Da skridtet fra test til endeligt system anses som småt, er der ofte engagement fra myndighedens side allerede i testfasen.
- Systemer med kundedata er ikke per definition set som "material activities", men anses som en stærk indikator for kritikalitet sammen med den økonomiske værdi af data.
- Myndighederne arbejder ikke med godkendelse af leverandører, men med godkendte standardkontraktklausuler med udvalgte leverandører.

Erfaringer fra Sverige

- I Sverige er der national regulering vedrørende outsourcing, herunder for banker i *FFFS 2014:5 Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om informationssäkerhet, it-verksamhet och insättningssystem (Finansinspektionen's Regulations and General Guidelines regarding governance, risk management and control at credit institutions)*. For forsikringsselskaber henvises til EU regulering art 258:2, 260.1, 274.
- Reguleringen er sektor-opdelt. Banker anvender reglerne fra MIFID.
- Der er ingen national regulering specifikt relateret til cloud-tjenester. Outsourcing af cloud-tjenester behandles således på samme måde som andre outsourcingaktiviteter i den nationale regulering.
- Der er krav til, at den outsourcende virksomhed altid skal have adgang til fysisk audit hos den indsourcende virksomhed.
- Den svenske lovgivning anvender ikke materialitets-begrebet. I stedet anvendes i praksis en risikobaseret case-by-case tilgang.
- Der er ingen specifikke cloud-tjenesteudbydere, der er forhåndsgodkendt i Sverige.

¹ Engelsk oversættelse: <http://www.toezicht.dnb.nl/en/binaries/51-217291.pdf>

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N = 15

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Virksomhederne oplever at kravene i forhold til vetoret af videre outsourcing og fysisk adgang til faciliteter i forbindelse med audit er urealiserbare, da de nuværende udbydere af cloud løsninger ikke i høj grad er afhængige af danske kunder og derfor er modvillige i forhold til at ændre deres standardbetingelser.

En række virksomheder udtaler at sikkerheden på de ledende cloudløsninger er betydeligt højere end, hvad de selv kan opnå med deres bestående set-up på nuværende tidspunkt.

Størstedelen af virksomhederne fortæller, at der er usikkerhed om, hvad der klassificeres som "væsentligt", hvorfor det er svært at vurdere, hvilke regler der er gældende.

Byrden begrænser udviklingen af nye produkter, svækker datasikkerheden og dermed forbrugersikkerheden og driver omkostninger da virksomhederne ikke kan vælge den billigste (cloudbaserede) løsning.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- EBA har 20. december 2017 offentligtgjort nye henstillinger for brug af cloud-løsninger. Ved implementeringen af disse bør der skeles til, hvordan henstillingerne implementeres i andre EU-lande for at sikre, at den danske praksis ikke bliver mere restriktiv end i vores nabolande.
 - Herunder bør ligeledes undersøges muligheder for en certificeringsordning, hvor FT "prægodkender" og kontrollerer udvalgte udbydere af cloud-services, som fx de hollandske myndigheder har gjort med Amazon Web Services (inkl. applikationer og services udbudt af tredjepart bygget på AWS).
 - Der kan med fordel kigges på muligheden for at gøre øget brug af "pooled audit". FT har oplyst, at der ikke i de danske regler er begrænsninger i forhold til gennemførelse af pooled audits.
 - Udvidelse af væsentlighedsbegrebet så omfanget, og ikke kun typen af ydelse, indgår i bedømmelsen af hvorvidt der er tale om væsentlig outsourcing.
-

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En certificeringsordning hvor FT prægodkender udvalgte udbydere af cloud-services, kan forventes at sikre, at virksomheder der anvender cloud-services, kan få adgang til den nødvendige information hos leverandøren.
 - Tilsvarende kan øget brug af pool audit forventes at medføre en betydelig besparelse for de berørte virksomheder, især mindre aktører. Det skal bemærkes, at der i dag ingen begrænsninger i reguleringen er om at anvende pooled audits, agenter mv., såfremt den pågældende finansielle virksomhed vurderer, at dette er tilstrækkeligt for at få en overbevisning om et givent forhold.
 - En certificeringsordning kan indebære en forhandling af en standardsbestemmelse mellem FT og udvalgte, prægodkendte cloud-leverandører, der muliggør en tilstrækkelig kontrol med leverandøren.
-

Ulemper ved identificerede løftestænger

-
- Indførelsen af præ-godkendte udbydere af cloud-services risikerer at begrænse konkurrencen og skabe nær-monopol tilstande
 - Indførelse af præ-godkendte udbydere af cloud-services vil også overføre ansvaret for at undersøge udbydere af cloud-services og deres sikkerhed fra virksomhederne over til FT, hvilket kan skabe udfordringer i forhold til tilsynsrollen.
 - Indførelse af præ-godkendte udbydere forventes ikke at påvirke den finansielle stabilitet eller forbrugerbeskyttelsen væsentligt, så længe de ovenstående bekymringer varetages.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har 20. december 2017 offentliggjort henstillinger om cloud-løsninger. Henstillingerne forsøger at harmonisere reglerne for brug af cloud på tværs af Europa og at hjælpe de outsourcende virksomheder i deres forhandlinger med cloudleverandører, ved bl.a. at kræve fysisk adgang til faciliteter i forbindelse med audit. Ved udbredelsen af dette krav til alle finansielle virksomheder i Europa, forventes det at gøre det nemmere for danske virksomheder at få cloud leverandører til at godkende adgang.
 - Henstillingerne omfatter ikke forsikringsområdet. Der foreligger ikke henstillinger eller retningslinjer om brug af cloud-løsninger fra den Europæiske Forsikringstilsynsmyndighed (EIOPA).
 - Uafhængigt af en eventuelt ændring af reglerne, bør det præciseres hvad der udgør væsentlige aktiviteter, da virksomhederne på nuværende tidspunkt har udfordringer med at vurdere, hvilke regler der er gældende.
-

2 Vurdering af IT-systemer og -services som outsourcing

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Finansielle virksomheder kan købe varer og tjenesteydelser, herunder på IT-området ligesom andre virksomheder. Hvis der imidlertid er tale om køb af ydelser, hvorved den finansielle virksomhed overlader løsningen af væsentlige aktiviteter, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en anden leverandør, falder det ind under betegnelsen "outsourcing" (jf. FIL § 5, stk. 1, nr. 27).

Outsourcing er tilladt under en række nærmere fastsatte betingelser om bl.a. interne procedurer, bestyrelsesgodkendelser og rapportering samt krav til kontraktens indhold. De nærmere regler er fastsat af Finanstilsynet i outsourcingbekendtgørelsen.

Hovedformålet med reglerne om outsourcing er at understøtte den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder – også når de finansielle virksomheder anvender leverandører, herunder på IT-området.

Mere konkret er formålet med reglerne at sikre, at den outsourcete aktivitet udføres tilfredsstillende, selvom aktiviteten er outsourcet. Den finansielle virksomhed har fortsat ansvaret for og risikoen forbundet med aktiviteten.

Fortolkningen af, hvornår køb af et IT-system eller en IT-serviceydelse er ensbetydende med, at den finansielle virksomhed overlader løsningen af væsentlige aktiviteter, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en anden leverandør, ligger hos Finanstilsynet.

Dansk regulering

Outsourcingbekendtgørelsen fra 2010 indeholder reglerne på området. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i FIL § 72 a. Finanstilsynet har endvidere udstedt en vejledning til bekendtgørelsen i 2010. Solvens II direktivet blev bl.a. implementeret i bekendtgørelse 1737 af 19. december 2017, som tilpassede bekendtgørelsen til forordningen.

EU-regulering

Den nuværende danske outsourcingbekendtgørelse er baseret på "CEBS guidelines on Outsourcing", 14. december 2006.

For forsikrings-selskaber findes EU-reglerne i Solvens II-direktivet art. 13 (28) og 49. Herudover indeholder Solvens II-forordningens art. 274 regler om outsourcing, herunder hvad en outsourcingkontrakt skal indeholde.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Det er Finanstilsynet, som fortolker de gældende CEBS guidelines fra 2006 i sine administrative regler og fortolkninger. Det samme gør myndighederne i de øvrige EU/EØS-lande. Andre europæiske lande kan dog have implementeret CEBS' retningslinjer forskelligt i reguleringen, i tilsynspraksis osv.

Forsikrings- og pensionsselskaber er ikke direkte omfattet af CEBS' retningslinjer, men retningslinjerne er udmøntet i bekendtgørelsen om outsourcing, som disse selskaber også til en vis udstrækning er omfattet af. Gruppe 2-forsikrings-selskaber vil fortsat være omfattet af outsourcingbekendtgørelsen, mens gruppe 1-forsikrings-selskaber

fremadrettet kun vil være omfattet af enkelte bestemmelser i outsourcingbekendtgørelsen på grund af outsourcingreglerne i Solvens II-forordningen, der er direkte gældende for gruppe 1-forsikringsselskaberne.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrde

Antal observationer

$N = 4$

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Problemstillingen vedrører Finanstilsynets praksis i forhold til fortolkning om, hvorvidt et indkøbt IT system skal betragtes som en service eller som outsourcing. Der stilles væsentligt højere administrative krav og byrder ved outsourcing end ved indkøb af services.

Flere af de interviewede virksomheder og brancheforeningerne giver udtryk for, at Finanstilsynet har en meget restriktiv tolkning af IT-systemer og – services som outsourcing.

Problemstillingen knytter sig til den stigende anvendelse af Software as a Service (SaaS), hvor levering af software, service og tjenesteydelser sker via "skyen", fx i form af ERP, HR, Office eller CRM systemer.

Hovedbelastningen her knytter sig således til de krav som er beskrevet under byrdeemnet "Problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen ved brug af cloud".

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Se afsnit om problemstillinger i relation til outsourcingbekendtgørelsen og ved brug af cloud-tjenester og Solvens II.

3 Ét-års-regel for operationel leasing

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Lov om finansiel virksomhed indeholder regler om hvilken type af virksomhed, det er tilladt for pengeinstitutter at udøve. Hovedvirksomheden består helt overordnet i at modtage indlån samt at yde udlån.

De tilladte former for virksomhed er nævnt i lovens bilag 1 samt §§24-26. Det følger af § 7, stk. 1, at pengeinstitutter kun må udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 til loven samt virksomhed efter §§ 24-26. Pr. 1. januar 2018 vil pengeinstitutter desuden kunne udøve værdipapirhandelsaktiviteter uden særskilt tilladelse.

Det fremgår af bilag 1 til lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter som udgangspunkt kun må udøve finansiel leasing. Pengeinstitutter kan drive operationel leasing som accessorisk virksomhed til pengeinstitutvirksomheden efter § 24 i lov om finansiel virksomhed.

Hensynene bag det begrænsede virksomhedsområde for pengeinstitutter er siden 1987 frem til i dag blevet behandlet i flere betænkninger vedrørende udviklingen i den finansielle sektor.

Formålet med at afgrænse pengeinstitutternes lovlige virksomhed er overordnet hensynet til indskyderne og den finansielle stabilitet.

Et hensyn er, at idet pengeinstitutter har fået en særlig ret til at modtage indlån fra offentligheden, må pengeinstitutter ikke påtage sig unødige risici, der kan bringe disse indlån i fare. Pengeinstitutter har fået en eneret til et særligt virksomhedsområde, og må derfor for ikke at påtage sig unødige risici afholde sig fra andre virksomheders erhvervsområde. Det er et ønske, at der skal være en vis distance mellem de kapitalforsynende og kapitalforbrugende virksomheder.

Driften af anden erhvervsvirksomhed kan være risikabel på flere måder. Både i forhold til at instituttet påtager sig risici, som er meget forskellige fra de virksomhedsområder, som instituttet normalt er bekendt med, og det derved er vanskeligere for instituttet at få et overblik over de risici, som indlånerens midler er udsat for. Herudover kan et pengeinstitut være mere tilbøjeligt til at forøge risici eller ikke at afvikle virksomheden i tide, hvis pengeinstituttet selv driver anden erhvervsvirksomhed, som bliver nødlidende.

Nogle pengeinstitutter og deres datterselskaber tilbyder operationel leasing som accessorisk virksomhed. Ved operationel leasing har leasingselskabet ejendomsretten til leasingobjektet, mens leasingtager får brugsret. Leasingtager får aldrig ejendomsret til det leasede.

Finanstilsynet har gennem sin fortolkning af regelgrundlaget vurderet, hvornår operationel leasing kan udøves af pengeinstitutter som accessorisk virksomhed. Danske pengeinstitutter eller pengeinstitutejede leasingselskaber kan i dag ikke udøve operationel leasing på kortere løbetid end 1 år. Hvis aftalerne løber kortere tid end 1 år, anser Finanstilsynet det for udlejning, hvilket ikke er lovlig pengeinstitutvirksomhed (jf. Finanstilsynets afgørelse af 2. juni 2004).

Baggrunden for Finanstilsynets afgørelse er, at jo kortere løbetiden på aftalen er, så vil risikoen for pengeinstituttet vandre fra kreditrisiko over mod en højere andel af risiko forbundet med leasingaktivets restværdi. Herved bevæger området sig i retning mod almindelig udlejningsvirksomhed, og dermed længere væk fra den virksomhed, som operationel leasing er accessorisk til, nemlig finansiel leasing.

Pengeinstituttet kan dermed påtage sig risici, som ikke ligger inden for normal pengeinstitutvirksomhed, med risici for tab som følge heraf

Ikke-bankejede leasingsselskaber har ikke samme begrænsning, da de ikke har samme hensyn til indskydere og den finansielle stabilitet. Leasingsselskaber ejet af udenlandske banker er underlagt hjemlandets regler i forhold til tilladt virksomhed.

Dansk regulering

FIL § 7, der henviser til bilag 1, samt §§ 24-26, omhandler tilladt virksomhed for pengeinstitutter.

EU-regulering

Ingen direkte EU-regulering af spørgsmålet om 1 års-grænsen. CRD IV nævner alene finansiel leasing, mens CRR indeholder nogle bestemmelser om opgørelse af restværdi mv.

Påvirkede virksomhedstyper

x Leasingsselskaber ejet af pengeinstitutter

Beskrivelse af eventuel overimplementering

1-årsafgrænsningen stammer ikke fra EU-reguleringen, men er efter Finanstilsynets fortolkning ét af de elementer, som afgør, om en aktivitet er tilladt operationel leasing (accessorisk virksomhed) eller udlejning.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
 $N=2$

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

De gennemførte interviews bekræfter hypotesen om, at danske bankejede leasingsselskaber anser reglen som en væsentlig byrde, idet korttidsleasing i stigende grad efterspørges af kunderne, men ikke kan tilbydes på grund af reglen.

Reglen opleves af sektoren som konkurrenceforvridende, da ikke-bankejede leasingsselskaber og leasingsselskaber ejet af udenlandske banker ikke er underlagt samme begrænsning. Det skal hertil bemærkes, at bankejede leasingsselskaber kan anvende indlån som finansiering, hvilket ikke-bankejede leasingsselskaber ikke kan, og at ikke-bankejede leasingsselskaber får finansiering på et ofte dyrere finansieringsmarked.

Det er oplevelsen, at reglen ikke er tilpasset den reelle risiko, som leasingvirksomheden afspejler i forhold til forbrugerbeskyttelse og finansiel stabilitet.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Afskaffe reglen eller nedsætte minimumsløbetiden for leasingaftalerne fra de nuværende 12 måneder.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En afskaffelse af reglen kan i nogen grad forventes at øge konkurrencen på markedet på korttidsleasing. Der kan dog være bekymringer for at en sådan ændring vil skabe ulige konkurrence, da bankerne vil kunne udnytte deres kapital, infrastruktur og kundekontakt til at sælge yderligere ydelser. En sådan ulige konkurrence vil dog baseres på at leasingpriserne falder, hvilket (isoleret set) vil være en fordel for forbrugerne.
- En afskaffelse af reglen kan medvirke til en øget ligestilling af bankejede leasingsselskaber og leasingsselskaber ejet af udenlandske banker. Det bemærkes, at der ikke i denne undersøgelse er kortlagt hvilke regler leasingsselskaber ejet af udenlandske banker opererer under.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En afskaffelse af reglen vurderes at have en vis negativ effekt på den finansielle stabilitet, da bankerne vil kunne påtage sig en øget risiko, de ikke kan på nuværende tidspunkt. Denne risiko vil have en anden karakter, da den er forbundet med leasingaktivers restværdi, end de kreditrisici som banker sædvanligvis varetager.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Der er blevet nævnt at der kan være en bekymring for, at hvis bankerne får mulighed for at pådrage sig øgede risici, så vil deres finansieringsomkostninger stige. Dette kan så lede til at almindelige låntagere i banken skal betale en højere rente. Et modsatrettet argument kan være at hvis der er virksom konkurrence på bankmarkedet, så vil det ikke være muligt for bankerne at øge priserne på bankmarkedet for at dække risikopræmien fra leasingmarkedet. Tværtimod vil de ekstra finansieringsomkostninger skulle dækkes af leasingmarkedet. Bekymringen er altså baseret på at bankerne har nok markedsstyrke til at hæve priserne. Det må antages, at hvis dette var tilfældet, så ville de også gøre det selvom de ikke havde leasingaktiviteter for at maksimere deres profit.
 - Det er ikke på nuværende tidspunkt undersøgt i hvilken grad leasingselskaber ejet af udenlandske banker må foretage operationel leasing med kontrakter på kortere løbetid end 12 måneder, da det vil afhænge af selskabets hjemlands regler.
-

4 Indskrænkede muligheder for accessorisk virksomhed

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan udover deres hovedvirksomhed, som de har tilladelse til, drive "accessorisk virksomhed", dvs. virksomhed der er forbundet med eller ligger i naturlig forlængelse af deres hovedvirksomhed (FIL § 24).

Reguleringen for pengeinstitutters og forsikringsselskabers lovlige virksomhedsområde har siden indførelsen af den første regulering for banker og sparekasser og forsikringsselskaber udviklet sig fra en regulering, hvor der ikke blev sat stærke barrierer op i forhold til det lovlige virksomhedsområde, til en lovgivning, hvor pengeinstitutterne og forsikringsselskaberne kun må drive henholdsvis pengeinstitut- og forsikringsvirksomhed og accessorisk virksomhed til denne samt anden erhvervsvirksomhed, hvis pengeinstituttet eller forsikringsselskabet ikke har bestemmende indflydelse over erhvervsvirksomheden.

Hensynene bag det begrænsede virksomhedsområde for pengeinstitutter og forsikringsselskaber er siden 1987 frem til i dag blevet behandlet i flere betænkninger vedrørende udviklingen i den finansielle sektor.

Formålet med reglerne om begrænset adgang til accessorisk virksomhed er overordnet hensynet til indskyderne, forsikringstagerne og den finansielle stabilitet.

Et hensyn er, at idet pengeinstitutter har fået en særlig ret til at modtage indlån fra offentligheden, må pengeinstitutter ikke påtage sig unødige risici, der kan bringe disse indlån i fare. Pengeinstitutter har fået en eneret til et særligt virksomhedsområde, og må derfor for ikke at påtage sig unødige risici afholde sig fra andre virksomheders erhvervsområde. Det er et ønske, at der skal være en vis distance mellem de kapitalforsynende og kapitalforbrugende virksomheder.

Hvad angår forsikringsselskaber, så har forsikringsselskaber fået en særlig ret til mod et vederlag at sikre personer en indkomst, når de ikke længere er erhvervsaktive, samt at sikre økonomisk dækning for krav, der opstår som følge af en skade. Da der vurderes at være tale om en væsentlig samfundsmæssig rolle, må forsikringsselskaberne derfor ikke påtage sig unødige risici, der kan påvirke forsikringsselskabernes mulighed for at opfylde deres forsikringsforpligtelser, når de opstår.

Den virksomhed, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller forsikringsselskabet ønsker at udøve i form af accessorisk virksomhed, skal være forbundet med eller ligge i naturlig forlængelse af henholdsvis pengeinstitutvirksomhed, realkreditinstitutvirksomhed eller forsikringsvirksomhed. Hvis den nye aktivitets tilknytning til hovedvirksomheden er ringe, kan det ikke anses som accessorisk. Det samme gælder, hvis aktiviteten antager et dominerende omfang, dvs. for stor en del af den samlede aktivitet/virksomhed.

Finanstilsynets vurdering af, om noget er accessorisk, afhænger af den accessoriske virksomheds betydning for den finansielle virksomheds økonomiske stilling, og den risiko, der er knyttet til de planlagte aktiviteter. Det er også af væsentlig betydning, hvor meget den accessoriske virksomhed adskiller sig fra den finansielle virksomheds kerneområde.

Finanstilsynet kan kræve den accessoriske virksomhed udskilt i et selvstændigt selskab.

Den nærmere afgrænsning af, hvad accessorisk virksomhed er, sker gennem Finanstilsynets praksis, hvilket giver Finanstilsynet mulighed for at tillade produktudvikling inden for pengeinstitut- og forsikringsområdet som

accessorisk virksomhed. Praksis for accessorisk virksomhed skal følge den samfundsmæssige udvikling, hvorfor accessorisk virksomhed i den nuværende samfundsudvikling kan tilpasses de digitale muligheder, der løbende opstår i samfundet.

De danske regler giver videre mulighed for at drive anden erhvervsmæssig virksomhed, hvis det sker i fællesskab med andre, som den finansielle virksomhed bl.a. ikke har direkte eller indirekte bestemmende indflydelse på (FIL § 26).

Reglerne om begrænset adgang til accessorisk virksomhed gælder ikke direkte for filialer af udenlandske pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Er en given aktivitet tilladt i hjemlandet og omfattet af den udenlandske virksomheds tilladelse, kan virksomheden også udøve denne i Danmark efter de regler, der gælder for danske pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Udenlandske pengeinstitutter og forsikringsselskaber kan endvidere enten gennem filial eller via grænseoverskridende aktivitet, medmindre samfundsmæssige interesser tilsiger andet, udøve aktiviteter, omfattet af tilladelsen i hjemlandet, som ikke er tilladt for danske pengeinstitutter eller forsikringsselskaber.

For forsikringsselskaber gælder der endvidere særlige regler om visse andre former for tilladt virksomhed, herunder opførelse og drift af fast ejendom (FIL § 29). FIL § 29, stk. 3 indeholder en bestemmelse om, at investeringer i boligbyggeri med videresalg for øje, som er omfattet af FIL § 29, stk. 2, ikke må udgøre over 1 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. Grænsen er indført for at sikre, at forsikringsselskaberne ikke påtager sig for store risici.

Forsikringsselskaber er som følge af Solvens II-direktivet underlagt restriktive krav til accessorisk virksomhed. Udgangspunktet i Solvens II-direktivet er således, at forsikringsselskabet udelukkende må drive forsikringsvirksomhed og direkte forbunden virksomhed med udelukkelse af enhver anden erhvervsmæssig virksomhed.

Fondsmæglerselskaber er mere restriktivt reguleret. De kan kun udføre aktiviteter, som er direkte omfattet af lovgivningen (konkret skal det være omfattet af FILs Bilag 4). Bilag 4 opregner dels aktiviteter, der kræver tilladelse som værdipapirhandler (afsnit A), dels aktiviteter, der anses som accessoriske hertil, og som ikke kræver særskilt tilladelse (afsnit B). Aktiviteterne omfattet af bilag 4 kan udføres med de finansielle instrumenter, der er angivet i FILs bilag 5. Fondsmæglerselskaber kan derudover udøve tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter som nævnt i FIL §§ 16 og 17. Hvor bilag 4 og 5 er en implementering af MiFID II, bilag 1, er FIL §§ 16 og 17 pt. danske regler. Som følge af det begrænsede aktivitetsområde for fondsmæglerselskaber må fondsmæglerselskaber også kun have dattervirksomheder, der selv er fondsmæglerselskaber, jf. FIL § 27, der er en dansk regel. Dette indebærer ifølge Finanstilsynets praksis, at fondsmæglerselskaber ikke kan have datterselskaber, der kun udøver accessorisk virksomhed, jf. FIL bilag 4, afsnit B, jf. FIL § 9, stk. 1, 3. pkt.

Finanstilsynet har en restriktiv praksis i forhold til fondsmæglerselskabers aktivitetsområde, som har baggrund i den mere restriktive regulering af fondsmæglerselskabers tilladte accessoriske virksomhed, som også er afspejlet i, at kapitalgrundlagskravene til fondsmæglerselskaber er mindre end for penge- og realkreditinstitutter.

Med baggrund i ovenstående er det tidligere i forbindelse med lovændringer blevet afvist at give fondsmæglerselskaber samme mulighed som penge- og realkreditinstitutter for accessorisk virksomhed og dermed åbne op for, at fondsmæglerselskaber må påtage sig risici, som ikke ligger i naturlig forlængelse af fondsmæglerselskabernes afgrænsede aktivitetsområde.

Dansk regulering

Lov om finansiel virksomhed §§ 7, 24-26 samt lovens bilag 1 og 4 for så vidt angår pengeinstitutvirksomhed.

Lov om finansiel virksomhed §§ 11, 24-26 og 29 samt lovens bilag 7 og 7 for

så vidt angår forsikringsvirksomhed.

For fondsmægler selskaber gælder tillige § 27 i lov om finansiel virksomhed.

Lov om finansiel virksomhed § 9, herunder bilag 4, afsnit B, §§ 16-17, §§24-26 og § 29 samt lovens bilag 4 for så vidt angår investeringservice og investeringsaktiviteter.

EU-regulering

Der findes ikke EU-regler, som direkte regulerer accessorisk virksomhed. Kapitalkravsforordningen (CRR) indeholder bestemmelser om kvalificerede kapitalandele uden for finanssektoren i art. 89, hvoraf fremgår, at EBA (European Banking Authority) udsteder retningslinjer med henblik på at præcisere, hvad der forstås ved accessorisk bankvirksomhed. Dette er ikke sket endnu.

Solvens II-direktivets artikel 18, stk. 1, litra a, indeholder bestemmelse om, at hjemlandet kræver, at ethvert selskab, for hvilket der ansøges om tilladelse for så vidt angår forsikrings-selskaber, begrænser deres formål til forsikringsvirksomhed og direkte forbundne forretninger med udelukkelse af enhver anden erhvervsmæssig virksomhed.

For fondsmæglerselskaber er accessorisk virksomhed reguleret af MIFID II, Bilag 1, afsnit B.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensions-selskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Der er ikke en europæisk fortolkning af begrebet "accessorisk virksomhed". Finanstilsynets administrative praksis er gældende i Danmark.

I forhold til fondsmæglerselskaber er der tale om implementering af MiFID II, bilag 1, afsnit A. Finanstilsynet har en restriktiv praksis i forhold til fondsmæglerselskabers aktivitetsområde. Finanstilsynet har fx i sin praksis udtalt, at det ikke må være en del af et fondsmæglerselskabs tjenesteydelser at deltage eller blive involveret i styringen, driften og/eller indretningen af de virksomheder, som fondsmæglerselskabets kunder investerer i, men at det er muligt for et fondsmæglerselskab at foreslå konkrete personer til bestyrelserne for virksomheder, som kunderne investerer i, så længe fondsmæglerselskabet ikke som en tjenesteydelse tilbyder at sammensætte ledelserne i andre virksomheder eller at deltage i andre virksomheders ledelser. Finanstilsynet har også udtalt, at selskabets ansatte ikke må udøve bestemmende indflydelse på generalforsamlinger i henhold til ubegrænsede fuldmagter, hvor den ansatte er tillagt beføjelse til selv at vurdere, hvordan der skal ageres i de virksomheder, som kunderne investerer i.

1b. Nabotjek

- Erfaringer fra Tyskland**
- Tyskland følger EU-reguleringen på området.
 - Den tyske lovgivning indeholder klare definitioner, af hvad der udgør accessorisk virksomhed.
 - Definitionen af accessorisk virksomhed er mere begrænsende for forsikringsselskaber end for andre finansielle virksomheder. Blandt andet har forsikringsselskaber udelukkende lov til at drive forsikringsvirksomhed, samt virksomhed der er direkte relateret hertil, jf. sektion 15, *Versicherungsaufsichtsgesetz (Act on the Supervision of Insurance Undertakings)*.
 - Der er ikke implementeret nationale særregler som følge af Solvens II direktivets artikel 132. Dog gælder det, at koncentrationen af specifikke investeringer ikke må udgøre en for stor andel af porteføljen under hensynet til, at aktiviteten skal være inden for rammerne af, hvad der udgør accessorisk virksomhed.
-

Erfaringer fra Nederlandene

- Den hollandske tilsynsmyndighed har på deres hjemmeside udgivet detaljerede guidelines om reglerne for accessorisk virksomhed på forsikringsområdet². Her indgår reference til de mere detaljerede lovbestemmelser pre-Solvens II i hollandsk lovgivning (*The Dutch Financial Supervision Act* art. 3:36, 2:28).
 - Her fremgår blandt andet, at der ikke kan udstedes licens til en ikke-livsforsikringsvirksomhed til livsforsikringsaktiviteter og vice versa. Dette står i kontrast til artikel 18 i Solvens II.
 - Forsikringsselskaber har ikke lov til at foretage accessorisk virksomhed. I denne sammenhæng refererer national lovgivning til Solvens II. Der er ingen nationale regler i forhold til hvilke aktiver forsikringsvirksomheder må investere i, der går længere end Solvens II, art. 132 og prudent person-princippet.
 - Ligeledes er der ingen nationale regler i forhold til hvad der skal til, for at der er tale om en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen eller en uforholdsmæssig risikokoncentration i porteføljen som helhed, der går ud over prudent person-princippet.
 - Bankvirksomheder må gerne foretage aktiviteter, der ikke kræver banklicens, ved siden af almindelig bankvirksomhed. Eksempler på accessorisk virksomhed der i princippet er tilladt, er:
 - Forsikringsformidlingstjenester - denne aktivitet er ofte knyttet til forsikringsvirksomhed, fordi det giver forsikringsselskaber, der ikke er aktive i alle forsikringsklasser, muligheden for at tilbyde fremtidige forsikringstagere en samlet pakke forsikringsprodukter.
 - Overflytning af forsikringstagere til en fælles fond i forbindelse med udtagning af forsikring - her kan forsikringsselskabet ønske at tilbyde en samlet pakke af produkter i forbindelse med sin forsikringsvirksomhed.
 - Der er ikke konkret specificeret begrænsninger for hvilke ydelser banker må tilbyde, så længe disse nye aktiviteter ikke kræver en separat licens, ligesom der heller ikke er fastlagt et maksimalt omfang disse aktiviteter må have.
 - I forhold til hvad der i praksis fortolkes som værende accessorisk virksomhed, er det grundlæggende princip, at forsikringsselskabet altid skal organisere, styre og finansiere sine aktiviteter på en sådan måde, at de afledte risici forbliver håndterbare. Aktiviteterne må heller ikke indebære en uacceptabel risiko for forsikringstagerne. Det er også vigtigt, at begrebet 'forsikringsvirksomhed' fortolkes bredt (som det fremgår af lovens parlamentariske historie). Det omfatter også de aktiviteter, som et forsikringsselskab udøver med henblik på at investere disponible ressourcer. Det betyder for eksempel, at udlån af overskydende midler til boliginvestering ('mortgage origination') må anses som værende en del af forsikringsvirksomheden, da dette indebærer forsvarligt udlån af midler. Det samme gælder, når forsikringsselskabet udbetaler naturalydelser (fx i tilfælde af begravelsesudgifter). Disse aktiviteter anses også som værende forsikringsvirksomhed. I forlængelse heraf har tilsynsmyndigheden givet en detaljeret fortolkning specifikt for sygesikringsselskaber, der gennemfører den grundlæggende sygesikring. Dette skyldes, at sundhedsforsikringsloven (*Zorgverzekeringswet*) giver sundhedsforsikringsselskaberne mulighed for at engagere sig i aktiviteter inden for indkøb og indkøb af pleje.
-

² Engelsk oversættelse: <http://www.toezicht.dnb.nl/en/2/51-202026.jsp>

Erfaringer fra Sverige

- Implementeringen af Solvens II art. 132.2 og 132.4 findes i kapitel 6 i Forsikringsvirksomhedsloven (*Försäkringsrörelselagen, FRL*). Ifølge svensk lov er det grundlæggende princip, vedrørende forsikringsselskabers investeringer i aktiver, prudent person-princippet. Princippet indebærer, at forsikringsselskabers aktiver skal investeres hensigtsmæssigt og forsigtigt. Som følge heraf kan investeringer kun foretages i finansielle instrumenter og andre aktiver, hvis risici forsikringsselskabet kan identificere, måle, overvåge, styre, kontrollere og rapportere, og hvor der kan tages behørigt hensyn til egen risiko og solvensvurderinger (kapitel 6, afsnit 2).
- Derudover er der en risikodiversifikationsregel, der skal tages i betragtning, hvilket betyder, at investeringerne i finansielle instrumenter og andre aktiver skal foretages således, at der opnås tilstrækkelig risikospredning (kapitel 6, afsnit 3). Alle aktiverne skal investeres på en sådan måde, at selskabets likviditet er tilfredsstillende og det forventede afkast er tilstrækkeligt under hensyntagen til forsikringsselskabets forsikringsforpligtelser og ændringer i fremtidig værdi og afkast af aktiver. Dette betyder ikke, at forsikringsselskaber forhindres i at placere illikvide aktiver, så længe prudent person-princippet tages i betragtning. Det er således muligt for forsikringsselskaber at have individuelle investeringer, som ikke opfylder alle kvalitetskrav, så længe selskabets samlede investeringer generelt opfylder prudent person-princippet.
- Med hensyn til placeringen af aktiver skal de geografisk placeres, så de er tilgængelige og kan implementeres efter behov, men også opbevares på en sådan måde, at der ikke er juridiske hindringer, der påvirker deres tilgængelighed. Der skal også være mulighed for at kontrollere aktivets eksistens og værdi (kapitel 6, afsnit 4).
- Der gælder særlige begrænsninger for investeringer i aktiver i et ikke-reguleret marked. Kapitel 6, § 6 i lov om forsikringsvirksomhed (*FRL*) er en gennemførelse af art. 132.4 Solvens II-direktivet om investering i aktiver på et ikke-reguleret marked. Den svenske lov fastslår, at investeringer i finansielle instrumenter og andre aktiver, der ikke optages til handel på et reguleret marked, skal holdes på et rimeligt niveau ('prudential level'). Disse markeder er ikke underlagt samme omfattende regler, som de regulerede markeder, hvilket kan gøre vurdering af aktivernes værdi usikker og mindre gennemsnitligt samt betyde at aktiverne er sværere at komme af med. Prudent person-princippet gælder også for disse investeringer, men der bør tages særligt hensyn til den øgede usikkerhedsfaktor, der eksisterer på det ikke-regulerede marked. De særlige begrænsninger for disse typer af investeringer indebærer et større krav om forsigtighed og en strengere fortolkning af prudent person-princippet.
- Den svenske tilsynsmyndighed har i løbet af de seneste ti år endnu ikke afgjort sagen om hvad der nøjagtigt udgør accessorisk virksomhed.
- For forsikringsvirksomheder har praksis vist, at det er tilladt at drive aktiviteter, der har en naturlig forbindelse med forsikringsvirksomheden. Eksempler på aktiviteter, der kan anses for at have en sådan naturlig forbindelse, er markedsføring, information, høring, afvikling af fordringer og forvaltning af aktiver. Ved anvendelse af kapitel 4, afsnit 4 i lov om forsikringsvirksomheder (der vedrører accessorisk virksomhed i Sverige) fremgår det, at udgangspunktet skal være, at forsikringsselskabers aktiviteter har en naturlig forbindelse med forsikringsvirksomheden, og at aktiviteterne drives af forsikringstagernes interesser. Eksempelvis kan spekulationsvirksomhed ikke anses for at være i forsikringstagernes interesser.
- Det er blevet anset for lovligt, at forsikringsselskaber leverer begrænsede produkter med en klar forbindelse til selskabets forsikringsprodukter. Det typiske eksempel er, at skadesforsikringsselskaber leverer sikkerhedsprodukter som branddetektorer, ildslukkere og alarm- eller låsemidler. For livsforsikringsselskaber er det sværere at identificere varer eller tjenesteydelser, der har en tilsvarende naturlig forbindelse med virksomhedens forsikringsprodukter. Produkterne skal give forsikringsselskabet og den forsikrede en klar fordel i direkte forbindelse med forsikringsselskabets forsikringsprodukter. Ligeledes bør dette ikke svare til nogen væsentlig del af virksomhedens omkostning eller forrentning. Udbyd af produkter eller tjenester uden

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N = 12

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrden vurderes generelt størst for de store koncerner, som arbejder på at udvikle nye løsninger og services som ligger udenfor/ i forlængelse af de traditionelle bank eller forsikrings-værdikæder.

Virksomhederne udtrykker stor bekymring for deres muligheder for at udvikle nye produkter og services og skabe innovative løsninger der passer til nye markedsvilkår.

Virksomhederne udtrykker bekymring i forhold til opretholdelsen af level-playing-field mellem etablerede finansielle aktører og teknologivirksomheder, der tilbyder finansielle ydelser. Dette udgør en udfordring, da udviklingen peger imod at ikke-finansielle virksomheder vil tilbyde ydelser traditionelt udbudt af finansielle virksomheder, men finansielle virksomheder ikke har tilladelse til at udbyde ikke-accessoriske teknologiske ydelser.

Byrden opleves ligeledes at begrænse konkurrenceevnen i forhold til udenlandske finansielle aktører, da de ikke er underlagt samme begrænsninger.

Størstedelen af virksomhederne mener, at denne byrde ikke spiller en stor rolle i dagligdagen og på den korte bane, men at de ser den som værende udfordrende for den strategiske udvikling i sektoren.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Ideen til løftestænger til afhjælpning af byrden

Det kan overvejes at ændre reglen, så de danske regler svarer til den europæiske regulering på området. Det har ikke været muligt indenfor rammerne af denne analyse at lave en udtømmende vurdering af konsekvenserne af en sådan ændring, og forslaget vil derfor kræve nærmere analyse.

Alternativt kan det overvejes, at Finanstilsynet fastlægger en praksis, hvor pengeinstitutdriften fremadrettet kan udvikle sig inden for det teknologiske område, og hvor flere forskellige former for it-produkter og it-pladformer falder ind under begrebet accessorisk virksomhed. På denne måde sikres det, at pengeinstitutter kan udvikle nye digitale løsninger og services i forlængelse af den traditionelle bankforretning til pengeinstituttets kunder.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En ændring af de danske regler for accessorisk virksomhed, kan være fordelagtigt i forhold til at understøtte finansielle virksomheders udvikling og fortsatte konkurrenceevne, da danske virksomheder vil få samme muligheder for at drive accessorisk virksomhed som i resten af EU.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En ændring af reglerne kan have en negativ effekt på risikoen for tab af indskydernes midler og den finansielle stabilitet, da virksomhederne vil kunne påtage sig risici, som de i dag er afskåret fra. Hvor stor forøgelse af risikoen vil være afhænger af, hvor stort et omfang forretningsområdet kommer til at antage.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Både EU-reguleringen og de danske regler indeholder foranstaltninger for at sikre den finansielle stabilitet. Det vurderes at det vil kræve en nærmere undersøgelse at vurdere effekterne af forslaget.
-
-

5 Registrerede aktiver for forsikringselskaber

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Solvens II direktivet foreskriver, at de enkelte medlemslande skal indføre en form for saneringsforanstaltning, som skal beskytte de forsikrede i tilfælde af et forsikringselskabs konkurs. Formålet med de indførte saneringsforanstaltninger er at sikre, at forsikringskrav har forrang for andre fordringer mod forsikringselskabet. Solvens II direktivet anviser to modeller som de enkelte lande kan anvende som saneringsforanstaltning. Solvens II rangordner ikke disse modeller:

- Model A: hvorefter en gruppe af aktiver mindst svarende til de forsikringsmæssige hensættelser skal have absolut forrang for alle andre fordringer mod forsikringselskabet (registrerede aktiver) og/eller en
- Model B: hvorefter forsikringskrav skal have forrang for alle andre fordringer mod forsikringselskabet (konkursmodel)

Forsikringselskaber har grundlæggende til formål at skabe tryghed for forsikringstagerne ved bl.a. at sikre en indkomst, når de ikke længere er erhvervsaktive, og økonomisk dækning for krav, der opstår som følge af en skade. Det kan således have væsentlige negative økonomiske konsekvenser for forsikringstagerne, hvis dækningen ikke er til stede, når behovet herfor opstår. Formålet med saneringsforanstaltningerne er således at sikre, at forsikringstagerne ikke lider væsentlige økonomiske tab, hvis et forsikringselskab går konkurs.

I Danmark er model A - registrerede aktiver valgt som saneringsforanstaltning. Dette valg er historisk betinget. Registrerede aktiver indebærer rent administrativt, at samtlige forsikrings- og pensionselskaber skal føre dette register. Registreret skal til hver en tid være opdateret så mængden af aktiver i registreret altid modsvarer de forsikringsmæssige hensættelser tillagt en overdækning. Derudover skal der indberettes kvartalsvist til Finanstilsynet. Der er ikke tilsvarende administrative krav knyttet til model B – konkursmodellen.

Finanstilsynet har udstedt en bekendtgørelse om registrering af aktiver i forsikringselskaber og firmapensionskasser, som bl.a. indeholder nærmere regler om opgørelsen af værdien af de registrerede aktiver. Det følger bl.a. af bekendtgørelsen, at aktiverne skal opgøres efter fradrag for eventuelle behæftede dele. Bestemmelsen indebærer, at aktiver, der er stillet til sikkerhed for tredjemands tilgodehavender, kun kan indgå i registeret med den værdi, som aktivets ubehæftede del udgør.

Med indførelsen af EMIR-reguleringen skal selskaber, der handler derivater, stille en såkaldt initialmargin (IM). IM er et beløb, som et selskab skal deponere hos en modpart eller en central modpart (CCP). Omfanget af derivathandler og dermed IM er for nogle selskaber ganske betydeligt. Det er derfor væsentligt, om IM kan indgå i de registrerede aktiver, da det for nogle forsikringselskaber kan være vanskeligt at have tilstrækkeligt med aktiver til både at overholde EMIR reguleringen og kravene til de registrerede aktiver. Finanstilsynet har hidtil været af den opfattelse at, IM ikke kan indgå i de registrerede aktiver, fordi de anser IM som et behæftet aktiv.

I de lande, som anvender konkursmodellen som saneringsforanstaltning, har indførelsen af EMIR-reguleringen ikke medført tilsvarende krav til selskaberne.

Sektoren drøfter pt. med Finanstilsynet, om IM kan betragtes som en

fordring, og dermed indgå i registeret, eller om IM skal betragtes som et aktiv, der er stillet til sikkerhed for tredjemand, og som dermed ikke kan indgå i registeret.

Dansk regulering

De danske regler findes i bekendtgørelse om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser, som er udstedt i medfør af FIL § 167.

EU-regulering

Solvens II-direktivets artikel 275 og 276

Påvirkede virksomhedstyper

x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Solvens II direktivets artikel 275 angiver to modeller til beskyttelse af forsikringstageres interesser. Den ene model kræver tilstedeværelsen af en gruppe af aktiver i et særligt register, der svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Den anden model kræver, at forsikringstagerne generelt gives en fortrinsret i at blive fyldestgjort i forsikringsselskabets aktiver forud for andre kreditorer. Medlemslandene kan vælge at implementere en eller begge modeller. I Danmark har man valgt at implementere modellen med registrering af aktiver.

Det følger af Solvens II-direktivets artikel 276, stk. 4, at hvis et aktiv, som er opført i registret, behæftes med en tinglig rettighed til fordel for en kreditor eller en tredjepart, så en del af dette aktiv ikke er disponibelt til dækning af forpligtelserne, anføres dette i registeret, og det ikke-disponible beløb medregnes ikke i det samlede beløb.

1b. Naboljek

Erfaringer fra Tyskland

- Tyskland anvender registrerede aktiver som saneringsforanstaltning, jf. model A i Solvens II direktivets artikel 275-276.
- Det er endnu ikke afgjort, hvorvidt initialmargen, som skal deponeres i henhold til EMIR ved både clearede og ikke-clearede derivathandler, kan indgå som registrerede aktiver. De tyske myndigheder forventer, at dette bliver tilladt. Det skal bemærkes, at tyske forsikringsselskaber sjældent holder betydelige mængder derivater.
- Den tyske fortolkning af lovgivningen er, at Solvens I ikke tillod, at initialmargenen indgik som registrerede aktiver, men at Solvens II omvendt tillader dette.

**Erfaringer fra
Nederlandene**

- Nederlandene anvender model B i Solvens II direktivets artikel 275-276, således at forsikringstagere har forret til aktiver i tilfældet af konkurs.
- I denne sammenhæng oplyser myndighederne, at EMIR har muliggjort bedre rapportering og monitorering af transaktioner, hvilket kan være hensigtsmæssigt i tilfældet af konkurs³.
- De hollandske myndigheder udvikler på nuværende tidspunkt konkursregler for forsikringsselskaber, hvilket kan medføre øgede rapporteringskrav. Det forventes at reglerne er endelige i løbet af 2018.

Erfaringer fra Sverige

- Sverige anvender registrerede aktiver som saneringsforanstaltning, jf. model A i Solvens II direktivets artikel 275-276.
 - Det er ikke tilladt at initialmargen indgår som registrerede aktiver.
-

³ Flere detaljer kan findes på myndighedernes hjemmeside:
<http://www.toezicht.dnb.nl/en/4/1/51-228769.jsp>

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N=5$

Byrdens type

- Kapitalbindende
- Administrative byrder i forbindelse med vedligeholdelse af registeret og indberetning til Finanstilsynet

Oplevede komplikationer for virksomheder

Flere af de interviewede virksomheder peger på, at der er et besparingspotentiale ved at tillade virksomhederne at indregne initialmargin (IM) i deres registrerede aktiver. Dette skyldes, at visse selskabers aktiver ikke i høj grad overstiger deres forsikringsmæssige hensættelser. Hvis de ikke kan inkludere initialmarginen i deres registrerede aktiver, må selskaberne derfor enten begrænse deres derivathandel, hvilket hovedsageligt bruges til risikoafdækning, eller søge yderligere kapital. Hvis de må søge yderligere kapital, har det en klar omkostning for virksomhederne. Tilsvarende kan en lavere grad af risikoafdækning gennem derivathandel også have klare negative konsekvenser.

Virksomhederne undrer sig over, hvorfor usikkerheden ved andre investeringer, som de ser som ækvivalente med IM, ikke skal indregnes.

Én af de fem virksomheder som har udtalt sig om emnet udtaler dog, at de ser det som fornuftigt at der er begrænsninger på, hvor mange derivater virksomhederne kan holde.

Virksomhederne oplever også, at der er væsentlige administrative omkostninger forbundet med at sikre, at registeret til enhver tid svarer til de forsikringsmæssige hensættelser.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Der gives tilladelse til at indregne initialmarginen (IM) i de registrerede aktiver
- F&P har foreslået at Danmark - i stedet for at stille krav om registrerede aktiver - implementerer Solvens II-direktivets konkursmodel, hvor forsikringstagere gives en generel fortrinsret til at blive fyldestgjort i et forsikringsselskabs aktiver forud for andre kreditorer. F&P's forslag er ikke blevet kommenteret af de interviewede virksomheder.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Muligheden for at inkludere IM i de registrerede aktiver vil ligestille danske virksomheder med både de europæiske virksomheder, der er omfattet af konkursmodellen, og med de lande, som forventes at tillade medtagelsen af IM i registreret (Tyskland).
- En ændring af model for saneringsforanstaltning til en konkursmodel vil medføre en betydelig lettelse af administrative byrder for forsikrings- og pensionsselskaberne generelt. Byrder som selskaber beliggende i lande, der er omfattet af konkursmodellen ikke har, og man vil dermed opnå en konkurrencemæssige ligestilling med disse lande.
- I en række situationer vil det stille de forsikrede bedre såfremt de får fortrinsret til samtlige selskabets aktiver (konkursmodel) fremfor fortrinsret til en delmængde af selskabets aktiver (register over registrerede aktiver).

Ulemper ved identificerede løftestænger

- IM er kursfølsom i forhold til almindelige kursudsving på de finansielle markeder generelt. Der er således en kursrisiko på aktivet.
 - I visse situationer vil det stille de forsikrede ringere, såfremt de får fortrinsret til samtlige af selskabets aktiver (konkursmodel) fremfor fortrinsret til en delmængde af selskabets aktiver (register over registrerede aktiver), da aktiverne ikke nødvendigvis er frie og ubehæftede. Dette omfatter dog ikke kunder, der er dækket af garantifonden for skadesforsikring, idet deres krav dækkes af garantifonden, og garantifonden indtræder i skadeslidtes sted.
-
-

6 Praksis vedrørende tilladelse af nulvægtning af koncerninterne eksponeringer

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Artikel 113 i CRR indeholder det grundlæggende krav om, at et institut i beregningen af de risikovægtede eksponeringer skal anvende risikovægte. Opgørelsen af de risikovægtede eksponeringer er grundlaget for beregningen af instituttets kapitalkrav.

Hvis der er tale om en koncernintern eksponering, så kan institutter i henhold til CRR art. 113, stk. 6, få tilladelse af den kompetente myndighed (i Danmark Finanstilsynet) til at anvende en risikovægt på 0% (nulvægtning) for den koncerninterne eksponering. En koncernintern eksponering kan fx være et lån til et datterselskab, eller en garanti for et datterselskabs forpligtelser. Der fremgår desuden fem betingelser, som skal være opfyldt, for at en tilsynsmyndighed har mulighed for at give en sådan godkendelse:

- a) Modparten er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav.
- b) Modparten indgår i fuldt omfang i den samme konsolidering som instituttet.
- c) Modparten er underlagt de samme risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer som instituttet.
- d) Modparten er etableret i samme medlemsstat som instituttet.
- e) Der er ingen nuværende eller forudsete væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for øjeblikkelig overførsel af kapital eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til instituttet.

Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt en risikovægt på 0% må benyttes eller ej med udgangspunkt i en individuel og konkret tilsynsmæssig vurdering af det pågældende institut. Finanstilsynets praksis er, at en tilladelse til en nulvægtning kan blive givet, hvis et institut påviser, at betingelserne for en nulvægtning er overholdt, og at Finanstilsynet efter en konkret vurdering når frem til, at risikoen ikke bliver undervurderet som følge af en nulvægtning. Finanstilsynet ser således ikke isoleret på, om de fem betingelser er opfyldt, men anlægger endvidere en samlet individuel vurdering.

Det gælder helt generelt, at opgørelsen af kapitalkravet ikke må blive misvisende, og Finanstilsynet skal derfor inddrage dette hensyn i udøvelsen af bemyndigelserne ifølge CRR. Dette gælder, uanset at der samtidig, som i dette tilfælde, er konkrete minimumsbetingelser, som også skal være opfyldt, da hensynet bag reglen i modsat fald ikke vil blive varetaget.

Formålet er at sikre, at opgørelsen af kapitalkravet er retvisende, dvs. at kapitalkravene er korrekt opgjort baseret på instituttets risici. En tilladelse til nulvægtning, hvor en sådan ikke er berettiget ud fra en bredere betragtning om korrekte kapitalkrav, vil derimod lede til et for lavt opgjort kapitalkrav og en undervurdering af risikoen.

De konkrete udfald omkring nulvægtning i Danmark afspejler Finanstilsynets individuelle og konkrete vurdering af, hvorvidt nulvægtning er berettiget i det enkelte tilfælde, herunder om kapitalkravet ved nulvægtning fører til en undervurdering af risikoen. I de tilfælde hvor nulvægtning ikke er berettiget ud fra en sådan vurdering, skal Finanstilsynet som led i opfyldelsen af sine forpligtelser ifølge CRR undlade at godkende nulvægtning.

Finanstilsynet har tidligere givet en sådan tilladelse til et dansk pengeinstitut, som dog ikke længere eksisterer. To andre institutter er vejledt om, at de ville få afslag på en ansøgning baseret på en individuel og konkret vurdering. I Danmark er pt. fire institutter potentielt berørt.

Dansk regulering

Der er ikke dansk regulering. Spørgsmålet vedrører Finanstilsynets praksis vedrørende ansøgning i henhold til CRR art. 113, stk. 6.

EU-regulering

Art. 113 i CRR omhandler beregning af risikovægtede eksponeringer, og stk. 6, omhandler nærmere risikovægtningen af koncerninterne eksponeringer til 0% og myndighedernes godkendelse heraf.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Fondsmæglerselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Forslaget vedrører Finanstilsynets praksis ved vurdering af anmodninger om tilladelse til nulvægtning af koncerninterne eksponeringer. CRR art. 113, stk. 6, nævner alene de fem betingelser, og forholder sig ikke til, om myndighederne derudover foretager en individuel vurdering.

Det gælder dog helt generelt, at opgørelsen af kapitalkravet ikke må blive misvisende, og Finanstilsynet skal derfor også inddrage dette hensyn i udøvelsen af bemyndigelserne ifølge CRR.

Finanstilsynet har oplyst, at der på Implementeringsrådets foranledning er igangsat et nabotjek på Finanstilsynets praksis omkring tilladelser til nulvægtning af koncerninterne eksponeringer, som skal tage stilling til, om den danske praksis er i overensstemmelse med praksis i andre Europæiske lande.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N=5$

Byrdens type

- Kapitalbindende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrden driver omkostninger gennem binding af kapital internt i virksomheden. Rammer større koncerner med flere forskellige forretningsben.

Byrden rammer konkurrenceevnen i forhold til andre europæiske lande, hvor de finansielle institutioner ikke skal opfylde de samme kapitalkrav som de danske virksomheder skal, når de eksponerer internt.

Den administrative byrde vurderes ikke tung, da de interne eksponeringer skal registreres uanset, hvordan de vægtes. Det er således kapitalbelastningen, der er den reelle byrde.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Virksomheder gives tilladelse til at nulvægte koncerninterne eksponeringer såfremt de fem betingelser i CRR art. 113 stk. 6 er opfyldt.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En tilpasning af praksis, så tilladelse til nulvægtning af koncernintern eksponering gives når de 5 krav er opfyldt vil være en fuld afhjælpning af byrden for virksomhederne og vil føre til besparelser ved at frigive kapital.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En lempelse kan påvirke den finansielle stabilitet negativt, da bankerne vil skulle binde mindre kapital.

7 Det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Fondsmæglerselskaber er i forhold til det operationelle set up generelt reguleret på lige fod med penge- og realkreditinstitutter, selvom de ikke yder kreditgivning på samme vis som penge- og realkreditinstitutter. Dog er reguleringen tungest for fondsmæglerselskaber I, jf. FIL § 5, stk. 1, nr. 35.

Formålet med den omhandlede regulering er overordnet set at sikre en betryggende ledelse og styring af fondsmæglerselskaber.

Dansk regulering

Lov om finansiel virksomhed samt bekendtgørelser udstedt i medfør af loven.

EU-regulering

CRR/CRD IV og MIFID II, herunder delegerede forordninger og direktiver.

Påvirkede virksomhedstyper

x Fondsmæglerselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Den danske regulering af området følger i høj grad EU-reguleringen, ligesom Finanstilsynet anlægger en proportionalitetsbetragtning.

EBA (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) har den 29. september 2017 offentliggjort "Opinion on the design of a new prudential framework for investment firms", som er svar på EU-Kommissionens "Call for Advice" vedrørende etablering af nye tilsynsmæssige rammer for de fondsmæglerselskaber, hvor de tilsynsmæssige rammer i CRDIV /CRR ikke er hensigtsmæssig. EBA anbefaler en opdeling af fondsmæglerselskaber i tre grupper.

Anbefalingerne omfatter også, at flere af reglerne i forhold til det organisatoriske set up i CRD IV's ikke bør videreføres for de ikke systemisk vigtige eller de ikke banklignende fondsmæglerselskaber (gruppe 2 og 3 selskaberne) og særligt ikke for de små fondsmæglerselskaber (gruppe 3 selskaberne). Bag anbefalingerne ligger også, at det organisatoriske set up for fondsmæglerselskaber også er reguleret af MiFID II.

Proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici indgår således i opinionen.

Anbefalingerne står for at skulle implementeres i EU-lovgivningen, og udkast til regulering blev offentliggjort den 19/12-2017, hvorefter forhandlingen af reguleringen påbegyndes. Disse anbefalinger lægger op til en højere grad af proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici. Finanstilsynet har oplyst at de danske danske interessenter vil blive hørt i forbindelse med forhandlingerne og den efterfølgende implementering i dansk lov.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N=2$

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrden er vurderet af ét stort og ét lille fondsmæglerselskab. Byrden opleves forskelligt afhængigt af selskabets størrelse. Krav til det operationelle setup vurderes ikke at være byrdefuldt for det store fondsmæglerselskab.

Interviewet med et mindre fondsmæglerselskab bekræfter Fondsmæglerforeningens hypotese om, at byrden er tung for de mindre virksomheder, der oplever at skulle leve op til en række politikker og arbejdsgange, der er byrdefulde og virker unødvendige i forhold til selskabets forretningsområde og kompleksitet.

Kravene til det operationelle setup hos fondsmæglerselskaber opleves som uproportionalt i forhold til den risiko, der knytter sig til selskaberne. Eksempelvis tager lovgivningen ikke hensyn til, hvorvidt en fondsmægler har en stor eller lille licens, hvilket kunne udgøre en relevant skelnen.

Krav til udarbejdelse af politikker, funktionsadskillelse, afviklingsberedskab, whistleblowerordninger, udførlige referater fra bestyrelsesmøder mv. nævnes som eksempler på krav, der i små fondsmæglerselskaber virker unødige i forhold til den risiko, som selskaberne udgør.

Det bemærkes, at kravene i sidste ende medvirker til øgede omkostninger for kunder.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Der kan i højere grad anlægges en proportionalitetsbetragtning i forhold til de EU-krav, der er til fondsmæglernes operationelle setup, så der i stedet for faste krav til selskaberne anlægges en risikobaseret tilgang, der tager højde for virksomhedernes størrelse og kompleksitet.
 - I EU-forhandlingerne om den nye regulering lægges der vægt på bibeholdelse af de elementer, der sikrer proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici.
-

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det forventes, at de administrative omkostninger vil blive reduceret for mindre fondsmæglerselskaber.
-

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En mere risikobaseret tilgang til de mindre fondsmæglerselskaber forventes ikke at have en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet eller forbrugerbeskyttelse, da der netop tages højde for kompleksiteten og risikoen i den pågældendes forretning i fastlægnings af krav. En endelig vurdering af effekten vil afhænge af hvilke krav der lempes ud fra et proportionalitetshensyn.
-

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Der foreligger på nuværende tidspunkt (15. januar) udkast til ny EU-regulering, der lægger op til en højere grad af proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici, i tråd med løftestængen.
-

8 Adgang til brug af digital post

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Digital Post er en løsning til modtagelse af digital post fra offentlige myndigheder. Den nuværende løsning leveres af e-Boks A/S på en kontrakt, der varer frem til 2020. Posten fra det offentlige kan i dag ses i e-Boks' egen løsning på deres hjemmeside.

Med lov om digital post blev der skabt hjemmel til, at al skriftlig kommunikation fra offentlige myndigheder til borgere og virksomheder foregår digitalt i form af sikker e-post via digital post. Den digitale postløsning forudsætter anvendelse af nemID.

Alle personer over 15 år bosiddende i Danmark og alle juridiske personer med CVR-nummer er omfattet af digital post, med mindre de konkret bliver fritaget (fx ældre personer pga. manglende brug af IT). Retsvirkningerne af en meddelelse, som er kommunikeret af en offentlig myndighed med digital post, er de samme, som hvis meddelelsen er leveret med papirbaseret post.

Hensynet bag reglerne om digital post og myndighedernes anvendelse af digital post er at effektivisere og smidiggøre kommunikation mellem borgere/ virksomheder og det offentlige, og samtidig tilvejebringe en sikkerhed i kommunikationsformen. Spørgsmålet om indførelse af obligatorisk anvendelse af digital post (for offentlig kommunikation) har været genstand for stor debat.

Ud af ca. 4,8 mio. borgere, som er omfattet af loven, er ca. 90 pct. tilmeldt og 9,5 pct. fritaget (tal fra Danmarks Statistik 6. oktober 2017).

Den finansielle regulering lægger til grund, at kunderne skal have information på en række områder. Dette kan alene ske til en elektronisk postkasse, når kunderne positivt har tilvalgt dette. En række banker har en standardformular til brug for indgåelse af aftale med nye kunder om levering til e-Boks' løsning. Standardformularen underskrives af kunden i forbindelse med afgivelse af en række øvrige underskrifter. På nogle områder sker det stadig med papirpost af andre årsager.

Dansk regulering

Lov om digital post fra offentlige afsendere.

EU-regulering

Ikke EU-reguleret for den finansielle sektor.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Der er ikke tale om et område, som er direkte EU-reguleret.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N = 13

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Mulighed for brug af digital kommunikation, f.eks. gennem e-Boks, med kunderne uden forudgående samtykke opleves af et højt antal virksomheder som et vigtigt område. Mange virksomheder giver således udtryk for en betydelig interesse i at kunne bruge digital post uden samtykke, da der ofte er knyttet besvær til at indhente samtykke til dette.

Adgang til brug af digital kommunikation med kunderne uden samtykke vil kunne reducere papir- og portoomkostninger samt medvirke til, at breve når ud til kunder hurtigere end ved almindelig post.

På baggrund af overstående, gives der udtryk for, at adgang til brug af digital kommunikation med kunderne uden indhentning af samtykke vil kunne give lettelser for både virksomheder og forbrugere.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Muliggøre adgang for brug af digital post uden samtykke fra kunden. I stedet får kunderne ret til at fravælge elektronisk kommunikation i stedet for aktivt at tilvælge (opt-out i stedet for opt-in).

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En muliggørelse af adgang til brug af digital post uden samtykke fra kunden forventes at have en meget positiv effekt på de virksomheder, der oplever byrden grundet porto-besparelse samt generel ressourcebesparelse, som følge af ikke at skulle indhente samtykke.
- De personer, der som følge af forslaget overgår fra brevpost til digital post, vil kunne opleve nogle fordele i form af højere leveringssikkerhed og hurtigere kommunikation.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Muliggørelse af digital post uden samtykke fra kunden medfører nogen risiko for forbrugerbeskyttelsen, da udgangspunktet for kommunikation med kunden ændres. Der kan f.eks. være situationer, hvor en ældre borger ikke får fravalgt elektronisk kommunikation og således overgår til digital post, selvom der ønskes brevpost.
- Denne risiko vil ikke være ligeligt fordelt på de berørte forbrugere, da det forventes at nogle, især yngre, forbrugere vil være positive overfor ændringen, hvorimod andre forbrugere, især ældre, vil være mindre positive overfor at overgå til digital kommunikation som udgangspunkt, selvom der er mulighed for at fravælge elektronisk kommunikation.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Det bemærkes, at gevinsten af løftestængen eventuelt vil begrænses af, at nogle digitale løsninger, såsom e-Boks, ikke kan bruges af udlændinge, der ikke har NemID. Ligeledes bemærkes det, at en lettelse møntet udelukkende på e-Boks, og ikke digital post generelt, vil kunne medvirke til en uhensigtsmæssig monopolisering af kommunikationskanalen. Det er derfor vigtigt, at en lempelse retter sig på en valgfri elektronisk kommunikationskanal, der eksempelvis også kan udgøres af kundens netbank eller andre løsninger.
 - Forsikring & Pensions forslag går på at private virksomheder bør kunne komme på Digitaliseringsstyrelsens liste over enheder der kan benytte digital post, pt. gennem e-Boks, uden indhentning af samtykke. På nuværende tidspunkt er det udelukkende offentlige myndigheder der er på denne liste.
-

9 Omfanget af supplerende indberetninger

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

De finansielle virksomheder indberetter fast en række oplysninger til Finanstilsynet. I tillæg hertil skal de indberette supplerende oplysninger efter behov.

Formålet med indsamling af oplysninger er typisk at understøtte tilsynsvirksomheden og tilvejebringe et sammenligneligt datagrundlag eller at skabe transparens og modvirke markedsmisbrug. Visse oplysninger belyser et aktuelt risikotema målrettet og fokuseret på de væsentlige variable og i en detaljeringsgrad, der ellers ikke er adgang til.

Behovet for supplerende indberetninger kommer dels fra Finanstilsynet, dels fra internationale sammenhænge (typisk fra EBA (ESA'erne), ESRB, ECB og EIOPA) eller er politisk bestemt (fx god skik for risikable boliglån).

Finanstilsynet har hjemmel til at videregive oplysninger til disse institutioner, som ikke selv har hjemmel til at indhente oplysninger. Der efterspørges data, der ikke er dækket af de faste indberetninger, til at vurdere effekten forud for nye tiltag, lovgivning mv. Ved at bidrage med data for danske kreditinstitutter og dermed belyse danske forhold kan hjælpes til at varetage danske interesser i internationale fora.

Dansk regulering

FIL samt et bredt antal regler og administrativ praksis.

EU-regulering

Spørgsmålet relaterer sig til et bredt udsnit af den finansielle EU-regulering, herunder CRR, EMIR, MIFIR, SFTR og Solvens II.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Da der er tale om et bredt udsnit af hhv. EU-regler og nationale regler og praksis, kan spørgsmålet om eventuel overimplementering ikke vurderes under ét.

1b. Nabotjek

Erfaringer fra Tyskland

- Den tyske tilsynsmyndighed forsøger at begrænse mængden af information, der kræves indberettet fra virksomheder. Siden finanskrisen er der dog sket en stigning i antallet af oplysninger, som tilsynet anmoder virksomheder om.
- Den umiddelbare vurdering fra den tyske tilsynsmyndighed er, at virksomheder oplever mængden af ad-hoc-rapportering som stigende og byrdefuld.
- Den tyske tilsynsmyndighed modtager rapporter i forbindelse med hændelsesrapportering, jf. kravet fra PsD2 (nuværende tidspunkt, Masi).
- Den tyske tilsynsmyndighed har en registrerings- og publiceringsplatform, der også fungerer som én central rapporteringskanal.
- Tyske myndigheder forsøger at foretage en koordineret indsats mellem sig for at sikre, at data genbruges på tværs af myndigheder. Således er det ikke tilsynets indtryk, at virksomheder oplever, at de bliver bedt om at indberette de samme oplysninger flere gang af forskellige myndigheder.

Erfaringer fra Nederlandene

- For banker er supplerende indberetning begrænset til ad hoc-indberetninger og midlertidig dataindsamling. I forbindelse med tilsyn af banker er disse forpligtet til at indberette et antal rapporter. Ligeledes efterspørges der ofte ad hoc-rapporter fra banker.
 - For pensionsselskaber indsamler myndighederne både faste indberetninger og ad hoc-indberetninger som følge af national lovgivning. Ad hoc-indberetninger indsamles på frivillig basis.
 - Implementering af Solvens II direktivet (artikel 35) i national lovgivning tillader myndighederne at kræve indberetning fra forsikrings-selskaber af hvilket som helst data på hvilket som helst tidspunkt til brug for tilsyn af forsikringsvirksomheden.
 - Mandatet til supplerende indberetning stammer fra *Wet op het financieel toezicht*, artikel 1.72-1.74 (*Act on Financial Supervision*).
 - Mængden af supplerende indberetninger fra banker er steget over årene, men er på nuværende tidspunkt stabil. Krise-relaterede indberetninger er blevet erstattet af tematiske eftersyn etc. Adskillige ad hoc-rapporter er ved at blive redesignet til faste indberetninger.
 - For pensionsselskaber er mængden af supplerende indberetninger stigende.
 - Faste indberetninger indsamles via én central kanal. Ad hoc indberetninger indsamles gennem en række forskellige kanaler.
 - Der arbejdes på nuværende tidspunkt på at forbedre deling af data på tværs af de offentlige myndigheder. Tilsynsmyndigheden forbedrer sig i forbindelse med genbrug af data og deling af data med andre myndigheder både nationalt og internationalt.
 - Ligeledes arbejder tilsynsmyndigheden på at kombinere en række forskellige datakrav i én datamodel, der vil gøre det lettere og mere effektivt for både banker og tilsynsmyndigheden i forbindelse med indberetning. Herunder er der taget initiativer i forbindelse med mulighederne for at udnytte 'big data' og meget granuleret data bedst muligt.
-

Erfaringer fra Sverige

- På bankområdet eksisterer der en række faste og ad hoc-rapporteringskrav i supplement til hvad der kræves af EU-lovgivning.
 - For forsikringsområdet er der, ud over de harmoniserede rapporteringskrav fra Solvens II, yderligere nationale definerede regelmæssige rapporteringskrav (både kvartalsvise og årlige).
 - Kravet om at yderligere regelmæssig national rapportering er begrænset af Solvens II-kravene og kan ikke indeholde samme data/oplysninger, som allerede er indsamlet via Solvens II-rapportering, og er begrænset til situationer, hvor yderligere data er nødvendige for at føre tilsyn på tilstrækkeligt højt niveau.
 - De regelmæssige rapporter indsamlet fra forsikringsselskaber er forskellige afhængig af, om oplysningerne indsamles fra skades- eller livsforsikring eller pensionsselskaber.
 - De supplerende nationale rapporteringskrav bygger i vid udstrækning på tidligere SI-rapporteringskrav, hvilket er motiveret af, at disse indeholder krav til data til statistiske informationsformål.
 - Det er den svenske tilsynsmyndigheds vurdering, at hovedparten af de ønskede data i den nationale regelmæssige rapportering er - anslået til 70 procent for livsforsikringsselskaber og 90 procent for skadesforsikringsselskaber - er data, der hovedsagelig er nødvendige til statistiske formål.
 - I forhold til krav om ad hoc rapportering forekommer dette primært i tilfælde hvor oplysninger er nødvendige for tilstrækkelig tilsynsundersøgelse og risikovurdering, eller når der indtræffer væsentlige begivenheder, der nødvendiggør rapportering af data. Andre anmodninger om data er oftest frivillige.
 - Det er ikke myndighedernes vurdering, at der umiddelbart er en tilvækst i mængden af ad hoc rapporteringskrav.
-

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N = 13$

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Virksomhederne oplever en stigende indberetningsbyrde til forskellige myndigheder.

Virksomhederne oplever, at det i høj grad er ad-hoc-forespørgsler, der er byrdefulde, da de faste indrapporteringer sættes i system, hvorefter de kører automatisk. Omkostningerne er derfor i etableringen af disse systemer samt i de uforudsete ad-hoc-indberetninger. Virksomhederne oplever ikke, at myndighederne tager højde for de omkostninger, de har, når de anmoder om ad-hoc-indberetninger. Derudover oplever virksomhederne, at de ofte bliver bedt om at indberette samme data til forskellige myndigheder. Virksomhederne efterspørger i den sammenhæng at myndighederne i højere grad genbruger indberetninger på tværs.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Finanstilsynet og Nationalbanken har den fælles indberetningsplatform FIONA, hvori alle faste indberetninger skal indberettes. Derudover har Finanstilsynet og Nationalbanken indgået et datafællesskab, hvorigennem de to myndigheder får adgang til hinandens data for at skabe en bedre udnyttelse af data på tværs. Dette samarbejde kan udvides til at samtænke indberetninger, så virksomhederne indberetter større samlede indberetninger, i stedet for flere små til hver myndighed. Derudover kan det øge gennemsigtigheden på tværs af myndigheder om, hvilke data der allerede er indberettet, og derved øge genbrugen af indberettet data og antallet af indberetninger.
- Nogle forsikringsvirksomheder efterspørger at FT bruger samme format som EU-institutionerne, så data ikke skal opgøres flere gange.
- FT kan tage en dialog med virksomhederne om, hvad FT har brug for, og så kan virksomhederne give indspil på, hvordan det kan leveres. En sådan ændring gør det muligt i højere grad at genbruge eksisterende informationer i virksomhederne.
- Der bør sættes fokus på at undersøge, hvordan man kan tilskynde virksomhederne til i højere grad at automatisere indberetningerne og benytte FIONAs funktionalitet til at sikre automatiseret dataindberetning direkte fra virksomhedernes

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En højere samtænkning af indrapportering og dialog med virksomhederne inden forespørgslerne kan forventes at lette rapporteringsbyrderne for de berørte virksomheder.
- Øget brug af FIONAs API'er vil medføre besparelser for virksomhederne, da de vil kunne automatisere en større andel af deres indrapporteringer.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Hvis omfanget af supplerende indberetninger mindskes, risikerer FT at miste betydningsfuld information i tilsynsarbejdet. En risiko er, at for at kunne dække behovet for denne information kan det i stedet føre til flere faste indberetninger. Det kan føre til større faste byrder.
- Krav om europæiske formater kan medføre større byrder for fx de mindre virksomheder
- En højere grad af samtænkning af rapporteringskrav forventes ikke at have en effekt på hverken finansiel stabilitet eller forbrugerbeskyttelse, da formålet ikke er at have en mindre grad af rapporteringer, men i stedet at de rapporteringskrav der er, i højere grad følger allerede etablerede formater eller er udformet i dialog med virksomhederne, så eksisterende information i virksomhederne kan genbruges.

10 Daglig opgørelse af LCR for visse pengeinstitutter

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Byrdeområdet vedrører daglig opgørelse af LCR for pengeinstitutter i gruppe 2-4 og daglig opgørelse af likviditetsposition for pengeinstitutter i gruppe 4.

Som et led i den almindelige drift skal et kreditinstitut løbende opgøre sin likviditetsposition. Opgørelse af et instituts likviditetsposition kan fx indebære, at instituttet tjekker, om der er tilstrækkeligt indestående på relevante konti til, at instituttet er i stand til at gennemføre betalinger på vegne af kunder. Der findes ikke en entydig måde at opgøre likviditetspositionen på.

Et institut skal også sikre sig, at det til enhver tid kan overholde det entydigt definerede, lovfastsatte likviditetsdækningskrav, LCR-kravet, jf. artikel 4, stk. 4, i LCR-forordningen og artikel 414 i CRR.

Liquidity Coverage Ratio (LCR) skal sikre, at et institut har tilstrækkelig likviditet til at modstå et 30-dages likviditetsstress. LCR angiver den mængde likvide "høj kvalitetsaktiver", som et institut skal have i sin beholdning for at kunne modstå det kortsigtede likviditetsstress.

LCR-kravet har til formål at styrke institutternes kortsigtede likviditetsrisikoprofil og skal sikre, at institutterne har en tilstrækkelig beholdning af høj kvalitets likvide aktiver (likviditetsbuffer) til at imødekomme eventuelle likviditetsbehov i en 30-dages stressperiode. Daglig opgørelse af LCR har til formål at sikre, at institutterne til enhver tid kan overholde LCR, og at institutterne dermed overholder LCR-forordningen og har en forsvarlig likviditetsstyring.

Med likviditetsrisici forstås risikoen for, at en virksomheds omkostninger til likviditetsfremskaffelse stiger uforholdsmæssigt meget, at manglende finansiering forhindrer virksomheden i at opretholde sin nuværende forretningsmodel, og at virksomheden ultimativt ikke kan opfylde sine betalingsforpligtelser på grund af manglende finansiering.

Det fremgår af Finanstilsynets vejledning om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter, at alle institutter forventes at opgøre deres likviditetsposition på daglig basis.

Institutterne forventes at opgøre deres LCR med følgende frekvenser:

- Realkreditinstitutter og pengeinstitutter i **gruppe 1-2**: Som udgangspunkt forventer Finanstilsynet, at alle realkreditinstitutter, systemisk vigtige pengeinstitutter og pengeinstitutter i gruppe 2 opgør LCR på daglig basis.
- **Gruppe 3 – lavt eller svingende LVR niveau**: Finanstilsynet forventer, at et pengeinstitut i gruppe 3 opgør LCR på daglig basis, hvis instituttet har et lavt LCR-niveau og/eller svingende LCR-niveau.
- **Gruppe 3-4 – højt og stabilt LCR niveau**: For gruppe 3- og 4-institutter, der har høje LCR-niveauer, og hvor overdækningen ligger stabilt over tid, vil det i udgangspunktet være tilstrækkeligt med en opgørelse af LCR på lavere frekvens.

Et pengeinstitut i gruppe 3 og 4 kan undlade at opgøre LCR dagligt, hvis det kan dokumentere, at instituttets risikostyring, likviditetsoverdækning og forretningsmodel sikrer, at instituttet overholder LCR kravet til enhver tid, selvom der ikke sker en daglig opgørelse af LCR.

Realkreditinstitutter og pengeinstitutter i gruppe 1-2 har i kraft af deres størrelse en mere avanceret likviditetsprofil end mindre pengeinstitutter har.

For pengeinstitutter i gruppe 2 skyldes dette primært, at institutterne:

- typisk modtager mange indlån regionalt.
- har transaktioner af samme type som gruppe 1-pengeinstitutter, fx repo'er.
- ofte varetager afvikling af betalinger på vegne af andre, mindre pengeinstitutter både i danske kroner og andre valutaer.

For realkreditinstitutter skyldes dette primært, at institutterne som følge af deres forretningsmodeller har udstrakt brug af markedsfinansiering og har transaktioner af samme type som gruppe 1-pengeinstitutter.

Dansk regulering

Kravet til institutterne om at opgøre og vurdere deres likviditetsposition og likviditetsrisici fremgår af ledelsesbekendtgørelsen. Finanstilsynets forventninger til institutternes opgørelse af LCR og daglig likviditetsposition fremgår af vejledningen om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter.

EU-regulering

LCR-kravet er defineret i LCR-forordningen. Den delegerede forordning har til formål at definere likviditetsbufferkravet, Liquidity Coverage Ratio (LCR).

LCR-forordningen er udstedt i henhold til artikel 460 i CRR. Både penge- og realkreditinstitutter er med CRR og CRD IV omfattet af den samme regulering på likviditetsområdet med bl.a. LCR-kravet.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Kravet om daglig opgørelse af LCR følger ikke konkret af EU-reglerne, men er et dansk administrativt/tilsynsmæssigt krav.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N=6

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrdeområdet opleves forskelligt hos de finansielle virksomheder. Store pengeinstitutter oplever ikke byrden som tung og foretager alligevel disse opgørelser til eget brug.

Nogle mindre banker, der skal leve op til kravet, peger på, at kravet om daglig opgørelse er udtryk for mangel på proportionalitet i lovgivningen. Kravet opleves som uproportionalt i forhold til den risiko som knytter sig til deres virksomhed.

Realkreditinstitutter giver udtryk for, at deres forretningsmodel og risikobillede er forskelligt fra pengeinstitutterne, da de ikke har indlånsforretning, og at daglig opgørelse af LCR er unødigt byrdefuldt i deres øjne.

Flere virksomheder peger på, at området har været særlig byrdefuldt at implementere it-mæssigt og procesmæssigt, og at det har krævet en betydelig mængde ressourcer at blive compliant på området. Ligeledes peges der på, at implementeringsprocessen ikke har været hensigtsmæssig tilrettelagt fra myndighedernes side, men at afgørelse om praksis først blev etableret på bagkant af processen, hvilket har været oplevet som en betydelig udfordring.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Lempelse af kravet for realkreditinstitutter og pengeinstitutter i gruppe 2, hvis de kan vise de har et højt og stabilt LCR-niveau eller en på anden vis mindre risikabel forretningsmodel, så de får samme muligheder for undtagelse af opgøringskrav som virksomhederne i gruppe 3 og 4.
 - Yderligere vejledning til gruppe 3-virksomheder om, hvorvidt de bør opgøre LCR dagligt, da en interviewet virksomhed udtrykte forvirring om, hvorvidt det var nødvendigt. Finanstilsynet har den 11. december offentliggjort en ny vejledning om risikostyring på likviditetsområdet, som muligvis kan afhjælpe virksomhedernes vejledningsbehov.
 - Reevaluering af hvorvidt realkreditinstitutter bør pålægges samme LCR-opgørelseskrav som banker.
-

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det kan forventes, at en lempelse af kravene vil reducere de administrative omkostninger for visse pengeinstitutter, herunder særligt gruppe 2 med høje og stabile LCR niveauer.
-

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Det kan forventes, at en lempelse af kravene i nogen grad vil øge risikoen i forhold til den finansielle stabilitet, men at effekten vil være relativt begrænset, da de berørte virksomheder ikke vil kunne undtages kravet om daglig opgørelse af LCR, medmindre de opretholder et højt og stabilt LCR-niveau.
 - Både realkreditinstitutter og pengeinstitutter i gruppe 1-2 har dog avancerede likviditetsprofiler, hvor institutternes daglige transaktioner kan påvirke LCR betydeligt. Daglig opgørelse af LCR sikrer derfor, at institutterne til enhver tid kan overholde LCR, og at institutterne dermed overholder LCR-forordningen.
-

11 Markeder for handler med UCITS

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

UCITS er "Undertakings for Collective Investments in Transferable Securities". Investeringsforeninger, SIKAVs og værdipapirfonde er alle typer af danske UCITS. Fælles for alle europæiske UCITS er, at de skal opfylde de kriterier, som UCITS-direktivet har fastsat.

UCITS direktivets artikel 50 fastsætter bl.a., hvilke markeder en UCITS' værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter skal handles på. Hvis der handles udenfor et reguleret marked eller "Multilateral Trading Facility", skal det pågældende marked være "regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, såfremt valget af en sådan børs eller et sådant marked er godkendt af de kompetente myndigheder eller fastsat i loven eller fondsbestemmelserne eller i investeringselskabets vedtægter".

Der er således adgang for en UCITS til at fastsætte i sine vedtægter, hvilke markeder der handles på inden for disse rammer.

UCITS-direktivets bestemmelser er implementeret i § 139 i lov om investeringsforeninger m.v.

Formålet med reglerne i UCITS-direktivet samt den danske lov er generelt at beskytte investorerne ved at stille krav til de markeder, som en UCITS må investere på.

Finanstilsynet har udstedt en vejledning om hvilke markeder en dansk UCITS kan investere på i henhold til § 139 i lov om investeringer m.v.

Vejledningen skal sikre en forståelse af kravet i § 139, jf. § 2, nr. 17 om, at markedet skal være reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt. Branchen har ingen direkte pligt til at følge vejledningen, men virksomhederne skal kunne dokumentere over for Finanstilsynet, at et marked, som UCITS'en investerer på, opfylder betingelserne om, at markedet skal være reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt.

Den danske UCITS skal endvidere underrette Finanstilsynet, når den danske UCITS har truffet beslutning om, at den kan investere uden for et reguleret marked eller "Multilateral Trading Facility" og erklære at markedet opfylder betingelserne for være regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt.

Kravet om en erklæring skal ses som en investorbeskyttelsesregel. En UCITS' bestyrelse skal sikre, at der ligger en forsvarlig praksis til grund ved anbringelse af UCITS'en midler på et "eksotisk" marked. Dette er i tråd med den pligt som en bestyrelse har til at fastsætte investeringsstrategien for en UCITS. Uanset om der er krav om erklæring eller ej skal virksomhederne sikre sig, at det marked, som de placerer UCITS'ens midler på, er reguleret, regelmæssigt arbejdende, anerkendt og offentligt, jf. § 2, nr. 17, i LIF.

Finanstilsynet modtager maksimalt en erklæring om året.

Dansk regulering

UCITS-direktivets bestemmelser er implementeret i § 139 i lov om investeringsforeninger m.v. Finanstilsynet har endvidere udstedt en vejledning for at sikre, at de markeder, som den danske UCITS (investorerne) midler placeres på, har en tilstrækkelig høj standard. Vejledningen fastsætter derfor krav til indretningen af og funktionen på de markeder, som den danske UCITS midler kan placeres på i henhold til § 139 i lov om investeringsforeninger mv. Endelig er der krav om, at den danske UCITS skal underrette Finanstilsynet, når den har truffet

beslutning om, at den danske UCITS kan investere uden for et reguleret marked eller "Multilateral Trading Facility".

EU-regulering

UCITS direktivets regler om, hvilke markeder en UCITS' værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter skal handles på, findes i direktivets art. 50.

Påvirkede virksomhedstyper

x UCITS

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Kravene til markedet følger direkte af UCITS-direktivet, mens indberetningspligten følger af den danske investeringsforeningslov. I den danske vejledning findes de detaljerede krav, der skal indgå i vurderingen af kriterierne i loven. Vejledningen folder reglerne ud i relation til de forhold, UCITS'en skal undersøge, inden den beslutter at investere på markedet.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N=4

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Enkelte virksomheder giver udtryk for at det er byrdefuldt at foretage og indberette omfattende undersøgelser af de enkelte markeder/børser, hvor deres værdipapirer handles. Byrden hæmmer konkurrenceevnen, da reglerne er danske.

Det bør bemærkes at virksomhederne alene skal indberette navnet på det nye marked, som de vil handle på, og samtidig erklære at markedet lever op til de krav, som loven foreskriver. Virksomheder skal altså ikke indberette de undersøgelser, som de har foretaget for at sikre, at markedet lever op til reglerne.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

- Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden**
- At der anlægges en direktivnær implementering, således at kravene til markederne opretholdes, men indberetningspligten afskaffes.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det forventes, at en direktivnær implementering vil afhjælpe byrden i nogen grad og øge de danske UCITS konkurrenceevne, da kravene i nogen grad er danske.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Det kan forventes, at forslaget kan have en lille negativ effekt på forbrugerbeskyttelsen.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Det bør bemærkes, at byrden for virksomhederne er todelt. Første og største del er relateret til virksomhedernes undersøgelse af markederne. Denne stammer fra UCITS direktivet. Anden del er indberetningspligten, som løftestangen foreslår at afskaffe. Løftestangen berører altså kun den ene, mindre del af byrden, da hovedbyrden stammer fra UCITS direktivet.
-

12 Strukturen i lov om finansiel virksomhed (FIL)

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Lov om finansiel virksomhed (FIL) blev oprindeligt indført i 2003 som led i en forenklet lovstruktur på det finansielle område. Loven samlede reglerne for de forskellige finansielle aktører med henblik på at gennemføre en regelforenkling og regelmodernisering, hvilket skulle bidrage til at lette de administrative byrder. De tidligere sektorlove (lov om banker og sparekasser, lov om fondsmæglerselskaber, lov om realkredit, lov om forsikringsvirksomhed, lov om udstedere af elektroniske penge, samt lov om sparevirksomheder mv.) blev ophævet.

Formålet med en samlet lov om finansiel virksomhed var således i høj grad at skabe et samlet overblik over reguleringen til gavn for både kunder og virksomhederne.

Den finansielle sektor er som følge af den finansielle krise i høj grad præget af en omfattende EU-regulering, som hele tiden vokser. Der er bl.a. ca. 150 forordninger, som regulerer det finansielle område. EU-reguleringen for finansielle virksomheder har samtidig vist sig at være meget forskellig, da reglerne er rettet specifikt mod de enkelte finansielle sektorer og aktører. Det skyldes ud over meget forskellige produkter også de forskellige kapitalforhold. Samtidig er der en del national regulering – både i FIL og i supplerende love på forskellige områder, fx forsikringsaftaleloven for forsikringsbranchen, som gør, at den strukturelle forenkling med tiden er blevet udvisket.

Som følge af den omfattende og komplekse EU-regulering og den supplerende nationale er det svært at få overblik over den relevante regulering for en specifik branche for både kunder og virksomheder. Her er FIL ikke til hjælp, fordi dens struktur i sig selv er blevet kompleks.

Dansk regulering

Lov om finansiel virksomhed.

EU-regulering

Hele reguleringen af den finansielle sektor.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Der er ikke formkrav i EU-reguleringen af den finansielle sektor, som tilsiger, at den nationale implementering skal ske i en samlelov som FIL.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N = 15

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Virksomhederne vurderer generelt, at lovgivningen er kompliceret at navigere i, hvilket gør det svært at vurdere hvilke regler de er underlagt. FIL er en del af dette, men problemstillingen knytter sig også an til samspillet mellem forskellige dele af lovgivningen samt EU-regulering som AML, MIFID, Solvens II, GDPR osv.

I de gennemførte interview er virksomhederne blevet spurgt om de oplever strukturen i Lov om Finansiell virksomhed som en byrde. Resultaterne fra de gennemførte interviews indikerer, at virksomhederne deler den bekymring at FIL er blevet for kompleks, og at regler tiltænkt et bestemt forretningsområde også gøres gældende for andre typer af virksomhed med et andet risikobillede. Dette er fx tilfældet for virksomheder der har flere forretningsben og tilbyder ydelser indenfor forskellige områder (bank, forsikring, pension mv.).

Flere virksomheder peger på, at FIL er kompliceret at navigere i, men ikke nødvendigvis tror at en opdeling af FIL vil afhjælpe den bredere problemstilling omkring øget kompleksitet i den finansielle regulering.

Flere virksomheder har efterspurgt at den finansielle regulering i højere grad tilrettelægges, så det er aktiviteten og ikke typen af virksomhed som reguleres og at der gives en større grad af fleksibilitet så det i højere grad baseres på hvilket udfald der skal sikres fremfor hvordan dette udfald sikres.

En anden stor efterspørgsel er at sætte større fokus på formidlingen af den finansielle regulering, fx ved at etablere bedre og mere overbliksskabende søgefaciliteter og sætte øget fokus på vejledning

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

Der kan ikke på det foreliggende grundlag identificeres entydige løftestænger.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Ved en evt. omstrukturering af den finansielle regulering kan der sættes fokus på at indrette lovgivningen således, at det i højere grad er aktiviteten end virksomhedstypen som reguleres, og at lovgivningen i højere grad baseres på hvilket udfald der skal sikres fremfor, hvordan dette udfald sikres. Endvidere kan der sættes fokus på at opnå en højere grad af proportionalitet, som afspejler de enkelte virksomheders risikoprofil ift. forbrugerbeskyttelse og finansiell stabilitet.
 - Vurderingen af hvordan de ovenstående hensyn bedst sikres kan ikke på nuværende tidspunkt konkluderes, men det vil kræve en yderligere analyse af de bredere problemstillinger i forhold til lovgivningens struktur, og hvad der er muligt ift. EU-lovgivningen. Det er værd at bemærke, at en række virksomheder udtaler sig negativt om en fuldstændig opdeling af FIL. Derimod foretrækker de den nuværende samlede FIL, men med større fokus på hvilke virksomheder der underlægges hvilke krav (mere søgbar og bedre formidlet regulering).
-

13 Pligt til at udarbejde halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikringsselskaber

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Finansielle virksomheder har pligt til at aflægge både årsrapport og halvårsrapport. For ikke-finansielle virksomheder er der kun pligt til at aflægge halvårsrapport, hvis der er tale om børsnoterede selskaber eller statslige selskaber (regnskabsklasse D).

Baggrunden for reglerne om aflæggelse af års- og delårsrapporter i den finansielle sektor er et ønske om at understøtte tilliden til sektoren via gennemsigtighed i virksomhedernes regnskaber, som følge af deres samfundsmæssige betydning.

Halvårsrapporten er med til at give investorer og andre regnskabsbrugere, herunder forsikringstagere, adgang til regelmæssig opdateret viden om virksomhederne, så de kan følge med i den økonomiske udvikling, herunder investeringer, omkostninger og afkast af fx pensionsformuen.

Dansk regulering

FIL § 196 stk. 3 indeholder hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte regler om udfærdigelse og offentliggørelser af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten. Hjemlen er udnyttet i regnskabsbekendtgørelserne.

Reglerne om offentliggørelse af halvårsrapporter for ikke-finansielle virksomheder findes i årsregnskabslovens §§131 og 134a.

EU-regulering

Kravene om offentlighed omkring årsregnskaber stammer fra regnskabsdirektivets kapitel 7. Heraf fremgår, at der kun er krav om offentliggørelse af halvårsrapporter (artikel 30).

Der findes særregler for forsikringsselskaber i Rådets direktiv 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

Påvirkede virksomhedstyper

x Forsikrings- og pensionselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Der findes ikke i EU-direktivet krav om offentliggørelse af halvårsrapporter for ikke-børsnoterede forsikringsselskaber, hvorfor det er en særregel for den finansielle sektor i Danmark.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N = 4$

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Der bruges administrative ressourcer på udarbejdelse af halvårsrapporterne. Dog bemærkede virksomhederne at dette ikke var meget tungtvejende, men de stillede spørgsmål steg ved hensynet bag byrden.

Da virksomhederne allerede indberetter de samme data til FT, ser de ikke hensynet i forhold til finansiel stabilitet, samt tvivler på hvor mange kunder hos et forsikringselskab der læser en halvårsrapport.

Flere virksomheder havde tal for det antal gange, deres rapporter var blevet tilgået på deres hjemmeside, hvilket var 10-30 gange i løbet af et år. Det var indtrykket hos virksomhederne, at disse 10-30 visninger hovedsageligt var virksomhedernes egne ansatte og konkurrenter.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

Afskaffelse af krav om halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikringselskaber.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Afskaffelse af kravet om halvårsrapport for ikke-børsnoterede forsikringselskaber vil betyde en fuld byrdeafhjælpning for de berørte selskaber og medføre en ressourcebesparelse.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Forbrugere og analytikere vil ikke i samme grad som nu kunne tilgå opdateret information om virksomheden.
- Virksomhederne vurderes ikke at ville ændre deres adfærd og risikovillighed som følge af en afskaffelse af kravet om halvårsrapporter, da de bl.a. stadig skal indrapportere til FT, hvorfor forslaget ikke forventes at have en negativ effekt på den finansielle stabilitet.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Det bemærkes at det lave antal gange halvårsrapporterne tilgås ikke nødvendigvis er en optimal indikator for i hvor høj grad rapporterne benyttes, da der kan være journalister og analytikere, der tilgår rapporterne og videreformidler resultaterne.
-

14 Mulighed for at aflægge årsrapport efter internationale standarder på individuelt selskabsniveau

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Reglerne om aflæggelse af årsrapporter for finansielle virksomheder findes i FIL kapitel 13 og de tilhørende regnskabsbekendtgørelser. Af bekendtgørelserne fremgår også, hvornår og hvordan årsrapporten skal forsynes med koncernregnskaber.

Formålet med reglerne om årsrapporter er at sikre tillid til sektoren via gennemsigtighed omkring regnskaberne. De danske regnskabsregler er udarbejdet, så de på tværs af sektoren fremmer sammenlignelighed af virksomhedernes regnskaber og dermed letter regnskabsbrugernes læsning.

Det er obligatorisk for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder at anvende de danske regnskabsregler i årsrapporten på selskabsniveau.

Finansielle selskaber, som er børsnoterede, skal samtidig aflægge eventuelle koncernregnskaber efter IAS-forordningen dvs. efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS). Hvor både de danske regler og de internationale standarder regulerer samme forhold, gælder de internationale regnskabsstandarder forud i koncernregnskabet.

Ikke-børsnoterede finansielle virksomheder kan vælge at følge de internationale standarder ved aflæggelsen af koncernregnskab.

Det er generelt sådan, at de danske regnskabsregler er forenelige med de internationale regnskabsstandarder, men de danske regnskabsregler indeholder på visse områder mere præcise anvisninger og en større detaljeringsgrad, mens de på andre områder er mere summarisk beskrevet. De danske regler for indregning og måling er forenelige med IFRS, men de danske regnskabsregler indsnævrer mulighederne for ledelsesmæssige skøn fx ved opgørelsen af nedskrivninger på udlån. IFRS-foreneligheden af de danske regnskabsregler indebærer, at en virksomhed kan aflægge regnskab efter de danske regnskabsregler og samtidig overholde IFRS i forhold til indregning og måling.

Dansk regulering

FIL § 183, stk. 3, og regnskabsbekendtgørelserne.

EU-regulering

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IAS-forordningen).

De danske regnskabsregler skal overholde EU's regnskabsdirektiver, som er rammedirektiver.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Det fremgår af IAS-forordningen (art. 5), at medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at andre selskaber end børsnoterede selskaber udarbejder deres koncernregnskaber og/eller årsregnskaber i

overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Der har tidligere været tilladt for finansielle virksomheder at vælge at anvende de internationale regnskabsstandarder på årsregnskabet.

Med ændring af FIL i 2012 blev denne mulighed afskaffet med baggrund i erfaringer fra den finansielle krise, bl.a. forløbet med Amagerbanken. Det var vurderingen, at der var for stort rum for ledelsesmæssige skøn i opgørelsen af nedskrivninger på udlån, som kunne medføre væsentlige ændringer i nedskrivningerne. Der var derfor behov for klarere rammer i reglerne for, hvordan disse skøn kan udøves. Da det ikke er muligt at regulere de internationale regnskabsstandarder nationalt, blev det gjort obligatorisk for finansielle virksomheder at anvende de danske regnskabsregler.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N = 7$

Byrdens type

- Ressourcekrævende

..

Børsnoterede danske virksomheder, som er en del af en koncern, opfatter det som byrdefuldt at skulle udarbejde regnskab på enkelt-selskabsniveau efter de danske regler, men aflægge koncernregnskab efter IFRS. Selskaberne oplever at de danske regler begrænser de valgmuligheder, de internationale regnskabsstandarder giver.

Udarbejdelsen af regnskaber efter to forskellige regelsæt er omkostningsfuldt og betyder i visse tilfælde at selskabsregnskabet, opgjort efter nationale regler, ikke giver samme resultat, totalindkomst eller egenkapital som koncernregnskabet.

De virksomheder, der ikke er tvunget til at følge de internationale regnskabsstandarder udtaler, at de i høj grad er tilfredse med de danske regler, og ønsker derfor ikke at overgå til IFRS reglerne.

Udover den ovennævnte udfordring, der i høj grad er baseret på de nuværende regnskabsregler, så er der bekymringer om hvilken effekt det vil have når IFRS17 bliver implementeret. Forsikring & Pension udtaler:

"Beskrivelsen af reguleringens formål og indhold er udmærket dækkende for intentionerne i lovgivningen. Udfordringen for forsikringsbranchen er ..., at foreneligheden mellem den danske regnskabsregulering og IFRS standarderne ikke kan blive ved med at blive sikret i fremtiden.

IASB udstedte i maj 2017 IFRS 17 regnskabsstandard for forsikringskontrakter. IFRS 17 afviger på væsentlige punkter fra den eksisterende regnskabsbekendtgørelse på trods af, at Finanstilsynet med ændringen af regnskabsbekendtgørelsen fra 2015 havde intentioner om at implementere de bærende principper, fra det der blev IFRS 17 i den danske regnskabsbekendtgørelse.

Efter udstedelsen af IFRS 17 har det vist sig, at der stadig er store forskelle på IFRS 17 og den danske regnskabsbekendtgørelse. I denne sammenhæng skal særlig fremhæves præsentationen af resultatopgørelsen. Finanstilsynet har tilkendegivet over for Forsikring & Pension, at de ikke har mulighed for at tilpasse resultatopgørelsen i regnskabsbekendtgørelsen til den kommende IFRS 17. Dette kan ikke gøres inden for rammerne af det europæiske forsikringsdirektiv.

Med en fastholdelse af, at de børsnoterede selskaber skal aflægge regnskab på enkelt selskabsniveau efter den danske regnskabsbekendtgørelse, vil de børsnoteredes selskaber på enkelt selskabsniveau og på koncernniveau blive meget forskellige.

Eksempelvis bliver Indtægtsbegrebet meget anderledes. Det er

estimeret, at de indtægter, som forsikringsselskaberne kommer til at rapportere efter IFRS 17, vil udgøre mindre end 20 % af de indtægter, som forsikringsselskaberne rapporterer efter den danske regnskabsbekendtgørelse. Da Finanstilsynet ikke har mulighed for at ændre resultatopgørelsen som følge af forsikringsregnskabsdirektivet, kan ændringer af indtægtsbegrebet til et mere IFRS foreneligt indtægtsbegreb heller ikke implementeres i den danske regnskabsbekendtgørelse.

Derudover var formålet med ændringen af den danske regnskabsbekendtgørelse i 2015 også, at de danske regnskaber skulle være Solvens II forenelige. En yderligere implementering af IFRS 17 principper i den danske regnskabsregulering vil endvidere bryde med princippet om solvens II forenelighed."

De nedenstående vurderinger og løftestænger er baseret på reglerne som de er i dag, fremfor på baggrund af IFRS17, da de danske regler endnu ikke er tilpasset IFRS17.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Det bør undersøges hvorvidt de danske regler kan ændres, således at børsnoterede koncerner kan undgå at følge flere regelsæt ved regnskabsaflæggelse. Det er dog væsentligt at en sådan ændring ikke fjerner muligheden for at aflægge årsregnskab efter de danske særregler, da et stort antal virksomheder efterspørger dette.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Muligheden for kun at skulle følge ét regelsæt ville medføre en betydelig besparelse for de berørte koncerner. Samtidig vil det også sikre bedre sammenhæng mellem koncern- og enkeltselskabsregnskaber.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Potentiel negativ effekt ift. finansiel stabilitet, idet finansielle virksomheder som følger internationale regnskabsstandarder kunne aflægge regnskaber, der ikke er fuldt sammenlignelige med regnskaber aflagt efter de danske regler.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Hensynet til finansiel stabilitet kunne varetages gennem udlånstjek af FT frem for gennem skærpede krav til årsrapporter. Dette er tilfældet i Sverige. Det bemærkes dog at udlånstjek kan være mindre gennemsigtige end de nuværende regler, hvor principperne for tilsynets udlånsvurderinger er fastsat i regelsættet og dermed åbent og gennemsigtigt for virksomhederne.
 - F&P har udtrykt bekymring for hvilken effekt det vil have når IFRS17 træder i kraft. Vurderingerne af ovenstående er baseret på de nuværende regler.
-

15 Frister for regnskabsindberetning (KRGs og KRGC)

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Finansielle virksomheder skal foretage regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet i overensstemmelse med de skemaer og vejledninger, som tilsynet udarbejder. Kravene til indberetning fastsættes i tilsynets skemaer.

Finanstilsynet har besluttet at ensrette indberetningsfristerne for KRGs og KRGC for kreditinstitutter m.fl. med virkning for årsindberetningen 2017. Indberetningsfristerne vil fremadrettet være de samme for KRGs og KRGC som for COREP/FINREP (skemaer og frister fastsat af EU).

Formålet er en administrativ ensretning. Med de gamle frister blev kvartalsdata indberettet omtrent 20 dage tidligere end COREP, hvilket besværliggjorde institutternes opgørelse af en række poster i KRGs/KRGC og kunne nødvendiggøre en genindberetning af KRGs/KRGC i forbindelse med indberetning af COREP. Formålet er også at opnå en højere effektivitet i Finanstilsynets processer og bedre udnyttelse af ressourcer ved en kortere frist for årsindberetningen.

Ændringen medfører en kortere indberetningsfrist (11. februar) for den endelige årsindberetning i forhold til tidligere, hvor fristen var sat til den 15. marts, mens fristerne for kvartalsindberetninger forlænges fra 15 arbejdsdage efter kvartalets udløb til hhv. d. 12/5, 11/8 og 11/11 (dvs. omtrent 20 dage ekstra for KRGs og 15 dage ekstra for KRGC i 2018). Desuden bortfalder den tidlige årsindberetning, som alle institutter i gruppe 1-3 hidtidig har indberettet i januar. Ændringen i fristerne er efter det oplyste besluttet efter at Finanstilsynet har været i dialog med FinansDanmark og LOPI.

Der er lavet en overgangsordning, så virksomheder, der forventer ikke at kunne overholde indberetningsfristen første gang for årsindberetningen 2017, kan kontakte Finanstilsynet inden udgangen af 2017 og få forlænget indberetningsfristen med op til 10 bankdage.

Der er ikke i de nye indberetningsfrister gjort forskel på fristen under hensyn til børsnoterede/ikke-børsnoterede eller institutternes størrelse.

Dansk regulering

FIL § 198 omhandler regnskabsindberetningerne. Indberetningsfristerne er fastsat af tilsynet.

EU-regulering

Indberetningsfristerne for KRGs og KRGC er ikke EU-regulerede.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Fondsmæglerselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Spørgsmålet om indberetningsfristerne for de danske indberetninger er ikke reguleret af EU.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N=6

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Et begrænset antal virksomheder italesætter emnet som en byrde. Byrden fylder især for virksomheder med et lille antal medarbejdere.

Byrden opleves som et område, hvor de ændrede frister ikke er begrundet ud fra hensyn til forbrugerbeskyttelse eller finansiel stabilitet, men snarere hensyn til myndighedernes interne arbejdsgange.

Den forkortede indberetningsfrist for årsindberetningen opleves for de mindre pengeinstitutter, som en betydelig udfordring, da få medarbejdere står for udførelsen af en række sammenfaldende arbejdsopgaver, der alle knytter sig til års ultimo.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Forlænge fristen for årsregnskabsindberetning (KRGS og KRGC) for mindre pengeinstitutter.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En forlængelse af frister for årsregnskabsindberetningen (KRGS og KRGC) for mindre pengeinstitutter kan forventes at reducere de administrative omkostninger for de berørte virksomheder.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En forlængelse af frister for årsregnskabsindberetningen (KRGS og KRGC) for mindre pengeinstitutter vil ikke påvirke finansiel stabilitet eller forbrugerbeskyttelse, da fremrykningen af fristen hænger sammen med en administrativ ensretning. En forlængelse af fristen vil dermed have en administrativ konsekvens for FT, der vil skulle bruge ressourcer på at håndtere to forskellige frister for regnskabsindberetning, og det vil forringe effektiviteten i tilsynsprocesser.

16 Revisionsudvalg (praksis)

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Virksomheder af offentlig interesse skal ifølge revisorloven etablere et revisionsudvalg. Penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber er virksomheder af offentlig interesse i revisorlovens forstand.

Formålet med revisionsudvalget er at overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse samt den eksterne revisors arbejde. Yderligere har revisionsudvalget bl.a. til opgave at overvåge, om virksomhedens interne kontroller og risikostyringssystemer fungerer effektivt.

Ved ændringen af reglerne i 2016 er der foretaget en minimumsimplementering af det bagvedliggende direktiv på revisorområdet, så kravet om revisionsudvalg nu er begrænset til børsnoterede penge- og realkreditinstitutter mod tidligere også at omfatte ikke-børsnoterede institutter med en balancesum større end 500 mio.kr.

Der er ikke en tilsvarende indskrænkning i reglerens område for forsikringsselskaber, da direktivet ikke giver mulighed for at fritage de ikke-børsnoterede forsikringsselskaber.

Finanstilsynets bekendtgørelse om revisionsudvalg i virksomheder samt koncerner, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet blev ophævet i 2016, som følge af ændringen af revisorloven.

Alle finansielle virksomheder kan vælge at nedsætte et revisionsudvalg.

Det er samtidig således, at de generelle krav til bestyrelsens sammensætning i finansielle virksomheder tilsiger, at bestyrelsen skal "sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbudne risici" (FIL § 70). Bestyrelsen skal bl.a. aflægge og godkende årsrapporten, samt være modtager af protokollatet fra ekstern revision, hvorfor bestyrelsen ikke være uden en vis regnskabs- eller revisionskompetence.

Finanstilsynet har i sit "Julebrev" i 2016 oplyst, at det erfaringsmæssigt styrker ledelse og styring (i pengeinstitutter) at have et revisionsudvalg, ligesom det kan skærpe bestyrelsens fokus på regnskabsaflæggelse og revision. Tilsynet anbefaler derfor, at også institutter, hvor det ikke er et lovkrav, opretholder et revisionsudvalg. Det blev endvidere oplyst, at bestyrelsens samlede kompetencer bør dække regnskabs- eller revisionskompetencer, hvis der ikke er et revisionsudvalg med et særligt regnskabs- eller revisionskyndigt medlem.

Dansk regulering

Revisorlovens kap. 8, § 31, omhandler revisionsudvalg. FIL Kapitel 8 om ledelse og indretning af virksomheden.

EU-regulering

EU's revisordirektiv, art. 39 omhandler revisionsudvalg.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter

x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

De danske regler i revisorloven følger EU's revisorregulering, således også kravet for de mindre forsikringsselskaber, der følger direkte af direktivet.

1b. Nabotjek

Erfaringer fra Tyskland

- Forsikringsvirksomheder er virksomheder af offentlig interesse i henhold til Art. 2 i direktiv 2014/56/EU om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og Art. 2 (1) i direktiv 91/674/EEC om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.
- I Tyskland kan bestyrelsen i en sådan forsikringsvirksomhed frivilligt vælge at etablere et revisionsudvalg i henhold til sektion 107 (3) i *Aktiengesetz (German Stock Corporation Act)*.
- I henhold til sektion 107 (4) og sektion 100 (5) i *Aktiengesetz*, skal mindst ét medlem af bestyrelsen dog have ekspertviden inden for regnskab eller revision. Dette krav skærpes med virksomhedens størrelse og kompleksitet. Såfremt bestyrelsen ikke har etableret et revisionsudvalg, er bestyrelsen selv ansvarlig for opgaverne, såsom valg af revisor. Sektion 100 (5) i *Aktiengesetz* gælder for aktieforsikringsselskaber og store gensidige forsikringsselskaber. Sektion 107 i *Aktiengesetz* gælder også for banker.
- I henhold til sektion 171 i *Aktiengesetz* er det ligeledes bestyrelsens rolle at vurdere årsregnskabet og rapportere til generalforsamlingen.
- Mindre banker er fritaget fra at skulle oprette et revisionsudvalg i henhold til sektion 324 i *Handelsgesetzbuch (the German Commercial Code)*.
- Mindre gensidige forsikringsselskaber samt arbejdsmarkedsorienterede pensionskasser er fritagne fra bestemmelserne i Art. 2 (1) lit. a) og b) i direktiv 91/674/EEC om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Disse virksomheder er ikke af offentlig interesse, og kræves derfor heller ikke at etablere et revisionsudvalg eller at have mindst ét medlem af bestyrelsen med ekspertviden inden for regnskab eller revision.
- Kun i det teoretiske tilfælde at et mindre gensidige forsikringsselskab udsteder værdipapirer på børsen, er denne virksomhed lovligt forpligtet til at etablere et såkaldt 'isoleret' revisionsudvalg i henhold til sektion 324 *Handelsgesetzbuch*.
- Den tyske tilsynsmyndighed udlægger ikke anbefaling om, at virksomheder etablerer et revisionsudvalg.

**Erfaringer fra
Nederlandene**

- I Nederlandene er det et krav at alle PIE-virksomheder har et revisionsudvalg. Kreditinstitutter og forsikringsselskaber defineres som PIE-virksomheder, jf. sektion 2, paragraf 2, 1 sub a i *Besluit instelling auditcommissie (Decree installment of the auditcommittee)*
- En række virksomheder er undtaget fra at skulle etablere revisionsudvalg, jf. sektion 3 i overstående reference. Disse virksomheder følger principperne i Corporate Governance Code (CGC)⁴ på en 'comply or explain'-basis.
- Det er ikke tilladt at alle medlemmer af en bestyrelse indgår i virksomhedens revisionsudvalg.
- Det er et krav at medlemmerne af revisionsudvalget er 'non-executive' (ikke-udøvende), og at mindst ét medlem af revisionsudvalget er uafhængigt.

Erfaringer fra Sverige

- I Sverige er det påkrævet at alle PIE-virksomheder har et revisionsudvalg bestående af medlemmer af virksomhedens bestyrelse.
 - Revisionsudvalget skal holde sig orienteret om revision af årsrapporten, informere bestyrelsen om revisionens resultat og effekt på kvaliteten af den finansielle rapportering (dvs. årsrapporten), monitorere revisorens uafhængighed og involvere sig i valg af revisionsfirma.
 - Det er et krav at mindst ét medlem af revisionsudvalget har revisions- eller regnskabskompetence.
 - Alle forsikringsselskaber, kun undtaget meget små forsikringsselskaber, alle pensionsselskaber og alle banker er defineret som PIE-virksomheder.
 - Mindre banker og pensionsselskaber er ikke undtaget af reglen.
 - Krav til revisionsudvalg varierer ikke med virksomheders størrelse.
 - Der er tilladt at alle medlemmer af en virksomheds bestyrelse indgår i revisionsudvalget.
-

⁴ Engelsk oversættelse: <http://www.mccg.nl/?page=4738>

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N=7$

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Virksomhederne der er undtaget kravet om revisionsudvalg oplever, at Finanstilsynets opfordring til at opretholde et revisionsudvalg, selvom der ikke længere er en lovhjemmel herfor, er en uklar udmelding fra tilsynet, og virksomhederne ved ikke, hvordan de retsligt skal forholde sig til sådan en udmelding.

De virksomheder der stadig er underlagt kravet om revisionsudvalg oplever, at loven er upræcis i forhold til, hvad der forventes af et revisionsudvalg, hvorfor virksomhederne overimplementerer og bruger et væsentligt timetal på opfyldelse af formelle krav. Virksomhederne oplever ikke at ophævelsen af den underlæggende bekendtgørelse har løst problematikkerne i forhold til uklarhed om kravene til revisionsudvalg-

Forsikringsselskaberne peger på, at Solvens II regelsættet overflødiggør revisionsudvalg for forsikringsselskaber, da det allerede stilles krav til bestyrelsesmedlemmerne. De efterspørger derfor at ikke-børsnoterede forsikringsselskaber, ligesom ikke-børsnoterede pengeinstitutter og realkreditinstitutter, undtages fra reglerne om revisionsudvalg

Et mindre pengeinstitut nævnte, at det i praksis ofte ender med at hele bestyrelsen udgør de forskellige underudvalg (revisions-, aflønnings-, risikos- og nomineringsudvalg), hvorfor kravene resulterer i udarbejdelse af en række politikker og forretningsgange, samt administrative omkostninger for dokumentering af hvilket udvalg der mødes og træffer hvilke beslutninger, på trods af at det er de samme personer.

I Finanstilsynets julebrev fra 2016 blev det opfordret til at også selskaber der ikke længere var påkrævet at opretholde et revisionsudvalg ville gøre det. Det har flere virksomheder udtrykt bekymring for, da dette åbner op for et bredt fortolkningsrum og dermed ikke skaber den direktivnære implementering der ellers blev lagt op til

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Der arbejdes for at det muliggøres at ikke-børsnoterede mindre forsikringsselskaber undtages fra kravet om revisionsudvalg, under den forudsætning, at der er regnskabs- eller revisionskompetencer i bestyrelsen.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det vurderes at en ophævelse af kravene om revisionsudvalg for de mindre ikke-børsnoterede forsikringsselskaber, så de ligestilles med de mindre ikke-børsnoterede pengeinstitutter, vil udgøre en lettelse for disse virksomheder i forhold til de administrative udfordringer der opstår i forhold til opretholdelse af forskellige udvalg og de dokumentationskrav der følger deraf. Denne pointe pårører kun dokumentationskrav i forhold til hvilke udvalg der træffer beslutninger, og ændrer ikke ved kravet om at bestyrelsens beslutninger skal dokumenteres på tilfredsstillende vis.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En ophævelse af kravet kan have en lille negativ effekt på forbrugerbeskyttelsen og den finansielle stabilitet. Hvis der kræves regnskabskompetencer i bestyrelsen for at undtages fra kravet om revisionsudvalg, vurderes lempelsen ikke at have negative konsekvenser for hverken den finansielle stabilitet og forbrugerbeskyttelsen

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Løftestængen vil muligvis kræve ændringer i direktivet, da reglerne på nuværende tidspunkt ikke klart muliggør at undtage forsikringsselskaber fra krav om revisionsudvalg.
-

17 Register over tilsynsafgørelser

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

En del af retstilstanden for den finansielle sektor opstår gennem Finanstilsynets afgørelser og udtalelser om fortolkning af regelsættet på området.

Finanstilsynet offentliggør løbende oplysninger på sin hjemmeside om tilsynsreaktioner (påbud, påtaler, politianmeldelser mv.), om domme og bøder samt vejledende fortolkninger af forskellige regler på det finansielle område.

Som bruger på Finanstilsynets hjemmeside er det muligt at søge på indholdstype, virksomhedsområde, emne og periode samt foretage en almindelig fritekstsøgning for at finde frem til de ønskede oplysninger.

Formålet med offentliggørelse af konkrete tilsynsreaktioner er primært den præventive effekt med henblik på at sikre et bedre kendskab til praksis.

Det er ikke reguleret, hvor "brugervenlige" offentliggørelser eller øvrig kommunikation og vejledning fra Finanstilsynets side på hjemmesiden skal være.

Dansk regulering

Det følger af bl.a. FIL § 354a, c og e, at Finanstilsynet skal offentliggøre tilsynsreaktioner.

EU-regulering

Spørgsmålet er ikke EU-reguleret.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Spørgsmålet om oprettelse af et egentligt register over tilsynsafgørelser er ikke EU-reguleret.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N = 10

Byrdens type

- Irritationsbyrde/mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Mange virksomheder oplever det som en betydelig udfordring at finde rundt i, hvad retstilstanden for den finansielle sektor er på et givent tidspunkt.

Virksomheder oplever, at information om tilsynsreaktioner på Finanstilsynets hjemmeside ikke er brugervenligt fremstillet og kan være svært at finde rundt i.

Da retstilstanden opstår gennem Finanstilsynets afgørelser og udtalelser om fortolkning af regelsættet på området, opleves det som relevant at lave et register over tilsynsavgørelser med henblik på at sikre et bedre kendskab til praksis. Andre ankenævn har et lignende register over afgørelser.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- At der oprettes et register over tilsynsafgørelser der gøres søgbart.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det vurderes at oprettelsen af et register over tilsynsafgørelser i nogen grad vil afhjælpe virksomhedernes problemer i forhold til at skabe overblik over gældende afgørelser og derved vil løftestængen være ressourcebesparende.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Der vurderes ikke at være ulemper for forbrugerbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet ved løftestængen.
- Oprettelsen af et register vil kræve investeringer og løbende myndighedsressourcer fra Finanstilsynet.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Oprettelsen af et register over tilsynsafgørelser vil kræve investeringer fra Finanstilsynets side.
-

18 Beregning af emissions- og indløsningspriser – (UCITS)

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold UCITS-direktivets artikel 85 fastslår, at reglerne for (bl.a.) beregning af emissionsprisen og indløsningsprisen fastsættes i national ret, fondsbestemmelserne eller investeringsselskabets vedtægter.

I de danske regler er der fastsat nærmere bestemmelser om beregning af emissions- og indløsningspriser. Her fremgår det, at ved anvendelse af den modificerede enkeltprismetode skal bestyrelsen have fastsat et antal andele. Hvis emissionen/indløsningen overstiger dette antal, skal der indregnes et gebyr til dækning af afdelingens handelsomkostninger i emissionsprisen/indløsningsprisen.

Formålet med at operere med en grænse for, hvor stor en emission/indløsning der kan gennemføres, uden at den investor, som er årsag til emissionen/indløsningen, selv betaler afdelingens handelsomkostninger, er at sikre, at de øvrige investorer i afdelingen ikke bliver pålagt at medfinansiere store handelsomkostninger.

Dansk regulering

De danske regler findes i § 73, stk. 3 og § 74, stk. 7 i lov om investeringsforeninger m.v., som er udmøntet i § 6, stk. 2, og § 7 i bekendtgørelsen om beregning af emissions- og indløsningspriser ved tegning og indløsning af andele i danske UCITS (UCITS-bekendtgørelsen).

EU-regulering

UCITS direktivet art. 85.

Påvirkede virksomhedstyper

x UCITS

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Som nævnt ovenfor overlader direktivet det til national ret at fastsætte reglerne for beregning af emissions- og indløsningspriser. I den danske fastsættelse af de nærmere regler for beregning af emissions- og indløsningsprisen er der valgt én beregningsmetode baseret på en "andel". Andre beregningsmetoder kunne formentlig også være i overensstemmelse med direktivet og dets formål.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N=3$

Byrdens type

- Irritationsbyrde/mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrden vurderes ikke tung af de berørte virksomheder, men er nærmere et irritationsmoment som begrænser danske virksomheders konkurrenceevne.

Byrden vurderes besværlig når der er store stigning i afdelingens formue.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- At virksomhederne får mulighed for at fastsætte grænsen for beregning af emission- og indløsningspriser som en fast procentdel af afdelingens formue, som foreslået af FiDa.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det vurderes at foreslaget vil afhjælpe en del af virksomhedernes udfordringer i forhold til beregninger ved store ændringer i afdelingernes formuer.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Der vurderes ikke at være væsentlige ulemper for forbrugerbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet ved løftestængen, da grænsen, for hvornår emissions- og indløsningspriser skal beregnes, blot vil ske på grundlag af stigninger eller fald i foreningens formuer.

19 Optagelse af lån (UCITS)

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold Artikel 83 i UCITS-direktivet bestemmer, at en UCITS ikke må optage lån. Bestemmelsen er implementeret i § 68 i lov om investeringsforeninger mv.

Formålet med bestemmelsen er, at en UCITS ikke må påtage sig risici ved at investere for lånte midler. Investering for lånte midler vil således være i strid med formålsbestemmelsen i UCITS-direktivet og lov om investeringsforeninger mv., hvorefter en dansk UCITS skal modtage midler fra en videre kreds eller offentligheden.

I overensstemmelse med lovens bestemmelser er det Finanstilsynets praksis, at danske UCITS skal have en positiv kontantbeholdning på hver enkelt konto, herunder hver enkelt valutakonto. En UCITS har dog mulighed for at få en tilladelse til at optage kortfristede lån for at indløse investorenes andele, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler. Den danske UCITS får ved sidstnævnte mulighed adgang til at afvikle en afdelings køb af værdipapirer, selvom et samtidigt salg af værdipapirer ikke sker med samme afviklingsfrist. En UCITS kan p.t. benytte sig af de muligheder, som loven giver.

Finanstilsynet anser overtræk på de enkelte konti som optagelse af lån, hvilket ikke er tilladt, selvom en afdeling har større positivt indestående på andre konti og dermed samlet set (dvs. hvis man så på alle konti) har et positivt kontantindestående.

Finanstilsynets praksis beror på en afgørelse fra Erhvervsankenævnet fra 2005, som slog fast, at negative saldi på enkelte bankkonti udgjorde en overtrædelse af låneforbuddet i lov om investeringsforeninger mv.

Lov om investeringsforeninger § 68, stk. 2, nr. 1, giver en UCITS mulighed for at få tilladelse til at optage kortfristede lån på højst 10 pct. af en afdelings formue for at indløse investorenes andele, for at udnytte tegningsrettigheder eller til midlertidig finansiering af indgåede handler. Den danske UCITS får ved sidstnævnte mulighed adgang til at afvikle en afdelings køb af værdipapirer, selvom et samtidigt salg af værdipapirer ikke sker med samme afviklingsfrist.

Dansk regulering § 68 i lov om investeringsforeninger.

EU-regulering UCITS direktivets art. 83

Påvirkede virksomhedstyper x UCITS

Beskrivelse af eventuel overimplementering Det fremgår af UCITS-direktivet, at investeringsforeninger (som hovedregel) ikke må optage lån. Den danske fortolkning af, hvornår der

er tale om optagelse af lån er strammere end direktivteksten.

1b. Nabotjek

Erfaringer fra Tyskland

- Tyskland har ikke national regulering i tillæg til UCITS art. 83. Artiklen er implementeret i sektion 199 af KAGB (*Kapitalanlagegesetzbuch (German Capital Investment Code)*). Her fremgår det, at UCITS-virksomheder kun må optage kortsigtede lån og kun op til en grænse på 10 pct. af den arbejdende kapital, såfremt lånet er optaget efter markedets standardbetingelser, og at dette er angivet i investeringsreglerne.
- Den administrative praksis tillader ikke at afregne UCITS-konti, der har overtræk, selvom de samlede UCITS-konti har en positiv kontantbalance.
- Ifølge sektion 101 i KAGB skal en kapitalforvaltningsvirksomhed udføre en årsrapport for hver UCITS. Rapporten skal blandt andet indeholde en opgørelse af aktiver, der tilhører den enkelte UCITS.
- I tillæg angiver sektion 103, 104 og 105 i KAGB, at der skal udføres halvårslige foreløbige opløsnings- og likvidationsrapporter for hver UCITS, inklusiv en opgørelse af aktiver der tilhører den enkelte UCITS.
- Ud over disse rapporteringskrav fra KAGB skal UCITS også rapportere valutapositioner i henhold til blandt andet *Derivateverordnung* og sektion 18 i *Bundesbankgesetz (Bundesbank-Investmentfondsstatistik)*.

Erfaringer fra Nederlandene

- Nederlandene har national regulering på området. Her gælder art. 73 i *Besluit prudentiële regels Wft – Bpr (Decree on Prudential Rules under the Act on Financial Supervision)*.
- Nederlandene følger reglerne fra UCITS art. 83(2)(a) om, at UCITS-virksomheders samlede kortsigtede lån, inklusiv eventuelt overtræk på en eller flere individuelle valutakonti, ikke må overstige 10 pct.
- Langsigtede lån til køb af bestemte typer fast ejendom (fx kontorbygninger til UCITS-virksomheder) falder under en separat grænse på 10 pct., taget den kombinerede grænse for kortsigtede og realkreditlån på 15 pct. i betragtning.
- Ligeledes følges art. 73(3)(c) i *The Decree on Prudential Rules AFS*, der tillader UCITS-virksomheder at låne til køb af udenlandsk valuta så længe nettogælden af virksomheden ikke ændrer sig. Dette tillader 'back-to-back'-lån til køb af udenlandsk valuta.
- Der eksisterer mere detaljerede rapporteringskrav til store UCITS-virksomheder vedrørende Nederlandenes betalingsbalance.

Erfaringer fra Sverige

- Der er endnu ikke implementeret national regulering i tillæg til UCITS art. 83 i Sverige.
- Det forventes dog at sådanne regler ville ligne dem, der gælder i Danmark.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N=3

Byrdens type

- Irritationsbyrde/mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Virksomhederne opfatter det som administrativt byrdefuldt, når det skal sikres, at samtlige valutakonti i en investeringsforening har et positivt indestående, fremfor at regulere at en forening ikke må have et samlet underskud på sine valutakonti.

Byrden ligger blandt andet i det administrative tidsforbrug og den mulige omkostning ved at konvertere valuta, så ingen konti går i minus.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Der kan gives tilladelse til, at UCITS under nærmere bestemte forudsætninger kan sammensætte en gruppe af konti, hvori der samlet skal være en positiv kontantbeholdning.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Det administrative tidsforbrug ved hele tiden at skulle sikre positivt indestående på hver valutakonti kan forventes at være lavere end det administrative tidsforbrug ved at skulle balancere en gruppe af konti til samlet set at have et positivt indestående.
-
- Det samlede positive indestående på tværs af alle konti kan forventes at falde. Det kan forventes at reducere den samlede kapitalomkostning.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Muligheden for en UCITS til at reducere det samlede positive indestående på tværs af konti kan have en mindre negativ effekt på finansiel stabilitet og forbrugerbeskyttelsen, da det gennemsnitlige positive indestående kan forventes at blive reduceret. Det vil være en finansiel gevinst for virksomhederne, men det kan alt andet lige også øge risikoen for virksomhederne. Det skal dog hertil bemærkes, at UCITS samlet set ikke påtager sig risici ved at investere for lånte midler.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Løftestængen vil muligvis kræve ændringer i UCITS-direktivet, da Finanstilsynet vurderer at tilladelse til modregning mellem flere konti er i modstrid med direktivet.
-

20 Certificering af revisorer

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Finansielle virksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor tilknyttet til at foretage revision af virksomhedens regnskaber. Hvis der er tale om pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller forsikrings-selskaber, skal den revisor, der underskriver revisionspåtegningen, være certificeret af Finanstilsynet til at kunne revidere denne type af regnskaber.

Certificeringsreglerne har til formål at sikre, at revisorerne har en vis erfaring med og viden om den konkrete type af finansiel virksomhed, og derved øge kvaliteten af revisionen af hensyn til tilliden til den finansielle sektor.

Certificeringen indebærer overordnede krav til autorisation og efteruddannelse samt krav om praktisk revisorerfaring med finansielle virksomheder. Det er således ikke alle revisorer, der kan certificeres.

Hovedkravet er, at revisor skal dokumentere, at denne har udført mindst 1.500 debiter-bare timer, inden for de seneste 5 år med ydelser til finansielle virksomheder. Heraf skal 1.000 debiter-bare timer omfatte revisionsydelser til den pågældende type virksomhed, som revisor søger certificering til. Timer med revisionsydelser skal være opnået hos mindst 3 virksomheder af den type, som revisor søger certificering til samt omfatte revision inden for flere revisionsområder af den pågældende type finansiel virksomhed. Mindst 50 pct. af timerne med revisionsydelser skal være udført som underskrivende revisor eller som leder af et revisionsteam. Alle timer, skal være udført efter bestået eksamen som statsautoriseret revisor.

Derudover skal revisor som en del af sin obligatoriske efteruddannelse have deltaget i mindst 20 timers efteruddannelse inden for de seneste 3 år omfattende emner målrettet finansielle virksomheder.

Ved siden af certificeringsreglerne gælder den generelle regulering af revisorer i revisorloven og i EU-forordningen på området. Her er der indført en rotationsordning, som betyder, at børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter og forsikringsvirksomheder – de såkaldte "virksomheder af offentlig interesse" - skal skifte revisorfirma hvert 10. år med mulighed for en forlængelse på yderligere 10 år, hvis særlige krav bliver opfyldt. Dertil kommer regler om partnerrotation. Endelig må revisionsfirmaer fra 2020 maksimalt levere rådgivning til en virksomhed af særlig offentlig interesse, der svarer til 70 pct. af det årlige revisionshonorar.

Dansk regulering

Kravet om certificering fremgår af FIL § 199 stk. 1, og i stk. 13 er Finanstilsynets hjemmel til at udstede administrative regler om certificeringen. Finanstilsynet har udstedt en bekendtgørelse om certificering af statsautoriserede revisorer.

EU-regulering

I EU-lovgivningen er der bestemmelser om rotationsordninger og forbudte revisionsmæssige ydelser for virksomheder af særlig offentlig interesse. Der findes ikke EU-krav om certificering af revisorer til den finansielle sektor.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Forsikrings- og pensions-selskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering Certificeringsordningen har ikke hjemmel i EU-lovgivningen. Det er en dansk ordning.

1b. Nabotjek

Erfaringer fra Tyskland

- I Tyskland er der ingen specifik certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder.
- Der er udelukkende krav til, at revisorer skal være autoriserede, jf. *Wirtschaftsprüferordnung § 57a (Act on the Code of Professional Practice for German Public Auditors)*.
- Valg af revisor skal dog godkendes af myndighederne.
- Valget af revisor kan afvises af myndigheder, såfremt der vælges en revisor fra et meget lille firma eller en revisor, der umiddelbart fremkommer uerfaren. Dette sker meget sjældent i praksis, jf. *Kreditwesengesetz § 28 (Banking Act)*.

Erfaringer fra Nederlandene

- I Nederlandene er der ingen specifik certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder.
- I artikel 1:78 i *Wet op het financieel toezicht (the Financial Supervision Act)* fremgår det, at tilsynsmyndigheden kan erklære en revisor for inkompetent, hvis revisoren ikke er i stand til at løse sin opgave.

Erfaringer fra Sverige

- I Sverige er der ingen formel certificeringsordning for revisorer i finansielle virksomheder. Dog har det svenske institut for regnskabsvæsenet (FAR) udgivet en vejledning (RevR 100) om, at en autoriseret revisor skal være yderligere certificeret for at foretage revision af forsikrings- og pensionselskaber og banker. Det forventes, at revisorer følger denne vejledning.
- Certificeringen indebærer to krav. Revisoren skal have mindst 600 timers erfaring med revision af finansielle virksomheder inden for de seneste tre år. Derudover skal revisoren have mindst 180 timers relevant uddannelse inden for revision af finansielle virksomheder inden for de seneste tre år.
- Certificeringen udløber efter tre år.
- Kravene til certificeringen adskiller sig ikke for de forskellige typer af finansielle virksomheder.
- Revisorsinspektionen står til ansvar for at de valgte revisorer har de nødvendige kompetencer.
- Myndigheder har ikke ret til at afvise valget af en revisor grundet manglende kompetence eller erfaring.
- Myndighederne har ingen viden om hvorvidt vejledningen fra FAR har medvirket til udfordringer i forbindelse med rotationskravet fra EU.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N = 14

Byrdens type

- Irritationsbyrde/mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Emnet opleves ikke som tungtvejende, men flere virksomheder peger på at der som følge af certificeringsordningen, er et begrænset antal certificerede revisorer tilgængelige på markedet.

Flere virksomheder peger derudover på det bagvedliggende rotationsprincip som tungt og omkostningsfuldt at håndtere, da det tager tid at 'onboard' nye revisorer i virksomheden. Det er dog ikke danske særregler, der medfører rotationsprincippet, og byrden går derfor på certificeringsordningen.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Deloitte har undladt at vurdere konsekvenserne af forslaget

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- N/A

Ulemper ved identificerede løftestænger

- N/A

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- N/A
-

21 Indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold Med SDO/SDRO-lovgivningen (særligt dækkede (realkredit-obligationer) fra 2007 kan penge- og realkreditinstitutter, der har fået Finanstilsynets tilladelse til dette, udstede SDO'er og SDRO'er.

De enkelte udstedere skal anmelde udstedelse i nyåbnede SDO/SDRO ISIN-koder til Finanstilsynet senest samme dag som udstedelsen, ligesom udstedere også skal anmelde straks til Finanstilsynet, når fondskoderne er færdigamortiseret.

Finanstilsynet fører et elektronisk register over hver enkelt SDO/SDRO-udstedelse, der er baseret på udstederens anmeldelse til Finanstilsynet. Registeret indeholder oplysninger om hver enkelt SDO/SDRO og dennes ISIN-kode, udstedelse, herunder navn, rente- og lånetype, procent, størrelse, om den er optaget til handel og i givet fald på hvilket reguleret marked, anvendt balanceprincip og amortiseringsdato. Finanstilsynet har udarbejdet et skema, som oplysningerne skal anmeldes i.

Hensigten med registeret er blandt andet, at investorer og andre, fx pensionskasser, skal kunne identificere de enkelte værdipapirer. Registeret skal gøre det nemt og hurtigt at skaffe oplysninger om, hvilke obligationsudstedelser, der er "særligt dækkede", og dermed giver en særligt lav kapitaldækningsvægt.

Det er udstederens ansvar, at oplysninger i registeret er korrekte, da Finanstilsynet ikke foretager en egentlig prøvelse af oplysningerne.

Registrene bliver løbende opdateret på Finanstilsynets hjemmeside.

Dansk regulering

Bekendtgørelse om SDO/SDRO regulerer betingelserne for, at realkreditinstitutter og pengeinstitutter kan få tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Kravet om anmeldelse ved udstedelse af SDO/SDRO'er fremgår af § 3, stk. 2, og af stk. 3 for så vidt angår færdigamortiserede.

Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i FIL § 16a, stk. 4, som siger, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for at opnå tilladelse samt til, at obligationer kan opnå og bevare tilladelse til at bruge SDO-betegnelsen.

EU-regulering

På EU-niveau findes reglerne i SDO/SDRO-direktivet. Direktivet er ændret ved CRR og CRD. Der er ikke i EU-reglerne bestemmelser om oprettelse af et sådant register.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Det danske krav om oprettelse af registeret og dermed indberetningsforpligtelsen er ikke en direkte konsekvens af EU-reglerne, men et nationalt valg, der skal tilgodese investorerne.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N = 7

Byrdens type

- Irritationsbyrde/ mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrden vurderes ikke som tungtvejende, men kravet opleves som unødvendigt, formålsløst og vurderes til at være en 'gammel regel', der ikke længere er aktuel.

Emnet opleves som en 'irritationsbyrde', men en lempelse vil ikke gøre nogen betydelig forskel for virksomheder.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Afskaffelse af kravet til indberetning af SDO/SDRO-udstedelser til Finanstilsynet.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En fjernelse af kravet vurderes at afhjælpe de administrative byrder for de berørte virksomheder. Disse byrder vurderes dog moderate af de adspurgte virksomheder.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En afskaffelse af registeret vil have betydning for investorerne, som ikke længere vil have adgang til disse oplysninger.
-

22 Krav om dansk resume for prospekter, der har EU pas

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold I Danmark er det et krav, at der for prospekter, som godkendes i andre EU-lande, men anvendes i Danmark (prospekter med EU-pas), skal foreligge som minimum et resumé på dansk, mens selve prospektet kan være på engelsk.

Formålet med reglerne er at sikre, at investorer på det danske marked er i stand til at forstå hovedindholdet af prospekterne. Der er således tale om at understøtte handelsgennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse.

Når et prospekt har et "EU-pas", betyder det, at prospektet er godkendt i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

EU-reglerne på området fastslår, at den godkendende myndighed stiller et godkendelsescertifikat til rådighed for den kompetente myndighed i det værtsland, hvor udbuddet til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked foretages. Udover godkendelsescertifikatet skal den kompetente myndighed i værtslandet have en kopi af prospektet. Værtslandet kan herudover kræve en oversættelse af resuméet. Kravene til oversættelse af resuméet er forskellige fra land til land, og på nuværende tidspunkt har 23 ud af 30 lande fastsat krav om oversættelse af resumeet til deres eget sprog.

I Danmark er det besluttet, at resuméet altid skal foreligge på dansk. Det betyder, at prospekter med EU-pas, der rettes mod danske investorer, skal have et dansk resume. En række andre EU-lande, herunder Finland, Sverige, Tyskland og Holland har tilsvarende krav⁵.

Sprogkravet ligger i forlængelse af kravet om, at resuméet til et prospekt skal være affattet kortfattet, i et ikke-teknisk sprog samt indeholde nøgleoplysninger. Resuméet skal have en form og et indhold, som sammen med prospektet giver passende oplysninger om de væsentligste elementer i forbindelse med de pågældende værdipapirer, så investorer lettere kan tage stilling til, om de vil investere i værdipapiret.

Et prospekt er ofte et meget omfangsrigt dokument, der er svært tilgængeligt. Resumeet skal sikre, at en investor kan danne sig en holdning til, om prospektet skal gennemgås nærmere, evt. med assistance fra en rådgiver.

Der skal ikke være et resume til et prospekt, når der er tale om ikke-aktier (eksempelvis obligationer), der skal optages til handel, hvis den pålydende værdi er mindst 100.000 euro. Reglerne tager derfor højde for, at visse udstedelser kun vil være rettet mod institutionelle investorer, som ikke har brug for et resume.

Endvidere er der ikke prospektpligt for udbud, der kun er rettet mod institutionelle investorer.

Reglerne om prospektet og et resume heraf vedrører derfor udbud og optagelse til handel, der kan være rettet mod mindre investorer, herunder private investorer.

Dansk regulering

Lov om kapitalmarkeder § 12, stk. 3, indeholder hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om prospekter,

⁵ Oplysninger fra ESMA af 31. marts 2014. Der er ikke i projektet foretaget nabotjek af dette.

 herunder om sprog.
Bekendtgørelse om prospekter (bkg. nr. 1176 af 31/10/2017) omhandler i Kapitel 9, § 34, stk. 5, sprogkrav til prospekter, der passporteres til Danmark.

EU-regulering På EU-niveau er området reguleret af prospektdirektivet.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering Som det fremgår ovenfor, er der valgfrihed i henhold til EU-reglerne om, hvorvidt det enkelte EU-land ved EU-pas vil stille krav om oversættelse af resuméet til værtslandets sprog. Danmark har valgt at stille dette krav, og har dermed ikke valgt en minimumsimplementering.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N=5

Byrdens type

- Irritationsbyrde/mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder De adspurgte virksomheder udtaler at denne byrde har meget begrænset omfang, men ikke skaber værdi. De adspurgte virksomheder har undret sig over at denne er taget med i den videre analyse, da omfanget vurderes begrænset.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I déer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Afskaffelse af kravet om dansk resume for prospekter, der har EU pas.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En afskaffelse af kravet vurderes at afhjælpe de administrative byrder de berørte har i forhold til oversættelse af prospekternes resume.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En afskaffelse af kravet om oversættelse vurderes kun i meget begrænset omfang af påvirke forbrugerbeskyttelsen, da det vurderes at størstedelen af de interesserede investorer vil kunne forstå et engelsk prospekt samt at omfanget af passportede prospekter er så småt at det ikke vil begrænse investorernes investeringsmuligheder i betydelig grad.
 - Da prospekter ofte er omfangsrige dokumenter, kan afskaffelse af kravet gøre tilgængeligheden mindre.
-

23 Fortolkning af reglerne om forudgående bestyrelsesgodkendelse af visse eksponeringer

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

En finansiel virksomhed må ikke – uden bestyrelsens forudgående godkendelse - bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

1. Bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller
2. Virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør.

Det er således tilladt for et medlem af bestyrelsen i én finansiel virksomhed (virksomhed 1) at være medlem af en bestyrelse eller direktion i en anden finansiel virksomhed (virksomhed 2). Hvis dette er tilfældet, må der dog ikke bevilges eksponeringer eller sikkerhedsstillelse fra virksomhed 2 til virksomhed 1 uden bestyrelsens forudgående godkendelse.

Formålet med reglerne er at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres stilling til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå, samt at modvirke, at der opstår interessekonflikter.

Bestyrelsens godkendelse skal vedrøre et bestemt låneforhold. Der kan således ikke meddeles en generel godkendelse til at optage lån i fremtiden. Godkendelsen skal gives for det enkelte lån eller for lån indenfor et fastsat maksimum.

Indhentelse af bestyrelsens tilladelse opleves som vanskeligt i nogle tilfælde. Det gælder fx på derivatområdet skal sikkerhedsstillelse ske på daglig basis som følge af EMIR-forordningen, og det samme er tilfældet for REPOer, hvor man normalt betinger sig daglig udveksling af sikkerhedsstillelse.

Dansk regulering

FIL § 78.

EU-regulering

Emnet er ikke direkte EU-reguleret.

Påvirkede virksomhedstyper

- x Pengeinstitutter
- x Realkreditinstitutter
- x Investeringsforvaltningsselskaber
- x Fondsmæglerselskaber
- x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Der er tale om danske særregler. Det er derfor spørgsmålet, om formålet kunne opnås på en lempeligere måde gennem anden fortolkning eller justering af reglerne. I forhold til visse låneforhold kan det overvejes, om bestyrelsen skal meddele godkendelse ad flere omgange, eller om der kan meddeles én samlet godkendelse. Dette kan fx overvejes på derivatområdet.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N=5

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Hvis et medlem af bestyrelsen i virksomhed 1 er direktions- eller bestyrelsesmedlem i virksomhed 2, må der ikke bevilges eksponeringer eller sikkerhedsstillelse fra virksomhed 2 til virksomhed 1 uden bestyrelsens forudgående godkendelse.

Indhentelse af bestyrelsens tilladelse kan være vanskeligt i nogle tilfælde, fx hvis der på handelstidspunktet ikke bevilges sikkerhedsstillelse, men hvor efterfølgende markedsudsving vil afgøre, om den ene eller den anden finansielle virksomhed skal stille sikkerhed. På derivatområdet skal sikkerhedsstillelse ske på daglig basis som følge af EMIR-forordningen. Dette gør at bestyrelsesgodkendelse af praktiske årsager ikke kan indhentes i tide.

Konsekvensen af byrden er at virksomhederne i visse tilfælde begrænses i deres valg af bestyrelsesmedlemmer.

Kun én virksomhed udtalte at de havde denne udfordring, og andre virksomheder udtalte at de overordnet set så det som en fornuftig regel for at undgå interessekonflikter.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Mulighed for at der kan søges dispensation så bestyrelsen giver en "samlet" tilladelse der dækker handler i en given periode eller indførsel af en bagatelgrænse

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Undtagelse af kravet vil være en fuld afhjælpning for de berørte virksomheder, hvilket vil give dem bedre muligheder for frit at sammensætte deres bestyrelser og direktioner

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Det vurderes, at der kun vil være en mindre risiko for finansiel stabilitet og forbrugerbeskyttelse, da dispensationen kun ville blive givet i tilfælde, hvor der er begrænset risiko for interessekonflikter, samt at virksomhedernes egenkontrol og risikostyring bør kunne håndtere udfordringen
-

24 Aktuarens beretning

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Det er et krav, at livsforsikringselskaber skal have ansat en ansvarshavende aktuar. Som led i sit virke skal den ansvarshavende aktuar indsende en årlig beretning til Finanstilsynet. Finanstilsynet har udstedt en vejledning om, hvad den årlige beretning skal indeholde.

Den ansvarshavende aktuar har en form for kontrolfunktion i relation til ledelsens arbejde og beslutninger. Aktuarberetningen kan sammenlignes med en revisionsprotokol.

Kravet om aktuarens beretning blev indført på et tidspunkt, hvor der ikke var anden overvågning af aktuaren. I de senere år er der imidlertid blevet indført en række nye rapporteringer til Finanstilsynet, som varetager nogle af de samme funktioner som aktuarens beretning. Det drejer sig om bl.a. rapport om solvens og finansiel situation (SFCR) og den uddybende rapport om solvens og finansiel situation, samt QRT-rapporteringer til Finanstilsynet, aktuarfunktionens rapport og aktuarens rapport. Derudover udgør Finanstilsynets ordinære inspektioner også en overvågning af selskaberne, hvor Finanstilsynet bl.a. vil gennemgå aktuarfunktionens rapportering til direktionen.

Dansk regulering

Reglerne findes i FIL § 108, bekendtgørelsen om ansvarshavende aktuar, særligt bilag 1 og bilag 2, samt i den tilhørende vejledning om indholdet i den ansvarshavende aktuars beretning

EU-regulering

Påvirkede virksomhedstyper Forsikrings- og pensionsselskaber

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N=5$

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Nogle af virksomhederne opfatter aktuares beretning som dobbeltarbejde, hvor hensynet alligevel varetages af second-line funktionen, hvorfor de udelukkende ser aktuares beretning som yderligere administrativt besvær.

Nogle virksomheder vurderer dog, at aktuares beretning skaber værdi for virksomheden, og anser den derfor ikke som en byrde.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Aktuares beretning afskaffes grundet samme hensyn bliver varetaget af aktuarfunktionen som følge af implementeringen af Solvens II.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Afskaffelsen af aktuares beretning ville give en fuld afhjælpning af byrden for de berørte virksomheder, som ville spare et betydeligt antal timer på udarbejdelse af beretningen
- Da formålet med aktuares beretning bliver varetaget af aktuarfunktionen som følge af Solvens II, vurderes afskaffelsen ikke at have negativ effekt på den finansielle stabilitet eller forbrugerbeskyttelsen

25 Oplysningskrav om organiseret rabat

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Hvis et forsikrings-selskab yder organiseret rabat eller anden særlig fordel til medlemmer af foreninger, organisationer eller andre bestemte persongrupper, herunder ansatte i bestemte virksomheder, skal det oplyses tydeligt på selskabets hjemmeside, hvilke grupper der modtager organiseret rabat, samt størrelsen heraf. Der er dog en undtagelse i det tilfælde, hvor rabatten bliver givet som led i et ansættelsesforhold mellem rabatgiver og rabatmodtager.

Formålet med reglerne er at bidrage til at sikre, at forbrugerne får viden om rabataftaler eller andre særlige fordele, som de kan bruge til selv at forhandle en rabat på deres forsikringer. Reglerne sikrer, at forbrugerne både er oplyst om, hvilke medlemmer i foreninger, organisationer eller lignende, der ydes rabat til samt selve størrelsen på rabatten.

Det primære formål med reglerne er, at forbrugere, som ikke har mulighed for at få en rabat via en organiseret rabataftale eller lignende, skal have at vide, at der eksisterer sådanne rabataftaler, og dermed får forbrugeren mulighed for selv at forhandle en lignende rabat. En afledt effekt af reglerne er, at forbrugere bliver oplyst om, at de kan opnå rabat, hvis de angiver, at de er medlem af en bestemt forening, organisation eller lignende. En anden afledt effekt er endvidere, at hvis forbrugeren ikke er medlem, men måske har mulighed for at blive medlem, så kan forbrugeren overveje dette med henblik på at opnå rabatten.

Et alternativ til at reglen om, at aftaler om organiseret rabat eller lignende skal oplyses tydeligt på selskabets hjemmeside er, at selskaberne skal oplyse forbrugeren særskilt herom, forud for forsikringsaftalens indgåelse. Der er allerede andre regler vedr. god skik, som stiller krav om, at visse oplysninger skal afgives forud for forsikringsaftalens indgåelse. Det er dog vurderet, at det er mindst byrdefuldt for selskaberne, at oplyse om organiseret rabat på deres hjemmeside, dvs. på den måde som de gældende regler er udformet.

Reglerne har generelt til formål at sikre, at forbrugerne har tillid til det finansielle marked gennem bl.a. gennemsigtighed omkring priser og gebyrer.

Dansk regulering

De danske regler findes i § 5 i gebyrbekendtgørelsen, som er udstedt med hjemmel i FIL § 43, stk. 3.

EU-regulering

Ikke reguleret i EU's finansielle regelsæt.

Påvirkede virksomhedstyper

x Forsikrings- og pensionsselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Det er en dansk særregel, som ikke genfindes i EU's finansielle regulering.

Markedsføringsloven indeholdt tidligere en sammenlignelig bestemmelse med krav om oplysning til forbrugere om organiseret rabat ved skiltning, som gjaldt generelt for erhvervsdrivende. Reglen i markedsføringsloven blev ophævet gældende fra 1. juli 2017.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
 $N=2$

Byrdens type

- Mindre byrde/irritationsbyrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Ingen af de adspurgte virksomheder oplevede denne som byrdefuld, men de nævnte dog, at de heller ikke synes der var et fornuftigt hensyn bag. Det var nærmere en lille irritation.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

I idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Afskaffelse af kravet om oplysning om organiseret rabat

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- Afskaffelse af kravet om oplysningpligt om organiseret rabat ville medføre en fuld afhjælpning af byrden for de berørte virksomheder, om end det bemærkes at byrden vurderes let

Ulemper ved identificerede løftestænger

- En afhjælpning af byrden vurderes at have en lille effekt på forbrugerbeskyttelsen, da det kan være sværere for forbrugerne at vide på hvilket grundlag, de kan forhandle rabatter. Oplysningerne vurderes dog ikke at blive tilgået af et stort antal forbrugere.

26 Manglende klassifikation af og adgang til data for FinTech-virksomheder

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Begrebet FinTech anvendes om en lang række virksomhedstyper, der opererer i krydsfeltet mellem finanssektoren og IT-sektoren. Der findes ikke en entydig definition af FinTech-virksomheder. Begrebet anvendes bredt om virksomheder, der anvender moderne teknologi for at konkurrere i markedet for traditionelle finansielle institutioner og som mellemlidende for finansielle tjenester.

En række FinTech-virksomheder er derfor etablerede finansielle virksomheder fx pengeinstitutter, som er omfattet af den finansielle regulering. Andre FinTech-virksomheder (typisk start-ups) er ikke direkte omfattet af den finansielle lovgivning med de krav om bl.a. tilladelser, og rettigheder, som følger med. Disse virksomheder bliver imidlertid ofte indirekte berørt af den finansielle regulering, fordi deres tjenester købes af finansielle virksomheder, fx pengeinstitutter.

De "uregulerede" FinTech-virksomheder kan have den udfordring, at de i modsætning til de regulerede finansielle virksomheder ikke har en tilladelse eller licens fra Finanstilsynet, som kan dokumentere, at deres forretningsmodel er compliant med lovgivningen. I andre tilfælde er det uklart for disse virksomheder, om den finansielle lovgivning gælder direkte for dem eller ej.

Et eksempel på dette kunne være en ureguleret FinTech-virksomhed, der leverer IT-systemer til håndtering af hvidvask-opgaver til bankerne. Bankerne vil af compliance-mæssige årsager sikre sig, at Finanstilsynet har godkendt løsningen. Idet der ikke er tale om en tilladelsespligtig aktivitet, kan Finanstilsynet dog ikke rent juridisk give denne godkendelse. Dette er et problem for den uregulerede FinTech-virksomhed, da den hver gang der skal indgås en ny aftale med en bank skal igennem en compliance-afklaring med banken og Finanstilsynet.

En særlig problemstilling, som er rejst, er, at de uregulerede FinTech-virksomheder oplever, at de pga. den manglende klassifikation ikke kan få adgang til de samme data i SKAT som finansielle virksomheder, uanset at dataanvendelsen vil være til samme formål. Dette skaber dermed udfordringer for virksomheder, der kun tilbyder en del af en værdikæde frem for hele værdikæden.

Finanstilsynet har oprettet et FinTech-kontor. Hovedformålet er at opfylde regeringens ønske om at gøre det nemmere og mere attraktivt at etablere sig som (ureguleret) FinTech-virksomhed i Danmark. Det skal blandt andet ske ved at sikre, at iværksættere lettere kan finde sig tilrette i den finansielle lovgivning. En del af initiativet vil være, at særligt udvalgte virksomheder kan teste deres forretningsmodel, inden de eventuelt skal søge om en egentlig tilladelse under den finansielle lovgivning.

Dansk regulering

Problemstillingen vedrører hele lovgivningen omkring den finansielle sektor og muligvis også yderligere dansk regulering, og vedrører særligt virksomheder med forretningsmodeller der går på tværs af den eksisterende lovgivning.

EU-regulering

Der er ingen specifik EU-regulering af FinTech-virksomheder, men EU-reglerne for den finansielle sektor kan være regulerende i form af barrierer for FinTech-virksomheder.

Påvirkede virksomhedstyper

x Uregulerede FinTech-virksomheder

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Det kan ikke vurderes på nuværende grundlag, hvordan den manglende klassifikation og uklarhed omkring retstillingen for FinTech-virksomheder præcis hænger sammen med EU-reguleringen af den finansielle sektor.

1b. Nabolæk

Erfaringer fra Tyskland

- Tyske tilsynsmyndigheder oplyser, at nuværende tysk regulering og vejledninger er formuleret teknologineutralt og omfatter et katalog af regulerede *aktiviteter* (uanset om disse er analoge eller digitale) fremfor *teknologier*.
- Tyskland følger princippet om 'samme forretning – samme risiko – samme regler'. I denne sammenhæng appliceres proportionalitetsprincippet for alle regulerede enheder. Herunder skal virksomhedens risikoprofil afspejle sig i virksomhedens risikostyring samtidig med, at intensiteten af myndighedens tilsyn også skal afspejle virksomhedens risikoprofil ('dobbelt proportionalitet').
- Princippet om 'samme forretning – samme risiko – samme regler', også kendt som level-playing-field, vurderes af myndighederne at være frugtbar. Således anvendes dette princip også for godkendte FinTech-virksomheder i samme forstand som traditionelle virksomheder.
- Princippet om dobbelt proportionalitet sikrer dermed et level-playing-field uden at undertrykke innovation. Hvis teknologidrevne innovationer hos en FinTech-virksomhed ændrer risikoprofil, vil tilsynsaktiviteten dog blive styrket tilsvarende. Eftersom start-up-virksomheder ofte er små i størrelse og har stærk sammenhørighed, har disse virksomheder typisk en lav risikoprofil og vil derfor ikke være underlagt lige så intens tilsynsaktivitet, som større institutioner vil være.
- Tyske myndigheder anser det dermed ikke nødvendigt at klassificere FinTech-virksomheder separat, da disse virksomheders aktiviteter vurderes på et teknologineutralt grundlag. Såfremt en virksomhed kvalificerer sig som bankvirksomhed eller betalingstjeneste vil virksomheden være underlagt direkte regulering gennem det – i høj grad harmoniserede - autorisationsregime.
- Aktiviteter i den finansielle sektor, der på nuværende tidspunkt ikke er underlagt national eller europæisk lovgivning, monitoreres med henblik på at håndtere eventuelle udfordringer, der måtte opstå.

Erfaringer fra Nederlandene

- Nederlandene har ikke særlig regulering eller klassificering af start-up fintech-virksomheder. Start-up fintech-virksomheder består primært af ikke-regulerede virksomheder, der servicerer regulerede og mere etablerede virksomheder.
- Nederlandene har en regulatorisk sandkasse, hvor finansielle virksomheder, der ønsker at iværksætte et innovativt finansielt produkt eller ydelse, kan gøre dette uden for almindelige regulatoriske rammer efter tilladelse fra myndighederne.

Erfaringer fra Sverige

- Sverige opererer ikke med særlig regulering eller klassificering af fintech-virksomheder, og myndighederne anser ikke dette for relevant, da størstedelen af finansielle virksomheder har ydelser af fintech-karakter.
 - Myndighederne vurderer ligeledes, at der ikke er behov for en regulatorisk sandkasse (jf. Digitaliseringsanalysen, Deloitte og rapporten "Myndighetens roll kring innovationer", Finansinspektionen).
-

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N = 1$

Byrdens type

- Konkurrence-/innovationshæmmende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Byrden er meldt ind af Fondsmæglerforening og Copenhagen Fintech, samt uddybet af et antal af deres medlemmer.

I et konkret tilfælde har en FinTech-virksomhed oplevet udfordringer med få adgang til data fra eSkat-systemet på trods af at det i lov om et indkomstregister §7A er angivet, at hjemlen omfatter virksomheder der yder lån eller formidler lån.

Virksomheden fortalte at de har været i løbende dialog med myndighederne i over 1,5 år uden at kunne få en klar begrundelse for afslaget fra SKAT, Data- eller Finanstilsynet. Virksomheden oplever at myndighederne har svært ved at forholde sig til FinTech selskaber, der leverer finansielle tjenesteydelser, men som ikke er underlagt regulering.

Deloitte er blevet oplyst, at årsagen til, at det pågældende selskab ikke kan få adgang til de pågældende oplysninger i SKAT, at Datatilsynet har vurderet, at bevilger man ikke selve lånet (og dermed ikke har pligt til at foretage en kreditvurdering), er det ikke proportionelt at give adgang iht. hvor følsomme oplysninger, der er tale om. Det betyder, at så længe de pågældende virksomheder ikke selv udsteder lånet mener Datatilsynet ikke at adgangen til data er lovlige iht. persondataloven. Ligegyldigt hvordan de pågældende selskaber blev klassificeret ville de altså ikke kunne få adgang ud fra nuværende regler.

En anden FinTech gav udtryk for at have oplevet uklarhed vedr. forskellen mellem et e-pengeinstitut og et betalingsinstitut, og havde svært ved at få den nødvendige støtte og vejledning.

Det bør bemærkes at problemstillingerne ovenfor vedrører tilstødende regulering som hører under et andet ressortområde, i dette tilfælde skat.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Finanstilsynet har med etableringen af et FinTech-kontor taget de første spadestik til en smidigere håndtering af FinTechs, som ikke passer ind i de traditionelle definitioner af finansiel virksomhed, men der kan være behov for at accelerere denne indsats for at afhjælpe de identificerede problemer. Fx kan accelereres/udvides en regulatorisk "sandbox"/"håndholdt" tilsyn, der kan etableres én indgang til det offentlige, hvor nye virksomheder hjælpes i forhold til dialogen med myndighederne, samt med adgang til data.
- Transparente godkendelsesprocesser (der etableres SLA'er for sagsbehandlingstider).

**Virksomheds- og
samfundshensyn af
løftestænger**

Fordele ved identificerede løftestænger

- Hurtigere afklaring for FinTech-virksomheder i forhold til, hvilket regelgrundlag virksomheden er underlagt, kan forventes at reducere virksomhedens administrative omkostninger. Dette omfatter både omkostninger til kontakt til myndigheder og juridisk rådgivning.
- Hurtigere afklaring kan endvidere medføre, at FinTech-virksomheder der er startups hurtigere kan gå i markedet og få udviklet en bæredygtig forretningsmodel. Det gælder både i forhold til at få testet forretningsmodellen og få den skaleret.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Hurtigere afklaring for FinTech-virksomheder vil kræve et vist træk på myndighedsressourcer i Finanstilsynet.
-

27 Lempelse af reglerne om store eksponeringer for fondsmæglerselskaber

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Der gælder i dag samme regler om håndtering af store eksponeringer for kreditinstitutter og for fondsmæglerselskaber I, jf. FIL § 5, stk. 1, nr. 35.

Formålet med reglerne om store eksponeringer er at regulere, hvor stor en risiko, instituttet påtager sig på enkelteksponeringer (regulering af koncentrationsrisiko).

I relation til pengeinstitutterne har fokus bl.a. været på at sikre mod store ejendoms eksponeringer, da disse var en medvirkende årsag til, at flere pengeinstitutter blev nødlidende under finanskrisens.

Karakteren af eksponeringer for fondsmæglerselskaberne er en anden end for kreditinstitutter. Fondsmæglerselskaber I's store eksponeringer kan derfor være eksponeringer i form af tilgodehavender fra kunder, fx performance fee.

Dansk regulering

Reglerne følger af CRR og er derfor ikke implementeret i den danske regulering.

EU-regulering

CRR, fjerde del.

Påvirkede virksomhedstyper

x Fondsmæglerselskaber

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Byrden stammer fra EU-reguleringen.

EBA (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) har den 29. september 2017 offentliggjort "Opinion on the design of a new prudential framework for investment firms", som er svar på EU-Kommissionens "Call for Advice" vedrørende etablering af nye tilsynsmæssige rammer for de fondsmæglerselskaber, hvor de tilsynsmæssige rammer i CRD IV /CRR ikke vurderes at være hensigtsmæssige. Proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici indgår i opinionen.

EBA anbefaler en opdeling af fondsmæglerselskaber i tre grupper. Anbefalingerne omfatter også håndtering af koncentrationsrisiko, herunder fastsættelse af grænser for koncentrationsrisiko. Anbefalingerne omfatter bl.a., at begrænsningerne kun skal gælde for "gruppe 2" selskaber, der handler for egen regning, herunder i forbindelse med udførelsen af kunders ordrer, og således også kun for eksponering i handelsbeholdningen.

Anbefalingerne står for at skulle implementeres i EU-lovgivningen, og udkast til regulering er offentliggjort den 19/12-2017, hvorefter forhandlingen af reguleringen påbegyndes. I den forbindelse vil de

danske interessenter blive hørt.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

$N = 1$

Byrdens type

- Ressourcekrævende

Oplevede komplikationer for virksomheder

Den berørte virksomhed nævnte, at den ingen kreditside har, men alligevel bliver omfattet af reglerne for store eksponeringer. Dette er efter virksomhedens opfattelse i modstrid med reglens oprindelige hensyn, da reglen blev etableret for at sikre mod store eksponeringer i bl.a. ejendomsbranchen, der kunne true en virksomheds stabilitet.

At blive omfattet af reglerne om store eksponeringer driver omkostninger gennem udvikling af politikker og godkendelsesprocedurer, samt gennem yderligere kapitalbinding i form af et risikotillæg ved fastsættelse af selskabets kapitalkrav.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Reglerne om store eksponeringer tilpasses, så de ikke omfatter eksponeringer i form af tilgodehavender fra kunder, som er den form som fondsmæglerselskaber ofte oplever.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- En modificering af reglerne om store eksponeringer for fondsmæglerselskaber vil reducere den administrative byrde for de fondsmæglerselskaber, som er berørt af byrden, samt fjerne evt. konsekvenser for de berørte fondsmæglerselskabers kapitalbinding.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- Da fondsmæglerselskabers store eksponeringer sjældent er på kreditsiden, men oftere er en upside i form af performance fee, vurderes afskaffelsen af reglerne ikke at have en negativ effekt på finansiel stabilitet eller forbrugerbeskyttelse.

Andre overvejelser ved identificerede løftestænger

- Efter det oplyste, foreligger der et udkast til EU-regulering som lægger op til en højere grad af proportionalitet og tilpasning af kravene til fondsmæglerselskabernes struktur og risici.

28 Reglerne vedrørende skemaer i FAIF'ernes årsrapport har indholdsmæssige mangler

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIFer) skal aflægge årsrapport senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Årsrapporten skal sendes til Finanstilsynet og offentliggøres i Erhvervsstyrelsens register.

FAIFer skal på lige fod med andre virksomheder, der har tilladelse til at udøve virksomhed og dermed er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, udarbejde årsrapporter. Finanstilsynet har i bekendtgørelser fastsat krav til årsrapporternes indhold, ligesom der er krav til den skematiske form, som årsrapporter skal opstilles i af hensyn til at sikre en vis ensartethed og sammenlignelighed. Formålet med reguleringen af FAIFer (FAIF = forvaltere af AIFer) er således især at sikre gennemsigtighed og åbenhed over for investorerne og dermed en ensartet beskyttelse for samtlige investorer.

Årsrapporten skal aflægges efter regnskabsbestemmelserne i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, dvs. regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter og investeringsfonde (efter henvisning fra bekendtgørelse om generelle regler om årsrapport og revision for forvaltere af alternative investeringsfonde).

Det indebærer bl.a., at årsrapporterne skal anvende de skemaer for resultatopgørelse og balance, som findes i bekendtgørelsens bilag. Skemaerne er fælles med de skemaer, der gælder for investeringsforvaltningsselskaber og er ikke tilpasset særligt til de alternative investeringsfonde og disses aktiviteter. Bekendtgørelsens § 4 giver dog mulighed for en vis fleksibilitet ved anvendelsen af skemaer, idet det er tilladt at tilføje nye poster og underopdele poster.

Dansk regulering

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. giver Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte de nærmere regler for regnskabsaflæggelsen. Selve reglen om aflæggelse af årsrapport findes i § 131.

Hjemlen er udnyttet i bekendtgørelse om generelle regler om årsrapport og revision for FAIFer, som samtidig henviser videre til, at kravene i regnskabsbekendtgørelsen for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. skal overholdes.

EU-regulering

Reglerne om aflæggelse af årsrapport for FAIF'er er ikke EU-reguleret. .

Påvirkede virksomhedstyper

x Forvaltere af alternative investeringsfonde

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Regnskabsbestemmelser for FAIF'er er alene reguleret i national ret.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer

N=1

Byrdens type

- Irritationsbyrde/mindre byrde

Oplevede komplikationer for virksomheder

Ingen virksomheder har kommenteret denne byrde hvorfor det nedenstående stammer fra DVCA's beskrivelse af problemstillingen

"DVCA's medlemmer har i forbindelse med anvendelsen af disse regnskabsbestemmelser erfaret, at den i bekendtgørelsen indeholdte skemaoplyst for opgørelse af resultatopgørelse ikke passer på forvalternes aktivitetsområde samt, at visse betegnelser bør ændres i fx femårs oversigt mv.

DVCA skal derfor opfordre til, at der ved førstkommande lejlighed foretages tilretninger i bekendtgørelsen om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, således at præsenteringsform og betegnelser bedre svarer til forvalternes aktivitetsområde. Vi kan forstå, at samme forslag har været bragt frem i regnskabsudvalget for investeringsforeninger.

Problemet er, at der mangler regnskabsposter for modtagne og afgivne gebyrer samt, at der anvendes begreber som "afdelinger under administration og antal foreninger og formue under administration", hvilket har betydet en noget uens anvendelse af reglerne i branchen."

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

- I idéer til løftestænger til afhjælpning af byrden**
- Skemaerne opdateres så de bedre reflekterer FAIF'ernes forretningsmodel.

Virksomheds- og samfundshensyn af løftestænger

Fordele ved identificerede løftestænger

- At udarbejde specifikke skemaer tilpasset FAIF'ernes forretningsmodel kan forventes at reducere virksomhedernes omkostninger i forhold til at udfylde indberetningerne.

Ulemper ved identificerede løftestænger

- At målrette skemaerne til FAIF'ernes forretningsmodel vurderer ikke at have negativ indvirkning på hverken den finansielle stabilitet eller forbrugerbeskyttelsen. Tværtimod kan et resultat blive, at regnskabsaflæggelsen i højere grad kommer til at afspejle FAIF'ernes økonomiske situation.
-
-

29 Finansielle holdingselskaber og regulering af ledelse og styring samt "god skik"

1. Beskrivelse af området

Reguleringens formål og indhold

Finansielle holdingvirksomheder er selvstændigt defineret i FIL § 5, stk. 1, nr. 10. En finansiel holdingvirksomhed er en ikke-finansiel virksomhed, som er moderselskab i en koncern, hvor en datter er en finansiel virksomhed (og yderligere forhold er tilstede).

Finansielle holdingvirksomheder er delvist omfattet af samme regler som de finansielle virksomheder. Baggrunden herfor er, at det er vigtigt, at den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden sker med udgangspunkt i den forretningsmodel, som holdingvirksomhedens bestyrelse har valgt og de hertil hørende risici. Det omfatter blandt andet at sikre, at holdingvirksomheden har det fornødne kapitalgrundlag i forhold til dattervirksomhedens aktiviteter.

En holdingvirksomhed kan, som kapitalejer i en finansiel virksomhed, påvirke aktiviteter og risici i den finansielle virksomhed. Samtidigt kan en holdingvirksomhed have behov for at understøtte datterselskaber økonomisk.

Reglerne om ledelse og styring af finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, gælder efter deres ordlyd for finansielle holdingvirksomheder "med de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør" (ledelseskendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 6). Det er ikke nærmere specificeret i bekendtgørelsen eller i vejledning, hvad tilpasningerne går ud på.

Det fremgår endvidere af FIL § 43, at finansielle holdingvirksomheder, ligesom finansielle virksomheder, skal drives i overensstemmelse med redelig forretningssskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Der er imidlertid kun hjemmel til at udstede nærmere regler om "god skik" for finansielle virksomheder – og ikke for holdingvirksomheder.

God skik omfatter grundlæggende tre grupper af hensyn:

- Relationen til virksomhedens kunder
- Relationen til konkurrenter
- Almene samfundshensyn

Det primære anvendelsesområde for god skik-reglerne er i praksis finansielle virksomheders adfærd i forhold til deres kunder. Det er også kun denne relation, der er reguleret i god skik- bekendtgørelserne. Da finansielle holdingvirksomheder ikke har direkte kundekontakt, er det naturligt, at de ikke er omfattet af de administrative regler. Hvad der ligger i "god skik"-forpligtelsen for holdingvirksomhederne, er der for ikke reguleret.

Dansk regulering

Ledelseskendtgørelsen, som er udstedt med hjemmel i FIL §§ 70-71 om bestyrelsens opgaver og virksomhedens indretning.

FIL § 43 omfatter god skik – men den tilhørende bekendtgørelse og vejledning gælder ikke for holdingvirksomheder.

EU-regulering

Kravene i ledelseskendtgørelsen er ikke EU-reguleret i forhold til finansielle holdingvirksomheder. En del af kravene i bekendtgørelsen udspringer dog af CRD IV og MIFID II.

Påvirkede virksomhedstyper

X Finansielle holdingvirksomheder

Beskrivelse af eventuel overimplementering

Den danske regulering og/eller fortolkning af reglerne om finansielle holdingvirksomheder er uklar indenfor de to nævnte områder; ledelse og styring samt god skik.

2. Virksomheders oplevelse af byrden (1=lav, 5=meget høj)

Virksomheders væsentlighedsvurdering af byrden

Antal observationer
N=0

Byrdens type

- N/A

Oplevede komplikationer for virksomheder

- Ingen af de adspurgte virksomheder udtalte at de følte sig berørt af denne problematik, men Fondsmæglerforeningen vurderer, at reguleringen af holdingselskaber på en række områder er uklar. Heriblandt påpeger de: *"Anvendelsesområdet for holdingselskaber er ikke nærmere konkretiseret i BEK 1026/2016 (ledelsesbekendtgørelsen) og bør måske ændres i BEK 330/2016 (god skik bekendtgørelsen)"*.

3. Løftestænger til afhjælpning af byrden

Ideen til løftestænger til afhjælpning af byrden

- Da ingen af de adspurgte virksomheder har haft kommentarer til byrden, er der ikke identificeret nogen løftestang til byrden.

1. Danske regler

Forkortelse	
Love	
Lov om finansiel virksomhed / FIL	Lovbekendtgørelse nr. 1140 af 26. september 2017 om finansiel virksomhed.
Lov om digital post	Lovbekendtgørelse nr. 801 af 13. juni 2016 om Digital post fra offentlige afsendere.
Lov om FAIFer	Lovbekendtgørelse nr. 1074 af 6. juli 2016 om forvaltere af alternative investeringsfonde
Lov om investeringsforeninger	Lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015 om investeringsforeninger mv. (med senere ændringer).
Lov om kapitalmarkeder	Lov nr. 650 af 8. juni 2017 om kapitalmarkeder
Revisorloven	Lovbekendtgørelse nr. 1167 af 9. september 2016 om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder
Værdipapirhandelsloven	Lovbekendtgørelse nr. 251 af 21. marts 2017-03-21 om værdipapirhandel mv.
Bekendtgørelser	
Bekendtgørelse om ansvarshavende aktuar	Bekendtgørelse nr. 1089 af 29. november 2011 om ansvarshavende aktuar
Bekendtgørelse om certificering af revisorer	Bekendtgørelse nr. 874 af 1. juli 2015 om certificering af statsautoriserede revisorer.
Gebyrbekendtgørelsen	Bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2014 om information om gebyrer og andre omkostninger for forsikringsselskaber
Ledelsesbekendtgørelsen	Bekendtgørelse nr. 1026 af 30/06/2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.
Outsourcingbekendtgørelsen	Bekendtgørelse nr. 1304 af 25. november 2010 om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder
Bekendtgørelse om prospekter	Bekendtgørelse nr. 1176 af 31. oktober 2017 om prospekter
Bekendtgørelse om registrering af aktiver	Bekendtgørelse nr. 1359 af 30. november 2015 om registrering af aktiver i forsikringsselskaber og firmapensionskasser.
Regnskabsbekendtgørelser	Bekendtgørelse nr. 937 af 27. juli 2015 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser samt Bekendtgørelse nr. 281 af 5. september 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.
Bekendtgørelse om SDO/SDRO	Bekendtgørelse nr. 717 af 21. juni 2007 om betingelser for, at realkreditinstitutter og pengeinstitutter kan få tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer eller særligt

	dækkede realkreditobligationer.
Bekendtgørelse om årsrapporter og revision for FAIFer	Bekendtgørelse 2014-03-07 nr. 239 om generelle regler om årsrapport og revision for forvaltere af alternative investeringsfonde
UCITS-bekendtgørelsen	Bekendtgørelse nr. 757 af 17. juni 2014 om beregning af emissions- og indløsningspriser ved tegning og indløsning af andele i danske UCITS
Vejledninger	
Vejledning om den ansvarshavende aktuars beretning	Vejledning nr. 10064 af 15. november 2006 om indholdet i den ansvarshavende aktuars beretning
Vejledning om koncerninterne eksponeringer	Finanstilsynets vejledning nr. 9023 af 18. januar 2016 om praksis for tilladelse til koncerninterne eksponeringer.
Vejledning om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter	Finanstilsynets vejledning nr. 10867 af 12. oktober 2015 om om risikostyring på likviditetsområdet for penge- og realkreditinstitutter.
Outsourcingvejledningen	Finanstilsynets vejledning nr. 37 af 13. maj 2010 til bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder.
Vejledning om UCITS markeder for investeringer	Finanstilsynets vejledning nr. 9017 af 5. januar 2015 om hvilke markeder danske UCITS kan investere på i henhold til § 139 i lov om investeringsforeninger m.v.

2. EU-regler

Forkortelse	
CRD IV	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF
CRR /kapitalkravsforordningen	Forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013.
EMIR-forordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.
FAIF-direktivet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.
Direktiv om forsikringsselskabers	Rådets direktiv 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og

årsregnskaber	konsoliderede regnskaber
LCR-forordningen	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (Liquidity Coverage Ratio – LCR).
MIFID II	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, finder senest anvendelse fra 3. januar 2018.
MIFIR	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012. Finder anvendelse fra 3. januar 2018.
Prospektdirektivet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel med senere ændringer.
Regnskabsdirektivet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU
Revisionsforordning	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden
Revisordirektiv	Direktiv 2014/56/EU af 16. april 2016 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.
SDO/SDRO-direktivet	Reglerne om udstedelse af særligt dækkede obligationer fremgår af EU-direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Direktivet er senere ændret ved CRR/CRD.
SOLVENS II-direktivet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).
SOLVENS II forordningen	Forordning (EU) 2015/35 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II))
UCITS-direktivet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Om Deloitte

Deloitte leverer ydelser indenfor revision, consulting, financial advisory, risikostyring, skat og dertil knyttede ydelser til både offentlige og private kunder i en lang række brancher. Deloitte betjener fire ud af fem virksomheder på listen over verdens største selskaber, Fortune Global 500®, gennem et globalt forbundet netværk af medlemsfirmaer i over 150 lande, der leverer kompetencer og viden i verdensklasse og service af høj kvalitet til at håndtere kundernes mest komplekse forretningsmæssige udfordringer. Vil du vide mere om, hvordan Deloitte omkring 245.000 medarbejdere gør en forskel, der betyder noget, så besøg os på Facebook, LinkedIn eller Twitter.

Deloitte er en betegnelse for Deloitte Touche Tohmatsu Limited, der er et britisk selskab med begrænset ansvar, og dets netværk af medlemsfirmaer og deres tilknyttede virksomheder. Hvert medlemsfirma udgør en separat og uafhængig juridisk enhed. Vi henviser til www.deloitte.com/about for en udførlig beskrivelse af den juridiske struktur i Deloitte Touche Tohmatsu Limited og dets medlemsfirmaer.

BILAG 4: OVERSIGT OVER KORTLAGT OVERIMPLEMENTERING I DEN FINANSIELLE REGULERING

Grænsen mellem overimplementering og national regulering på områder, der ikke er reguleret i EU-retten, er ikke altid entydig. Enkelte af de først udsøgte områder i nærværende bilag er efter en nærmere vurdering fundet at være national regulering på områder, hvor EU-retten ikke kan stå alene. Disse områder er ikke taget op til behandling i arbejdsgruppen.

Lov	Beskrivelse af overimplementering
<p>Lov om kapitalmarkeder LBK nr. 12 af 08/01/2018</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 14. juni 2002, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004, dele af Kommissionens direktiv 2007/14/EF af 8. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 1031/2010/EU af 12. november 2010, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012/EU af 14. marts 2012, dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 648/2012/EU af 4. juli 2012, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014 af 15. maj 2014, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014.</p>	<p>1) § 38, stk. 1</p> <ul style="list-style-type: none">• Det er overimplementering, at der skal flages, når grænsen på 2/3 og 90 pct. krydses i forbindelse med ejerskab af børsnoterede aktier. Overimplementeringen består i, at der skal flages både stemmerettigheder og andel af kapitalen. <p>2) § 46, stk. 1, nr. 1</p> <ul style="list-style-type: none">• Det er overimplementering, at der er krav om opnåelse af minimum 50 pct. af stemmerettighederne, førend der ikke er pligt til at fremsætte et pligtmæssigt tilbud efter et frivilligt overtagelsestilbud.

<p>Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) LOV nr. 651 af 08/06/2017 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2012/648/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2001/1338/EF af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, Rådets forordning 2001/1339/EF af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning 2001/1338/EF om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta, Europa-Kommissionens forordning 2010/1031/EU af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006.</p>	<p>1) § 5</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen fastsætter et forbud mod kontantbetalinger over 50.000 kr. Direktivet indeholder alene et krav om kundekendskabsprocedurer ved kontantbetalinger over 10.000 EUR. <p>2) § 18, stk. 7</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder et krav om, at Erhvervsministeren fører og offentliggør en liste over politisk eksponerede personer. Dette følger ikke af direktivet. <p>3) §§ 41-46</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelserne fastsætter krav til udbydere af valutavekslingsvirksomhed, der skal have tilladelse hos Finanstilsynet – herunder fit & proper-krav m.m. Efter direktivet kan medlemsstaterne nøjes med en registrering af virksomhederne. <p>4) § 48</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder et krav om, at virksomheder, der udbyder andre former for finansiel virksomhed, skal registreres hos Finanstilsynet og er underlagt tilsyn. Kravet findes ikke i direktivet. <p>5) § 55</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder et krav om offentliggørelse af Finanstilsynets tilsynsreaktioner. Dette går videre end offentliggørelseskravet i direktivet.
<p>Lov om finansiel virksomhed LBK nr. 1140 af 26/09/2017 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), dele af Rådets ottende direktiv</p>	<p>1) § 20</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder krav om det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed, som skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget m.v. tages i anvendelse. Anmeldelsen skal indeholde angivelse af produkternes karakteristika og beregningselementer. Selskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, skal ikke foretage anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed. Der genfindes ikke sådanne regler i EU-reguleringen.

<p>84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (kapitalandelsdirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsik-</p>	<p>2) § 21</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder krav om, at en række af de anmeldte forhold skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne. De anmeldte regler for beregning og fordeling af realiseret resultat, jf. § 20 i lov om finansiel virksomhed skal være præcise og klare og skal føre til en rimelig fordeling. Herudover er der krav om, at præmierne for nytegnede forsikringer skal være tilstrækkelige til, at forsikringsselskabet kan opfylde alle sine forpligtelser, således at der ikke vil være behov for systematisk og permanent tilførsel af andre midler. De beregningsselementer (rentesatser, omkostningssatser og statistiske beregningsselementer), der lægges til grund ved beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer, skal vælges med forsigtighed. Der genfindes ikke sådanne regler i EU-reguleringen. <p>3) § 46</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder et forbud mod lånefinansiering af kapitalindskud i den långivende finansielle virksomhed. Bestemmelsen skal hindre, at finansielle virksomheder, som har en direkte interesse i at tilvejebringe supplerende kapital m.v., påvirker kunderne til en lånefinansiering heraf, som det bl.a. blev set under den finansielle krise. Der genfindes ikke sådanne regler i EU-reguleringen. <p>4) § 48 a, jf. § 53 b-d</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelserne indeholder varslingsreglerne for gebyrændringer mv. vedr. realkreditlån og realkreditlignende lån. Forbrugeren skal bl.a. have et varsel på minimum 6 måneder, hvis et penge- eller realkreditinstitut ønsker at ændre renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag til ugunst for forbrugeren. Endvidere skal varslet indeholde en begrundelse for ændringen samt forbrugers muligheder for at indfri eller omlægge lånet. Hvis varslingsreglerne i § 53 b ikke er iagttaget, kan penge- eller realkreditinstituttet ikke gøre ændringen gældende. Hvis en forbruger har opsagt det pågældende lån inden 6 måneder fra den dag, hvor varslet er kommet frem, må instituttet ikke opkræve gebyrer i forbindelse med indfrielsen af lånet. Varslingsreglerne er overimplemente-
---	--

<p>ringsvirksomhed (Solvens II), Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF, for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vidt angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens II), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger, (DGSD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter, (BRRD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner(UCITS V-direktivet) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets</p>	<p>ring i forhold til boligkreditdirektivet.</p> <p>5) § 57</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen indeholder regler om, at forsikringsselskaber som udbyder forbrugerforsikringer skal tilbyde, at forsikringerne kan tegnes med et vilkår om, at forsikringen kan opsiges af forsikringstageren med et varsel på 30 dage. Bestemmelsens formål er at øge mobiliteten på forsikringsområdet. Hensigten er, at forbrugeren skal have valget mellem en forsikring, som kan opsiges med kort varsel, som så typisk er dyrere eller en forsikring med lang løbetid, som så typisk vil være billigere. Bestemmelsen er overimplementering i forhold til forsikringsdistributionsdirektivet. <p>6) § 60 a</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelsen finder anvendelse på pensionskunder, der tilbydes omvalg fra produkter med garantier til at overgå til et produkt med lavere eller ingen garantier eller til et markedsrenteprodukt. Bestemmelsen fastsætter i sådanne tilfælde krav om kompensation samt giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte krav om beregningen af kompensationen. Bestemmelsen er overimplementering i forhold til Solvens II-direktivet. <p>7) §§ 64-77</p> <ul style="list-style-type: none"> Bestemmelserne indeholder en række governance-bestemmelser, bl.a. krav til ledelsens egnethed og hæderlighed, overordnede krav til bestyrelsens opgaver og virksomhedens indretning. Nogle af bestemmelserne gennemfører CRD IV. Det gælder f.eks. krav om bestyrelsesmedlemmers afsættelse af tilstrækkelig tid til at varetage deres hverv og krav om etablering af whistleblowerordning. Disse bestemmelser er implementeret for alle finansielle virksomheder, hvorfor der for investeringsforvaltningsselskaber, forsikringsselskaber og visse fondsmægler-selskaber er tale om overimplementering. Andre bestemmelser er oprindelig ren national lovgivning, men kan regulere områder, som i dag også er reguleret af EU-retsakter, hvorfor der kan være tale om overimplementering.
---	---

<p>forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF, Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).</p>	<p>8) § 71 b, stk. 1</p> <ul style="list-style-type: none"> • I henhold til BRRD skal modervirksomheder udarbejde en koncerngenopretningsplan. Den danske implementering medfører, at blandede holdingvirksomheder også skal udarbejde genopretningsplanen, selv om denne type virksomhed ikke er en modervirksomhed i direktivets forstand. • Blandede holdingvirksomheder er fejlagtigt medtaget i lov om finansiell virksomhed ved gennemførelsen af BRRD. Overimplementering har således ikke været tilsigtet. <p>9) §§ 77 a - 77 f</p> <ul style="list-style-type: none"> • Med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor blev det besluttet, at der skal gælde ensartede regler for aflønning for virksomheder inden for den finansielle sektor. Der blev endvidere aftalt en række krav, der gik videre end kravene i det dagældende CRD III. Princippet om fælles aflønningsregler og de danske særregler på aflønningsområdet er videreført ved implementeringen af CRD IV med den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013. • Som eksempel på national lovgivning, der ikke følger af CRD IV, men hvor området er reguleret af CRD IV, kan nævnes kravet om at variable lønde dele til bestyrelses- og direktionsmedlemmer højst må udgøre 50 pct. af den faste løn. Ligeledes gælder for denne personkreds, at aktieoptioner og lignende instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af den faste løn. CRD IV's aflønningsregler er endvidere implementeret for alle finansielle virksomheder, hvorfor der for investeringsforvaltningsselskaber, forsikringsselskaber og visse fondsmæglerselskaber i varierende omfang er tale om overimplementering, afhængig af hvilke EU-aflønningsregler, de pågældende virksomheder er omfattet af. <p>10) § 108</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bestemmelsen indeholder krav om, at direktionen skal drage omsorg for, at et forsikringsselskab råder over tilstrækkelig sagkundskab til be-
--	--

regning af forsikringsmæssige hensættelser. Har forsikringsselskabet tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal bestyrelsen ansætte en ansvarshavende aktuar, der skal varetage de nødvendige forsikringstekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser. Stillingen som aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller bestyrelsen i forsikringsselskabet. Den ansvarshavende aktuar skal bl.a. påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag m.v. Aktuaren skal i denne forbindelse gennemgå det aktuarmæssige indhold i selskabets aktiviteter og materiale og påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 20 i lov om finansiel virksomhed til enhver tid er i overensstemmelse med de krav, som fremgår af § 21 i lov om finansiel virksomhed. Den ansvarshavende aktuar skal bl.a. også årligt indsende en beretning til Finanstilsynet.

11) Kapitel 10

- Lov nr. 308 af 31. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (Gennemførelse af Solvens II- og Omnibus II-direktivet)
- Ændringsloven implementerer Solvens II-direktivet og senere ændringer heraf, herunder Omnibus II-direktivet. I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget er tilstræbt en så direktivnær implementering som muligt, bl.a. af hensyn til, at de omfattede virksomheder ikke pålægges unødvendige administrative byrder. På en række områder i direktivet er der alene fastsat overordnede regler for lovgivningen, hvorefter det er op til medlemsstaterne at udfylde de specifikke regler i national lovgivning. Det giver medlemsstaterne mulighed for at indføre regler, der er tilpasset nationale forhold. Ved gennemførelsen er der derfor foretaget nogle valg inden for overordnede rammer, som direktivet fastsætter.
- Der er på enkelte områder fastsat regler, som går videre, end hvad direktivet foreskriver. Det er for at sikre, at tilsynet med de større forsikringsselskaber fremadrettet er ligeså effektivt, som det er i dag. Dermed undgås, at beskyttelsen af danske forsikringstagere forringes ved gennemførelsen af direktivet.
- På de områder i lovforslaget, hvor der stilles yderligere krav til de større selskaber i forhold til gældende lovgivning, følger disse krav som en konsekvens af direktivet.
- Det skal hertil nævnes, at nationale regler vedrørende følsomhedsanalyser og det dertilhørende trafiklyssystem opretholdes med lovforslaget.

	<p>Direktivet indeholder ikke regler herom, hvorved nationale regler supplerer direktivets regulering. Når følsomhedsanalyser m.v. er opretholdt, skyldes det, at de betragtes som centrale i vurderingen af selskabernes kapitalstyrke og udgør et væsentligt element i et effektivt tilsyn.</p> <p>12) Finanstilsynets tilsynspraksis i henhold til § 124</p> <ul style="list-style-type: none">• Emne indmeldt af Dansk Erhverv• Finanstilsynets praksis vedrørende tillæg til solvensbehov i tilfælde af overskydende nedskrivninger, som implementerer artikel 62, stk. 1, litra d), i CRR. <p>13) Finanstilsynets tilsynspraksis i henhold til § 124, stk. 2</p> <ul style="list-style-type: none">• Emne indmeldt af Dansk Erhverv• Finanstilsynets praksis vedrørende løbetid for særlige eksponeringer under IRB-metoden, som implementerer artikel 162, stk. 4, i CRR.• Finanstilsynets notat af 12. maj 2015 om løbetid <p>14) §§ 170-174 og 175 a.</p> <ul style="list-style-type: none">• Der fastsættes krav for finansielle holdingvirksomheder, der er øverste modervirksomhed i en koncern, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller et fondsmægler-selskab. Der er tale om krav i CRR, der udvides til også at gælde finansielle holdingvirksomheder. <p>15) Finanstilsynets praksis vedrørende nulvægtning af koncerninterne eksponeringer.</p> <ul style="list-style-type: none">• Emne indmeldt af Dansk Erhverv• Finanstilsynets praksis vedrørende tilladelse til nulvægtning af koncerninterne eksponeringer efter artikel 113, stk. 6, i CRR. <p>16) § 198</p> <ul style="list-style-type: none">• Emne indmeldt af Dansk Erhverv• Overimplementeringen består i, at nogle kreditinstitutter ikke undtages fra de danske regnskabsindberetning på koncernniveau. Endvidere består overimplementeringen i, at FINREP-institutterne ikke kan foretage indberetning i henhold til FINREP, men at de skal anvende de nationale
--	--

	indberetninger, selvom institutterne har indsamlet data på moderselskabsniveau.
<p>Lov om investeringsforeninger m.v. LBK nr. 1051 af 25/08/2015 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet), Kommissionens direktiv 2007/16/EF af 19. marts 2007 om gennemførelse af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til afklaring af bestemte definitioner, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår organisatoriske krav, interessekonflikter, god forretningsskik, risikostyring og indholdet af aftalen mellem en depositar og et administrationsselskab og Kommissionens direktiv 2010/44/EU af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår visse bestemmelser om fusioner af fonde, master-feeder-strukturer og anmeldelsesprocedure. Loven gengiver dele af Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted og Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder.</p>	<p>1) § 14</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bestemmelsen vedrører underskrift fra samtlige bestyrelsesmedlemmer på vedtægter eller vedtægtsændringer i investeringsforeninger eller SI-KAV'er. Et tilsvarende krav findes ikke i UCITS direktivet <p>2) § 75</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bestemmelsen om indberetning og offentliggørelse af fejlregninger med en afvigelse på 0,5 pct. er en overimplementering. <p>3) §§ 48 a-d</p> <ul style="list-style-type: none"> • Med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor blev det besluttet, at der skal gælde ensartede regler for aflønning for virksomheder inden for den finansielle sektor. Der blev endvidere aftalt en række krav, der gik videre end kravene i det dagældende CRD III. Princippet om fælles aflønningsregler og de danske særregler på aflønningsområdet er videreført ved implementeringen af CRD IV med den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013. • CRD IV's aflønningsregler er implementeret for alle finansielle virksomheder, hvorfor der for selvadministrerende investeringsforeninger er tale om overimplementering svarende til aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

LBK nr. 1074 af 06/07/2016 med senere ændringer

EU-ret:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU. Loven indeholder desuden bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde.

1) §§ 20-22

- Loven gennemfører delvist FAIF-direktivet, og er delvist udtryk for national lovgivning.
- Med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor blev det besluttet, at der skal gælde ensartede regler for aflønning for virksomheder inden for den finansielle sektor. Der blev endvidere aftalt en række krav, der gik videre end kravene i det dagældende CRD III, bl.a. et loft på variable løndelev på 50 pct. af grundlønnen for direktions- og bestyrelsesmedlemmer mv. Princippet om fælles aflønningsregler og de danske særregler på aflønningsområdet er videreført ved implementeringen af CRD IV med den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013, herunder for forvaltere.
- Som eksempel på national lovgivning, der ikke følger af FAIF-direktivet kan nævnes kravet om, at variable løndelev til bestyrelses- og direktionsmedlemmer højst må udgøre 50 pct. af den faste løn og kravet om variable løndelev til andre væsentlige risikotagere højst må udgøre 100 pct. af den faste løn med mulighed for forhøjelse til op til 200 pct. med generalforsamlingens godkendelse.
- Ligeledes gælder for bestyrelsen og direktionen, at aktieoptioner og lignende instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af den faste løn. Ydermere gælder for bestyrelse og direktion krav om offentliggørelse af deres individuelle lønninger i årsrapporten med navns nævnelser, m.fl.

2) §§ 13 og 27 a

- Loven indeholder en række governance-krav for forvaltere af alternative investeringsfonde, bl.a. krav til egnethed og hæderlighed (fit & proper) for medlemmer af ledelsen og krav om whistleblowerordning. Krav til egnethed og hæderlighed følger af FAIF-direktivet, men er tilpasset den tilsvarende bestemmelse i lov om finansiell virksomhed, der følger af CRD IV. Krav om whistleblowerordning er udbredt til forvaltere af alternative investeringsfonde, som konsekvens af implementeringen af CRD IV's whistleblower-bestemmelse i lov om finansiell virksomhed. Der er i begge tilfælde tale om overimplementering.

<p>Lov om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med forsikring, pension og lignende finansielle ydelser LBK nr. 950 af 14/08/2015</p> <p>EU-ret: Rådets direktiv nr. 86/378 af 24. juli 1986 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, som ændret ved Rådets direktiv nr. 96/97 af 20. december 1996 om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) og dele af Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.</p>	<p>1) § 8, stk. 2</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bestemmelsen fastslår, at for medlemmer optaget i erhvervstilknyttede ordninger før den 1. juli 1999, kan ydelserne være forskellige for mænd og kvinder, i det omfang beregningerne er baseret på aktuarmæssige faktorer. Ordninger oprettet efter 1. juli 1999 skal anvende det såkaldte unisex-princip. • Bestemmelsen er en overimplementering af artikel 6, litra h, i direktiv nr. 86/378 af 24. juli 1986, idet det i direktivet er muligt at differentiere på baggrund af aktuarmæssige faktorer, herunder for ordninger oprettet efter 1. juli 1999.
<p>Lov om tilsyn med firmapensionskasser LBK nr. 953 af 14/08/2015 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (pensionskassedirektivet)</p>	<p>1) Loven indeholder elementer af overimplementering. Her kan bl.a. nævnes § 24 b, hvorefter whistleblowerordningen finder anvendelse for firmapensionskasser, selvom firmapensionskasser som udgangspunkt er undtaget fra CRD IV.</p> <p>2) Loven vil dog blive ophævet i forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (IORP II-direktivet). Den nye hovedlov, som implementerer direktivet, vil således træde i stedet for den nuværende lov om tilsyn med firmapensionskasser.</p>
<p>Lov om forsikringsformidling LBK nr. 1065 af 22/08/2013 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling</p>	<p>1) §§ 17-18 Bestemmelserne består i krav om etablering af en whistleblowerordning for både forsikringsformidlere og genforsikringsformidlere</p> <p>2) Loven er blevet revideret som følge af implementeringen af forsikringsdistributivdirektivet, og den nye lov træder i kraft senest den 1. oktober 2018, jf. lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling.</p>

Bekendtgørelse	Beskrivelse af overimplementering
<p>Bekendtgørelse om den risikofrie rentekurve, matchtilpasning og volatilitetsjustering for gruppe 1-forsikrings-selskaber BEK nr. 1258 af 27/11/2017</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed).</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) I bekendtgørelsens § 3, stk. 5, og § 6, stk. 3, gælder der et krav om, at selskaberne "regelmæssigt, dog mindst årligt", skal vurdere relevante konsekvensberegninger, hvor kravet i direktivets artikel 44, stk. 2a, blot er "regelmæssigt". 2) Direktivet giver endvidere medlemsstaterne mulighed for at vælge, om selskaberne skal ansøge om at anvende volatilitetsjusteringen. Finanstilsynet har besluttet at anvende denne mulighed.
<p>Bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikrings-selskaber m.v. BEK nr. 1723 af 16/12/2015 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2014 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Efter § 4, stk. 2, 2. pkt., stilles der krav om, at virksomhederne skal foretage både kvantitative og kvalitative vurderinger, når de skal oplyse afvigelserne mellem det opgjorte solvenskapitalkrav og opgørelsen af virksomhedens risici. 2) § 17, stk. 9, præciserer i forhold til direktivet, at nøglepersonen sikrer, at nøglefunktionen udfører opgaver henhørende under funktionen på betryggende vis. 3) Bilag 6, punkt 9, præciserer i forhold til direktivet, at direktionen skal sikre, at den ansvarlige for risikostyringsfunktionen i relevant omfang inddrages i vurderingen af direktionens og bestyrelsens beslutningsgrundlag. 4) Efter bilag 7, punkt 5, stilles der krav om, at bestyrelsen skal godkende en compliancepolitik. Kravet om at udarbejde en politik for compliance følger af Solvens II-forordningens artikel 270, stk. 1, men det er et nationalt krav, at bestyrelsen skal godkende den.

<p>Bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. BEK nr. 1026 af 30/06/2016</p> <p>EU-ret:</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. I bekendtgørelsen er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012.</p>	<p>1) Bekendtgørelsen udspringer dels af dansk ret og dels af EU-ret, hvorved den implementerer CRD IV for så vidt angår bekendtgørelsens krav til risikostyringsfunktionen. Bekendtgørelsens krav til ledelse og indretning af virksomhederne er i høj grad rammebestemmelser. Bilag 1-7 uddyber bekendtgørelsens bestemmelser på nærmere angivne risikoområder, ligesom proportionalitetsprincippet udmøntes heri. Bilagene er udtryk for vejledning i forhold til anvendelsen af bekendtgørelsens rammebestemmelser.</p> <p>Der er dele af bekendtgørelsens bestemmelser, der udspringer af dansk ret, og som kan indeholde overimplementering. Dette gælder eksempelvis rapporteringskravene på kreditområdet, der følger af bekendtgørelsens bilag 1, nr. 31) -36). Disse krav blev bl.a. indført på baggrund af anbefalinger fra Rangvid Udvalgets rapport, og der er således tale om bestemmelser, der udspringer af dansk ret. CRD IV artikel 76(2) indeholder f.eks. alene overordnede generelle rapporteringskrav, hvorfor de danske rapporteringskrav på kreditområdet udgør overimplementering.</p>
<p>Bekendtgørelse om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab BEK nr. 821 af 03/06/2015 med senere ændringer</p>	<p>1) Den del af bekendtgørelsen som vedrører afviklingsberedskabet (kapitel 3) er national lovgivning, som dog er en indirekte konsekvens af krisehåndteringsdirektivet (BRRD).</p> <p>Det følger af BRRD artikel 11, at afviklingsmyndighederne skal have beføjelse til at kræve, at institutterne giver dem alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne iværksætte afviklingsplanerne. Afviklingsberedskabet er et fælles regelsæt for alle de omfattede institutter (underlagt det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip), som sikrer, at BRRD artikel 11 overholdes. Kan et institut ikke fremskaffe de nødvendige oplysninger til brug for iværksættelse af en afviklingsplan, kan dette betragtes som en afviklingshindring, som Finanstilsynet kan give påbud om at fjerne. Inden BRRD blev gennemført, fandtes der allerede i dansk ret et krav om et afviklingsberedskab for pengeinstitutter. Dette afviklingsberedskab er blevet tilpasset BRRD, ligesom anvendelsesområdet er blevet udvi-</p>

	det, således at realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og andre virksomheder omfattet af reglerne i BRRD også skal have et afviklingsberedskab.
Bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I BEK nr. 724 af 27/05/2015	1) I henhold til BRRD skal modervirksomheder udarbejde en koncerngenopretningsplan. Den danske implementering medfører, at blandede holdingvirksomheder også skal udarbejde genopretningsplanen, selvom denne virksomhedstype ikke er en modervirksomhed i direktivets forstand. Blandede holdingvirksomheder er fejlagtigt medtaget i lov om finansiel virksomhed ved gennemførelsen af BRRD, hvilket afspejles i bekendtgørelsens anvendelsesområde. Overimplementering har således ikke været tilsigtet.
Bekendtgørelse om driftsplaner, planer for genoprettelse, finansieringsplaner og individuelt solvensbehov for forsikringselskaber BEK nr. 356 af 08/04/2015 EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirstilsynsmyndighed).	1) På et enkelt område er der tale om overimplementering. I henhold til artikel 23 i Solvens II-direktivet stilles der krav om, at driftsplanen skal omfatte selskabets første tre regnskabsår. I bekendtgørelsen lyder kravet på de første fem regnskabsår.
Bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger BEK nr. 1582 af 13/12/2016 med senere ændringer EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om	1) Overimplementeringen består i, at penge- og realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber i medfør af CRD IV er underlagt krav om indberetning og offentliggørelse af aflønningspraksis og politik. Dette krav er udbredt til også at gælde for de finansielle virksomheder, der ikke er omfattet af CRD IV. Med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor blev det besluttet, at der skal gælde ensartede regler for aflønning for virksomheder inden for den finansielle sektor. Der blev endvidere aftalt en

<p>ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF.</p>	<p>række krav, der gik videre end kravene i det dagældende CRD III, bl.a. et loft på variable løndelev på 50 % af grundlønnen for direktions- og bestyrelsesmedlemmer mv. Princippet om fælles aflønningsregler og de danske særregler på aflønningsområdet er videreført ved implementeringen af CRD IV med den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013.</p>
<p>Bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber og forsikringsholdingsvirksomheder BEK nr. 1583 af 13/12/2016</p> <p>EU-ret: I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)</p>	<p>1) Overimplementeringen består i, at der for forsikringsselskaber og forsikringsholdingsvirksomheder gælder regler om aflønning efter CRD IV.</p> <p>Med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor blev det besluttet, at der skal gælde ensartede regler for aflønning for virksomheder inden for den finansielle sektor. Der blev endvidere aftalt en række krav, der gik videre end kravene i det dagældende CRD III, bl.a. et loft på variable løndelev på 50 % af grundlønnen for direktions- og bestyrelsesmedlemmer mv. Princippet om fælles aflønningsregler og de danske særregler på aflønningsområdet er videreført ved implementeringen af CRD IV med den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013.</p>
<p>Bekendtgørelse om opgørelse af indikatorer og faktorer til udpegning af systemisk vigtige finansielle institutter m.v. BEK nr. 298 af 27/03/2014 med senere ændringer</p>	<p>1) Overimplementeringen består i, at Danmark – udover at følge EBA's retningslinjer for identifikation af andre systemisk vigtige finansielle institutter (de såkaldte "OSII's") – har valgt at anvende yderligere indikatorer tilpasset nationale forhold ved identifikation og udpegning af danske systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI'er). De særligt danske indikatorer til identifikation og udpegning af SIFI'er i Danmark følger af den politiske aftale indgået den 10. oktober 2013 mellem den på daværende tidspunkt siddende regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Danske Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital</p>

	og højere likviditet. Den politiske aftale blev indgået et år før EBA's udstedelse af retningslinjer på området.
<p>Bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner BEK nr. 904 af 01/09/2004 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (konglomeratdirektivet)</p>	1) Direktivets bestemmelser om koncerninterne transaktioner er bl.a. udvidet til at finde anvendelse på flere virksomheder end de i direktivet fastsatte.
<p>Bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder BEK nr. 330 af 07/04/2016 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (3. skadesforsikringsdirektiv) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).</p>	1) Bekendtgørelsen implementerer visse bestemmelser om urimelig handelspraksis, vildledende og utilbørlig markedsføring og købsopfordringer fra direktivet om urimelig handelspraksis. De indledende bestemmelser i bekendtgørelsen er en afspejling af tilsvarende regler i markedsføringsloven. Bekendtgørelsens øvrige regler er rent nationale regler, der på specifikke områder præciserer, hvad der er god skik, herunder de særlige regler for pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.
<p>Bekendtgørelse om oplysninger i prospekter for danske UCITS BEK nr. 138 af 17/02/2016 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og</p>	1) Bekendtgørelsen indeholder en række krav til prospekter ud over de, der fremgår af direktivet (bilag A).

<p>administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner.</p>	
<p>Bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i forvaltere af alternative investeringsfonde BEK nr. 1151 af 24/10/2017</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010, EU-tidende 2011.</p>	<p>1) Overimplementering i bekendtgørelsen består i, at § 17 vedr. lønpakker knyttet til kompensation eller frikøb fra andre kontrakter i forbindelse med tidligere beskæftigelse skal være tilpasset forvalterens interesser på længere sigt.</p> <p>Med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor blev det besluttet, at der skal gælde ensartede regler for aflønning for virksomheder inden for den finansielle sektor. Der blev endvidere aftalt en række krav, der gik videre end kravene i det dagældende CRD III, bl.a. et loft på variable løndelev på 50 % af grundlønnen for direktions- og bestyrelsesmedlemmer mv. Baggrunden herfor var et ønske om ensartet regulering af den finansielle sektor og dermed også et ensartet og højt beskyttelsesniveau for sektorens kunder, indskydere og investorer. Princippet om fælles aflønningsregler og de danske særregler på aflønningsområdet er videreført for forvaltere ved implementeringen af CRD IV med den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013.</p>
<p>Bekendtgørelse om god skik for boligkredit BEK nr. 332 af 07/04/2016 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaf-taler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr.1093/2010 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets</p>	<p>1) Bekendtgørelsen viderefører nationale danske forbrugerbeskyttelsesregler vedr. boligkredit som ligger ud over regler fra boligkreditdirektivet.</p> <p>Der er i forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelsen taget stilling til denne overimplementering i selve lovforslaget. Denne vurdering kan dog ikke anses for at være i overensstemmelse med regeringens nuværende dagsorden om implementering af erhvervsrettet EU-regulering.</p>

<p>direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).</p>	
<p>Bekendtgørelse om god skik for finansielle rådgivere BEK nr. 331 af 07/04/2016</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis).</p>	<p>1) Bekendtgørelsen implementerer visse bestemmelser om urimelig handelspraksis, vildledende og utilbørlig markedsføring og købsopfordringer fra direktivet om urimelig handelspraksis. Bestemmelserne er et spejl af tilsvarende regler i markedsføringsloven. Bekendtgørelsens øvrige regler er rent nationale regler, der på specifikke områder præciserer, hvad der er god skik på området</p>
<p>Bekendtgørelse om registrering af aktiver i forsikringselskaber og firmapensionskasser BEK nr. 1359 af 30/11/2015</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).</p>	<p>1) Bekendtgørelsen fastsætter krav til indholdet af registret over registrerede aktiver, ledelsens udarbejdelse af retningslinjer og forretningsgang herfor, indberetning af registeret til Finanstilsynet og ekstern revisionskontrol af registeret. Bekendtgørelsen går videre end Solvens II-direktivets artikel 275 og 276, der blot stiller krav om, at selskaberne udarbejder et register. Det vurderes derfor, at der er tale om overimplementering. Baggrunden for overimplementeringen er overordnet set at sikre beskyttelsen af forsikringstagerne/pensionskassemedlemmerne. Ved at stille krav til registeret sikres det, at forsikringstagerne/pensionskassemedlemmerne er garanteret, at deres opsparing bibeholdes i det tilfælde, at deres interesser udsættes for fare. Derudover sikrer kravet om indberetning, at Finanstilsynet løbende kan føre tilsyn med, at der er tilstrækkeligt med aktiver til stede i registeret.</p>
<p>Bekendtgørelse om ansvarshavende aktuar i firmapensionskasser BEK nr. 1014 af 28/10/2009</p> <p>EU-ret: Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelate-</p>	<p>1) Pensionskassedirektivets artikel 13 fastsætter, at der regelmæssigt skal indsendes årsregnskaber og årsberetninger samt alle de dokumenter, der er nødvendige for Finanstilsynet. Disse dokumenter kan bl.a. omfatte aktuarmæssige værdisættelser og detaljerede antagelser mv. Bekendtgørelsen fastslår, at aktuaren årligt skal indsende en beretning til Finanstilsynet. Der er tale om en mindre overimplementering, da direktivets bestemmelse formentlig godt kunne have været</p>

rede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (pensionskassedirektivet).	implementeret mere lempeligt i national lovgivning, f.eks. ved at beretningen ikke skulle ske i netop den form og årligt.
<p>Bekendtgørelse om god skik og informationspligt for firmapensionskasser BEK nr. 1263 af 08/12/2006</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (Pensionskassedirektivet)</p>	1) Bekendtgørelsen indeholder foruden visse informationskrav fra pensionskassedirektivet, en række nationale regler om god skik svarende til de generelle god skik forpligtelser, der følger af bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder.
<p>Bekendtgørelse om information om livsforsikringsaftaler BEK nr. 1132 af 17. november 2006 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (3. livsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)</p>	1) Bekendtgørelsen indeholder foruden visse informationsregler fra 3. livsforsikringsdirektiv og Solvens II også en række nationale krav om de informationer, som livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser skal give til pensionskunderne.
<p>Bekendtgørelse om forsikringsformidlers informationspligt BEK nr. 1114 af 14/11/2004</p> <p>EU-ret: Europaparlamentets og Rådets direktiv nr. 92/2002/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling</p>	1) Bekendtgørelsen indeholder nationale informationsforpligtelser. Bekendtgørelsen bliver ophævet som følge af den nye lov nr. 41 af 22. januar 2018 om forsikringsformidling, der forventes at træde i kraft senest den 1. oktober 2018. I forbindelse med implementeringen af direktivet er der nye regler om information og rådgivning under udarbejdelse, som skal gælde for alle, der distribuerer forsikringer. Disse regler vil nøje følge direktivets krav og der vil som udgangspunkt ikke blive tale om overimplementering. En række af de gældende forbrugerbeskyttende regler i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder vil dog blive videreført i den nye bekendtgørelse, selvom de ikke genfindes i forsikringsdistributionsdirektivet. Dette er godkendt af Implementeringsudvalget.
<p>Bekendtgørelse om overtagelsestilbud BEK nr. 1171 af 31/10/2017</p>	<p>1) Bekendtgørelsen indeholder i § 6 et krav om ligebehandling af aktionærer i 6 måneder efter afslutning af et overtagelsestilbud.</p> <p>2) Bekendtgørelsen indeholder krav om, at tilbudsdokumentet udarbejdes på dansk,</p>

<p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud</p>	<p>jf. § 26.</p>
<p>Bekendtgørelse om udsteders oplysningsforpligtelser BEK nr. 1173 af 31/10/2017</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/73/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og af direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF og dele af Kommissionens direktiv 2007/14/EF af 8. marts 2007 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.</p>	<p>1) Bekendtgørelsen stiller krav om, at det skal godkendes på en generalforsamling, hvis en børsnoteret virksomhed ønsker at anvende engelsk som sprog for sine selskabsmeddelelser, jf. § 4.</p>
<p>Bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder BEK nr. 1304 af 25/11/2010 med senere ændringer</p>	<p>1) Bekendtgørelsen stiller krav om, at en operatør af et reguleret marked senest 8 hverdage efter indgåelse af en outsourcingkontrakt eller efter godkendelse af en kontrakt om videreoutsourcing skal underrette Finanstilsynet herom, jf. § 7.</p>

<p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)</p>	<p>2) Bekendtgørelsen indeholder en implementering af CEBS guidelines om outsourcing fra 2006. Enkelte områder i retningslinjerne kræver fornyelse, hvilket er grunden til, at der i EU-regi er en revidering i gang. Et af de væsentlige punkter som betegnes som overimplementering i forhold til bekendtgørelsen er, at CEBS guidelines gælder for banker, hvorimod bekendtgørelsen gælder for f.eks. forsikringsselskaber. Derudover har der fra branchen hersket tvivl om bekendtgørelsens § 5, som omhandler krav til kontrakten. Disse nævnte uklarheder vil blive præciseret efter en revidering af guidelines.</p>
<p>Bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. BEK nr. 281 af 26/03/2014 med senere ændringer</p> <p>EU-ret: Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49.</p>	<p>1) Regnskabsbekendtgørelsens bilag 10 og en nedskrivningsvejledning hertil</p> <ul style="list-style-type: none"> • Emne indmeldt af Dansk Erhverv • Overimplementeringen består i, at de danske nedskrivningsregler indeholder anvisninger til indregnings- og målingsmetoder, der ikke er konforme med IFRS-praksis

<p>Bekendtgørelse om kontributionsprincippet BEK nr. 1457 af 11/12/2017</p>	<p>1) Bekendtgørelsen uddyber kravene til rimelighed som følger af § 21 i lov om finansiel virksomhed.</p> <p>Se eventuelt også punkt 2) under lov om finansiel virksomhed i oversigten over love, der indeholder overimplementering.</p>
<p>Bekendtgørelse om ansvarshavende aktuar BEK nr. 1305 af 28/11/2017</p>	<p>1) Bekendtgørelsen uddyber kravene til den ansvarshavende aktuar som følger af § 108 i lov om finansiel virksomhed.</p> <p>Se eventuelt også punkt 10) under lov om finansiel virksomhed i oversigten over love, der indeholder overimplementering.</p>
<p>Bekendtgørelse om grundlagsrente for livsforsikringselskaber BEK nr. 1019 af 25/08/2015</p> <p>EU-ret: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed) (Omnibus II)</p>	<p>1) Bekendtgørelsen uddyber kravene til betryggende grundlag som følger af § 21 i lov om finansiel virksomhed.</p> <p>Se eventuelt også punkt 2) under lov om finansiel virksomhed i oversigten over love, der indeholder overimplementering.</p>
<p>Bekendtgørelse om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed BEK nr. 932 af 04/07/2013</p>	<p>1) Bekendtgørelsen uddyber kravene anmeldelse af teknisk grundlag som følger af § 20 i lov om finansiel virksomhed.</p> <p>Se eventuelt også punkt 1) under lov om finansiel virksomhed i oversigten over love, der indeholder overimplementering.</p>

Vejledning	Beskrivelse af overimplementering
<p>Vejledning af 21. januar 2003 om ansøgning i henhold til § 6 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger og godkendelse af investeringsforeninger, specialforeninger og afdelinger heraf samt om godkendelse af investeringsforeningers vedtægter, jf. § 13, stk. 2</p>	<p>1) Vejledningen indeholder krat om samtlige bestyrelsesmedlemmers underskrift på vedtægter og fondsinstrukser for investeringsforeninger og SIKAV'er. Det er krav der rækker videre end UCITS-direktivet</p>

BILAG 5: EU-FORORDNINGER PÅ FINANSTILSYNETS OMRÅDE

Oversigten indeholder basisretsakter (forordninger på Level 1), der nedenfor er anført i dots, såvel som afledte forordninger (Level 2), der nedenfor er anført i det blå skema.

Det bemærkes, at det kan siges at være basisretsaktens tekst/mandat, der indebærer eventuelle administrative byrder, snarere end den afledte forordning, der udfylder basisretsaktens bestemmelse.

Oversigt over forordninger:

- Delegerede forordninger til BRRD-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2976 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1450 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1401 af 23. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1400 af 10. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de elementer, der mindst skal være omfattet af en virksomhedsomlægningsplan, og minimumsindholdet af rapporter om status med hensyn til gennemførelsen af planen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2967 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoder og principper for værdiansættelse af passiver hidrørende fra derivater

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/424 af 2. februar 2016 om supplerende regler til direktiv 2014/59/EU for så vidt angår de forhold og betingelser, under hvilke betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag helt eller delvis kan udskydes, og kriterierne for fastsættelse af aktiviteter, ydelser og transaktioner med hensyn til kritiske funktioner og for fastsættelse af forretningsområder og hertil knyttede ydelser med hensyn til centrale forretningsområder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/379 af 1. juni 2016 om yderligere præcisering af omstændigheder, under hvilke udelukkelse fra anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne er nødvendig, jf. artikel 44, stk.3 i direktiv 2014/59/EU

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1434 af 14. december 2015 om berigtigelse af delegeret forordning (EU) 2015/63 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/778 af 2. februar 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår de forhold og betingelser, under hvilke betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag helt eller delvis kan udskydes, og kriterierne for fastsættelse af aktiviteter, ydelser og transaktioner med hensyn til kritiske funktioner og for fastsættelse af forretningsområder og hertil knyttede ydelser med hensyn til centrale forretningsområder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/860 af 4. februar 2016 om yderligere præcisering af de omstændigheder, under hvilke udelukkelse fra anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne er nødvendig, jf. artikel 44, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/860 af 4. februar 2016 om yderligere præcisering af de omstændigheder, under hvilke udelukkelse fra anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne er nødvendig, jf. artikel 44, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1712 af 7. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer et minimumssæt af oplysninger om finansielle kontrakter, der bør være omfattet af de detaljerede registre, og de omstændigheder, hvorunder dette krav bør gælde

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/867 af 7. februar 2017 om kategorier af aftaler, der skal beskyttes i forbindelse med en delvis overførsel af ejendom i henhold til artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/344 af 14. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne vedrørende metoderne til værdiansættelse af forskel i behandlingen i forbindelse med afvikling

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/345 af 14. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til værdiansættelse af aktiver og forpligtelser i institutter eller enheder

- Gennemførelsesforordninger til BRRD-direktivet:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/911 af 9. juni 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formen og indholdet af beskrivelsen af aftaler om koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/962 af 16. juni 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de ensartede formater, skemaer og definitioner for identifikation og videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1066 af 17. juni 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurer, standardformularer og skemaer for forelæggelse af oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner for kreditinstitutter og investeringsselskaber i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU

- CRR-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012)
- Delegerede forordninger til CRR-forordningen:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1555 af 28. maj 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for offentliggørelse af oplysninger vedrørende institutters overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer i overensstemmelse med artikel 440

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/850 af 30. januar 2015 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter (multiple udlodninger og præferenceudlodninger)

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/923 af 11. marts 2015 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutter (fradrag for indirekte og syntetiske besiddelser, udlodninger på kapitalgrundlagsinstrumenter på baggrund af brede markedsindeks og beregning af minoritetsinteresser, kvalificerende kernekapitalinstrumenter og kvalificerende kapitalgrundlag)

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/62 af 10. oktober 2014 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgraden

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (Liquidity Coverage Ratio – LCR)

Kommissionens delegerede forordning nr. 625/2014 (EU) af 13. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af kravene til investorerinstitutter, organiserende institutter, oprindelige långivere og eksponeringsleverende institutter i forbindel-

se med eksponeringer mod overført kreditrisiko

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1798 af 2. juli 2015 om berigtigelse af delegeret forordning (EU) nr. 625/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende præciseringen af kravene til investorerinstitutioner, organiserende institutioner, oprindelige långivere og eksponeringsleverende institutioner i forbindelse med eksponeringer mod overført kreditrisiko

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 529/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af den interne ratingbaserede metode og den avancerede målemetode

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 528/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende andre risici end deltarisiko ved optioner i den standardiserede markedsrisikometode

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 526/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende fastlæggelsen af et tilnærmet spænd og et begrænset antal mindre porteføljer i relation til kreditværdijusteringsrisiko

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 525/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet marked

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 523/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for fastsættelsen af, hvad der udgør en snæver sammenhæng mellem værdien af et instituts dækkede obligationer og værdien af instituttets aktiver

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 241/2014 af 7. januar 2014 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalgrundlagskrav for institutioner

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 183/2014 af 20. december 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutioner og investeringselskaber, for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske

standarder for at præcisere beregningen af specifikke og generelle kreditrisikjusteringer

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1556 af 11. juni 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for behandling i overgangsperioden af aktieeksponeringer efter IRB-metoden

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/942 af 4. marts 2015 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 529/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for vurdering af væsentligheden af udvidelser og ændringer af de interne metoder ved fastsættelse af kapitalgrundlagskrav for markedsrisiko

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/585 af 18. december 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af marginrisikoperioder

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 1187/2014 af 2. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med transaktioner med underliggende aktiver

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/488 af 4. september 2014 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 241/2014 for så vidt angår kapitalgrundlagskrav for selskaber baseret på faste omkostninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/101 af 26. oktober 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for forsigtig værdiansættelse i henhold til artikel 105, stk. 14

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/709 af 26. januar 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af betingelserne for anvendelse af undtagelsesbestemmelserne vedrørende valutaer, hvor likvide aktiver er til rådighed i begrænset omfang

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/861 af 18. februar 2016 om berigtigelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 528/2014 om supplerende regler til Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende andre risici end deltarisiko ved optioner i den standardiserede markedsrisikom metode og om berigtigelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutteres risikoprofil

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2295 af 4. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for offentliggørelse af behæftede og ubehæftede aktiver

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/72 af 23. september 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer betingelserne for tilladelser til datafritagelse

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1230 af 31. maj 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de yderligere objektive kriterier, som skal være opfyldt for anvendelsen af en præferencesats for ind- eller udgående pengestrømme ved grænseoverskridende uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter i en koncern eller en institutsikringsordning

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/171 af 19. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for væsentlighedsgrænsen for gældsforpligtelser i restance

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2188 af 11. august 2017 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 for så vidt angår undtagelsen vedrørende egenkapitalkrav for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer

- Gennemførelsesforordninger til CRR-forordningen:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1423/2013 af 20. december 2013 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for offentliggørelse af kapitalgrundlagskravene til institutter i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1799 af 7. oktober 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende konvertering af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsbureauer med hensyn til kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 136, stk.

1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1646 af 13. september 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår hovedindeks og anerkendte børser, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber

Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 602/2014 (EU) af 4. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder til fremme af en ensartet tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af supplerende risikovægte i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

- Delegerede forordninger til CRD IV-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber):

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 1152/2014 af 4. juni 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende identifikationen af den geografiske beliggenhed af de relevante krediteksponeeringer med henblik på beregning af institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffersatser

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutters risikoprofil

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 530/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af væsentlige eksponeeringer og tærskler for interne metoder vedrørende specifik risiko i handelsbeholdningen

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 527/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de kategorier af instrumenter, der i tilstrækkelig grad afspejler et instituts kreditkvalitet som en going concern, og som egner sig til at blive anvendt for så vidt angår variabel løn

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 524/2014 af 12. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår regulerings-

mæssige tekniske standarder til præcisering af de oplysninger, de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet meddeler hinanden

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 1222/2014 af 8. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende den metode, der skal anvendes til identifikation af globale systemisk vigtige institutter og til fastlæggelse af underkategorier af globale systemisk vigtige institutter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1608 af 17. maj 2016 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 1222/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende den metode, der skal anvendes til identifikation af globale systemisk vigtige institutter og til fastlæggelse af underkategorier af globale systemisk vigtige institutter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 af 16. oktober 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på præcisering af de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1151/2014 af 4. juni 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de oplysninger, der skal meddeles ved udøvelsen af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/180 af 24. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende vurderingsstandarder for benchmarkporteføljer og procedurer for udveksling af vurderinger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/208 af 31. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende supplerende udgående pengestrømme svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes virkningen af et negativt markedsscenario på kreditinstitutters derivattransaktioner

- Gennemførelsesforordninger til CRD IV-direktivet:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 926/2014 af 27. august 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for underretning om udøvelsen af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser i over-

ensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU

Delegerede forordninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2303 af 28. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af definitionerne og koordinering af det supplerende tilsyn med risikokoncentration og koncerninterne transaktioner

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 342/2014 af 21. januar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af beregningsmetoderne for kapitalkrav i finansielle konglomerater

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001
- Delegerede forordninger til PAD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/32 af 28. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende en standardiseret EU-terminologi for mest repræsentative tjenester, der er knyttet til en betalingskonto

- Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1125/2014 af 19. september 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende minimumsbeløbet for den erhvervsansvarsforsikring eller tilsvarende garanti, som kreditformidlere skal have
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF

Forordningen om markedsmisbrug er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016.

- Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014
- Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmisbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler
- Delegerede forordninger til markedsmisbrugsforordningen:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1052 af 8. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for betingelserne for tilbagekøbsprogrammer og stabiliseringsforanstaltninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/960 af 17. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for hensigtsmæssige ordninger, systemer og procedurer for markedsdeltagere, der videregiver viden som led i markedssonderinger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/958 af 9. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af de tekniske ordninger med henblik på en objektiv fremlæggelse af investeringsanbefalinger eller andre oplysninger med anbefalinger om eller forslag til en investeringsstrategi og afsløring af særlige interesser eller angivelse af interessekonflikter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/957 af 9. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for passende ordninger, systemer og procedurer samt indberetningskemaer, der skal anvendes med henblik på at forebygge, afsløre og indberette misbrugspraksis eller mistænkelige ordrer eller transaktioner

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/909 af 1. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indholdet af anmeldelser, der skal indgives til kompetente

myndigheder og for indsamling, offentliggørelse og vedligeholdelse af listen over anmeldelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/908 af 26. februar 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de kriterier, den procedure og de krav, der finder anvendelse ved fastlæggelse af en accepteret markedspraksis samt betingelserne for bibeholdelse heraf, afvikling heraf eller ændring af betingelserne for accepten heraf

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/522 af 17. december 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 for så vidt angår en undtagelse for visse offentlige organer og centralbanker i tredjelande, indikatorerne for markedsmanipulation, tærsklerne for offentliggørelse af viden, den kompetente myndighed for underretninger om udsættelse, tilladelse til handel i lukkede perioder og typer af anmeldelsespligtige transaktioner udført af ledende medarbejdere

- Gennemførelsesforordninger til markedsmisbrugsforordningen:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1158 af 29. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurer og skemaer til brug for kompetente myndigheder ved udveksling af oplysninger med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed som omhandlet i artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1055 af 29. juni 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår de tekniske metoder til passende offentliggørelse af intern viden og til at udsætte offentliggørelsen af intern viden, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/523 af 10. marts 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår det format og det skema, hvori ledende medarbejderes transaktioner skal indberettes og offentliggøres, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/378 af 11. marts 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår tidsfrister, format og skema for indgivelse af anmeldelser til kompetente myndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/347 af 10. marts 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår det præcise format for insiderlister og for

ajourføring af insiderlister, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/959 af 17. maj 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for markedssonderinger for så vidt angår de systemer og indberetningsmodeller, der skal anvendes af markedsdeltagere, der videregiver viden, og formatet for optegnelserne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014

- Delegerede forordninger til Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/66 af 29. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for at fastlægge, hvordan den nominelle værdi af andre finansielle instrumenter end derivater, den notionelle værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde skal vurderes

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/64 af 29. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår præcisering af, hvordan kriterierne i artikel 20, stk. 1, litra c, nr. iii), skal anvendes til at vurdere, om bestemte begivenheder ville medføre væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/65 af 29. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for at fastlægge visse tekniske elementer i definitionerne i samme forordnings artikel 3, stk. 1

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/67 af 3. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår fastlæggelse af betingelserne for vurdering af virkningerne som følge af ophør eller ændring af eksisterende benchmarks

- Kommissionens forordning (EF) Nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (Gennemførelsesforordning til MiFID-direktivet)

- Delegerede forordninger til MiFID II-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU) (finder anvendelse fra 3. januar 2018):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2294 af 28. august 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/565 for så vidt angår specifikation af definitionen af systematiske internalisatorer, jf. direktiv 2014/65/EU

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/566 af 18. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for forholdet mellem ikke-udførte ordrer og transaktioner med henblik på at forhindre uregulerede handelsvilkår

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/568 af 24. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for finansielle instrumenters optagelse til handel på regulerede markeder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/569 af 24. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for suspension af handelen med finansielle instrumenter og fjernelse af finansielle instrumenter fra handelen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/570 af 26. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for afgørelsen af, hvorvidt et marked er væsentligt for så vidt angår likviditet, med hensyn til underretninger om en midlertidig suspension af handelen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/571 af 2. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for udbydere af dataindberetningstjenester vedrørende godkendelse, organisatoriske krav og offentliggørelse af transaktioner

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/573 af 6. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav, der skal sikre retfærdige og ikke-diskriminerende samhusningstjenester og gebyrstrukturer

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/574 af 7. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for nøjagtighedsgraden for forretningsure

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/575 af 8. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om de oplysninger, som skal offentliggøres af handelssteder om kvaliteten af udførelsen af transaktioner

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/576 af 8. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om investeringsselskabers årlige offentliggørelse af oplysninger om handelssteders identitet og kvaliteten af ordreførelsen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/578 af 13. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af krav til aftaler og ordninger om prisstillelse

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/584 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af organisatoriske krav til markedspladser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/586 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, der indgår i samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/588 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kursspringsordningen for aktier, depotbeviser og exchange traded funds

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/589 af 19. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for præcisering af de organisatoriske krav til investeringsselskaber, der benytter sig af algoritmisk handel

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/591 af 1. december 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af positionslofter på råvarederivater

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/592 af 1. december 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende kriterierne for, hvornår en aktivitet kan anses for at være accessorisk i forhold til hovederhvervet

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1018 af 29. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvilke oplysninger investeringsselskaber, markedsoperatører og kreditinstitutter skal fremsende

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1943 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for oplysninger og krav i forbindelse med meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/110 af 11. juli 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF og 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende en udtømmende liste over de oplysninger, som påtænkte erhververe skal forelægge i deres underretning om en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel i et investeringsselskab

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/63 af 26. september 2017 om ændring af delegerede forordning (EU) 2018/571 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for udbydere af dataindberetningstjenester vedrørende meddelelse af tilladelse, organisatoriske krav og offentliggørelse af transaktioner

- Gennemførelsesforordninger til MiFID II-direktivet:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/824 af 25. maj 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for indholdet af og formatet for beskrivelsen af multilaterale

handelsfaciliteters og organiserede handelsfaciliteters funktion og meddelelsen til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1945 af 19. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for underretninger fra og til investeringsselskaber, som ansøger om eller har fået meddelt tilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2382 af 14. december 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende standardformularer, -skemaer og -procedurer for videregivelse af oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1093 af 20. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet for investeringsselskabers og markedsoperatørers positionsrapporter

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/953 af 6. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet og tidsfristerne for positionsrapporter fra investeringsselskaber og markedsoperatører, der driver markedspladser, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1110 af 22. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende standardformularer, -skemaer og -procedurer til brug ved meddelelse af tilladelse til udbydere af dataindberetningstjenester og underretninger i tilknytning hertil i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1111 af 22. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og fremsendelsesformer for oplysninger om sanktioner og foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/988 af 6. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende standardformularer, -skemaer og -procedurer for samarbejdsordninger med en markedsplads, hvis operationer er af væsentlig betydning i et værtsland

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/980 af 7. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for samarbejde om tilsyn, kontrol på stedet og undersøgelser samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/981 af 7. juni 2017 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for høring af andre kompetente myndigheder forud for meddelelse af tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU

- MiFIR-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (Finder anvendelse fra 3. januar 2018)
- Delegerede forordninger til MiFIR-forordningen:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/567 af 18. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår definitioner, gennemsigtighed, porteføljekomprimering og tilsynsforanstaltninger vedrørende produktintervention og positioner

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/572 af 2. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af levering af før- og efterhandelsoplysninger og detaljeringsgraden af oplysninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/577 af 13. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for volumenbegrænsningsmekanismen og indberetning af oplysninger med henblik på gennemsigtighedsberegninger og andre beregninger

kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/579 af 13. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om derivatkontrakters direkte, væsentlige og forudsigelige virkning i Unionen og forhindring af omgåelse af regler og forpligtelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/580 af 24. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for registrering af relevante oplysninger om ordrer vedrørende

finansielle instrumenter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/581 af 24. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende clearingadgang for markedspladser og centrale modparter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/582 af 29. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af kravet om at klare derivater, der handles på regulerede markeder, og af fristerne for clearingaccept

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/583 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for gennemsigtighedskrav for markedspladser og investeringsselskaber med hensyn til obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter og derivater

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/585 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for datastandarder og -formater for referencedata for finansielle instrumenter og tekniske foranstaltninger i forbindelse med ordninger, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder skal iværksætte

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/587 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for gennemsigtighedskrav for markedspladser og investeringsselskaber med hensyn til aktier, depotbeviser, exchange-traded funds, certifikater og andre lignende finansielle instrumenter og kravet om, at transaktioner i visse aktier skal gennemføres via en markedsplads eller en systematisk internalisator

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/590 af 28. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indberetning af transaktioner til kompetente myndigheder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2020 af 26. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kriterier til bestemmelse af, om derivater omfattet af clearingforpligtelsen bør omfattes af handelsforpligtelsen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2021 af 2. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for adgang vedrørende benchmarks

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2022 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende oplysninger med henblik på registrering af tredjelandselskaber og formatet for de oplysninger, der skal gives til kunder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1799 af 12. juni 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår fritagelsen for visse tredjelandes centralbanker fra kravene om før- og efterhandelsgennemsigtighed i forbindelse med udøvelsen af penge- og valutapolitikken og politikken for finansiel stabilitet

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2194 af 14. august 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår pakkeordrer

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2154 af 22. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2417 af 17. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende handelsforpligtelsen for visse derivater

- Delegerede forordninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1904 af 14. juli 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 for så vidt angår produktintervention

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/653 af 8. marts 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) vedrørende reguleringsmæssige tekniske standarder for præsentation, indhold, gen-

nemgang og revision af dokumenter med central information og betingelser for opfyldelse af kravet om at stille sådanne dokumenter til rådighed

- Gennemførelsesforordninger til IORP-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed):

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 643/2014 af 16. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for rapportering om nationale bestemmelser af tilsynsmæssig karakter, der er relevante for arbejdsmarkedspensionsordninger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF

- Delegerede forordninger til Solvens II-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/467 af 30. september om ændring af Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 vedrørende beregningen af kapitalkrav for forskellige kategorier af aktiver, der besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1542 af 8. juni 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/35 for så vidt angår beregning af lovpligtige kapitalkrav for visse aktivkategorier, som besiddes af forsikrings- og genforsikringsselskaber (infrastrukturvirksomheder)

- Gennemførelsesforordninger til Solvens II-direktivet:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/460 af 19. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår proceduren for godkendelse af en intern model i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/461 af 19. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår processen til at træffe en fælles afgørelse om ansøgningen om at anvende en koncernintern model i overensstemmelse med Europa-

Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/462 af 19. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne ved tilsynsmyndighedernes godkendelse af oprettelsen af special purpose vehicles, vedrørende procedurerne ved samarbejde og udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder om special purpose vehicles samt vedrørende de formater og skemaer, der skal anvendes af special purpose vehicles til indberetning af oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/498 af 24. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende tilsynsmyndighedernes godkendelsesprocedurer for anvendelse af virksomhedsspecifikke parametre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/499 af 24. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges i forbindelse med tilsynsmyndighedernes meddelelse af godkendelse af anvendelsen af elementer af det supplerende kapitalgrundlag i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/500 af 24. marts 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende de procedurer, der skal følges i forbindelse med tilsynsmyndighedernes godkendelse af anvendelsen af en matchtilpasning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2011 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår listerne over regionale og lokale myndigheder, for hvilke det gælder, at eksponeringer mod disse behandles på samme måde som eksponeringer mod centralregeringen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2012 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurerne for afgørelser om at indføre, beregne og ophæve kapitaltillæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2013 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende standardafvigelse i forbindelse med systemer til udligning af sygdomsrisici i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rå-

dets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2014 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurene og skemaerne i forbindelse med indberetning af oplysninger til den koncerntilsynsførende samt udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2015 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurene for vurderingen af eksterne kreditvurderinger

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2016 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende aktieindekset for den symmetriske justering af standardaktiekapitalkravet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2017 af 11. november 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår justerede faktorer til at beregne kapitalkravet for valutarisici for valutaer, der er bundet til euroen, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2450 af 2. december 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende skemaerne til indberetning af oplysninger til tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2451 af 2. december 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende skemaerne til og strukturen af tilsynsmyndighedernes offentliggørelse af specifikke oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2452 af 2. december 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurene, formaterne og skemaerne vedrørende rapporten om solvens og finansiel situation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF

- Delegerede forordninger til forordning EMIR (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli om OTC-derivativer, centrale modparter og transaktionsregistre (Forordningen er ændret ved Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EU) om nr. 575/2013 af 26. juni 2013, Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1002/2013 af 12. juli 2013 og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014.):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/104 af 19. oktober 2016 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 148/2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de minimumsoplysninger, der skal indberettes til transaktionsregistre

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/323 af 20. januar 2017 om berigtigelse af delegeret forordning (EU) 2016/2251 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 af 6. august 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/751 af 16. marts 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 og (EU) 2016/1178 for så vidt angår fristen for overholdelse af clearingforpligtelser for visse modparter, der handler med OTC-derivater

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/979 af 2. marts 2017 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår oversigten over undtagne enheder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1178 af 10. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 667/2014 af 13. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2012 for så vidt angår procedureregler for sanktioner, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed pålægger transaktionsregistre, herunder bestemmelser om retten til forsvar og midlertidige bestemmelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 285/2014 af 13. februar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om aftalers direkte, væsentlige og forudselige virkninger i

Unionen og for at forhindre omgåelse af regler og forpligtelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/610 af 20. december 2016 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår forlængelsen af overgangsperioderne vedrørende pensionsordninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1003/2013 af 12. juli 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår gebyrer, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) pålægger transaktionsregistre

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 876/2013 af 28. maj 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kollegier for centrale modparter

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 153/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav for centrale modparter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/822 af 21. april 2016 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 153/2013 for så vidt angår de tidshorisonter for likvidationsperioden, der skal anvendes for de forskellige klasser af finansielle instrumenter

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 152/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kapitalkrav til CCP'er

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 151/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de data, som transaktionsregistre skal offentliggøre og give adgang til, og operationelle standarder for aggregering, sammenligning og adgang til data

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1800 af 29. juni 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 151/2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 150/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de oplysninger, som transaktionsregistre skal afgive ved ansøgning om registrering

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en handelsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en CCP

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2017/2155 af 22. september 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 148/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de minimumsoplysninger, der skal indberettes til transaktionsregistre

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/592 af 1. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1515 af 5. juni 2015 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår forlængelsen af overgangsperioderne vedrørende pensionsordninger

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 1002/2013 af 12. juli 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår oversigten over undtagne enheder

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/610 af 20. december 2016 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår forlængelsen af

overgangsperioderne vedrørende pensionsordninger

- Gennemførelsesforordninger til EMIR:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 484/2014 af 12. maj 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår den hypotetiske kapital for en central modpart i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 1249/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet for de optegnelser, der skal opbevares af centrale modparter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 1248/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet for ansøgninger om registrering af transaktionsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 1247/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet for og hyppigheden af handelsindberetninger til transaktionsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2241 af 6. december 2017 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/954 af 6. juni 2017 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227 af 9. december 2016 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/892 af 7. juni 2016 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1317/2014 af 11. december 2014 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 591/2014 af 3. juni 2014 om forlængelse af overgangsperioderne vedrørende kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/105 af 19. oktober 2016 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet for og hyppigheden af handelsindberetninger til transaktionsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1317/2014 af 11. december 2014 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 591/2014 af 3. juni 2014 om forlængelse af overgangsperioderne vedrørende kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012

- Delegerede forordninger til Short selling forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/97 af 17. oktober 2014 om berigtigelse af delegeret forordning (EU) nr. 918/2012 for så vidt angår meddelelse om betydelige korte netpositioner i statsobligationer

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 919/2012 af 5. juli 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for metoden til beregning af faldet i værdien af likvide aktier og andre finansielle instrumenter

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 918/2012 af 5. juli 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps med hensyn til definitioner, beregning af korte nettopositioner, dækkede credit default swaps på statsobligationer, meddelelsetærskler, likviditetstærskler for suspension af begrænsninger, betydelige fald i værdien for finansielle instrumenter og negative hændelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 826/2012 af 29. juni 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for meddelelses- og offentliggørelseskrav vedrørende korte nettopositioner, de oplysninger, som skal indgives til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om korte nettopositioner, og metoden til beregning af omsætningen for at fastslå, hvilke aktier der er fritaget

- Gennemførelsesforordninger til Short selling forordningen:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 827/2012 af 29. juni 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende fremgangsmåden for offentliggørelse af nettopositioner i aktier, formatet for oplysninger, som skal indgives til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed vedrørende korte nettopositioner, typer af aftaler, ordninger og foranstaltninger for i tilstrækkelig grad at sikre, at aktier eller statsobligationer er til rådighed for afvikling, og datoen og perioden for bestemmelse af det primære handelssystem for en aktie i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps

- Delegerede forordninger til transparensdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF) (senest ændret ved direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1437 af 19. maj 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for adgang til regulerede oplysninger på EU-plan

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/761 af 17. december 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår visse regule-

ringsmæssige tekniske standarder vedrørende større besiddelser

Kommissionens forordning (EF) n r. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandssudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (ændret ved forordning nr. 310/2012 af 21. december 2011)

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1605 af 12. juni 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1569/2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandssudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF

- Delegerede forordninger til CRA I (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer):

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 449/2012 af 21. marts 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de oplysninger, som kreditvurderingsbureauer skal indgive ved ansøgning om registrering og certificering

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 447/2012 af 21. marts 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer gennem fastlæggelse af reguleringsmæssige tekniske standarder for overensstemmelsesvurdering af kreditvurderingsmetoder

- Delegerede forordninger til CRA III (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 462/2013 af 21. maj 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1 af 30. september 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de periodiske indberetninger om kreditvurderingsbureauernes vederlag med henblik på Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds løbende tilsyn

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2 af 30. september 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for fremlæggelsen af de oplysninger, som kreditvurderingsbureauer skal stille til rådighed for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed

dighed

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/3 af 30. september 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for oplysningskrav vedrørende strukturerede finansielle instrumenter

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 272/2012 af 7. februar 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 med hensyn til afgifter, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) pålægger kreditvurderingsbureauer

- Delegerede forordninger til FAIF-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010):

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 694/2014 af 17. december 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til bestemmelse af typer af forvaltere af alternative investeringsfonde

Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde

Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/514 af 18. december 2014 om de oplysninger, der af de kompetente myndigheder skal fremlægges for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i henhold til artikel 67, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

- Gennemførelsesforordninger til FAIF-direktivet:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 594/2014 af 3. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formen af den underretning, der skal foretages i henhold til artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 om europæiske sociale iværksætterfonde

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 593/2014 af 3. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formen af den underretning, der skal foretages i henhold til artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 om europæiske venturekapitalfonde

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 448/2013 af 15. maj 2013 om indførelse af en procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat for ikke-EU-FAIF'er i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) Nr. 447/2013 af 15. maj 2013 om indførelse af en procedure for FAIF'er, der vælger at være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

- CSDR-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning Nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012)
- Delegerede forordninger til CSDR:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 af 11. november 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/390 af 11. november 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om visse tilsynsmæssige krav for værdipapircentraler og udpegede kreditinstitutter, der leverer bankmæssige accessoriske tjenesteydelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/389 af 11. november 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår parametrene for beregning af bøder for afviklingsfejl samt CSD'ers aktiviteter i værtslande

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/391 af 11. november 2016 om supplerende

regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om yderligere præcisering af indholdet af indberetningen af internaliserede afviklinger

- Gennemførelsesforordninger til CSDR:

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/394 af 11. november 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende standardformularer, -skemaer og -procedurer for tilladelse, revision og evaluering af værdipapircentraler, for samarbejdet mellem myndigheder i hjem- og værtslande, for høring af myndigheder inddraget i tilladelsen til at levere bankmæssige accessoriske tjenesteydelser og for adgang, som involverer værdipapircentraler, samt vedrørende formatet af de registre, som værdipapircentraler skal opbevare i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014

- Delegerede forordninger til UCITS-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/438 af 17. december 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår depositarers forpligtelser

- Gennemførelsesforordninger til UCITS-direktivet:

Kommissionens forordning (EU) nr. 584/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår form og indhold af standardmodellen til anmeldelsesskrivelse og erklæring om investeringsinstituttet, brug af elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med anmeldelser og procedurer ved kontroller og undersøgelser på stedet samt udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder

Kommissionens forordning (EU) nr. 583/2010 af 1. juli 2010 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår central investorinformation og de betingelser, der skal opfyldes, når central investorinformation eller prospektet udleveres på et andet varigt medium end papir eller via et websted

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1212 af 25. juli 2016 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardskemaer og standardprocedurer til brug ved indberetning af oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2009/65/EF

- Delegerede forordninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (ELTIF):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/480 af 4. december 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for finansielle derivater, der udelukkende tjener det formål at afdække risici, tilstrækkelig lang levetid for de europæiske langsigtede investeringsfonde, kriterier for vurdering af markedet for potentielle købere og for værdiansættelse for de aktiver, som skal afhændes, og de forskellige typer af faciliteter og deres kendetegn, der er til rådighed for detailinvestorer

- Delegerede forordninger til IDD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2358 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår krav til produkttilsyn og styring for forsikringsdistributører

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2359 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår oplysningskrav og regler om god forretningskik i forbindelse med distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter

- Delegerede forordninger til forordning nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2361 af 14. september 2017 om den endelige ordning for bidrag til Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/747 af 17. december 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kriterierne vedrørende beregning af ex ante-bidrag og om de omstændigheder og betingelser, under hvilke betalingen af ekstraordinære ex post-bidrag kan udsættes helt eller delvist

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/451 af 16. december 2015 om overordnede

principper og kriterier for Den Fælles Afviklingsfonds investeringsstrategi og regler for fondens forvaltning

- Delegerede forordninger til PSD II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 af 25. november om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF):

Kommissionens delegerede forordning 2017/2055 af 23. juni om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i forbindelse med betalingsinstitutters udøvelse af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/389 af 27. november 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for stærk kundeautentifikation og fælles og sikre åbne standarder for kommunikation

- Delegerede forordninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF:

Kommissionens delegerede forordning (EU) Nr. 382/2014 af 7. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for offentliggørelse af tillæg til prospektet

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1604 af 12. juni 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår elementer vedrørende prospekter og annoncer

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 759/2013 af 30. april 2013 om ændring af forordning nr. 809/2004 for så vidt angår oplysningskrav for konvertible og ombyttelige gælds værdipapirer

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/301 af 30. november 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for godkendelse og offentliggørelse af prospektet og for annoncering og om ændring af Kommissionens forordning

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 862/2012 af 4. juni 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 for så vidt angår oplysninger om tilsagnet til prospektets anvendelse, oplysninger om underliggende indekser og kravet om en rapport udarbejdet af uafhængige revisorer

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 486/2012 af 30. marts 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 for så vidt angår format og indhold af prospektet, basisprospektet, resuméet, og de endelige vilkår samt for så vidt angår oplysningskravene

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 311/2012 af 21. december 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår elementer vedrørende prospekter og annoncer

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1289/2008 af 12. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF, for så vidt angår elementer vedrørende prospekter og annoncer

Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 211/2007 af 27. februar 2007 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår finansielle oplysninger i prospekter, hvor udstederen har en kompleks regnskabshistorie eller har indgået en betydelig finansiell forpligtelse

Kommissionens delegerede forordning (EF) nr. 1787/2006 af 4. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 809/2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering

- Gennemførelsesforordninger til direktiv 2003/71:

Kommissionens forordning (EU) nr. 2004/809 af 29. april 2004 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EC for så vidt angår oplysninger i prospekter samt disses format, integration af oplysninger ved henvisning og offentliggørelse af sådanne prospekter samt annoncering

- Delegerede forordninger til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner:

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/72 af 4. oktober 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 om interbankgebyrer for kortba-

serede betalingstransaktioner for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de krav, som betalingskortordninger og behandlingenheder skal overholde for at sikre, at de er uafhængige for så vidt angår regnskab, organisation og beslutningsprocesser

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006
- Delegerede forordninger til AMLD 4 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF):

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler

- Rådets forordning (EF) Nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri
- Kommissionens forordning (EU) Nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder
- Kommissionens konsoliderede forordning om vedtagelse af internationale regnskabsstandarder (Kommissionens forordning (EF) Nr. 1126/2008 af 3. november 2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002)
- Ikke-konsoliderede ændringer til forordning 1126/2008:

Kommissionens forordning (EU) 2015/2343 af 15. december 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 5 og

7 og IAS 19 og 34

Kommissionens forordning (EU) 2015/2231 af 2. december 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IAS 16 og 38

Kommissionens forordning (EU) 2015/2173 af 24. november 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 11

Kommissionens forordning (EU) 2015/2113 af 23. november 2015 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår international regnskabsstandard 16 og 41

BILAG 6: LITERATURHENVISNINGER

Angelini, P., L. Clerc, V. Cúrdia, L. Gambacorta, A. Gerali, A. Locarno, R. Motto, W. Roeger, S. Van den Heuvel, and J. Vlcek (2015). "Basel III: Long-term impact on economic performance and fluctuations." *The Manchester School* 83(2), 217–251.

"Appropriate capital ratio in major Swedish banks – new perspectives". Sveriges Riksbank (2017).

Baker, M. og Wurgler, J. (2015). "Do strict capital requirements raise the cost of capital? Bank regulation, capital structure, and the low-risk anomaly", *American Economic Review: Papers and Proceedings* 2015, 105(5), 315-320.

Barrell, R., E. P. Davis, T. Fic, D. Holland, S. Kirby, I. Liadze, et al. (2009). "Optimal regulation of bank capital and liquidity: how to calibrate new international standards," *FSA Occasional Paper*, 38.

Barrell, R., E. P. Davis, D. Karim, and I. Liadze (2010). "The impact of global imbalances: does the current account balance help to predict banking crises in OECD countries?" *NIESR and Brunel University*.

Brooke, M., O. Bush, R. Edwards, J. Ellis, B. Francis, R. Harimohan, K. Neiss, and C. Siegert (2015). "Measuring the macroeconomic costs and benefits of higher UK bank capital requirements," *Bank of England, Financial Stability Paper*, 35.

Cline, W. R. (2015). "Testing the Modigliani-Miller theorem of capital structure irrelevance for banks." *Peterson Institute for International Economics WP* 15-8.

Costa Navajas, M. and A. Thegeya (2013): "Financial soundness indicators and banking crises," *IMF Working Paper* 13/263.

de-Ramon, Sebastian Jose A., and Michael R. Straughan (2017). "The economic cost of capital: a VECM approach for estimating and testing the banking sector's response to changes in capital ratios." *Bank of England Working Paper* 663.

Financial Stability Board and the Basel Committee on Banking Supervision (2010a). "Assessing the macroeconomic impact of the transition to stronger capital and liquidity requirements, Final report", *Bank for International Settlements*

Financial Stability Board and the Basel Committee on Banking Supervision (2010b). "Assessing the macroeconomic impact of the transition to stronger capital and liquidity requirements. Technical report", *Bank for International Settlements*.

Jordà, Ò. Richter, B. Schularick, M. og Taylor, A. M. (2017). "Bank Capital Redux: Solvency, Liquidity, and Crisis", *NBER Working Paper* 23287

Jorda, O., M. Schularick, and A. M. Taylor (2013). "When credit bites back," *Journal of Money, Credit and Banking*, 45, 3-28.

Jorda, O., M. Schularick, and A. M. Taylor (2017). "Macrofinancial history and the new business cycle facts." NBER Macroeconomics Annual 2016, Volume 31. University of Chicago Press.

Mikkelsen, J. G. & Pedersen, J. (2017). "A cost-benefit analysis of capital requirements for the Danish economy". Danmarks Nationalbank Working Papers 123.

Modigliani, F. and M. H. Miller (1958). "The cost of capital, corporation finance and the theory of investment." *The American economic review*, 261–297.

Modigliani, F. and M. H. Miller (1963). "Corporate income taxes and the cost of capital: a correction." *The American Economic Review* 53(3), 433–443.

Nagel, S. and Purnanandam A. (2017). "Bank Risk Dynamics and Distance to Default", University of Michigan, University of Chicago.

Pedersen, J. (2016). "An Estimated DSGE model for Denmark with Housing, Banking and Financial Frictions." Danmarks Nationalbank Working Papers 108.

Romer, Christina D., and David H. Romer (2017). "New Evidence on the Aftermath of Financial Crises in Advanced Countries." *American Economic Review* 107(10), 3072-3118.

Schanz, J., D. Aikman, P. Collazos, M. Farag, D. Gregory, S. Kapadia, et al. (2011). "The long-term economic impact of higher capital levels." *BIS Papers* 60, 73–81.

Taylor, A. M. (2015). "Credit, financial stability, and the macroeconomy," *Annual Review Economics*, 7, 309-33.

